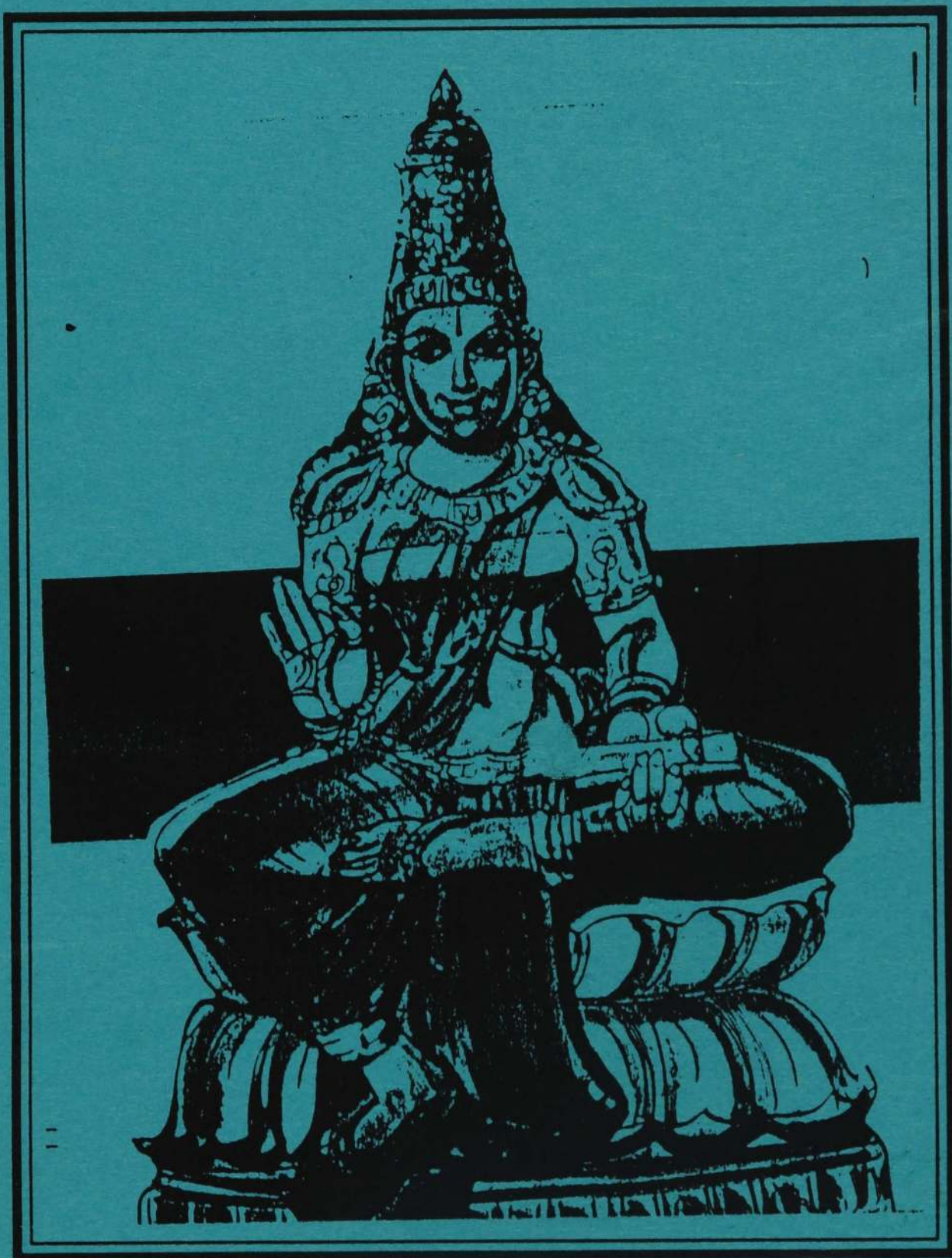

ஈழத்துப்புரட்டுரின்

தமிழ்மூழ்க்

5 ம் காண்டம்

Class	894.811
No	SAL
Acc	4072
No;	

Ref

பு. லட்சுமி

வெங்கடேசுவரன்

செய்து

பு. லட்சுமி

20.10.08.

Class	894.8111
No.	8AL
Acc	4072
No;	

தமிழழகி ஐந்தாவது விரமாமுனிவர் காண்டம்

படைப்பாசிரியர்;
கலாநிதி. ஈழத்துப்பூராடனார்
க.தா.செல்வராசகோபால்

பதிப்பாசிரியர்
எட்வேட் இதயசந்திரா

அமரர் நா.சா.கதிர்காமத்தம்பி நினைவு நிதிய ஆதரவில்
வெளி வரும் இது ஒரு நிழல் வெளியீடு

2008 தி,வ, ஆண்டு உ0ஙகூ

சீவன் பதிப்பகம்

தொரன்ரோ - கனடா

SEEVAN PUBLISHERS

TORONTO - CANADA

பதிப்புத் தகவல்கள்;

1. நூற் பெயர்; தமிழழகி

ஐந்தாவது விரமாமுனிவர் காண்டம்

I. நூலின் பகுதி; தமிழ்க் களஞ்சிய இலக்கியம்

II . நூலின் வகுதி; தமிழ் வரலாற்று நூல் ஆய்வு

2. படைப்பாசிரியர்;

I. கலாநிதி - ஈழத்துப்பூராடனார்.

க. தா. செல்வராசகோபால்

3. நூல் விபரம்;

I. பக்கங்கள் XXXVI + 310

II. அளவு; டிமை எட்டிலொன்று (5' x 8')

III. அச்சமைப்பாளர்; ஜெசி இதயராஜினி

IV. நூல் வடிவம். வரைகலை; ஆர்ணல்ட் அருள்

V. அச்சப் பதிவு; வென்னுமின் இதய ஜோதி

VI . அச்சகம்; றி கொப்பி தொரன்றோ

4. பதிப்பு விபரங்கள்;

I. வெளியீட்டுத் தினம்; வசந்த காலம் 2008

II. வெளியீட்டு இலக்கம்; 253

5. கிரயம்;

I. 25 கனடிய டாலர்

II விசாரணை;

SEEVAN PUBLISHERS

3. 1292 Sherwood Mills Blvd

MISSISSAUGUA L5V 1S6 Ont

Canada

நினைவு கூர்கின்றோம்.

மின்கணனியில் தமிழ் எழுத்து வரிவ டிவை நெறிப்படுத்தித் தமிழ் அச்ச மைப்புச் செய்து இருபது வருடங்கள் முழுமை

உறுகிறது. இப் பணி கனடா ஒன்றோ றி யாவில் 1984 ல் முதன் முதலில் அறிமுக மானது. இப்பணியை ரொன்றோவில் - இதயஞ் சகோதரர்கள் தமது சொந்த முயற்சியிலே தயாரித்து தமிழ் அச்ச மைப்பைச் செய்தபோது, அக்காலம் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த பல மின் கணனியாளர்கள் இவர்களின் முன் னோடி எத்தனத்தைப் பாராட்டினர். இவர் களுள் எழுத்தாளர் சுஜாதா மிகவும் முன் னின்று ஆதரித்தார். (இது சம்பந்தமாக றிப்ளக்ஸ் நிறுவனர் ஜோர்ஜ் இதயராஜ் அவர்கள் திரு. சுஜாதா அவர்களுடன் உரையாடியபோது எடுத்த நிழற்படம் அடுத்த பக்கத்தில் உளது. அது மட்டன்று மின்கணனித் தமிழ் அச்சமைப்பு தமிழ் கத்திற்க்தான் முதலில் ஆரம்பமானதென்ற பரப்புரையை எதிர்த்து, கனடாவில் இதயம் சகோதரர்களாலேயே முதன் முதலாக அறிமுகமானதெனும் உண்மை யினை உறுத்தினார். அதன் பின் எங்க ளுடன் காலத்திற்குக் காலம் கடிதத் தொடர்பு கொண்டு இம் முயற்சியை ஊக்குவித்து வந்தார்.

அவர் அமரரானபோது எங்களின் சிந்தையிற் செறிந்திருந்த அவரது நினைவு எங்களை தாழாத் துயரத்தே ஆழ்த்தியது. எழுத்துலகில் மட்டன்றி மின் கணனித் தமிழ் அச்சமைப்புத் துறையிலுந் தாரகையாக மிளிர்ந்த அவரின் பிரிவு தமிழ் உலகத்திற்கு மட்டுமல்ல. கனடா, றிப்ளக்ஸ் அச்சகம், ஜீவா பதிப்பகத்தாருக்கும் பேரிழப்பேயாகும். இத்தருணத்தில் அவர் இத்தாபனங்களுக்கு அளித்த பேரன்பினை நினைவு கூர்கின்றோம்

ஈழத்துப் பூராடனார்

மின்கண்ணியில் தமிழ் மொழியில் அச்சமைப்பு
முயற்சியில் ஈடுபட்டுச் சாதனை படுத்துவதையும்
அந்த முயற்சி திறம்பட அமைந்ததையும் பாராட்டியது
மட்டுமல்ல 1986 இல் சென்னையில் நடந்த

23 வது அகில இந்திய மின்கண்ணி மாநாட்டில்
(மொழியியல்) பகுதியில் பங்குபற்ற வாய்ப்பைப் பெற்றுக்
கொடுத்தார். முதன் முதல் தமிழ் மொழியில் பங்குபற்றிய
பெருமையையும் எங்களுக்கு ஈட்டிக் கொடுத்தார்.

அத்தருணம் அங்கு அச்சக் கலையில் கொம்பியூட்டரின்
பிரவேசம் என்ற நூலையும் வெளியிட்டு வைத்தார்.

அம் மாநாட்டில் ஆய்வுக் கட்டுரை வாசிக்கவும்,
பங்குபற்றவும் சென்றிருந்த

றிப்ளக்ஸ் அச்சகத்தின் முன்னாள் தலைவர்

திரு, ஜோர்ஜ் இதயராஜ்

அவர்கள்

திரு சுஜாதா

(மின்கண்ணி பொறியியலாளர், எழுத்தாளர், படைப்பாளி)
அவர்களைச் சந்தித்தபோது எடுத்துக் கொண்ட நிழற் படம்

- நன்றி, நிழல் பத்திரிகை

எழுத்துச் சீர்திருத்தம் -
தமிழ் இலக்கங்கள் பற்றிய
சீவன் பதிப்பகத்தாரின் எண்ணங்கள்;

தனித் தமிழ், செம்மொழி என்று சொல்வோர் தமிழுக்கே உரிய எண் வரிவடிவங்களைப் பொருட்படுத்து வதில்லை. அதை கணித அறிவியலிற் பயன்படுத்த முடியா விட்டாலுந் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கான மாசிகைகள், அழைப் பிதழ்கள், நூல்கள், விளம்பரங்கள் என்பவற்றிலாவது பயன்படுத்தத் தவறுகிறார்கள், இத்தகை விடுத்தலை எடுத்து காட்டித் தமிழின் தொன்மையை நினைவுறுத்தும் வண்ணம் எங்கள் புத்த கங்களில் ஆங்காங்கு பயன்படுத்தி வருகிறோம்.

தமிழ் மொழியை மின் யுகத்திற்கேற்ப நெறிப்படுத்தி 1984 இல் அச்சமைப்புச் செய்து வணிக அளவில் கனடாவில் அறிமுகப் படுத்திச் சாதனை புரிந்த நாங்கள், இற்றைவரை தமிழ் சீர் திருத்தத்தை எற்றுக் கொள்வதில்லை. காரணம்; மின் யுகத்தை தமிழ் மொழி நன்கு பயன்படுத்தச் செய்ய வேண்டிய அவசிய சீர்திருத்தங்கள் பல உள. அவைகளை யிட்டு நாங்கள் பல ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதுடன் அறிஞர்களின் ஆலோ சனை களையும் நாடி வருகிறோம். விரைவில் புதியதொரு தமிழ் அச்சமைப்புக் கணனியை அமைக்க ஏற்ற ஆக்கமொன்றை வெளியிடுவோம்.

தற்போது நடைமுறையில் உள்ள தமிழ் எழுத்து வரிவடிவத்தில் இரட்டைக் கொம்பு முதலிய வரிவடிவங்களை 1720ம் ஆண்டளவில் தக்க காரணத்தோடு வேண்டிய தருணத்தில் ஒருவர் புகுத்தினார். அவர் செய்த எழுத்துச் சீர் திருத்தம் காரண காரியத்தோடு ஏற்பட்டது. அதைச் செய்தவர் இத்தலி நாட்டிற் பிறந்த மத குரு. அவர் தமிழ் நாட்டிற் தமிழராக வாழ்ந்து, அந்தப் பயன்தரு மாற்றத்தைச் செய்தார். அவர் பணியை நன்கு உணர்ந்திருந்தால் அண்மையிற் செய்யப்பட்ட தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்றே இருக்கமாட்டார்கள்!

பதிப்பகத்தார்.

கனடா வாழ் தமிழ்ச் சமுதாயத்தால்
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முதன் முதல்களில்
பல முதன்முதற் சாதனைகளை ஈட்டிய

கலாநிதி ஈழத்துப்பூராடனார்
க. தா.செல்வராசகோபால்

அவரதும் நிப்ளக்ஸ்) குடும்பத்தாரினதுந்

தமிழ்ப் பணிகள்:

=====

(பின்வருந் தகவல்கள் கனடாவில் 12 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளிவருஞ் செந்தியின் தமிழன் வழிகாட்டி என்ற வணிக விளம்பரக் கையேடுகளில் வெளியான தகவல்களின் அடிப்படையிற் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன. இவ்வெளியீடு வருடந்தோறும் இரண்டாயிரம் பக்கங்கள் கொண்ட பாரிய படைப்பாக வெளிவருகிறது. இந்த நூலிற் கனடிய முதல் முன்னோடிகள் என்ற பகுதி தொடர்ந்து வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் இத்தொகுப்பு கனடிய தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் பல்வேறு துறைசார் வளர்நிலையைக் குறிக்கும் வரலாற்றுப் பதிவாகக் கொள்ளுந் தரத்தது. தமிழகத் தாயகம், ஈழம், மலேசியா, மற்றும் புலம்பெயர் தமிழர் வாழ் கண்டங்களில் வாழுந் தமிழறிஞர்கள், கடல்கடந்த தமிழர் வாழ்வை ஆய்ந்தறிய இதனையே பெரிதும் கை நூலாகக் கொள்கின்றனர்).

1978ம் ஆண்டில் ஈழத்தின் கிழக்குக்கரை மட்டக்களப்பு மண்ணில் இருந்து கனடா வான்கூவருக்கு குடியமர்வு பெற்று திரு. ஜோர்ஜ் இதயராஜ் அவர்கள் வந்தார். அதன் பின்னர் அவரது மூன்று தம்பிமார் வந்தனர். 1984இல் மக்கள் மூவருடன் இணைந்துகொள்ள திரு. க.தா.செல்வராஜகோபால் எனும் ஈழத்துப்பூராடனார் தனது குடும்பத்தவருடன் வன்கூவரில் குடியமர்ந்தார். அங்கே வசித்த தமிழர்களுடன் இணைந்த அவர் தமிழில் கிறிஸ்தவ ஆராதனை நடைபெற ஆரம்பித்து முன்னின்று உழைத்தார். அத்துடன் ஆங்கு பல தமிழ் விழா நிகழ்வுகள் நடைபெறத் தக்க முயற்சிகளில் ஈடுபடத்

தனது மூத்த மகனை ஊக்குவித்தார். அவற்றிற்குப் பல பங்களிப்புகளைக் கொடுத்தார். அதன்பின்னர் 1985 இல் ரொரன்ரோவிற்குக் குடிபெயர்ந்த அவரது குடும்பம், இரு வழிகளில் தமிழ்ப் பணி செய்து தங்களைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்துடன் சங்கமமாக்கிப் பல சாதனைகளைப் படைத்தனர்.

முதலாவது; ஈழத்தில் வாழும்போது, ஆங்கு நடாத்திய மனோகரா அச்சகம், ஜீவா பதிப்பகம் ஆதிய பணிகளை கனடாவிலும் தொடர்ந்து தாபித்து தமிழில் அச்ச வேலைகளைச் செய்தும், தமிழில் நூல்களைப் பதித்து வெளியிட்டுங் கனடிய தமிழ்ச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை செய்தது. இத்தகைய தமிழ்ச் சமுதாயப் பணிக்காக இங்குள்ள பல சங்கங்கள் நிறுவனங்களால் பாராட்டும் விருதுகளும் பெற்றமை. இவர்களது நிறுவனமான றிப்ளக்ஸ் அச்சகம் கனடாவின் சிறந்த வணிக தாபனமென்ற கனடிய வணிக அமைச்சின் மதிப்பைப் பெற்றது.

இரண்டாவது; இலங்கையில் இவ்வித பணிகளுடன் மாநில அளவில் பரந்த தமிழ்க் கலாச்சாரப் பணி செய்த மைக்காகவும் மட்டக்களப்பு மாநில கலாச்சாரச் சபையின் உறுப்பினராக 25 வருடங்கள் தொடர்ந்து புரிந்த பணிகளுக்காகவும் இலக்கியமணிப் பட்டம் பெற்றது. அத்துடன் உலகளாவிய அளவில் தமிழ் தமிழ் இலக்கியப்பணிக்காக கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தால் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றது என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்

2007ம் 2008ம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்த
செந்தியின் தமிழர் வழிகாட்டியின்

வழி காட்டுதற்படி கனடாவிற் செய்த பணிகளின் விபரங்கள்
அடியிற் தரப்பட்டுள்ளன;

செந்தியின் தமிழன் வழிகாட்டி 2007ம் ஆண்டு வெளியீட்டின் 1669ம் 1671ம் பங்களங்களில் தரப்பட்ட கனடிய தமிழ் முன்னோடிகள் என்ற தொகுப்பிலிருந்து;

1. கனடிய இந்தியக் கூட்டுத் தயாரிப்பின் திரைப்படம்; தமிழ் மகன் - தயாரிப்பாளர்; ஜோர்ஜ் இதயராஜ்
2. முதற் சஞ்சிகை; நிழல் - ஆசிரியர் ஈழத்துபுரூராடனார். இதயச்சந்திரா
3. முதல் தமிழ் அச்சகம் ; றிப்ளக்ஸ். - ஜோர்ஜ் இதயராஜ்

4. முதல் கண்ணியில் தமிழில் அச்சமைப்புச் செய்தவர்; கலாநிதி. வெஸ்லி இதய ஜீவகருணை
5. முதல் கண்ணியில் அச்சமைப்புச் செய்யப்பட்ட தமிழ் நூல் ; பெத்தலெகம் கலம்பகம் - ஈழத்துப்பூராடனார்
6. முதல் லேசர் பிறின்றில் கதிரச்சில் வெளிவந்த தமிழ் நூல் இயேசு புராணம் - ஈழத்துப்பூராடனார்
7. முதல் 36 மில்லி மீற்றரில் தயாரான கனடியத் தமிழ்ப் படம்; தமிழ்மகன் ; தயாரிப்பு. இயக்கம் ; ஜோர்ஜ் இதயராஜ்.

மேலும் 2008ம் ஆண்டின் 12வது வருட வெளியீட்டின் 1715ம் பக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ள முதன் முதல் சாதனை முன்னோடிகளின் வரிசையில் ;

1. முதன் முதலில் கனடாவில் 1985 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ் நூற்பதிப்பகம் ஜீவா பதிப்பகம் 2007 வரை 250க்கு மேற்பட்ட நூல்களைப் பதித்து வெளியிட்டுள்ளது.
2. முதன்முதலில் தாயகப் பற்று சம்பந்தமான நூலை வெளியிட்டது ஜீவா பதிப்பகம் நூலின் பெயர்; மண்ணின் குரல் - ஆசிரியர். திரு. ந. கிரிதரன்
3. முதலில் விபுலானந்தருக்கு நூற்றாண்டு விழா 1991 இல் எடுத்தவர்கள்; நிப்ளக்ஸ் அச்சகம், ஆதரவு தந்தோர்; கனடா கந்தசாமி கோயிற் தேவஸ்தானம்.
4. முதலில் கனடாவில் முதுசு மொழிக் கல்வி கற்பித்தற் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தமிழ் மொழியில் கல்வி கற்பிக்க அரசிடம் அனுமதி பெற்று 1985 இல் ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள் ; திரு செல்வராசகோபால் தம்பதியர்
5. முதன் முதலில் கனடாவில் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டி யக்கத்தினை ஆரம்பித்தவர் ; ஈழத்துப்பூராடனார்
6. முதலில் கனடாவிற்குத் திருமண விசாவில் குடியமர வந்த தமிழ்ப் பெண்மணி செல்வி ரோசலின் ராஜமணி இராசநாயகம் (இவர் ஈழத்துப்பூராடனாரின் சகோதரி)
7. முதன் முதலில் கனடாவில் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து இசைக் கப்படது; பாரதி கலாமன்ற ஆசிரியர் திருமதி பியற்றிஸ் பசுபதி 1986 இல் கலா மன்றத்தில் நடந்ததைப் பொங்கல் விழாவில்

8. முதல் முதல் கண்டாவில் வெளியிட்ட தமிழ் ஏடு; புதிய குடிவரவாளர்களுக்கான வழிகாட்டியின் தமிழாக்கம் , தயாரித்து வெளியிட்டவர்கள்; நிப்ளக்ஸ் அச்சகம்.

9. முதன் முதலில் கண்டாவில் திரைப்பட வரலாற்றை 60 தொகுதிகளில் களஞ்சிய வடிவத்தில் தயாரித்து வெளியிட்டவர்கள்; நிப்ளக்ஸ் கும்பத்தைச் சேர்ந்த ஜோர்ஜ் இதயராஸ், எட்வேட் இதயச் சந்திரா சகோதரர்கள்; பதித்து வெளியிட்டது ஜீவா பதிப்பகம்

10. முதன் முதலில் உலகிலேயே ஆதிக் கிரேக்க இலக்கியங்களைச் செய்யுள் வடிவில் (பக்கங்கள் 3841, பாவரிகள் 66127, தொகுதிகள் 14) தமிழாக்கஞ் செய்து அமரிக்க கிரேக்க இலக்கிய மன்றின் பாராட்டைப் பெற்றவர்; ஈழத்துப்பூராடனார்

இத்தனை சாதனைகளை மட்டுமல்ல மேலும் பல சாதனைகளைப் படைத்த இவர்கள் யாவரும் ஈழத்துப்பூராடனாரின் குடும்பத்தவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவைகளைத் தமது இனத்திற்காகச் செய்த ஆத்ம திருப்தியில் இவர்கள் மன நிறைவுற்றவர்கள்)

நன்றிகள்;

செந்தியின் தமிழன் வழிகாட்டி
ஆதவன் பப்ளிக்கேசன்
தொரன்ரோ கண்டா

பதிப்பகத்தார் பகர்வது

பனிரெண்டாயிரம் பாடல்கள், 2070 பக்கங்கள், ஒன்பது காண்டங்கள் கொண்ட ஒரு காவியத்தைப் படைக்க வேண்டும். அது 81 படலங்கள் 567 அங்கங்களில் தமிழ் மொழியின் தோற்றத்தைச் சாற்புகளைச் சிறப்புகளை, மற்ற உலக மொழிகளுடன் ஒப்பீடு செய்து அதிற் காணுந் தனிச் சிறப்புகளைச் சரித்திரத்தை வளர்ச்சியை ஓரளவு கற்போர் உணரத்தக்க அடிப்படைத் தகவல்களைத் தர வேண்டும் என்ற நோக்கங் கொண்டதாக இருந்தது. அதுவே இக் காவியத்தின் தோற்றத்திற்கான அடிப்படைக் காரணம்.

இதன் படைப்பாளிக்கு இத்தகைய எண்ணம் எவ்வாறு உண்டானது என்பதை ஆசிரியர் 1982ம் ஆண்டில் எழுதிய தமிழழகி என்ற கட்டுரையில் விபரமாகத் தந்துள்ளார். அதில் ஒரு சில பகுதிகளை இங்கு தருகின்றோம்;

கண்டதைப் படித்தால் பண்டிதன் ஆவான் என்ற பழமொழி உண்டல்லவா? இதற்குப் பலர் பலவிதக் கருத்துகள் பரிமாறப்படுகின்றன. ஆனால், பள்ளிப் பருவத்தில் அறிந்துகொண்ட காலத்திலிருந்து எழுத்தில் உள்ளவற்றை மட்டன்று வாழ்க்கையிற் காணும் நிகழ்வுகளையும் படித்து அறிந்து கொண்டால் அறிவின் முதிர்ச்சி ஏற்படும் என்னும் பொருளிற் புரிந்துகொண்டேன்.

அதன் பின்னர் அதை பழக்கமாகக் கொண்டேன். அறிந்த தகவல்களை ஒரு கொப்பிப் புத்தகத்தில் எழுதி வந்தேன். இவ்வாறு நான் படித்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், அறிக்கைகள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், நூல்கள் என்பவற்றிலிருந்து பல குறிப்புகளைத் தரம் வகிக்காமற் சொரியலாகக் குறித்து வந்தேன். அதுபோலவே, நான் கண்ட நிகழ்வுகள் கேட்ட செய்திகள், பொழிவுகள், மனதுக்கு உகந்த பாட்டு வரிகள், பார்த்த நாடகங்கள், திரைப் படங்கள் என்பவற்றில் அறிந்துகொண்ட சங்கதிகள் என்பவற்றையும் அவ்வப்போது குறிந்து வந்தேன்.

இத்தகைய குறிப்புகளைக் கொண்ட பதிவுப் புத்தகங்கள் பல பக்கங்களாகப் பெருகின. அவற்றைத் தொகுதிகளாக பைண்டு எனுங் கட்டம் செய்து காப்பாற்றி வந்தேன்.

இவ்வாறு தேடிய சேகரித்த தகவல்கள் ஆயிரக் கணக்கிற் சேர்ந்ததும், அவற்றைப் பொருள்பற்றி வகுத்துத் தொகுத்து எழுதினார், அவ்வாறு பகுக்கப்பட்ட தொகுதிகள் 500 தலைப்பிற்கு மேற்பட்டன. ஆயினும் அவற்றை அகரவரிசைப்படுத்தினால் தரமானதொரு தமிழ் மொழியியற் கலைக்களஞ்சியத்தை படைக்கலாம் என்று துணிந்தார்..

அவ்வாறு அவர் செய்ய எடுத்துக்கொண்ட எத்தனங் களின் உந்துதலால் ஜோதியின் ஈழத்து அகரவரிசை அறிவுக் களஞ்சியம் என்ற பல்தொகுதிகள் கொண்ட நூல் வரிசையாகத் தயாரித்துப் பதிக்க முடிவு செய்தோம். அப்படிச் செய்யுங்காற் எங்கள் பதிவுக் குழுவினரின் கணிப்பின்படி ஒவ்வொன்றும் 300 பக்கங்கள் கொண்ட 29 தொகுதிகளாக அவை வெளிவருமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. சந்தைப்படுத்தும் ஆலோசனைக் குழுவின் திட்டத்தின்படி இவற்றை முழு நூலாகவும் முழுத் தொகுதியாகவும் கொள்வனவு செய்யும் வலு மக்களிடையே மிகக் குறைவாகக் காணப்பட்டபடியால் மாத இதழ்களாக அவற்றை வெளியிடத் திட்டமிட்டோம். அதற்கான விளம்பரப் பத்திரத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்டோம்

அவற்றைக் கண்ணுற்ற ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பாடசாலை நிர்வாகம், படிப்பகங்கள், கல்விமான்கள். தனிப்பட்ட தமிழார்வலர்கள் ஆதியோர் பாராட்டி வரவேற்றனர். ஆரம்பத்திலேயே 7000 பிரதிகள் மாதந்தோறுஞ் சந்தைப்படுத்தக் கூடிய ஆதரவு இருந்தது. ஆனால்; அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்த அரசு பத்திரிகைக் கட்டுப்பாட்டு விதிகளால் மேற்கொண்டு தேவையான அச்சிடற் தாள்களைப் பெற முடியாததால் எங்களின் முயற்சி தடைப்பட்டது. அந்த விளம்பரத்தின் நகல் உங்கள் கவனத்திற்காக அடியிற் தரப்படுகிறது.

விளம்பரத்தின் முதலாவது முகப்பு

ஜோதீயின் எழுத்து அகர வரிசை
அறிவுக் களஞ்சியம்

(மாத சஞ்சிகை)

Jothey's Tamil
Encyclopaedia Ceylonica.
[Monthly]

விபரக் குறிப்புக்கள்.
PROSPECTUS.

ஜீ வா ப தீ ப ப க ம்.

பிரதான வீதி,

தேற்றாத்திவு.

களுவாஞ்சிகுடி.

(இலங்கை.)

விளம்பரத்தின் இரண்டாவது பக்கம்

இப் பத்திரிகையில்

விசேடமாக இலங்கையிலும் பெரதுவாக உலகிலும் உள்ள பல விசயங்களும் அகர வரிசை முறையாகத் திரட்டப்பட்டு வெளியிடப்படும்.

விசயங்களை; ஒரு விசயத்தைப்பற்றி ஆரம்பத்தில் பிள்ளைகளுக்கு உபயோகப்படக் கூடியதாகப் பொதுக்குறிப்புகளைப் பெரிய எழுத்திலும்,

சாதாரண அறிவைப் பெற விரும்புவோர்க்குரிய குறிப்புக்களைச் சிறிய எழுத்திலும்,

விசேட அறிவைப் பெற விரும்புவோர்க்குரிய குறிப்புகளை இன்னும் சிறிய எழுத்திலும் அச்சிட விருக்கிறோம்.

ஒரு விசயத்தைப்பற்றி பல அறிஞர்களிடமிருந்து குறிப்புக்களைப் பெற விருக்கிறோம். பின்பு அக்குறிப்புகளுடன் பல நூல்களையும், பல மொழியில் உள்ள கலைக்களஞ்சியங்களையும் (Encyclopaedia) ஒப்பிட்ட பின்னர் தான் நாங்கள் ஒரு குறிப்பைத் தேர்ந்தெடுப்போம்.

நீங்கள் ஒவ்வொருமாதமும் பெறும் பிரதிகள் தொடர்பாக இலக்கமிடப்பட்டு நாளடைவில் ஒரு புத்தகமாகும்.

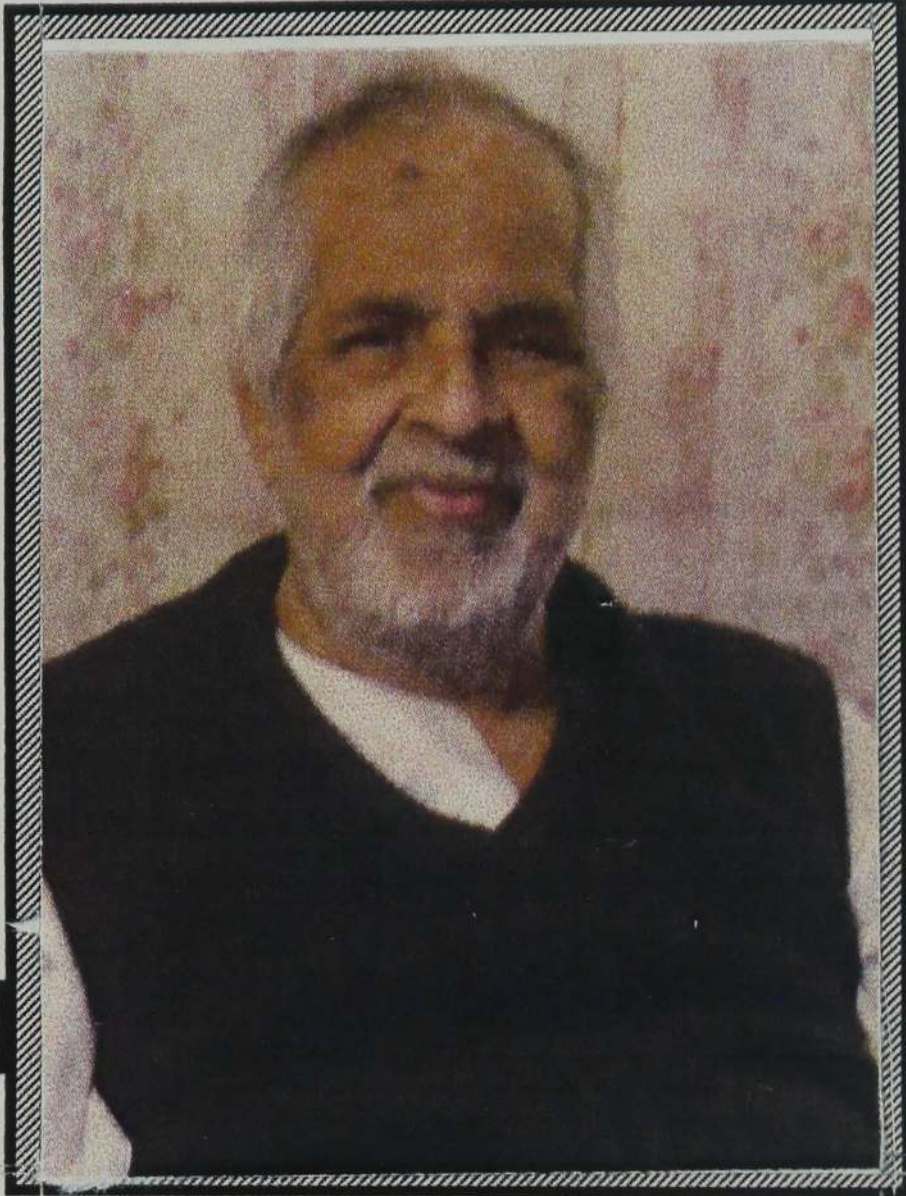
படைப்பாசிரியர்;

கலாநிதி

க.தா.செல்வராசகோபால்

(ஈழத்துப் பூராடனார்)

13. 12.1928

தமிழ் ஈழத்தின் கிழக்குக் கரை மட்டக்களப்பு செட்டி பாளைய மண்ணின் மைந்தன். இலங்கையில் 35 வருடங்கள் ஆசிரியப் பணி செய்து இளைப் பாரிய பின்னர் கனடாவிற்கு புலம் பெயர்ந்து குடும்பமாக 1984ம் ஆண்டிலிருந்து தமிழ் வளரப் பல பணிகள் செய்பவர். இவரது அயரா முயற்சியால் மின்கணனி மூலம் தமிழ் அச்சமைப்பு நெறிப்படுத்தப்பட்டு, அமரிக்காவில் முதல் தமிழ் அச்சகம், முதல் தமிழ் பதிப்பகம், முதற் தமிழ்ப் பத்திரிகை ஆதிய தாபிக்கப்பட்டன. உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டியக்கக் கனடிய கிளை இவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இங்குள்ள பல தமிழர் தாபனங்கள் இவரது தமிழ், தமிழ் இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டிப் பலபாராட்டுகளையும், விருதுகளையும், பட்டங்களையும் அளித்துக் கௌரவித்துள்ளன. கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தால் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கப்பட்டவர்.

250 க்கு மேற்பட்ட பல்வேறு துறை சார்ந்த தமிழ் நூல்களைப் படைத்துள்ளார். அவற்றுள், ஆதிக் கிரேக்கக் காவியங்கள் நாடகங்களை தமிழாக்கஞ் செய்து 15 தொகுதிகளில் வெளியிட்டமை, தமிழ், தமிழர் சார்ந்த செய்யுள் வடிவக் கலைக் களஞ்சியமான 9 காண்டங்களை வெளியிட்டமை, தமிழ்த் திரைப் பட வரலாறு, தகவல்கள் முதலியவற்றை 60 தொகுதிகளில் களஞ்சியமாக வெளியிட்டமை என்பன சிறப்பான இடத்தை வகிக்கின்றன. தமிழ் இலக்கங்களைப் பாவிக்கும் முயற்சியை முன்னெடுப்பவர். தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்க மறுப்பதுடன் தமிழ் வரிவடிவில் பல ஒருமைப்பாட்டைப் புகுத்த விழைபவர்.

விளம்பரத்தின் மூன்றாவது பக்கம்

விசயங்களைத் தொகுப்பதற்கு ..

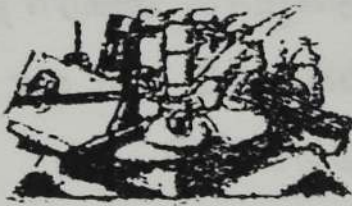
உதவியாக:

ஈழத்திலும், தமிழகத்திலும், கடல் கடந்த தமிழர் வசிப்பிடங்களிலும் 56 தலை சிறந்த அறிஞர்களிடம் இது பற்றித் தொடர்பு கொண்டுள்ளோம். அவர்கள் திரட்டித் தருகின்ற குறிப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டே விசயங்கள் தொகுக்கப்படும்.

துணையாக:

பின்வரும் நூல்களை எடுத்தாள அனுமதி கோரியுள்ளோம்.

1. Encyclopaedia Britanica.
2. Encyclopaedia Americana.
3. Colleen's Encyclopaepia.
4. Purnell's New English Encyclopaedia.
5. கலைக் களஞ்சியம்.
6. Encyclopaedia.

ஆதாரமாக:

தனிப்பட்ட விசயங்களுக்காக வெளிவந்துள்ள 36 கலைக் களஞ்சியங்கள் (Encyclopaedias on different Subjects) உலக வரிசை நூல் என்பவற்றையையும் பயன் படுத்துவோம்.

வாசர்களுக்காக:

இதைவிட தனிப்பட்ட வாசகர்கள் திரட்டித் தரும் குறிப்புக்களும் மிக முக்கிய இடம் பெறும்

விளம்பரத்தின் நான்காவது பக்கம்

சிறு துளி பெரு வெள்ளம்.

★ சில வருடங்களில் உங்கள் வீட்டில்

- சுமார் 300 பக்கங்கள் கொண்ட 20 தொகுதிகளில் (கலைக் களஞ்சியம்) இலங்கையை மையமாகக் கொண்ட அறிவுக்களஞ்சியத் தொகுதிகள்.
- ஒவ்வொன்றும் 300 பக்கங்கள் கொண்ட இரு தொகுதிகளில் மும்மொழி. தமிழ் சிங்களம் — ஆங்கில அகராதி.
- ஒவ்வொன்றும் 300 பக்கங்கள் கொண்ட இரு தொகுதிகளில் கால நிகழ்ச்சி அகராதி.
- ஒவ்வொன்றும் 300 பக்கங்கள் கொண்ட பொது அறிவு, புதிர்நிறுத்திரட்டு.
- ஒவ்வொன்றும் 300 பக்கங்கள் கொண்ட 2 தொகுதிகளில் (Book of Books) உலக நூல்களின் முழு விபரங்களும் அடங்கிய “நூல்களின் நூல்,,

மொத்தம்.

அறிவுக்களஞ்சியம்	20 தொகுதிகள்
தமிழ்—சிங்கள—ஆங்கில—அகராதி	2 ...
கால நிகழ்ச்சி அகராதி	2 ...
பொது புதிர்நிறுத்திரட்டு	2 ...
நூல்களின் நூல்	2 ...
மொத்தமாக	28 நூல்கள்

உத்தரவாதம்.

1. நீங்கள் சந்தாதாரர்களாகும் போது உங்களுக்கு எங்கள் பிரதிநிதிகள் வழங்கும் தற்காலிக பற்றுச் சீட்டுக்கு ஒரு மாதத்திற்குடைய எங்களால் பற்றுச் சீட்டுக்கள் வழங்கப்படும். அத்தகைய பற்றுச்சீட்டுக்கள் கிடையாத பட்சத்தில் உடனே எங்களுக்கு அறிவிக்கவும்.
2. எங்களுக்கென ஒரு அச்சகம் சொந்தமாக இருப்பதால் பத்திரிகை எக் காரணம் கொண்டும் தடைப்படமாட்டாது. அப்படி நேருங்கால் உங்கள் பணம் திருப்பி வழங்கப்படும்.
3. பிரதிகளைத் தொகுத்து வைப்பதற்கான புத்தக மட்டைகள் பிரத்தியேக செலவில் வழங்கப்படும்.
4. ஒவ்வொரு வருட முடிவிலும் திருத்தங்கள், மாற்றங்கள் அடங்கிய (Year Book) வருடாந்த நூல் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

தற்போதுள்ள நிலையில் மாதம் ஒரு தடவையே இதனை வெளியிடமுடியும். ஏனெனில் ஒரு விசயத்தைப்பற்றி பல அறிஞர்களிடமிருந்து விசயத்தைப்பெற்று, இன்னும் பல நூல்களை ஆராய்ந்து தொகுத்து எடுப்பது மிகவும் சிரமமான காரியம். அதுமட்டுமல்ல வேண்டிய விளக்கப்படங்கள் சித்திரங்களை வரைந்து பட அச்ச செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கடல் கடந்த நாடுகளிலிருந்தும் விசயங்களைப் பற்றும் கஷ்டமும் உண்டு.

எனவே சந்தா விபரம் பின் வருமாறு.

தனிப்பிரதி — 50 சதம்.

வருடம் — 6.00. ரூபா

(தபாற் செலவு 1 ரூ 20 சதம்)

ஏனைய பத்திரிகைகளை உருவாக்கும் செலவிலும் பார்க்கி இப்பத்திரிகையை உருவாக்கும் செலவு மிகவும் கூடுதலாக இருக்கும். ஆதலால் பருமனைக் கொண்டு இப்பத்திரிகையின் பெறுமதியை அளவிடவேண்டாம்.

இந்த வீளம்பரத்திற்கேற்பப் பத்திரிகையைத் தயாரிக்க 35 வருடங்களாகச் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் கைத் துண்டுப் பிரசுரங்கள், நூல்கள், அகராதிகள், கலைக் களஞ்சியங்கள், வானொலி தொலைக் காட்சி, சொற்பொழிவுகள் முதலியவற்றில் இருந்து திரட்டிய பல ஆயிரங்களுக்கு மேற்பட்ட குறிப்புகள் சேகரிக்கப்பட்டிருந்தன. அம்முயற்சி தடைப்பட்டபோது. அவற்றை உள்ளடக்கிய நூல்களை வெளியிடுவதென முன்னெடுக்கப்பட்ட முயற்சியும், தாயகத்தில் உள்ள அரசியல் நிலைத் தளர்வாலுந் தாக்கங்களாலுங் கனடாவுக்குப் புலம்பெயரச் செய்த காரணத்தால் தடைப்பட்டது.

இதன் ஆசிரியர் 1980ம் ஆண்டில் மதுரையில் நடைபெற்ற அகில உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற் பங்குபற்றி அதன் சுற்றிலாவில் பங்கேற்ற வேளை கன்னியா குமரி விவேகானந்தர் பாரையில் உணர்ந்த உந்துதலால்; வீரமா முனிவரை கதா நாயகனாகக் கொண்ட நூலொன்றைப் படைக்க எண்ணிய சிந்தனையின் அடித்தளத்தில் இக்குறிப்புகள் கவனத்திற்குள்ளான. அச்சிந்தனை இத் தமிழழகிக் காப்பியத்தால் நிறைவுறுகிறது. அதை நிறைவுறச் செய்வதில் பெருமிதமுறுகின்றோம். மேலதிகள் தகவல் இதன் முன்னைய காண்டங்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிள்ளன.

பதிப்பாசிரியர்.

படலங்களும் அங்கங்களும் அட்டவணை

(இலக்கங்கள் பக்கங்களைக் குறிப்பன)

1. இத்தலி நாட்டுப் படலம்

253. ஐரோப்பிய வள நாடு	1498
254. இத்தலி நாட்டு வளம்	1503
255. இத்தலியின் பருவகால வர்ணனை	1506
256. நகர் வளம்	1518
257. கிறிஸ்தவ வளம்	1522
258. கிறிஸ்த மதத் துறவகங்கள்	1525
259. மெஞ்ஞானத் தீபம் ஏற்றும் பெருவிழைவு	1530

2. இளமைப் படலம்

260. பெற்றார் வரலாற்றுப் பின்னணி	1541
261. குலமுறைக் கூற்று	1544
262. வீரமா முனிவர் பிள்ளைத் தமிழ்காப்புப் பருவம்	
263. பள்ளிப் பருவம்	1557
264. காளைப் பருவமும் கடவுட் காதலும்	1562
265. துறவறத்தில் ஓர் தொலை நோக்குத் தூதுப் பணி	
266. பெற்றாரைப் பிரியும் பேதுறு நிலை	1572

3. துறவு பூண்ட படலம்

267. இயேசுவுக்குள் தன்னை ஒப்புக்கொடுக்கத் தெளிவு	
268. நிலையாமை உணர்தற் பருவம்	1582
269. தூதுப் பணி செய்யத் தோதான இடந் தேர்தல்	1587
270. பாரதில் உள்ள பல மதங்களைப் படித்தறிதல்	92
271. தமிழகத்தைத் தெர்ந்தெடுத்த தகைப் பருவம்	97
272. தூதுப் பணிப் பயிற்சி பெறல்	1602
273. கடல் கடந்த தூதுப் பணிக்கு மதபீடத்தின் அனுமதி	

4. தமிழகஞ்சேர் படலம்

274. தாய் தந்தையரையுந் தாயகத்தையும் விட்டுப் பிரிதல்	
275. கடல் யாத்திரை	1626
276. பாரதக் கரை சேர்தல்	1636
277. தேவ ஊழியத்திற்குத் தென்னகத்தைத் தேர்தல்	16414.
278. இறை ஊழியப் பணி தொடக்கம்	1651
279. சமுதாயத்தில் தைரிய நாதரின் ஈடுபாடு	1654
280. தமிழ் மொழியின் மேன்மையைக் கற்றார்	1656

5. தமிழழகிக் காட்சிப் படலம்

281. சுப்பிரதீபக் கவிராயரிடஞ் சுந்தரத் தமிழ் கற்றார்	58
282. தமிழ் அழகி உருவகத் தோற்றம்	1660
283. தமிழ் எழுத்து அழகிக்குக் கண் மையிட்டார்	1665
284. தமிழ் வரிவடிவ அழகிக்கு மருதாணியிட்டு அழகு	67
285. தமிழ்ச் சொற்களைத் தொகுத்தார் தமிழ் அகராதி	1676

285. தமிழ் அகராதி மரபின் மலர்ச்சி 1680

287. தைரியநாதர் கண்ட தமிழ்மொழியியல் அழகு 1683

6. தமிழழகி வேட்கைப் படலம்

288. தமிழழகிமேற் காதல் 1690
 289. தமிழில் செய்யுள் இலக்கியம் படைத்தார் 1693
 290. உரைநடைத் தமிழ் இலக்கிய நடையின் அவசியம் 697
 291. வீரமாமுனிவர் காலத் தமிழ் உரைநடை மரபு 1701
 292. தமிழழகிக்கு உரைநடைக் கம்பளம் விரித்தார் 1704
 293. வீரமாமுனிவர் படைத்த வேறு உரைநடை நூல்கள்
 294. வீரமாமுனிவரின் வேறு தமிழாக்கங்கள் 1713

7. தமிழழகி விழைவுப் படலம்

295. வீரமாமுனிவர் தமிழழகியைக் காண வழி காணல் 20
 296. அழகியைக் காண ஆய்வழி ஆய்ந்தார் 1724
 297. தமிழழகியைத் தவமுனி தேடி அலைதல் 1728
 298. தமிழழகியைக் கண்டு தன் விழைவை வேட்டார் 732
 299. தான் பெற்ற தமிழின்பம் தமிழழகிக்கு உணர்த்தினார்
 300. தமிழழகி உரைத்ததைத் தவமுனி உணர்ந்தார் 1740
 301. தமிழ்க் கடல் புக்க தவமுனி 1742

8. தொன்னூல் படலம்

302. தமிழ் எழுத்துரு மாற்ற வழிகாட்டி வீரமாமுனிவர் 746
 303. தமிழின் தனித் தன்மையை உணர்தலே தமிழுணர்வு
 304. தொன்னூலின் தோற்றம் 1758
 305. தொன்னூல்பற்றிய ஒரு தொகுப்பு 1763
 307. தொன்னூல் பொதுப் பார்வை 1769
 308. உணர்ந்தபின் உணர்ந்ததை உணர்த்துக 1778

9. தேம்பாவணி சூடிய படலம்,

309. தமிழ்க் காவியம் படைக்கத் தைரியங் கொள்ளல்.
 310. காவியம் படைக்கப் பல தமிழ்க் காவியங்கள் கற்றல்.
 311. தமிழ்க் காவியத்திற்கேற்ற கருவைத் தேடல்
 312. காவியத்தில் அமைய வேண்டிய சிறப்பு சிந்தனைகள்
 313. காவியத்தைப் படைத்துப் பெயர் சூடல்.
 314. மதுரை?ல் புலவர்கள் மத்தி?ல் அரங்கேற்றல்
 315. என்னை உன் தனையனாக ஏற்றிடுமென வேண்டல்

உட்பொருள் விளக்கக் காரிகை

மேற்கினில் மேவிடு மைரோப் பாவென்றிடுங் கண்டமதில்
பாற்படு மித்தலிப் பாங்குடன் பருவப் பாங்குகளின்
ஊற்றும் நகரு முன்னதக் கிறித்தின் துறவகங்கள்
தேற்றமுஞ் சத்திய தேவனின் ஞானமுங் கூறுவதே 1

காப்பிய நாயகக் கதிர்தரு பெற்றார் கவின்வாழ்வும்
கூப்பிய குலமுறை குழந்தைக் காப்பு கூடுகற்கைத்
ஒப்பிடு காளை கடவுட் காதல் துறவு தூதுரைத்தல்
ஆப்பிடு மேததால் அன்னை பிரிதல் அறைந்திடுமே 2

இறைப்பணி நாடலும் இகத்தின் நிலையா நிலையெண்ணல்
மறைப்பணி செய்ய மனதினைப் பயிற்றி இடந்தேர்தல்
நிறைவுறு பாரத நிலத்தில் இயேசுத் தூதுரைக்கக்
குறைவறு தமிழகஞ் செல்லக் குருமதி கொள்ளுதலே 3

பெற்றார் பிரியக் பெருங்கடல் கடந்து பாரதத்தைப்
பற்றுதல் ஆங்கு பரமநற்ப் பணிசெயத் தென்னகத்தை
உற்றே கிறித்தவ ஊழிய மாற்ற உழைத்திடுங்கால்
மற்றோர் துயர்கொல் பணிசெயல் மாத்தமிழ் கற்றிடலே 4

சுப்பிர திவர்கண் சுந்தரத் தமிழைத் தேர்ந்திடுதல்
தப்பிலாக் காதல் தமிழ்திற் கொண்டு உருவகித்தல்
செப்பமாய்த் தமிழ்ச்சீர் கண்டு செந்தமிழ் செழிக்கவைத்தல்
ஒப்பிலா தகர ஒழுங்கில் ஆதி படைத்தலுமே 5

தமிழ்மொழிக் காதலாற் தமிழின் அழகித் தையலின்மேற்
அமிழற உன்னல் அரும்பெல இலக்கிய ஆக்கஞ்செயல்
தமிழில் உரைநடைத் தகையைப் புகுத்தித் தமிழ்செய்தல்
சிமிழுறு முத்தென செய்தளி பலநூல் செப்பிடுமே 6

கனிவுடைத் தமிழென் னழகியைக் கண்கொள் வழிகாணல்
தனியாத் தவித்திடல் தகுமுறை கண்டு தானலைதல்
பனியிதழ் வல்லியைப் பார்த்ததுந் தன்னுள வேட்கைசொல்லல்
வனிதை எனைநீ வழுவற உணர்கென வருந்திடுதல் 7

மங்கை விழைவை மனதினிற் கொண்டு தமிழாய்ந்ததன்
பங்கச் செயலறப் பதமும் பழுதில் எழுத்தாக்கற்
தங்கத் தமிழியற் தொன்னூற் தட்டிற் கொணர்ந்தளிக்கத்
செங்கண் களித்துச் செந்தமிழ் உணர்வினை உணர்த்தென்றாள் 8

உணர்த்துக தமிழின் உணர்வால் உன்னத வுட்பொருளாம்
மணம்நிறை காப்பியம் என்றதும் கலங்கி மாமுனிவன்
கணத்துட் தெளிந்து காப்பியஞ் செய்தவள் பதம்பணியக்
இணர்கொடி இசைந்தும் முதிர்வால் மகனாய்ஏற்கவென்றான் 9

தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

இலமுரிக் கண்டமென் னிகத்தினி லியல்பாய்
 புலத்தினிற் தோன்றிய புன்னனு மனிதனாய்
 வளர்ந்தவர் வாழ்வும் வாய்மொழி வழக்கும்
 உளவிய லுறவு முறுதினை நெறியும்
 இயன்றதா லவர்கள் இயற்கையின் நலனும் 5
 இயங்கிடு வாழ்க்கை எனும்பகுத் தறிவில்
 வாழ்ந்தனர் தமது வாழ்கையில் ஆறி
 தாழ்விலா வறிவின் தகையாற் சிறந்தனர்
 ஆற்றி வாற்றல் ஆகிய அவர்கள்
 பேறதாய்த் தமிழினம் பெருமை பெற்ற 10
 மொழிகளுங் கூட முட்டுற வகையில்
 பழிசொலாப் பாங்கில் பைந்தமிழ் சங்கப்
 பலகை வைத்துப் பாரினிற் பேணினர்
 உலகி லுன்னத உயர்குல மென்று
 மதிப்புற வாழ்ந்த மண்ணதைக் கடல்கோள் 15
 கதிப்பினாற் கடலது கரைத்து உண்ண
 எஞ்சிய தரையில் இருந்தவர் ஆரியக்
 குஞ்சுகள் தன்னாற் குறைபட லானாற்
 பகுத்தறி வழியிற் பயன்படா தமிழ்த்து
 தொகுத்த கதைகளின் தொடர்புறு கடவுளர் 20
 தோன்றத் தமிழர் தொன்மை மறந்தனர்
 ஆன்றே அவர்கள் அந்தணர் தமக்கு
 அடிமை ஆகி ஆற்றிவுக் கொவ்வா
 விடிதரு மாகம வித்தை மயக்கில்
 இயல்பாய்த் தோற்றிய இன்தமிழ்ப் பெருமை 25
 மயலாப் போக மறைமொழி என்ற
 வடமொழி புகுந்து வளமெலாம் பறிக்க
 தடமது பிறழ்ந்த தகைபோல் வாழ்வுங்
 கெட்டது சமயக் கேழ்மை யாதிய
 பட்டது சைவம் பதைத்தது இதனை 30
 சங்கத் தமிழே தமிழெனுங் கருத்துப்
 பங்கப் பட்டு பார்ப்பன மொழியே
 பரமனின் மொழியென பரவிய காலம்
 தரமதை உணர்த்தத் தவறிய தமிழர்

வடக்கில் இருந்தும் மேற்கி லுதித்தும்
 தடங்கொள் பலவாஞ் சமயஞ் சூழ்ந்து
 தமிழரின் வணக்கத் தகையதிற் புகுந்து
 உமிழ்ந்த நஞ்சின் உரத்தாற் சைவம்
 ஒன்றே குலம் ஒருவனே தெய்வமென் 40
 ஒருமைத் தத்துவம் உடைந்தே போனது
 பேசிடுந் தமிழும் பிறந்தது வடவர்
 தேசிய மொழியின் திரிபினால் என்ற
 ஆதா ரமற்ற அந்தணப் பிதற்றல்
 பூதலம் புகவே போயதே எல்லாம் 45
 இத்தகைக் கழங்கக் காலம் இத்தலி
 வித்தகன் தைரிய வீர மாமுனி
 கிறித்தவப் பணிசெயக் கிழக்குறை நாட்டில்
 இறுத்திடு போது இணையிலாத் தமிழதன்
 இயல்பைக் கண்டு இயற்கை வழியில்
 நயமுறத் தனித்து நானிலம் பிறந்த 50
 முதன்மொழி மூத்த வளமுடன் பல்வளம்
 இதமுறப் பெற்ற இன்மொழி எனவதன்
 இயல்பியல் ஆய்ந்து இலக்கண இலக்கிய
 முயல்வுடன் உரைநடை ஊழியஞ் செய்தும்
 எழுத்தின் வரிவடி வியல்பும் ஒழுங்குற 55
 வழுத்திய மாறறம் வகுத்த பணிகளை
 அறிந்த அறிவால் அவர்தம் பழமை
 செறிந்த ஓர்நூல் செப்பிட எண்ணி
 படைத்தனன் தமிழின் பாவை அழகியாம்
 மிடைந்தனன் காவியம் மிளிர்ந்திடக் கொள்க 60
 ஈழக் கிழக்கில் இருநீர்ப் பரப்பிடை
 வாழத் தக்க மட்டக் களப்பினில்
 செட்டி பாளையச் சிற்றூர் பிறந்து
 மட்டிலாப் பனிபெய் மண்ணதாங் கனடா
 நாட்டிற் புகுந்து நண்ணிய அமைதி 65
 தேட்டச் செல்வ ராசகோ பாலென்
 ஈழத் துப்பூ ராடனார் என்பெயர்த்
 தோழமை இந்நூற் தொகுத்தனன் காணே 68

உள்ளடக்கம்

1 முகப்புத் தாள்	1
2. பதிப்புத் தகவல்கள்	2
3. நினைவு கூர்கின்றோம்	3
3. எழுத்துச் சீர்திருத்தம்	5
4. கலாநிதி ஈழத்துப் பூராடனாரின் தமிழ்ப் பணிகள்	6
5. பதிப்பகத்தார் பகர்வது	10
6. படைப்பாசியர்	14
. பொருளடக்கம் படல உள்ளங்கங்கள்	19
9. ஐந்தாங் காண்ட பொருளியற் காரிகை	21
10. தற்சிறப்புப் பாயிரம் பொருளடக்கம்	22
7. உள்ளடக்கம்	24
11. நூல்	1497 - 18
12. பிற்சேர்க்கை	
1. உலகமொழி மண்டலம் போற்றும் உயர் தமிழ் மொழி (முனைவர். மு. இளங்கோவன்)	
2. பொருள் அகரவரிசை	
3. செய்யுள் அகரவரிசை	
4. தமிழ் வரிவடிவச் சிந்தனைகள்	

வீரமா முனிவர் செய்து,
மதுரைத் தமிழ்ப் புலவர்களால்
உன்னத தமிழ்க் காப்பியமென உவந்தேற்ற

அநாதிரம.

—0—

தே ம் பா வ ணி

முதற்காண்டம். ✓

—→*←—

வீ ர மா மு ணி வ ர்

அருளிச்செய்த

இ க் க ர ப் பி ய ம்

அவரது கையெழுத்துப் பிரதிக்கொப்ப
மூன்றாவது பதிப்பிக்கப்பட்டது.

K. S. SELDARAN
REPORTER, THARAVATHU.
புதுவை,

மாதாக் கோவில் அச்சுக்கூடம்.

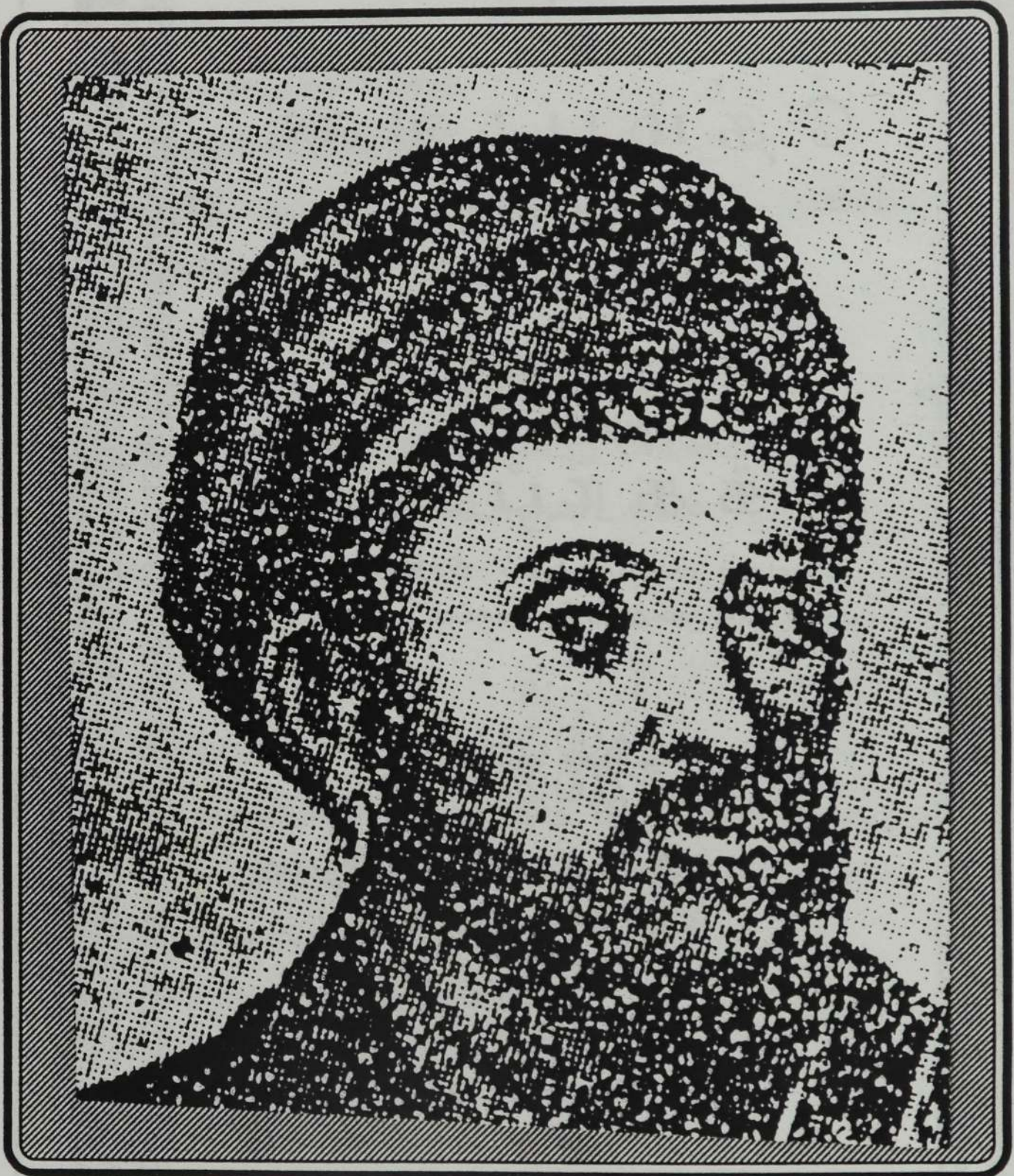
Mission Press, Pondicherry.

—0—

1927.

தேமபாவணிக் காவியமும் அதற்கவர் பெய்த உரைநடையுங்
கொண்ட நூலின் (1927) மூன்றாவது பதிப்பின்
முகப்புத் தாளின் நிழற் படம்

மேர்திசை உலகின் இத்தாலி நாட்டில் 1680 பிறந்து,
கிறிஸ்தவ மத திருப்பணித் தூதராக 1711 இல் தமிழகம் வந்து,
தமிழ் கற்று அளப்பெருந் தமிழ்ப் பணி செய்து தமிழகை
வாழ்ந்து, தமிழ் மண்ணிலே 1747 ல் அமரரான

கொன்ஸ்டான் ஜோசப் பெஸ்கி

எனும் இயற்பெயரான

வீரமாமுனிவர்

தமிழழகி ஐந்தாவது வீரமா முனிவர் காண்டம்

-----07. 03. 2006-----

1. இத்தாலி நாட்டுப் படலம்.

253. ஐரோப்பிய வள நாடு

உதய சூரியனும் உலகத் தோற்றமும்

உலகமும் உயினங்கள் உயிர்ப்போடு உலவும்
உலராது பயிர்வளர்ந்து ஓங்கும்
நலமான வெட்பதப்ப பருவநிலை மாறும்
நானிலத்தில் மக்களினம் வாழும்
தலமான புவியுருண்டை தன்னேத்தான் நகர்த்தி
நடுவானில் நின்றாகதிர் பரப்பி
இலங்குகின்ற ஆதவனை இடம்வலமாய்ச் சுற்றி
எத்திக்கும் இயல்வதிறைக் கொடையே

5003

ஆதியிலே புவியுருண்டை அக்கினியாங் கோளம்
ஆதவனின் சுழற்சியினால் அதிர்ந்து
சேதிக்கவே ஆகாயத்தில் செறிந்தெங்கும் வீழா
செங்கனலோன் கவர்ச்சியினால் சுற்றும்
ஆதித்தனின் கதிர்படுங்கால் அத்திசையில் பகலே
அடுத்தபக்கம் இரவாக மாறும்
மாதிக்கும் ஒருநாளில் உருண்டேபனி ரெண்டு
மாதங்களில் சுற்றிவலம் வருமே

5004

நீர்நிலம்வான் கொண்டதாக நியமித்தவிப் பூமி
நிலத்தடியில் மாறாதபேர் நெருப்பு
பாரோடு உள்ளதனால் பலமாக அசைந்து
பாதிக்கப் புவியதிர்ச்சி தோன்றுஞ்
சீரோடு ஒன்றாகச் சேர்ந்திருத்த நிலமும்
சிதறியதால் கண்டங்கள் ஆகும்
மேரோடு அல்பஸ்மலை உயர்ந்தெழுந்து நிற்கும்
மிகைகடலும் பாதாளம் ஆகும்

5005

உயிர்வளியும் நீர்வளியும் உடன்கலந்து நீராய்
உலகமெனும் பந்ததனை வளைக்கும்
பயிர்வளரப் பலவினத்துப் பறவைனார் வனவும்
பற்பலவாம் பூச்சிவிலங் கெல்லாம்
உயிரோடு மனுக்குலமும் உருவாகி வாழும்
உருளுகின்ற பாரென்ற நிலத்தைச்
செயிர்த்தைந்து நிலமாகிச் சிதைவுற்ற புலத்தை
செப்புவார் ஐங்கண்டம் என்றே

5006

ஐந்து கண்டங்களும் அவற்றின் சிறப்புகளும்

அருட்கண்டம் இருட்கண்டம் பொருட்கண்டம் புரட்சி
ஆக்குகின்ற திருக்கண்டம் மற்று
மருட்கண்டம் ஆகவைந்து மலர்ந்திட்ட மண்ணின்
மறுபெயர்கள் ஆசியாஆப் பிரிக்கா
பொருள்சேரும் அம ரிக்கா ஐரோப்பா வுடனே
புதுக்கண்டம் அவுஸ்திரேலியா பொருந்தும்
தரும்பொருளின் தகைதன்னைத் தான்பகர்ந்தால் அவற்றின்
தகையெதுவென் றுய்த்துணரல் தகுமே 5007

பரத்நுநிலைப் பெறுதற்காம் பாதைபல காட்டும்
பாரில்பல சமயங்கள் பரவும்
தரத்துடைய இறையடியார் தான்தோன்று கண்டம்
தானாகி ஆசியாவே தகைக்கும்
மரமடர்ந்த வன்கானின் வளமுள்ள நிலத்து
மாயைகொள் கண்டப்பேர் இருளாம்
உரங்கொண்ட ஆப்பிரிக்கா உலகமதாம் அங்கே
உள்ளவர்கள் உள்ளங்கள் உயர்வே 5008

திறங்காட்டும் அமரிக்காத் தேசமது பொருளின்
திசைகாட்டும் கண்டமதை அடுத்து
விறலுடைய போர்களையும் வெற்றியுற நடத்தி
விதியுத்தம் விஞ்ஞான விளைவால்
சிறப்புடைய புதுப்புரட்சி செய்துபல தொழிலின்
செம்மைதனை வளர்க்கின்ற தோடு
அறங்காட்டும் மதமுடனே அரசியலில் மலர்ச்சி
ஆக்குகின்ற ஐரோப்பா நாடே 5009

திருக்கண்டப் பெயர்கொடுத்து திகழ்ந்திடவே வைத்து
தென்கடலின் இடைமிளிருங் கண்டம்
பெருந்தீவா தேசமாவென் பெற்றமதன் முடிவுப்
பேற்றியா அவுஸ்திரேலியப் பரப்பை
மருட்கண்ட மெனவுரைத்தல் மலர்த்துதற்கு இனிமை
மற்றுமிவை இணைந்ததுவே மானிலக்
கருவென்று கழறிடுவார் கற்றறிந்த பெரியோர்
காசினியோர் தீவென்றுஞ் சொல்வார் 5010

உலகின் நீர்ப்பகுதியான ஐந்து சமுத்திரங்கள்

நிலத்தலத்தின் பகுப்பைந்தும் நீரினது பகுப்பும்
நிரைத்திடுங்கால் ஐந்தாகும் தொகுத்து
அலையெழுப்பி ஆர்ப்பரித்து ஆடுகின்ற இதனை
ஆழிகொள் சமுத்திரமாய் வகுத்து
தொலைகாண அழிவதைத் தோற்றமதை வரையும்
தூயநீல நிறவானததே தொங்கும் 5011

அலைமகளாய்க் கவிஞர்கள் அருமையாய் எடுத்து
அறைந்திடுவார் அதுவுமொரு அழகே

5911

பூமியதன் இருமுனைகள் துருவமாகும் பெரியோர்
பொருந்திடாத வற்றையிதாய்ப் புகல்வார்
ஆமுவைககள் வடக்குத்தெற்கு அணையாத விடத்து
அலைகடலும் அப்பெயரே கொள்ளும்
தாமிணைக்கும் நீரிரண்டு தாமவற்றை பசிபிக்
தளைத்திடுமத் திலாந்திக்கட லென்பர்
நேமியதின் மத்தியிலே நெடும் பரப்பாய் இந்து
நீருண்டு என்பதுவே நிலவியலார் சொல்லே 5012

புவியதிர்வு கடலெழுச்சியால் புறப்படும் தீவுகள்
இவற்றைவிட கடல்கோளும் புவியதிர்வும் தோன்றும்
இடந்ததகர்ந்து இடையிடையே உயர்ந்து
சுவறியதாந் தீவுபல சுடராக நிலைக்கும்
சுழலுகின்ற புவியிடையே தனித்து
தவறிழைத்தான் போலஅவுஸ் திரேலியா தவித்துத்
தள்ளாடும் கப்பலெனத் தோன்றும்
கவலுகின்ற அடிமைச்சுமைக் கனந்தன்னைச் சிரசில்
காவுதல்போல் ஆபிரிக்கா காணும் 5013

அதன்சிரசாம் ஆசனத்தில் ஐரோப்பா அமரும்
அவலமாந் காட்சியதைக் காட்டும்
இதனையடுத் திடும்போடு அமரிக்கா எழுந்து
எனில்வலியன் யாரென்று நிற்கும்
மதமென்னும் அன்பாலே மக்கள்தமை இணைக்கும்
மாபெரிய ஆசியாக்கண் டமாகும்
சதமீய்ந்து நிற்கின்ற ஐரோப்பாக் கண்டஞ்
சாரிடமே காவியத்தின் களமாகுமாமே 5014

உலகப் படத்தில் ஐரோப்பாவின் உருவகம்
உலகவரைப் படத்தைநீர் உற்றுணர்ந்து பார்த்தால்
ஒடுகின்ற குதிரையிலே அமர்ந்து
பெலத்தலைவன் சவாரிக்கும் பேரான தோற்றப்
பெயர்வொன்று தோன்றுமெனில் அதுவே
தலமான ஐரோப்பாக் கண்டமென்று எண்ணல்
தவறிலைஅதன் கிழக்கதனைப் பரியின்
நலமான உடலாக நவின்றிடுதல் பொருந்தும்
நாமந்த நடுநலத்தை நாடியேசெல்வோம் 5015

ஐரோப்பா எனும்பெயரால் அழைக்கப்படும் கண்டம்
ஆதிகாலம் ஆபிரிக்கா அமரிக்கா
சீரோங்கு மாசியசெம் புலங்களொன் றிணைந்து
சேர்ந்தநிலை கடலதிர்வாற் சிதறி

ஒரோங்கி ஒதுங்கியதாய் உறுகட்டம் ஐந்தாய்
 உண்டான தென்பதற்கு உடைந்த
 பாரோங்கு துண்டெல்லாப் பகுதிகளை இணைத்தால்
 பண்டைப்புவி உருவான நிலையே

5016

யூரேசியாக் கண்டமெனும் சிறப்பு

பெருங்கண்டம் ஆசியாவின் பிணைமேற்கில் தொடரும்
 பெருநிலமாய் இலங்குகிடவே படரும்
 அருகிணைத்து அழைக்கும்பெயர் யூரேசியா ஆகும்
 அவையிரண்டைப் பிரித்தெடுக்கும் பிழவாய்
 மருங்குமலை உன்நதியும் மதிப்பாகும் யூரல்
 மண்பரப்பு மலைநதிகள் சமவெளி
 ஒருங்கிணைந்த இயற்கைவள இயல்புடைய நாட்டில்
 ஒங்குபுகழ் கூறுவதும் எழிதோ

5017

தொழிற்புரட்சி மதப்புரட்சி தொழில்வளர்ச்சி கல்வி
 தோய்புரட்சி அரசியலிற் புரட்சி
 அழிவற்ற போர்ப்புரட்சி அடிமையிலா வாழ்க்கை
 ஆக்குதற்காம் புரட்சிகளுக் கடியாய்
 வழிவகைகள் மிகவளர்ந்த வளநாடு இதிலே
 வாழ்ந்தாரே உலகுருண்டை சுற்றி
 உழிதரவே வந்தவர்கள் உயர்கடலிற் கப்பல்
 ஊர்ந்தவர்கள் எனும்புகழ்க் குரித்தே

5018

இத்தகைய இடமதின்கீழ் இலங்கிவது மத்திய
 இடத்தரையென் கடலாகும் இரண்டு
 ஒத்தெழும்பும் பருவத்துப் பெயர்ச்சிவளி கொண்ட
 உயர்கால மொருவுநிலம் அதனால்
 மெத்தவுமே பயிரினங்கள் மேன்மையுற வளரும்
 மிகைதிராட்சை அப்பிளொடு தோடை
 சத்தியும் வளங்கொளிக்கும் சார்புள்ள நிலத்தில்
 சாய்ந்துவிரல் சுட்டுமொரு தோற்றம்

5019

கொண்டதொரு தேசமது தோன்றிடுமே அதுவே
 கொள்ளைகொள் இத்தாலியாந் தேசம்
 பண்டிருந்து பாரினிலே பலப்பலவாம் புகழைப்
 பரிந்தெடுத்து ஒளிவீசும் பாங்கில்
 விண்டிடவே இயலாது விரித்திடிலோ பெருகும்
 விடுக்ககாமல் விடினும்பெரும் இழுக்கு
 தண்டிரா எனும்பனியின் தரையதனின் தெற்கே
 தானமைந்த இதுவோர் தகைநாடென்னை

5020

ஆறுபல ஓடுவதால் அதிகவளஞ் செழிக்கும்
 அதனிடையே சமவெளிகள் அமையும்

சேறுபடப் பால்சுரக்கும் செழித்துவளர் ஆவின்
 சிறப்பாலே வெண்ணெய்தயிர் மலியும்
 வேறுணவாய் உருளைக்கிழங் கொடிநிலம் புதையும்
 வியன்தரையும் கரிஇரும்பு நிலநெய்
 கூறுடைய கனிவளமுங் கொண்டதொரு நாடு
 குவலத்தில் வேறெங்கு சொல்லே

5021

கரிப்பேயும் இரும்புச் சாத்தானும் கண்ட இயந்திர யுகம்

பலமாந்தர் பலநாளி பாடுபட்டுப் புரியும்
 பாரியதோர் தொழில்தன்னை பரிந்து
 சிலநாளி தனிலாற்றச் செயலாற்றும் இயந்திர
 சேவையதைக் கண்டடைந்த செம்மைத்
 தலமிதுவாம் தாரணியில் மக்களவர் செய்யும்
 தகுபணிகள் ஒவ்வொன்றும் களைப்பு
 இலவாக இயக்குன்ற இயந்திரங்கள் பலதை
 இந்நாட்டார் இயற்றினாரெனல் எழிலே

5022

பண்டிங்கு மந்தைகளை பாதுகாத்து வளர்க்க
 பரதேசி யாகவேதான் வாழ்ந்து
 உண்டுடுத்தல் உறைவிடத்தில் உயர்வற்ற நிலையில்
 ஊர்சுற்றி அலைந்தவொரு இனத்தார்
 கண்டுபல புதுமைகளைக் காசினிக்கு ஈந்த
 காரியத்தை மனங்கொள்ளல் களிப்பே
 துண்டுகரி இரும்புத்துகள் தொகுத்தினைத்து அறிவைத்
 தொடர்புறுத்தும் இயந்திரத்து யுகமே

5023

கொண்டவிந்த ஐரோப்பியக் குடிகளெனச் சொன்னால்
 குவலயத்தில் ஓங்குபுகழ் குலமே
 மண்டலத்து மக்களுக்கு மாட்சிதரும் செயல்கள்
 மனிதவளந் தனதடிமை போக்கும்
 எண்டிசையும் புகழ்கொண்ட தல்லாமல் உலகின்
 எத்திசையும் அரசோம்பி இருந்த
 துண்டென்னும் பெரும்புகழுந் தோய்நடுமோர் நலத்து
 துங்கவர்கள் வாழ்ந்தாரெனத் தெளியே

5024

253 வது அங்கம் முற்றும்

253. இத்தாலி நாட்டுப் படலம்.

உலகவுருண்டையில் இத்தாலித் தேசம்

தென்னுரோப் பியமத்தியில் தீபகற்ப மாகத்
 திகழித்தாலித் திருவளத்து நாட்டை
 என்னவென்று எடுத்துரைக்க இயலாது இயற்கை
 எடுத்தியம்பும் மட்டுமல்ல எழிலார்
 பன்னலத்து விழுமியமும் பாரினிலே மிளிரும்
 பாப்பாண்டவர் அருளாட்சி பரவும்
 பொன்னான புகழ்களிவை பொருந்திடலால் புவியின்
 பொறைஞான நாடென்று பூத்திடுமாமே 5025

இருபெயர்ச்சிக் காற்றினாலே இதமான கால
 இயற்கைகொள மத்தித்தரைக் கடலின்
 ஒருபக்கம் உள்ளிட்டு ஒங்கிவளர் நாடு
 உம்பர்களும் உலகினரும் தேடும்
 அரும்பெரிய ஆத்மீகம் ஆர்ப்பரித்துக் கோடும்
 அதற்கதுஈ டிணையென்று சொல்லே
 ஒருவுகிழக் அல்ப்பஸ்என் உயர்மலையின் தொடரே
 ஒன்றுமறு பக்கமெல்லாம் நீர்க்குழநிலமே 5026

தென்திசையில் மத்தித்தரைத் திரைகடலதன் ஆர்ப்பு
 தினகரனின் திக்கிலெட்ரியா டிக்கடல்
 மின்மேற்கில் டிரியனென் கடலிவைகள் வளைக்கும்
 மிளிர்நாட்டின் வடக்கிலுள்ள கணவாய்
 தன்வழியே ஐரோப்பாத் தலத்திலுள்ளார் வருவார்
 தகைகொண்ட நாட்டினது பரப்பு
 வன்னொருலட் சத்துஇருப தாயிரமாம் அதிலே
 வயல்நிலமே அதிகமென வழத்தே 5027

பருவம் பெயர்ச்சிக் காற்றவள நாடு

கோடைகுளிர் காலமெனக் கூடுமிரு பருவம்
 கொண்டதனால் ஒலிவமரம் மற்று
 தோடையப்பிள் திராட்சையுடன் செஸ்நட்டும் வளரும்
 தொடர்மலைஅடி யில்தேவதாரு செழிக்கும்
 வாடைதருந் தப்பவெட்ப வளத்தாலே கோதுமை
 ரைஒட்ஸ்நெல் சோழப்பயிர் விளையும்
 ஆடைபால் வெண்ணெய் ஆவீனுஞ் செல்வம்
 அதனாலும் வளங்கொழிக்கும் அழகுத்திருநாடே 5028

இத்தாலிய மொழி வளம்

வாழ்மக்கள் அனைவரது வழிபாட்டு மதமாய்
வானுயரும் கத்தோலிக்க மறையே
தாழ்வுற்ற ரோமானியத் தண்ணாட்சி மறையத்
தளிர்த்தரசே இத்தாலிய நாடு
வீழ்ச்சியுற்ற ரோமுடனே வீறுகொண்ட மிலானும்
வியன்நேப்பிள்ஸ் ஜெனோவாவென் நகரும்
போழ்ந்ததித் தாலியின் பண்டைமொழி லத்தின்
புறந்தள்ளிப் பேசுமொழி இத்தாலி

5029

காதலுக்கு உகந்தமொழி கனிவான இசைகொள்
கவினாரும் மொழியென்று அசைப்பார்
பாதகமாய்ப் பலநாடு படைகொண்டு சிதைத்த
பாரிதனை பிரஞ்சுநாட்டின் புரட்சி
சாதகமாய் ஒன்றிணைந்த சகமாக்கி வைத்துச்
சாதித்த நெப்போலியன் சகமே
மாதவனும் இயேசுநாதர் மறைமொழியுஞ் சீடர்
மரபுள்ள மறைநாடும் இதுவே

5030

ஆதியிலே பேசுமொழி லத்தீனென் பண்டை
அழகுமொழி ஆயிடினும் அங்கே
சாதிபல திக்கெட்டும் தான்வாழத் திரிந்து
சார்புள்ள மொழிபலவாய் ஆகி
பேதித்த தனிமொழியாப் பெருகியே வளர்ந்து
பின்னமுற்ற போதுதாந்தேப் புலவர்
சாதித்த நாடகத்தை டஸ்கனிலே படைத்த
சார்புமொழி இத்தாலியான தென்னே

5031

மகாகவி தாந்தே படைத்த மொழியே இத்தாலியம்

கிரக்கத்து இலக்கியமும் கிளர்ரோமப் படைப்பும்
கிட்டியகை அதையாய்ந்த பின்னர்
தரமுயர இத்தாலித் தளிருடனே லத்தின்
தருமொழியைக் கலந்துமணிப் பிரவாள
உரமுடைய மொழியாக்கியும் உவப்பிலாது போக
உயர்தாந்தே படைத்தநூல் வழியே
மரபுடைய மொழியாகி மானிலத்தில் இன்று
மலர்ந்திட்ட இத்தாலியம் மனமே

5032

ஈற்றெழுத்து இறுவதெல்லாம் உயிரெழுத்தாம் இயல்பால்
இன்னிசைகொள் மொழியென்று இயம்பே
பாற்கொண்ட மொழியதனால் பாடுதற்கு எழிதாம்
பாங்குள்ள தன்மையினால் உயர்வே
மேற்கொண்டு ஒங்கிநிற்கும் மேலான மொழியில்
மேன்மைஅசீஸ் பிரான்சிஸ் முனிவர்

போற்றுமிறைத் தோத்திரங்கள் பலபுனைந்த பெருமை
புவிபோற்றும் இறைப்பாடற் புகழே

5033

இத்தாலியில் புகழ்பூத்தத படைப்பாளிகள்

காவியங்கள் படைத்தவருள் ஆரியாஸ்டா செய்த
கவின் ஆர்லாந் தோபூரியோ சாபெரிதே
மேவிடுஆல் பெர்ட்டியென்பார் மெருகுறுசிலைச் செதுக்கி
மேலானதா மென்றுபலர் மெச்சிடுவர்
ஓவியத்தால் லாவிஞ்சி உலகுபோற்ற நினைத்தார்
ஓங்கிவளர் அரசியலில் உன்னதமாம்
ஆவியெனும் விஞ்ஞான அறிவைமாக் யிவல்லி
அமைத்ததனால் அவனியிலே சிறந்தார்

5034

இலக்கியமும் நகைச்சுவையும் இணைந்தபல படைப்பால்
இழிவாகத் தம்வழியே வாழ்ந்த
பலபிரபு அவைவிடுத்துப் பண்புடனே திருந்தி
பயனறவே வாழ்ந்தார்கள் அதற்காம்
புலமான நாடகங்கள் புதுபுப்புதுவாய் எழுந்த
புதுபுகழும் இத்தாலியியிற் பூத்த
தலமிதனின் பெருமையதைத் தாரணியோர் அறிவார்
தமிழ்வளர்க்க ஒருமகவைத தந்துமிந்நாடே

5035

இறைத் தூதுப்பணி தமிழ்ப் பணியுடன் இணைந்தது

ஆண்டவரின் தூதுரைக்க ஆங்கிருந்து வந்த
அடியாரொருவர் அழகுதமிழ் கற்று
பூண்டதுற வதற்குநிகர் புறநாட்டு இளங்கோ
புகழடியா ரெனவிங்கு வாழ்ந்து
காண்டபல தமிழாக்கம் காலமதைவென்ற தமிழ்க்
கல்வெட்டாய்த் தமிழுலகில் காண்பீர்
மாண்டபுகழ் அதையிங்கு மலர்த்துவதே இந்த
மகத்தான காப்பியத்தின் மலர்வே

5036

ஆதலால் அத்தகைய அருமுனிதான் பிறந்த
ஆன்மீக நாட்டினது வளத்தை
காதலுறு கவிநயமும் கருத்தாளப் பொருளுங்
கலந்தெடுத்த கவிரசத்துக் கலசம்
தீதறவே மாந்நிடவே தேன்தமிழில் தருவாம்
தீங்கணியின் ரசமாகத் தெளித்தம்
மாதவனின் மாட்சிதனை மனமாரக் கொள்ள

மனங்கொண்டால் அதுவேபெரும் மாதவமாமே 3037

254 வது அங்கம் நிறைவுறும்

255. இத்தாலியின் பருவ கால வாண்ணை

வசந்த காலத்தின் வருகை

குளிர்காலக் கூதலினால் கொடுகிநின்ற கொடுமை
ஒளிபாய்ச்சும் கதிரவனின் ஒங்கியெழும் அனலால்
வெளியேறி விடைபெற் வெங்கானில் ஒதுங்க
களியூட்டும் வசந்தமெனும் காலமகள் வந்தாள் 5038

குளிரதனின் கூர்ப்பினாலே கூம்பியதளிர் கருகி
அழிவுற்று சருகாகி அடைவுற்ற நிலத்தில்
விழிதிறந்து பசுமைநிறம் விரித்திடவே எங்கும்
தெளித்தநிறத் தாடையுடன் திருமகளும் வந்தாள் 5039

அவள்பாதம் பட்டவிடம் அத்தனையும் பசுமை
நவகரத்து விரலழைந்த நானிலத்தில் மதர்ப்பு
தவமகளாள் கண்பட்ட தலமெல்லாம் தளிர்கள்
அவமான இயற்கைதனை அளிக்குமகள் வந்தாள் 5040

அன்னநடை அசைவாலே ஆவினங்கள் அசைந்து
மின்னலிடை மிசையாலே மேவும்பால் சொரிந்து
கன்றுகளுக் கூட்டவதைக் கண்டமரஞ் செடிகள்
தன்னிலையை உணர்ந்து தளிர்க்குமகள் வந்தாள் 5041

தளிர்ருண்ணத் தயவீய தான்கோதும் மகிழ்வால்
அளித்திட்ட நிறைவாலே அகமகிழ்ந்து கூவும்
களிகொண்ட கோகிலங்கள் கானமழை சொரிய
நளினமுறு நடைபயின்று நடனமகள் வந்தாள் 5042

வானகத்து நிறமெடுத்து மகரந்தங் குழைத்து
ஆனபசும் நிறமள்ளி ஆங்காங்கு அப்பி
மானமின்றி குச்சிலை யாகநின்ற மரத்தில்
ஞானமுற பசுந்தளிர்கள் நல்குமகள் வந்தாள் 5043

புற்களுக்கும் புத்தாக்கம் தரும் வசந்தம்

நிலத்தடியில் நீள் தாக்கம் நிலைத்திருந்த புற்கள்
நலங்காண தலைநீட்டி நாணமதைத் துறந்து
பெலங்கொண்டு தரைகிறிப் பிழந்ததனின் ஊடே
விலங்ககற்றி விதைமுளைக்க விதித்தமகள் வந்தாள் 5044

செடிகொடிகள் புல்பூண்டு சிறிதுசிறி தாக
அடியோடு அழிந்ததென அழுதவர்கள் சிரிக்க
வடிவாக வளர்வதற்கு வளங்களெல்லாஞ் சேர்த்து
படிப்படியாய் பயிரேற்றப் பசுமைமகள் வந்தாள்

5045

கணுவெங்கும் இலைமொட்டு கழியமுதல் கன்னி
அணுமுகைகள் முதலில்வர ஆத்திரப்பட் டுன்னித்
துணுக்குறவே தலைநீட்டித் தெ;லைவானைப் பார்த்து
இணுக்கான இலைத்துளிரை எள்ளமகள் வந்தாள்

5046

சிட்டெங்கும் சிலுசிலுத்துச் சிறகடித்துப் பறக்க
வட்டமிட்டு வண்ணாத்தி வண்ணமலர் தேட
தொட்டழையத் தோகையவள் தொடியிருக்க நடந்து
இட்டஅடி நோக்குற்று இன்பமகள் வந்தாள்

5047

இலைபச்சை இளம்மங்சள் இன்னும்பல நிறங்கள்
குலைகுலையாக் கொத்தாகக் கொடிதழுவும் மரங்கள்
சிலையாக நின்றிடவே செழிப்புற்ற காவும்
நிலையாக எதுவுமில்லை நிலைபப்துவும் இல்லையென

5048

காற்றோடு பறந்த காய்ந்திலர்ந்த சருகு

நேற்றிழந்த பசுமையெலாம் நினைக்கமுதல் கொண்டோம்
வேற்றுருவம் மட்டுமிட்டு வேடமிட வில்லை
காற்றோடு பறந்தவெங்கள் காய்ந்துலர்ந்த சருகு
சேற்றோடு புதைந்தாலும் செழிப்பானது என்னும்

5049

நிலம்மறைக்கப் புல்செழித்து நிண்டியர்ந்து வளர்ந்து
கலமேந்துங் கன்னியர்கள் கரையடுத்து நடந்து
வலம்வருதல் போலகன்னி வளர்மொடடை ஏந்தி
புலமெல்லாம் பூச்சூடப் பொலிவுற்று நின்ற

5950

காலமகள் வசந்தமெனும் கன்னிதனை அனுப்பக்
கோலமிடப் பலநிறத்துக் கோபபைகளில் நிறமா
ஞாலமதில் கோடிட்டு நல்லபல வர்ணச்
சாலங்களை வரைந்திட்டாள் சார்ந்ததெங்கும் துகழே

5951

கொடிதாங்கும் திராட்சைக்கு கொள்ளிடமாய் இலைகள்
படிதாங்கும் வண்ணமாய்ப் பசுமைசெம்மை கலந்து
நெடிதாக வளர்ந்தெங்கும் நிரையிட்ட பந்தலின்
தடிதாங்கி படருவது தாரணியிக்கோர் திகைய்

5952

அப்பிள்பழமும் ஆதாமும்

அப்பிள்பழத் தாலாதாம் ஆண்டவர்க்குத் துரோகத்
தப்பிதத்தைச் செய்தானெனச் தானுரைக்கும் சத்தியஞ்
செப்பிடினும் தீட்டில்லாத் தீங்கனியாய் உலகோர்
ஒப்பில்லாக் கனியாக உண்பதற்காம் மரங்கள்

5053

வசந்தமகள் கைபட்டு வளர்வதற்காந் தளிர்கள்
இசைவுற்றுத் துளிர்த்திடவே இறுமாந்து நிமிர்ந்து
நசையற்ற மரமாக நானியக்கனி இனிமேல்
வசைசெய்யா தென்றுறுதி வழங்குவபோல் வளரும்

5054

ஓடையரு குட்கார்ந்து உறுமீன்வரி மென்று
பேடையுடன் இணைந்தெடுத்த பெருமுயற்சி பிழைக்க
தாடைகளை அங்குமிங்கும் தான்திருப்ப அதனின்
மாடைஞ்மசள் அலகெல்லாம் மலர்ந்தபூவாய் அசையும்

5055

கண்முடித் திறக்கமுதல் காவெல்லாம் பச்சை
மண்ணெல்லாம் பச்சை மறைக்கவதில் மத்தியில்
வண்ணவண்ண மலர்பூத்து மாயநிறங் காட்டும்
பண்ணுமிசை வசந்தத்ததின் பாங்கதுவே பாங்கு

5056

பார்த்தவிட மெல்லாமே பசுமைபடர் திரையில்
சேர்த்தபல வர்ணத்தினால் சித்திரமாய் பூத்துக்
கோர்த்தமலர் மாலையெனக் குவிந்தமலர்க் காடு
ஆர்த்ததனில் தேனருந்தும் அளிக்கூட்ட அவைகள்

5057

வானவர் கண் துஞ்சாக் காரணம்

பூத்தபல நிறங்களையே பூண்ணடலையும் வண்டு
சாத்துமலை எனவானில் சாடுமிற கசைவால்
ஏத்துகின்ற இமற்கையின்ப எழிலதனை வாணோர்
காத்திருந்து பார்ப்பதற்கோ கண் துஞ்சார் கண்மர்

5058

உலகிலுள்ள மரஞ்செடிக்கே உயர்வீந்து வசந்தம்
நலமீயும் வஞ்சகத்து நாட்டமெது மில்லா
பலவுயிர்க்கும் மாந்தருக்கும் பருவமுறு காதல்
கலமதுவும் தந்துலகில் களிப்பூட்டும் பாரே

5059

சுவைதரும் பதினாறுட்டைப் பருவம்

எட்டிரண்டு வபதினிமை எனும்பருவச் சுவையென்
மட்டதனை மாந்நுதற்கு மலர்காட்டி மனதில்
கட்டிவைத்த பாலின்பம் கலந்தோட வசந்தம்
கிட்டிவந்த தெனவுணர்ந்து கிளர்ந்தனவே நெஞ்சம்

5960

ஆண்பெண்ணை விருஆத்மாக் களிணைந்து மண்ணின்
மாண்பெல்லாம் மாட்சியுறல் மறையவனின் மனதில்
காண்கின்ற கருணையதால் காசினியோர் நெஞ்சம்
பூண்கின்ற புதுவுறவுப் பூப்பொலிக்கும் வசந்தம்

5061

தான்விளைத்த தகையெல்லாம் தளிர்மலர்கள் அல்லால்
தேன்சுவையின் மதுவொடு திகழ்பிஞ்சு காய்கள்
வான்கதிரோன் கைகளிலே வளர்க்கவெண்ணிக் கோடை
கோன்மகனின் வெட்பத்திலே குளிர்காய நினைத்தாள்

5062

மலரெல்லாம் மகரந்த மஞ்சள்நீர் குளித்து
கலந்ததனால் கருவாகிக் கவின்பிஞ்சு அளிக்க
புலமெல்லாம் உயிரினங்கள் புணர்ச்சியின்பம் புசித்து
தலமெல்லாம் தம்மைப்போல் தம்மினத்தைப் பெருக்கக் 5062

கண்டதினால் களிப்புற்ற காரிகையாம் வசந்த
மண்டலமார் மகளாரும் மனத்திடையே காதல்ல
கொண்டதினால் கோடைஎனுங் குமரன்மேற் மையல்
விண்டிட்டு அவன்கரத்தை விளைவுடனே தொட்டாள் 5062

கொண்டவனின் மனமதுவே கோணாத பெண்ணாய்
பண்டிருந்து வரும்பண்பைப் பாதுகாக்கும் பாங்காய்
திண்கதிரோன் தனக்குப்பணி தித்திக்கச் செய்யும்
பெண்டவளும் பணிபெருக்கப் பெருங்கோடை வந்தான் 5063

கோடைப் பருவம்

மூன்றுதிங்கள் வெதுவெதுப்பாய் முனைந்துநின்ற வசந்தம்
ஆன்றகதிர் மகனணைப்பில் ஆதரவாய்த் தூங்க
ஈன்றஅவள் இயற்கைவளம் இன்னும்பலன் தரவே
தோன்றியெழு கோடையெனுங் குமரனவன் வந்தான் 5064

வெப்பமெனும் போர்வைதனை வெயில்நிறத்தில் நெய்து
துப்பார்க்குந் துப்புதனை தொகுத்தெடுத்து நீரை
இப்பாரில் உள்ளவைக்கு ஈந்தளிக்கும் அனலை
தப்பிலாத இடமெல்லாம் தடவிவந்தான் கோடை 5065

மலரழகை ரசிப்பதிலும் மலரினுள்ளே மறைந்து
பலபிஞ்சு தவிர்ப்பகற்றப் பரிவதனைக் காட்டி
நிலவுமனல் தன்னாலே நீளடையே காக்க
உலவியே நடைநடந்து உல்லாசஞ் செய்தான் 5066

மலரென்னுந் தாய்க்கருவில் மகரந்தக் குழந்தை
திலகமென வளர்ந்துபிஞ்சு திருமுகத்தைக் காட்ட
நலமுறவே வளர்ந்துநிலம் நகர்ந்துகொடி தூங்கி
பெலமுற்ற தருத்தாங்கிப் பெரிதாக வளரும் 5067

வசந்தமலர்கள் கோடைக் காயாயின

எழுகதிரில் ஏழ்நிறத்தின் இயல்பான ஊட்டம்
தழுவிடவே அவைநிறத்து தளர்வுற்றுக் கனியாய்
பழுதறவே முற்றுறவே பாவையவள் வசந்தம்
வழுவற்ற பெண்மையின் வண்ணமதைப் பெற்றாள் 5068

சந்திரனின் தோற்றமெனத் தளிர்தோடைப் கனிகள்
பந்தெனவே செம்மஞ்சள் படர்நிறத்திற் தொங்கும்
விந்தமலை தலைகீழாய் விழுவதுபோல் திராட்சை
நொந்திபாது கொடிகளிலே நுடங்கியே அடங்கும் 5069

குலைத்திராட்சை வாடாது குவிந்தகரத் திலைகள்
வலைபின்னிக் காக்கின்ற வர்ணணையை வழத்த
இலைசொற்கள் என்பதுபோல் இடுகொடிக்குள் செறிந்து
நிலைகொண்டு சுவராக நிரைசெய்யும் காணே

5670

இறைக்கோபத் திற்கிலக்காம் இனியகனி அப்பிள்
மறைவின்றிப் பயமின்றி மலர்வெள்ளை பூத்து
கறைநீக்கும் எத்தனமாய்க் கனநிறங்கள் கலந்து
நறைசேர்த்து நிறைவூட்டும் நல்மரமாய் விளங்கும்

5671

கனலால் கொதித்தநீர் புனலாய்ப் பொழிகிறது

கனல்கக்கும் கதிரவனின் காந்துதலால் கரைகொள்
புனலெல்லாம் பொங்கியாவிப் புனலாக எழுந்து
மனமுவக்கும் மழையாக மண்ணில்வீழ் புனலாம்
அனல்கெண்ட உடலமது அதைவியர்வை யாக்கும்

5672

அளவுக்கு மேலாக அதிகார மாற்றும்
முளரிமகன் முனிவாலே முதிர்வுற்ற இலைகள்
தளர்வுற்றுக் கருகியதாற் தண்பச்சை இழந்து
களஞ்சிந்து செம்மையெனக் காய்ந்துநிறம் மாறும்

5673

குளமெல்லாஞ் சேருதும் குரைகடலும் ஒதுங்கும்
வளமெல்லாம் வரட்சியுற்று வாடிடவுந் தொடங்கும்
குளகெல்லாம் இலைகருக்கிக் குழறித்தலை குனியும்
தளவமொன்றே தன்நிறத்தைத் தக்கவைத்து நிற்கும்

5674

கைப்பிடித்த கோடைமகன் கனல்கொண்டு காந்த
மைவிழியாள் வசந்தமகள் மனம்நெகிழ்ந்து மருந்தாய்
தையலவள் தளிர்க்கரத்தால் தாங்கியவள் நடந்து
வையத்தை விட்டகல வரட்சியதும் நீங்கும்

5675

இலையுதிர் கால வர்ணனை

எதனையுமே தாங்குகின்ற இதயங்கொண் டினைத்து
உதறுகின்ற இலைபரப்பி ஒளியிழந்த கண்ணாய்
மதமிழந்த யானையென மரந்தருக்கள் தனித்து
விதம்விதமாய் இலைக்குநிற விருதளிக்க வந்தாள்

5676

பச்சையெலாம் பதுங்கிடவே பாங்குள்ள இலைக்குக்
கொச்சிமஞ்சள் பூசிட்டாள் கொஞ்சநாள் செல்ல
இச்சைமிகு சிவப்பேறி எலாங்கலந்து கறுத்து
உச்சிவெயில் தாளாது உதிர்ந்திடவே வந்தாள்

5677

காற்றென்னுங் கரங்கொண்டு காலமகள் மரத்தில்
வீற்றிருந்த இலைபறித்து வீசியெங்கும் எறிந்து
தூற்றுகின்ற உழவன்போல் தூரிதமுறக் கழைந்து
மாற்றருவ இலையுதிர்க் காலமகன் வந்தாள்

5678

உதிர்வைப்பற்றி உணம் உலகு

பார்த்திருக்க ஒவ்வொன்றும் பழுத்தஇலை பறந்து
சேர்ச்சருகுக் குப்பையாகச் செறிக்கும்வினை கண்டு
ஆர்த்தெழுந்த இளமைதான் அகலவந்த முதுமை
ஈர்த்தமுது வயதோர்தம் எதிர்காலம் நினைப்பார் 5679

பழுத்தஇலை போல்நாமும் பார்விட்டுப் பறந்து
உழுத்தநிலை எய்துவோமென் றுறுத்துநிலை கொண்டு
அழுத்துமனம் வருத்துகின்ற ஆயுட்பய முள்ளார்
வழுத்துகின்ற ஞானவுரை வழிமொழிய வந்தாள் 5680

இலையெல்லாம் பழுத்துவிழ இளைத்துவிட்ட மரங்கள்
நிலைதளர்ந்து இலையிருந்த தளையெல்லாம் நிமிர்த்தித்
தலைகொண்ட குச்சாகித் தன்கினையில் தங்கல்
வலைபின்னல் உடலெலும்பு வாய்மைதனை நிகர்க்கும் 5681

மரமெல்லாம் இறந்திற்று மரத்துவிட்ட நிலையில்
தரமிழந்த தருக்களினித் தளிர்விடாதோ வென்று
சிரத்தையுள பலரெண்ணிச் சிதைவுற்ற தோற்றம்
நிரந்தரமே உலகிலெது நில்லாதென நிரைக்கும் 5682

அழிவுக்குட் தோன்றும் அழகு

அழிவினிலும் உண்டாகும் அழகுச்சுவை என்பார்
ஒழிவுமறை வில்லாத உண்மையிதைக் காட்ட
இழிந்தசரு கிட்டமரத் திலைகள்பல வர்ணம்
நெழிந்திடவே மாறிமாறி நிறபேதம் காட்டும் 5683

ஒருபக்கம் மஞ்சள்நிறம் உலர்சிவப்பு அடுத்து
தருநிறத்தில் ஒருபக்கம் தங்கநிறம் மறுபால்
இருநிறமுங் கலந்துலந்த இலைகொண்ட நிரைகள்
அருவிருந்தே கண்களுக்கு அழகூட்டும் அசைவே 4684

மலர்பூத்தத மரங்களெல்லாம் மறுபடியு மலர்ந்து
நலமுறவே எண்ணித்தன் நல்லிலைகள் பசந்து
தலமதற்குக் மலர்க்காடாய்த் தானளிக்கும் காட்சி
குலமுறையே என்றெண்ணிக் குதாகலிக்கும் நெஞ்சம் 6485

கனலகற்ற காலமகள் காட்டியவிப் புதுமை
வனத்திடையும் வையகத்து வளத்திடையும் வரட்சித்
தினவதனைத் தீர்ப்பதற்கு தீதன்னைக் குளிர
மனங்கொண்டு மலைக்காற்றால் மாயஞ்செய லானாள் 5686

மாறிவருங் காலநினை மலர்த்துகின்ற குளிரில்
ஆறியிழைப் பாறிதற்கு ஆற்றுது அஞ்சி
தேறியிருந் திடற்காய் திடங்கொண்டு உலகை
ஏறிவந்த திசைநோக்கி இடம்பெயர் லானாள் 5687

பனி படர் காலப் பருவம்

பரிதியதைப் பூமியது பகலிரவாய்ச் சுற்றிவரும்
அரியவதொரு வருடத்தில் ஆகிவரும் பருவங்கள்
உரியமுறைப் படிவசந்தம் உலர்கோடை இலையுதிர்வு
இரியபனிப் பருவமது இகத்திடையே இணைந்ததுவே 5688

வானிடிந்து புவிவீழ்ந்து வசுமதியை மறைத்ததுவோ
தானிடிந்த இடிதாங்காத் தரையில்வான் இணைந்ததுவோ
மீனிடித்தத மிளிர்மின்னல் வெந்தணலாற் தானுருகி
மேனிடித்த மேகமெலாம் மென்தரையில் வீழ்ந்ததுவோ 5688

காற்றும் மஞ்சுநரை கலங்கிப்புவி கவிழ்ந்ததுவோ
சீற்றோடு சிறுமதியில் செறிந்துள்ள குளிர்பரவி
ஆற்றும் அவனியிலே அடைந்தமைதி இயற்றயதோ
நீற்றும் சிவனாட்ட நெறிசாம்பல் உதிர்ந்ததுவோ 5689

மேலுலக மண்ணெல்லாம் மேதினியில் குவிந்ததுவோ
வேலுலகம் கவிழ்ந்தனாள் வெண்பஞ்சு நிரைத்ததுவோ
காலுலகக் காழ்ப்பதனாள் காற்றோட்டம் கசிந்ததுவோ
பாலுலகப் பாத்திரந்தான் பதட்டமுறச் சிந்தியதோ 5690

என்றெண்ணித் தடுமாற எத்திசையும் பனிபடர்ந்த
குன்றென்னக் குவலயந்தான் குளிர்தாங்கு மிடமாக
நன்றென்ன நாவொலிக்க நடுநடுங்கி நன்மரமாய்
மன்றதிலே குழறுகின்ற மைப்பனியின் படர்ச்சியிதோ 5691

பனி க்கால வேந்தன் வந்தான்

வசந்தமெனும் ராணியவள் வளராட்சி மாய்ந்திடவே
பசந்தபிஞ்சு காய்கனிக்கப் பகலோனின் ஆட்சியுற்று
கசந்திடவே இலையுதிர்க்கும் காலமகள் இறைமையும்
அசந்திடவே பனிவேந்தன் அரியாசனம் அமர்ந்தானே 5692

உயர்மலையின் உச்சியிலே உள்ளவெள்ளி மாளிகையில்
அயர்வின்றி அரசுசெய்யும் ஆட்சியின்கண் வெட்பமது
பயந்தொதுங்கும் பாவமதைப் பாரிலுள்ள உயிர்களன்றி
துயரமுறும் பயிரினமும் துன்பமுடன் துடித்திடும் 5693

படர்ந்துவரும் காற்றெல்லாம் பனிக்காற்றாய்ப் பயமுட்ட
இடறுகின்ற காலெல்லாம் இசையூட்டிச் சொருசொருக்க
தொடர்கின்ற பனித்துகள்கள் தொடர்ந்துபூ மழையாக
அடருகின்ற அவலந்தர அரும்பனியான் வந்தானே 5694

புல்லென்ன பூண்டென்ன பூத்துக்காய் பொலிமரமும்
வல்கரடி படர்கொம்பு பாய்மரையும் பார்பினமும்
கொல்லவரும் கொடுமிருகக் கூட்டமதும் கூவியெழு
பல்லினத்துப் பட்சிகளும் பனிககஞ்சிப் பரிதவிக்கும் 5695

பசுந்தரைப்புல் பரப்பெங்கும் பணிக்குளிரால் வெந்தவிந்து
நசுங்கினதால் தரைசாய்ந்து நலிந்ததலை வைத்தயர்ந்து
விசும்பதையே கண்கொண்டு விதிநினைந்து அழுவிறீர்
இசுப்பெங்கும் பனியாகி இடர்செய்யும் பணிக்காலம் 5696

பூமியின் பேராசையின் விளைவோ

தானும்வா னாகவிரும்பித் தரைகொண்ட பேராசை
வானும்வா னோடுகின்ற வன்மஞ்சப் பஞ்செல்லாம்
மானும்தரை வீழ்ந்ததனால் மண்மறைந்து படர்பனியின்
கானுமதன் அயலாக மருவியதோ யாரறிவார் 5697

நிலைமகளின் வெற்றுடலின் நிரைமறைக்க
நீலவான் தாய்போர்த்தும் பனியாடை
மலைக்குன்றனை யநெஞ்சத்து மதாளிப்பின்
மானநிலை மறைப்பதுபோல் சிகரமதை
கலைகொண்டு பனிமகனும் காத்தளிக்குங்
கவினழகைக் காணாத கண்களென்ன
சிலைக்கண்ணோ அல்லசித்திரச் சீர்கொண்ட
சிறுவிழியோ சிந்தித்துச் செப்புவீரே 5698

வெங்கதிரோன் தனீஒளியை வெறித்துவீசும்
வெப்பத்தையும் குளிராக்கும் பணிக்காற்று
செங்கரும்பான் குறும்புக்கு சிறுதுமாற்றம்
செய்வதுபோல் செல்வியரை தளரவைக்கும்
பொங்கியெழும் திரைகடலும் பொழிபனியால்
பொய்நிறமாய்ப் வெண்மைநிறப் போலியாகும்
தொங்குபனி கிளைகளிலே தொடையலாகத்
தொக்குகின்ற காட்சியதும் தூயதாமே 5699

கொங்கைவான் புவிக்குழந்தை குதலைவாயில்
கொஞ்சியூட்டும் அமுதப்பால் சிந்திவழிந்து
மங்கையவள் மடிநனைத்து பெருகிஓடி
மண்வீழ்ந்து நனைக்கின்ற மழைதான்பனி
பொங்குளிர்ப் பூவாகப் பொழிந்ததாமோ
பூமிதனக்குச் செய்கின்ற அபிசேசமோ
செங்கதிரோன் வெம்மைக்குச் சவாலாய்விண்
செய்கின்ற சாடல்தோ செப்புவீரே 5700

ஆழ்ந்த தூக்க நிலையால் பனியை வெல்லும் யோகியர்
நீள் தூக்கம் கொண்டுறங்க நிலத்திற்கடியே
நெடுந்தாரம் நுழைத்துகொள்ளும் பிராணிவர்க்கம்
ஆழ்துயிலிற் கண்களையே அடைப்பதற்கு
ஆடையென வளர்த்திட்ட சவ்வுதானும்
பேழ்வயிற்றின் பசித்தியை பொருட்படுததா
பெய்பனியின் கொடுமைதனை எதிர்த்தவாழ்ந்து

தாழ்வுருத விலங்குநற் தபோதனர்செய்
தகையோகம் கற்றனவோ அறிந்திலோமே

5701

மயிரடர்ந்த தம்வாலைச் சுருட்டியதனை
மாதாவின் மடியாகத் தலைசாய்த்து
உயிரற்ற உடலாக உறங்கும் விலங்கினம்
உறைபனியை வெற்றிகொள்ளும் உபாயமிறைவன்
தயிரியந்தான் பணிநீங்கும் வரையிற்பசி
தாகமின்றி தானுறங்கும் பின்னரெழுந்து
வையிரமாப் பாய்ந்தோடும் வலிமையாலே
வானமுது இவைகளுக்கு வாய்த்ததாமோ

5702

வெள்ளிப்பணி மலையினிலே வீசுகின்ற
விரிகதிர்கள் கண்கூச விரிந்தெழுந்து
துள்ளிவான் முகட்டிலினிலே தோய்வதுவும்
தொகையிரண்டு வான்களாகத் தோற்றமாகும்
சுள்ளிஇலை கொள்மரத்திலே சூழ்ந்தபணிகள்
சோகமுற்ற குழையாக சித்தரிக்கும்
மெள்ளச்செலும் பிராணிகளின் குளம்பினடிகள்
மேடாகப் பள்ளமாக வியக்கவைக்கும்

5703

பாய்ந்துவந்த ஆற்று வெள்ளம் பதுங்குவதேன்

வேகமுடன் பாய்ந்துவந்து விழுந்த ஆறு
விளைவுடனே கடலன்னை மடியிற் சாயுந்
தாகமதை தடுத்திடையில் நிறுத்தி வைக்கும்
தண்குளிரின் இறுக்ககத்தால் பனியின் பாறை
ஆகமதாய் ஆக்கியதால் அசையா நிற்கும்
அதில்கதிரவன் ஒளிபாயுப் போது இறந்த
தேகமொன்று கிடப்பதுபோல் அசைவே இன்றித்
தேங்கியதாங் கொடுமையதை நினைக்கும் போது

5704

ஆகாய கங்கைதனைக் கொணரப் பகீரதன்
ஆற்றியதோர் எத்தனமாய ஆதும் என்பர்
தோகாய்கேள் கதிரவனின் சூட்டி னாலே
தொய்ந்துருகும் பணிப்பாளம் தொடிந்து ஆற்றில்
பாகாக மிதக்கின்ற காலை ஆற்றின்
பாதைதனை மறித்திடவே பெருகும் வெள்ளம்
ஆகாகா அதிகரித்துக் கடலாய் மாறும்
அதிசயத்தை வான்பார்த்துச் சிரிக்கு மன்றோ

5705

கடினமுற்ற பணிப்பாறை கரைந்து ஓடும்
காட்சிதனைக் கண்டவர்கள் தமது துன்பம்
படிப்படியாக் அகலுமெனப் பரிந்து கொள்வார்
பணிவந்தால் மாந்தர்தம் உடலின் பாகம்

துடிசுளிரால் துயரமது உறுத வண்ணம்
 துகில்பலதால் மூடிக்கொண் டார்கள் குளிரை
 தடிப்பான ரோமஉடை தகிக்கும் வெப்பத்
 தயவீந்து தானுடலைக் காக்கும் மாதே

5706

உழைக்கின்ற உயிர்களுக்கு இறைவன் தரும் ஓய்வு

உழைப்பதனால் களைக்கின்ற மனிதர் தமக்கு
 ஓய்வுதரும் இரவுமங்கை உறங்க வைத்து
 விழைஅயர்வை கழைக்கின்ற விதமாய் ஒன்பது
 விரிகாலம் வியன்படைத்து சீவ ராசி
 உழைத்திரவு பகலாக உழன்று போன
 உடலுள்ளம் இளைப்பாற உள்ளங் கொண்டு
 தழைக்களைப்பு நீக்குதற்குத் தற்பரன் சித்தம்
 தானாகிப் பனியுருவம் கொண்ட தாமோ

5707

பனிக்காலம் நல்லதென்று பகர்புலவர் வாய்ச்சொல்
 பாம்பினது விசத்திலுமே கொடிய தென்பர்
 தனித்தோருயிர் தரணியிலே வாழுங் காலம்
 தவிப்பீயும் பனிகாலம் தளரச் செய்யும்
 கனிவில்லாக் காலமெனக் கவிஞர் பாடி
 கனல்வார்த்தை கதிக்கத்தான் சொன்ன போதும்
 பனிக்காலம் பணியாது படர்ந்து பாரை
 பாடுறுத்தி விட்டுவிட்டே அகலும் பாரே

5708

மாரிகால வர்ணனை

நான்குகால வளமித்தாலி நாட்டில் அல்ப்பஸ்
 நாகமதை அடுத்தபுலந் தனக்கே உரித்தாம்
 தான்கரையை அடுத்தநிலம் தாங்கும் பருவத்
 தகைபெயர்ச்சிக் காற்றினது தகையால் வேறு
 வான்சுழற்சிக் காலங்கொளும் வகையால் கோடை
 வளர்மாரி என்றிரண்டு வெட்ப தட்ப
 மேன்மைகொள் வருடத்திலே இரண்டு உண்டு
 மிகைதிங்கள் ஆறுறு கொண்ட தாமே

5709

மூன்றுபக்கங் கரையடுத்து மோதுங் கடலின்
 மூச்சான காற்றுகள் வீசும் போது
 கான்றெழுந்து கொள்வெட்ப காலம் மாற்றும்
 கான்றெழுந்து வருதிசையைக் கொண்டே அதற்கு
 தோன்றும்பெயர் வடகிழக்கு தென்மேல் பருவத்
 தொடர்காற்று ஆகுமந்த காற்றின் கருவால்
 ஈன்றெடுக்கும் பருவமெனும் பெயர்ச்சிக் குழந்தை
 இத்தாலிக்கு இறையீத்த ஈவு என்னே

5710

மத்தித்தரைக் கடலநீர்தான் ஆவி யாகும்
 மலர்மேகம் ஆகாயத்துப் பரந்து குளிர்ந்து
 இத்தாலியின் தரைநனைத்து ஈர மாக்கி
 இரிகின்ற ஓடைகளாய் ஓடிப் பெருகும்
 மத்தியிலே உள்ளமலை அடுக்கு ஊற்றாய்
 மண்பாய்ந்து வருகின்ற நதிக ளோடு
 எத்திசையும் வடிந்துகடல் இணையும் வளத்தால்
 எக்காலும் பயிர்வளரும் இயற்கை உண்டே

5711

மாரித்தாயும் பூமித் தாயும்

மாரித்தாய் வளங்குகின்ற மழையின் தேக்கம்
 மண்வளத்தை வளமாக்கி வயல்கள் என்னும்
 சேரிடத்தைச் சென்றடைந்து செழிப்பை ஆக்கும்
 செந்நெல்லும் கோதுமைரை ஓட்சு சோழ
 வாரிக்கு வளமாக்கும் மாரி ஓய
 வளர்விதைகள் விதைப்பார்கள் அவைகள் வளர்ந்து
 பூரிக்கக் கோடகாலம் வந்து தாங்கும்
 பூமித்தாய் பல்லுணவைப் புகட்டு வாளே

5712

உலுதிரம் ஓட்டம்போல் ஓடை பரவும்
 உடன்கொண்டு வருநீரின் வளத்தால் நாடு
 படருகின்ற கால்வாய்கள் பாய்ச்ச லாலே
 பயிரினங்கள் பலவளரும் பாங்கும் அதிலே
 நடமாடும் மீனினங்கள் நல்உண வாங்கால்
 நடைகளுமே மாந்தருக்கு நயந்து ஈயும்
 தடமாடை பால்தயிர் வெண்ணெய்க் கட்டி
 தகுஉணவால் தான்வாழுந் தலமு மிதுவே

5713

மாரிக்குக் கைகொடுக்கும் கோடை

வளர்பயிரின் வன்மைக்கு சேதமேதும்
 வாராத பக்குவத்தின் மாரி வழங்கும்
 தளர்கருவை ஈனுகின்ற கால மதிலே
 தகிர்கோடை வந்துகையைத் தந்து தாங்கும்
 விளைகாலம் வெட்டென்று விதித்த பருவம்
 வீணுகா ததனாலே விளையும் பொருட்கள்
 களைபூச்சி பாதிப்பு அற்ற விளைவாய்
 கனமான மீட்டுகின்ற கருணை என்னே

5714

மாரியது விடைபெற்று மறைய மந்தை
 மயல்தீர்க்கப் புல்வளர்ந்து மறைத்து உயரும்
 காரிருளாய்க் கருக்கொண்ட காரின் வெண்மை
 கலைவடிவாய் வான்பறக்கும் அதற்குள் தலையை
 பூரித்து நீட்டிப்புவி யுடலைப் போர்க்கப்
 பொங்குகதிர் தனைப்பரப்பப் புழுதி வாரி

....1516

மருளாக்கு மளவுக்கு மண்தான் காயும்
மயங்குகளி நிலம்வெடித்துப் பாள மாகும்

5715

பருவங்கள் நான்குகொண்ட பாரில் கோடை
பச்சையிலை கொளமரங்கள் பனிக்கு முன்பே
அரும்புகளும் கூடஅனல் வெக்கை யாலே
அழிந்ததுபோற் குளிராலே கருகி வீழ்ந்து
பெருமரத்தில் குச்சுகளும் பிறங்குங் கொம்பும்
பிறிதல்லால் வேறேதும் இல்லா தொழியும்
திரும்பவும் வசந்தம்வரை திகைத்து மரத்துத்
திக்கற்று நிலைகொள்ளும் அந்த நிலையே

5716

மாரிக்குக் கைகொடுக்கும் கோடை

வந்திடாது மாரிகோடை வளமார் நிலத்தே
வளருகின்ற தருவில்இலை தழைகள் காய்கள்
நொந்துதிரா நொடியாது தொடர்ந்து மிராது
நுட்பமது உண்டதுவும் நோத லின்றி
பந்தமுடன் பலவருடம் பாசத் தோடு
பசைபோல மரத்தினையே பற்றிக் கொண்டு
சொந்தமுற இருக்கின்ற சுகத்தை எண்ணிச்
சுற்றங்களும் சூழவிருத்தற் சுபீட்ச மாமே

5717

திருப்புகழார் செப்பியதோர் ஆறு முகத்துத்
திவ்வியமாய் பாப்போல இங்கே ஆறு
பருவங்களும் பயன்களும் பகுத்துப் பார்ப்பின்
பாரிலெந்த நாட்டிலுமே இல்லாப் பாங்கு
மருவுகின்ற இத்தாலி மண்ணின் மகிமை
மலர்த்துதற்கு மாகோடி சேடன் வேண்டும்
உருவியற்கை கையொன்றை நீட்டி விரலால்
உலகத்தை தன்னிடத்து அழைப்ப தொக்கும்

5718

கடலைகள் தாலாட்டக் கவின்மலை சாய்ந்து
கால்நீட்டிக் களைப்பாறும் கன்னிபோல் இந்த
திடமிசைய நாட்டியற்கைத் தேற்றந் தோற்றம்
திசைபுகழும் மதிப்பிதற்கு தேவ அருள்சேர்
மடமுறையும் மதமுனிகள் மாண்பும் மற்று
மணங்கணிக்கும் இனியமொழி மரபுகள் அதனால்
உருவாகும் இசைவெள்ளம் உயர்த்து தேவார
உணர்வுகளும் உரித்தென்றால் உண்மை யதுவாமே

5719

255 வது அங்கம் நிறைவுறும்

256 நகர் வளம்.

பல்சிறப்பு மிக்க பட்டணம் நேபிள்ஸ்

உயிர்போக முன்பொருகால் நேபிள்ஸ் நகரை
உற்றுநீ பார்த்துவிடு என்று சொல்வர்
பயிர்ப்புள்ள பட்டணமாய் இருப்ப தாலே
பாருக்குள் அதற்கென்றோர் பாங்கு உண்டு
உயிர்ப்புள்ள இத்தாலி உயர்வுக் கிதுவோர்
உன்னதத்துப் பொலிவதனை உடைத்தாம் மற்று
செயிர்ப்புள்ள நகரம்பல செறியும் நாடு
செல்வமுடன் நல்வரமுங் கொண்ட வீடு

5720

மலைவளத்து மனைகளுடன் மாடி சேர்ந்த
மாளிகைகள் மயக்குகின்ற கொத்தளங் கோட்டை
கலையமைப்பில் விஞ்சுகின்ற கவினார் கட்டம்
கால்வாயின் அருகினிலே கருங்கல் மனைகள்
சிலைகளெங்குஞ் சிறப்பொழுகச் செழித்தது தெருக்கள்
சிங்கார நந்தவனம் செறிந்த கோட்டம்
தலைநிமிர்த்திப் பார்க்கின்ற தகைசேர் மாடம்
தருவளர்ந்த நெடுஞ்சாலைத் தகையே கொண்ட

5721

நீர்ச்சுனைகள் நிலத்தடியில் இருந்து பொங்கி
நீர்வீசும் சுனைகளுடன் நெருங்கி வளர்ந்த
சார்மலர்கள் பூக்குகின்ற சந்தி அவற்றில்
சாற்றுமிட அடையாள சட்டம் மக்கள்
பார்த்தழகு சுவைக்கின்ற பாத பீடம்
பலதருக்கள் அடர்ந்தபெரும் பசும்புற் தரைகள்
சேர்த்தோடும் சிறுவாய்க்கால் அவற்றைச் சேர்த்துச்
செல்லுகின்ற பாலங்கள் சிறப்பை நல்கும்

5722

வானளாவ நிற்கின்ற மாடந் தோறும்
வளமான காலதராம் கண்கள் பலவே
கோனவனும் இந்திரனார் கொள்கண் போல
குறிப்பிட்டுச் சொலமுடயா கோவை அதிலே
கானமது இசைக்கின்ற கன்னியர் கண்கள்
கண்சிமிட்டி விண்மீனாய் கவிரைப் பார்த்தால்
மீனமது கயலாகி மிளிரும் விழியாய்
மேலோடி நிலைத்தனவோ என்றே தோன்றும்

5723

கோபுரத்து மாடப் புறக் கூட்டம்

கோபுரத்தின் கூரையிலே கூடு கட்டிக்
குடியிருக்கும் புறவினங்கள் எழுந்து பறந்தால்

மாபுரத்து மங்கையார்தம் மதலை தன்னை
 மார்போடு தழுவியெடுத் தூட்டி யாட்ட
 நூபுரத்து அசைவதிர்க்கும் நுட்ப கானம்
 நுகர்ந்துகளிப் புற்றுடல் தன்னை நிகர்க்கும்

5724

நகரத்தில் வாழும் உயிரின நாகரீகம்

வாய்க்கால்கள் நிறைந்தோடும் வண்ண மீன்கள்
 வளைந்துவந்து கொத்துதற்கு வலையாய் சொண்டு
 வாய்பிழந்து நிற்கின்ற ஒற்றைக் காலர்
 வாய்த்தவைவர்பசிகொண்டு வட்டமிட்டுறந்து
 சேய்களுக்கு கிடைத்தவற்றைப் பகிர்ந்தே ஊட்டும்
 செங்காலன் அதையுண்டு செல்ல மாக
 தாய்ச்சொண்டைத் தடவுகின்ற தளிராங் குஞ்சு
 தகைமிக்க கூடுகளைத் தாங்குந தருக்கள்

5725

மக்கள்போல் மாடிகட்டி மரத்தில் வாழும்
 மற்றினத்துப் பறவைகள் மலரில் உறங்கும்
 தக்கவண்டு இவைபரந்த தலையாம் நகரத்
 தன்மைக்கு நிர்மாணத் தரத்தைத் தந்து
 பக்குவத்தை உருவாக்கிப் படைத்த பரமன்
 பாதமதைப் பணிகின்ற பக்தர் கூட்டம்
 தொக்கித்தொழும் ஆலயத்தின் சிலுவைச் சின்னம்
 தொலைத்தார விண்ணெட்டித் தோயும் ஒளியே

5726

நாட்டில் நடக்கும் நானாவித நாகரீகம்

அழகுறு அந்த நகரில் அசைவன அரிவை இடைகள்
 இழகிய இதயத் தசைவால் இரிவன எதிரி நெஞ்சம்
 பழகிடு பண்பில் அன்பு பரவலால் பகைவர் அசைவர்
 உழவினர் தொண்டால் உறுத்துண வில்லாப் பசியே

5727

அழைப்பன நீதிக் கரங்கள் அகற்றுவ போதகச் செருக்கு
 குழைவன மதலைச் சொற்கள் கொஞ்சுவ கிளியின் பேச்சு
 நுழைவன மனதில்நான்பு நோர்த்திடுந் தூய வெண்ணம்
 கழைவன தீமைச் செயல்கள கருத்துக்கள் களவு மாமே

5728

ஆடிடும் கொடிகள் மாடத் தகல்நுதி கோபுரத் துச்சி
 பாடிடும் சிட்டுக் கூடப் பரமனின் துதியே காதலர்
 ஓடியே பிடித்துக் கொளினும் உள்ளத்தில் நிலையாய் நிற்பார்
 வாடிடா தெண்ணம் எல்லாம் வயிரமே பாய்ந்த வாய்மை

5729

பரப்பது பரமன் பாதம் பணிந்திடு தேவ கீதம்
 இரப்பது பக்தர் கரங்கள் இறைவனை நோக்கித் தொழுதே
 கரப்பது காம இச்சை கலப்பது கல்விச் செல்வம்
 நிரப்புவ நெறிகொள் நெஞ்சம் நீடுவ அன்பின் தொல்லை

5730

கலங்காத மாதர் கற்பு கணியாத கவிகள் இல்லை
 மலங்காத நெஞ்சின் எண்ணம் மறையாத நன்றிச் செயல்கள்

துலங்காத தெதுவும் இல்லை தூயவன் அருளின் வார்த்தை
இலங்காத எதுவு மில்லை ஏசுவே துனையாய்க் கொள்வர் 5731

முப்பொருள் நுகர்ந்த நாற் பொருட் பேறு

அறம்பொருள் இன்பங் கண்டு அறிவனைக் காணும் வாழ்க்கை
புறமுது கிட்டு வாழாப் பொருதிடும் போரின் வெற்றி
திறமுறு வீரர் வாழும் தெருக்களும் திகழும் வடுக்கள்
இறுபடை வீரர் எண்ணத் தெழுத்துருச் சிலைகள் இலங்கும் 5732

தூபிகள் கூறும் மேன்மை தூயதாய் நாடு காத்தோர்
காவியம் பகரும் அவைகள் காலத் தாலழியாச்சின்னம்
மாவீரர் துயிலும் இல்ல மாகவே மக்கள் நினைத்து
பாயிரம்பாடு வார்கள் பாது காவலர் களென்றே 5733

நாட்டின் நலனுக் காக நமனையே வென்ற வீரர்
ஈட்டிய வித்து உடல்கள் இவையெலாம் எதிர்கா லத்து
மீட்டிடும் விபரஞ் சொல்லும் விரிந்திடு புராண மாகும்
பாட்டிலும் பண்ணில் இசையில் பரதத்தில் பகர்வ தாமே 5734

நெடுந் தெரு மருங்கு

நெடுந்தெரு மருங்கில் வணிக நிலையங்கள் நிரைத்தே இருக்கும்
கொடுக்கலும் வாங்கலுமே குறிக்கோள் அல்லாற் கொள்ளை
அடுப்பது இல்லா அறிவுள் அங்காடி பண்ட சாலை
உடுகடை உண்ணற் சாலை உயரிய நகைகொள் தலங்கள் 5735

உணவுக்காம் பொருளைக் கொள்ளும் உற்பத்திச் சந்தை வரிசை
பணமதைப் பண்ட மாற்றுப் பரிவர்த்தனை பண்ணும் வங்கி
மணமுறை மலரின் கடைகள் மற்றதின் சாற்றில் செய்த
குணமுள அத்தர் நெய்கள் குவியலாய் விற்கும் கோவை 5736

பயில் கூடங்கள்

ஆடவர் பயிலும் பள்ளி அரிவையர் கற்கும் மாடம்
ஏடவிழ் சிறார்கள் எழுத்தெண் இயம்பிடு பாட சாலை
நாடக மேடை நளின மாதர்கள் பரத மாடம்
ஆடக அரங்கு கலைகள் அழகினை நுகரும் கூடம் 5738

துறவோர் தோஷம் மடங்கள் துத்தியம் பாடும் கோயில்
அறமார் அன்னச் சாலை ஆகமப் பள்ளி அறத்தின்
திறத்தவர் தெருக்கள் மற்று தீதிலாக் களியே யூட்டும்
நறவுறு நளின ! இல்லம் நான்மறை ஆயும் ஆயம் 5739

நெடுவழி கடந்து வருவோர் நிலைத்துமே களைப்பை யாற்ற
விடுதிகள் வீதியின் மருங்கில் விரைநடை பாதை மக்கள்
கடுதியாய்ச் செல்லத் தக்க காற்றது வேகங் கொண்ட
இடுபல ரதங்கள் நீர்பிழந் திரிந்திட ஓடும் ஓடம் 5740

அயலுள் நாடு இருந்து அரும்பெரும் வணிகப் பொருட்கள்
நயமுற எற்றி வந்து நங்கூர மிட்ட நாவாய்
துயரிலாத் தங்கும் நல்ல துறைமுகம் மீளுங் காலை
செயல்வினைத் திறத்துப் பொருட்கள் சேகரித் தேற்றிச் செல்லும் 5741

கரமெலாம் ஆபத்துக் குதவும் கண்கள்
கஷ்டத்தைப் பார்த்துக் கண்ணீர் சொரிந்து
பரப்பிடும் அகங்களோ அன்பைச் சொரியும்
பாதம் பாவங் கண்டு பயந்தே ஓடும்
தரமிலாச் சொல்லைக் கேட்டால் காது
தாமாய் அடைத்துக் கொள்ள வாயோ
இரந்திடக் கூசும் கைகள் ஈந்திட நீளும்
இத்தகைய மக்கள் இயல்புள நகரமாமே 5742

தெருவெலாம் உள்ள தீபத் தூண்கள்
திரளிருள் அகற்றும் தேவா லயத்து
பெருஞ்சுடர் பீடத் துருகும் வத்தி கள்
பேய்மனப் பித்தப் பிறழ்வை யோடும்
திருமகன் இயேசு பட்ட சிலுவைத்
தியாகச் சின்ன மெங்குந் தெளிந்து
பொருண்மியம் போகமன்ற் பொலிவுறு ஆன்ம
போதங்கள் பொருந்த வாழும் புகழ்நகர் ஆகுமீதே 5743

நம்பிக்கை மனிதர் தமக்கு தும்பிக்கை
நம்பினவர் கெடுவ தில்லை யென்ற
நம்பிக்கை பரன்மேற கொண்டு வாழும்
நகரங்கள் மலிந்த நாடாம் இத்தலி
வெம்புவி தனக்கு ஈடு இத்தலி
விளம்பும் வார்த்தை காக்க விண்ணோர்
அம்புலிச் சுடரை வானில் வைத்து
ஆவணப் படுத்தினர் ஆகத் தோன்றும் 5744

256 வது அங்கம் முற்றும்

257. கிறிஸ்தவ வளம்

கிறிஸ்தவர்களை வதைத்த ரோம மன்னன்

இரட்சகர் இயேசு நாதர் இச்சகம் விட்டு வானில்

இறைமடி ஏறி மூன்று நாற்று

திரட்டிய ஆண்டு காலம் திகழ்ந்த போது

தேற்றர வாளன் கிறிஸ்து மதத்தைப்

பரப்பவோ அன்றி மற்றுப் பணியவோ ரோம மன்னர்

பலதடை விதிக்க லானான் அதனைச்

சிரமேற் கொண்ட பக்தர் சிலுவைப் பரனைச் சிந்தை

செறித்திட முடியா நிலையில் திகைக்கவே

5745

கிறிஸ்து பிறக்க முன்பு கிலிகொள் ஏரோன் கைக்குக்

கிட்டிய வயதுக் குழந்தை எல்லாம்

குறித்திடந் தேடிக் கண்டு கொன்றது போல இயேசுக்

குருசிறைக் குமரன் பாதம் போதம்

அறிந்தவர் மறைவா மிடத்தே ஆபத்துச் சூழல் தன்னில்

அஞ்சாத வாசம் செய்ய அனைந்தனர்

பறித்திடு சுண்ணக் கல்லின் பாதாள உலகந் தடியில்

பதுங்கியே வாழ்ந்து பரிதவித் திட்டார்

5746

சுண்ணப் புழைகளில் புகலிடம் புக்க கிறிஸ்தவர்கள்

மன்னவன் மண்ணிற் செய்த மாபெரும் அடக்கு முறையால்

மரிமகன் பாதம் நாடும் கூட்டம்

உன்னலை அழித்த தாக உவகை யற்று வாழ

உழன்றன பக்தர் கூட்டம் கீழே

புன்துயர்ச் சுண்ணப் பறை புழைபல சூழ்ந்த

புவியினில் வாழ்ந்த புனிதராம் பக்தர்

தன்னுரந் தன்னில் கிறிஸ்து தயாபரத் தளீர்கள் வளர்ந்த

தகையினை அறியா னாகத் தளர்ந்தனன்

5747

ரோமா புரியை ஆண்டு ருத்திர ஆட்டம் போட்டு

உரோமைக் கிறிஸ்து மக்கள் யாரும்

தாமாய் ஒழிந்தார் என்று தன்னுளே மகிழ்ந்த மன்னன்

தரையிலே கிறிஸ்தை வணங்கும் மதமென்

நாமமே இருக்கா தென்று நயம்பட வாழும் காலம்

நல்மருள் கொண்ட நயவுரைக்கிறிஸ்து

பூமானின் புகழின் வித்து புவியதன் அடியில் செழித்து

பூவுல கெங்கும் பூத்துக் குலுங்கியதே

5748

சூரியக் கதிரே தொடாத சுண்ணமாழ் புழையில் வாழ்ந்த
சுகமறு மக்கள் தங்கத் தேகம்

சீரிய நிறமே இழந்து சிவப்பழி வெண்மை பூண்டு
சிறைத்தனர் உணவு இல்லாமல் சோர்ந்து
பாரிய பசியைக் கொண்ட பாடுகள் பட்ட போதும்
பரமனார் சுதனை பரவிட மறந்தா ரில்லை

5749

காலம் மாறக்கத்தோலிக்கம் செழித்தது.

மமதைகொள் மன்னர் தம்மை மண்ணது உண்ட தாலே
தமதெண்ணந் தன்னிற் தளராத் தைரியப் பக்தித் தகையால்
இமயமாய் உயர்ந்தார் அவர்கள் இறைமதம் எழுச் சியுற்று
நமதது மதமே என்று நாடெலாம் ஏற்றிக் கொண்டார்

5750

பாழியில் புழையிற் பயந்து பாதாள வாழ்க்கை கொண்டு
நாளியை யுகமாய்க் கொண்டு நரகத்தில் வாழ்ந்தோர் வெளியே
வாழிடங் கொண்டார் மற்று மதமதை அச்ச மற்ற
ஆழிட மதமாய் எண்ணி அனைவரும் போற்ற லானார்

5751

ஆண்டவன் அருளைப் பெற்றகாம் ஆலய மமைத்துக் கொண்டார்
வேண்டிய போது தங்கள் வேதனை வேண்டிக் கொண்டார்
தூண்டிடும் தேவபக்தி தூய்மையை வளர்த்துக் கொள்ளக்
காண்டனர் கடவுள் கோயில் கருணைப் பீடத் தொளியே

5752

மதத்தை மறுத்த மன்னர்களே மதம் வளர்த்தனர்

மன்னரே மதத்தைப் போற்றும் மனநிலை மாற்றங் கொண்டு
முன்னின்று கோயில் கட்டி முறையுற வணக்கஞ் செய்தார்
நன்மகன் இயேசுத் தியாக நடுமரச் சிலுவை வடிவில்
பொன்மிளிர் ஆலயப் பொதுமுறை கட்டச் சொன்னார்

5753

கட்டடப் பொலிவைத் தேர்ந்து கலைவிதி செய்து கொடுத்த
சட்டமுள் அடங்கத் தக்க சகல நியமங் கொண்ட
திட்டப் படியே தேவன் திகழிடம் அமைக்க லானார்
முட்டின விண்ணைச் சிகரம் முகப்பதோ சொர்க்கம் நிகர்த்த

5754

கும்மட்டக் கோபுரம் கொண்ட பைசாண் டியகலை விதியிலும்
தம்முள் ஊசி முனைமுடி தாங்கும் கோதிக் கோபுரச்
செம்மை முறைக்கலை செதுக்கிய ஆலயம் செறிநகர் மிக்க
கொம்மை அழகது கொளிக்கக் கொள்மத வளமது கொளித்ததே

5755

தம்மா லுழகு பெற்றுத் தலைநிமிர் தரத்தால் எழுந்த
இம்மை மாந்தர் இறைவனை இறைஞ்சும் வாழ்க்கை அறம்
அம்மைப் பரனடி அடையும் வழிக்கு அடிஎடுத்து வைக்குஞ்
செம்மை புகட்டிச் செழிப்பை ஈந்திடும் சிறப்பைக் கொண்டதே

5756

எங்குபுகை உள்ளதோ அங்குதீ இருக்கு மென்னும் வாதம்
புங்கவர் புகலற் கொப்பப் புலமெலாம் புனிதத் தலங்கள்

தங்கிடம் இத்தலி தயாபரன் வணக்கத் தலவழி பாட்டு
மங்குரு நாடென மறைசொலும் மாட்சி மலர்வ திங்கே

5757

மதத்தைக் கொன்றவர் மதத்தைக் கொண்டனர்

ஒருபோது கிறிஸ்தமம் ஒவ்வாத பொருளென்று
கருங்கருத்தைக் கொண்டாண்ட காசினியின் மன்னர்களால்
பெருஞ்சுண்ணக் குழிகளிலே பெருமானைத் துதித்தவர்கள்
மருங்கெல்லாம் மதம்வளர மனவலியைக் கொண்டனரே

5758

உலகினிலே கிறிஸ்தவர்கள் உலர்ந்துசரு துருகாகி
நலங்கெட்டு வாழ்ந்தநாடு நளினொழி இத்தாலி
பெலங்கொண்டு நடைபோட்டுப் பெருமானருள் பெறஇயேசு
கலங்கரையாம் மதமுயர்ந்து கர்த்தர்பேர் கொண்டதுவே

5759

ஆலயத்து மணிஒசை அதிர்வாலே அட்டதிக்கும்ம்
சாலவெழும் அங்கோதும் சங்கீதம் தேவபாடல்
ஞாலத்தின் அஞ்ஞான நம்பிக்கை தகர்த்தெறியும்
சீலமாரும் பலிபீடத் தீபச்சுடர் செழுஞ்செம்மை வளர்த்திடுமே

760

ஞாயிற்று ஓய்வுநாளில் நகரிலுள்ள தடைபாதை
தோயிற்றுக் கோயில்செலும் தொழும்பகீதர் திரளாலே
மாயுற்று பவனியென மாநகரை அணிசெய்து
போயிறுமெனச் சொன்னாலது புகழுரையல பொருந்துரையே

5761

இத்தாலியில் பத்திநாதராட்சி

இத்தாலி நாட்டினிலே ரோமானியம் இரிந்துபோகப்
பத்திநாதர் ஆட்சியது பரிபாலன நிலைநிறுத்தி
வத்திக்கான் எனும்நகர வையகத்துக் கிறிஸ்தவத்துச்
சத்தியங்கள் காக்கும்பெரு சக்திசார்ந்து வளர்கின்றதே

5762

பாலர்கள் வத்தியேந்தி பாமாலை சூடிப்பாட
சீலமாருங் கண்ணியர்கள் செபஞ்செய்து மணியுருட்டக்
கோலமாரும் குடும்பமாதர் கும்பிட்டு முழந்தாளிட்டு
ஞாலத்தில் பதியநிற்கும் நாயகனின் ஆலயங்கள்

5763

ஆயுள்செல இறுதியான அணிநிறையில் துவழுகின்ற
காயுள்ளுடை வயோதிபத்துக் காலத்தார் தேவபாதம்
தோயுறவே தளர்நடையில் தான்சென்று ஆலயத்தில்
வாயுறவே பாடிமனம் பண்படுத்தப் பரவிடுவார்

5764

இறைவணக்கஞ் செய்கின்ற இருசிகள்போல் மதகுருமார்
மறைநூலைக் கையிலேந்தி மக்களிடை சேர்ந்துமதம்
கறைபடியா வாழ்க்கைதனைக் கடிந்துவாழ் போதகத்தை
முறையாக ஒதுகாட்சி மொழிந்திடுமே மதவளத்தை

5765

உலகத்து இன்பங்களை ஒறுத்துடலம் உள்ளமெல்லாம்
நிலவிடும் இறைவனுக்கே நேர்ந்துமக்கள் நிறைவுற்ற

நலனுக்காய் வாழுதற்காய் நாதனுக்கே அர்ப்பணித்தார்
தலத்துறைவார் தாய்மற்றும் சோதரிகள் எனப்படுவர் 5766

அம்மை அப்பனாய அண்ணன் தங்கையாய்

அத்தகைய கன்னியர்கள் அருள்மடத்தில் ஆயுள்வரை
பத்தியுடன் வாழ்ந்திறையின் பாதசேவை புரிவதற்காய்
சித்தமதைத் தெளிவாக்கித் சீருடையிற் புறப்போல
எத்திசையும் நடமாடல் இத்தலியின் மதவளமே 5767

பொருந்துபவ வினையறுப்பார் புதல்வரைப்போல் பேணிடுவார்
வருந்துபவார் துயர்தீர்ப்பர் வளர்தாயின் அன்பளித்துத்
திருத்திடுவர் வாழ்க்கைவழி தெருட்டுற்றுத் திகைத்தோர்தமை
அரும்பிணியை அகற்றிடுவர் ஆதரிப்பார் வைத்தியராய் 5768

பொங்கிஉயர் கிறிஸ்தமதப் புலமிதனின் வளந்தேர்ந்து
செங்கரங்கள் கூப்பித்தொழ சேர்ந்துயரும் மறுக்கொணாதே
எங்கெங்கு ஆலயங்கள் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம்
மங்குறாத மதகுருமார் மறையோதி ஏத்துவரே 5769

மீன் சின்னம் சிலுவைச் சின்னமானது

ஒருகாலம் புழைகளிலே ஒழிந்திருந்து வணங்கியவர்
தருசின்னம் மீனாகத் தான்கொண்ட தகைநீக்கி
அருஞ்சிலுவை அடையாளம் அணிந்தொழுகும் களிப்பதுவே
பெருமதத்தின் வளமதனைப் பேருலகிற் கறைந்திடுமே 5770

பாரிலுள்ள பலகோடி பக்தருள்ள கத்தோலிக்கச்
சீரியதாம் சமுகமதின் சிரசாகத் திகழ்கின்ற
ஊரிதுவே அல்லாது உலகிலெங்கு முண்டாமோ
சூரியனிஞ் சந்திரனும் சுழல்வானும் சொற்றிடுமே 5780

அகிலத்துக் கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரையும் ஆளுகின்ற
மகிபர்கள் வாழுகின்ற மகத்தான பூமியிது
தகிக்கின்ற கடும்வெயில் தருநிழல்போல் பவக்கலக்கம்
சகிக்கின்ற மதத்தருவின் சந்நிதானம் இத்தாலியே 5781

தூயமனத் தொண்டாற்றும் துறவறத்துப் பரிசுத்தர்
தூயவுடை தானணிந்து துயர்போக்கும் வானவரோ
காயமிதாய் உருவெடுத்த கவினாரும் சமாதானச்
சாயலுள்ள வெண்புறவோ சாற்றிடுவீர் சகத்திரே 5782

258. கிறிஸ்த மதத் துறவகங்கள்

கிறித்தவக் குரவர்களின் கேண்மை

இளவயதில் மறைகற்று இறையேசு பணியாற்ற
 இதயத்தில் உறுதிபூண்டு இகவாழ்வை உதறியவர்
 வளமாருந் துறவகத்து வாழ்க்கையதைத் தொடங்கிடுவர்
 வருந்துயர்கள் எதுவெனிலும் வல்லபரன் தன்பணிக்கே
 தளமாகு மெனவெண்ணித் தந்துணிபு கொண்டிடுவர்
 தந்தைதாய் தமார்களையும் தன்னுறவு மக்களையும்
 வளமீயும் செகத்தினையும் வையகத்தில் கைவிட்டு
 வல்லபரன் சேவைதனை வழியாகக் கடைப்பிடித்து
 உளமார உலகமக்கள் உறுதுயரைத் தந்துயராய்
 உணர்வுற்று அவைநீக்க உற்றவற்றைப் புரிந்திடுவர்

5783

ஆடவர்போல் அரிவையரும் ஆண்டவனின் பணியாற்ற
 அவாவுற்று தமையவர்க்கு அர்ப்பணித்து பாலியத்தில்
 பாடகமும் கொலுசுமாலே பதக்கங்கள் பட்டாடை
 பகட்டெல்லாம் பாழென்று பரமனுக்குள்தியாகித்து
 வீடதையும் மற்றுமங்கே விழைவாக இருந்ததையும்
 விட்டெறிந்து வியனுலக விருப்பமெல்லாங் கழைந்தெறிந்து
 நாடறிய நவையில்லா நற்கருணைக் கன்னியராய்
 நாயனுக்குள் தமையீந்து நல்மடத்தில் வாழ்ந்திடுவார்

5784

இறைப் பணியாளரின் இயல்புகள்

செவதவத்துச் சிந்தனையும் சீரொழுங்கு நடைமுறையைச்
 சிதருது சினக்காது செம்மையுடன் பிறர்க்காக
 உவப்புடனே புரிவதையே உலகிலவர் செயலென்று
 உறுதிகொண்டு தன்னிச்சை உடம்புதனை உதறிவிட்டு
 தவமிருத்தல் மறைபடித்தல் தானவற்றைப் பிறர்க்கோதல்
 தருணமெலாம் தன்னுளத்தைத் தகைத்திடுதல் பிறருக்காம்
 அவமதனை நீக்கிடுதல் ஆண்டவரின் பேரொளியை
 அவர்நடத்தை கொண்டுயர்தல் ஆதியன செய்குவரே

2785

வேதனையைச் சகிக்கின்ற வீரமுடன் துர்ஆசை
 வெருட்டாத இறைஆசை விழைவுகளை ஒறுத்திடுதல்
 பாதகத்தை வெறுக்கின்ற பக்குவமும் பாரிலுள்ளோர்
 பண்ணுத போதகத்தை பயன்படுத்த உதவிடுதல்
 நாதனை நற்கருணை நயமுணர வேண்டும்பல
 நடைமுறைக்கு வழிகாட்டல் வழிநடத்தல் வறியோர்க்கு
 பேதமறு பசிதீர்த்தல் பேயச்சம் ஒட்டிடுதல்
 பெருமானின் தியாகத்தின் பெருமைகளை உரைத்திடுதல்

2786

திருக்குடும்பத் துறவற வாழ்க்கை

இத்தகை உள்ளத்தராய், இகத்தினின் இன்பம் நீக்கி
முத்தியை வேண்டிநோர்க்கும் முழுப்பே ரின்பம் நோக்கி
சத்திய மறையின்படியே சார்ந்தவர் வாழும் போது
தத்துவத் திருக்குடும்பத் தகையராய்க் கொள்ளு வாரே 5787

திருவருள் புகட்டுபோத திருமறை யாளர் வாழும்
ஒருங்கிடம் துறவினர்கள் தங்கும் உயரிடம் என்று சொல்வார்
மருங்குள ஆலயங்கள் மடங்களை அடுத்துத் திகழும்
அருளிறைக் கல்விபயிலும் அழகுறு தலமும் உண்டே 5788

குலமோ அன்றிச்சாதி குலவிடு மொழியின் பேதம்
இலாத குடும்பமொன்றின் இணைப்பாய் வாழும் துறவோர்
தலத்தினை நாடிலெங்கும் தவம்புரி நிலைய மாக
உலகினர் மதித்தலாலே உன்னதம் உடைய தாமே 5789

திருக்குடும்பங்களின் தலைவர்

இத்தகை ஆன்மீகத்து கன்னியர் இருசிகள் என்போர்
தத்துவம் ஞானமாதி தளர்வுறு வண்ணம் பேணச்
சுத்தசன் மார்க்கத்திலே தோய்ந்திடு தலைமை ஏற்று
முத்தியை ஊட்டுகின்ற முனிவராய் போப்பர் திகழ்வார் 5790

உலக மெங்குமுள்ளார் உத்தமன் இயேசு நாதன்
நலமதை நாடிநிற்போர் நவின்றிடில் பலவாங் கோடி
பலமுறு அம்மதத்தைப் பகருவர் கத்தோ லிக்க
நலமுறு மார்க்கமென்னும் நாமமே கொண்ட தாமே 5791

ஆண்டிடும் அரசுமாட்சி ஆதிய ஆயிர முண்டு
ஈண்டவை எலாமொன்றாய் இணைத்திடும் ஆட்சி எதுவும்
காண்டதும் இலையினிமேற் காண்பதும் அரிதே ஆனால்
பூண்டதோர் ஆட்சியுண்டு போப்பெனும் அரசேஅ. . து 5792

வத்திக்கான் எனும் பக்தி நகரம்

இத்தலி நாட்டினிலே இலங்கிடு வத்திக் காணென்
புத்துல கம்போற்றும் புனிதமாம் நகரத் திலங்கும்
சத்திய வேதநாடு தானிது வென்று சகத்தோர்
மெத்தவும் புகலுகின்ற மண்ணிதோ விண்ண தாமே 5793

தரைதனில் உள்ளதலை தானவை எத்தனை உண்டோ
கரங்கள் கூப்பித்தொழும் காலடி வீழ்ந்து பணியும்
தரமுள அரசுஎன்னத் தக்கதாம் ரோமை நாட்டில்
பரத்துள ஆட்சிமண்ணிற் பரந்துள பாங்கு முண்டே 5794

தந்தை என்றபொருளைத்தாங்கிடு லத்தின் பப்பா
பந்தமாஞ் சொல்லினாலே பாப்பர சென்ற பொருளே

எந்தவோர் நாட்டிலுள்ள இயேசு பிசப்பிற் கெல்லாம்
முந்தைய காலகட்டம் மொழிந்தபேர் இதுவே ஆகும்

5795

நாலாம் நூற்றாண்டு வரையும் ரோம்அலக்ஸ் சாந்திரியா
ஞாலமார் எருசலேமுடன் அன்றியாக் கன்ஸ்டாண் டியாவென்
சீலமார் பிசப்புமாரின் சிறப்புறு பெயராய் விளங்க
கோலமார் ரோம்நகரக் குரவரவ் உரித்தைப் பூண்டார்

5796

இரட்சகர் இயேசுநாதர் இயம்பிய வ;ர்த்தை கொண்ட
புரட்சியாம் கிறிஸ்தவத்துப் புனிதமாம் மதத்தை அவரின்
திரட்சியாஞ் சீடருள்ளே சிலபேர் தேசந் தோறும்
பரப்பினர் பேதுருவாம் பண்புளான் முயன்ற பாங்கே
எந்தவோர் நாட்டிலுள்ள இயேசு பிசப்பிற் கெல்லாம்
முந்தைய காலகட்டம் மொழிந்தபேர் இதுவே ஆகும்

5797

5795

பாப்பரசரின் தகையும் தகுதியும்

மதத்தின் அரசராக மதிப்புறு குரவர் மற்று
பதவியில் உயர்ந்தோரான பாலனஞ் செய்யும் சிறப்பை
இதந்தர ஏற்றமுதலாம் இரட்சகர் தூதர் பீட்டர்
மதத்தின் தலைவரானார் மற்றவர் இதனைத் தொடர்ந்தார்

5798

கதலிக் மதத்தலைவர் கார்டினல் எழுபது பேர்
மதத்தின் பாப்பரசர் மரணமே ஆகுங் காலே
இதமுற ஒன்றுகூடி இட்டிடு வாக்குத் தேர்வில்
பதவி மூன்றிலிரண்டு பங்கினால் தெரிவாகும்மே

5799

புதியதோர் பாப்பரசர் புனைபெயர் தேருமட்டும்
விதிபல உள்ளதவர்கள் உள்ளே இருந்து செபித்து
அதியுயர் வாக்கினாலே ஆண்டகை தெரிவு தன்னை
நுதியுயர் புகைபோக்கி நுழைபுகை மூலஞ் சொல்வர்

5800

ஆதியில் இத்தாலி ஆதிக்கம் பத்திய நாட்டில்
வேதியர் பாப்பாண்டவர் விழுமியங் கொண்டஅரசாய்
போதிய வலிமைகொள் போப்பர சாகி இருந்த
நீதியை இறைப்பெயரில் தேசம் நிறுவிய போது

5801

பாப்பரசரின் பரப்பு மாற்றம்

மத்தியில் போப்பரசு மதநிலம் தவிர்த்து ஏனை
உத்தர மெலாமித்தலி ஒருங்குறு நாடாய்ப் போன
பத்ததி பதினெண்ணு யிரத்துப் பத்தேழ் ஆண்டில்
இத்ததி நேர்ந்தபின்னர் இன்னும் குறுகிற் றம்மே

5802

முசோலினி ஆண்டகாலம் முடிவதை ஏற்றுக் கொண்டு
மிசைமிகு வத்திக்கான் மிளர்நிலம் தன்னை மட்டும்
திசையெலம் வாழுகின்ற திருச்சபைக் கரசி என்று
இசைவுற ஏற்றதாலே இதன்பரப் இற்ற தாமே

5803

வத்திக்கானின் மனித தெய்வம்

சதமுறு வத்திக் கான்நகர் அரசின்
சட்டம் நியமம் சார்படைக் காப்பு
முதலிய யாவும் மொழியின் நாட்டின்
முன்னெடுத் தியலும் முறைமை கொண்டதே
பதவியில் இவர்மதப் பாதுகாப் பிறுக்கும்
பரிசுத்த ரென்று பாரோர் ஏற்பர்
மதத்தின் மன்னராய் மதங்கார் வத்திகான்
மாநகர் தனக்கோர் மனித தெய்வமே

5804

போற்றிக் குமரனைப் புகழ்ந்து வழிபடும்
புத்துயிர் பெற்ற கிறிஸ்தவ மக்களைத்
தேற்றி அனைவரின் தெய்வமார் மதமாய்
திகழும் அடியார் திண்மை காக்க
நூற்றைந் தேக்கர் நுகர்நிலப் பரப்பில்
நுதலற்க் கரிய நுகர்மத நகரம்
தோற்றிய ததனைத் தூய நலமாய்த்
தொகைத்துக் கூறுவர் தொன்மை மாந்தரே

5805

இந்நகர் மன்னனாய் இலங்கும் மதகுநு
இறைவனால் தமக்குக் கிடைத்த ஈவென
உன்னுங் கிறிஸ்தவ உலகு தங்களின்
உணர்வை வாழ்க்கை உயர்வை உயர்த்தும்
மன்னவன் இவரென மதித்து நடப்பர்
மாநில மெல்லாம் இவரது மாண்பை
நன்னய மாக நவின்றுமே புகழ்வர்
நாதன் இயேசுவின் தூதராய் நண்ணுவர்

5806

பாப்பரசரின் பரிபாலனப் பணி

உலகினில் மாறி உறழ்த்தும் மாற்றம்
உயர்மத கொள்கைக் கூறு விளைப்பின்
நலமல வென்று நவில்வதும் நல்லதாய்
நன்மை பயக்கும் எனிலதை நாட
புலமதற் குரைத்துப் புகட்டலும் புனித
புங்கவர் போப்பின் புரிசெயல் என்பர்
நிலத்துறை கத்தலிக் நீர்மை கொண்டவர்
நினைப்பினில் உலகில் நேருறை தெய்வமே

5807

258 வது அங்கம் முற்றும்

259. மெஞ்ஞானத் தீபம் ஏற்றும் பெருவிழைவு

ரோம் எரியும் பொழுது பிழல் வாசித்த நீரோ மன்னன்

அரும்பெரும் ரோமை அனலால் கருக
அதையோர் பொருட்டாக் கொள்ளாக் காவலன்
மருவிய வீணை மடியில் வைத்து
மயங்கிசை இசைத்ததை மாநிலம் அறியும்
கருவமும் மக்களிற் கரிசனை அற்ற
காவலர் இத்தலிக் கடுநகர் ஆண்டதை
உருவகப் படுத்தும் உதாரணம் இதுவோர்
உளத்தை உறுத்தும் உலுத்தர்தம் நிலையே

5808

கலையும் காவியக் களிப்பும் கட்டட
கவினார் சிறப்பும் கருங்கற் பொழிவும்
சிலையுஞ் சிற்பமும் சித்திரச் சிறப்பும்
சிரிப்புடன் கூடிய சிந்தனைக் கூத்தும்
நிலைகொள் நகராய் நீண்ட காலமாய்
நிரைத்த போது நினைத்திலர் இறைவனை
மலையின் வளமும் வயலின் விளைவும்
மனதில் மமதை மயக்கை நிறுத்தின

5809

இறைவனின் எண்ணமில்லாத வாழ்க்கை

பேயின் வசப்படு பிரபுகள் பிடியில்
பிடிபட்ட மனிதர் பெரும்பா டுற்றனர்
வாயில் இறைவனை வழத்தும் வார்த்தை
வறிதாய்ப் போன வாழ்கை வருத்த
தாயில் குழந்தை தவிப்பை ஒத்து
தத்தளித் தோர்க்குத் தஞ்சமாய் மதத்தின்
தோயும் முனிவர்கள் தோற்றித் துயரை
துடைத்த தாகத் தொன்மை புகலும்

5810

பரன்சுதன் இயேசு பாரின் பாவத்தைப்
பாரச் சிலுவைப் பரிசாய் ஏற்று
இரத்தஞ் சிந்திய இரக்கக் கணியாய்
இகத்தவர் பெற்ற இரட்சிப் பேற்று
உரத்த சிந்தை உறுதி கொண்டு
உணர்த்த அவரது உண்மைச் சீடர்
சிரத்தை எடுத்துச் செய்தனர் பணியே
செகத்தவர் இறையருள் சிந்தை கொண்டனர்

5811

கிறிஸ்துவிவின் இரட்சிப்பு போதகம் பொலிந்தது.

கிறுஸ்துவின் சீடருள் கிட்டிய பேதுரு
கிளரிம் மதத்தை கிருபைவரமாய்
உறுத்தி மக்களின் உணர்வதை உயர்த்தி
உண்மை வாழ்க்கை உறவழி காட்ட
நிறுத்திட மற்ற நியமச் சீடரும்
நிலத்தின் பல்திசை நீள்வழி கடந்தும்
பொறுத்துப் பகைகளை பொருந்திடு சத்தியப்
புகலுரை புகன்றும் பொங்கிடச் செய்தார்

5812

இத்தகை இறையுரை இயம்பும் ஊழியர்
இட்ட மதவிதை இகத்திற் பரந்து
முத்தியை நாடும் முனைவுறு வழிக்கு
முன்னெடுத் திடுமோர் முதிர்வுள மதமாய்
பத்தி நாதரின் பயிராய்ச் செழித்து
பாரேர் மதிக்கும் பரம்பொருள் அமுதாய்
நித்தில மாக நிலைவுறு காட்சி
நிலைத்திடு தூய நிதியமாய் நிறைந்தது

5813

இறைவழிப் பாதை இயம்பி அதன்வழி
எப்படி நடக்கலாம் என்ற போதகம்
குறைவற உணர்த்தும் கொள்கை கொண்டதாய்
சுவலயந் தன்னிலை கொடிமுடி உயர்த்தும்
மறையகம் இத்தலி மாநகர் ரோமில்
மலர்ந்தது அதனின் மன்னராய்ப் போப்பு
நிறையர சொன்று நிறுவப் பட்டது
நீணிலத் தோரதை நெஞ்சிற் போற்றுவர்

3814

தானங்களிற் சிறந்த தானம் எண்ணத் தானமே

அன்னமும் உடையும் அநாதைக் கன்னியர்
அகவாழ் வறுதற் காண்துனை நல்கலும்
பொன்னும் பசுவும் போதகம் ஈதலும்
பொருந்து தானப் பொருளாய்க் கொள்ளுவர்
இன்ன யாவுமே இகத்தின் வாழ்க்கை
இயற்ற ஈந்திடும் ஈகைப் பொருள்களாம்
சொன்ன இவைகள் சுகித்தபின இரந்தவர்
சொந்த மாகிடா சோர்ந்து விலகுமே

5813

இரந்திடா தேற்கும் ஈகை தன்னிலை
என்றுமே அழியா தியல்பு உடையது
சுரந்து மேலும் சுகமதை ஈவது
சொர்க்க வாழ்வின் சுபீட்ச மளிப்பது
பரந்த பாரில் பலரும் பயனுற
படர்ந்து சென்று பரவி அங்கெலாம்

கரந்திட முடியாக் காப்பகங் கொண்டதும்
கண்டடைப் பேறுள கடவுளின் சிந்தையே

5816

நெஞ்சத்து நினைவாலாம் ஞானங்கள்.

மண்ணிற் பிறந்தவர் மறையும் மட்டிலும்
மனதிலும் உடலிலும் மற்றதன் செயலிலும்
எண்ணங் கொண்டு இருப்பதே இயல்பு
இத்தகை வாழ்வில் ஏற்படும் செயல்களில்
பண்ணிடும் சிந்தனை பலபல கோடியாம்
பகர்ந்த ஓளவைப பாட்டியின் உரைப்படி
உண்பது நாழி உடுப்பது நால்முழம்
உள்ளும் எண்ணமோ உன்னிடில் பலவே

5817

எத்தனை கோடியாய் எண்ணி உழலினும்
எல்லாமே தனது இகவாழ் வதனைப்
பொத்தி அடக்கப் போவதே அலாது
போகும் வாழ்க்கை பொருந்தா நிலையின்
தத்துவம் உணர்த்தும் தனித்துவம் அற்றவை
தாரணி வாழ்வின் தளர்வின் பின்னர்
எத்தது உடன்வரும் என்று எண்ணிடை
திழிநினை உள்ளவை என்பரே ஆன்றோர்

5818

எண்ணும் எண்ணம் எவையா யிருபினும்
எல்லா வற்றை யிட்டுத் தொகுத்தால்
பண்ணுங் காரியப் பகுப்பின் படியே
பாரோர் அதனை பகர்வர் ஞானமாய்
கண்அள் மெய்வாய் கவினுறு நாசி
கண்ட பஞ்ச உணர்வுக ளன்றி
விண்போ லுயர்ந்து விரிந்து அகன்ற
வியன்புலன் நெஞ்ச வினாவும் உடைத்தே

5819

முவகை ஞானங்கள்.

கண்ட பொருளைக் காணுப் பொருளுடன்
எலந்து ஒப்பிடுங் கருத்துக் கொண்டது
விண்ட விடையதால் வினவும் பொருட்கு
விரித்துத் துணியும் விதிகள் கொண்டது
உண்ட உணவை உட்குடல் உதிரமாய்
உருத்திடு தன்மைய் உள்ளத் துணர்வைத்
துண்டு துண்டாகத் தோய்ந்து துணியும்
துலாபா ரமொத்து தொகுத்துப் புகல்வது

5820

இத்தகை மனதின் இயல்பை இயற்றலை
இணைத்து வகுத்து இனங்காண் அறிஞர்
முத்தகைத் தாக முடிவு செய்வதால்
முனைவிலா எண்ண முகத்தால் அதனை

வித்தகந்த் தத்துவம் வினாவிலா துலகின்
வேண்டும் தேவை விழைவைப் பெறற்கும்
அத்தகைப் பொருளை அடையும் மார்க்கமும்
அடைந்ததை சுகித்து ஆளும் அறிவுங்

5821

கொண்டவை யாவும் குவலயந் தோன்றி
குறைந்ததை நிரப்புங் கொள்கை கொண்டவை
மண்டலம் வாழும் மன்னுயி ருள்ள
மரஞ்செடி ஊர்வன மற்றும் பறப்பன
விண்ணினிற் தாவி விலங்குகள் நீந்தி
விரைவன மனிதர் விதம்வித மான
பண்டே இருந்து பாரில் உயிர்த்த
பரம்பரை ஞாபகப் பாங்கில் வாழும்

5822

பரம்பரை ஞாபக ஞானம் - மூன்று தேவைகள்

ஓரறிவு உள்ள உயிர்களும் ஆறும்
ஒண்ணறி வுள்ள உயிரினம் யாவும்
பாரதில் பிறக்கவும் பரக்கவும் செய்வினை
பாலியல் சார்ந்த பரம்பரை இனத்தை
சீராய் விருத்தி செய்யவுந் தக்க
சிந்தனை யற்ற செயல்களைச் செய்யவும்
போரிட் டாயினும் பொங்குறு பசியைப்
போக்கவும் போர்க்கவும் புகுந்துறை மூன்றும்

5823

பெறுதற் கான பெட்பினில் வாழவும்
பெற்றதை சுகித்துப் பெற்றவர் சுற்றம்
உறுமொரு குடும்ப உலகைப் படைக்கவும்
உணர்வுள தாக்கும் உளத்தின் எண்ணம்
இறுவதே அஞ்ஞா னத்தின் பாற்படும்
இவற்றைப் புரிய எத்தனம் எதுவும்
செறுத்தல் இலாது செயற்படும் தகைத்தாய்
செகத்தில் தொடரும் செம்மைக் குதாரணம்

5824

எமது எத்தனம் இல்லாத உடல் இயக்கங்கள்.

உண்ணும் உணவெம் உணர்வும் முயற்சியும்
ஒன்றுமே இலாது உள்கொள் மூச்சின்
பண்ணின் படியே பகலிர வாக
பாங்காய் நடப்பதும் பாகாம் உணவு
எண்ணுறு இரத்த இரசமாய் மாறி
எப்போ தும்உடல் எங்குமே பரவி
மண்ணில் வாழ மறைசெயல் புரிவதும்
மனதிற் கொண்டால் மலர்ந்திடும் இதன்பொருள்

5825

இவ்வா ருகவே இயற்கையின் நியதியால்
எந்தவோர் உயிரதன் ஏற்புடைய பரம்பரை

வெவ்விடு செயல்கள் விளைந்திடும் அகத்தே
 வினைகளும் அதன்படி விரிவுறும் அறியே
 அவ்வா றுஞ்செயல் ஆவது உடலின்
 ஐம்புலன் தேவை ஆக்கிடும் வினையே
 எவ்வா றுயினும் இவற்றினைப் பெற்றிட
 எத்தனித் திடச்செய் இயைபுறு நிலையே

5826

உண்மை நிலையை உணரா அறிவு
 உயிர்ப்பு ஞான உளத்ததுக் குறித்தே
 திண்மை வன்மை தெளிவு தேற்றம்
 தேர்வு என்பன தெரிவுறு தன்மை
 வண்ணந் தன்னில் வருமெலா எண்ணம்
 வடிகால் வேண்டும் வகையலால் அதன்கரு
 பண்ணுவ தென்ன பயனெது பகுத்து ஆய்ந்தால்
 பாங்கெது என்று பாரோர் அறியார்

5827

அஞ்ஞானமும் அதன் செயல்களும்

இன்ன ஞானமே இருட்புல மனதின்
 உன்னு ஞானமாய் உளத்தால் இதனை
 தன்னுணர் வதனைத் தளமாய்க் கொண்டு
 தானே இயங்கும் தந்துணி புள்ள
 சொன்ன அஞ்ஞா னமாமெனும் அறிவுச்
 சோர்வென மனநிலைச் சூத்திரர் சொல்வர்
 நன்மை தீமை நயங்கள் இழப்புகள்
 நாடா தியலும் நவையித் தத்துவம்

5828

ஆறும் அறிவின் அடியில் உள்ள
 ஐப்புலன் எழுச்சி அறிவால் ஆவதே
 தேற அஞ்ஞானத் தெளிவது வாகும்
 தேவை கருதித் திடரெனத் தோன்றும்
 வீற மெண்ண விழைவின் உறழ்வால்
 விளைசெயல் எல்லா மிதன்பாற் படுமே
 ஊறும் பெருக்கும் உட்கலச் சுரப்பியின்
 உறுத்துதல் இதனின் உணர்வுக் குறித்தே

5829

விஞ்ஞானத்தின் வித்து

ஐம்புலன் விளைவை அதன்செயற் பாங்கை
 அறிந்து பகுத்து ஆய்ந்து தெளிதல்
 செம்மைச் சிந்தனைச் செயற்பா டென்ப
 செய்வினை எதற்கு செய்வது எப்படி
 தம்பயன் என்ன தகுவழி இதனிலும்
 தக்க தேதுள தடைவரின் நிவாரணம்
 நெம்புதல் எதுவென நினைத்து நிரைத்து
 நெறிகண் டியலும் நிறைவழி ஞானம்

5830

விஞ்ஞா னமென்று விளம்புவ ததுவே
 வியனுறு ஐந்து விரிவுடைப் பூதம்
 அஞ்ஞா னவழியில் ஆக்கம் பெறுது
 ஆறும் அறிவெனும் ஆய்ந்துணர் பகுத்தறி
 வெஞ்சா உணர்வின் விளைவால் இயற்கை
 விதிகளின் படியே வேண்டிய வாறு
 தஞ்சார் பாக்கித் தத்தஞ் செயல்களின்
 தகையை எழிதாந் தரத்து ஆக்கலே

5831

இயற்கை வளங்களொன் றினைத்தெழு சக்தியாம்
 இயக்க வலுவை இசைவுறப் பெற்று
 செயற்கை வழியில் செய்வினை பலதை
 செவ்வனே புரிதல் செறிவிஞ் ஞான
 முயற்சி என்று மொழியப் படுமே
 மூளை தனது முனைப்பின் தொகுதியின்
 உயர்ச்சி யுடைய உளநிலை பகுப்பின்
 உணர்நிலை பகுத்து உற்றுறல் புரியுமே

3832

விஞ்ஞானத்தின் இருவித விளைவுகள்

மண்ணிலும் மண்ணின் மறைவிலும் உளபல
 மட்டிலாக் கனிம மல்லல் அவைசார்
 திண்மத் திரவம் திடப்பொருள் தீயனல்
 திசைகொள் காற்று தென்றல் புயல்கள்
 விண்ணின் கோள விரைவின் நகர்வு
 விரிவாஞ் செயலின் விளைவு பரந்த
 தண்ணீர் பரப்பின் தன்மைகள் தகைகள்
 தம்மைச் செயற்கைத் தம்வயப் படுத்தி

5832

தாமாய் இயங்கும் தகுவலி கொண்ட
 தக்கதாம் இயந்திரம் தாரணி மனிதன்
 தாமாய்ச் செய்யும் தன்வலு பலவாய்
 தரத்துடன் இயல்வதும் தகையாம் மேலும்
 நாமாய்க் கால்கை நகர்வால் இயக்கும்
 நலஞ்செய் சூத்திர நன்மையும் உண்டு
 ஆமா மிரண்டு ஆக்க வலுக்களால்
 ஆற்றுஞ் பணிகளோ அளவிலாக் கோடி

5833

இத்தகை விஞ்ஞான இயல்புகள் மனித
 எண்ணம் ஆக்கம் இணைப்பு இயல்பு
 வித்தகம் தன்னால் விரிவடை நிலையில்
 விளங்கும் மாந்தர் வேண்டிய தேவையை
 சித்தப் படியே செய்து நிறைவுற
 செகத்தின் வளர்ச்சி செழித்திடல் காணீர்
 புத்தியால் எத்தனப் புரட்சியால் இயன்றிடும்
 புதுவித வாழ்வின் புத்துணர் விதுவே

5834

விரைந்து செல்லும் வெண்பரி ஒருமணி
வேகம தறுபது விரிகல் தூரம்
நிரைந்ததைக் குதிரை நிகர்வலு வென்பார்
நீடுபல் பரிவலு நிகர்க்கும் இயந்திர
விரைவுள சூத்திர விதிவடி வுண்டு
விஞ்ஞா னஎண்ண வினாவது மேலும்
குரைகடல் ஆழங் குளியோ டிச்சென்று
குறித்த புவியியல் குணமெலாங் கண்டு

5835

விண் மண் கடலடியில் விஞ்ஞானத்து ஆட்சி

பூமியின் மேந்தரை போன்றதோர் இயற்கை
புனலடி யிலுள்ள போதமே உணர்த்தும்
நேமிநூல் தத்துவம் நீர்நிலத் தடியில்
நெருப்பழல் காந்தும் நீர்மை தன்னால்
ஓமித்து புவியோடு உறழ்நிலை அதிர்வால்
ஒங்கிடும் கடற்கோள் ஒண்நில அதிர்வு
ஆமிதன் தன்மை அறிகின்ற ஆய்வு
அத்துணை நுட்ப அறிவிதன் பாற்படுமே

5836

உடலுளப் பிறழ்வுகள் உணர்ந்து சிகிச்சை
ஊட்டுதல் மருத்துவ உணர்வுகொள் நுட்ப்ய
திடமுறு கமஞ்செய் திருவினை கைத்தொழில்
தேர்வுறு அறிவு திகழ்கல்விப் புரட்சி
மடமறி பகுத்தறி மாண்புறு மலர்ச்சி
மண்ணாள் விஞ்ஞான மலர்ச்சி மதத்தின்
புடமிடு ஞானப் புத்துணர் வெழுச்சிப்
புடையறி வெல்லாம் விஞ்ஞானத் தியல்பே

5837

மண்ணில் உள்ள மாயம் எல்லாம்
மனதின் அறிவில் மலரும் வண்ணமம்
விண்ணின் கோள்களின் விரிவுகள் யாவும்
விரிகடல் நீர்க்கடி வியனூல் கறிவுங்
கண்ணுக் கெட்டாக் காட்சியும் நுட்பக்
கரந்துவாழ் உயிர்களின் கருமமும் அணுவின்
பண்ணும் விந்தைப் பலதும் மின்னணுப்
பாங்குகள் பரிப்பது மாங்குவிஞ் ஞானமே

3838

எஞ்ஞான்றும் வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான ஆக்கம்

தடியெடுத்து தாக்கியவன் தடிநுனியைக் கூராம்
படியாக்கித் தாக்கிப்பலன் கண்டிட்ட ஆதி
அடிவாழ்ந்த மனிதனைத் தாக்கியதே ஈட்டி
அதன் நுனியில் கல்லிரும்பு கடினமாங் கூரை
பிடிக்கவைத்து வளர்ந்ததுபோல் பெற்றபல மாற்றப்
பிறழ்வுகளே விஞ்ஞானம் பிறந்தகதை என்பர்
முடிவாக ஆதியிலே மொட்டுவிட்டு வளரும்
முடிவில்லா வளர்ச்சியதே விஞ்ஞான மென்னை

3839

மனிதவினம் தான்வாழும் மண்ணினதன் சூழல்
 மற்றதனை அடுத்துப்பிற மறைவிடத்து இயற்கை
 தனித்துவத்தைக் கொண்டுதன் தேவைக்குரிய இலகு
 தத்துவத்தைப் படைத்தாக்கும் தந்துணிபு புதிய
 நனிநாக ரீகமுறு நல்லகண்டு பிடிப்பாய்
 நாளுக்குநாள் மாற்றமுறு நடைமுறைக்கு ஏற்ப
 இனித்தோன்றும் வளர்ச்சிக்கு இடுகின்ற பாதை
 இணைப்பாக வளர்கின்ற இயலேவிஞ் ஞானம்

5840

ஐந்துபஞ்ச புலன்களின் அறிவோடு பகுத்து
 அறிகின்ற ஆய்வோடு ஆறவது அறிவின்
 மைந்தனாய் விஞ்ஞானம் மனிதர்க்குப் பிறந்து
 மடைத்தபல் வாய்ப்புகளோ மண்வளத்தைப் பெருக்க
 நைந்திடச்செய் நலிவுகளை நானிலத்தி லகற்றி
 நன்மைகொள நாள்தோறும் நடைபோடும் அதுபோல்
 எந்தையிறை தனையறியும் எண்ணங்களின் தொகுப்பே
 இறைஞானம் என்றுநாம் எண்ணுவது முறையே

5841

ஆறும் அறிவுக்கப்பால் ஆழ்ந்து பரந்த ஏழாம் அறிவு

ஆறறிவுக் கப்பாலே ஆழ்ந்ததொன்று உண்டு
 அவ்வறிவை நாடுவதே ஆகிடுமெஞ் ஞானம்
 பேரறிவு உலகத்தில் பெற்றிடுதல் பிறந்த
 பேருகும் என்பதற்காய்ப் பெருமைப்படல் வேண்டும்
 ஆறறிவு மண்வாழ்விற் காகின்ற ஆற்றல்
 ஆண்டவனை உற்றறிதல் ஆகுமொரு அறிவின்
 சீறறவு உள்ளதது சிற்றுயிர்களுக் கில்லாச்
 செம்மையதால் மனுப்பிறவி சிறப்புறுதல் காண்பீர்

5842

ஏதோவொரு சக்தியுண்டு எமதுபுலன் ஐந்திற்
 கெட்டாத விதமாக ஏகமாகி விளங்கும்
 ஏதோவொரு ஈர்ப்பெம்மை இணைத்துளது அதனால்
 இறப்புபிறப் பென்னடிமுடி இயன்றுவரும் பேற்றில்
 ஏதோவோர் கரமெமக்கு இரவுபக லாக
 ஏற்றதுணை யாயிருந்து எமைக்காத்துப் பேணும்
 ஏதோவொரு எனவெண்ணும் எண்ணத்தின் கருவாய்
 இயங்குகின்ற தென்னவெனில் இறையென்பார் மேலோர்

5843

உள்ளத்தில் மொட்டாகி உதிரும் மெஞ்ஞான விளைவு

இச்சக்தி தனைமனிதன் இறைகடவுள் என்று
 இச்சகத்தின் தோற்றமுதல் இருகரத்தாற் தொழுவான்
 முச்சக்தி உடையததை முழுமுதலாய்க் கொண்டு
 முன்னெடுத்து வாழ்க்கையிலே முயன்றிறந்து போவான்
 எச்சக்தி காரணியாய் இயக்குகின்ற தென்று
 எண்ணுவதே அல்லாது எதனையுமே கண்ணால்

உச்சக்தி கொண்டு காண் உணர்வற்று மடிவான்
உள்ளத்தில் தோன்றியங்கே உதிர்கின்ற மலராய்

5844

இறைபக்தி என்பவர்கள் இறைவனுக்கும் தமக்கும்
இடையிலுள்ள உறவதனை இறைபக்தி என்பார்
மறையென்று அக்கருத்தை மண்ணவர்க்கு உணர்த்தி
மதமென்று பெயரிட்டு மாண்புசெய்து வணங்கும்
முறையொன்றை வகுத்ததனின் முழுமையிலே வாழ்வார்
முழுமுதலே தன்னுடனே முடிச்சிட்டு வாழ்தல்
நிறையென்று எண்ணுகின்ற நீணிலத்தோர் தமக்கு
நிகரான அயலவரை நினைத்திடாத தென்னே

5845

படைத்தான் படைப்பெல்லாம் மனுவிற்காய்ப் மனுவைப்
படைத்தான்தனை வணங்கவெனப் பாரிலுரை பக்தர்
படைத்தானைத் தன்னோடு பந்தமுற இணைக்கும்
பருமண் உள நேர்கோட்டால் பந்திப்பது அல்லால்
படைப்புகளைத் தன்னோடு பந்திக்கத் தவறும்
பாங்கென்ன நேர்கோட்டுப் பந்தமதைத் தவிர்த்து
படைத்தான் படைப்புகள் படைக்கப்பட்டதானெனும்
பந்தமுறு முக்கோண படம்வரையா ததென்னே

5846

இறை அயலவன் தான் எனும் முக்கோணப் பந்தம்

இத்தகைய முக்கோண இடுவடக்கத் துள்ளே
இயலுவதே கடவுள்சக்தி இயங்குவதே கடவுள்
முத்துறையோன் தனைக்காணும் முறையிதற்குள் உண்டு
முன்னோரிதை நடமாடும் படமாடும் தெய்வ
வித்தகமாய் உரைப்பார்கள் விரிவாகச் சொன்னால்
விரிகடவுள் தனைவணங்க வேண்டுமெனில் உந்தன்
சித்தத்தில் உனதயலார்க்குச் சேவைசெய்த தக்க
செம்மைபல வேண்டுமதைச் செய்வதனால் இறைவன்

5847

தன்னைநீ கண்டிடலாம் தயவதையும் பெறலாம்
தனக்கதற்கு மெஞ்ஞானத் தகைபெறவும் வேண்டும்
உன்னைநீ உணர்தலென உரைக்கின்ற மறையின்
உண்மைதனை உணர்ந்திடலாம் உன்னுள்ளே உள்ள
பொன்னைநீ கண்டிடலாம் போதகமும் பெறலாம்
பொறிஐந்தும் அதனாலே புலப்படுத்தும் பகுத்து
மின்னைநிகர் அறிவதற்கும் மேலாக நிற்கும்
மிளிரறிவு ஏழாவது மிகையாற்றல் வேண்டும்

5848

ஏழாவது அறிவாற்றல் இறையோடு ஒன்றும்
ஏற்றமுடை ஆற்றலென எண்ணுவதும் அதற்கு
ஆழமாகச் சிந்தித்து ஆய்வறிவு செய்து
அடைகின்ற ஞானமதே ஆகும்மெஞ் ஞானம்

சூழவுள்ள பூதங்களால் சுடர்கின்ற அறிவைச்
 சோதியென ஏற்றிவிட்டால் சுடர்வதுவே ஆறும்
 தோழனெனும் பகுத்தறிவுத் தொகுப்பதுபோல் மேலும்
 தொடர்வதனால் ஏழாவது தோயறிவு தோன்றும்

4849

தனித்திடுக விழித்திருந்து தாகமுடன் பசியை
 தவிர்த்திடுக சிந்தைதனை தனிவழியே நிறுத்தி
 கனிவான எண்ணங்களால் கயமைகளை மாற்றி
 கடவுளவன் பதமலரை கசிந்துருக வேண்டில்
 மனிதருள்ளே மறைந்திட்ட மாண்புச்சுடர் என்றும்
 மாயைதனை வென்றேழாம் மாணறிவு எழுமே
 புனிதராய் புவியுணர்வைப் போக்குநிலை தோன்றும்
 புரியாத உண்மையெலாம் புரிந்திடவும் முடியும்

5850

ஏழாவது அறிவின் எழுச்சியே மெஞ்ஞான விழிப்பு

முக்காலும் உணர்கின்ற முழுமையுள்ள மனிதம்
 மொட்டாகும் அதனாலே மூப்புப்பிணி அகலும்
 பக்குவங்கள் கைகூடும் பாரிலதற் காக
 பரிதவிப்போர் தமக்குதவும் பாசமது வளரும்
 இக்குணங்கள் பெறுவதுவே ஏழாவது அறிவை
 இதயத்துள் வளர்க்கின்ற இறைஞானம் அதுவோ
 எக்காலும் அழியாது என்றும்நிலை நிற்கும்
 இதைக்காட்டும் இறைவழியே மெஞ்ஞான தீபம்

5851

உலகெங்கும் மெஞ்ஞான விளக்குப்பல தோன்றி
 உணர்த்தியதும் உண்டவைகள் உள்ளூரில் அடங்கி
 நலங்கண்ட தல்லாதே நாநிலத்தில் பரவி
 நல்லொளியைப் பாய்ச்சாத நாளிலித்தலி நாட்டுப்
 புலந்தன்னில் பொலிற்வுற்றிப் பொங்கியதும் உண்டு
 புவியெங்கும் போயிதனைப் புகன்றதுவும் உண்டு
 தலமெல்லாம் தற்பரனின் தளிர்நாமக் கோணத்
 தகைதன்னை பரப்பியங்கு தாழடிமை புரிந்தே

5852

சத்தியத்தின் ஞானமதைச் சாற்றுதற்காய் தமது
 சாரிடத்தை விட்டுக்கடல் தாவிவெகு தூரம்
 நித்தியனின் அருளதனை நிலைநாட்டச் சென்ற
 நேரியர்கள் பலபேர்கள் நினைவினிலே நீங்கார்
 அத்தகைய அடியவனாய் ஆண்டவனின் பணியை
 ஆற்றுதற்கு வந்தவொரு அறிவுமகன் முனிவர்
 இத்தாலியிற் பிறந்தாலும் இன்தமிழர் நாட்டில்
 இறைபணிக்கு மேலாக இயற்றியோர் பணியை

5853

தமிழான இயல்புடைய தமிழின்பச் சுவையைத்
 தகின்ற தமிழகரத் தகையொலியின் மொழியாம்

தமிழ்தற்குச் செய்திட்ட தவப்பேறு தமிழின்
 தனித்தன்மை தனக்கிறைவன் தந்தபெரும் வரமே
 அமிழ்தொத்த பயனுடைய ஐந்துதமிழ் பகுப்பு
 ஆனதனால் நிலைத்துலகில் ஆயிரம்பல் லாண்டு
 குமிழிட்ட நறுமணமாய்க் குணங்கொண்டு திறந்து
 குவலயத்தார் செம்மொழியாய்க் கொண்டுநிறை வடைய5854

மேற்கும் தெற்கும் மிடைந்த பேரரருள்

மேற்குலகு இத்தாலி மிசைநாட்டு மகனார்
 மிசையேசு மதம்பரப்பும் மிகைநெஞ்ச விழைவால்
 ஆர்த்துயரும் அலைதாண்டி அநேகநாள் சுற்றி
 ஆண்டவனின் அருளொன்றே ஆதரவாய்க் கொண்டு
 சேர்த்துயரும் தீபமாகச் செம்மையுறு சுடராம்
 செறிமெய்மை ஞானமதின் செழுமைதனைஏந்தி
 ஈர்த்ததமிழ்க் கரையருகே இருகாலை வைத்து
 இறைபோதஞ் செயவந்த இனியதமிழ்ப் புலத்தே 5855

பரிவாங்க வந்தசைவப் பக்தனவன் அந்தப்
 பணங்கொண்டு ஆலயத்தைப் பக்குவயாய்ச் செய்து
 புரிந்தவடி யான்போலப் புனிதமதம் பரப்ப
 புக்கவிடம் அங்குள்ளுள் புகழ்பூத்த மொழியைத்
 தெரிந்துணர்ந்து தேம்பாவணி தேன்பாவால் ஆன
 திகழ்நூலும் அதுபோலத் தென்தமிழின் நூல்கள்
 பரிந்திட்ட வீரமாமுனி பண்பாளன் சரிதம்
 பகர்கின்ற தமிழழகிப் பைந்தமிழிந் நூலே 5856

தமிழழகிக் காவியத் தோற்றம்

செய்துபுகழ் சேர்த்தவொரு சிறப்பான தீபச்
 செய்தியதைச் செப்புவதே செந்தழலாம் வண்ணம்
 பெய்த்துள்ள காப்பியமாம் பெருமையது கொண்டு
 பெருகுவெள்ளம் தமிழழகி பேராகும் என்க
 உய்த்துணர வேண்டியிங்கு உரைப்பதனை நிறுத்தி
 உண்மைகளுக் கொப்பில்லா உருவகத்து மெருகை
 மெய்த்தளித்து தொடர்வதற்கு மேற்கொண்டு முயல
 மேலான மெஞ்ஞான விளக்கேந்து வோமே 5855

259 வது அங்கம் நிறைவுறும்

2. இளமைப் படலம். (38)

260. பெற்றார் வரலாற்றுப் பின்னணி

இத்தாலி நாட்டில் வீரமா முனிவர் பிறந்த இடம்.

இத்தாலி வடதிசையின் இடைப்பட்ட மந்துவா
என்கின்ற நிலத்தினிலே இலங்கும்
புத்தூர்காஸ் திரியானோ புலமதிலே பிறந்து
புனிதயேசு இறைமகனின் போதம்
தத்துவங்கள் தனைஉரைக்கும் தற்பரனின் அடியான்
தரங்கமெறி கடல்கடந்து வந்து
முத்தமிழும் மூவேந்தும் முக்கொடியின் சிறப்பும்
முகிழ் நிலத்தே கால்பதித்து நின்றான்

5856

பிறந்தஇடம் சிற்றூரே பெயரளவில் ஆயினும்
பெருவளங்கொள் இடமாகத் திகழ்ந்த
சிறப்புடைத்து நதிவளமும் செழிப்பான நிலவளம்
செறிவுடைய நாடாகி நிலைத்து
அறமுடைத்து ஆண்டவரின் ஆலயங்கள் அணிசெய
அருளகங்கள் நிரைத்தெங்கும் அமைந்து
மறமுறைக்கும் மதமடங்கள் மணியாக ஒளிர
மண்ணதிலே விண்ணாடாய் விளங்கும்

5857

காஸ்திரியானோ கிராம வளம்

ஆறுகளின் பாய்ச்சலிலே அமைந்தவயற் கழனி
ஆங்காங்கு குடியிருப்புப் பண்ணை
வீறுகொண்டு எழுந்தஅல்பஸ் வீங்குமலைத் தென்றல்
வீச்சில்விழி நகைபூத்த மலர்கள்
சேறுள்ள நீரிநிலையில் செறிந்தோடும் மீன்கள்
செங்கால்கள் நீர்உறுத்தித் தவஞ்செய்
கூறுபட்ட மஞ்சள்நிறச் சொண்டகற்றுங் குறிக்கோட்
கொக்கினங்கள் அணிவகுக்கும் குளமே

5858

மரகதமாம் கம்பளியை மண்ணதிலே விரித்த
மாயமென்னப் பசும்புல்லாற் போர்த்துப்
பரவியதோர் ஆற்றுவெளி அதன்புல்கை மேயும்
பசுவிவினத்துப் பாலோடிக் கலந்து
சுரந்தோடும் நீள்வாய்க்கால் சுற்றிவர அடர்ந்த
சுனையருகு வளர்ந்தடர்ந்த சோலை

கரம்நீட்டி அழைக்கின்ற கவினழகால் உள்ளம்
களித்தாடிப் புள்ளினமே பறக்கும்

5859

கழனி வளம்

காலத்துக்குக் காலம்நிறங் கரைக்கின்ற பயிர்கள்
கதிர்வெட்டி குவித்திட்ட போர்கள்
ஞாலத்தின் செய்குன்றாய் நயம்பயக்க உயர்ந்து
நாலாதிசை நிழல்பரப்பி நிற்கும்
கோலத்திடை குதிரைவண்டி குதித்தோடும் இரைச்சல்
கோவினங்கள் கன்றழைக்கும் குரலின்
சாலமிடும் சப்தசுர சாகித்தியம் கேட்டு
சலசலவென ஓடுநதித் தாளம்

5860

குதிரைகளோ உழவுசெய்யக் கூர்க்கலப்பை பாய்ந்து
குவலயத்தை கிழிக்கவதன் சாரில்
பதித்திடவே எறிந்தவிதை பயிராகி வளர்ந்து
பருவமங்கை போல்நாணி வளைந்து
கதிர்க்க்கும் கழனியதன் கவிஞாருஞ் செழிப்பால்
கதித்தளவில் பெருத்துவிளை மணிகள்
சதிராடும் கலகலத்து சாரிட்ட தானியம்
சதமாகி மூடைகளாய்ச் சடையும்

5861

சூரியனின் வரவுரைக்கச் சூடசைத்துக் கூவும்
சுரத்தோடு மலர்கின்ற கமலம்
காரிருளைக் கரைத்திடவே கவின்வெண்மை பரப்பிக்
காலேமகள் வந்தாளெனக் கட்டியமே கூறும்
பேரொளியின் பாய்ச்சர கின்ற பெரும்பரிதிக் கதிர்கள்
பிழத்துவிடும் கண்மொட்டைப் பின்பு
பாரிலிது பகலென்று பரிந்துரைக்கும் வண்ணம்
பறவையினம் பாடுகின்ற பாட்டே

5861

ஆலயத்து மணியோசை அழைக்கின்ற அழகு
அதன்சிலுவை மிடைமணியின் ஒளிர்வு
சீலமுறு கல்விகற்கச் செல்லுகின்ற பாலர்
சிணுக்குநடை கண்டயரும் சிட்டு
மாலதனை உண்டாக்கும் மயக்கழகு நாடு
மணவளத்தால் செழித்தோங்கும் பயிர்கள்
தாலமுடன் பெருமரத்தின் தலையாட்டுங் காற்று
தாமிவற்றில் தரைவானாய்த் தோன்றும்

5862

பொருண்மிய வளம்

பசிக்குணவு இருப்பதாலே பட்டினியே இல்லை
பட்டினியே இல்லாத பாங்கால்
கசிந்திரத்தல் இலையங்கு களவுகளும் இல்லை
களவில்லை யதாற்காவலு மில்லை

நசிக்கின்ற துயரில்லை நன்மைக்குறைவுமில்லை
 நலிக்கின்ற வறுமையிலை நாடெங்கும் செழிப்பதாலே
 இசிக்கின்ற நோவில்கை இதயத்து வலிமை
 இருப்பதனால் மட்டுமல்ல இயேசுவின் துணையுமென்னே 5863

அசைவன இடைகள் ஆங்கு அசையாத மாதர் கற்பு
 இசைவன சுரமும் பாவும் இணையாத இதயத் தீமை
 வசைவன இரக்கச் சிந்தை வளையாத நீதி நேர்மை
 நசையதோ பரமன் அருளே நயவாத சாத்தான் ஆசை 5864

நடப்பன வெல்லாம் நன்மை நடவாதவெல்லாம் நாசம்
 கிடப்பன அருளின் செழிப்பு கிடவாத செல்வச் செருக்கு
 கடப்பன நானென்ன மமதை கடவாத புகழின் மேன்மை
 அடப்பன ஆண்மை வீரம் அடவாத காமக் குரோதம் 5865

ஆடுவ தோகை ஆயினும் ஆடிடா நெஞ்சத் துறுதி
 ஓடுவ கயலின் கண்கள் ஓடிடா உணர்வின் தூய்மை
 பாடுவ பரமன் வரங்கள் பாடுற பரத்தை மோகம்
 கோடுவ குற்ற வுணர்வு குறுகிடா நிமிர்ந்த நெஞ்சம் 5866

இரந்திடக் கைகள் கூப்பி இறைவனை நாடு மன்றி
 இரந்திடா மற்றோர் இரங்கி ஈந்திடு பொருளை என்பார்
 கரந்திடா துரைக்கும் வார்த்தை கனியிதழ் மலருமன்றி
 பரந்திடா பொய்மை சூது பாதக உரைக ளென்னே 5867

கற்பனை கடவா வாழ்க்கை கடவுளை மறவாச் சிந்தை
 அற்பமாம் ஆசை தனக்காய் அவனியில் அலையா மேன்மை
 சொற்பொருள் மயங்காப் பேச்சு சோர்வறு கருத்தின் ஆழம்
 ஏற்பட அகலும் இருளாய் எகிறிடும் தூர்த்த வாழ்க்கை 5868

வீரமா முனிவர் பிறந்த தினம்

இத்தகை நலங்கள் கொண்ட இத்தலி மாந்துவா என்னும்
 பத்தியுள் நாட்டில் எங்கள் பாட்டுடைத் தலைவன் பிறந்த
 அத்திதி கார்த்திகை எட்டு ஆண்டாயிரத் தறுநூற் றெண்பது
 வித்தகன் தமிழை வளர்க்க விரிந்திட்ட தமிழின் மலரே 5869

பெற்ற போதினில் பெரிது உவந்திவர் பெற்றோர் கனிந்து
 உற்றபே ரிட்டு உள்ளம் மகிழ்து உரைத்த பெயரது
 நற்றேன் கொன்ஸ்டான்ஸ் ஹோசப் பெஸ்கி நாமப்
 பற்றிது தைரிய நாதராம் பண்புள தமிழின் கருத்தே 5870

260 வது அங்கம் முழுமைபெறும்

261. குலமுறைக் கூற்று

வீரமா முனிவரின் பெற்றார் பெருமை

கனிவுள்ள தந்தையாய் கடவுளருள் பெற்று
மனிதகுல மாமணியை மகவாக ஈன்று
புனிதனெனப் புவிபோற்ற புகழுடம்பு வளர்த்த
கனியாக முனிவரவர் காசினியில் வாழ்ந்தார் 5871

குலப்பெயராய் பிஸ்கியெனும் குலவுபெயர் பெற்று
நிலவுடமை தானுடைய நெறிமகனாய் வாழ்ந்த
தலவளத்தால் கவுண்டிடொன் தரமுடைய பதவித்
திலகமதாய் இவர்தந்தை திருவருளால் வாழ்ந்தார் 5872

பெருமையிவை சிறந்திடுநிலப் பெயராக கவுண்டொன்
அருமையுற முதல்நிற்க அடுத்துகொண்டல்போபிஸ்கி
தரும்பெயரால் தந்தைதனைத் தயவுடனே செகத்தார்
விரும்பிடுவர் மேலுமதால் விழித்துரையுஞ் செய்வார் 5873

ஊராட்சி மன்றமதன் உறுதுணையாய் விளங்கி
சீராட்சி செய்தவவர் செல்வமுடன் வாழ்த்தும்
பேராசை இல்லாத பெப்பினுலே உயர்ந்து
சோராது சொல்காத்து சுயம்படவே இருந்தார் 5874

கடல்கடந்து கடவுள்பணி யாற்றும் இத்தலித் துறவோர் மரபு

மெஞ்ஞான ஒளிநல்கும் விளக்கதனை எந்தி
மேல்நாட்டு இத்தாலி மிசைநாட்டுத் துறவோர்
மால்கொண்டு உலகத்தின் மதம்பரப்பச் சென்று
கால்வைத்து கடவுளொளிக் கண்ணதனை ஈந்தார் 5875

அவ்வழியில் வீரமுனி அந்நாடு விட்டு
செவ்வழியில் இறைபணியின் செந்தூது உரைக்க
ஒவ்வியவர் தமிழகத்தின் ஒதுங்குகரை வரமுன்
இவ்வழியில் இன்னொருவர் இங்குவந்து இருந்தார் 5876

இத்தாலியின் தகஸ்கணியென் இடைமிளிரும் நிலத்து
சத்தியத்தின் பயிராகச் சடைத்திருந்த துறவி
வித்ததகனும் ரோபெட்டி நோபிலெனும் பெயரான்
தத்துவபோ தகசாமியென் தவப்பேரான் வந்தான் 5877

கிறிஸ்துவரின் ஆயிரத்து அறுநூற்றெழு பத்தேழில்
பிறந்தவிந்தப் பெருந்தகை பெருமானருள் பரப்ப
துறந்துதன் திருப்பிடத்தை தூரதேசந் நாடி
அறந்தவழ வரும்வழியில் அடைந்தான் தமிழ்நாடு 5878

தத்துவ போதக சாமி றேபேர்ட் டி நொபிலி
அவர்களின்
தமிழ்ப்பணி வரலாற்று அகவல்.

=====

றேபேர்ட் டி நொபிலி எனும்
தத்துவ போதகரின் பிறப்பிடம்

உயர்தர பிரபு உறுசமு தாய
இயைபுறு குடும்ப இத்தலி நாட்டின்
சஸ்கனி மாநிலஞ் சாரிடத் தன்னில்
கஷ்டமில் வாழ்விற் களித்த நொபிலி
எனும்மலர் ஒன்று இகத்திற் மலர்ந்து
பனுவல் பலதுடன் பரன்சுதன் இயேசு
அனுவது உளத்தில் அடைய நேப்பிள்ஸ்
மனுக்குலம் மீட்ட மரிமகன் தனது

5879

திருச்சபை தன்னில் திருமறை கற்று
அருளுரை செய்து ஆண்டவர் புகழை
உரைத்திடு காலம் உலகதைச் சுற்றி
திரைகடல் தாவிய திரவியந் தேடும்
வணிகர் தமது வலிமிகு நாவாய்
அணிகளு டனே அவ்விடம் வருவர்
மணிவகை மற்று மரந்தேக் குபட்டு
துணிவகை வாசனைத் தூப மிடுநல்

5880

இளமையில் ஏற்பட்ட மனவெழுச்சி

நறுமண அகிலும் நற்சந் தனமும்
உறுபொதி இறக்கி உயர்வுள பளிங்கு
கம்பளி ஆடை களிப்பளி மதுவகை
வம்பமார் கைவினை வகைவகைக் கலையின்
நுட்பப் பண்டம் நுகர்ந்து ஏற்றி
உப்புறம் நிரைத்து உலகை வலம்வர
இறுவது உண்டு இளம்பயிர் நொபிலி

5881

அவர்களை அணுகி ஆச்சரி யம்மிகு
நவமாம் அனுபவம் நாடியே கேட்பார்
சென்ற விடங்கள் செல்வழி மற்றும்
தின்ற உணவுகள் தேடிய நுட்புகள்
கண்ட காட்சிகள் கவின்மிகு வளங்கள்
பண்டு அங்குள பண்புகள் நெறிகள்

கடவுள் வணக்கம் கவினுறு ஆலயம்
மடங்கள் மதங்கள் மாண்புகள் ஆதிய

5882

கடலை கடந்து காவியே கொணர்ந்த
உடமைகள் தன்னிலும் உவகை மிகுந்த
படமென அவர்கள் பகன்று காட்டிய
இடங்களும் மனிதர் இறைவழி பாடு
என்னும் எண்ணம் இசைபொருள் மனதில்
உன்னி உணர்ந்து உளங்கொண் டேகுவார்
பின்னர் அதனைப் பிசைந்து பினைத்து
தன்னுள் நாவாய்த் தளங்கள் கட்டி

5883

கடல் கடந்து சென்று பணிபுரியும் கனவுகள்

தளத்தில் நின்று தாவிக் கடலதைக்
குளமாய் நினைத்துக் குதித்து நீந்தி
தூர தேசத் துரிதப் பயணம்
சேரச் செய்யுஞ் செறிவுள சிந்தனைக்
கற்பனை தன்னில் கனவுகள் காண்பார்
அற்புதப் பரனின் ஆகம வார்த்தை
சென்றவிட மெல்லாம் செப்பி மக்களை
ஒன்றுறச் செய்த உவப்பில் ஆழுவார்

5884

செல்வச் செழிப்புகள் செல்வாக் குள்ள
நல்ல குடும்ப நவையிலா வாழ்க்கை
பெற்று இருப்பினும் பெற்றவை தன்னிலும்
மற்றோர் உயர்பொருள் மறைந்து இருப்பதாய்
தன்னுள் நினைந்து தானதைத் தேடும்
உன்னுதல் நோக்கமே உடைய வாழ்க்கை
வாழவே விரும்பி வந்தவை உதறி
தாழகங் கொண்டு தாரணி மாந்தரில்

5885

கண்ட கனவுகளை நனவாக்கும் வாழ்க்கைப் பயிற்சி

ஏழ்மை வாழ்க்கை என்றவ ராக
தாழ்வுறு சிந்தையும் தானெனும் அகந்தை
இல்லா மனிதனாய் இயேசுவின் வழியில்
செல்ல விரும்பி சிறுவய தாயினும்
கல்லூரிப் படிப்பும் கவினுறு பட்டமும்
ஒல்லா தெனவே ஒதுக்கித் தள்ளி
இறையியல் பள்ளி ஏகியே யாங்கு
முறையுறத் தத்துவம் முக்தி மார்க்கம்

5886

ஆகம அறிவு அத்துடன் சார்ந்த
தாகமுங் கொண்டு தகைகொள வாழ்ந்தார்
துறவோர் ! மடக்கின் ! தாய வாழ்க்கை

அறத்துடன் வாழ்ந்து ஆண்டவர் பணிசெய்
நயமுற வளர்ந்து நாடிய தாலே

5887

கடல் கடந்து கர்த்தர் பணிசெய்ய திருச் சபை அனுமதி

பொழுதவர் உளத்தில் பூத்து மலர்ந்த
தொழுமிறைத் தொண்டும் தூர தேசப்
பயணமும் பணியும் பற்றிய எண்ணம்
தயவுறச் செப்பித் தகுவிடை பெறவே
வத்திக்கான் சென்று வணங்கித் தனது
சித்தத் தெழுந்த சிந்தனை செப்பி
இந்தியா சென்று இயேசுவைப் பற்றி
பந்தமுள் பிராமணப் பார்ப்பார் தம்மிடை

5888

போதிக்க விரும்பும் புத்துணர் வியம்பி
சாதிக்கப் போப்பின் சார்புள சித்தம்
வேண்டிப் பெற்று விதிமுறை தழுவி
தாண்டிக் கடலின் தரையதைத் தொடவே
பெற்றார் உற்றார் பிறந்தபொன் நாடு
மற்றுஞ் சுகங்களை மண்ணதில் வெறுத்து
இறைமகன் இயேசு இசைமொழி கொண்ட
மறையருட் தூது மலர்த்தவே நாடி

5889

கடவுட் பணிசெய்யக் கடற் பயணம்

அசைந்து பலநாள் ஆழியில் மிதக்கும்
விசைதரு காற்று விரித்திடு பாயின்
அழுத்தந் தன்னுடை அதிவலு கொண்டு
எழுந்து விரைந்து எதிர்த்துநீர் கிழித்து
அலையைத் தாவி ஆக்கிர மித்தெழுந்து
நிலைபெயர்ந் தோடும் நீர்ப்பரி யென்னும்
கப்பலில் ஏறிக் கடவுளை நினைத்து
அப்பனில் நிலைத்து அவனுரை பகர

5890

விழைந்த உள்ளத்து வீரியந் தன்னால்
கழைந்த உடலின் கஷ்டமுங் கவலையுஞ்
சகித்து மனதில் சார்தரு சக்திகள்
முகிழ்ந்திடப் பயணம் முற்றுறு வரையும்
ஆயிரந் துன்பம் அவதிகள் அவலமும்
தோயிடத் தொடர்ந்து தொலையுறு தூரம்
பயணஞ் செய்து பாரதின் பாதி
அயண மலைந்து ஆகம் முரைக்க

5891

கடற் பயணப் பயங்கரம்

இரவிற் கடலின் இதமறு குளிரின்
உரசலால் உடம்பு உறுதுயர் உறுத்தலும்

பகலில் கதிரவன் பாய்ச்சொளி வெட்பு
தகவிலாத் துயரமுந் தாங்கித் தணித்து
வர்த்தகப் பொருளுறு வணிகர் மத்தியில்
கர்த்தரின் கருணைக் கருத்துரைப் பொதியை
இந்தியா தேசத் திடைபுகுந் திறையருள்
தந்திடச் செல்லும் தனமிக்கு வணிகனாய்

5892

அருளுரை வணிகன்

பொருள்கொடு உலகப் பொக்கிசம் வேண்டும்
மருளுறு மனிதரின் மத்தியில் இறைவன்
அருளுரை விற்கும் ஆத்தும வணிகனாய்
தெருளற இளமை தெளிந்த திறலால்
கப்பலின் ஒருபால் கடவுளை எண்ணிக்
முப்பொழு தினிலுமே மூர்த்தியின் அருளை
எப்படி எங்கே இயம்பலா மென்று
ஒப்புர வாகிய உள்ளத் தோடே

5893

செந்தமிழ் நாட்டின் செறிகட லண்மி
பந்தம் பெறவே பரமனின் பெயரில்
வந்தடை நொபிலி மாதவன் மண்ணில்
விந்தம் கண்டு வியந்தனன் அழகை
ஆயிரத் தறுநாற் றறும் ஆண்டு
பாயிர முரைத்துப் பதித்தார் கால்களை
வந்ததும் நாட்டு வளப்பம் அறிந்து
செந்தமிழ் கற்றுச் சீர்பட தம்மை

5894

தமிழனாய் மாறிய தத்துவப் போதகன்

தமிழக நாட்டுத் தமிழனைப் போல
தமிழது பேசித் தனக்கே உரியதாம்
கிறிஸ்தவ மதக்குரு கிளர்நிலை உடைகளை
எறிந்து காவி இயல்புறு உடையும்
இருதோள் கடகமும் இடையொரு சால்வை
உருவுற் றிடவே உயர்ந்தெழு சாமி
திருவெனத் திகழ்ந்து திருமகன் இயேசு
கருத்ததை விதைக்கும் கலப்பை மகனாய்

5895

கிறிஸ்தவப் பார்ப்பான்

ஒருபோ துணவும் உயிர்க்கொலை செய்து
தருவூன் உணவைத் தவிர்த்து உண்டு
நெற்றியில் சந்தணம் நெறியுற அணிந்து
பற்றிய நெஞ்சினில் பார்ப்பனர் போல
ஐம்புரி பூணூல் அழகுற அணிந்து
தம்பெயர் மாற்றித் தத்துவ போதக

சுவாமியென் றழைத்து சுந்தர மதுரையில்
 இவாமி வந்து இறைமறை சொன்னார்
 தரித்திடு பூணூல் தன்னில் முப்புரி
 தெரித்திடு பொன்நூல் தெளிவுறு முத்துவம்
 மற்றை இரண்டும் மலர்ந்திடு வெள்ளி
 பற்றுறு இயேசுவின் பரவிடும் உயிரும்
 உடலுமே என்று உரைத்து அணிந்தார்
 திடமறச் சாத்தான் தெருட்டதை அகற்றும்
 என்று விளக்கம் இயம்பிய தோடு
 பொன்று சிலுவையும் பொருத்தி அணிந்தார்

5896

5897

ஏசுர வேதமோதிய பிராமணக் கோலம்

வடமொழி கற்று வழுவிலா தியம்பும்
 திடமது கொண்டு திருமறைப் பிராமணர்
 பற்றுள இயேசுவின் பண்ணுடல் ஆவி
 உற்றதை உணர்த்தும் உடன்பா டிதுவே
 என்றோர் பழைய இயலது பொருந்திய
 மன்றோர் சுவடி மாயமாய் எழுதி
 மறைநான் குணர்ந்த மதக்குருப் பிராமணர்
 நிறைமன முறவே நிரூபித் திட்டார்

5898

சமஸ்த மொழியில் சார்தர இயேசு
 சயமத தத்துவ சதுர்மறைக் கடுத்த
 ஏசுர வேதம் என்றே ஐந்தாம்
 யேசுவின் மதத்தை இயம்பியே வந்தார்
 வேதத்துள் ஐந்தாய் வேதன் தந்தது
 போதகம் ஏசுர பொற்புறு வேதம்
 இத்தலி நாட்டின் இணையிலாப் போப்பின்
 முத்திரை பெற்றதாய் மொழியப் பிராமணர்

5899

ஏற்றுக் கொண்டு இயேசு மதமதைப்
 போற்றிப் புகழப் போதகஞ் செய்தார்
 ஆயினும் அவர்மத அடியார் போப்பாந்
 தாயாதி சபைக்கு தகையிலாச் செயல்பல
 தத்துப் போதகர் தான்செயும் குற்றம்
 உத்தம கிறிஸ்த உயர்வதை உறழ்ச்
 செய்வதாய் முறையிடச் செய்வது சரியென
 அய்யரும் பீடமும் ஆதரித் திடினும்

5900

மதுரையில் இவரொரு மறையவன் அலவெண்
 உதிரப் பறங்கியென் உணர்வது கதுக்க
 ஆங்கிருந் தகன்று அடுத்த ஊர்களில்
 பாங்குற இயேசுவின் பணிதனைச் தொடர்ந்தார்

துறைமங் கலத்துத் தூய்தமிழ்த் துறவி
மறைசிவப் பிரகாச மகானுடன் மதப்போர்
நடத்திய இவர்பின் நாடியேஇலங்கை
இடத்திலும் வாழ்ந்து இறுதியில் தமிழகம்

5901

தத்துவப் பொதக சாயியின் தமிழ்ப்பணி

திரும்பி மயிலாப் பூரில் வந்தே தங்கி
அருளமிகு தோமையர் ஆலயத் தருகில்
அமைந்த இல்லத்தில் ஆறி இருந்து
சமயம் வளர்த்துச் சாந்தியாம் வழியை
இயற்றியே இறைவன் இணைபத மடைந்தார்
முயற்சியால் ஆகம் முறைபல கூறத்
தமிழிற் பலநூல் தந்தவர் அவையெலாம்
அமிழ்துறை உரைநடை ஆவன என்பர்

5902

மந்திர மாலே மயலறு ஞான
தந்திர உபதேச காண்டம் மற்றும்
ஆத்தம நிர்ணயம் தூஷண திக்காரம்
சத்திய வேத லட்சணம் சகுண நிவாரணம்
பத்தியுள் பரம சூட்சமா பிப்பிராயம்
நித்திய ஜீவன் சல்லாப தத்துவக்
கண்ணாடி ஏசு நாதர் சரித்திரம்
பண்ணிய தொடு பகர்ந்த நூல்களாய்

5903

கடவுணி ருணியம் புனர்சென்ம ஆட்சேபம்
தவசுத்தம் ஞான தீபிகை நீதிச்சொல்
அநித்திய நித்திய வித்தி யாசம்
பிரபஞ்ச விரோத வித்தி யாசமென்
மரபுள் தமிழுரை நடைநூல் பதினேழ்
தந்த துடனே தமிழ்மொழி மூலம்
தந்தனர் போர்த்துக் கேச மொழி யகராதி
ஆதிய சுவாமிகள் ஆக்கிய பனுவலுள்
மீதிகள் கிடைக்கப் பெற்றில எனபர்

5904

தமிழகத்தில் தன்னாணுவியை விட்டார்

செந்தமிழ்ச் செம்மை செய்துபடைத்தவர்
முந்துறு மூப்பு முதிர்வய ததனில்
பார்வை குறைந்தும் பணிபல புரிந்த
ஆர்வப் பூர்த்தி அடைவுறு ஆத்தம
சாந்தி பெற்று சலிப்பற நாற்பத்து
சேர்ந்த இரண்டு சிறப்புறு வருடம்
தமிழகம் வாழ்ந்து தற்பரன் தாழடி
அமிழ்துண ஆயிரத் தறுநூற் றும்பது

5905

.....1550

ஆறும்ஆண்டில் அருளுறு பெப்ரவ ரியினில்
 பேறும் இறையடி பெற்றனர் அறியே
 இத்தகைத் துணிவுள இறைப்பணி செய்யும்
 இத்தலி நாட்டின் இளங்குருத் தெல்லாம்
 உலகின் பலதிசை உறைந்து சென்றதை
 நலமுற நாடுகள் நயந்து நவிலுமே
 அத்தகைக் குலமுறை அமைந்த இத்தலி
 பெத்தலை பிறந்த பெருமான் அருளை

5906

இத்தாலி தேயத்து இறைப்பணி மரபு

உலகில் பரப்பும் உயர்வது கொண்டது
 குலமுறை வழியோர் கொழுந்தென வளர்ந்த
 வீரமா முனியின் விரிதமிழ்ப் பணியின்
 சாரத்தில் வளர்ந்த சதுர கராதி
 ஆதிய படைப்புகள் அநேகம் உளவே
 மீதியைப் பின்னால் விளம்புவாம் அதற்காம்
 தணலாய்த் தகிக்கும் தமிழுடன் இறைவனின்
 உணர்நிலை பகுத்து உற்றுறல் புரியுமே

5907

தத்துவப் போதக சுவாமிகள் அவர்கள் இயற்றிய
 தமிழ் நூல்கள்;

5902 - 03ம் பாடற் தகவல்களின் விளக்கம்

(1.ஞானோபதேச காண்டம் 2. மந்திர மாலை 3 ஆத்தும
 நிர்ண ணயம் 4. தூஷண திக்காரம் 5. சத்திய வேத
 லட்சணம் 6.சகுண நிவாரணம் 7. பரமசூட்சுமாபிப்
 பிராயம் 8. கடவுணி ருணயம் 9. புனர் ஜென்ம ஆட்சேபம்
 10. நித்திய ஜீவன் சல்லாபம் 11. தத்துவக் கண்ணாடி.
 12. ஏசுநாதர் சரித்திரம் 13.தவசுத் சதம் 14.ஞான தீபிகை
 15. நீதிச் சொல் 16. அநித்திய நித்திய வித்தியாசம் 17.
 பிரபஞ்ச விரோத வித்தியாசம் 18. தமிழ் - போர்த்துகீச
 அகராதி)

261 வது அங்கம் முற்றும்

262. வீரமா முனிவர் பிள்ளைத் தமிழ்

1. காப்புப் பருவம்

செந்தமிழ் கற்ற சீமைத் துறவி
சீரதைச் செப்பி சிந்தையிற் கொள்ள
செழிப்புறு சங்கத் தேர்தமிழ் வன்மை
சிறிதும் இலாத சிறியேன் தனக்கு
பைந்தமிழ் பாச்செய் பரிவதால் கிடைத்த
பாசந் தனது பரவச மொன்றே
பக்குவந் தருமெனப் பணிந்தேன் தமிழை
பாவுநா லாகப் பழந்தமிழ் வீசி
சொந்த அனுபவச் சொற்களை ஊடு
சொருகு நூலாகச் சோர்வறப் பரவி
சொற்றிறன் பொருட்திறன் சொற்றிடு கருத்து
சூழ்நிலை கூட்டிச் சொல்லுவன் வீர
முந்துறு முனியென் முத்தமிழ் வல்லோன்
முதிர்ந்த அறிவின் (முனைப்பாக) தமிழெனும்
மொழியது பெற்ற முன்னிலை பாட
முதுதமிழ் மொழியே முகப்புரை காப்பே 2908

எலிசபெத் முத்து ஈன்ற முனி மொட்டு

இத்தலி தேசத் தியற்கை வனப்பெலாம்
இடம்பெறு மாத்துவா எனும்பதி அமைந்த
எழிலுறு காஸ்ரியா னோவென் றிடம்கிராம
ஏந்திழை யான எலிச பெத்தென்
முத்தினில் முகிழ்ந்த முனிவராம் மொட்டு
முகத்தினில் ஞான மோனத் தொளியின்
முனைப்பதைக் கண்ட முதுபெரும் பிரபு
முத்தமே ஈந்து (முதற்பொருள் இயேசு
இத்தரை தன்னில் ஈந்திடு ஈவென
ஏந்தி யெடுத்து இன்மொழி கூறி
என்மகன் இவனென் இடத்தில் இருந்து
இவ்விடம் புரப்பான் இகத்திற் சிறப்பான்
பத்துக் கற்பனை பழுதறப் பேணி
பண்ணை வயல்கள் பரந்திடுங் கிராம
பாரோர் போற்றுவர் என்றே கனிந்து
பரிந்திடத் தமிழே பாதுகாப் பருளே 5909

தலைவனின் தளிர் தமக்குத் தலைவன

தங்கள் தலைவன் தனக்கொரு தனையன்
தற்பரன் தந்தது தமக்கும் தந்ததாய்

தானப் பண்ணைத் தலத்திடை வாழும்
 தானத் தனைவரும் தாமகம் மகிழ்ந்து
 எங்கும் இதனை எடுத்து இயம்பி
 இறைவனின் ஆலயத் திடுதிருப் பலியில்
 ஏகவே இந்த இளந்தளிர் நலமுற
 எல்லா வரமும் ஈந்தருள் எனவே
 தங்கள் முழங்கால் தரைதொட வணங்கி
 தக்கவை செய்தும் தஞ்செபந் தன்னில்
 தாங்கி நடத்தித் தாயைச் சேயை
 தலைவனை என்றும் தையயுடன் காரென
 மங்கல முழக்கமாய் மணியொலி எழுப்பி
 மனநிறை வுடனே மகிழ்ந்து பாடினர்
 மனைதொறும் மெழுகு மாச்சுடர் ஏற்றி
 மலர்ந்திட மதுரை மாதமிழ் காப்பு

5910

இரவைப் பகலாக்கும் எழில்மிகு வாண வேடிக்கை

தெருவெலாம் தோரணம் திகழ்வுறக் கட்டி
 தீபக் கூடுகள் திசையொளி பரப்ப
 தேங்கிடத் தூக்கித் தெளிவுறு வண்ணம்
 தீட்டிய பதாகை தீவட்டி மிளிர
 பெருவிழாக் கோலம் பெற்றிடச் செய்து
 பிறழ்ந்துயர் வாணப் பிழம்புகள் வானெழ
 பெய்மழை எரியெனப் பேதுறச் சிதறி
 பிறைமீன் ஒளிபோல் பெட்புற வானில்
 தருமொரு மாயத் தகையது மிளிரத்
 தானதன் அடியில் தகீரென எழுந்து
 ஒருவிடு வெடிகள் ஓசையே எழுப்பி
 ஒளியெழ வெடித்து ஒங்கிட இரவு
 அருகிட பகலென அகிலமே ஒளிரும்
 அதிர்வது வானம் அகிலத் தடியில்
 அசைந்து வீழ்ந்த அரவமோ என்ன
 அகமகிழ் அருந்தமிழ் அன்னாய் காக்க

5911

மங்கையர் வரிசை மதலைக்கு ஈந்த வரிசை

தங்கத் தட்டினில் தரளம்பொன் பவளம்
 தகைமிகு ரெத்தினத் தனங்களை நிரப்பி
 தாம்பரப் பட்டால் தானதை மூடி
 தாமரை லில்லி தகுமலர் பரப்பி
 திங்கள் வதனத் திருமகள் போலத்
 தெரிவையர் எறும்பெனத் திரண்டு நடந்து
 திருமகன் பிறந்த திருமனை வந்து
 தேவனைத் துதிக்கும் தேவார மிசைத்து
 செங்கை தன்னால் சிறுவனைத் தொட்டு
 தேனதற் கொப்பாய் திகழ்விரல் முத்தி

செல்வா என்றும் சீர்மிகு பாலா
 செந்தமிழ் வளர்க்கச் செகத்திற் பிறந்த
 மங்காப் புகழ்பெறு மதலாய் என்றும்
 மருந்திற் குமருந் தாகு மமிர்த
 மகனே என்றும் வாழ்த்திப் போற்ற
 மலர்ந்திட மாண்புகழ் தமிழே காக்க

5912

இறையடியார்கள் வந்து ஈந்த ஆசிகள்

மரியாள் தனது மடியினில் இயேசு
 மலர்ந்து கிடந்த மகிமையே யென்னும்
 மதலை தன்னை மனமார வாழ்த்த
 மதக்குரு மார்களின் மாண்புறு வரிசை
 அரியதோர் காட்சி அவரது தூய
 ஆடையும் தலைமறை அணியும் கையினில்
 ஆகம பைபிள் அத்துடன் செபமணி
 ஆதிய கொண்டு அருள்தர செபங்கள்
 சீரிதாய்ச் செய்து சிரிக்கும் சீலனின்
 செவ்விதழ் தன்னில் சிந்திடு ஞான
 செல்வச் செழுமை சிறப்பை மெச்சி
 சிகரமாய் உயர்ந்து செகத்தைப் புரந்து
 பாரினில் இவனொரு பரமனின் பணிசெய்
 பாலனாய் சிறக்கும் பைந்தளி ரென்ன
 பாதத்தைத் தொட்டுப் பணிவபோல் ஆசு
 பரிந்திடப் பைந்தமிழ் பாடலே காக்க

5913

பண்ணை விலங்குகள் பாடத் துயின்றனை

பண்ணை வாழும் பலவின விலங்குகள்
 பரம்பரை ஞாபகப் பண்பதால் தம்மிடை
 பாலன் வடிவுப் பயிரென முனைத்து
 பாலமு துண்டு படுத்து உறங்கும்
 திண்ணியன் ஒருநாள் தேடித் தங்களை
 தேர்ந்து கண்டு திரட்டி யுணவினைத்
 தின்னத் தருவான் தேனென அவற்றைத்
 தின்று களிப்போம் திருமகன் தன்னுடன்
 மண்ணில் ஓடியும் மகிழ்ந்து துள்ளியும்
 மறைந்தும் தேடியும் மைந்தனை முதுகில்
 மலரெனத் தாங்கி மன்னனாய்ப் பவனி
 மாட்சியைத் செய்தும் மகிழ்வோம் என்று
 எண்ணி இட்டிடும் ஒலிதரு இசைகள்
 ஏற்றதோர் தாலாட் டிசையதாய்ச் சிறக்க
 இருகடர் இமைகளை இறுக்கித் துயிலும்
 ஏந்தலை எழில்தமிழ் இனிமை காக்க

5914

மீந்த உணவை ஏந்தி இரக்க கரங்கள் இல்லை

மாந்தர் யாவரும் மழ்ச்சிக் கடலில்

மலர்ந்த மல்லிகை மலராய் நீந்தி

மனதில் உவகை பூண்டிட மதலை

மண்ணதில் பிறந்த மகிமை தன்னை

ஏந்திட தங்களின் இல்லம் விளைந்த

இலகாய் பூபிஞ்சு இனிய பழுவகை

இணையிலா தானியம் இறைச்சி பால்வகை

ஏந்தியே வந்து இதம்படச் சமைத்து

சாந்தமாய் அமர்ந்து சமபந் தியாக

சாப்பிட் டெழுந்து சர்வே சுரனின்

சரணம் கோரி சப்த சுரங்கள்

சார்ந்த பண்ணெனச் சங்கீதம் பாடினர்

மீந்த உணவது மிகைபட அவற்றை

மிசைகெட இரக்கும் மிடியர் இன்மையால்

மிருகம் விலங்கு மேலெழு பறவை

விண்டதை விளம்பும் மென்தமிழ் காக்க

5915

தாவர வார்க்கமும் தலைதாழ்த்திய தவச்சிக்

மரம்தரு செடிகொடி மாய்ப்புல் பூண்டு

மண்ணதிற் பிறந்துள் மாமுனிச் சிசுவை

மகிழ்ந்திடச் செய்ய மனமது கொண்டு

மகனே வருக மலர்தளிர் கன்னி

கரமதிற் செறிப்போம் கணிரசம் ஊட்டிக்

களிப்புறச் செய்வோம் கான மிசைக்கும்

கவினுறு சிட்டு காகம் கொக்கு

கால்வாய் மிதக்கும் ஒதிமம் தாரா

சிரமது தொங்கும் செங்காற் கொக்கு

சீரிய காட்சியை செழிப்புறக் காட்டி

செந்தமி ழின்பச் செல்வந் தருவோம்

செல்வனெ பொறுத்திரு சிலநாட் சென்றபின்

சரமது தொடுக்கத் தளிர்மலர் தருவோம்

சாற்று முரையால் சாய்ந்து நிமிர்ந்து

சரிந்து சன்முனி சகத்தில் மதுரைச்

சங்கத் தமிழாய் சார்ந்திடக் காப்பே

5916

சின்னஞ் சிறு சிட்டைப் பார்க்க வந்த சிறகு முளைத்த சிட்டினங்கள்

பட்டினிற் படுத்து பக்கமாய் வலமிடம்

பரந்து சாய்ந்து பார்வையை விண்ணில்

பதித்துக் கால்கை பரப்பி அடித்து

பாலது உதட்டில் பாய்ந்து சிதறும்

சிட்டினைப் பார்த்துச் சிறகுறு சிறுவர்
 சிறுமியாஞ் சிட்டுகள் சிரிப்பு மலர்களைச்
 சிந்தியே தம்பி சிலகால் சென்றபின்
 சிந்துகள் பாடிச் சேர்ந்துநாம் ஆடுவோம்
 கிட்டியே வாவெனுங் கிளர்ச்சியை மூட்டி
 கிளிமொழி கொஞ்சி கேகய நடனக்
 கேழ்மை தந்திடும் கிண்ணாரம் நினைத்து
 கிண்ணியில் வழிந்திடு கீசரித் தேனதாய்
 முட்டிடும் நகைமொழி முகத்தில் ஒளிதர
 மொட்டெனக் கிடக்கும் முனிமகன் தன்னை
 மொழியதில் பண்டை முதுமொழி மூவித
 முனைவுள தமிழ்த்தாய் முத்ததே காக்க 5917

262 வது அங்கம் முடிவுறும்

தமிழ்ப் பிரபந்த இலக்கியப் பண்பின்படி பிள்ளைத் தமிழ்
 இலக்கியத்திற்கு எனவொரு செய்யுள் அமைப்பும் செப்பும்
 முறையும் உள்ளது. அதன்படி காப்புப் பருவம் தாலப் பருவம்
 செங்கீரைப் பருவம் என ஒரு குழந் தையின் பருவங்களை
 எடுத்துச் சொல்லும் மரபும் உள்ளது. இதனைப் பிரபந்த
 இலக்கணம் வலியுறுத்து கின்றதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

வீரமாமுனிவர் பிள்ளைத் தமிழைச் செய்யும்போது இந்த
 வரம்புகளைக் கடந்து நூறு செய்யுள்களில் அவரது வாழ்க்கைப்
 பருவங்களை வடித்தெடுக்கும் நோக்கங்கொண்டு பிள்ளைத்
 தமிழுக்கு உரித்தான பருவங்களைத் தவிர்த்து ஒரு புதிய
 நோக்குடன் பல பருவங்களை இதில் கையாண்டுள்ளேன்.
 எனவே இது ஒரு புதிய இலக்கிய அணுகுமுறை இதனால்
 நான் முன்னர் படைத்த விபுலானந்தர் பிள்ளைத் தமிழ் முதலிய
 மூன்று பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களில் கையாண்ட
 வரன்முறையைக் கடந்து இதனைச் செய்துள்ளேன்;

.....ஆசிரியர்

263. பள்ளிப் பருவம்

விதைத்த விதைமுளை விரிவெனும் பாலப் பருவம்

நிலத்தில் விழுவிதை நீர்காற் றொளியென்
 நியமந் தன்னால் நிலமதைப் பிழந்து
 நில்லிடம் வணங்கி நிமிர்ந்து வானதில்
 நிரைகதிர் பார்த்து நீண்டு வளர்ந்து
 பலமுறல் போலப் படுத்து அசைந்த
 பாலகன் தரையைப் பார்த்துக் கவிழ்ந்து
 பக்கம் சாய்ந்து பசுங்கர மூன்றி
 பாயும் தவளைப் பாய்ச்சலாய் உந்தி
 விலாவதை அசைத்து விரிகால் கூட்டி
 விழுந்தும் எழுந்தும் விதியுறத் தவழ்ந்தும்
 வியனிதைத் தாவிட விரைவினிற் கற்று
 வித்தது செடியாய் விளங்குதல் போல
 நலமுறப் பாலர் நன்னிலை அடைய
 நனிதவர் செவிலியர் நகையொளி பரப்பி
 நலிந்து வருந்தி நல்லுண வூட்டி
 நகையுடை நல்கிட நகர்சிசுப் பருவம் 5918

பெயர் சூட்டு வைபவம்

நகர்ந்த சிசுவினை நல்லாயர் அணைத்து
 நல்லருள் தருகென நாதனை இறைஞ்சி
 நாமமாய் ஹோசப் கொன்ஸ்கடான் பெஸ்கி
 நவப்பெயர் சூட்டி நாதன் இயேசுவின்
 உகந்த பிள்ளையாய் உயரென ஆசிர்
 உற்றனர் அப்பெயர் உறுதமிழ் விளக்கம்
 உயரிய சிந்தையில் உரமுள தைரிய
 முள்ள நாதரென் உறுதிப் பெயரதே
 செகம்புகழ் தந்தை சிற்றார் ஆளும்
 செல்வப் பிரபுவாய்ச் சிறப்பினும் தன்மகன்
 செய்திடும் பாலச் சீரதைத் தானும்
 செய்தே மகிழ்தல் செய்கடன் கொண்டார்
 அகமதில் களிப்பு ஆனந்தம் மிகலால்
 அவன்வான் படுத்தால் அதுபோல் அருகில்
 ஆகாயம் பார்த்தும் ஆழ்ந்து மண்ணதில்
 அவன்முகம் பதித்தால் அதுபோற் புரண்டும்
 தகவதாய் இனித்துத் தந்தையின் மனது
 தளிர்ந்திட வைத்து நகர்சிசுப் பருவம் 5920

தனையனின் வினையால் தந்தை களித்தல்

கால்கை அசைப்பின் கடுகிய துபோல்

கவினுற அசைத்தும் கரமுன்றி தவழ்ந்தால்

காலது இடறக் கவின்நடை — நடந்தும்

களிப்புடன் தவழ்ந்தும் கைபற்றி நிமிர்ந்தால்

மால்கொளத் தாங்கி மார்பிற் கிடத்தியும்

மண்ணதை அனீந்து மயலுறப் புரண்டும்

மத்தக யானை மாபரி யெனவே

மதிக்க தவழ்ந்தும் முதுகில் தாங்கியும்

தாலாட் டிசைத்தும் தக்கதாம் பல்குரல்

தானெழப் பேசித் தளர்வதை நீக்கியும்

தந்தையோர் மகவாய்ந் தகையது மாறி

தந்த இன்பத்தால் தன்மகன் களிப்ப

ஞாலத்தி லின்பம் நண்ணிய சொர்க்க

நல்வர மெனவே நவையிலா தேற்று

நாளிகை தவறு நயமுற அருகில்

நண்ணிட சிசுவென் நலமது நகர்ந்ததே

5921

என்னோற்றான் என்னும் சொல்

முகமலர் மலர்ச்சியை முந்துறக் கண்டும்

மொழிபயில் தரவே முதற்சொல் சொல்லியும்

முனிகுறள் மதலை முறைப்படி கேட்டும்

முக்திப் பரவச முதுநிலை அடைந்தும்

தகவுடை மகனாய்த் தானவன் புகழை

தாரணி அவையில் தருமுன் பந்தியில்

தக்க வாசனத் தருமிடம் அமர்த்த

தந்தை நோற்றதைத் தாரணி புகழவும்

மகவதைத் தன்னுயிர் மணியெனத் தாங்கி

மண்ணதைப் புரக்கும் மாபெரும் பிரபு

மனத்தே உறுதி மாவுரங் கொண்டு

மதலையும் பிஞ்சு மலர்க்கரம் பிசைவும்

செகமதிற் சிரத்தை சிந்தை கொண்டு

சிறுவய திருந்து செய்கடன் கழிக்க

சிலுவை மகனது சீரிளம் பருவஞ்

செறிய நகர்ந்ததே சிசுவென் பருவம்

5922

ஈன்ற பொழுதிற் பெருதுவக்கும் தாய்

தண்டா மரைமலர் தண்டெனக் கால்கை

தாங்கிய போலத் தண்முகம் தோன்ற

தளர்நடை நடந்த தனயனோ தனது

தானையைப் பற்றித் தத்தி நடந்து

வெண்மணப் பரப்பில் விழுந்தும் எழுந்தும்

விரிநடை நடக்க விழியது பாய்ச்சி

வியப்புடன் அணைந்து வீங்கிடு தனத்தின்
 விண்ணமு தூட்டியும் விழைவுடன் மடியில்
 கண்ணிமை மூடக் கான மிசைத்தும்
 கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக்
 காத்த எலிசபெத் காரிகை தன்மகன்
 கருவின் வெளியே கால்பதி வேளை
 கண்ட இன்பக் கருத்திலும் மேலாய்
 கற்றவர் மெச்சும் காளையாய்க் கண்டு
 கையில் ஏந்தும் கனவுடன் வாழ
 கடந்தது சிசுவெனும் காலத்து நகர்வே 5923

தாதியர் கணகாணிப்பில் வளர்ந்த தளிர்

மெத்தையிற் கிடந்த மேனி வளர்ந்து
 மெல்லிய பாதம் வெண்மணல் படர்ந்து
 மேவி நடந்தும் மேலெழுத் துள்ளியும்
 மிசைபட ஓடியும் மிடுக்காய்ப் பாய்ந்தும்
 தத்தை மொழியில் தகைபடச் சொற்களை
 தண்ணிதழ் உதிர்த்தும் தன்னுடன் பாலர்
 தாவி யோடித் தான்வினை யாடியும்
 தருண மெல்லாம் தாதியர் அருகில்
 சித்தஞ் சிதறது செவிகண் ஒன்றியே
 செல்வனைக் காத்து செம்மை பேணி
 சிறப்புறு ஐந்து செழிவய தானதும்
 செல்வத் துட்பெரிய செல்வமாங் கல்விச்
 சுத்தத் திரவியச் சுகமதை அடைய
 சூழலில் உள்ள சுயமொழிப் பள்ளி
 சுடர்விடு நிலையந் தோய அனுப்ப
 சுழன்றது சிசுவெனும் சூழ்நிலை நகர்வே 5924

குதிரை வண்டியிலுங் குறுகுறு நடையை உவந்த குழந்தை

அலங்கார அமைப்பில் அமைந்த வண்டியில்
 ஆடி அசையா ஆசனத் தமர்ந்து
 அணிகொள் நான்கு அச்சுவம் இவரும்
 அழகறு ரதத்தில் அருகில் அமைந்த
 கலங்கரை ஒளிதரு கல்வியை ஊட்டும்
 கவினுறு பள்ளியைக் காலையில் சேறி
 கற்பவை கற்று கல்லெழுத் தாக
 கலையா வண்ணம் கடிந்து மனதில்
 நலம்பெறப் பதித்து நண்ணிடும் வாழ்வில்
 நண்பர்கள் கால்நடை நடந்து செல்வதால்
 நலிந்த உள்ளம் நாணிய தைரிய
 நாதனும் இடையில் நகரும் ரதத்தை

தலத்தில் நிறுத்தித் தானும் நடந்து
தான்பயில் பள்ளித் தலத்தை நோக்கி
தளர்நடை போடுந் தயைது உறவே
தாவி வந்ததே பள்ளிப் பருவம்

5925

பன்மொழிப படிப்புக்கற்ற காளை

கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள்சில
கற்பவை தமதிளங் காலத்தே கற்றல்
கசடதை அறுக்கும் காரியம் என்பதை
கற்கும் இளைய காலத்தே உணர்ந்து
வல்ல ஆசான் வழுத்துரை செவிவழி
வாங்கி மனதெனும் வரையதிற் பொழிந்து
வளைத்தெறி நாண்விடு வலிகொள் அம்பென
வடிவுறு உத்தரம் வாய்திறந் துரைத்து
நல்ல மாணவ நலன்பெறு தகுதி
நாடிடப் பள்ளி நடத்தை முடித்து
நலமுறு கல்வியை நகரதில் சிறந்த
நனிநா கரீக நவீன ரோமை
துல்லிய இடத்தே தொடரச் சென்று
தூய இலக்கியத் துணிவது முடித்து
தோற்றிய தேர்வில் தொகைபெறு புள்ளி
தொட்டிடு பள்ளிப் பருவம் வந்ததே

5926

பள்ளிப் பருவம் முடியப் பரமன் பணிப் பருவந் தொடர்ந்தது

ஆங்கு கிரேக்கம் அருமொழி லத்தின்
ஆதி எபிரேயம் அழகியல் பிரஞ்சு
ஆழ்கடல் தாண்டும் அரியபோர்த் துகியம்
ஆதிய பன்மொழி அறிவதைத் திரட்டி
வீங்கிடு பல்கலை விரிவுடன் சமய
வித்தகத் தேர்ச்சி விளைவினை அடைந்து
விண்ணுறை இறையவன் வேண்டிப் பணிசெயும்
விழைவதைப் பெற்றார் விரும்பிடச் செப்பி
ஒங்கிடும் பதினெட் டுறையவ ததனில்
உளமதை அடக்கிய ஒழுங்குடன் துறவு
உணர்வுடன் இயேசு உயர்சபை சேர்ந்து
உதறிய செல்வ முறுபெரு வாழ்வின்
பாங்கது மறுமைப் பயனெதுந் தராதெனப்
பற்றிய இறைப்பணி பாரினிற் பிறந்த
பயனாய்ப் பற்றிப் பாரினில் வாழப்
பள்ளி வாழ்க்கைப் பருவமும் நகர்ந்ததே

5927

ஆசிரியப் பணியிற் பெற்ற ஆத்மதிருப்தி

இருபதா வதாட்டை இயன்ற காலே
இலக்கண ஆசிரிய இசைவுறு பதவி
இரவீனா நகரில் இதழுடன் பெற்று
எவரும் மெச்ச எய்திய படியால்
மருவுமோர் ஆண்டு மடங்கிய தன்பின்
மயலறு தத்துவ மாண்புறு கல்வி
மதிபெற பொலோனா மாநகர் சென்று
மறையுடன் தத்துவம் மறுமுன் றுண்டு
துருவிக் கற்றபின் தொடர்ந்தவர் ஆங்கே
தூயவா சிரியப் பணிசெய் தகையால்
துலங்கு மூன்று தோய்வுறு வருடம்
தேய்ந்தா ரங்கு துணைநெறி யாண்மை
பெருமை கொண்டு பேறுள் செயலால்
பின்னிந் ஆண்டுகள் பேர்தலத் ததனில்
பெற்ற தலைமைப் பேறது பெற்று
பெரும்பே றடைபள் எரிப்பரு வழற்றதே 923

263 வது பள்ளிப் பருவம் முற்றும்

264. காளைப் பருவமும் கடவுட் காதலும்

காளைப் பருவம், கடவுள் ஈந்த காதற் கொடை

உடலும் உளமும் ஒன்றிணைந்து
 ஊறும் சுரப்பியின் ஊற்றதிர்வால்
 உண்டாம் பருவ உணர்வெழுச்சி
 உறுத்தலின் உயர்வால் உண்டாகும்
 திடமார் பருவம் ஆண்களுக்குத்
 திண்தோழ் வலிமை திரண்டெழுந்த
 படமார் உருவம் காளையெனும்
 பருவம் ஆதும் அதன்தாக்கம்
 மடமான் மீது மையலாகி
 மயக்கிக் கனவு உலகமதில்
 மாழும் அதனின் மலர்ச்சியினால்
 மனித இனமே மாவுலகில்
 இடமே கொண்டு பெருகிடற்கே
 இறைவன் விதித்த நியமதே
 இந்தப் பருவச் சுழற்சியிலே
 இயலும் காளைப் பருவமென்னே

5924

கன்னியர் காதலிலுங் கடவுற் காதல் பெரிது

உள்ளத் தெழுந்து உடலியக்கும்
 ஊக்கம் பலதுள் உறழ்வுள்ள
 உதிரப் பெருக்க உணர்வூட்ட
 ஒடுக்க முடியாக் காதலெனும்
 கள்ளப் பருவங் காளையெனும்
 காலப் பருவம் அக்காலம்
 கன்னித் துணையே கைகொடுத்துக்
 காலம் எல்லாம் காத்துவிடும்
 பள்ளிப் பருவம் படிப்பின்பின்
 பாசத் தோடு பாவையர்தன்
 பரிசம் வேண்டிப் பகலிரவால்
 பதறல் தைரிய நாதரின்கண்
 தெள்ளத் தெளிக்க முடியாது
 தேவக் காதல் திகழ்ந்திடவே
 தேர்ந்து அதனைத் திரவியமாய்த்
 தேடிய காளைப் பருவமென்னே

5925

காதல் மடை மாற்றம்

அங்கம் யாவிலும் அடைந்தவாண்மை
அழகு திரட்சி அதிவீரம்
அரிவையர் கண்களை ஈர்ந்தெடுக்க
அரும்பிடு மீசை அழைப்புவிட
கொங்கை மாதர் குறிப்புணர்த்திக்
கொள்ளை கொள்ளும் மன்மதனாய்
கூட்டுங் கலவிக் கூட்டுறவின்
குளிரில் சூட்டிடைச் சிக்காது
செங்கரம் கால்கைச் சேர்த்தறைந்த
சிலுவைப் பாட்டுக் : கிறிஸ்துவின் பால்
செழித்த காதல் உணர்வாக்கம்
சிந்தை நிரப்ப செறியன்பு
பொங்கப் போதமும் பைபிளுரைப்
பொருளும் செபித்துப் பொய்யுடலின்
போக உணர்வை புறந்தள்ளிப்
புகைந்ததே காளைப் பருவமென்னோ 5926

நானேன் பிறந்தேன் என நலிதல்

பிரபுவின் மகனாய்ப் பிறந்தபேறு
பெருமை யுடைத்து எனப்போற்ற
பெற்ற செல்வச் செழிப்பெல்லாம்
பிறவியில் இருந்து நுகர்வுற்ற
தரவுடை வாழ்க்கைத் தகைமைகள்
தாங்கற் கரிய பாரச்சுமை
தடையாய் இருப்பதை அவ்வப்போ
தானே உணர்ந்து தத்தளித்து
நரக வேதனை எனத்துடித்து
நாளும் எண்ணி நானிலத்தில்
நானேன் பிறந்தேன் அதனாலே
நன்மை என்ன வெனநலிந்து
அரவை மடியிற் கட்டியபோல்
அல்லலில் தைரிய நாதனும்
அனைத்தும் வெறுத்த அநாதைபோல்
ஆகிய காளைப் பருவமென்னோ 5927

காளைப் பருவத்தைக் கருதாத கடவுட் காளை

கன்னியர் உறவினில் காதலினிமைக்
காணாங் காளைப் பருவத்தினர்
கனிமது வருந்திக் கைபிணைந்தாடிக்
களித்து மகிழும் போதிவரோ
நன்னூல் வேதம் நாடியனைந்து
நலிவரை நயத்தில் கனிப்புற்றுர்

நாதன் இயேசு நவின்றவைகள்
 நங்கையர் நாவின் நயவுரையில்
 பன்மடங் கதிகம் பலன்தருமெனப்
 பதைக்கும் உளத்திற் தெளிவுற்றார்
 பைம்பூஞ் சோலை பளிங்குமாடம்
 பாவை நேசம் பணவாசை
 துன்பத் தாழ்த்தும் துயருள்ள
 துக்கத் தொடரின் தொடுவானம்
 தொடவே அஞ்சித் தாய்மையுறத்
 துறந்தது கானைப் பருவமென்னே

5928

வேத சாத்திரக் கல்லூரியில் கற்றல்

அகத்தில் கண்ட அரும்பொருளின்
 அழியாப் பேற்றின் அழுத்தத்தால்
 அழிவிலா நித்திய அருள்வரத்தை
 அடையும் மார்க்கம் காண்பதற்காய்
 தகவுடை வேத சாத்திரத்தில்
 தன்னைப் பிணைத்துத் தலைநிமிர்ந்து
 தரித்து நான்கு வருடகாலம்
 தகவுடை ஆகமக் கல்லூரியில்
 செகத்தின் இன்பச் செறுக்கறுத்து
 சிலுவைச் செல்வச் சீர்சேர்த்து
 செங்கரம் செபத்தின் மணியுருட்டச்
 செவ்வாய் பரனின் நயமுரைக்க
 அகந்தை ஆணவம் அதிகார
 மாதிய அழுக்குகள் அழிந்தொழிய
 ஆண்டவன் அருளெனும் அமுதமுண
 அகன்றதே கானைப் பருவமென்னே

5929

இறைப் பணிக்கு வேலையாள் இல்லாக் குறை

உதவி வேண்டி உயர்கரங்கள்
 உலகில் அதிகம் உதவுகரம்
 ஒன்றோ இரண்டு ஆதலாலிவ்
 பொறுப்பைக் குறைக்கும் கரமாக
 இதமே செய்ய எத்திறத்தும்
 இறைமத வயலில் இறங்கிக்கதிர்
 இறுக்கி அறுத்திட ஆட்தேவை
 எனினும் உள்ளோர் சிலரென்று
 புதையலிற் புகுந்து மூன்றும்நாள்
 புத்துயிர் பெற்றான் புகன்றவுரை
 புரிந்து அந்த அறுவடைக்குப்
 போகத் தன்னைப் பிணைத்துக்கொளும்

இந்நாற் துடனே இயோகப்பை

இறைப்பணி செய்யும் இலக்கோடு
இகசுகத் தில்லறச் சுகந்துறக்க
இறுத்ததே கானைப் பருவமென்னே

5930

விவாக பந்த விருப்பை விட்டார்

கானைப் பருவக் கவினுற்ற

கான்முனை தனது கனிவதனைக்
கண்ட பெற்றார் கரம்பிடிக்கக்
காரிகை ஒருத்தியைக் கண்டெடுத்து
வேளை பார்த்து விவாகஞ்செய
விரும்பி தங்களின் விழைவுசொல
வேதனை கொண்டு வீரமாமுனி
விடலை விடைதர வியலாது
நானே ஒட்டிச் சென்றதனால்

நலிந்த மனதின் நடைதளரா
நாதன் யேசு மணவாளன்
நாயகி தன்னை மணந்துவிட்டேன்
தானைப் பற்றிக் கொண்டேனெனத்
தயவாய் உரைத்த போதவர்கள்
தமது எண்ணப் பஞ்செரியில்
தகித்ததே கானைப் பருவமென்னே

5931

குருப் பட்டம் பெற்றார்

துக்கம் தொண்டைதானடைக்கத்
துறவற வாழ்க்கை தொடருதற்குத்
துணிந்த மகனால் துயருற்றுத்
துடித்த தாயார் தந்தையவர்
பக்கஞ் செல்லப் பாதைசெய்து
பார்த்தே இருக்க இருபதாட்டைப்
பருவப் போதில் பரன்பணிக்கு
பாரிற் தன்னை அர்ப்பணித்தே
தக்க குருவாந் தகைபெற்றார்

தமது உடலை உள்ளத்தை
தற்பரன் தனது பொருளாக
தற்கொடை செய்து தயாபரனே
எக்கா லத்தும் ஈந்தேனென

ஏற்புரை கூறி இறைமடத்து
இருந்த திருமடக் குடும்பத்தே

இணைந்ததே கானைப் பருவமென்னே

5932

அழியும் உடலை ஆக்கப்பணியில்

அழியும் உடலுக் கழகுசெய்து

ஆசை பலதை நிறைவாக்கி

அழிவது தன்னிலும் ஆண்டவனின்

அடியான் என்று மாந்தர்க்கு

கழியும் காலந் தன்னிலிறைக்

கருணை வழியைக் காட்டுவதே

கடவுள் தந்த வாழ்க்கைக்குக்

கருத்துள தென்று கருதிமனுப்

பழியை ஏற்றுச் சிலுவையிலே

பாடுற்ற இயேசு தன்வழியில்

பாருக் கெல்லாம் பணிசெய்யப்

பரிந்து கிறிஸ்தவ படையணியின்

தொழிலைப் புரியும் வீரனாகத்

தொண்டு செய்யுந் தூயோனாய்

துறவற உறுதி பூண்ட முந்தார்

தொலைந்ததே காளைப் பருவமென்னே 5933

264 வது அங்கம் நிறைவுறும்

தமிழழகியை படைப்பதற்கு தொடக்கத்தில்
திட்டமிட்டு வகுத்த படலங்களிலும், அதன் உள்
அங்கங்களிலும் இதுவரை படைக்கப்பட்டு வந்த
காப்பியத்தில் இவ்விட மிருந்து சில பகுதிகள் காவிய
நடைக்கு ஏற்ப மாற்றி அமைக்கப்படுகின்றன.

எனினும் மாற்றம் பெற்ற பகுதிகளில் சொல்ல
எடுத்துக் கொண்ட கருத்துகளில் எவ்வித மாற்றங்
களும் இடம்பெற மாட்டாது என்பதைக் கூறிக்
கொள்கிறோம்

..... பதிப்பகத்தார்

265. துறவறத்தில் ஓர் தொலை நோக்குத் தூதுப் பணி

தூரநோக்கு இறைத் தூதுப்பணி

திருக்குரு வாழ்க்கை திகழ்பணியில்
 தினமும் ஆங்கு செய்பணிகள்
 திரளும் கிறிஸ்தவ மக்களிடே
 திகட்டிய பணியே அல்லாது
 பெருகி வாழும் பிறமத்ததார்
 பெருமான் அருள்வரம் பெறுவதற்காம்
 பேறுகள் இல்லாப் பெற்றியதை
 பெரிது உற்று உணர்ந்தஅவர்
 அருகில் உள்ள குளத்திடையே
 அகப்படு மீனுக்கு வலைவீசும்
 அவசிய மற்ற செயலில்ஆழ்
 அலைகடல் மீனைப் பிடிப்பதுவே
 குருசில் மரித்த குருபரனின்
 கொடையை உலகின் திசையெங்கும்
 கொடுப்பதே தனது குருப்பணியாய்
 கொண்ட தூதுப் பணிவிழைவே 5934

கொல்லர் தெருவிலே ஊசி விற்பதா

கொல்லர் தெருவில் ஊசிவிற்கும்
 கொள்கை தவிர்த்து கொள்வாரின்
 கோடும் இடத்தே விற்பதுவே
 கொடுக்கும் நல்ல பலனென்று
 செல்வன் தனது மனமுன்னித்
 திருப்பணித் தூதைத் தெரிவிக்கச்
 செய்யத் தக்க செம்வழியைச்
 சிந்தித் திருநல் திடங்கொண்டு
 வல்ல பரனின் திருவடியை
 வாழ்த்தி வணங்கி வருங்காலம்
 வையகந் தன்னில் பிறமதத்தார்
 வாழுந் தலங்கள் தானலைந்து
 நல்ல பரனின் நற்தூதை
 நவிலும் வாய்ப்பின் நாள்பார்த்து
 நகரும் மணித்துளி யுகமாக
 நாடிய தூதுப் பணிவிழைவே 5935

கடல்கடந்த தூதுப் பணியாளரின் கருத்துக்கள்

கடலை கடந்து உலகமெங்கும்

கார்த்தரின் கருணை வரமுரைக்க

காலது வைத்துக் கார்த்தர்பணிக்

கடமை செய்யச் சென்றபலர்

மடல்கள் எழுதி மாநிலத்து

மாந்தரும் அவரது வாழ்வுகளும்

மறையும் பலராம் மாதெய்வ

மகிபரும் வணங்கும் வழிபாடும்

தடம்பிறழ் மனதிற் பலதெய்வத்

தயைபெறு எண்ணத் தடுமாற்றத்

தலங்களும் பாவச் செயல்தீர்க்கத்

தானம் யாகம் பூசைசெய்

திடங்களும் அதனால் திரவியங்கள்

திரட்டும் மதக்குரு தியானங்களும்

தெருட்டும் உளங்களைத் தெளிவாக்க

தியாகத் தூதுப் பணிவிழைவே 5936

உலகின் | மதங்களின் தொடர்பில்

தற்பரன் தூதைத் தாரணிக்குத்

தந்திடு மடியார் பலருதித்த

தலமெலாஞ் சேர்ந்த நடுப்பூமி

தன்னில் மாந்தரை மயக்குகின்ற

பற்பல மதமும் பரப்புரையும்

பணியும் முறையும் பகுத்தறிவுப்

பழுது முடைய காரணத்தை

பார்த்து அறிந்திடப் பரிதவித்த

பொற்புறு கிறிஸ்தவப் புதல்வனெனப்

பொருந்திய மாமுனி மனமுள்ளி

போகவும் காணவும் போதனையால்

புதுமத அறிவைப் புகுத்திடவும்

நற்கரம் நீட்டி நலிந்தோர்க்கு

நலந்தரு பாதை காட்டிடவும்

நடந்து நடந்து ஊரூராய்

நண்ணிய தூதுப் பணிவிழைவே 5937

பூசிடாக் பொற்கலசமா புறமதங்கள்

ஆசிய ஹோதிகள் ஆகமமாதிய

அனைத்துமே தோன்றிய ஒருதலத்தில்

ஆண்டவர் பற்றிய அஞ்ஞான

அறிவேன் பிறந்தது எனவியந்து

மாசிலா இறைவன் மாமறைகள்

மாறிய தேனென மதித்தறிய

மனங்கொளு மகனார் மண்ணதற்கே;
 மார்க்கங் காணும் மாண்பறிந்தார்
 பூசிடாப் பொற்கலம் போன்றுமங்கிய
 புராதனப் பெருமை கொள்மதங்கள்
 புகழும் பொலிவும் போகியதாய்ப்
 புறத்தே நிற்குங் காரணத்தை
 காசினி தன்னில் கண்டறிந்திடவே
 கருதிய மாமுனி கடல்கடக்கும்
 கனவை நனவாய் ஆக்குதற்குக்
 கதி த்தது தூதுப் பணிவிழைவே 5938

துயிலிலுந் தொலைத் தூரத் தூதுப்பணி எண்ணம்

குருப்பணி செய்யும் போதினிலும்
 குறித்த பணிகளின் முடிவினிலும்
 குவலயத் துள்ள மாந்தர்களுக்
 குருசிறை இயேசு போதகத்தின்
 அருளுரை வளங்குங் எண்ணத்திலே
 அதிகம் செலவு செய்துவந்தும்
 அத்தகை அனுபவம் பெற்றவர்கள்
 அறைந்த சேதிகள் ஆய்ந்தறிந்தும்
 பொருளது ஏற்றிப் புதுநாடு
 போகும் நாவாய்ப் புரவிதன்னில்
 புதுவாம் ஆகமப் பொருள்பொதிந்த
 பொட்டணம் ஏற்றிப் போவதுபோல்
 இருளுறு இரவில் துயில்கையிலே
 இதமாய்க் கனவுகள் கண்டின்பம்
 எய்திய தைரிய நாதருள்ளத்
 எழுந்தது தூதுப் பணிவிழைவே 5939

தத்துவங் கற்ற வித்தகத்தால் ஏற்பட்ட தத்தளிப்பு

தத்துவங் கற்ற காலையிலே
 தகைத்த பிறமதத் தத்துவத்தின்
 தூதுத் துகழ்களே தருவாகத்
 தளிர்த்துச் செழித்த வித்தகத்தால்
 சத்திய மதமாம் கிறிஸ்தவத்தின்
 சார்வழி பலதை ஒப்பிட்டு
 சமமாய்க் கண்ட போதிலுமேன்
 சல்லடை பலப்பல உள்ளதென்று
 சித்தங் கொண்டு சீர்தூக்கிச்
 செறித்த தேர்வைக் காண்பதற்கு
 சீமை விட்டுச் சென்றந்தச்
 செகத்தை அடைந்து செய்யாய்வு
 உத்தமம் என்றிடும் உள்ளத்து
 உயரிய சிந்தனை உறுத்துதலால்

தொலைத் தூரத் தூதுப்பணிக்கு மறுப்பு

ஏசு சபையின் இயக்குநர்முன்

இத்தலி விட்டுக் கடல்கடந்து

எங்கோ ஒருபுது இடஞ்சென்று

எருசலேத் தொழுவ நல்லாயன்

காசுறு கருத்தைச் செப்புதற்காங்

கட்டளை தரும்படி விண்ணப்பம்

கரமதிற் கொடுக்க எண்ணியவர்

காலந் தாழ்த்தா ததைச்செய்தார்

மாசுறு செயலிது மறைப்பணிகள்

மலைபோற் குவிந்து இங்குண்டு

மண்ணில் தொண்டு செய்வதற்கு

மற்றெங்கு போக வேண்டுமென

ஆசுறு வார்த்தை தானியம்பி

அதற்கு அவர்கள் தாழிட்டார்

ஆயினும் அதனாற் சோராது

அதிர்ந்தது தூதுப் பணிவிழைவே

5941

தத்துவ அறிவுடன் தூதுப்பணி செய்வது தகுமெனல்

திருச்சபை தடுத்தால் சுயமாகத்

திரைகடல் கடந்து தேவவார்த்தை

தெளியச் செய்யுந் திடமனதாய்

திரவியம் நாடித் தந்தையிடம்

பொருளது கேட்டுப் பெறநினைத்தார்

போப்பிடம் எதற்கும் ஒருதடவை

புகன்று தனது பேராவல்

பொருந்தச் செய்யத் தரிசித்து

அருளுரை அனுமதி கேட்டதுமே

அத்தகைத் தத்துவ அறிவுள்ளார்

அயற்புலஞ் சென்று ஆண்டவர்தம்

ஆகமம் விரித்தல் தகுமென்னுங்

கருத்தது கொண்டு கடல்கடக்க

கரமது விரித்து ஆசிதர

களிப்பில் மிதக்கக் காண்கனவு

கதித்தது தூதுப் பணிவிழைவே

5942

தனக்கு ஆனந்தச் செய்தி
பெற்றவர்களுக்கோ அவலச் செய்தி

முழங்கால் தரையில் முடங்கிடவும்
முகமது வாணை ஏறெடுக்க
முத்தின் சங்கென கைவிரல்கள்
முரன்று கூப்பி முன்னெழவும்
அழகுறு கண்கள் அகன்றேத்த
அகமது ஒன்ற அங்கங்கள்
ஆடா தசையா தமைதியுற
ஆண்டவர் பணிக்கு திசைபரவி
பழகுறு ஈவைத் தந்ததிற்காய்ப்
பரமனைப் பாடிப் பணிந்தபின்னர்
பாசம் மிக்க பயந்தார்தம்
பாதம் போற்றிப் பாப்பரசர்
குழகுறு தனக்கு தொலைதூரக்
குருப்பணி புரிய அனுமதித்த
கூற்றைக கூறி இரந்துநிற்க
கூடிய தூதுப் பணிவிழைவே

5943

265 வது அங்கம் முற்றும்

266. பெற்றுரைப் பிரியும்

பேதுறு நிலை

வயோதிபப் பெற்றாரின் தளர்ந்திடிந்த நிலை

மொழியறியா பண்பறியா முற்றொடர்பு ஏதும்
முன்பின்னர் தெரியாத தொலைதூரத் தேயம்
முதிர்வயதில் தள்ளாடும் முதுவயதில் தனித்து
முனைகடலைக் கடந்தேகும் முடிவதனை மகனின்
பழிச்சொல்போல் கேட்டதிர்ந்த பெற்றவர்கள் கலங்கி
பரந்தகடற் புயலெதிர்க்கும் படகென்ன நடுங்கி
பதறியதைக் கண்டமகன் பார்த்தவரைச் சொல்வான்
பரமனருள் எங்குமுண்டு பார்த்திடுவான் நம்மை
கழியவிடான் கடல்கடந்து கரைகாணப் பலநாள்
கலங்கிடினும் கடவுளருள் கரையாகக் கிடும்
கப்பலது அடித்தட்டில் கண்ணுறங்கு போதுங்
காற்றடக்கும் கருணைமிகு கர்த்தர்தாம் இருக்க
விழிநீரைச் சிந்துவது வீணென்று விளம்பி
விடைதருக எனவுரைத்து வீழ்ந்தவரைப் பணிய
விதிவலிது எனவுணர்ந்தோர் வழியனுப்ப விரும்பா
விரும்புரைக்க பேதுற்று வினாந்தநிலை பிரிவே -

5944

வேதவசனங்களின் முன் பெற்றார் வேதனை

தாவிதெனும் இறையடியான் தான்பாடித் துதித்த
தவிப்பகற்றும் கீதமதைத் தானிசைக்க பைபிள்
தயாபரனின் புத்தகத்தின் தாள்விரித்து படித்து
தந்தைதாய் தமதுதுயர் தவிப்பகற்ற முயன்று
ஆவியுடல் அத்தனையும் ஆண்டவரின் கொடையே
அதுஎவர்க்குஞ் சொந்தமன்று ஆதலினால் தயக்கம்
அகற்றுமென அன்புடனே அறைபோதும் கலங்கும்
அவர்களுக்கு யோபென்னும் அடியவனும் இறையை
சேவித்த திருவார்த்தை செப்பிட்டான் கேட்டுஞ்
சிந்தையது கலக்கியதால் சிரத்தைமேல் உயர்த்தி
சிதறுகின்ற மனவெண்ணஞ் சீர்படுத்த முயன்றும்
செயலாற்ற முடியாது செயலற்று நின்றார்
தாவித்தான் துள்ளுகின்ற தத்தங்கள் மூன்று
தளிரிதயம் ஒருநோக்கில் தானினைந்து கலங்குந்
தன்மைதனை பந்தமென்னும் தனைவிட்டுத் தறிக்குந்
தகையெழும்ப பேதுற்று வினாந்தநிலை பிரிவே

5945

பெற்ற மக்களையிட்ட பெற்றார்தங் கனவு

பெட்டகத்துள் நிரம்பிவழி பெருநிதியில் ஓர்பொன்
 பிரிந்திடுங்கால் அதைத்தேடிப் பெறும்வரையும் மனதிற்
 பெருகுகின்ற அவலமதும் அதையடையும் அவாவும்
 பேராறாய் பெருக்கெடுத்துப் பெருகுமன்றி அங்கே
 கட்டிவைத்த மற்றவற்றைக் கருத்தெடுக்க மாட்டார்
 காணாமற் போன துவே கண்ணுறுத்தும் காசாம்
 கண்ணிறைந்த மனைவிமக்கள் கனதனங்கள் மனைகள்
 காணியூமி கௌரவங்கள் கதித்திருந்த போதும்
 மட்டிலாத அவையெல்லாம் மறைந்துவிட இழந்த
 மதியொன்றே மனவானில் மறைந்ததாகத் தோற்றும்
 மகவொன்று மனைவியுடன் மகவேந்தி வந்து
 மாதாப்பிதா முன்வரவே மனம்பொங்கும் நிலையில்
 பட்டமரம் போலாகிப் பரிசுத்த வேதப்
 பணிசெய்யப் பார்செல்லும் பயணநிலை கொண்ட
 பாலகனைப் பார்த்தவர்கள் பாடதனைச் சொல்ல
 பாடில்லாப் பேதுற்று விளைந்தநிலை பிரிவே 5946

இறைவா உன் பணிக்காக என்னைவிட்டுப் பிரியும் என் மகன்

உனதுபணி செயவென்றான் உகந்துமனம் விடுத்தேன்
 உலகிச்சை வெறுத்துண்மை உயர்மதமே விளம்பும்
 ஊழியனாய்க் குருப்பட்ட உயர்வேற்ற காலை
 ஒருமகவை உனக்கீந்தேன் எனுமுணர்வு கொண்டேன்
 எனதுமகன் இத்தாலியில் இருந்துஇறைப் பணியை
 இயற்றுவான் என்றும்நான் எண்ணியவை மாறி
 எங்கோவோர் கண்காண இடமேகி இயேசு
 இட்டபணி செயச்சென்றால் என்னாவேன் பரணே
 மனதுதான் எரிமலையாய் மாறியதால் வெடித்து
 மாய்க்கின்ற துயரதற்கு மாற்றீடு என்ன
 மரிமகனே இதற்கான மறுமொழியைச் சொல்லு
 மண்ணதிலே வாழ்ந்துகொண்டே மரணிக்கின்ற நோவு
 உனதுருளின் வரமாமோ உரையென்று கதறி
 உள்ளமெனும் பாத்திரத்தை உயர்த்திடுநல் வணக்கம்
 உரைப்பதையே வாயோத உதடுஅதை உடைத்து
 ஒதுகின்ற பேதுற்று விளைந்தநிலை பிரிவே 5947

இத்தனையும் தந்த இறைவா இதுவும் உன் ஈவா

இத்தனையும் இம்மட்டாய் எனக்களித்த பரணே
 என்மகனைப் பிரியாத இணைப்பதனைத் தராது
 இளம்வயதில் பிரிந்துசெல் ஏன்விடுத்தாய் இறைவா
 என்றுள்ளத் தளர்ந்தோதி ஏங்கிடுதல் கண்டு

அத்தனவன் பணியொன்றே அகிலத்தில் மேலாம்
 அதையாற்ற இறைதந்த அளவில்லா ஈவும்
 அய்யனே உனக்கவனின் அளவான வரமே
 ஆதலால் அதையெண்ணி ஆனந்தம் பேணுஞ்
 சித்தமதை எண்ணுவதே செம்மையுறு செயலுஞ்
 சிறப்புமெனச் சிந்தித்துச் சிந்துவிழி துடைத்து
 சிறுகுழந்தை போலுள்ளே சிணுங்கலுற்று விம்மி
 சிரந்தாழ்த்தி சிலுவைதனைச் சேர்த்துமார் பணைத்து
 பந்தமதை வெலமுடியாப் பாசமெனும் பழதைப்
 பாரத்தை அறுத்தெறியப் பஞ்செரியாய்த் தகித்து
 பயந்தவனின் அழகதனைப் பருகியிரு கண்ணால்
 பார்த்தழுங்கப் பேதுற்று வினாந்தநிலை பிரிவே 5948

தாயின் தாபமும் தந்தையின் தவிப்பும்

கெட்டலைந்த மகன்பற்றிக் கிறிஸ்தேசு புகன்ற
 கிளர்காதைத் தந்தையெனக் கேண்மையது பெருக
 கிட்டுதாய் தனைவிட்டுக் கேடான இடத்தைக்
 கிட்டியவா டென்றுரைக்கும் கிலிகொண்ட உளத்து
 மட்டிலாத துன்பமெனும் மனஉழைச்சல் பொங்கி
 மண்ணதிலே காலான்றும் மரமாகிப் போன
 மாதாவெனும் எலிசபெத்து மகளாரும் மார்பின்
 மாறாத சுமைதாங்கி மரத்திட்டு நின்றாள்
 தொட்டலைந்து தோழ்சுமந்து துடிப்படக்கி வளர்த்த
 தூயமகன் தொலைதாரத் தூதுப்பணி செய்யும்
 துன்பமது சிரமழுத்தத் துயருற்ற தந்தை
 தொழுகரங்கள் எனைவிட்டுப் போகாதே என்று
 திட்டவுரை செப்புவதாய் தெளிவுறுத்தக் கண்ட
 திருமகனார் தந்தாயவன் தேசமெல்லாம் உந்தன்
 திறல்மக்கள் வாழ்கின்றார் தேவையவர்க் குண்டு
 தேரென்று பேதுற்று வினாந்தநிலை பிரிவே 5949

என்மகன் கெட்டிக்காரன்

எள்ளென்றால் எண்ணெயாய் எடுத்தியும் எந்தன்
 இனியமகன் என்னிறுதிக் காலமதில் அருகில்
 இருந்துகரம் ஈயுமென்ற எண்ணமது எரிந்து
 இயன்றிடவே தத்தளிக்கும் இதயமது வெளியே
 துள்ளியே வீழ்ந்ததுபோல் துன்பக் கடல் ஆழ்ந்து
 தூரதேச நாட்டிலென்ன துயரங்கள் ஆமோ
 துவழ்கின்ற பொழுதுதன் துணையிலாத நிலையால்
 துடிதுடித்துப் போவானே என்றெண்ணும் போது
 முள்ளெண்ணால் அதைக்கண்டு முத்தாரம் விலகும்
 முன்னெண்ணங் கொண்டவிவன் முக்காலுந் தளரான்

முத்துவங்கன கார்க்குமென்று முடிவெய்தி நிற்க
முனிமகனும் அருகுவந்து கண்ணீரை அடக்கக்
கள்ளமிலாய் உன்கருணை கடப்பாடு என்றும்

காக்குமுனை என்றசொல் காற்றுகத் தவழ்ந்து
காதினிலே தென்றலாய்க் கரைந்திடவே நெகிழ்ந்து

தெளிவு பெறமுடியாத எண்ணத் தேற்றம்

சொல்லுகின்ற சுயநலத்தில் சுருட்டியெனை வைத்துச்
சூழலக மாநதர்தமைச் சுற்றிவனை சாத்தான்
வல்லபரன் வரத்தையெலாய் வாயினிக்கும் ஆப்பிள்
வழங்குசுவை தன்னாலே வாரியெடுத் தூட்டும்
பொல்லாத பவப்பிணியின் போக்கினிலே இருந்து
புறந்தள்ளிக் காக்கவொரு புத்திரனைப் பயந்த
பொன்மகன்நீ அதற்காகப் புழுங்குவது நன்றே
போய்வரவே பொருந்துமெனப் புகன்றவுரை தேற்ற
புல்லான எண்ணமெனும் புகைவீட்டில் முடங்கி
புரையேறிப் புழுங்குகின்ற புழுவாக நின்ற
பொறைப்பிரபு மனந்தேறிப் போய்வருக வென்று
புகலுதற்குப் பொருமிட்டார் புத்திரனை அணைத்து
கல்லாக்கி இதயமதைக் கடவுள்மகன் இவனொரு
கண்கண்ட தெய்வமெனக் கண்ணீரால் தோய்த்து
கர்த்தருடைக் கரத்துள்ளே கைமாறல் போலக்
கலந்திடவே பேதுற்று விளைந்தநிலை பிரிவே 5951

எனக்கென்ன எதையுங் காப்பது தன்னலம்

பத்துவிரற் பாங்கமைப்பைப் பார்த்தாலவை வேரூய்ப்
படைத்தொன்றாய் பணைத்ததுபோற் பரிவாகத் தோன்றும்
அத்தனையும் இயங்குகின்ற ஆக்கமதைக் கண்டால்
அவையெல்லாம் ஒன்றான அமைப்பாகத் தோன்றும்
கர்த்தர்தரு சொத்துச்சுகம் கௌரவங்கள் யாவும்
கைவிரல்கள் கருத்துணர்த்துங் காரணியே ஒக்கும்
காசினியோர் தனக்குதவுங் காலத்தே அவற்றின்
காரியங்கள் ஒன்றிணைந்து கருமங்கள் ஆற்றும்
பத்ததியாய் தனக்கிறைவன் பரிசாக ஈந்த
பாலனிவன் உலகோர்க்கும் பரிந்தளித்த பரிசே
பலதாரம் கடந்துசென்று பணிபுரியும் மகனைப்
பார்போற்றும் மகனாகப் பார்ப்பதுவே நலமாம்
இத்தனையும் இறையீந்த ஈவென்று இதய
இன்பமதை மாந்தியவர் இருகரங்கள் அசைத்து
இறைபணியைச் செயச்செல்லவென் இறுத்தவிடை யாக
இலங்கியபோ பேதுற்று விளைந்தநிலை பிரிவே 5952

பாசப் பிரிவைத் தாங்கமுடியாத பிரிவின் பரிவு

இடர்பட்ட இதயங்கள் இரண்டங்கே ஒன்றாய்
இணைந்தழுது அழுங்குவதே இயற்கைபெறு பாசம்
இதற்கென்றும் பிரிவில்லை இறைகொடுத்த பிணைப்பு
இதைளந்த சக்தியாலும் இரித்துவிட முடியா
அடர்பனியுள் அடங்குகின்ற அனலென்ன உள்ளத்
தடங்குகின்ற பிள்ளைகளின் பெருவன்பு என்றும்
ஆறது அடங்காது அலைகடல்போல் திரையை
அவ்வப்போ தரங்கமாய் அசைத்தாட்டும் விதியை
விடமுடியா தென்பதனை விளம்புதற்கு இதுவோர்
விவரணமே ஆகுமென்று விளம்புவது தகுமே
விடைபெறவே வந்தமகன் வேண்டுதலை விரும்பா
விருப்போடு ஈந்திட்டார் விடைபெற்ற விடலை
கடல்கடந்து கடவுள்பணிக் கடமையதைச் செய்யக்
கையசைத்துக் கொண்டாலும் கல்லான இதயம்
கனத்தெழுந்து கனல்கக்க கால்கள்தாம் நகரக்
கதிகொண்டு பேதுற்று விளைந்தநிலை பிரிவே 5953

266 வது அங்கம் நிறைவுறும்

3. துறவு புண்ட படலம்

267. இயேசுவுக்குள் தன்னை
ஒப்புக் கொடுக்கத் தெளிவுறு பருவம்

(வீரமாமுனிவர் பிள்ளைத் தமிழின் தொடர்ச்சி)

முன்னிற்கும் இரண்டு வழிகளில் எது தக்கது

இருதலைக் கொள்ளி எறும்பின்நிலை

என்பது போல எத்திசையில்

ஏகுவ தென்ற தடுமாற்றம்

ஏற்பட இறைவன் பதமொன்றே

ஒருவழி காட்டும் எனவுன்னி

உள்ளந் திறந்து உருகிநெஞ்சம்

உலகில் பிறந்தோர் உறுவழியின்

ஊடே சென்று உழல்இன்பம்

தருவழி தகுமா தற்பரனார்

தயைபெறு தவமே தற்கார்க்கும்

தக்கது என்னல் நலமாமோ

தருவழி காட்டும் தயாபரனே

வருபவப் பிணியின் வருத்தத்தால்

வாடுதல் தவிர்க்க எவ்வழியில்

வாழுவேன் என்று பாரமெல்லாம்

வளவனுள் ஒப்புக் கொடுத்திட்டார்

5953

நிலத்தில் நடக்கும் நிழலாட்டம்

உலகின் ஆசை உள்ளத்தெழ

உடலது உருகி உணர்வுகொள்ளும்

உறுத்தல் பருவக் கோளாறு

ஊறும் சுரப்பியின் ஊக்குவிப்பு

நலமோ தீயதோ நாடிடாமல்

நண்ணச் செய்யும் அதன்விளைவு

நட்டமோ லாபமோ எனவறியா

நாடகம் உலகின் நடபடிக்கை

நிலத்தே மாந்தர் இதில்நடிக்கும்

நிழலாம் பொம்மை நிசவாட்டம்

.....1577

நீக்கி வாழ வழிவகுக்கும்
 நிலையை நாடுதல் நலமோவென
 கலங்கரை காணாக் கலமென்ன
 கலங்கிக் கவன்ற மனம்நீங்கக்
 கர்த்தரே உந்தன் காப்பென்று
 கருணை கூரெனக் கொடுத்திட்டார்

5954

வாலிபத்தில் உன் சிருட்டிகரை நினை

இளமைப் பருவக் காலத்தே
 இரட்சகர் தனைநீ நினையென்ற
 ஏற்பாட் டுரையின் பொருளதனை
 எண்ணிய போது எழுந்தசுடர்
 வளவன் வாழ்வில் வாழ்ந்தசீல
 வழியின் வலிமை தனைக்காட்ட
 வருத்தும் கானைப் பருவத்தின்
 வலிமை தனது கூர்முறிக்க
 தளமாய் அமைதல் கண்டவரும்
 தனித்தே இருந்து செபஞ்செய்து
 தயாபரன் தன்னிடம் தனக்கேற்ற
 தகுவழி ஒன்றை தாருமென்று
 உளத்திடை உறுதியாய் உருகிவேண்ட
 உணர்வது இறைப்பணி உத்தமமாய்
 உரையுரை ஒலியிடு உணர்வெழுவே
 உன்கரம் நானெனக் கொடுத்திட்டார்

5955

நண்பர் நாடும் போலி இன்பம்

நண்பர் நாடும் போதெல்லாம்
 நயந்தே உரைக்கும் உலகவிச்சை
 நலங்கள் பலதவர் நசைவுடன்தசை
 நரம்புகள் தம்மை நகர்த்துவதால்
 கண்ணிலாக் கருமம் கடவுளது
 கற்பனை மீறும் காரியமாய்
 கண்டு தனது கண்களிடை
 கரும்புகை சூழ்ந்த காரிருளாம்
 எண்ண மெல்லாம் எடுத்தகற்றி
 இயேசு பாத மேற்றியேற்றி
 இகத்தின் வாழ்க்கை இரைஉண்ட
 ஏவாள் ஆதாம் இன்னல்களே
 மண்ணில் ஆகுமே இறைவாவெனை
 மற்ற மாந்தர் வாழ்வதுபோல்
 மாயா துனது கரத்தணையும்
 மகிபா எனவே கொடுத்திட்டார்

5956

கடவுளின் கரங்களே காக்கத்தக்கவை

சொந்தம் பந்தம் பலவிருந்தும்

சோரும் இடர்கள் நேரிட்டால்

சுயமுந் தயவுங் கைதராது

சோரி வடியச் சிலுவையிலே

நொந்து மனுவைக் காத்தபிரான்

நொடியில் வந்து கார்த்திடுவார்

நோவை அகற்றி நோய்தீர்ப்பார்

நுவலற் கரிய அடைக்கலமே

தந்து காப்பார் எனுமுண்மை

தாரணி மீது வாழ்காலம்

தன்னில் அடைந்த அனுபவத்துத்

தருணம் பலதைத் தானுன்னி

எந்தை வழியே ஈடேற்றம்

ஈயும் அருள்வரம் எனத்துணிந்து

என்னை உன்கரத் தேற்றிடுவாய்

இறைவா என்று கொடுத்திட்டார்

5957

பந்தம் ஒன்றும் இறுதிக் காலத்தே உதவாது

உலக ஆசைப் பிசாசனவன்

உறுத்துந் தீய எண்ணங்களால்

உழலும் போது உறுபந்தம்

ஒன்றும் இறுதிக் காலத்தே

நிலவா நிலையாய் என்பதனை

நினைத்த தைரிய நாதரவர்

நெஞ்ச முருகி நினைந்தழுது

நீண்ட நாட்கள் செபஞ்செய்து

கலமது கரையைச் சேர்ந்ததுபோல

கவலை தீர்ந்து கடவுள்பணிக்

கரும மொன்றே காசினியில்

கரந்தரும் என்று தன்வாழ்வைக்

குலவும் குவலய இன்பமெனும்

குப்பைத் தொட்டியில் கொட்டாது

கூப்பிக் கரங்கள் தொழுதேற்றிக்

கொள்க ஒப்பெனக் கொடுத்திட்டார்

5958

காதற்ற ஊசியும் வாராதுகாண் கடைசியிலே

தினமும் பலபேர் பிறக்கின்றார்

தினசரி பலபேர் இறக்கின்றார்

தெளிவாய்க் காணும் உண்மையிது

திரும்பிச் செல்வோர் கரத்தினிலே

தனமுங் கனமுங் தவிர்த்திறந்தே

தயாபரன் உலகு செல்கின்றார்
 தாரணி வாழ்க்கை ஐந்தொகையைக்
 தானைப் பார்க்கும் போதவர்கள்
 கனவு கண்ட தெனவுணர்ந்து
 காலக் கழிவை நினைப்பாரோ
 கடந்த காலம் வீணான
 காரியம்என்று கவல்வாரோ
 மனத்தில் இறைவன் மலரடியை
 மன்ற டாத பேதமைக்காய்
 மாய்ந்து தீய்ந்து மடிவாரோ
 மன்னு என்று கொடுத்திட்டார்

5959

மனிதப் பிறவியின் பயன்

மனிதப் பிறவி கிடைத்தபயன்
 மண்ணில் வாழ்தடம் அழியாமல்
 மலர்த்தல் ஒன்றே கடவுள்கொடை
 மறந்து உலக : உவப்பென்னே
 இனிது என்று மயக்கமுற்று
 இறப்போர் இகத்தில் விட்டுச்செல்
 இனமுஞ் சனமும் இறக்கும்வரை
 இயன்று உழைந்த தேட்டங்களும்
 நனிதோர் அணுவின் அளவிற்கும்
 நாடா தென்ற உண்மையது
 நாளும் இறப்போர் மரணமது
 நவிலும் உண்மை கண்டறிந்தேன்
 புனிதா எனது மனமெல்லாம்
 பொருந்தும் உந்தன் புகழ்பாடி
 புவியில் நிற்பணிப் புகழ்பெற்று
 போக ஒப்புக் கொடுத்திட்டேன்

5960

துறவறந் துய்த்தல் பேரின்பம்

துறவறம் துய்த்தல் துன்பமென்பார்
 துணியார் அதனைத் தொடர்ந்திடவே
 துணிந்தவர் தூயராய் ஆகிடுவார்
 துலங்கும் சுடரின் தொடுபிளம்பாய்
 இறவாப் புகழதை எய்திடுவார்
 இறைப்பணிச் சின்னக் கொடியேந்தி
 இகத்தை விட்டு கவலையெதும்
 இல்லா தேகி ஏகபரன்
 பிறவா யாக்கைப் பேறடைவார்
 பிறந்த பயனைப் பிறராத்மம்
 பெருமான் பதமலர் பெற்றிடவே
 பெய்த இறைப்பணி நிறைவாலே

அறமார் முழுமை அணிசெய்த

ஆக்கப் பணியின் அடையாள

அருள்வரம் பெறுவார் அதுபோல

அடியதில் ஒப்புக் கொடுத்திட்டார்

5961

முதிர்ந்து தளர்ந்தாலும் பற்றுவிவன் உன் பாதம்

முற்று மாக மூர்த்தியிடம்

முழங்கா விட்டு முன்னின்று

முதிர்ந்து தளர்ந்து போனாலும்

மூப்புப் பிணியில் மூழ்கிடினும்

பற்றற மாட்டேன் எனப்பொருந்து

பரிசுத்த வேது வார்த்தைப்படி

பந்தம் எல்லாம் துறந்துந்தன்

பாதையைத் தொடர்வேன் எனஒப்பி

அற்ப ஆசை அலைக்கழிக்க

ஆளாய்ப் போக விட்டிடாதே

ஆண்டவா என்று ஆணையிட்டு

அடியான் அகத்தே வைராக்கியம்

பொற்பது பூண்டு புவியின்பம்

பொய்யென உறுதி பூண்டிட்டேன்

போதனே எந்தனைப் புறந்தள்ளேல்

புகலிடம் நீயெனக் கொடுத்திட்டார்

5962

267 வது அங்கம் நிறைவுறும்

268. நிலையாமை உணர்தற் பருவம்

பகலவனின் கிரணப் பாசம்

தனித்திருந்து தாளிட்டு தற்பரணை எண்ணித்
தவஞ்செய்யக் கண்முடி தன்னகத்தே உன்னும்
தருணமெல்லாம் தாரணியில் தான்கண்ட அனைத்தும்
தரித்திராது மறைந்துவிடுந் தன்மைதனை உணர்ந்து
இனிப்பவையும் கசப்பவையும் எல்லாமே கணத்தில்
இயல்மாறி போகின்ற இரிவதனை எண்ணி
இச்சகத்தில் உள்ளவைகள் இல்லாது போகும்
இயல்புடைய தென்பதுவே இயற்கைவிதி அதனால்
கனிவாக இருப்பதெல்லாம் கருமாயைத் தோற்றம்
காலமதைக் காயாக்கிப் புளித்திடவே செய்யும்
கனவதுவே நம்வாழ்க்கை கால்பதித்து நின்றால்
காலவெள்ளம் குழிபறித்துக் கடுங்கதியிற் தள்ளும்
பனித்துளியைப் பளிங்குருவில் பகட் டாக்கி அதனைப்
பரிணமித்து உறுஞ்சுகின்ற பகலவனின் கிரணம்
பாசமதே உலகிலுண்டு பந்தமெனும் சொந்தம்
பரிகாசப் பொருளாகும் பாரிலெது நிலைக்கும்

5963

கரத்தினிலே கடவுளருள் கைநிறைய வைத்து

வரண்டுலர்ந்த தரைதனிலே வானமுதம் வீழ்ந்த
வரவோடு வரவாக வற்றிவிடும் அதுபோல்
வாழ்க்கையதன் கலசத்தில் வந்துவீழும் இன்பம்
வந்தவழி போவதன்றி வருத்துகின்ற எண்ணத்
திரட்சியைம் விட்டேகும் திரும்பவந்து சேரா
திகைப்பதுபோல் உலகினில்நாந் தேடி வைத்த யாவும்
தெரியாமல் அறியாமல் தேங்காது அழியும்
தெளிவிதனைப் புரியாதார் தீக்குள்விரல் வைத்துப்
பரபரப்பின் என்னாகும் பாவம்அவர் கண்முன்
பார்த்திருக்கப் பறந்தோடும் பாங்குளதே அன்றிப்
பகலிரவாய்க் காத்தாலும் பாசத்தோடு ஒட்டி
பயன்தராத வையாகும் பாடுபட்டும் வீணே
கரத்தினிலே கடவுளருள் கைநிறைய வைத்துக்
காசினியில் அதைத்தேடிக் கால்கடுத்தல் முறையோ
கரைந்துவிடும் வாழ்க்கையொரு கற்கண்டு தவிர்த்து
கண்முடிக் கடவுளருள் காத்திடவே நிலைக்கும்

5964

பாட்டன் பாட்டியே போய்விட்டார். பாவம் நான்?

அரவணைத்து மடியிருத்தி அன்போடு முத்தி
ஆசைமொழி பேசியவென் அருந்தவத்துப் பாட்டி
ஆறவது வயதான என்னைவிட்டு அகன்றாள்
அவள்வருவாள் எனக்காத்த ஆசைதான் மிச்சம்
மரணித்து விட்டாளென்ற மறுமொழியே தஞ்சம்
மாண்டார்கள் மீண்டுவரார் மாநிலத்து உண்மை
மனதேற்க மாட்டாது மரத்துவிட்ட நெஞ்சில்
மறுபடியும் ஒருபிரிவு மாதாவின் தந்தை
உரம்மிக்க உடலோடு உலாவரவே என்னை
உடனழைத்துச் சென்றிடுவார் உலகிலுள்ள புதினம்
உரைத்திடுவார் கதைகள் பல உணர்வெழுவே சொல்வார்
ஒருநாளில் அவருமெனை விட்டேகப் பாட்டி
பரத்துக்குப் போனவந்தப் பாதையிலே செல்லப்
பாடையிலே ஏறிவிட்டார் பார்த்தநான் விம்மிப்
பாடாத பாடுற்றேன் பயனேதும் இல்லை
பாவமிந்த உலகதிலே பரனருளே நிலைக்கும் 5965

பாடசாலைத் தோழனும் அதேவழியில் . பாவம் நான்?

பள்ளியிலே உடன்படித்த பாடசாலைத் தோழன்
பள்ளிக்குக் காலைவந்து பாடமெலாம் முடித்து
பாய்ந்துசெலும் போதவனின் பக்கத்திலே நடந்து
படலையிலே பிரிந்தவர்கள் பகலிரவு கடந்து
மெள்ளவந்த அடுத்தநாட் காலையிலே பிணத்து
மேளமது முழங்கிடவே மெல்லநின்று பார்த்தேன்
மேலுலகஞ் சென்றுவிட்ட மிருத்தியுரை கேட்டேன்
மீண்டுவரான் எனவுணர்ந்து மிகவருந்திப் பள்ளி
உள்நுழைந்து அவனிருக்கும் உட்காரிடம் வெறுமை
உணர்த்தியது இவ்வாறே உலகிலுள்ள யாவும்
உயிரிரிந்து உட்கிடக்க உலகுவிட்டுப் போகும்
ஒரிருநாள் உழன்றபின்னர் உறவுகளும் மறையும்
பிள்ளையாய் இருந்தபோது பெற்றபல பெற்றம்
பேதுறுத்த இதுபோல பெற்றவரும் பிரிவார்
பிள்ளைநான் முன்பின்னால் பிரிந்துடலம் இழப்பேன்
பிறப்பிறப்புப் பிணிபோகப் பிறகேது நிலைக்கும் 5966

மனுவுக்கு மாத்திரமா மரணம்? மரஞ்செடிக்குமுண்டே!

என்மாமா தந்ததொரு இனியபழத் தத்தி
இளங்கன்றை நட்டுவைத்தேன் இலைதளிர்ந்து வளர்ந்து
இணைகொப்பில் மலர்தூங்கி இளம்பிஞ்சு முகிழ்ந்து
இளஞ்சிவப்புக் கனியாக எனக்குருசி ஈந்து

முன்னுள்ள வாசலிலே நின்றஅது ஓர்நாள்
 மூச்செறிந்து வீசுபுயல் மோதியதால் முறிந்து
 முடங்கியது அதனடியோ முற்றுகச் சிதைந்து
 மோசமுற்றுப் போனதுதான் போனதாகப் போக
 என்னுளத்தில் அதுகண்டு ஏற்பட்ட வலிபோல்
 எதுவுமே இதுவரையும் இரிந்தவலி இல்லை
 இம்மரமும் எந்தனுக்கு இறப்பென்னும் பிணியின்
 இடரதனால் நிலையாமை இயற்கைவிதி காட்டி
 சொன்னசேதி மனம்பதித்தேன் சோகத்தால் சீவன்
 சுயம்மட்டும் அல்லமரஞ் செடிகொடிபுல் பூண்டு
 சோர்ந்திறக்கும் திறன்கண்டு சுவர்க்கபதி ஈயுஞ்
 சுயம்பலவோ என்வாழ்வில் எந்நாளும் நிலைக்கும் 5967

இறந்தவுடல் கறந்த பால் தான்!

இறப்பதற்கோ இவ்வுலகில் பிறந்திடுதல் வேண்டும்
 இந்தமண்ணில் வாழ்ந்தவர்கள் எங்கேதான் சென்றார்
 இத்தகையோர் இப்போது எங்கேதான் உள்ளார்
 இவர்களது உடலந்தான் இங்குழிந்து போன
 கறந்தபால் மீண்டாவின் கனமடியிற் சேரு
 காரியம்போல் இனிஅவர்கள் இகத்துக்குத் திரும்பார்
 காலன்வாய்ப் பட்டவர்கள் கரும்பாலேத் துரும்பே
 கனவாகிப் போய்மறையுங் கருத்தற்ற வாழ்க்கை
 அறஞ்செய்தால் நிலைத்திடுமோ அவ்வாறே ஆயின்
 அத்தகையோர் உள்ளாரா ஆராய்ந்து பார்த்தால்
 அப்படியும் ஒருத்தரையும் அவனியிலே காணோம்
 ஆதலால் மரித்தவர்கள் மறைந்துதான் விட்டார்
 புறந்தள்ளுங் கருத்திவைகள் புவியோரே எனினும்
 புன்சிலுவை மரத்திலறை பட்டபின்னர் புதைத்த
 புண்ணியனார் மூன்றும்நாள் புத்துயிர்தான் பெற்ற
 புனர்சென்மம தருஞ்சேதி புவியினிலே நிலைக்கும் 5968

நீர்மேற் குமிழி நிலத்திலே வாழ்க்கை

நீர்மேலெழு குமிழிகள்தான் நீடித்து நிற்கா
 நெடிதுயர்ந்து உடன்வெடிக்கும் நீர்மையது போல
 நிலவாழ்க்கை மாந்தர்களும் நிதம்நிதமே மறைவார்
 நித்யனின் நியமமிது நிலையென்றும் அழியா
 யார்நிலைத்தார் இவ்வுலகில் ஆயுளுது மட்டு
 அறுபது சராசரி யதன்மேலேகுறைவு
 போர்பிணிகள் பொல்லாப்பு புகுந்திட்டால் பலபேர்
 புவிநீங்கிப் போய்விடுவார் என்றுமவர் திரும்பார்
 சார்இந்த சகவாழ்க்கை சகலருக்கும் பொதுவே
 சாவென்னும் சரிவினிலே சாயாதார் இல்லை
 சந்திக்க வேண்டிவது சனத்திரளின் கடமை
 சட்டமெது இட்டாலும் சயித்திடவே முடியா

பார்வாழ்க்கை யேநிலைக்கா பாங்குள்ள போது
 பத்திரமாய் எதுநிலைக்கும் பகுந்தறிந்தால் எதுவும்
 பரிவில்லாப் பொருளாகும் பரமனருள் மட்டும்
 பண்டுதொட்டு இற்றைவரை பாரிதிலே நிலைக்கும் 5969

வாவென்றால் வருகிறேன் இறைவா

இளங்காளை தைரியத்து நாதருளத் தெண்ணி
 இவ்வுலக நிலையாமை இத்தகைத்து என்றும்
 இடுமண்ணில் செய்குதிரை இழுத்தோடும் ஆற்றில்
 இறங்கியது போலாகும் இறைவனீந்த பிறவி
 தளமாட்டங் காணுமென்ற தகையான கணிப்பால்
 தடுமாறி தற்பரனின் தாளடியில் வீழ்ந்து
 தாரணியிலே பெரும்பான்மை தான்கொண்ட வாழ்வா
 தனித்துவத்துத் துறவறத்தில் தான்கொள்ளும் பரிவா
 வளமான தெதுவென்று வழிகாட்டு மய்யா
 வந்திங்கு பிறந்துவிட்டேன் வரமருளுங் கரத்தால்
 வாவென்றால் வருகின்றேன் வாராதே என்றால்
 வழிமாறி சென்றிங்கு வருந்திநான் சாவேன்
 உளமதிலே உனைநிறைத்து உளறுகின்றேன் அய்யா
 உகந்ததொரு கருத்தெனக்கு உரைப்பதுந்தன் கடமை
 உலகதிபா பரத்திறைவா பாவமதை எரிக்கும்
 உன்னதனை உன்னருளே உயர்வுடனே நிலைக்கும் 5970

நிறைவாழ்க்கை வாழ நிற்பணியே அபயம்

இறைநீதி மறைவார்த்தை இயம்புகின்ற தத்துவம்
 எல்லாமே இகம்படைத்த ஈசுரனின் அருளை
 இவ்வுலகோர் பெற்றுய்ய எடுத்தோதும் முத்தே
 என்பதாலே அவனருளை எய்துவதாம் மார்க்கம்
 நிறைவுறவே வாழ்வதற்கு நிற்பணியே அபயம்
 நிலவுலகில் சுமக்கின்ற நீடுசுமை தாங்கும்
 நின்னருளால் அப்பேற்றை நானடைய உந்தன்
 நிழலினிலே அடியானாய் நிற்பதுவே நன்று
 குறையகற்றும் குவலயத்தின் கொடுமைகளைத் தவிர்த்துக்
 குடும்பமெனுங் குன்றதனை முதுகேற்றி அழுந்தும்
 குவியத்தை நீக்கிவிடும் தன்வழியே சென்று
 குருசேறும் பரசுதனைக் கும்பிட்டுத் தொழுது
 மறைபடித்து மாந்தர்க்கு மலர்த்தியதால் பவத்தின்
 மாயைகளால் மண்ணுறும் மதிக்கேடடை நீக்கி
 மலைப்பொழிவின் மதியுரையால் மண்வாழ்வுன் ஒளியால்
 மறைகின்ற நிழலாகும் என்பதுவே நிலைக்கும் 5971

கவலையற வாழக் கைக்கொள்ளும் வாழ்க்கை துறவே

கல்லினிலே எழுதியதோர் எழுத்தாக மனதில்
 கார்த்தரவர் கனிவுள்ள கருத்துகளைப் பொழிந்து

காசினியில் கவலையற வாழ்வதற்குத் துறவு
 காண்பதுவே ஒருவழியாம் காண்பேனதை என்று
 மெல்லிதய அழுக்ககற்றி மேலோனை வேண்டி
 மிகைபடவே உறுதிசெய்து இற்றைவரை இருந்த
 மேதினிவாழ் பற்றுக்களின் மேட்டிமைகள் அகற்றி
 மிருத்தியதை வென்றெழுந்த யேசுபரன் பணியை
 நல்லிதயத் தோடெங்கும் நவிலுதற்கு ஏற்ற
 நல்வழியாய்த் தேர்ந்தெடுத்து நாசரேத் தூரின்
 நாயகத்தின் கொடிபிடித்து நாடுநா டாகவே
 நடந்தேனும் தவழ்ந்தேனும் நகர்ந்தேனும் சென்று
 சொல்லுவதே புவியதிலே சுகமான வாழ்க்கைச்
 சுதந்திரமாய் சூடியதால் சூழ்ந்திருந்த இருளை
 சொரிந்திரித்துப் போனென்தொரு சுடரதனைக் கண்டார்
 சுயம்வென்றார் சுழல்காற்றில் நிலைகொண்டு நின்றார்

269 வது அங்கம் முற்றும்

பொதுவாகப் பிரபந்த இலக்கிய மரபில் பிள்ளைத் தமிழ் பாட்டுடை
 நாயகனின் பாலப் பருவத்தோடு நிறைவுறும். ஆனால் வீரமா முனிவரின்
 பிள்ளைத் தமிழோ அவரின் கானைப் பருவம் வரையும் நகர்ந்து துறவறப்
 பேறு அடையும் வரை தொடர்கின்றது. காரணம் அவர் கடவுட்
 குழந்தையாக இருந்தார் கடவுளில் துறவை அடைந்து முதிர்வடையும்
 வரையும் அவரது மாசற்ற வாழ்க்கையில் பிள்ளைத் தன்மை
 உணர்வுகளே காணப் பட்டன. ஆதலால் இது பிள்ளைத் தமிழ் மரபுக்கு
 மாறுபட்டதாயிருந்தாலும் கடவுட் பிள்ளைக்குப் பாடிய பிள்ளைத் தமிழ்
 என்னும் தனிச் சிறப்பு பெறுகிறது. எனவே இதன் பருவங்கள் பின்வரு
 மாறு அமைந்துள்ளன;

1. காப்புப் பருவம்
2. பள்ளிப் பருவம்
3. கானைப் பருவமும் கடவுட் காதலும்
4. துறவறத்தில் தொலை நோக்குத் தூதுப்பணிப் பருவம்
5. பெற்றாரைப் பிரியும் பேதுறு நிலைப் பருவம்
6. யேசுவுக்குள் ஒப்புக் கொடுக்குந் தெளிவுறு பருவம்
7. நியாயமை எண்ணப் பருவம்
8. துறவு நிலையில் தோய நினைக்கும் பருவம்
9. தூதுப் பணிசெய்யத் தோதான இடத்தைத் தேர்தல்
10. தமிழக மதங்களின் தத்துவமுணர் பருவம்

269 தூதுப் பணிசெய்யத் தோதான இடத்தைத் தேர்தல்

இறைப்பணியின் முவிதக் கொள்கையுந் தேவையும்

இறைப்பணியே தன்னுடைய இகவாழ்க்கை என்று
இயேசுவுக்குள் தனைக்கொடுத்த இளவல்தன் கடமை
இல்லறத்தார் தமக்கியேசு இட்டவழி காட்டி
இறைவனருள் எய்தவிடல் எனத்-தெளிந்து இருந்தும்
நிறைவுசெய்யும் இடமெங்கே நிலமெங்கே அதற்காம்
நேர்மைதான் என்னவென்று நீனைத்துமே பார்த்தார்
நிலங்கடல்வான் பரந்தவெளி நிலைமாறிச் சுழலும்
நிலையில்லா உலகத்தின் நெடுந்தாரங் கடந்து
மறைதெரியா மக்களது மனங்களிலே மரியின்
மகன்யேசின் பரிவுரையை மலர்த்திடுதல் என்ற
மார்க்கமுண்டு அதைவிட மதமென்ற போர்வை
மறைவினிலே மதக்குருக்கள் மாந்தர்களின் அறிவில்
குறைவுள்ள பகுத்தறிவுக் கொப்பாத கொள்கைக்
கும்பீட்டை செய்துவருங் கோலத்தை நீக்கிக்
சூரிசிறைவன் தியாகத்தால் குறைதீர்த்த கொள்கைக்
குணமுணர்த்தல் அடுத்தபணிக் கொள்கையெனக் கண்டார்5973

இறைப்பணிக்கு தத்துவ வித்தகந் தேவை

மத்தித்தரைக் கடல்குழந்த மாநிலத்தில் முதலாம்
மதப்போதம் பணிவகைகள் மறையுணர்வு சொல்லும்
மறைப்பணி பொருந்துவதால் மறறங்கு செல்லும்
மார்க்கமது தேவையற்ற மரபென்று கொண்டு
தத்துகடல் தாவியிருட் கண்டந்தத் தரையில்
தங்களுக்குள் ஒருமதத்தைத் தாங்களுண் டாக்கி
தகாவழியில் வாழ்கின்ற தளர்ந்திடுவார் தமக்கு
தயாபரனின் அடியார்கள் தக்கவிதை விதைத்தால்
வித்திட்ட உபதேசம் வினையும்பயி ராகி
விண்ணவனின் அருளமுதை வியந்தவர்கள் உண்பார்
வேதமுடன்நான்மறையின் வியாக்கியானம் அறிந்த
வித்தகர்கள் தங்கொள்கை விரிசல்களைத் தனது
புத்தியுடை தத்துவத்தால் புறங்கண்டு மேவி
புல்லணையின் புத்திரனின் போதமதைப் புகட்ட
போதியவாம் அறிவுள்ள போதகமே வேண்டும்
புகுத்துவதே அடுத்தபணிக் கொள்கையெனக் கண்டார்5974

பலநாட்டுப் பணியாளர்களின் பரிந்துரைகள்

கற்றறிந்த தத்துவத்தின் கருத்துகளைக் கர்த்தர்
 கருணைபெறு வார்த்தைகளிற் கலந்தாட்டி மதந்தான்
 கடவுளருள் பெறுகின்ற காரியங்கள் என்று
 கண்டறியத் தக்கபோதம் காண்பிக்கும் பணியால்
 முற்றுணர்ச் செய்வதையே முயலுவதால் உலகோர்
 மும்மூர்த்த அர்த்தமுள்ள - மூர்த்தியேக நாதன்
 மொழியுணரும் வழியென்று முனைந்தெடுத்துத் தெளிந்து
 முன்சென்று முயற்சிசெய்யும் இடமொன்றைக் காண
 பற்றுடனே பலதேசம் சென்றுபரன் பணியைப்
 பரிந்தவர்கள் திருச்சபைக்குப் பாலித்த தத்தம்
 பரிந்துணர்வு புகலிடங்கள் பார்த்தவிடப் புதுமை
 பழமையுறு பாங்குகள் பணிதெய்வம் மறைகள்
 முற்றுமுணர் தத்துவங்கள் முனிவர்களின் மொழிகள்
 மோகமறச் செய்யோகம் முற்றுமறு யாகம்
 மொழிவழிகள் சித்தரெனும் முழுமையுறு மாந்தர்
 முதிர்ஞானம் அறிந்துணர்தல் முறையெனவே கண்டார்

5975

கடவுள் ஒருவரே மனிதர் காண்பதோ பலராய்

ஆறென்றில் ஓடிவரும் அலைநீரை மொண்டு
 அகன்றதொரு குடத்திட்டு அதனைப்பல நிறத்து
 அழகுவண்ணக் கலசங்களில் அள்ளியிட அந்நீர்
 அதுசேர்ந்த கலசத்தின் ஆழ்நிறமே காட்டி
 வேறென்றாய் விரித்துவிடும் வேதனவன் போதம்
 வியனுலகில் பலவிடத்து வித்தியாச முற்று
 விஷ்ணுவும் அல்லாவும் விரிசடையோன் முருகன்
 வேலனெனப் பலவாக விரிவுடைய கடவுள்
 பேருக விளங்குவதைப் பித்தமுறு மனத்தர்
 பிறிதென்றும் இதுமுதலிற் பிறந்தமத மென்றும்
 பிதற்றுவதால் பிரிவுற்றுப் பிழவுண்ட கடவுள்
 பெருமையதை உணராதார் பேய்களையுஞ் சேர்த்து
 மாறான சமயங்களை மார்க்கங்களைப் பரப்பி
 மதப்பேயை வளர்க்கின்ற மதத்தாலே மனிதன்
 மனப்பேயின் பிடிசார்ந்த மாபாவப் பயத்தால
 மாய்கின்ற தகைமாற்றல் முறையென்று கண்டார்

5876

தத்துவத்தால் தயாபரனை இழந்த மதங்கள்

தத்துவமே மதமாகித் தற்பரனைத் தவிர்த்து
 தாரணியில் மதமொன்றாய்த் தனைத்திடுதல் அறிந்தார்
 தானவற்றில் உள்ளபல தவறுகளை உணர்த்தி
 தகுவழியில் தயாபரனின் தயவதனைப் புரிந்து
 சித்தமுற பணிசெய்தல் சீடர்களின் பணியாய்

சிந்தையிலே செறித்திட்ட செம்மையுள் எண்ணச்
செயலாளன் தன்பணியின் சயற்பாடு நோக்கம்
செல்லிடங்கள் சென்றங்கே செப்புமொழி பழக்கப்
பத்திகள் பாதகங்கள் பலப்பலவாம் உத்திகள்
பார்த்தறிந்தார் பகர்ந்தவற்றைப் பலதடவை உன்னி
படித்தறிந்தார் மற்றுமங்கு பணிசெய்து திரும்பும்
பணியாளர் பகர்கின்ற பரிமாற்றங் கண்டார்

5977

அருகிலுள்ள இந்தியாவுக்குப் போக ஆழ்கடலைச் சுற்றும் பயணம்

நாக்குதனைத் தலைசுற்றி நடுவிரலாற் தொடல்போல்
நாடுகாண் பயணத்தார் நடுக்கடலில் இறங்கி
நாட்கள் பல கடந்தபின்னர் நடுங்குகுளிர் இறுக்க
நண்ணுகதிர் ஒளிதாக்க நாடுபல சுற்றி
தாக்குபல துன்பங்கள் தடங்கல்கள் காற்றின்
தடுமாற்றப் போக்காற்றும் தளர்பாய்கள் கொண்ட
தரங்கமெறி கடற்கலத்தில் தானலைந்து ஈற்றில்
தாங்கள் செலநினைத்த வழிதடுமாறி யெங்கோ
நீக்கமுள்ள இடமடைதல் ஆதியவாந் துயரம்
நிறுத்துவழி சுவெஸ்ஸனும் நீரிணையால் குறுக்கி
நிலைக்குமுன்பு இத்தலியின் நிரைகலனில் ஏறி
போக்கதனை அத்திலந்துப் பெருங்கடலுட் புகுந்து
பேரிருளாம் ஆபிரிக்க பெய்முனையைத் தட்டி
பெயர்காற்று வழிகாட்ட இந்துக்கடல் எய்தி
பெருமான்பணி செய்வதுவே பெரும்பணியாய்க் கண்டார்5978

தற்பரன் பணிக்குத் தமிழகத்தைத் தேர்தல்

அத்தகைய நாடடைய அநேகநாள் எடுக்கும்
அங்குள்ள பழம்பெரிய ஆதமீகக் கருத்து
ஆகமத்தில் அவதாரஞ் செய்மதங்கள் தன்னில்
ஆசமாசு தாசகற்றி ஆண்டவரின் தூதை
தத்துவத்திற் பொருந்திடவே தானிரைக்க விரும்பி
தனக்குள்ளே இந்தியாவின் தரைதொடலைக் கனவாய்
தகைண்டு ஆங்குசெலும் தளர்வுநிறை துன்பம்
தன்னையொரு பொருட்டாகத் தகைக்காது வேதப்
புத்தகமுங் கையுமாகப் போயிறங்கும் நினைவில்
பூரித்து கண்துயின்று போனபல நாளில்
போக்குவர வாதியமாம் புகுவழிகள் தேர்ந்தார்
போகுமிடம் தத்துவத்தின் புகழ்பூத்த தலமாய்
வித்தகத்தின் விளைவிடமாய் இருப்பதையே விளைந்து
விரிவாக ஆய்ந்தோய்ந்து தமிழகத்தைத் தேர்ந்தார்

வேதனருள் விரிச்சுரைக்கும் வியநிலமாய் கண்டு
விரைந்தங்கு சென்றேற வேண்டுவழி கண்டார்

5979

தமிழக மதங்களின் தத்துவார்த்தச் செழிப்பு

படைத்தழித்தல் கார்த்தலெனப் பகுப்புள்ள மூன்று
பரச்செயல்கள் மூர்த்திதலந் தீர்த்தமென்று மூன்று
பாங்குள்ள வழிபாடு பாரிரிருந்து விண்ணைப்
பரிந்துதொடுத் திடலொக்கப் பலமுள்ள கோயில்
இடையழகு அம்மைதனை இறைவனது வலது
இணைசக்தி யாகக்கொள் இறைநடனப் பாங்கு
இந்துகங்கை சிரசணிந்த இயற்கையதன் இன்ப
ஈடேற்ற சிவனுருவம் இறையருளின் மாட்சி
நடைமுறைகள் என்பவற்றை நல்லபடி படித்து
நாதனருள் உரையவற்றின் நயத்துடனே கலந்து
நவிலுவதால் இறைத்தாய்மை நாடுநித்ய இன்ப
நற்பாதை நாடிதற்கு நவின்றிடலாம் புகட்ட
தடையென்ன உளதென்று தத்துவமாய் எண்ணித்
தானங்கு சென்றடைந்து தற்பரனின் பணியைத்
தந்திடலாம் எனப்பகலிர வெல்லாமே நினைத்துத்
தர்க்கித்து வாதித்து தகையான முடிவாய்த்
தானெடுத்து செல்கின்ற தந்நைப்பணி கண்டார் 5 980

தமிழகத் தனிச் சிறப்பு

தமிழகத்தில் தமிழ்வளர்த்த தமிழ்ச்சங்க மிருந்து
தமிழாய்ந்த புலவர்களும் தமிழினிமை பொங்கத்
தமிழ்செய்த பாவலரும் தமிழருமை காக்கத்
தமிழாட்சி செய்தபல தமிழரசர் ஆண்ட
தமிழ்நாடு மூன்றுபுலம் தானைகள் மூன்று
தத்துவத்தில் சிறந்தசத்திய சக்திமார்க்கம் பெருகும்
பத்தியுடன் பாய்ந்தோடு பரிசுத்த வைகைப்
பாரதும் ஆங்குயர்ந்த பக்தர்களாய் நாயன்
அமிழ்தான தேவார அழகுமிக்க பாக்கள்
ஆகமமாஞ் சைவமெனும் அருள்மதத்தின் பாய்ச்சல்
அதனாவே வளர்ந்தோங்கும் பதினான்கு மெய்கள்
அரும்பொருள் கண்டதாகும் ஆகமத்துப் பொருளை
உமிழ்கின்ற சாத்திரத்து உருவான முத்தின்
உண்மைகள் இருப்பதனால் உள்நுழைந்து இயேசின்
உரைகள்தமை உதிர்த்துவதால் உறுத்தும்பல துயர்கள்
உள்ளதென்று உறழ்ந்தாலும் உண்மையுள்ள சீவன்
உயரியவன் தனை உணர்த்தும் உற்றபணி கண்டார்

5981.

வித்தகத்தைத் தத்துவத்தால் வெல்லலாம்

வித்தகத்தைத் தத்துவத்தால் வென்றிடலாம் என்று
விரித்துரைத்த ஆசானின் வியாக்கியானப் படியே
விரிஞானம் வேதங்கள் விண்ணவரை வேண்டும்
வித்தைமிகு மந்திரங்கள் வினாகின்ற இந்தியா
அத்தகைத்தாம் அரியவிடம் அணைந்துபணி செய்தல்
ஆண்டவர்தாம் தமக்கிட்ட ஆணையெனத் தளம்பும்
அகத்தினிலே தெளிவபெற ஆண்டவருள் செபித்து
அவரருளை வேண்டிநின்று ஆகமத்தைத் திறந்து
முத்தான வார்த்தையொன்றை முன்னெடுத்துப் பார்த்தார்
மொழியதிலே தேற்றமுள்ள முன்மொழிவுத் தீர்க்கம்
முதற்கண்டார் அதற்கேற்ப முயலுதற்குப் பார்த்து
முழுமுதலின் பணியதனை முழங்குகடல் கடந்து
சித்தமுறச் செய்வதுவே சிலுவைமிசை மரித்து
செல்முன்று தினத்தாலே சீவனெய்தி எழுந்த
சீமானின் பணிசெய்யுங் செம்மையெனத் துணிந்து
சிரமேலே மேற்கொள்ளல் சிறந்ததெனக் கண்டார் 5981.

289 வது அங்கம் முற்றும்

270. பாரதத்தில் உள்ள பல மதங்களைப் படித்தறிதல்.

உடற்பிபிணி தீர்ப்பது வைத்தியம் உளப்பிணி தீர்ப்பது மதம்

நடக்கின்ற நாடியெது நடப்பென்ன அதனாலே
 நண்ணியுள்ள பிணியென்ன நலித்தொடுக்க வழியென் ..
 நாடுவதே வைத்தியத்தின் நல்லறிவு என்பர்
 நன்கறித்த பின்னரதன் நற்சிகிச்சை தேர்வர்
 திடங்கொண்டு மக்கள்தாம் தேவர்களை வணங்கும்
 திகழ்மதங்கள் தமைத்திருத்தும் திருமறையின் சிகிச்சை
 தேர்ந்தெடுத்து அளிப்பதற்கு தெய்வவழி பாடும்
 தேவகணம் மதக்கருத்து திகழ்வேத முறைகள்
 மடமையுறு மனத்தெண்ணம் மதிக்கேடு பகுத்து
 மதித்தறிய முடியாத மதமென்னும் மதங்கொள்
 மாய்கைகளை மாற்றுதற்கு மார்க்கமுற முன்னர்
 மதஞானம் தேர்ந்தறிதல் மாட்சிதரு மென்னல்
 கடனென்று கருதியதால் காண்கடானும் பெஸ்கி
 கனித்தமிழில் தைரியங்கொள் நாதனெனும் கருத்து
 பனித்திட்ட வீரமாமுனிபு பெட்டபுடையான் பாரத
 நனிநாட்டில் பயில்மதங்கள் நன்கறியப் படித்தான் 5982

இந்திய மதங்களை அறிந்த தூதுப்பணியாளர்.

இத்தகைய மதமெல்லாம் இத்தாலியும் அயலாம்
 இடங்களிலே வழங்குமொழி எதினிலுமே இல்லா
 திருந்தாலும் இந்தியாவில் இயேசுபணி இயற்றிய
 இயேசுசபைக் குரவர்களின் எண்ணங்களில் எழுந்த
 முத்தான கருத்துக்களை முன்னெடுத்து அறிந்து
 முற்றுமே அறிந்திடாது மொழிபொருளின் முழுமை
 முயன்றறியும் வழிகாட்டும் முன்காட்டி யாக
 சித்தமதில் ஆதாரச் சிந்தனையாய் ஏற்று
 சீர்கொண்ட இந்தியத்து செல்வமெனும் மதங்கள்
 செழுமைகளை அறிந்துணரும் செம்மைதனக் குள்ள
 சிறப்புகளை கற்றுணரச் செயற்பட்டுத் தேர்ந்து
 அத்தகைய மதக்கருத்தின் அறிவுகளை அறிய
 ஆனபல எத்தனத்து அடிப்படையில் நாளும்
 ஆவலுடன் ஆய்ந்துணர்ந்து அகஞ்செறியப் பிறரின்
 அடியுரைகள் அறிவுரைகள் அகத்துணர்ந்துப் படித்தார் 5983

கீழ் நாடுகளின் மதங்களும் மேற்குலக மதங்களும்

பலமதங்கள் தோன்றி மக்கள் பரத்துவத்தை நாடிப்
 பண்பெய்தப் பண்டுதொட்டு பாரதமென் தேசப்
 பாரதுக்கே பாதையிடும் பக்குவத்து இறைவன்
 பரந்தளவு இருக்கின்ற பாங்கதனை அறிய
 நிலவுகின்ற அவைகளது நீர்மைகளும் நிறையும்
 நீக்கமிலாத் தத்துவமும் நிமலனவர் உருவும்
 நேசித்து வணங்குகின்ற நியமங்களும் அவைதாம்
 நிலமதிலே அமைந்துள்ள நீள்கோயில் தீர்த்தம்
 நலமுரைகள் கண்டாய்ந்து நான்குமதப் பிரிவாய்
 நடுச்செய்து கண்டபோது நண்ணுமவை இறையை
 நாடுகின்ற மதங்களென நயந்தெடுக்கும் பேற்று
 நன்மதங்கள் இறைபலவாய் நவின்றுதலை வணங்குஞ்
 சிலைமதங்கள் பேய்பிசாசை சிந்தித்துப் போற்றி
 சிறப்புறுத்தும் மதத்துடனே சிந்தனையிற் தோன்றி
 செழிப்பில்லா இறையில்லாச் செல்வழியில் வணங்கும்
 சிலமதங்கள் எனத்தொகுத்துத் சிந்தையுறப் படித்தார்

5984

ஏகத்துவம் உள்ள இறைவனுக்கே இத்தனை பெயரா

சூடாமணி நிகண்டென்னுஞ் சுந்தரமாந் தமிழின்
 சொற்பொருள்சொல் அகராதிச் சூத்திரத்தைப் பார்த்து
 சொற்றிவைத்த தத்துவப் போதகராஞ் சுவாமி
 சூழலகின் முதற்பொருளாம் சுயம்புவெனுஞ் சிவனின்
 வாடாத நாமமென வளங்குகின்ற பெயர்கள்
 வகுத்திடுசங் கரனிறையென் அறுபத்து மூன்று
 வளர்நிலைகள் உள்ளதனை வழத்தியது போல
 வணங்குகின்ற பலஇறைவன் வழுவில்லாப் பெயர்கள்
 கோடாது சொல்லிவைத்த குறிப்பதனைப் பார்த்து
 கும்பிடற்காம் ஒருஇறையின் குணப்பெயராய் இவைகள்
 குலவுகின்ற அழகறிந்து குவலயத்தில் இதுபோல்
 கூடுமொழி தத்துவங்கள் கொள்கின்ற கடவுள்
 தேடாத மனம்நிறைந்த தெய்வவழிகள் கொண்ட
 தேசமிது இவையெல்லாம் தேவனருள் நாடும்
 தெளிவான வழியென்று தேர்ந்ததற்காம் சைவத்
 திருமுறையின் வழிவகையைத் தேடிநன்கு படித்தார்

5985

தன் மதப் போக்கும் நோக்குமுள்ள முத்தி நாடும் மதங்கள்

முழுமுதலைக் கருப்பொருளாய் முழங்குகின்ற சமயம்
 முத்திதெளி பக்குவத்து முன்னிலையால் தமது
 மூர்த்தியேசு மதமொத்து முடிவதாலே அவற்றின்
 முரண்பாடு எதனாலாம் என்றெடுத்து முடிவைப்

பழுதறவே காண்பதற்குப் பலமதத்து அறிவைப்
 பயன்படுத்தல் சாலுமெனப் பரிந்துரைத்த முன்னோர்
 பகன்றவுரைப் படிமுனிவர் பாரதத்தை நாடிப்
 பயணஞ்செயும் வேளைதனை பார்த்திருந்த போது
 தொழுமிறையே இல்லாத தூயமத மென்று
 தொன்றுதொட்டுப் பயில்கின்ற தொல்மதங்க ளான
 துன்பமெல்லாம் ஆசையினால் தோற்றுமெனுந் தத்துவ
 தோய்புத்தம் சைனமெனும் தொடர்சமண மதிலே
 இழுக்கென்ன உளததுவேன் இறைப்புறத்துத் தள்ளி
 இயல்கின்ற தெனக்காண எண்ணியதன் அறிவு
 இயம்புகின்ற கருத்துரையை இயன்றளவு தெரிந்தார்
 இதுபற்றி இயேசுடியார் இயற்றியவை படித்தார்

5986

பேய் மதப் போக்குப் பித்தலாட்ட மதங்கள்

பேய்பிசாசு சாத்தானெனும் பிறளுளுறுத்தும் கெட்ட
 பின்னணியில் தோற்றியுள்ள பித்தமதக் கொள்கை
 பிணிகொண்ட வழிபாட்டின் பிறங்குவழி பாட்டுப்
 பெருந்தொல்லை சத்தியத்தின் பேரொளியை மறைக்கும்
 தீய்பிடித்த முறையென்று தெரிந்தறிய அவற்றின்
 தீவிரமும் தெய்வமிலாத் தெருட்டுதலும் அகற்றப்
 தொடுபாயின் காற்றழுத்தந் துரந்தோடு படகின்
 தொலைப்பயணம் தக்கதெனத் தோற்றுமொளி கண்டார்
 வாய்பிழந்து நாநீட்டி வழிரெத்தம் வீழ
 வடித்திட்ட சக்தியது வருத்துவதன் ஏது
 வந்தவழி எதுவென்று வகையறிய முயன்று
 வல்லபரன் தன்னுடைய வழியறியச் செபித்தார்
 தாய்சேயின் உறவுள்ள தன்மக்கள் தமக்குத்
 தாங்காத துயரீந்து தவிக்கவிடும் சக்தி
 தனைவணங்கும் தவறதனை தாரணியில் ஒழிக்கத்
 தந்தைமகன் அன்பினைக்கும் தகுவழியைப் படித்தார்

5987

பேய் மாய்மாலத்தின் காரணம் மனப்பிறழ்வு

சஞ்சலத்திற் தவிக்கின்ற சனங்களது மனதில்
 சாத்தானின் பயமுட்டிச் சாதிக்குந் தீய
 சாத்திரமும் யந்திரமும் சார்பலியுஞ் சூனியச்
 சடங்குகளும் தேற்றந்தருளு சங்கடத்தை உணர்ந்து
 அஞ்சுகின்ற பிணியகற்ற அஞ்சாத நெஞ்சம்
 அதற்கான அருள்வேண்டும் ஆண்டவரின் அன்பு
 ஆதியவாம் வரமிறைஞ்சும் அமைதியுள செபங்கள்
 ஆனவையே அவுடதமாய் ஆகுமென்ற போதம்
 தஞ்சமதைத் தருமென்று தைரியமே கொண்ட
 தைரியமா நாதரவர் தன்னொலிது முடிக்கத்

தந்தவிந்தத் தருணமதை தான்முடிக்க வெண்ணி
தாவுகடல் தாண்டியந்தத் தரையடைய முயன்றார்
நஞ்சொத்த நரபலியும் நானாவித உயிரை
நலித்தீயும் வேள்விகள் நரகர்களின் தயவு
நாடுகின்ற பூசைகள் நாதனேசு தன்னை
நயந்தீந்த பலியாலே முடியும்வழி படித்தார்

5988

ஏக தெய்வ வழிபாட்டில் இணை தெய்வங்கள் ஏன்?

ஏகதெய்வக் கொள்கையுள் இறைமதங்கள் கூட
எத்தனையோ தெய்வங்களை இணைத்திறைஞ்சும் புதுமை
ஏனென்ற காரணத்தை இயன்றளவு உணரில்
ஏசுமத முயற்சியது இலகுவென உணர்ந்து
ஆகமங்கள் அதன்பொருள்கள் அதைப்படைத்த ஞான
அறிவுள்ளார் தோற்றங்கள் அவர்செய்த போதம்
ஆதியன படிப்பதற்கு ஆவனவாம் பனுவல்
அவரறிந்த மொழிகளிலே ஆக்கமிலா ஏதால்
போகவேண்டும் பாரதமாம் புண்ணியத்துப் பாரில்
புழங்குகின்ற மொழிபலதைப் புரிந்திடற்காய்க் கற்று
புராணங்கள் இதிகாசப் பொருளுணர்ந்து தேறி
பொதுவான இறைக்கொள்கை புனைந்திடவே வேண்டுந்
தாகமதால் விரைந்தவரும் தந்தையெனும் போப்புத்
தலைமைதனை நாடிக்கடல் தான்கடந்து புரியும்
தற்பரனின் திருச்சேவை தானியற்றத் தனக்கு
தகுதியுள் தென்றுணர்த்த தலைமதங்கள் படித்தார்

5989

இறைவனடியார் இயல்புகளின் அவசியம் உணர்தல்

இல்லறத்தில் இருந்துகொண்டே இறைப்பணிகள் ஆற்றும்
இந்தியாவின் பலமதங்கள் இருக்குயசுர் சாம
இலங்கதவண மான ஈரிரண்டு மறைகள்
இவைகூடருத் தத்துவங்கள் இயம்புகின்ற கீதை
சொல்லுமொழி சுத்தமனச் சித்தர்கள் செப்பும்
நல்லவுரை நாயன்மார் ஆழ்வார்கள் ஆதி
நயந்தசொற் பாவாரம் நவையிலாது தேர்ந்து
ஒல்லுவன கண்டறிந்து உண்மைமதங் கண்ட
நல்லவழி நானிலத்தார் நன்குணரப் போதம்
நவில்வதற்கும் இறைபருளாம் நல்லமுது உண்ட
நானிலத்து பிறந்திறவா நாதனடியார் தம்மை
நனிதூயர் என்றழைத்து நடைமுறைக்கும் இடையில்
பல்வேறு ஒற்றுமைகள் பண்பாடு கண்டு
பரன்வழியில் அவைகாணும் பக்திமதம் உணரப்
பாரதமே தக்கவிடம் என்றுணர்ந்த முனிவர்
பலமதத்து அடியார்களின் பண்புகளைப் படித்தார்

5990

படித்ததெல்லாம் பனுவலல்ல பனுவல்களைப் படித்துப்
 பார்த்தறிந்த அறிஞர்க்கும் பாவலரும் அல்லர்
 பரசுதனின் திருப்பணிக்குப் பாரலைந்த அடியார்
 பார்த்தவைகள் கேட்டறிந்து பகுத்துணர முடியா
 திடித்தவுரை எழுதிவைத்த மடல்வடிவ மியம்பும்
 இறைவழியின் இயல்புணர்த்தும் இறைக்கோட் பாடு
 இயம்புரைகள் அவைகொண்டு இறுதியது காண
 இயலாதென உணர்ந்திட்ட இயேசுதிருச் சபையின்
 துடிப்புள்ள தைரியத்துத் தூயனார்தம் தூதுத்
 தொடருரைக்குந் தொலைத்தாரப் பணிக்கென்று தமிழர்
 தொல்நகராம் மதுரைதனைத் தோய்ந்தெடுத்து அதற்காம்
 தொகுப்புரையைப் போப்பிடத்துத் துணிந்துரைக்க வேண்டி
 படிப்பறிவால் ஆங்குள்ள பரமனருள் வேண்டும்
 பாரவர்க்கு ஒதுவதைப் பகுத்தறிந்து கொண்டு
 பாரிறைவன் இன்னாசிப் பாப்பிரண்டாந் தலைவர்
 பரிவுபெற அவர்முன்னால் பகரவதைப் படித்தார்

5991

270 வது அங்கம் நிறைவுறும்

271 தமிழகத்தைத் தேர்ந்தெடுத்த தகைப்பருவம்.

பஞ்சபடாப் பாடுற்ற பைந்தமிழ் தாயகம்

ஆரியரும் முகலாய அரேபியரும் ஐரோப்பிய
அந்நியரும் அடுத்தடுத்து அடிபணித்து அவராட்சி
அதிகாரம் செய்தடிமை ஆக்கியதால் சுயமிழந்த
அவனிதமிழ் நாடுபோல் அகிலமதில் வேறெந்தப்
பாரினிலே உளதென்றால் பகர்வோர்கள் இல்லையெனப்
பதிலிறுத்தால் பாதகமே ஆகாது அத்தகைத்தாம்
பாடுபல பட்டதினால் பலவான தமிழ்மொழியின்
பண்புகளும் மதம்நெறிகள் பரந்துயர்ந்து பரவினதால்
சீரியவாந் செந்தமிழும் செழிப்புற்ற தமிழ்ப்பண்பும்
சீரழிந்து போயிடினும் சிலிர்த்தெழுந்து தன்னைத்தான்
செம்மைசெய் வலியதனால் சிறப்பிழக்கா தன்மையிலே
சிறந்ததொரு தேசமது தமிழகந்தான் அங்குளவாம்
கூரியவாம் மதக்கருத்துக் கொள்கைகளை அறிவதுவே
கொள்ளிலக்காய் முன்வைக்கும் கொடியேந்தி குழந்தைமுனி
குருசுமதப் பணிசெய்யுங் குறிக்கோளுக் கேற்றதகை
குவலயத்தில் கொண்டதலம் தமிழகமாய்த் தேர்ந்திட்டாரே 5992

தமிழக மதத்தில் உள்ள எகதெய்வக் கொள்கை

தன்மனதில் தோன்றியவாந் தகுதிகளை தான்தொகுத்து
தமிழகத்தில் கிறிஸ்துமதப் பணிபுரியுந் தருணமீது
தக்கதெனத் திருச்சபையார் தமக்குரைத்து அவர்தயவுத்
தகைகொள்ளும் வகையினிலே தத்துவத்துத் தளத்தினிலே
முன்னெடுத்து இயம்புதற்காய் மூத்தோர்கள் முன்னிலையில்
முழந்தாளில் நின்றவற்றை முடிந்தமட்டில் முறைதழுவா
முதிர்ந்தசொல் நிரைத்தெடுத்து முத்துமுத்தாய் மொழியலாநார்
முன்னமர்ந்து செவிமடுத்தார் முகமலர்ந்து ஆதரித்தார்
சொன்னவற்றுள் ஏகஇறை மதங்கள்பல தமிழகத்தே
சுயமாகவே அவதரித்துத் தாய்மையுடன் துலங்கிடினும்
சோர்வுற்று பாசிபடர் சுவரைப்போல் சுடரிழந்து
சுதமுற்ற காரணத்தைச் சுமார்த்தவிதி முறைபலதால்
பின்னமுற்ற பேதகத்தை பிரித்தெடுத்தால் அதுயேசு
பெருமானுரை வழியென்று பெருமையுடன் பேசிடுவார்
பெலனீயும் கிறிஸ்துமதப் பிரச்சார மேற்போர்தொகை
பெருகுதலம் இதுவென்று தமிழகமாய்த் தேர்ந்திட்டாரே 5993

தீண்டாமக் கோட்பாட்டின் தீமைகள்

கேட்டறிந்த தமிழகத்தின் கிளைமொழிகள் பலமதங்கள்
 கேண்மைமிகு பண்பாடு கிளர்ந்துயர்ந்த பலகலைகள்
 கீழாக மாந்தர்தமைக் கிட்டிடலோ தீண்டிடிலோ
 கேடாகுஞ் செயலதனால் கிட்டுவது மாபாவம்
 தாட்சியில்லாத் தவறிலைபோல் தாரணியில் எங்குமிலாத்
 தனியினத்தின் தத்துவங்கள் தாராள மாகவுள்ள
 தமிழகத்தில் இயேசுபணி தற்காத்து மக்களிடை
 தகித்தொடுக்குங் கொடுமைகளைத் தானகற்றும்
 மாட்சியதால் மாசபைதான் மனமுவந்து தனக்குவாய்ப்பு
 மலர்ந்தளித்தால் ஆங்குசென்று மனுக்குமரன் திருவரத்தை
 மாந்தர்கட் குரைத்தவர்கள் மாநிலத்தில் பவமறுத்த
 மனுக்குலமாய் ஈடேற்ற மகத்தான பணிசெய்து
 மீட்சினும் பெருஞ்செல்வம் மேதினியிற் பரவும்வகை
 மிகைகொளவே செய்வேனென மேலான நம்பிக்கை
 மிளர்கின்ற ததற்காக மேலோரே எனை அனுப்பும்
 மேற்கொண்டு பணியாற்ற தமிழகத்தைத் தேர்ந்திட்டேனே 5994

தமிழகத்தின் உயிர்ப்பலி தடுக்கும் ஊழியம்

உம்பர்தொழு மியேசுபரன் உயர்சிலுவை தனிலுதிரம்
 உகுத்துயிரைப் பலியிட்ட உன்னதத்துத் திருப்பலியால்
 உலகிலுளார் தம்பாவ முறுகறையைக் கழுவியதன்
 உண்மைதனை உற்றணரார் உன்பதத்தைப் பெறுவதற்கு
 வெம்பாவ மன்னிப்பின் விண்ணப்பம் பெற்றுவிட்டால்
 விரைந்தோடு மெனவுரைத்த வெற்றுவரையால் அஞ்சியவர்
 வேண்டுதலை வேண்டுதற்கு விலைகொடுத்த சீர்கேட்டை
 விலக்கவழி செய்லுதர் விழிப்புணர்வால் சீர்பெற்ற
 எம்பரனின் இரக்கமுள்ள ஏற்றமதைத் தமிழகத்தில்
 இடர்தரவே உயிர்ப்பலியால் இற்றுவிடச் செய்மடமை
 இரிந்துவிட இயேசுபரன் ஈடான பலித்தியாக
 மியம்புவதால் ஒழித்திடலாம் அதற்காகத் தமிழகத்தில்
 இயேசுபணி புரிவதற்கு இதயத்துத் தாபமெழ
 இத்தலியை விட்டேக எண்ணினேன் அதற்காயென்
 இதயத்தை நேர்ந்துவிட்டேன் இதற்கிணங்கித் திருச்சபையார்
 எனக்குவிடை தருகவந்த இடந்தமிழகத் தேர்வெனார் 5995

மனித சாயலில் இறைவனைக் கண்டவர்கள்

ஆதியிலே இயற்கைதரும் அருள்கொடையில் இறைவடிவை
 ஆராதித் தேற்றியவர் அதன்பின்னால் அவர்மனுமேல்
 தீராத அன்புகொண்ட திருவுருவம் மனுச்சாயற்
 தோராய முள்ளாரெனத் துணிந்தவரை மனுவுருவத்

தூதிறைவன் எனவடித்துத் தொழுதேத்தும் வழிபாட்டு
துய்மைதனுள் நுழைந்தின்று தூசெழுப்பி மாசுறுத்தும்
தூர்க்குணத்துச் சாத்தானின் தொழும்பர்கள் செய்கின்ற
துட்டமெனு அடைமொழியின் தொக்குநிற்கும் வழிபாடடை
வேதியரும் அவர்மறையும் விரிதுரைத்துத் தளரச்செயும்
விண்ணப்பச் சுலோகங்களும் விழிமுடி மந்திரத்தை
விறுவிறுக்கும் பகுத்தறிவு விபரமில்லா வழிபாடும்
விரிவாகப் பரந்துள்ள வியநிலமாந் தமிழகத்தில்
சோதியெனும் சத்தியத்தின் சுடர்விளக்கை ஏற்றிவைத்து
சுற்றிவரப் பரிசுத்த சுயவறிவாஞ் சூரியனின்
சுடுகதிரால சுத்தமிடச் சுற்றலகக் கடற்பயண
சொல்தூது உரைக்கநானும் தமிழ்நாடு தேர்ந்தெடுத்தேன் 5996

தமிழகத்தின் தனித்தன்மை மாசுற்ற வகை

தமிழகத்திற் கால்பதித்தால் தானடையும் இறையின்பம்
தற்பரனின் அருள்வரத்துத் தையமிக்க கிறிஸ்தவத்தின்
தத்துவத்தை உய்த்துணர தகைசெய்யும் எனவோர்ந்தேன்
அமிழ்ததுள் நச்சரவின் ஆலமது கலந்ததுபோல்
அந்நியரின் நடமாட்ட ஆதிக்கம் ஆகமத்தால்
அலங்கோல மடைந்ததனை ஆயனவன் திருமறையாம்
அமிழ்ததனால் குணமாக்கி அவர்மதத்தில் ஆண்டவரின்
குமிழிட்டு வழியுதரக் குருசிதரு மதக்கருத்துக்
கொள்கையினை உணர்த்திட்டால் குவலயத்தில் அம்மொழியில்
கொள்ளையின்பம் நுகர்பலவாங் குழுக்களார் தம்மிடையே
குளிர்காற்றாந் தென்றல்போல் குதித்தோடிப் பரவிடுமே
உமிழ்ந்துரைக்கும் உலுத்தர்களும் உண்மையதைத் உணர்ந்தோதி
உலகுய்ய வந்தயேசு உயர்மதத்தை வழிப்படுத்த
உற்றதொரு திருச்சபையாய் உலகதிலே திகழ்வுறவே
உறுதியுறும் எனவுன்னி தமிழகத்தைத் தேர்ந்திட்டேன் 5997

மனிதர்கள் இறைவனாகார்

புனிதர்களை இறந்தபின்பு போற்றுகின்ற வழக்கமொன்று
புவிதனிலே உண்டவரின் போதனைகள் திருப்பணிகள்
புலன்கொண்டு அர்ச்சிஷ்ட்ட புகழ்கொடுத்து மதித்திடினும்
பூதலத்து மனிததெய்வப் பொற்பதவி கொடுப்பதில்லை
அநித்தியத்து வாழ்க்கையுள் ஆத்மாவைத் தானடைய
அகிலத்து மாந்தர்தமை ஆண்டவருக்கு நிகராக
அனுசரித்துத் தாள்பணியும் அவலமொன்று தமிழகத்தில்
ஆட்டமிடல் கண்டுமனம் அதிர்ந்திட்டே னதைப்போக்கி
முனிவர்நிலை கொண்டவர்கள் முதிர்ஞானக் குருவதனால்
முன்னிடத்தில் வைத்தவரை முற்றுறவே போற்றலன்றி
முழந்தானை இட்டவர்முன் முகந்தாழ்த்தி வணங்குமுறை
முழுமுதலை அவமதிக்கும் முடிமன உறுத்துதற்கு

பனிமிகுந்த பாரென்ன பாலைவன மணலென்ன
பாய்ந்தோடும் நதியென்ன பரந்தகடல் பரப்பென்ன
பரமனவன் பெயரதனைப் பாழ்படுத்தும் நிந்தைதனை
பலியெடுக்கும் வீரனாகத் தமிழகத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தேன் 9598

தயாபரனருள் கிறிஸ்வர்களுக்கு மட்டும் உரியதொன்றல்ல

பல்லாயிர வருடகாலம் பாரினிலே திகழ்தமிழர்
பண்பதிலே பரமபத பாசமுறை நிலையுணர்வு
படர்ந்தெழுந்து மிளிர்வதையும் பரனொருவன் அவனுலகைப்
பாலிக்குந் தனிமுதலென் பண்டுதொட்டு பயில்கின்ற
நல்லறிவு மதத்திடையே நச்சரவம் போல்நுழைந்து
நலித்துவரும் மனிததெய்வ நாட்டமதை நீக்கினாலே
நாதனவன் போதமது நனிதுயரும் நானிலத்தில்
நங்கிறிஸ்த மதவுணர்வை நாடுவோர்க்கே மன்னிப்பருள்
ஒல்லுவது என்றில்லை ஒருஇறையை உள்ளகத்தி
உணர்வோடு ஒம்புகின்ற உத்தமார்க்கும் உடையததால்
உறுத்துகின்ற பரநிந்தை ஒவ்வாத இறைக்கருத்து
உள்ளார்தம் மத்தியிலே ஒதுகின்ற வேதமொழி
வல்லபரன் திருவடியின் வரமெல்லாம் உலகத்து
வல்லையுறு மாந்தர்க்கு வரமருளும் தூய்மையிறை
வழியென்றி வழுத்துதற்கு வாய்படைந்தேன் அவவழியில்
வழங்குதூதுப் பணிசெய்ய தமிழகத்தைத் தேர்ந்திட்டேன் 5999

தமிழகத்தின் தூதுப்பணிக்குப் பாப்பாண்டவரின் தயவு

வித்துக்களை விதைப்பவனின் வினையுவமை கேட்டறிந்தேன்
விழுந்தவைகள் இடத்தன்மை விதியாலே விளைவுதரா
வீணுகும் எனவுணர்ந்தேன் விழுந்தவிதை முளைகொண்டு
வீரியமாய் வளர்ந்திடினும் விரிகூர்முட் பற்றைகளின்
தொத்துகளால் அழிந்துவிடும் தொகைபோல இறையருளைத்
தொன்றுதொட்டு அறிந்துணர்ந்த தூய்வுணர் வுள்ளமக்கள்
தோன்றியுள்ள ஒருநாட்டில் தூய்மையிலா மதக்கருத்து
தொக்கிமுடி அழுத்துகின்ற தூர்க்கெதியைக் கண்டுவிட்டேன்
சத்தியமாம் ஆகமத்துச் சாட்சிகளால் அந்தகார
சத்துவத்தை எடுத்தெறிந்து சமயமெனும் பயிர்வளர
சான்றுரைப்பேன் அதனாலே சாவரினும் இறைத்தூதைச்
சாற்றியதால் இறைவனடி சார்ந்தேனெனும் நிம்மதியில்
தத்திநானும் தவழ்ந்திடுவேன் தைரியத்து உணர்வோடும்
தற்பரனின் தயவெடுத்துத் தடுமாறும் உளத்வர்க்கு
தளர்வகற்றி நிலைநிறுத்தி தன்சுதனின் தியாகமதைத்
தானுணர்த்தும் பேர்பணிக்குத் தமிழகத்தைத் தேர்ந்திட்டேன் 6000

ஆபத்திற் காக்கின்ற அடைக்கலமே ஆண்டவன்

ஆதியிலே மிருகங்களாய் அனைந்துலைந்த மனிதவினம்
அவரவர்கள் வாழ்வன்றிமற்று அனைத்தையுமே நினையாது

அந்தகார நிலையினிலே அணுகிவந்து அழிக்கின்ற
 ஆபத்து தருமியற்கை அனர்த்தங்களால் அஞ்சியஞ்சி
 நாதியற்ற நிலையினிலே நலந்தேடி நன்மைசெயும்
 நம்பிக்கை தருகின்ற நட்புள்ளார் உதவியுடன்
 நாடியதாம் காப்புகளும் நட்பாற்றில் விடும்வேளை
 நாடாத ஒருதவி நண்ணுகின்ற அற்புதத்தால்
 ஏதிதுவோ அபாயத்திலே எப்படிதான் உடன்வந்து
 இரங்கியெனைக் காப்பாற்றும் எவருமில்லா மாயங்கள்
 இருக்கின்ற தெனினுமவை எவருக்குமே தோன்றிபாது
 இலங்குமொரு சக்தியெது இயற்கைதனை படைத்தளிக்கும்
 சோதியெது எனவாய்ந்து சுயமான உந்துசக்தி
 சுடரதனைத் தெளிந்தேற்ற தூயவிறை எனஉணர்ந்த
 தொன்மைமிகு இனம்வாழும் தொலைத்தார இந்தியத்து
 துணைக்கண்டந் தோய்தேய தமிழகத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தேன் 01

தமிழகத்தின் தூதுப்பணிக்குப் பாப்பாண்டவரின் தயவு

ஆங்கெழுந்த ஆண்டவரின் ஆகமத்தில் ஆரியரின்
 ஆதிக்கத் தழும்புகளை அகற்றுதற்கு ஆதரவாய்
 அடைக்கலமாய் அணைத்தெடுத்து அனுக்கிரகச் சுடரொளியாய்
 ஆத்மாவுக் கமைதிதரும் ஆபுதமாய்ச் சிலுவைதனை
 ஒங்கியெடுத் துரைத்துவேத உண்மைதனை உணரவைத்தல்
 ஒருமுழுவாம் உத்தமனின் உயிர்ப்பலிக்கு உகந்தபல
 உயிர்கள்தமை ஈடேற்ற உகந்தவழி அதனாலே
 உவந்தென்னை தமிழகமென் உலகத்திற்கு அனுப்பிவைப்பின்
 தாங்கிடுவென் பலதுயரைத் தையயீசன் தையபிறர்க்கு
 தானுரைக்க தடைசெய்யுந் தாக்கமெலாந் தகர்த்தெறிந்து
 தற்பரனின் சத்தியத்தைத் தானுரைத்து தங்கள்தொன்மை
 தராதரத்தை உணர்வதற்காய்த் தமிழகத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தேன்
 மூங்கிலிசை முழங்குகின்ற முத்தமிழில் இறைவேதம்
 மொழிவதற்கு அனுமதியை முகிழ்ந்திடுக எனப்போப்பை
 முனிபணிந்து செப்பிடவே முகம்மலர்ந்து தலைதொட்டு
 முனியரசன் அப்படியே முடிகவென மகிழ்ந்திட்டார். 6002

வீரமாமுனிவர் பின்னோத் தமிழ்

இத்துடன் நிறைவுறும்

271 வது அங்கம் நிறைவுறும்

30042006

272. தூதுப்பணிப பயிற்சி பெறல்.

சபை மூப்பர்கள் மொழிந்த போதம்

தற்பரன் தூது தன்னைத் தானெடுத் தியம்புதற்கு
உற்றதோர் திடத்தை உள்ளத் துணர்விலே உறுத்தி வைத்து
பற்றறு நிலையைப் பார்த்த பரனடி ஊழியத்தின்
முற்றுறு தேர்ச்சி யுற்ற முதியவர் மொழிந்துநின்றார் 6003

அறிவினிற் சிறந்து விட்ட அன்பனே அந்தஅறிவு
வெறிததே ஆதும் வேளை விரைந்திடும் அதனைக் கண்டு
பொறிபடு மான்போல் புத்தி புரண்டிடும் அந்தநேரம்
செறிவுற நாங்கள் பெற்ற செயலதைச் செப்பக்கேளே 6004

ஆங்குள சமய பேதத் தறிவினை அறியுமுன்பு
ஈங்குள எமது மதத்தின் இயல்புகள் அதனைக் காக்கும்
பாங்குகள் பாப்பென் தலைவர் பாலனம் அவர்தான் வாழும்
ஓங்கிடு வத்திக் காணென் உன்னத நாட்டின் செழுமை 6005

திருச்சபை மடங்கள் அங்கு திரண்டிடும் அடியார்கூட்டம்
அருள்புரி இயேசு போதம் அறைந்திடு ஆல யங்கள்
உருவது வாளை முட்டும் உன்னதச் சிலுவை கொண்ட
பெருவுருக் கூடம் நிறையும் பேரின்ப மன்றின் காட்சி 6006

பாப்பர சென்னும் பதியின் பரந்திடு அழகைக் கேளே
காப்புறக் கர்த்தர் வார்த்தை கடுகிலும் பிசகா வாறு
கோப்புற நிரைத்த கொள்கை கொண்டிடு மாட்சி பொங்கும்
மாப்புர அருளின் மாண்பு மலர்தலை செவியிற் கொள்ளே 6007

வத்திக்கான் அந்தாதி

பரிசுத்த வேதாகமம் இட்ட அடித்தளம்

பரிசுத்த வேதம் மத்தேயு பதினோ ராமதி காரத்தில்
உரித்துடை வசனம் பதினெண் உரைதனி லிருந்து அடுத்த
சூரிசிறை புகன்ற வார்த்தை குவலயத் தன்னைமீட்கும்
பரிசுதாய் இலங்க லுற்ற பாங்கதைப் பகரக் கேளே 5008

கேட்டிடில் அந்தக் கூற்றில் கிறிஸ்துதன் சபையைக் கட்டி
நாட்டிய அடிக்கல் பற்றிய நாதனின் சித்தம் தேர்ந்து
வாட்டிகான் அரசும் அதனின் வரலா றெல்லாம் கண்டு
ஈட்டலாம் அறிவை என்று இயம்பிடும் சிலுவை தானே 6009

இயேசு தேர்ந்தெடுத்த பேதுரு

சிலுவைப பாட்டின் முன்பு சீடர்கள் தம்மோ டமர்ந்த
கொலுவினில் சீமோன் என்னும் குறையறு பேதுருவை
தொலைவினில் அழைத்துச் சென்று சொல்லுக நான்யார் என்ன
வலுவெலாம் இழந்து நடுங்க வயங்கினான் ஐயம் இல்லை 6010

அய்யனே அடியேன் ஆதி அந்தமே அறியேன் எனினும்
மெய்யான உயிரே உள்ள மேலவன் குமரன் என்று
உய்யவே உணர்ந்து கொண்டேன் உள்ளத்தில் உள்ள எண்ணம்
வையம் போற்றுங் கர்த்தா வழுத்தினேன் பொறுக்க வென்றான் 6011

பரம தகப்பன் தந்த வார்த்தை

என்றலும் இயேசு நாதர் இன்முகங் காட்டி ஈது
குன்றிடு இரத்தம் மாம்சங் கொண்டவர் உரைக்கும் வார்த்தை
அன்றிது பாக்கியம் செய்தாய் அருளுடை பரமன் உனக்கு
இன்றிதை தெளியச் செய்தார் இறையருள் பெற்றுக் கொண்டாய் 6012

கொண்டவன் உன்னை நானும் குன்றெனும் கல்லாய்த் தேர்ந்தேன்
மண்டலப் பிதாவின் அருளை மாநில மாந்தர் பெறவே
பண்டுடை பாவம் போக்கும் பரிசுத்த திருச்சபை தன்னை
வண்டலன் சாத்தான் மடிய மண்ணதில் கட்டுவேனே 6013

திருச்சபை அமைப்பும் பரத்தின் திறவுகோலும்

கட்டிடுஞ் சபையை எந்தக் காலமும் பாதாள வாசல்
எட்டியும் பார்த்திடாது என்னுடை சபையின் கோலை
திட்டமாய் உனக்குத் தருவேன் திறப்பதே பரத்தின் வாசல்
நுட்பமாய்த் திறந்து பரத்தில் நுழைத்திட அருளதாமே 6014

அருளுற மண்ணில் கட்டும் அனைத்துமே பரத்தில் கட்டும்
பொருளுறும் புவியில் நீயும் பொருந்திடு அவிழ்க்கும் கட்டு
தெருளற பரத்தில் உள்ள திகைப்புறு கட்டை அவிழ்க்கும்
மருளதை அகற்று மலர்த்தும் மாண்புரை மேலுஞ் சொல்வேன் 6015

சொல்கின்ற தேவ குமாரன் சொல்லிது மாறி டாது
வல்லவர் தந்தை எனக்கு வரமெனத் தந்த பேறு
சொல்லொணு அதிகாரம் மண்விண் சுதந்தர முள்ள தாகும்
எல்லாமே எந்தன் அருளால் எங்குமே உமக்கே ஆகும் 6015

பேதுருவே! நீ செய்ய வேண்டியவை

ஆகிய வரத்தின் கொடையால் அதிகாரம் பெற்ற நீங்கள்
சாகியம் பலதின் மத்தி சமூகத் திடையே சென்று
போகிய இடங்கள் தோறும் போதித்து எந்தன் போதம்
ஏகிட மேற்போர் தம்மை எந்தனின் இனிய சீடர் 6016

சீடர்கள் ஆக்கிச் ஏற்றுச் சேர்பிதா குமாரன் ஆவி
தாடனை முன்றின் பேரில் தான்திரு முழுக்கே ஈந்து
நாடதன் இடங்கள் எல்லாம் நனிதிதைச் செய்க உங்கள்
கூடவே எந்த நாளும் குறைவிலா திருப்பேன் நானே

6017

வானின்று இறங்கிய இயேசு ஈந்த வரங்கள்

நானே என்ற தேவன் நலிவுறு சிலுவை ஏறி
வானே சென்ற பின்பு வந்தவர் தேர்ந்த சீடர்
தானே சேர்ந்த இடத்தில் தரிசன மாகி இப்போ
கோனே பரம தகப்பன் கொள்ளாவி உங்கள் இடத்தே

6018

இடத்ததே வந்து இறங்கும் இணையிலா பெலனைப் பெற்று
திடமது கொள்வீர் எந்தத் தேசமும் பரந்து சென்று
தடமுறு எந்தன் சாட்சி தந்திடும் தக்கோர் ஆவீர்
நடமாடி உலகின் கடையாம் நாட்டிலும் திகழுவீரே

6019

திகழுக அதனால் எங்கும் திருச்சபை தோன்றும் ஆங்கு
புகழுறு தேவன் சமூகம் புனிதமாய் துலங்குந் தூய்மை
மகிழ்வதும் பொங்கும் என்று மலர்ந்தவர் பரத்திற் கெழுந்த
தகவதைக் கண்ட சீடர் தற்பரன் பணியில் தோய்ந்தார்

6020

இயேசு திருச்சபையின் முதலாவது தலைவன்

தோய்ந்தவச் சீடர் குழாமும் துணிந்தனர் தேவ வார்த்தை
பாய்ந்திட உலகமெங்கும் பரந்திடு வாய்க்கால் வெட்டி
ஆய்ந்தனர் அருளின் வரத்தை அனைவரும் நுகரும் வண்ணம்
ஈய்ந்தனர் திசைகள் தோறும் இயேசுவின் கொடைகள் தாமே

6021

தாமவர் தங்கட் குள்ளே தலைவனாய் இயேசு தேர்ந்த
தூமனப் பேதுரு விற்பின் தொடர்ந்திடு சீட ராக
ஆமனங் கொண்டு முதலாம் அவனியின் திருச்சபை ஆகும்
வாமனன் என்றே ஏற்றி வழத்தினர் பாப்பே ஆனார்

6022

வத்திக்கான் தோற்றமும் பாப்பரசின் தூய பெயர்களும்

ஆனவர் இத்தாலி நாட்டில் அமைந்த ரோமின் தெற்கில்
வானவர் பணியைத் துலக்க வளைந்துமே பாயும் ரைபர்
தானவர் ஈந்த நதியின் தடத்திடு வத்திக் கானென்
தேனாகக் குன்றின் பரப்பில் தேர்ந்ததோர் அரசே பாப்பு

6023

பாப்பது நாமம் பலவாம் பகர்ந்திடில் ரோமின் ஆண்டகை
காப்புறு கிறிஸ்து சபையின் காவலன் மேற்றி ராணி
தூப்புறு அப்போஸ் தலரின் தக்கதாம் இராசகுமாரன்,
மாப்பெரும் உலக திருச்சபை மதித்திடும் பொந்தியு மாண்பே

6024

மாண்புறு இத்தா லிதேய மாமன்னன் வத்திக் கானின்
பூண்புறு கோலே ஏந்தும் புங்கவன் இராசன் உன்னதத்து

ஆண்டகை இறைவன் பணியை அகிலத்தில் ஆற்றும் அரிய
தாண்டகை என்று உலகோர் தகைமிக அழைப்ப துண்டே 6025

ஆகம அறிவுச் சாலை

உண்டிங் குலகில் வாழும் உயரிய கிறிஸ்து மதத்தின்
பண்டிருந் தெழுந்த சீலப் பாங்குகள் பண்பு நெறிகள்
கொண்டதோர் வரலாற் றுண்மைக் குறிப்புகள் அவைகள் தம்மைக்
கண்டிடும் நூல்கள் சான்று கவினுறு சின்னம் பாரே 6026

பாரினில் சிறந்த நூல்கள் பத்து இலட்சமே கொண்ட
சீரிய நூலக மாகத் செழிப்புறு நிலையம் அதிலே
தாரிடை கிறிஸ்த மதத்தை தகைகொள பரப்பி வாழ்ந்த
பேரினர் அவ்வப் போது பெய்திட்ட செய்தி காணே 6027

இத்தாலி நாடு கத்தோலிக்க உலகின் ஆட்சி ரீடம்

காண்குக் காலா காலம் கவினுறு வத்திக் கானின்
மாண்புகள் பெருகப் பெருக மாநிலம் வளர்ந்து இத்தலி
பேண்பொரு இறமை மிக்க பெருந்தல மாகத் திகழ்ந்த
ஆண்டகை ஆளும் புலமாய் அவனியில் இருந்த போது 6028

போதது முகிழ்ந்த பூவாய்ப் பொலிந்தது அருளின் மையம்
தாதது பொருண்மியத் தன்மைகொள் மக்கள் ஆட்சி
வாதுற வத்திக் கானின் வளமெலாம் குறைய வைத்து
பேதுறச் சுருங்கி இன்று பெய்புலம் குறைந்த தம்மே 6029

அன்றையப் பாப்பரசும் இன்றைய நிலையும்

அம்மை அப்பன் என்ற அகநிலைத் தேவன் பேரில்
செம்மைகொள் இறமை நூறு செறிநிலத் தடக்க மாக
தம்மையே ஆளும் அரசின் தகையெலாம் கொண்டு மிளிரும்
இம்மையின் புனிதத் தலமாய் இலங்குதல் மகிமை யாமே 6030

ஆமென் என்று தூயர் அர்ச்சனை ஓதும் இந்த
தூமென் போப்பின் இல்லம் தொடருறு அரணை ஒக்கும்
பாமென் ஒலிகள் பக்தி பரவிடப் பொலியும் அரணின்
பூமென் மனையோ ஆயிரம் பொருந்தறை அமைந்த வேதி 6031

தூய ரீட்டர் சதுக்கம்

வேதியர் தலைவன் தனது விழைவுறு ஆணை ஆசிர்
ஆதிய பக்தர்க் கெடுத்து அறைதரு பொழுதில் அவரின்
நீதியில் அடங்கும் அடியார் நிறைதர நிறைந்து கூடும்
போதிய இடமாய்ப் ரீட்டர் புகழுறு சதுக்கம் புகலே 6032

புகன்றிடில் தனக்கே உரிய புலமதும் இறமை மற்று
பகர்ததற் கரிய பாலனப் பாதைகள் தபாலின் சேவை
செகத்துள கத்தலிக் கருத்தர் செயற்படு தூதுவர் மற்றும்
தகத்துடை உலக நாட்டின் தனியொரு மதத்தின் தலைவர் 6033

தலையாய கிறிஸ்து தன்னைத் தாங்கிடு திருச்சபை உலகில்
நிலையுற நிறுத்தும் உயர்ந்த நீளர சென்று போற்றும்
வலையதாய் உலகப் பரப்பார் வணங்கிடும் பாப்பின் ஆட்சி
கலைவுற அமைப்புக் கொண்ட கடவுளின் ஆட்சி என்னே 6034

என்பவர் கோடி அந்த எண்ணத்தில் கர்த்தர் வார்த்தை
உன்னியே வாழ்க்கை தன்னில் உணர்ந்திறை போற்று வோர்கள்
தன்னிடம் புனிதமான தலமிது என்றே சொல்வார் அதனின்
மன்னவன் பாப்பே அவர்வாழ் மாளிகை அமைப்போ பெரிதே 6035

வத்திக்கான் மாளிகை அமைப்பு

பெருங்கலை வல்லோர் சேர்ந்து பிரகஸ் பதியாய் இயங்கி
அருங்கலை அறிவால் செய்த அழகுறு அரச இல்லம்
மருங்கெலாம் மதத்தின் மகிமை மங்குறு வாறு பணிகள்
தருமிடம் இதுவே அங்கு தாழ்ந்துதாள் வணங்கும் தலங்கள் 6036

தலமதின் சிறுந்த விதானந் தனிலே ஓவியத் திறமை
நலமுற வாய்ந்த மைக்கேல் அஞ்சலோ வரைந்த வண்ணம்
உலவுறு காட்சி கொண்ட ஓவியர் பலரால் வரைந்த
பலப்பல அழகுக் காட்சி பார்ப்பவர் மனதை அள்ளும் 6037

அள்ளல் பள்ளம் வீழ்த்தி அழித்திடும் அசுத்தன் செயலை
கிள்ளியே எறியத் தக்க கிறிஸ்துவின் போதம் தன்னை
உள்ளத்தில் கொண்ட துறவோர் உறைவிடம் அவர்கள் அறிவு
விள்ளவே பயிற்றும் பள்ளி விரிவுரை செய்யும் பீடம் , 6038

பீடங்கள் அதனை அண்மிப் பெரிதுயர் மாடம் தன்னில்
பாடலும் பக்தி இணையும் பரவசம் ஆங்கி ருந்தே
நாடது அளாவும் பக்தர் நலமனங் கொள்ள இறையின்
தேடலாம் அறுதி பாப்பு தெரித்திடும் ஆணை சொல்லி 6039

போப்பின் ஆணை பொலியும் தலமிது

சொல்லியே ஆணை கொடுக்கும் சுயமுறு போப்பின் ஆட்சி
புல்லவே நடக்கும் இந்தப் புனிதமாந் தலமோ மறையென்
சொல்லெனும் தலத்தில் இயேசு சுவாமியின் சிலுவைப் பாடென்
வல்லமை அரண்கள் மனைகள் வாய்ந்ததே வத்திக் காணும் 6040

கானகம் என்னுஞ் சோலை கமழ்ந்திடு மலரும் கணியும்
வானக மென்ன அமைதி வழங்கிடு வரையில் அமைந்த
கோனகர் இதனில் உள்ளே கொழித்திடு அருளின் செல்வம்
ஆனவை கண்டு தேரில் ஆத்தும சுகமே கொள்வாய் 6041

வத்திக்கான் அந்தாதி முற்றும்

273 கடல் கடந்த தூதுப்பணிக்கு

மத பீடத்தின் அனுமதி

முதியோர் புகன்ற முதுரை

இவ்வாறு வத்திக் கானின் இயல்பதைச் சொல்லி மூப்பர்
இறைவனின் அருளால் செழிக்கும் இத்தலி நாட்டில் என்றும்
எவ்வாறு இயேசு நாமம் இலங்கிட வேண்டும் அதனை
எப்படிச் காத்துப் பேணி இகவாது இகத்தோர் வாழ
செவ்வனே வகுத்து வைத்த செயல்களும் அறிவும் என்றும்
செத்திடா வாறு செப்பும் செய்திகள் இறைவன் பேரில்
ஒவ்விடப் போப்பின் ஆணை உறுதியாம் பாட்டைச் சொல்லி
உறுத்தியே வைக்கும் பலவாம் உலகியல் பகர்ந்து நின்றார்

6042

அறிந்தவற்றை அறிந்துகொளும் ஆவல்

முன்னரே அறிந்து தேர்ந்த முடிவதே எனினும் மூப்பர்
முதுரை தள்ளா தேற்கும் முனைப்பினில் நாட்ட முற்று
நன்னுரை மடுத்துக் கேட்டல் நல்லதே என்று தைரிய
நாதராம் இளைஞன் அமர்ந்து நவில்வதை உற்று உணரச்
சின்னமாய் முனிவர் தாழ்த்துஞ் சிரத்தராய்ச் சிரத்தை யோடு
சிந்தை செறித்து ஐயம் சேரினும் அவற்றைத் தனது
முன்னறி வுணர்வி னோடு முடிந்துமே உண்மை தேறி
முயன்றுமே வெற்றி கண்டு மொழிந்தவை தெளிந்து நின்றார்

6043

சித்திரப் பாவை போலச் சிந்தையை அடக்கிச் செவிவாய்
செல்சொல் எல்லாம் நன்கு சீராகத் தூக்கிப் பார்த்து
தத்துவ ரீதி யாகத் தன்னுடை அறிவுக் கெட்டத்
தரமுற பகுத்து ஆய்ந்து தகவுற உணருங் காலே
வித்தகத் திறத்தில் மேலோர் விரித்தவை எதிலுமும் பேதம்
வினையாது இருந்த தாலே விதைத்தவர் ஐயங் கொண்டார்
அத்திற மூப்பர் அவரது அவதானம் அலைந்த தென்று
அடிக்கடி உன்னிப் பார்த்து அவர்நிலை தேற லுற்றார்

6044

மூப்பர் மொழிந்த மொழிசில.

மதமினம் மொழிகள் பண்பு மறையென வேறு பட்ட
மண்ணை நாடிச் சென்று மரிமகன் விதைத்த போதம்
இதமுற்ச் சொல்லுந் தீரம் இவங்கிட இயேசின் வரத்தை
இதயத்தில் நிறைக்க வேண்டும் இதற்காகச் செபித்து நோன்பு
நிதமுமே ஆற்றல் அடியார்க் கவசியம் நீயிதை மனதிற் கொண்டு
நீடித்த பொறுமை யோடு நிலத்ததின் நிலைக்கு ஏற்ப
எதனையுஞ் எடுத்து சொல்லி எவருமே ஏற்கு மாறு
யேசுவின் கொடையின் மாண்பை ஏற்றியே வைக்க வேண்டும்

6045

தைரிய நாதர் எடுத்த தந்துணிவு ஏற்றம்

இறைப்பணி அடியார் போதம் எல்லாமே செவியில் ஏற்று
ஏதெது எப்போ செய்ய இயலலா மென்று தெளிய
மறையதில் இயேசும் அவரின் மாணவர் நிலையைக் கொண்ட
மதிமிகு அப்போஸ் தலர்கள் ஆற்றிய படிகள் நிரூபம்
நிறைவுறத் தேர்ந்து அதன்பின் நிலமெலாம் பரந்து கிறிஸ்து
நிதியெனும் சத்தியம் உரைத்து நெட்டுர முற்ற அடியார்
மறைதனைக் காக்கும் மகிபன் மாபெரும் போப்பு தனக்கு
மடல்களாய் வரைந்த செய்தி மதியுரை எல்லாங் கண்டார்

6046

பலலெட்சம் பனுவல் கொண்ட பாப்புவின் நூலின் சாலை
பலமுறை சென்று புரட்டிப் படித்துமே அறிந்து கொண்டும்
நலவுரை பகரும் பாங்கை நயமுறக் கற்ற தோடு
நாடுகள் அங்கே உள்ள நடைமுறை அனுபவங்கள்
தலங்களும் அங்கே மக்கள் தயாபரன் தன்னை வணங்கும்
தகைகளும் கிறிஸ்து மதத்தின் தத்துவத் தோடு முரணும்
மலங்களும் அவற்றை எப்படி மாய்க்கலாம் என்றும் படித்து
மறைவிதி யோடு போத மார்க்கமே தேர்ந்து கொண்டார்

6047

அந்நிய நாட்டில் எதிர்கொள்ளும் ஆபத்துக்கள்

இறைப்பணி செய்யச் சென்ற இயேசுவின் அடியார் பலபேர்
இத்தலி திரும்பா ராகி இறந்ததும் இடர்கள் உற்று
குறையுடல் கொண்டு உலகில் குமைந்ததும் கொடியோர் கள்வர்
கொடுமை கொள்ளை என்னும் கொடுந் நிகழ்வால் மூய்ந்து
இறைபதம் சேர்ந்த வாறும் இரத்தச் சாட்சி யாக
என்றுமே நிலைக்குந் தியாகம் இயற்றிய பேறு மறிந்து
மறைவழிப் பாதை செல்ல மயக்கமே உறுது மரியின்
மகனருள் இரக்கம் வேண்டி மண்டியிட் டிறைஞ்ச லானார்

6048

எண்ணிய திண்மை கொண்டு எடுத்தவோர் காரி யத்தை
இயற்றிட இதயம் தன்னில் இயேசுவை முன்னே நிறுத்தி
விண்ணவன் பணியில் தன்னை விலங்கிடு பினைப்பால் உறுதி
விளங்கிட வேண்டும் வணக்கம் விசுவா சமாதி பூண்டு
மண்ணைசை துறந்து மற்றும் மாயஞ்செய் சாத்தான் வலையை
மண்ணெழு தூசி யாக மாற்றியே விலக்கி நிமிர்ந்து
தண்ணளி கர்த்தர் தனக்குள் தன்னுடல் ஆவி யாவும்
தர்ப்பணம் செய்து தொடரத் தைரியம் பெற்றிட் டாரே

6049

தேர்வுக் குழுவின் முன் நிற்கல்

இத்தகை உறுதி கொண்ட இளவலும் அடுத்து இறைவன்
இணையடி தொழுது பாப்பின் இருப்பிடத் துள்ளே உள்ள
வித்தக முரைக்குந் தூது விளங்கிடும் குழுவின் முன்னே
விழுமிய கருமஞ் சொல்லி வேண்டிய உத்தரம் பெறவே

புத்தியை சோதித் தறிவோர் பொற்சபை தனக்கு வணக்கம்
 போற்றியைச் சொல்லி நிற்கப் பொருந்தவே அவரும் நோக்கிப்
 சத்திய மறையைப் பற்றி சர்வே சுரனின் சக்தி
 சகத்தவர் மேலே அவரின் சாந்தமாந் தயவின் இரக்கம் 6050

நமது பாவங்களுக்காக பலியான தேவ ஆட்டுக்குட்டி

எத்தகைத் தென்றும் ஏசு எவ்வாறு பாவ மீட்பை
 இகத்துள பாவிகட் கீந்தார் இதற்காய்ச் சிலுவைப் பலியாச்
 செத்தவர் மூன்றும் நாளில் சீவனைப் பெற்று எழுந்தார்
 செகத்துள அடியார் எவரும் சீவனை விட்ட பின்னர்
 செத்தா ரன்றி உயிரைச் சிலதுளி நேரந் தானும்
 செறிந்திடா திருக்க யேசு சாவினை வென்ற தாலே
 இத்தரை மக்கள் கிறிஸ்தை ஏற்பதால் ஆதும் பயனால்
 எப்படி உயிர்ப்பலி ஈனம் இல்லா தொழிந்த தென்று 6051

இயம்பலா மென்றும் பலவாம் இறைவனை வணங்கு வோர்கள்
 ஏகனாய் உள்ள தேவன் எல்லார்க்கும் இறைவ னென்று
 சுயமதாய் தோன்றி உலகைத் தொடர்ந்தா 'றுநாளில் படைத்து
 சூனிய உலகை இருசுடர் சோதியால் நிலவ வைத்து
 செயமுற ஏழாம் நாளில் சிரமது சாய்த்து ஓய்ந்த
 செம்மை அன்பை உலகோர் செகத்துள கால மெல்லாம்
 பயமுடன் பக்தி அன்பு பரந்திட ஓய்வு நாளாய்
 பராமரித் தொழுக வேண்டும் பத்ததி தன்னைச் சபைக்கு 6052

ஓய்வுநாள் ஆசரிப்பை எப்படி போதிப்பது

உரைக்கலாம் இதற்காய் உள்ள உலகியல் எண்ணம் தனனை
 உணர்த்தலாம் அதற்காய் தத்துவ உசாவுதல் எவ்வண் ஆற்றி
 நிரைக்கலாம் என்னும் கேள்வி நீட்டினர் தைரிய நாதர்
 நிலைதடு மாறு உளத்து நினைவெலாம் இனைத்து விடையை
 கரையடை அலையைப் போலக் கண்ணிமை மூடித் திறக்கும்
 காலத்தே இறுத்தார் அவற்றில் கறையெதுங் கடுகுங் காணா
 நரையுறு மூப்பர் நயந்து நல்லது என்றி கூறி
 நாடது விட்டு அகன்று நாதனின் பணியைச் செய்ய 6052

உத்தரவுச் சீட்டை உவந்தேற்றார்

ஏற்றவர் தகுதி உள்ளார் இயேசுவின் பணியைச் அந்நிய
 இனத்தவர் தனக்குள் செய்யும் இயல்புளார் என்று கூறி
 போற்றியே அனுமதி கொடுக்கும் புங்கவர் போப்பின் கவனப்
 புரிசைக் கணுப்பி வைத்தார் புலம்பெயர்ந் தேக உத்தரவு
 சாற்றியும் கண்டம் விட்டுச் சனத்திடை கிறிஸ்து மதத்தைச்
 சாற்றிடச் சான்று வழங்கிச் சபைகளுக் கெல்லாம் இவரை
 ஆற்றிடும் பணிக்கு வேண்டும் ஆதர வெல்லாம் நல்க
 ஆணை யிட்டே மகிழ்ந்து ஆசீர் வதித் திட்டார் என்னே 6053

கனவது நனவாய் மாறிக் கண்ணிரண் டமர்ந்த போல
 கருதிய எண்ணம் கூடிக் கதித்ததை எண்ணி எண்ணி
 நனவா கனவோ என்று நம்பவே முடியா நாதர்
 நாடி நரம்பைக் கிள்ளி நம்பிட முயன்று கரத்தில்
 மனமுடன் போப்பு ஈந்த மடல்கள் மூன்றும் சிரித்து
 மலர்வதைக் கண்டு உள்ளம் மகிழ்ந்தவர் தேவனுக்கு
 கனமுறு நன்றி செலுத்தி கர்த்தாவே உந்தன் நாமம்
 காக்குக உலகந் தன்னை காப்பிது என்றிட் டாரே

6054

தேவிய நாதன் தன் தாய் மண்ணிற்குச் செல்லல்

தன்னுடன் உறைந்த தூறவோர் தருமாசி பெற்ற பின்னர்
 தாயகக் கிராமஞ் சேறி தன்னைப் பயந்தார் உற்றுர்
 முன்னவர் முதியோர் மற்று முதன்நிலைப் பள்ளித் தோழர்
 முயற்சியால் உயர்ந்த உழவர் முனிவர்கள் பண்ணை செழிக்க
 தன்னுடல் வெயர்வை சிந்தும் தகைமிகு உழைப்போர் குடும்பம்
 தன்னுடன் இளமைக் காலந் தகைபல விளையாட் டாடி
 இன்பமே ஈந்த நண்பர் என்பவர் தம்மைக் கண்டு
 இறைப்பணி செய்யும் பேற்றை ஈட்டிய வண்ணம் சொன்னார் 6055

பாலனாய்ப் பள்ளி கற்கும் பருவப் பையனாய் ஆடிப்
 பாடியே வந்த சிறுவன் பண்ணை வயல்கள் கால்வாய்
 சாலவே சுற்றிச் சுற்றிச் சலிப்பிலா தோடி யோடி
 சளைத்திடா வண்ணம் நண்பர் சகிமார் தம்மோ டினைந்து
 காலமே தொட்டு இரவு கருமிருள் சூழு மட்டும்
 களைப்பற உணவை மறந்து களிப்புடன் அலைந்த பிள்ளை
 நீலமார் வானில் நிலவு நிறைமதி ஆவது போலே
 நிலத்தினில் காளை யாகி நிலைப்பதைப் பலரும் கண்டார் 6056

வயல்களில் கயல்கள் துள்ள வாய்பிழந் திரையைக் கவ்வும்
 வாய்ப்பதை நாடும் கொக்கின் வனப்பதைக் கண்டு களித்தும்
 நயமுற வானில் பரந்து நகர்ந்திடு மேகத் தோடு
 நானிலஞ் சுற்றும் நாட்டம் நாடியும் வானின் மதியை
 தயவுற கரத்தே பிடித்து தரையெலாய் சுற்றிச் சுழன்று
 தன்னுடன் வருதும் நண்பன் தகையென எண்ணி வாழ்ந்த
 பயமிலாக் காலம் பற்றிப் பற்பல நினைத்துப் பார்த்து
 பரவசம் கொண்டு பழைய பருவத்தில் பறந்து நின்றார் 6057

பாலனாய்க் கண்டு பரவசப்பட்டவர்கள் இன்று பூரித்தனர்

அன்றொரு பால னாக அடிமேல் அடிகள் வைத்த
 அழகுறு சிறுவனா யிந்த ஆண்டவர் புகழை ஓதும்
 மன்றுள அடியா ராக மலர்ந்திட்ட காளை என்று
 மனதிலே உவகை பொங்க மக்கள்தாம் மயங்க லானார்
 கன்றது வளர்ந்து இனிக்கும் கனிதரும் தருவா யன்றி
 கடவுளின் அருளைக் காட்டும் காவலன் ஆன பேற்றைப்

பொன்றவே கண்ட மக்கள் பூரித்துத் தோழில் உப்புப்
பொதியாக சவாரி செய்த பூவினைப் போற்ற லானார்

6058

ஊர் மக்கள் பெற்ற உள்ளத்தின் உவகை

இருபது வருடம் முன்னே இங்குளார் ஏந்தி முத்தம்
ஈந்ததோர் ரோஜா இன்று இளமை ததும்பும் துறவி
உருவுற வந்து பரத்தின் உன்னத ஈவு பற்றி
உணர்த்திடு தொண்டைக் கண்டு உவகையே கொண்ட ஊரார்
திருவருள் தமக்குத் தைரியத் தேனதாய்க் கிடைத்த தென்று
திசைபல அறியு மாறு திகழவே புகழ்ந்து இறைவன்
அருமை தன்னால் கிடைத்த அரும்பெருங் செல்வக் கொடையை
அள்ளியே கண்ணால் உண்டு அமிர்தென மாந்தி னாரே

6059

துறவு நிலை கண்டு துடித்த தோகையர் குழாம்

காளைப் பருவம் உற்றுக் கல்வியிற் சிறந்து தம்மைக்
கார்த்தளித் திடவே வல்ல காணியாள் பதியாய் வந்து
நாளை என்றோர் கவலை நண்ணிடை திருக்கத் தக்க
நலிவறு வாழ்க்கை க்காக நல்லவை செய்யும்,
வேளைக் குதவும் பிரபு வேந்தனாய் விளங்கும் போது
விழியதன் அம்பு பாய்ச்சி வீழ்த்துவேன் எந்தன் மடியில்
தானையே வருடிச் சுற்றித் தடுமாறு போது மறுகி
தாலியும் அணியச் செய்வேன் தானென மங்கை நல்லார்

6060

எண்ணிய எண்ண மெல்லாம் இலவது காத்த கிளியாய்
ஏமாற்றந் தரவே அண்ணல் இப்படித் துறவி வேடம்
பண்ணியே வரவே கண்ட பாவையர் மனமே இற்று
பாழ்ப்படு மனத்த ராகிப் பருவத தவிப்பு எல்லாம்
மண்ணதே ஆன தென்ற மனநிலை அறியா மைந்தன்
மற்றவர் முகத்தை நோக்கி மறைமொழி ஆசி சொன்ன
கண்ணியம் கண்ட காமன் கரும்புவில் ஐந்து பாணம்
கரத்திலே தளர விட்டு காசினி துறந்தான் மாதே

6061

பெற்றார் எண்ணமும் மண்ணானது.

பட்டுடை மணிகள் அணிந்து பவனியோய் வந்து தமக்கோர்
பாலனைப் பேரன் வடிவிற் பயந்திட மணமே செய்யும்
கட்டிளங் காளை வருவான் என்ற கனநாள் கொண்ட ஆவல்
கைவிடு கண்ணா டிதரையில் கதித்துமே வீழ்ந்து டைந்த
விட்ட வாறின்று மகனின் விருப்பு வெறுப்பு அற்ற மனதில்
வியனுறு கோலங் கண்டு விதிர்த்துமே போன பெற்றார்
மட்டிலாத் துயரங் கொண்டு மகனிவன் மரியின் மகனின்
மறுவுரு மகனே என்று மனமது தவித்துப் போனார்.

6062

273 வது அங்கம் முற்றும்.

4. தமிழகஞ் சேர் படலம் (40)

274. தாய் தந்தையரையும் தாயகத்தையும் விட்டுப் பிரிதல்

இந்தியப் பயணத் தேதி நிர்ணயம்.

திருச்சபையின் நிர்வாகந் தேர்ந்தெடுத்த
திருப்பணிக்காய் இத்தாலி யென்னுந்தாய்த்
திகழ்பூமித் திருமண்கணைப் பிரியுஞ்செய்தி
திசைவழியும் கப்பலது பெயருமுந்
பெருந்தினமும் நியமித்துப் பேசுமாணை
பெற்றமதைச் சொல்லிகதம் பெற்றவுடன்
பெற்றார்தமக் குரைத்தயவரின் பிரியாவிடை
பெற்றிடலே முதல்வேலை என்றுஎண்ணி
மருவியேதன் தாய்தந்தை முன்னேவந்து
மண்டியிட்டு தனக்கிறைவன் மலர்ந்தவாய்ப்பால்
மக்களிடை ஆண்டவரின் பணிசெய்யும்
மாட்சியதி தனக்குற்ற மகத்தானதோ
பெருமிதத்தை எடுத்தோதப் பெற்றவர்கள்
பெலனிழந்தார் பிரிவாம் புயலின்
பிறழ்காற்றின் புகுந்திட்ட தாசாகிப்
பேதுற்றார் இதயமதில் பிழவுற் றுரே

6063

கடற் பயணப் பாதை விபரம்

இத்தாலி நாடிருந்து கப்பலேறி இயல்மேற்குத்
திரையோடி போர்த்துக் கந்தேசம்
இலங்குகின்ற லிஸ்பனெனும் துறைமுகத்தில்
இருந்தேகும் கப்பலொன்றில் மீண்டுமேறி
தத்துகடல் தென்திசையின் தரையினோரம்
தான்சென்று இருளென்னும் தங்கநாடு
தாழ்சுற்றி தெற்கந்தம் சென்றிஅங்கே
தரிந்துநின்று மீண்டுமதன் கிழக்குநோக்கி
எத்தியெறி கடல்எதிர்த்து செல்திசையை
எட்டிடவே வடக்குத்திசை நோக்கிவழி
ஏற்றமுற பாய்விரித்து இசைந்துசென்று
இந்துக்கடல் எறியலைகொள் இடத்திலுள்ள
முத்தள்ளும் பாரசீகக் குடாவென்கடல்
முன்னேறி அரேபியா முந்நீர்முனை

முனைதாண்டி பின்கிழக்காய் சுக்கான் திருப்பி

முடிக்குமுறைப் பயணமென்னும் முறைகண்டாரே6064

பினைந்த கரங்கள் பிழந்து தாங்கின

தன்மகனார் தமைத்தனியே தவிக்கவிட்டு
தங்கண்ணின் பார்வைக்கு எட்டிடாத
தரையதற்குப் போனபின் தங்கள்நிலை
தானென்ன ஆகுமென்று தளர்வுற்ற
துன்பமதால் நொந்தமுது துவழ்பெற்றார்
துயரமதோ தரைதொடாத வானதனின்
தூரமது ஆகியதே என்றுணங்கி
தொலைக்குச் செல்மகனின் உரைசெவியில்
மின்னாகப் பாய்ந்திடவே மேலேஉள்ள
மேகமது தாவுகின்ற வானமிடிந்து
மிதித்ததுபோல் நோவுற்று மேதினியில்
மேற்கொண்டு என்னவினி நடக்குமென்று
அன்னையவள் தள்ளாடி அருகேநின்ற
ஆளன்தோழ் சாய்ந்துவிட்ட அதிர்ச்சியாலே
பின்னமுற்ற தந்தையவன் பினைந்தகரம்
பிழந்தவனைத் தாங்கிடவே பிதிர்வுற்றாரே 6065

காட்சிப் படுத்தவியாது போன கண்கள்

இனிமேல்மன எண்ணமெனுங் கண்ணிலன்றி
இயல்கின்ற வெளிக்காட்சி ஏற்படாது
இருவிழியை இழந்துவிட்ட நிலையெனவே
இருளுற்ற பெற்றார்கள் இம்மென்று
பனியுருகு பாறையென கண்ணீர்மழை
பாய்கின்ற கன்னத்தில் பரிதியொளி
பட்டதுவே உள்ளத்தின் பாங்கதாகப்
பரிணமித்து பயந்தபலன் இவ்வாறு
கனிந்ததுவும் கடவுள்நமக் கிட்டவிதிக்
காரணமோ எனவிம்மிக் கட்டியிறுக்கும்
கரத்துள்ளே குருமகனைக் கவித்துமுடிக்
கைவிட்டுப் போகாமல் செய்தபோல
இனித்திட்ட இதயமது கசக்குமாறு
இந்தியாவில் இறைப்பணிக்கு ஏகவென்னை
இருவருமே உளம்மகிழ்ந்து ஏற்கவென்னும்
இடிவார்த்தை அதிர்ச்சிதர இடிந்துபோனார் 6066

வேறு பாநடை

அன்புக்கடல் விழிகளிலே பெருக்கெடுக்க
அகத்தெழுந்த புயற்காற்றால் எழுந்துஒங்குந்

துன்பவலை தொடர்ந்தசைக்க துவளுகின்ற
 தாசாகிப் போனதாய துறவிதானும்
 அன்னைபிதா முகம்நோக்கு மாற்றலற்று
 ஆடாது அசையாது அடித்தவாணி
 தன்னைப்போல் நின்றிட்ட தைரியயனார்
 தடுமாறச் செய்தபெற்றார்ப் பாசமென்னே

6067

தாய்தந்தைப பாசத்தில் தளர்ந்த தைரியம்

தம்முன்னால் வந்துநின்ற தைரியத்து
 தகைப்பெயரான் நாதனவன் தைரியத்தை
 இம்மென்னும் முன்னாலே இழந்துவிட்ட
 இயல்பன்றோ இதயத்தின் ஈரமென்பார்
 அம்மையிதை உற்றுணர்ந்து அணைத்தெடுத்து
 ஆறுதலைச் சொலநினைத்தாள் இன்றவனோ
 செம்மைபெறு துறவறத்தின் சிலையென்று
 சிந்தனையைச் செயற்படுத்துஞ் செயலற்றாளே

6068

தத்தளிக்கும் விழியாறின் கலக்கந்தரு
 தளம்பலிலே தம்மெதிரெ நிற்கின்ற
 அத்தனைபேர் உருவங்களும் மங்கிடவே
 அவர்களொரு புகைமூட்டப் பிம்பமாகி
 முத்தான மழைபொழிய முகம்நனைத்து
 முயன்றதனை துடைத்தெறிந்து பேச்சிழந்து
 பித்துற்றுப் பெருமூச்சே பேச்சதாகப்
 பெய்விழியாம் இதழசைத்துப் பேசலுற்றார்

6069

இனி எப்போது என்ற கேள்வி எழுந்தது.

இனியெப்போ எனுங்கேள்வி மூவருள்ளும்
 இதயத்தில் தோன்றியதன் விடையதாக
 இனியில்லை இதுவிறுதி என்றதீர்ப்பு
 இறுக்கியதால் அவர்முகங்கள் இறுதிகாட்ட
 கணிவாய்கள் அடைத்திடவே கண்கள்பேச
 கண்ணீராம் மையெடுத்து கன்னம் எழுத
 புனிதமகன் பயணத்தைப் பொறுக்கமாட்டாப்
 புத்திரமென் பாசமது புரள்தல்காணே

6071

எவ்வாறு என்ற கேள்வியும் எழுந்தது

எவ்வாறு பிரிந்திருப்போம் என்றதுயரம்
 எழுந்தகத்தின் எழுத்தாக எழுதுமுகம்
 ஒவ்விடவே அதற்குவிடை ஒதல்போல
 ஒருபோதும் முடியாது என்றுவிழியின்
 கவ்விவழி சிறுதுளிகள் கதிப்புதிர்ந்து
 காலமதன் சிதைவதிலே கரைந்துபோகும்

செவ்வையுறு செகவாழ்வின் செலவுகண்டு
சிரிப்பதுபோல் விம்முவதால் சினத்திட்டாரே

6072

அடுத்துவந்து தோன்றியதோ எங்கேயெனும்
அலைந்துலைந்து திரிந்தலையும் அகன்றவினா
கொடுத்ததினால் குமைந்திட்ட குறுகுமுகம்
கொள்மூவர் தனிந்தவழும் குலைந்தநிலை
எடுத்ததிந்தப் பயணம்தான் எங்குசென்ற
எங்கோதான் முடிகின்ற திங்கிருந்து
தொடுபயணம் பிரித்துக்கொள் போதிடையில்
தொலைதூரம் குறைவதென்று குனிந்துகொண்டார்

6073

ஏனிந்தப்பா டென்றவர்கள் ஏக்கமுற்றார்
இவ்வுலகில் இறைவிட்ட நியதியிதுவா
தானிதனால் தளர்வுற்ற தவிப்பிவைகள்
தாரணியில் நமக்குமட்டும் வந்தகேடா ,

மானிடர்க்குப் பொதுவான மனத்துயரோ
மற்றிதுதான் நமக்கிப்போ வந்தகாலை
வானிருந்து வந்தகெட்ட வரமுமீதோ
வந்ததற்கு என்செய்வோ மெனவேயெண்ணி 6074

உறவும் பிரிவும் உலக இயற்கை
உரிமைகொளு முறவினராய் உறவுகொண்டு
ஒன்றாக வாழ்ந்திருந்து பிரியும்போ
தெரிநெருப்பில் எண்ணெயதை வார்த்தலொக்க
எழுமுணர்வின் அனலதற்கு இரையானவர்
புரிந்துகொண்ட உண்மையதைப் புகல்வதானால்
புவிதன்னில் பிறக்கையிலே தனியராகப்
தரித்திட்டோம் அதன்பின்முன் ஆனவுறவு
தரிப்பதில்லை தாரணியில் தளர்ந்துபோமே 6075

என்பதனை அறிந்திருந்தும் எவருமதனை
எண்ணுவதே இல்லைதான் எனினுஞ்சில
தன்பரைக்குள் மாறிவிடும் தருணமுற்றால்
தான்மீண்டு தலையெடுத்துத் தணிந்தேபோம்
அன்புடையார்க் கிறைவனளி ஆயுளெல்லாம்
அனுபவிக்குந் தண்டனையை அகற்றவல்லார்
இன்னலதைத் தைரியரின் இளயநெஞ்சம்
எய்தாமல் இருக்கவில்லை என்பமெய்யே 6076

பிரிவு ஓர்வித உயிர உள்ள பிண அடக்கமே
 அடக்கமது செய்வதற்காய் அகலும்பிணத்
 தருகிருந்து விலகல்போல் பிரிவோர்தாம்
 நடக்கின்ற சடலமாய் நகருங்காலை
 நலிக்கின்ற துயரமதும் நடுங்குவார்த்தை
 அடக்கவொணாக் கண்ணீர்நதி ஆனவெள்ளம்
 அல்லாது வேறுணர்வு ஆவதில்லை
 கடக்கவொணு எலாங்கடந்தார தாமுமிதனைக்
 கடந்திடத்தான் முடிவதொன்றே கழறுவீரே 6077

தைரிய நாதம்யரின் பிரிவு
 இறைபணிக்கு நேர்ந்துவிட்ட இளவல்தனை
 இரைகடலிற் பயணித்து எங்கோயுள
 துறைநிற்கும் நாவாயில் துணிந்துஏறி
 தொலைதூரம் பயணிக்கும் நேரமாக
 மறைநூலைக் கையிலே ஏந்திவந்து
 மாதாப்பிதா தமைத்தழுவி முத்தமிட்டு
 குறைவார்த்தை யாகப்போய் வாறேனெனக்
 கூறியசொல் மறையமுன்மறைந் தானம்மா 6078

கடல்நீரைக் கடதாலும் கண்ணீரைக் கடக்கலாகா
 கண்ணீர்தாம் கண்விழியைக் கலக்கிநிரப்பக்
 கண்ணுக்குக் காண்பவைபுகை யாய்தோன்ற
 எண்ணமதும் ஏதேதோ எண்ணியதால்
 எதுவென்று தேராத இதயத்தாராய்
 மண்ணதிலே பிரிவென்னும மாகுறை
 மனம்வாரி இறைத்ததுயர் மயக்கதாலே
 பண்ணிழந்த பாட்டாகப் பரிசிழந்த
 பந்தமது அணுவணுவாய்ப் பரிந்ததாமே 6079

லிஸ்பன் நோக்கிப் பயணம்
 ஒருமாதக் கடலையின் உதறலோடு
 உந்திக்கடல் நீரகற்றி உலகிலுள்ள
 ஒருநாட்டில் கால்வைக்க முன்னர்கண்
 ஒழுகுநீர்க் கடலடக்க முடியாது
 பெருகுதுயர் உந்திடவே பெற்றருடன்
 பிறந்தமண் தனைவிட்டுப் பிரிவதற்குத்
 தெருமுனையில் நின்றிருந்த படகிலேறி
 திகழ்லிஸ்பென் துறைமுகத்தை நாடினாரே
 6080

தன்னுடனே ஒன்பதாவது கிளமென்னும்
தகைசார்ந்த பாப்பரசர் தந்ததூது
வின்மடலும் திருமறைநூல் விளக்குசெப
வியன்மணியா லாம்மாலை மாற்றுமணிகள்
இன்னவற்றை கொண்டபொதி மடியில்வைத்து
ஏறியவர் படகதிலே அமரஅதுவோர்
உன்னிசையின் சங்கொலித்து உயிருமுடல்
உறவுணர்வை அகற்றுதல்போல உந்திற்றம்மே 6081

வேறு

பண்டைக் கல பரவைப் பயணம்
அக்காலங் கிழக்காசியப் பயணஞ் செல்லும்
அலைகடலின் நாவாய்கள் லிஸ்பன் என்னும்
மிக்கபுகழ் துறைமுகத்தில் மிதந்து நிற்கும்
மேவியங்கு பயணிப்போர் உரிய கப்பல்
தக்கதனைத் தேர்ந்தெடுத்து தரையை விட்டு
தாவிக்கடல் போமளவும் தரித்தே செல்வர்
பக்குவமாய் மேல்நாட்டில் படைத்த பொருட்கள்
பாரமதைப் படகினிலே ஏற்றி வைப்பார் 6082

கடற் பயண வணிகச் சரக்குகள்
பட்டுடனே கம்பளிகள் பளிங்குப் பீங்கான்
பகட்டான உடையணிகள் பாலர் மெச்சும்
வட்டமுகப் பொம்மைகள் எழுதுந் தாள்கள்
வண்ணநிற எழுதுகோல் வண்ணத் தாள்கள்
நுட்பமிகு கைவினையின் நூதனஞ் சேர்ந்த
நுண்பொருட்கள் நறுமத்தர் பன்னீர் ஆதி
பெப்படங்கு சிறுசீசா பருகு தற்காம்
பேரினத்துத் திராட்சைமது கொள்ளுங் கலன்கள்83

இரும்பாலாம் ஆயுதங்கள் இனைய கன்றின்
இணைரோமப் பின்னலாலே இயற்று சட்டை
விரும்பியுண் கோதுமையின் இனிப்புப் பண்டம்
விறையிலாத் திராட்சையதன் வற்ற லாதி
தரும்புதுமைப் பொருளெல்லாம் சேர்த்துக் கட்டித்
தண்ணீர்தாம் புகழுடியாத் தளத்தே நிறைத்து
வருந்துறையில் வாங்குகின்ற வளக்க ளெல்லாம்
வைப்பதற்கும் இறக்குதற்கும் வழிகள் வகுத்தார் 84

இரவுபகல் பலபேர்கள் உழைத்துச் சேர்த்த
 இனமினமாம் பண்டங்கள் பயணத் துணவாந்
 தரமான இறைச்சிவகை தாவர வினத்துத்
 தகைகொள்கனி காய்கறிகள் நீருடன் உப்பும்
 பரவுநோய் அகற்றவல்ல ஓளட தங்கள்
 பலகைபாய்த துணியாணி பயணப் போது
 புரவியெனப் பாய்படகு புயலிற் சிக்கிற்
 பொருத்துதற்காம் பொருளாதி பொதிந்து கொள்வார்6085
 கடற் பயணக் கப்பல் வசதிகள்

பயணிப்போர் தொகைக்கேற்பப் பசிகொல் உணவைவப்
 பாதியா தெடுப்பதோடு பயணப் போதில்
 அயல்தங்கும் துறைமுகத்தை அடைந்து ஆங்கே
 அடைபொருளை பெறுமளவு அடக்க மாக
 செயலாற்றிச் சேகரிப்பார் செல்லுஞ் செலவில்
 சீறுபுயல் அலைக்கவிட்டால் செம்மை வழியிற்
 பயமின்றிச் சேறுமட்டும் பயணஞ் செய்வோர்
 பசியாறும் பொட்டிவற்றை பேணிக் காப்பார்6086

திசையறிந்து படகோட்டுஞ் சிறந்த பயிற்சித்
 திறன்வாய்ந்த மாலுமிகள் அவர்க்கு உந்தி
 விசைபெருக்கும் பாய்கட்டி விரிக்கும் பாயர்
 வினைசெய்து படகதற்கு வினையுங் கேட்டை
 இசைதச்சர் கொல்லர்கள் தைய லாளி
 இரவுபகல் கண்துஞ்சா திரிந்து காவல்
 நசையிலா தாற்றுகின்ற நாவாய் வீரர்
 நலிபசிக்கு உணவட்டு நல்கும் மடையர் 6087
 கப்பல் வாழ்க்கை கரை வாழ்க்கை நிகர்த்ததே

கடல்வாழ்வும் கப்பலதும் தரையில் வாழும்
 கதிகொண்ட தாதலினால் அதனில் வேறு
 உடலுழைப்பார் தாமுள்ளார் இவர்கள் ஒன்றாய்
 ஒன்றும்போ தோர்படையே உருவாம் அணியாய்த்
 திடங்கொள்வர் கப்பல்தன் தலைவன் தானே
 திரைப்படையின் தளபதியாய் திகழ்தல் உண்டே
 கடற்கொள்ளைக் காரர்தமைக் கலைத்து ஒட்டக்
 கனவலியார் தம்படையும் கதித்தே இயங்கும் 6088

பயணிகள்தாம் தங்குதற்கும் படுக்க ஓய்வு
 பரிந்தெடுக்க உண்ணுதற்குக் காலைக் கடன்கள்
 செயலகற்ற மேல்குளித்தல் செய்கின்ற இடங்கள்
 செறிவுள்ள கப்பலது செல்லும் போதே
 நயமாறும் நல்விழாக்கள் நடக்கும் நிகழ்வை
 நடத்திடுவார் கப்பலிலே நடனங் கூட
 வயமாகும் இவ்வளங்கள் இருப்ப தாலே
 வாழ்வங்கு கசப்பதில்லை வந்தோர் வாழ்வார் 6089
 வானியல் வளியியல் அறிஞர் வகுப்பர் செல் வழி

தேனிக் கூட்டின் திரட்டறை போலத்
 திகழும் கப்பலிற் தினமும் பணிசெய்
 மானிடர் தம்முள் மறையிருட் போதிலும்
 மாறு வழிசெல மயக்கறு வானியற்
 தானியல் பாளர் தகைமிகு வான்மிளிர்
 தாரகைக் கெதியதைத் தத்துவ விதியுடன்
 வானிலை கணித்து வழிமேல் கண்களை
 வழவிடா வண்ணம் வைத்தே வகுப்பர் 6090

மேலும் காலம் மேவிடும் மாற்றம்
 மிகைபடல் குறைவுறல் மெலிவுறக் காற்று
 காலுங் கதியும் கடுகிடு திசையும்
 கணித்தே அதன்படி கப்பலின் பாய்களை
 சாலும் வண்ணம் சரித்தும் உயர்த்தியும்
 சாடிடா வகையில் அடியிற் பணிக்கவும்
 ஏலும் பணிகளை ஏலெலோ கூறியும்
 இயற்று மீகாமர் இயற்கடல் ஆழுவர் 6091

காற்றே கப்பலின் வழிகாட்டி

கடல்வழிப் பயணக் கதிமிகக் காற்று
 காட்டிடும் வளியே கப்பலின் இயக்கத்
 திடன்தரு வலுவின் திகழ்கரு வாதலால்
 திரண்டது வீசந் திசையைக் கணித்துப்
 படகுசெல் பாதை படர்திசை வகுப்பர்
 பவன அழுக்கப் பயனதால் காற்றின்
 இடப்பெயர் வணிக இயல்புடன் இணைந்து
 இருவிதம் பேசப் படுமிதன் பெயர்கள் 6092

வடகிழ் வணிக வளிதென் வருகிழ் வளியென்
 வருட மொருமுறை வலைகடல் பரப்பில்
 கடக்கும் அதன்வழி கண்டு கப்பலை
 கடுகிடச் செலுத்துவர் காற்றது உந்த
 மடக்கிய பாய்களை மலர்த்தி விரிக்க
 மாருதம் திரண்டதை மதங்கொள உதைக்கும்
 படகது பரவை பரப்புநீர் கிழித்துப்
 பாயும் புரவியாப் பாரதை நோக்கும் 6093

காற்றை ஆண்டு கப்பலை நகர்த்தும் துடுப்பர்
 கடல்வளி மந்தக் காலா கிடுங்கால்
 கப்பலை நகர்த்துங் காரிய மாற்ற
 உடல்வலித் துடுப்பர் ஓங்கி வலிப்பர்
 உரமிகு வளியாய் உறுத்திற் செல்வழி
 இடமும் திசையும் இடருற மாறும்
 இத்தகை போதில் எதிர்துடுப் பெற்றி
 படகைச் செலுத்தும் பணியரும் பலரே
 பாய்விரி கப்பலில் பணிகொளப் படுவரே 6094

பயணிகள் தம்பிலும் பணியாளர் பலரே
 பொதுவாய்க் கணித்தால் பொதிகளும் பணிசெய்
 போரர் அன்ன பணியரும் அநேகர்
 புதுவிடஞ் சென்று பொருட்களை விற்கும்
 போக்கதே நோக்காய்ப் பொருந்திடு வணிகர்
 கதுவிடு சிறிதொகை கடல்வழி சென்று
 காசினி காணுங் கருத்துடைப் பயணிகள்
 அதுவிலுஞ் சிறுதொகை ஆகப் படகது
 ஆழியிற் செலுத்துவோர் அதிதொகை என்னுமே 6095

கப்பற் பயணம் இன்றும் அன்றும்
 இயந்திரத்தின் வலுவாலே இயங்கும் கப்பல்
 இன்றுகடற் பயணத்தை இலகு வாக்கி
 பயமற்ற செலவாகப் பாரில் செய்யும்
 பயணிகளும் மாபெரிய விடுதி வாழ்க்கை
 செயலாக நினைத்துச்சில நாட்கள் தம்முள்
 சிந்தித்துக் கவலையற்று இருப்பர் அன்று
 துயரமிகு தொலைதாரம் துணித்த தரையால்
 தோற்றுவித்த வாய்க்காலால் தொலைந்தே போன 96

நீந்துதற்குத் தடாகங்கள் நித்திரை மஞ்சம்
 நிலவெறிக்கும் நேரத்தில் நெஞ்சை அள்ளும்
 சாந்தத்தரும் களியாட்டு சலிப்பை அகற்றச்
 சல்லாபக் கூடங்கள் சார்பொருள் கொள்ள
 பாந்தமுறு கடையாதி அமைந்த ஊராய்ப்
 படகமைப்பு இருப்பதொடு பயண ஒழுங்கு
 தாந்தமது வழியியங்கத் தக்கமின் கணனித்
 தரவுகளும் தடைகாப்புகாப்பு முள்ள போல 6097

தையிரிய நாதரவர் தமிழர் வாழுந்
 தரணிதனை அடைவதற்குச் செய்த பயண
 வையத்தில் சிரமமாக இருந்த இருண்ட
 வனம்வரை பேராறே வளமாய்க் கொண்ட
 நையுமன ஆபிரிக்கா கண்டஞ் சுற்றி
 நலிவுதரும் பலநாட்கள் காற்றை நம்பி
 செய்பயணக் கப்பல்கள் இருந்த காலம்
 செத்தோமோ பிழைத்ததோமோ என்னுங் சிந்தை 98

கப்பலில் தைரிய நாதர்
 கொண்டதுவே கடற்பயணம் அதனை யிட்டுக்
 கூறுவதை நிறுத்தியிந்தப் பயணஞ் செய்யும்
 தண்டமிழ் வளர்த்தபெருந் தைரிய நாதர்
 தன்வாயால் கூறுவதே தகைத்த தாகும்
 பண்டிருந்த பாய்க்கப்பற் பயணஞ் செய்ய
 பாப்பரசர் அனுமதியாற் படகில் ஏறி
 வண்டுகட்டும் கூடுபோல் வளைந்த கப்பல்
 வளையொன்றில் வாழுவதற்கு இடமே பெற்றார் 6099
 கடல் நீரிற் கப்பலின் நகர்வு

தூங்குதற்கும் தன்னுடைமை வைக்க எழுதத்
 துயரகலத் துதிபாடித் துத்தியஞ் செய்யத்
 தாங்குமிட வசதியுள்ள தனியாள் அறையில்
 தங்கியவர் கப்பற்துறை தாங்கல் விட்டு
 ஒங்குகடல் பயணத்தை ஓடற் காக
 ஒதுக்கியநல் வேளையிலே மேலே வந்து
 ஏங்குவோர் குழமியமேற் தளத்தில் வந்து
 எதையெதையோ எதிர்பார்த்து நிற்க லானார் 6100

சங்கொலிக்கச் சாகரத்தின் ஆழி தன்னில்
 சடைத்துநின்ற நங்கூரச் சங்கிலி தூக்கி
 பொங்குறுபின் னணியத்தின் மேலே வைக்கப்
 பொறுமையுடன் அசையாது நின்ற படகு
 தங்குணத்தைக் காட்டுதல்போல தளர்ந்து ஆடி
 தரைவிட்டுத் தரங்கமெனும் வளையம் விட்டே
 எங்குநான் செல்வதென்ற வினாவை எழுப்பி
 எதிர்த்திட்ட கடல்கிழித்து இயங்க லான 6101

கப்பலுக்கும் வாலிறகு உண்டு
 அணியமெனும் படகதன் பினனால் உள்ள
 ஆசனத்தே மாலுமிதான் அமர்ந்து சுக்கான்
 கணியதகை கைபிடிக்க கப்பல் முன்னால்
 கடற்கன்னி மகரமகள் கவினார் யாழி
 மணியுருவை சிற்பமாக வடித்துப் பொருத்தும்
 மதிப்பிறையின் வடிவாக வளைந்த படகு
 தணியாத தாகமுடன் தாவிக் கடலிற்
 தத்தளிக்கத் துடுப்பார்கள் தவிப்பைத் தேய்த்தார்102

வானகத்திற் பறந்தலையும் வண்ணப் பறவை
 வழிமாற்றித் திசைகண்டு வளைந்து பறக்கத்
 தானசைக்கும் வாற்சிறகின் அமைப்பை யொத்தும்
 தாவுநீரிடை தானோடும் கயலின மீன்கள்
 போனவழி திரும்புதிசை போம்வழி செல்ல
 புறத்தசைக்கும் வால்போன்ற அமைப்பே கொண்ட
 ஆனதிந்த சுக்கானெனும் ஆதி மாந்தர்
 அமைத்தின்றும் அழியாத கப்பல் வாலே 6103

துறைமுகத்துக் கட்டுதளத் துயரம் மேவ
 தொலேதூரஞ் பயணிக்கும் தமது உறவார்
 அறைகூவுங் கையசைத்து காற்றில் முத்தம்
 அனுப்புதற்குக் குழுமியோர் கண்ணிற் கடல்தான்
 நிறைகொண்டு கலக்கநின்றார் நிரையிற் தனது
 நீடியநட் புடையார் எவரு மில்லாக்
 குறையகற்றக் கரையினிலே கூடி நிற்குங்
 குழுவெல்லாம் தம்மவர்தாம் என்றுளங் குளிர்ந்தார்6104

பாய் விரித்துப் பறக்கிம் படகுப் பறவை
 கரைவிட்டுச் சிலதூரங் கடந்த பினனர்
 கைத்துடுப்பால் வலிப்பாலே கதித்த வேகம்

திரைவிழுங்க வீசியதாங் காற்றின் வேகத்
 திடங்கொண்டு பயணிக்கத் துணிந்து பாயை
 நிரைபொங்கு கடலினிலே நிரவத் தூக்கி
 நிறுத்தியபாய் மரத்திடையே நின்று பறக்க
 வரையொத்த படகதுவும் வளைந்து வளைந்து
 வழிகண்டு வாய்க்கால்மீன் போலச் சென்ற 6105

பக்குவத்தைக் கண்ணாரக் கண்ட நாதர்
 பயணத்தின் உட்பொருளாய்ப் பரமன் தந்த
 தக்கதொரு மீட்புணர்த்தத் தந்த வாய்ப்பைத்
 தரங்கம்நிறை கடல்கடந்த தரையாய்த் தமிழின்
 மிக்குவாழ் புலமடைந்து மேதினி தன்னில்
 மிகுபாவப் பற்றறுத்து மீட்சி காட்ட
 முக்கியமாந் திருமறையைத் திறந்து பார்த்து
 முதல்வனைத் தியானிக்கும் முனிவ ரானார் 6106

தைரியந் தளர்ந்த தைரியநாதர்
 தன்னைத்தான் எமாற்றுந் தருணந் தனக்குத்
 தன்னகமுஞ் சிந்தனையுந் தயாரா யில்லா
 உன்னுநிலை ஏற்பட்டால் உதவா தாகும்
 உண்மைதனை இளம்முனிவர் உணர லானார்
 அன்னவற்றின் அதிர்வுடலை ஆட்டல் கண்டார்
 அதைத்தடுக்க வழியேதும் அறியாத் தளர்வில்
 முன்னின்று அணுவணுவாய் முற்றும் மறைய
 முகமொன்று பெரிதாக முளைத்து விரிந்து 6107

நினைவில் தாய்வந்தது தந்த பிரியாவிடை
 கரைகடந்து கடலிடையே காலே மறைத்துக்
 கண்ணிமையாக் கண்பதித்து தன்னை நோக்கித்
 திரைகடலின் அலையசைவாய்த் திருக்கரம் நீட்டித்
 திரும்புவ தெஞ்ஞான்று மகனே சொல்வாய்
 கரைதனில்நீ வரும்வரையும் காத்தே இருப்பேன்
 கைவிட்டு விடாதேயென் கனியே தைரியா
 விரைவாக வாடாவென விழித்துக் கதறும்
 விழைவுமிகு தாயினுரு விளக்கங் கண்டார். 6108

விழிமுட முடியாது விடிந்த இரவில்
 விண்ணன்றி மண்ணிறையும் பெற்றார் பிரிவு
 பழியதுவே மனதினிலே படர லான
 பதைமனதிற் சரிதவறு பகுக்க வொண்ணாப்

சுழிகிளம்பிச் சுற்றியதே அல்லால் சுயமாய்ச்
 சுடரலைகள் ஏதேனும் தோன்ற மயக்கில்
 வழிகாணு துயர்நீங்கா விடிந்த காலே
 வங்கமதோ வெகுதூரம் கடந்த கண்டார் 6109

பந்த பாசத்திடை ஊசலாடிய பாவி மனம்
 பாசமெனும் அன்பதுதான் பந்த மாக்கும்
 பரிவதுவே சொந்தமெனும் உறவைச் சேர்க்கும்
 நேசமதே உலகத்தை நிலைக்க வைக்கும்
 நிலையதனை மாற்றுதற்கு நீள்நாள் முயன்றும்
 மாசறவே மனம்மாறி வாழ்ந்தார் யாவர்
 மாமுனிவ ராவதற்கு மனதைக் கொன்று
 வாசமலர் இறைபதத்தை வணங்கும் வாழ்க்கை
 வழிதன்னில் அவர்கால்கள் பதிதல் தேர்ந்தார் 6110

தளத்தில் தான்பெற்ற நண்பினர்
 இடையிடையே இத்தகைய எண்ண மோங்கி
 இடர்தரும் போதனை அகற்றுசொல் இயம்பக்
 கிடையாத காரணத்தால் கிடைத்த வேளை
 கிட்டித்ததை அடுத்தவர்பால் சென்று உலகின்
 நடமுறைகள் பாவனைகள் நடப்பு ஆதி
 நவச்செய்தி கேட்டறிய நாட்ட முற்று
 இடமான தனியறையை விட்டு மற்றோர்
 இருக்கின்ற தளத்தினிலே இசைந்து உறைந்தார் 6111

பலநாடு கண்டவர்கள் பலமொழி பேசும்
 பாங்குள்ளார் பலநாட்டிற் பிறந்து வாழ்ந்த
 கலங்காக்கும் பணியாளர் நட்பை நாடி
 கலத்துறவு கொள்காலை அவர்கள் நவிலும்
 பலபலவாந் தகவல்களாற் பாரில் உள்ள
 பண்பாடும் பரமபதம் பணியும் வணக்க
 உலகியலை உணர்வதனாற் கலங்கி யுள்ள
 உறுத்தல்களை அகற்றுதற்கு உறுதி கொண்டார் 6112

திருமறையின் விரிவாகத் திசைகள் தோறுந்
 திகழ்கின்ற இறைவனது படைப்பும் அவற்றில்
 தருவேறு பாடுகளும் மனித குலத்தின்
 தகைகளுடன் நிறமுருவத் தன்மை யாதி
 பெருகுவகை கேட்டறிந்த பெட்பி னாலே
 பெருமானின் படைப்புகளிற் தானுமோர் பிறிவியென்

கருத்ததனை உணர்ந்தபின் தனதுநா டென்ற
கால்விலங்கைக் கழைந்திடவே எண்ணங் கொண்டார்6113

நான் இறைவன் பிள்ளை உலகின் குடி மகன்
அழிகின்ற அன்னைபிதா அவரால் ஆன
அண்ணனாதி மற்றுமுற வெல்லாம் மேலாய்
கழிதலில்லா இறைசிருட்டி தன்னில் அன்பு
காண்பதுவும் ஆத்துமத்தின் நயமே என்று
விழிவார உண்மைகொளும் விதியின் படியே
விரிவுலகிற் தான்வாழ்ந்து விண்ணின் நலத்தின்
துளிமாந்த மானுடரைத் துதிக்கச் செய்யுந்
தொண்டதுவே துணையென்று துணிந்து ஏற்றார் 6114

தன்னுடனே கூடுகின்ற தளத்தில் வாழுந்
தகைமிக்கார் தம்மிடத்திற் தந்தை இறைவன்
முன்தந்த திருமறையை மொழிந்து அதனின்
முறையான பொருள்சூறி முனையும் போது
அன்னவார்தம் அகத்தெழும்பும் ஐய மகற்றி
அவர்களுடை அன்புவலை தன்னைச் சுற்றப்
பின்னவர்கள் சென்றவிடப் பெருமை கேட்டுப்
பெற்றவைகள் நூலில்லாப் பெட்டக மென்பார் 6115

பயணித்த நாட்களுளே பயணிகள் பகர்ந்த
பலவகையாந் தகவல்களைப் பகுத்து ஆய்ந்து
நயமுறவே தான்தேரிற் பெற்ற தாக
நண்ணியவர் தாஞ்செல்லும் நாடாந் தமிழர்
வயல்நாட்டை அறிவதற்காய் முயன்ற காலே
வளநாட்டிற் சென்றுவந்தார் வழங்குந் தகவல்
செயல்கள் பல திரட்டுவதால் தெளிந்து கொண்டார்
செந்தமிழர் செழுமைபல சிந்தை செறித்தார் 6116

கடற்பாறை காணும் கடலாழி அறிவுடையார்
ஆழ்கடலைக் கடப்பதற்கு மட்டுங் கடலில்
அகல்தாரம் அலைபடகு அகன்று செல்லும்
வீழ்காற்று விதிகொண்டு விபத்து இலாது
விரைவதற்குக் கரையோரம் விலகா விதியை
சூழ்பாறை யெனத்தேர்வார் வழியில் கடலின்
சூர்பாறை தனைக்கண்டு விலகிச் செல்லும்
ஆழ்கடலின் அறிவியலார் அனுபவத் திறனால்
ஆபத்தை விலக்கிடற்காம ஆம்வழி சொல்வார் 6117

275. கடல்யாத்திரை

கரையோரம் பயணித்த கப்பல் கரையில்
காண்கின்ற துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட்டு
திரைவணிகஞ் செய்தங்கு திரட்டும் பொருளும்
தினந்தினம் உண்டழித்த உணவை நிறைத்து
வரைவுடனே சேகரித்து செலவை மேலே
வழிநடத்திச் செல்வதுண்டு வளைந்து இருளின்
கரைநீண்ட நிலமென்னு மாபிரிக் காவாங்
கண்டமதை வலம்வந்து கடக்கும் போது

6118

தமிழகத்தை நோக்கும் கடற்பாதை

புறப்பட்ட இடமிருந்து தெற்கே நோக்கிப்
புதுவுலகக் கரையான அத்தி லாந்திக்
புறக்கரையாம் ஆபிரிக்க மேற்குக் கரையின்
புலஞ்சார்ந்து பின்கிழக்காய் ஓடிச் சுற்றித்
திறமிக்க இந்துமாக்கடற் திரையிற் புக்கு
திசைமாற்றி வடக்காக வங்கஞ் செல்லும்
முறமைகொள் வியாபாரக் காற்று உந்த
முழுதாகக் ஆபிரிக்கா சுற்றி வருங்கால்

6119

அரபிக்கடல் தனைநெருங்கி அலையைக் கிழித்து
ஆழ்கடலை வடகிழக்காய் அறிந்து சென்று
பரவுகடற் பயணத்தை முடிக்கும் போது
பார்காண்பார் அந்நாடே பாதிரி இளைஞன்
கரங்கூப்பிக் கால்பதிக்குந் தமிழர் நாடாங்
கரையென்று கூறுவோர்தங் கூற்றைப் படமாய்
கண்டதனைக் காண்பதற்காங் காலங் கரைய
மரபுடைய பிரபுவம்ச வாரி சான
மைந்தனவன் எலாந்துறந்த மணித னுனார்

6120

கடற் பயணக் காட்சிகள். 1. அதிகாலைக் காட்சி

சமதளத்தில் படுத்துறங்கிப் பழகிப் போன
சரீரமது சாகரத்தில் அசையும் படகின்
அமார்க்களமும் அலையசைக்கும் அதிர்வுந் தாக்க
ஆறுதலை யற்றதொரு துயிலை ஆக்க

நமச்சலுற்ற தைரியரும் நன்றாய் விடியல்
நகருமுனர் எழுந்திருந்த நாவாய் மேலே
அமர்ந்திருந்து ஆழ்கடலில் ஆதவன் உதய
ஆரோகணக் காட்சிகாண ஆசை யுற்றார்

6121

தினகரன் உதயம் திசை காட்டிற்று

கிழக்கேது மேற்கேது என்று அறியக்
கிட்டாத பரந்தவெளிக் கடலின் நடுவே
முழக்கமிடு அலையன்றி வேறு எதுவும்
முயன்றாலும் முடியதோர் கண்ணிற் காட்சி
இழக்கின்ற நம்பிக்கை இருளின் நடுவே
எழுகதிரோன் தன்னொளியின கரங்கள் நீட்டி
அழகாக ஆழ்கடலின் அடிவா னத்தே
அசைவதனைக் கண்டவிறை அடியான் ஆர்த்தார்

6122

செம்பஞ்சிக் குழம்பாலே திலகம் இட்ட
செறியலையின் செல்வியாங் கடலாம் மங்கை
அம்பொன்னை உருக்கியவாம் வட்டப் பந்தை
ஆகாயத் தேயுயர்த்த அலையென் கரத்தைத்
தெம்பாக அடிக்கடிக்கத் திரண்டு வானிற்
திரள்மேகத் திடையினிலே துள்ளி வீழ்ந்த
அம்பாக இருள்கிழிக்க அமைந்த காலை
ஆதவனைக் கண்டுமனம் ஆனந் தித்தார்

6123

காலைக் கதிரவனின் அழகுக் காட்சி

ஆழ்கருமை நிறப்பரப்பில் வெள்ளிக் கோட்டு
அருங்கோல மிட்டதுபோல அலைகள் மின்ன
வீழ்விண்மீன் கடலினிலே உதிர்ந்து பொட்டாய்
விரிபுள்ளி சேர்த்ததுபோல விளங்க இடையே
தாழ்விளக்கு ஏற்றியபோல் தங்கக் கதிரோன்
தரைகாணக் கடலிடையே தலையைத் தூக்கி
மாழ்துயிலை அகற்றிமண்ணாள் மகனைக் கண்டு
மலர்பூக்க மாயங்கள் செய்ய எழுந்தான்

6124

கருநிறத்தால் திரையிட்டு இரவைக் கழித்த
கனைகடலும் கண்விழித்து வெள்ளை அலையாம்
பொருவண்ணப் புடவைதனை உடுத்து வானின்
புடைநீலப் பூப்பரப்பக் காலை என்னும்

அருங்கன்னி மகள்கிழக்கே அசைந்து அசைந்து
ஆதவனின் துணையோடு அகிலம் பார்த்தாள்
வருமொளியால் மலர்போலக் கடலில் மகர
வரிசையது பாய்ந்தெழுந்து வனப்பாய்ப் பூத்த

6125

2.கடலில் ஒளிப் பாய்ச்சல்

கண்திறந்து கண்முட முன்னர் பரிதி
கதிர்த்தட்டு அடிவானில காவித் தெழிந்து
விண்மேவ கடலெங்கும் வெள்ளிப் பாளம்
விரிதட்டாய் விளங்கியதே வானின் நீலம்
வெண்மையுற பலவண்ண விதிகள் இரிந்து
வேறுவேறு வானத்தே விரைவாய் ஏறும்
தண்மேக ஊர்திகளாய்த் தரையை நாடித்
தாவியதே அக்காட்சி தகையைச் சொலுமோ

6126

வான்வாழ்ந்த தாரகைகள் தூங்கிக் கடலில்
வழுக்கியே வீழ்ந்தோடி வளைந்து செல்லும்
மீனினமாய் நீர்பரப்ப மிடைத்த இருளும்
மீதிமிச்ச மில்லாமலே துரந்து அழிய
கானில்லாக் கடலுலகம் கதிரோன் தன்னைக்
கடல்பாதி வான்பாதி என்று பகுத்து
தான்கொள்ள அடிவானம் என்ற எல்லை
தண்ணீரை விண்ணிருந்து பிரித்த மாதோ

6127

அடிவானத் தெழுபரிதி அரையாம் வட்டம்
ஆதவனாய் முழுக்கோள மாகி வானில்
படிந்திடவே பகலொளியும் பரவப் பெளவம்
பளிங்காகிப் பார்க்கின்ற கண்கள் கூசும்
இடித்தெழுந்த அலைஒளியில் இலங்கி நீரில்
இரவுடையை வெளுப்பாக்கி இரியக் கழுவி
படிப்படையாய் ஒளிபாய்ச்சப் பகலோன் வந்தான்
பார்த்திருந்த திடநாதர் பரவச முற்றார்

6128

பறந்து வந்த பறவையினம்

பறந்தகடற் பரப்பினிலே பறந்து வந்த
பறவையினம் படகதனின் பாய்கள் மீது
தரந்தரமாய் உட்கார்ந்து தாவித் தாவி
தக்கபல யோகத்தின் ஆசனப் பயிற்சி

சிரந்தாழ்த்தி உடல்வளைத்துச் சிறகு தட்டி
சீராகச் செய்தாலுஞ் செங்கண் கடலில்
புரக்கின்ற மீன்மீது புகவே வீழ்ந்தி
புசிக்கின்ற பசியுணர்வைப் பூக்கச் செய்யும்

6129

இரவிற் கண் துஞ்சாத கப்பற் பணியாளர்கள்
நாவாயில் பலருறங்க நகரும் கப்பல்
நலுங்காமல் குலுங்காமல் பயணஞ் செய்ய
பாவம்பல பாயார்கள் கண்ணே துஞ்சாப்
பணிசெய்து இராழுமுதும் பட்ட பாட்டைப்
பாவாலே பகர்வதற்கு முடியா சேடன்
பாயரவின் ஆயிரம்நா பற்றுது என்பதை
கூவாமல் கூறுமவர் செங்கண் விழிகள்
குறையகற்றக் வேறுபணி யாளர் வந்தே

6130

பணியேற்க இராப்பணியர் இறங்கிச் சென்று
பசியாறித் துயில்வார்கள் அவர்கள் செய்த
கணித்துத்திசை வழிச்செலுத்தல் காற்றிற் கேற்கக்
கதிபாயைத் திருப்பிடுதல் காற்றின் மோதல்
தணியாத போதுபாய்ச் சிலை கிழியின்
தானவற்றைத் தைத்திடுதல் என்னும் பணிகள்
அணியார்கள் குளிர்காற்றின் அலையின் கணைப்பில்
அஞ்சாது செய்கின்ற படைஞர் தாமோ

6131

தேனீதன் கூட்டிற்பல தேனியர் திரண்டு
திகைக்காது செய்கின்ற பணியால் உள்ளே
தேனீதம் வாழ்க்கையது திகழ்தல் போலத்
திரைதாவும் கப்பலிலே பயணஞ் செய்வோர்
ஊனீரும் உடலுதிரம் உயிர்கள் காக்க
உழைக்கின்ற பணியர்தம் உழைப்பாற் சிந்தும்
தானீரோ கடல்நீரைக் கார்க்க வைக்கும்
தகையுப்பாய் மாறியதோ தாரணி யோரே

6132

குளிர்கின்ற கூதலிலே குறுகிக் கூனிக்
குந்திக்கடல் குணதிசையில் குதிக்கும் பகலோன்
தளிர்கரத்தின் தன்மைகளைக் காணும் பேறு
தனக்குற்ற பெருமிதத்தில் தவத்தின் பாலன்
அளிவரத்தை அடைவதற்குக் காத்தே இருக்கும்
அனுபவத்தை உணர்ந்தவராய் தினமுங் காலை

தெளிவுதய மாவதற்கு முன்னே கப்பல்
திகழ்மேற் தளம்வந்து தியானஞ் செய்வார்.

6133

உச்சி வேளையிற் திசைகாண முடியாத திகைப்பு

கண்கூசும் கதிரொளியால் கடல்நீர் மூழ்கக்
காணவொணாக் காட்சியதைக் கண்ணின் மணிகள்
விண்மண்ணென விழிமறைக்க விரிந்த பகலும்
விரைந்துவான் தனிந்தாவ ஏழு பரிகள்
திண்ணென்று இழுத்துவர உச்சி வந்து
திசைதெரியா தாக்கிவிடத் திகைப்பே உற்று
மண்ணெங்கே மறைவான மெங்கே உதிக்கும்
மலர்கிழக்கு எங்கென்ற மயக்க மாக்கும்

6134

சூரியனின் சுட்டெறிக்கும் சுடராங் கதிர்கள்
சூழ்கடலில் மதியத்தின் உச்சிப் போதில்
நேரியதாய் தலைமேலே வீழும் அப்போ
நிழலற்ற மேற்தளத்தில் நிற்பார் தமக்கு
பாரினிலும் வெப்பமது பலவாய்த் தாக்கும்
பதைக்கின்ற வெயிலெனிலும் பணியர் தங்கள்
சீரியதாய்ச் செயல்புரியச் சோர்ந்து போகார்
சிறிதயர்ந்தால் செல்கப்பல் சிதைவ துண்டே

6135

கப்பல் சாகரத்தில் மிதக்கும் ஒரு ஊரா கோட்டையா

சாகரத்திற் பயணிப்போர் சாவைத் தழுவின்
சமுத்திரத்தில் நல்லடக்கஞ் செய்வர் இறைவன்
மாகரத்தில் அவராத்மா தன்னைக் கொடுக்க
மறையோதி துதிபாடத் தக்க அறிஞர்
ஆகமத்தைக் கற்றவர்கள் ஆங்கே இருப்பர்
அவருடைய ஆராதனை அவ்வப்போ நடக்குஞ்
சாகரத்தில் மிதக்கின்ற கிராமம் போன்று
சரிந்தசைந்து செல்லுமது சலத்தின் கோட்டை

6136

உடலை வருத்துங் கடல் பிணிகள்

உப்புநீரை உறிஞ்சிவரும் உலர்ந்த காற்று
உடல்பட்டுப் பலபிணிகள் வாட்டும் மேலுந்
தெப்பமதில் காய்கனியின் தேவைக் கேற்கத்
தேகத்திற் கெட்டாது அதனால் நோய்கள்
வெப்பமுற்று வாட்டுங்கால் வேண்டுஞ் சிகிச்சை

விரைவாகச் செய்திடுவர் அதனிற் தேர்ச்சி
தப்பறவே புரிதகையர் தாமும் இருப்பர்
தரைபோலத் தகைவாழ்வுத் தகையும் உண்டே 6137

கடலெங்கும் கதிரோனின் கதிர்கள் பாயக்
கண்கூடும் பளிங்காகக் கவிர்நீர் ஒளிரும்
இடங்காண முடியாத அளவு ஒளியால்
இருட்டினிலே பொருள்மறையும் இயல்பே தோற்றும்
திடமற்ற நீர்நிறைந்த திகழுங் கடலிற்
திசைகண்டு படகதனைச் செலுத்தும் அறிவுத்
தடங்கண்டு தண்டேயல் தவறே இன்றித்
தன்கருமஞ் செய்திடுவார் தளரா ராமே 6138

. மாலையிற் கடலின காட்சி

செல்லோடப் பயணிகள்தாம் சேர்ந்தே அடியிற்
செறிந்திருப்பார் செங்கதிரோன் பயணம் மேற்கில்
நல்மாலை ஆனவுடன் நகரும் பகலோன்
நடைகுறைந்து விரைவாக நாழிக் குநாழி
வில்வானப் பரப்பதிலே குதித்துக் கடலில்
வீழ்போது எழுங்காட்சி விழிக்கு அமிர்தே
எல்லையிடும் அடிவானம் மேற்கே மாறும்
எழிபரியோன் அதனுள்ளே என்கிறி மறைவான் 6139

எரிதணலின் சிவப்புவண்ணம் வானிற் கழுவி
இறங்குகின்ற பகலவனின் மறைவின் முன்னர்
கரிபோன்ற இருள்குழும் இரவு கூடக்
கண்சிமிட்டுந் தாரகைகள் விண்ணிற் பூக்கும்
சிரிதத்தெழும்பும் சிறுபிறையும் வானில் உதித்து
சிலிர்த்திடவே குளிர் காற்றை சீறி வீசும்
பரித்தவற்றின் ஒளிக்கிற்று பரவை நீராம்
பாரினிலே படர்ந்தகன்று படகு ஓடும் 6140

கடலைகள் அமைதியுறக் களைப்புக் குறையும்
கனவெழுப்புந் துயில்கொள்ளக் களைத்த பணியர்
இடமாற்றம் பெற்றிடுவர் இரவிற் பணிகொள்
ஏற்றமுள்ளார் தான்பேண இயங்கும் கப்பல்
புடமிட்ட தாயாரின் மடியிற் பாலன்
புத்தமுதம் உண்டுறங்கல் போல பயணம்

நடமிடவே கவலையற்றுத் துயிலே கொண்டு
நதிமேலே மிதக்குமீனாய் நலமேகொள்வார்

6141

கடலிற் கப்பல் தளத்தில் அமிர்த மழை

இதைவிட்டாற் கடற்பயணப் போது எதுவும்
இடம்பெறுவ திலையெனினும் இருந் திருந்து
பதைவெயிலிற் பொழிமழை பரந்து பெய்தால்
பயணிகளும் பணியர்களும் மேற்தளத் தட்டில்
அதைவானின் அமிதமென அள்ளி உண்பார்
அங்கமெலாம் நனையவிட்டு அழைந்நு குளிப்பார்
புதையலதைப் பெற்றாராய்ப் போற்றிக் கலத்தில்
புனலள்ளி சேர்த்திடுவார் புகழ்ந்து கொள்வார்

6143

கடலிடைப் புயற்காற்று

புயற்காற்று எழுந்திடால் பொறுக்க வொண்ணா
பொருமலுடன் புலம்பிடுவார் இறையைப் போற்றி
தயவதனை வேண்டிடுவர் தவிக்கும் படகைத்
தாலாட்டும் அலைக்கரத்தால் தாக்க மேதும்
பயங்கொண்டு பாடுறுவர் பதைப்பர் எங்கே
பதுங்குவ தென்றறியா தொதுங்கிக் கிடப்பர்
நயமுறவே பாய்கள்தமை அடியில் இறக்கி
நங்கூரம் பாய்ச்சிடுவர் நடுக்கங் கொள்வார்

6143

கடற் கொள்ளையர்

செல்லுகின்ற படகுகளைக் கடலின் நடுவே
சிலபேர்கள் இடைநிறுத்தி வணிகப் பொருளை
வல்லமையாற் பறித்தெடித்து வழியிற் கொள்ளை
வலிந்தெடுப்பார் பயணிகளை வருத்திக் கொல்வார்
நல்லதொரு படகெனிற்தம் நாட்டிற் கொணர்வர்
நலிக்குமிவர் கடற்கொள்ளை நாட்ட முள்ளார்
பொல்லாத இவர்களைப் போரிற் கொல்லும்
புயவலியார் படைகொண்ட படகு முண்டே

6144

கடற்கொள்ளைக் காரர்களின் கப்பல் கண்டால்
கலக்கமுறு நிலையதுதான் வந்த போதும்
திடங்கொண்டு எதிர்த்தழிக்கத் திராணி கொண்டு
திவிரமாய்ச் செல்லுகின்ற திசையை மாற்றிப்

படகோட்டிச சென்றிடுவார் பகையை வெல்லப்
பணியாளர் தளபதியின் ஆணை காப்பார்
அடலடக்கி அந்நியர்தம் படகிற்கு எரியை
ஆக்கிணையை அளித்தொழித்து அழிப்பார் மாதே

6145

இத்தகைய இடர்மிக்க பயணப் போதில்
இறைதுணையை நாடிடுவார் இரவு பகலாய்த்
துத்தியங்கள் பாடிடுவர் துதிக்கும் போது
தொலைப்பயணம் குறுகிடவே தொழுது கொள்வர்
தத்துகடல் செல்வழியிற் தரித்து ஆங்கு
தாமதிக்குந் துறைமுகங்கள் காணும் காலை
சித்தமுறத் தரையிறங்கிச் சென்று களிப்பின்
சீர்கண்டு செலவிட்டு இன்பங் கொள்வார்

6146

கப்பல் தரிக்குமிடமெல்லாந் தாரமுடைய மீகாமர்

துறைதொறும் மாலுமிக்குத் தோகை உள்ளாள்
தொல்மொழியாம் அதன்படியே தரைக்கிச் செல்வார்
நிறையின்பம் மாந்துதற்கு நிலவின் வதன
நீள்விழியார் தமைச்சேர்ந்து உடலை வாங்கி
குறைவுற்ற வாழ்க்கையதன் குறைவை நீங்கிக்
கொள்வார்கள் பலநாட்பின் கொள்ளை இன்பம்
நிறைகொண்டார் காதலரைத் இறங்கு துறையின்
நிலம்மட்டும் அணைத்துவந்து பிரிந்து கொள்வார்

6147

அத்தகைய துறைகளிலே வணிகம் நடக்கும்
ஆங்கவர்கள் கொணர்ந்தபொருள் விற்பார் தாமும்
வித்தகத்துப் பொருள்பலதை விலைக்குக் கொள்வார்
வியாபாரக் களைகட்டும் வீதி யெங்கும்
கத்துகடல் வணிகமுறு காசினி யாகும்
கடைதோன்றும் கப்பலொன்று வந்த தென்றால்
சித்தமது மகிழ்வார்கள் செல்வஞ் சேர்த்து
செய்தொழிலின் பயனடையுஞ் செகமே யாகும்

6148

வான வில்லின் வர்ணக் கோலங்கள்

ஏழுபரி இழுக்கின்ற இரவிதன் இரதம்
இகத்தினைச் சுற்றுமென்ற எண்ணமே பொய்மை
சூழலகச் சுற்றதுவிற் சூரியன் நிலைக்கச்
சுற்றுவது உலகமென்ற சூத்திரம் மெய்மை

வாழலகந் தனைவானின் வாசலில் இணைக்கும்
வளைவென்ற வானவில்லின் வடிவதும் பொய்யே
வீழுகின்ற மழைத்துளியில் விரிகதிர் ஒளியின்
வீச்சுறவே எழுநிறங்கள் விண்ணதிலே படரும் 6149

வில்வடிவப் பிரதிபலிப் பதுவான் தெறித்து
விளங்குவதே வானவில் விதியாம் என்பர்
வல்லிறைவன் வாசலிற்கு வழியல்ல வானவில்
வாழ்க்கையிலே இறைதந்த வழிமுறை நெறிகள்
நல்லொழுக்கம் இரக்ககுணம் நாதன் படைத்த
நானிலத்து அயலார்மேல் நாட்டமுறு பிரியம்
கொல்லாமை பொய்களவு குறள்கோள் புரியாக்
கொள்கைவில் இறைவாசல் கொண்டெமைச் சேர்க்கும் 6150

என்றுரைக்குந் தத்துவத்தை இரைகடற் பயணம்
இளமுனியின் இருதயத்தில இரும்பா ணியாக
வன்பின்றி யழுத்தியது வானவில் நிறத்து
வலைமலை சிவப்பூதா நீலமிளம் மஞ்சள்
இன்புறுத்தும் பச்சைவெண் ஏழ்நிறம் போல
இதயத்தின் இறைஉணர்வின எழுநிலை தம்மை
கன்மேலே எழுத்தாகக் கற்பனை யாக்கிற்
கடவுள்பதம் கண்டறிவார் காட்சியே காணீர் 6151

கடலிலுங் கானல் நீர்க் காட்சி

கடற்கூட்டின் கானல்நீர் கதித்தெழுந் தகாலை
கப்பலொன்று அண்முதல்போல் கடலதன் கானல்
திடமற்ற தோற்றத்தைத் தெரிந்திடவே செய்யும்
திகைப்பார்கள் பயணிகளோர் திரைத்திருடர் கொள்ளை
இடம்பெறுமோ எனறஞ்சி இறைவனைத் தொழுவார்
இதிவுமொரு கானல்நீர்க் காட்சியாய் உணர்ந்து
தொடர்பயணம் இனிதாக வென்றிறை பணிவார்
தொடுவானோ எப்போதமே தொடாவா னாமே 6152

உண்ணத் தகுதியற்ற உவர்க் கடல் நீர்

நீர்நீர்நிறை கடலெங்கும் நீர்மயம் ஆனால்
நீர்த்தாகம் போக்கிதற்கு நீர்த்துளி கிடையா
பார்தன்னில் உப்பற்ற பானமாம் நீர்போல்
பரவையிலே பருகுதற்கு பாசனமே இல்லாச்
சீர்மைபோல் அளவிறந்த செல்வம் சேர்த்தும்

சிறுமையுளார் துய்க்காத செகத்தார் நிலையைச்
சார்ந்துரைக்கும் சாகரத்தைச் சாட்சியாய்க் கொண்டு
சர்வேசுரன் அருளியநல் சத்தியம் உணர்ந்தார் 6152

வாழ்க்கைச் சாகரமும் வையஞ் சூழ் சாகரமும்

பிறவிக்கடல் கடப்பதற்குப் பெருமான் அருளைப்
பெறுவதுவே தக்கபுனை பெற்றியென உரைக்கும்
அறவழியே தக்கதுனை ஆகுமாம் என்னும்
ஆகமத்தின வார்த்தைகளே அதன்வழி கடலிற்
திறனறிந்து போவதுபோலத் திசையே தெரியாத்
திரைகடலில் செல்லுகின்ற கப்பலின் செலவு
அறமுரைக்கும் வழிதேர்ந்தார் அதைத்தா னுரைக்க
ஆழ்கடலில் பயணிக்கும் அருள்வரத் தெளிந்தார் 6153

எல்லையற்ற இறுதியற்ற பொருள் இறைவன் மட்டுமே

கண்செல்லும் இடமெல்லாம் கடல்நீர்ப் பரப்பு
கால்வைக்க கப்பலன்றிக் கதியிலாப் பரவை
விண்தொடல்போல் விரிவானம் விளங்கிடும் எல்லை
விலகாத அடிவானம் இறுதியாய்த் தரையின்
மண்ணிலே கால்பதித்தால் மனதிலே கொண்ட
மாயமது மண்ணாகும் மகிமை உள்ள
விண்ணவனே விளங்கெல்லை யற்ற ஆதி
விதியென்றும் மாறாதிரு நிலைதனை அறிந்தார் 6154

இத்தகைய இறைஉணர்வின இயல்பை யெல்லாம்
இரைகடலில் மூன்றுபிறை எழுச்சியின் காலம்
தத்துபட கூர்தியிலே தள்ளா டியலைந்து
தத்துவமாய் உற்றறிந்து தரையோர் தமது
சித்தமதிற் பதிக்கின்ற செயலாற் றுமெல்லை
சேர்வதுபோல் அடிவானச் சிறப்பதைப் பார்த்தார்
முத்தமிழும் முத்சன்று முனிவர் வரவை
முகம்மலர்த்தி வரவேற்பு மொழிந்துமே நிற்க 6155

275 வது அங்கம் நிறைவுறும்

276. பாரதக் கரை சேர்தல்

கரையண்மிச் செல்லுங் கடற் பயணம்

தேசங்களின் கரைகள் தெரிகின்ற வண்ணம்
திசைதப்பா தூருந் திரைப்யணம் வழியில்
நேசக்கரம் நீட்டும் நிலமடந்தை கப்பல்
நிற்கின்ற துறைகள் நிலையாகும் அவற்றை
பாசமுடன் நெருங்கப் படகிலுள்ளோர் பார்வை
பரவையதன் தொடுவான் பாலிருந்து அகல
வாசமலர் காய்கனி வளமிக்க நாட்டின்
வரைகோட்டைக் கண்டால் வளரின்பம் பெரிதே 6156

துறைதட்டித் தங்கித் தொழில்வணிகம் முடித்து
தொலைதூரப் பயணந் தொடங்குகின்ற வேளை
மறைதரையோ நிழலாக மங்குகின்ற காட்சி
மனமதனை அரிக்கும் மாயமதை எண்ணில்
நிறையுளத்து ஞானியர் நிலைகூடத் தளரும்
நீர்ப்பயணம் என்றால் நெஞ்சமெல்லாங் கலங்கும்
உறைகேடு பலப்பல உற்றிடுமென் அச்சம்
உயிர்மூச்சை வாங்கி ஒடுக்கிவிடும் அய்யோ 6157

தொடுவானமகல நிலவானந் தொடும்

கரையிருந்து அகன்று கலன்வழியிற் செல்லக்
காடுவயல் வீடுகள் கட்டிடங்கள் மலைகள்
நிரையிட்ட கரையின் நீள்கோட்டில் நிலைத்த
நிழலாகி மறைந்து நீல்வானம் கடலிற்
புரைகோடாய் மாறும் பொழுதுநிலம் நீராய்
போவதுவும் அந்தப் பொல்லாப்புத் தேயும்
தரைகாணும் நாளை தவிப்போடு எண்ணித்
தளர்வதுவே வீட்டுத் தருநோயாய் வருத்தும் 6158

காற்றதுவின் வேகங் கதிப்பதற்காய் கப்பற்
கலன்கடலின் நடுவே கடுகுவதாற் கரையின்
தோற்றமது இறுக்கத் தோற்றுவது தொடுவான்
தொட்டிழுக்குந் துயரைத் தொடர்பயணந் தரையை

பெற்றறடையும் வரையும் பெரும்பிணியாய் அமையும்
பிழிறுமலை பொங்கும் பேராழி கொள்ளும்
சீற்றமதும் உப்புச் சேர்க்கையுறு காற்றும்
சிந்தையதன் செம்மைச் சீரதனைச் சிதைக்கும்

6159

பலநாட் பரவைப் பயணம் பாரச் சுயையே

பலபோது பலநாள் பரவையிலே தொடர்ந்து
பயணிக்கும் தருணம் பாரச்சுமை யாகும்
கலமுறைந்த தைரியர் கடற்பயண மிறுதிக்
காலத்திலா பிரிக்கக் கண்டத்தின் கிழக்கு
வலம்விட்டு இந்துமா வாரிதியாம் பரந்த
வடதிசையை நோக்கி வளர்த்திட்ட செலவில்
நிலம்பாலை செறிந்த நீரரபிக் கடலும்
நித்திலத்தின் வினாகடல் நிதிபார சீகமென்

6160

விரிகடல் பயண விடுதலை

குடாக்கடலைக் கடந்து குதித்தெழுந்து கோவாக்
குவலயத்தை நோக்கிக் குரைகடலிற் செல்ல
படாமென்ன கரையின் பசுங்காட்சி படர்ந்த
பைங்கரையின் கோடு படர்வானிற் தொடுகிற
இடாக்கோட்டை அழித்து இருள்சூழ்ந்த தரையின்
இயல்கோடாய்த் தோற்ற இதயமெலாம் மகிழ்ந்த
விடாய்க்குதவாக் கடலை விட்டகன்று விடுதலை
வீட்டிடிவா மென்ற வேட்கையிகக் கொண்டார்

6161

தொடுவானம் இருந்த தொலைவினிலே கருமை
தோற்றியது வரவரத் தொடாவானக் கோடாய்
அடிவானம் என்ற அவலமது அகன்று
அவ்விடத்தே பசிய அடவிகளும் ஊரும்
குடிமனையுங் கொண்டதோர் குவலயமுங் கடலும்
குலவுகின்ற கரையின் கோடாகத் தோன்றி
மிடிநீக்குஞ் செல்வம் மேவியதோர் ஏழை
மிக்கையின்பம் கொண்டபோல் மேலோங்கி நிலைக்கும்

6162

தரைதட்டிய திரைகடற் பயணம்

தளத்தடியில இருந்தோர் தானேடி மேலே
தாவினர்காண் குதித்துத் தரைகாணும் விழைவால்

தளதளத்த நாவாற் தளருரைகள் பகன்றூர்
 தரைநின்ற பசிய தளிர்ஒலைத் தருவாய்
 இளநீரைத் தாங்கும் இணையற்ற தெங்காய்
 நிரையாக வேறு நிழற்தருவாய் நிமிர்ந்து
 வளநாட்டின் வண்ணம் வரைந்ததிரைப் படாமாய்
 வடிவுற்று நிற்க வங்கமது மெதுவாய்

6163

கரைநெருங்கிக் கப்பற் கட்டுமிட மணைய
 கனமானநங் கூரம் கடலாழத் திட்டுத்
 தரைதொட்ட தளத்தின் தானருகிற் சங்கிலி
 தடைக்கயிறு கட்டத் தளர்ந்தபல மனங்கள்
 சுரையாழ அம்மிச் சுமைமிதக்கும் நிலையில்
 சுகங்கண்டு மகிழ்ந்த சூரியனும் சுடர்ந்து
 விரைவாக மலையென் வீட்டினுள்ளே புகுந்தான்
 மேற்கத்தியக் கப்பலென மேற்குமகள் களித்தாள்

6164

கோவாவில நாவாய் குதித்துத் தரிதததே

ஆயிரத்து ஐந்நா ருண்டிருந்து போர்த்துகல்
 ஆட்சியிலே இருக்கும் அழகான திட்டின்
 வாயினிலே அமைந்த வண்ணமிகு கோவா
 வளநாட்டின் கரையில் வந்துவிட்டோம் என்று
 தோயினிப்பு மொழியைத் தொடர்ந்துரைத்த கப்பல்
 தொகைத்தலைவன் கூறத் தொடர்ந்திறங்கும் பயணிகள்
 காயினிப்ப போலக் கருதிடினுந் தைரியர்
 கால்மடக்கி இறையைக் கைகூப்பி வாழ்த்தி

6165

பெருமானே பாவியர் பெரும்பாவ மெரிக்கப்
 பிணைப்புற்றுச் சிலுவைப் பீடுற்றுப் பலியாந்
 திருவருளால் மனமே திரும்பிடினும் பாவத்
 திட்டண்டா வாறு திடங்கொண்டு வாழக்
 குருவாக எனைநீ கொண்டிடுக ஆசிர
 கொடுத்தருள்க வென்று குறையிரந்து தொழுது
 பருமணல்சேர் தரைகொள் பாரதத்தே காலைப்
 பதித்திட்டார் அப்போ பாதிரியார் ஒருவர்

6166

பக்கத்தே வந்து பரிச்சியமாய் அலையின்
 பயணமெனும் நோயின் பாதிப்பு அகலத்
 தக்கபல உதவிகள் தந்தாண்டு தங்கிட
 தைரியமென் தகைகொள் நாதரவர்க் களித்தார்

கொக்கரக்கோ குரலிற் குளிர்காற்றுச் சுகத்தில்
குதித்தெழுந்த காலைக் கோலமதைக் கண்டார்
அக்கரையில் இருந்திறை அருட்பணியை ஆற்ற
அக்கரைதான் கொண்ட ஆனந்தமே அடைந்தார் 6167

வீரமாமுனி வந்தவக் கப்பலது கோவா
விரிமுகத்திற் கேகும் விதிகொண்ட படியால்
சேரவேண்டுந் துறைவிடச் சிறிதப்பால் பம்பாய்
செல்வழியிற் இடையிற் சிறுதுறையிற் தங்கப்
பாரதிற்குத் தெற்கே பயணமதைத் தொடர்ந்து
பயணித்துத் தமிழர் பண்புடைய நாட்டைச்
சாரமேலும் பயணச் சாகரத்தில் இறங்கிச்
சலிப்பற்றுச் செல்லச் சந்தோச முற்றார் 6168

மக்களில தேவ மாந்தரைக் கண்டார்

இதுவரையும் வளர்ந்த இயல்புநிலை மாறி
இந்தியாவென் தேசத்து இருள்கலந்த செம்மை
பொதுமைநிற ஆண்பெண் பாலாரின் வடிவப்
பொறுமைநிறை வதனம் புன்னகைக்கும் அதரம்
பதுமையெனப் பயிலும் பாங்குடனே அன்புப்
பார்வையுடன் இரக்கம் பணிவான நட்புச்
சதுராடும் சிருட்டித் தகையமைப்புக் கொண்டார்
சனமல்ல தேவனின் தகுந்தகொடை கண்டார் 6169

இடுப்புவரை உடுத்தி இறுக்கிய உடையும்
உரத்தெழுந்த புயங்கள் உறுதியான உடலம்
எடுப்பான மூக்கு இயங்குகர உரமும்
எழில்கொண்ட ஆடவர் இடுப்பின்மேல் இட்ட
தடுப்பான சேலைத் தடுக்காமுன் தானே
தரித்துப்பிடர் தாவுந் தலைமயிரின் கொண்டை
அடுத்தவர்க்கு இரங்கும் அளிகண்ணின் கருமை
அழகான மாதர் அமரர்குல அணங்கே 6170

கொச்சிக்கு மீண்டும் ஒரு கடற் பயணம்

என்றெண்ணி வியந்தார் இருநாளின் பின்னர்
இறைப்பணியைத் துவங்கும் இடஞ்செல்ல வேண்டி
நன்றங்கு திரிந்து நாட்டுவளங் கண்டு
நலங்கொண்டு கோவா நகர்த்துறையிற் கப்பல்

நின்றிருந்த இடத்தில் நிலம்விட்டுச் சலத்தின்
நிமிர்புரவிப் படகில் நிலைகொண்டு தெற்காய்
சென்றுசில நாட்பின் செழிதெங்கு வளருஞ்
சேரர்தங் கொச்சி சிறுமுகத்தை அடைந்தார்

6171

கிறிஸ்துவின் பின்னா யிரத்தெழுநூற் றுப்பதின்
கிளரொன்றும் ஆண்டிற் கிளமென்பதி னோராம்
அறிவுமிகு பாப்பு அரசரவர் ஆணை
அதிகாரம் பெற்று அழகுதமிழ் நாட்டின்
செறிமக்கள் இயேசு சீவமகன் தொண்டைச்
செய்வதற்காய் வந்து சீர்கொண்ட மாமுனி
நெறிமிகவே சேர்ந்து நெடுமறையைப் போதிக்க
நீள்பயணம் இறுத்த நிறைநாளிது வென்னே

6172

276 அங்கம் நிறைவுற்றது

குறிப்பு;

வீரமா முனிவர் தமிழகத்தை அடைந்த கால கட்டம்பற்றிய பல
மாறுபட்ட தகவல்கள் உள்ளன. இவைபற்றித் திரு. ச. வே. சுப்பிர
மணியம் அவர்கள் தனது தொன்னூல் விளக்கம் என்ற நூலிற்
பின்வருமாறு கூறுகின்றார்

1. ஆர். எல் ஆரோக்கியம்பிள்ளை, திரு.ஐ. பொனிபாசு
1711இல் வீரமாமுனிவர் இந்தியா வந்தடைந்
தாரெனக் கூறுகிறார்கள்
2. பெஞ்சமின பேபிங்டன், போப் ஆதியோர் 1700 என்பார்
3. ஜோர்ஜ் வில்லியம் மாஹன் ; 1707 என்பார்
4. பெஸ்சே 1710 செப்டம்பர் மாதம் என்பார்
5. பண்டாரம் நம்பியார் 1710 அல்லது 1711 என்பார்

277. தேவ ஊழியத்திற்குத் தென்னகத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

தைரிய நாதர் கொச்சித் துறைமுகத்தை வந்தடைதல்,

கோவாத் துறைமுகக் கோட்டைதனை அண்முந்
தேவன் ஆலயத் திருமடத்தின் அதிபர்
நாவாற் பயந்த நன்மொழிகள் ஏற்று
தேவ ஊழியத் திருவிடத்தைத் தேர்ந்தார் 6173

தென்னகத் தமிழர் திருமறையை உணர
அன்னவர்க் குரைக்க ஆவலதை இறைவன்
உன்னுவ ரென்று உணர்ந்திட்ட தைரியர்
முன்னவன் பாதம் முறையாகத் தொழுதார் 6174

எங்கும் பரந்து இருக்கின்ற தேவன்
பொங்கும் புவியோர் புரிகின்ற பாவப்
பங்கை அழிக்கப் பரிந்திட்ட பாலன்
மங்களம் செப்ப மனத்திடத்தைக் கொண்டார் 6175

தமிழ்மொழி வளர்க்கத் தமிழாய்ந்த மதுரை
அமிழ்தார் நகரின் அருகிலுள்ள அழகுக்
குமிழாய் இலங்குங் குவலயத்தைத் தேர்ந்து
இமிழ்திரைக் கடலில் இருநாட்கள் இருந்தார் 6176

சேரர் நாடென் செந்தமிழ்சேர் மலைகள்
சாரலிற் கடலுடன் களப்புகழி சங்கம
மாரவே பாயும் மலையாள நாட்டின்
ஓரமாய் உள்ள உயர்கொச்சித் துறையை 6177

கண்டு களித்துக் கப்பல்தனை விட்டு
விண்டிட முடியாத வியப்போடு அந்தப்
பண்டுப் பைந்தமிழ்ப் பாரதனிற் பாதம்
கொண்டதைப் பொதிகைக் குளிர்ந்தென்றல் ஏற்றதே 6178

ஆங்குளார் தன்னை அன்புடனே ஏற்ற
பாங்கினால் அவர்தம் பண்புகளை உணர்ந்து
ஏங்கி இதுவரை இறைபணியைச் செய்ய
ஓங்கும் உயரிறை உத்தரவாய்க் கொண்டார் 6179

மேலும் இறையை மிகத்தொழுது ஆங்கிரு
சாலுநாள் தங்கிச் சர்வேசுரன் பணிக்கு
கோலும் பெலனைக் குறைவறவே அருள
ஆலும் விழுதா மாண்டவன்தாழ் பணிந்தார்

6180

அம்பலங் காட்டில் ஆகமக் கல்லூரியில்

அம்பலங் காடு அமைத்தகுரு மடத்தில்
செம்மை யுறுவிறைச் சேவைத்திருப் பணியில்
பெம்மான் அருளுரை பெய்முறைவிதி பரமன்
தம்மைப் பாவியர் தளர்வகற்ற தந்தகொடை

6181

ஆதியன புரக்கும் ஆகமத்தின் வார்த்தை
ஓதி அறிந்து உய்த்துணர்ந்து சொல்லுஞ்
சேதிதனைச் செப்பச் செந்தமிழிற் சிலசொல
ஆதியிலே அறிந்து அதன்பொருள் தேர்ந்தார்

6182

திருப்பணி செய்யுந் திடத்தோடு திருச்சேர்
அருள்மிகு மதுரை அம்பலத்தே செல்ல
உருவாம் எண்ணம் உயரிறைவன் சித்தம்
பெருமை எனமனப் பெட்டகத்தில் நிறைத்தார்

6183

கொச்சியிற் கண்ட கோலாகலம்

கொச்சியில் இருந்து குறிஞ்சிநெய்தல் நிலத்தின்
மெச்சழகு இயற்கை மெல்லென்ற தென்றல்
பச்சைப் பச்செலன் பழனங்கள் தெங்கின்
உச்சிக் குடையின் உயர்விரிப்பு வட்டில்

6184

தொங்கும் குலைகள் தூயவெள்ளைப் பூவின்
தங்கச் சிரிப்பைத் தானளிக்கும் பாளை
தெங்கிளம் நீர்ப்பைத் தேங்கமிர்தம் ஆதிய
எங்கும் பரந்து இதழுட்டுதல் கண்டார்

6185

இறங்கு துறையில் இருந்துபல காதம்
குறங்கு வலிக்கக் குவிபாதம் நோவுற
பிறங்கு சிட்டுகள் பெய்ஒலிகள் பெருகப்
பறம்புடன் நதிகள் பாய்படுக்கை கடந்தார்

6186

பயணப் பாதையில் பரமனடியார்

காலால் நடப்பது காதமெனில் எருமை
நாலாங் காலின் நகரிழுவை சிலகல்

எலமிட் டோட்டம் இணைபடகுப் பயணம்
பால மிலாப்படர் பாய்வெள்ளப் பரவை

6187

பாய்ந்து பரந்து பயத்தோடி படகாக
தோய்ந்த தமது தொய்யுடலின் துணையொடு
சாய்ந்த மரத்தின் சரிகினைகள் பற்றி
மாய்ந்து புதைந்து மறுக்குடலைச் சுமந்து

6188

கல்முள் பரந்த கரடுமுர டாம்வழி
செல்லும் பாதை சிறுகச்சிறி தாக
வல்வினை யென்னும் வாழ்வரிக்கும் பாவ
தொல்வினைச் சுமையைத் தோழ்சுமக்கும் பாவி

6189

பயணமாய் தைரிய பரனடியான் பலதினம்
தயவிலாத் தகைத்தாய் தற்பரனின் தாட்துணை
நயத்தின் நடையில் நடந்தினைத்துச் செல்லும்
செயமார் வழியிற் செறியின்பச் செழிப்பை

6190

எங்கும் கடவுளருள் இரக்க ஈவுகள்

கண்டார் கடவுள் காசினியில் உள்ளோர்
உண்டு உறங்கி உயிர்வாழ உறைய
பண்டு தொட்டு இற்றைவரை பரிக்கும்
மண்டலா திபனது மகியைதைத் தேர்ந்தார்

6191

எல்லா உயிரினதும் இரப்பை நிறைப்பவன்

குளிர்புல மக்கள கோதுமையே வெப்ப
அளிநிறை நிலத்தில் ஆம்நெல்மணி அரிசியாய்க்
களிப்பின் உணவாய்க் கதிர்கொள்ளுங் கழனி
ஒளிப்பே இறைவன் உன்னதமாங் கொடைகள்

6193

இவையிலா இடத்தில் இறையுணவின் விளைவு
கவையிலா வண்ணங் கடலினிலும் வரையின்
நவையிலாச் சிகரம் நலிபாலை வனத்தும்
சுவையாய் ஊட்டிடும் சூக்குமப்பொருள் தெளிந்தார்

6194

செல்லுமிடமெல்லாம் செறி துன்பம் இன்பமானதே
பசித்துயர் பட்டினி பகலிரவிற் தொடரும்
நசிவுள பயண நடைகொண்ட பாடுகள்
இசுவை உறுத்த இருந்தாலும் இறைவன்
புசிப்பாம் மன்னாபோல் போகுமிடம் நிறைந்த

6195

அருளின் ஆகாரம் அதிநிறைவை அளிக்க
 இருளிடை தாரகை இயலொளி வழியின்
 பெருகுந் திசையின் பெயர்ப்பிற்காம் வழியை
 உருவாய் உணர்ந்து உறுமிடத்தை நோக்கி

6196

நடந்துங் கிடந்தும் நகர்ந்துழன்று தவழ்ந்தும்
 படர்ந்த திசையைப் பரவுதொலை இறுத்து
 அடர்ந்த காட்டில் அலைவிலங்கு அச்சம்
 கடந்துங் காலடி காமநாயகன் பட்டியிலே

6197

பெஸ்கியெனும் தைரியநாதர் கண்ட தமிழகம்
 பதித்து இறைவன் பக்திவளம் பெருக்க
 விதித்த இடமாய் விழைத்தேற்று ஆங்கு
 கதித்த காலம் கண்டவற்றைத் தொகுத்து
 மதித்து மனதிடை மலருண்மமை தெளிந்தார்

6198

விண்ணுயர் கோபுர விமானங்கொள் கோயில்
 பண்ணமை பக்திப் பாவமிர்தம் நால்வரின்
 தண்ணளித் தேவ தகையாரம் பரந்த
 மண்ணக பரத்தின் மாவுலக மென்ன

6199

ஒங்கிட மென்று உரைக்குமிடந் தமிழர்
 வீங்கு புகழ்கொள் வியன்நாடு ஆங்குளார்
 தேங்கு தமிழ்மொழித் தேனமுது மாந்த
 தாங்கும் மொழியின் தரங்காக்கும் இலக்கணம்

6200

தகையுடன் பண்டு தமிழ்வளர்த்த சங்கம்
 மிகைபடா தியற்றும் மேலாமிலக் கியங்கள்
 பகைகொல் பண்போர் பாட்டுரைக்கும் புறத்தின்
 வகையாம் பாக்கொள் வளர்தமிழின் மாண்பை

6201

தமிழக இறைத் தத்துவத் தொன்மையும் கல்வி மேன்மையும்
 மேற்கு உலகோர் மேவிடாத மேன்மை
 போற்றும் இறையைப் போற்றுகின்ற வழிபா
 டாற்றும் ஆகம் அறிவுள்ளார் அதற்காம்
 நீற்றணி சைவ நெறியுடைய நீர்மை

6202

எண்ணும் எழுத்தும் இயல்பாகக் கற்று
 பண்ணுடன் இசையிம் பரவசஞ்செய் நாடகக்
 கண்ணுடைக் கலைகள் கவிசெய்யும் புலவர்
 தண்ணளி குருவின் தலைகொண்ட சீடர்கள்

6223

ஆதியோர் பேணும் அழகுதமிழ்க் குருகுலம்
சேதிக்காச் செந்தமிழ் செழிப்பான செம்மை
மாதிக் கெல்லாம் மணக்கின்ற மாமறை
போதிக் குங்குருப் பொலிவதனைக் கண்டார் 6224

பரத்துறையும் பல்லின மக்கள் சமுதாயம்
ஆகமக் கல்வி அறிபோதில் உலகில்
சாகல் எனுங்கடைச் சமயத்தைத் தாண்டி
ஏகியவர் பரத்தில் எல்லாருங் கூடி
ஏகமாய் இருப்பின் எப்படியாய் இருப்பரென 6225

எண்ணம் பலகால் எழும்போது காணு
வண்ணம் இருந்த வரையுருவம் மனதென்
கண்ணதிற் காணுங் கவினாருங் காட்சியை
மண்ணென் மாதமிழ் மருவுவள நாட்டிலே 6226

தமிழினத்தின் மானுடவியற் பொதுத் தன்மை

பொருந்து விதம் புவிமேற்கினப் புலத்தோர்
குருந்தாம் வெண்மைக் குறைசிவப்பு மாந்தரும்
திருந்தா இருளுறை தேசமெனும் ஆபிரிக்க
கருந்தோல் நிறத்துக் கடிதுயர்ந்த மாந்தரும் 6227

மஞ்சள் நிறத்து மங்கோலிய மக்களும்
துஞ்சம் பழுப்புத் தோலுடைய தொல்குடி
அஞ்சா நெஞ்சுள அமரிக்கசெவ் விந்தியர்
விஞ்சய ரொத்த வினத்தாராம் ஆரியர் 6228

குள்ளர் குறையுய ராமானவர் நீளர்
விள்ளற் கரிதாய் விளங்கினங்கள் ஒன்றாய்
கொள்ளும் புலமாகக் குவலயத்தில் தமிழக
முள்ளதென் பெருமை உலகமென உணர்ந்தார் 6229

பலநிறம் படைத்த பலகுழந்தை ஓர்தாய்
நலமுள கருப்பை நல்கியபோற் குடும்பம்
தலமயிர் அவயவம் தளிர்நாசி கண்கள்
கலந்த இனமெனக் கருதற்காம் கருப்பொருள் 6230

ஏதா மெனுங் காரணத்தை அறியா
ஏதாய் இறைவன் இச்சகத்திற் படைத்து
ஆதா முடைய வாரிசென ஆக்கிய
பூதலம் பொலியும் பூந்தமிழ்வாழ் புலியோர் 6231

உடலில் உயரம் உருவத்தில் நிறத்தில்
தடங்கள் வேறு தாமாகினும் அவர்தம்
கடவுள் பக்தி காருண்யங் கருணை
திடமுள தேவ திகழ்மனித மாகுமே

6232

ஆமின மவருள் ஆரியர்தம் வருணப்
பேயின் ஆட்சி பெய்துளதாற் சூத்திர
மாயின மக்களாய் மதிப்பற்று மயங்குந்
தாயின போதும் தமிழென்னுஞ் செம்மொழி

6233

தமிழ் இனம் பண்டு தோன்றிய தொல்லினமென் சான்று
தொல்மொழி கொண்ட தூயதொரு இனமாய்
எல்லா இனத்தை இவ்வுலகிற் பயந்த
நல்லதாய் இனமாய் நானிலத்தே சிறந்த
தொல்லின மான தூய்மைமிகு முண்மை

6234

தமிழகத் திற்கே தகையாகும் உய்த்தறிய
அமிழ்தா குமென்ற ஆய்வாளர் பகருரை
தமிழரின் பண்டைத் தரத்தையும் அவர்தம்
குமிழா னவாழ்வின் குணத்தையுங் காட்டிடுமே

6235

வேறு

ஒரே தெய்வக் கொள்கை ஒடுங்கியதேன்.

விண்ணை எட்டும் விரிந்த கோபுர
வியத்தகு இறைவனை விழைந்திடு நெறியுள
பண்பார் தமிழின் பாங்குடை சைவ
பண்டை மதத்தில் பலபல மதங்கள்
நண்ணிய தாலே நலிந்த அம்மத
நாட்டிலே கிறித்தவ நவமதம் எவ்வண்
உண்ணிய தென்று உணர்ந்திட முயன்று
உண்மை அறிந்து உவகை கொண்டார்

6236

ஒன்றே குலமாம் ஒருவனை உலகில்
ஒப்பறு தெய்வமென் றேதிடு வள்ளுவம்
என்ற திருக்குறள் எண்ணம் விரிந்து
இணையிலா மூவா யிரத் துமுன்னூ
றென்று மறுபது ஒள்ளிய பாக்களில்
உரைத்த உலகின் உயர்ந்த மறையின்

நன்றும் நெறிமுறை நாடிப் படித்தவர்
நலிந்த சைவ நல்மதந் தேர்ந்தார்

6237

நால்வர் பக்தி நயத்தைக் கிரியார்
நயமிகு திருப்புகழ் நலத்தை நுகர்ந்தார்
சால்புறு சைவ சாத்திரம் சித்தார்தம்
சமரச சித்த சத்துவம் கற்றவர்
மால்மத வைணவம் மற்றதன் நான்கு
மறைகளை கற்றபின் மலர்ந்ததோர் உண்மை
நால்மறை ஆரியர் நட்பெரி விதையாய்
நான்கு வர்ண நஞ்செனத் தெளிந்தார்

6238

ஆரியர் தமிழரைப் பூரியராககிய புன்மை

ஆரியர் தம்மை ஆண்டவன் பயந்த
அருளைப் பெற்றவர் அவர்மொழி ஆண்டவர்
காரிய மாற்றுங் கடவுளின் அருகில்
காதலாய்ச் சேரும் கருணையும் அவர்க்கே
சீரிய திதையே சிந்தையிற் பதிக்கும்
சிவனடி வணங்கிடு சிறப்புந் தமக்கே
வீரியர் உலகில வீழ்ந்த நாளிலே
விண்ணவ ரென்ற எண்ணமுங் கொண்டார்

6239

பேரினிற் பார்ப்பார் பெருமைக் குரியார்
பிறப்பால் அந்தணப் பிராமண ஆணவம்
பூரிய ராகத் பூந்தமிழ் மக்களைப்
புறத்தே தள்ளிப் பூட்டிய கோயிலின்
சாரியற் பூசை சார்ந்திடா தினமாய்
சண்டா ளராகச் சாயை கூட
பாரினில் அண்டாப் பாவச் சடமாய்
பகுத்துத் தள்ளிப் பாதகஞ் செய்ததே

6240

கருவிலே உருவானது நான்கு வர்ணம்

தைரிய நாதர் தகைமிகு நாட்டில்
தானிலா மக்கட் தரமது சாதியாய்
வைரியங் கொண்டு வரமது பெற்ற
வயிற்றிலே உதித்த வண்ணம் விதித்து
மையிரிந் தென்றுமே மாறு நிலையில்
மாநிலம் நிலைத்த மதியிலா நெறியால்

ஐரிய ஆரிய ஆட்சியால் அழிந்த
ஆண்டவன் உரிமை அகன்றதை அறிந்தார் 6241

ஆட்சி செய்த அற்றை மன்னர்
ஆதரவீய அந்தணம் ஒங்கி
மாட்சி கொண்டதும் மதமது ஒங்க
மறைநெறித் தமிழர் மதமது மறைந்த
மீட்சி யில்லா மிகைபடு வினைகளால்
மிடைந்த நந்தனார் மிசைநீ லகண்டர்
தாட்சியும் இறைவனின் தாழ்ப்பணிந் திடற்காய்
தவித்த தவிப்பும் தானுணர்ந் தறிந்தார் 6242

சைவத்துட் பிறமதம் புகுதல்
இத்தகை சாதியுள் இன்னும் உயர்ந்தோர்
இயற்றிய சாதிகள் இழிந்த மக்களை
சித்தங் குலைத்துச் சீரழித் திடவே
சிறுமைப் பட்டோர் செழித்திட கிறித்தவப்
புத்தியைப் பற்றிடப் புராணிகள் புறத்தே
போக்கிய தமிழர் புகுந்தனர் சேர்ச்சில்
சத்திய வேத சமயம் வழிபட
சைவம் மறையச் சார்ந்ததே பிறமதம் 6243

ஆலய நுழைவு மறுப்பினால் மத மாற்றம்
ஆடு மாடு அணிலார் வெளவால்
ஆதிய கூட ஆலயம் நுழையும்
நாடு வாழ நலிந்து உழைக்கும்
நல்மனங் கொண்ட நல்ல உழைப்பார்
தேடுங் கடவுட் திருவருள் தெருவில்
திரண்டு கோயில் திருமண் மிதியா
வாடுங் கொடுமை வழியிற் தமிழர்
வருந்துவ தொழித்த வரமதே கிறித்தவம் 6244

கல்வியுந் தொழிலுங் கனமுறு சமூக
கதிப்பும் தந்து கடவுள் ஆலயஞ்
செல்லும் வழியைச் செல்வர் வறிஞர்
சிறப்பதை எண்ணுச் சீர்சமன் கொடுத்த
வல்ல கிறிஸ்து மதமதை நாடிய
வரலா றுணர்ந்த வைரிய நாதர்

சொல்ல வேண்டிய சுவையுறு தேவ
சொல்லைச் சொல்ல சுலபந் தெளிந்தார் 6245

மக்கள் மொழியில் மகேசுரன் பணிகள்

மக்களின் மொழியில் மறையை ஒதுதல்
மண்ணின் வாசனை மலர வாழ்க்கை
பக்குவங் கொள்வது பரனடி யார்போல்
பார்துவ ராடை பாதுகை தரிப்பது
தொக்கிடு முனிவர் துறவுறு வதிவிடந்
தோய உறைந்தி தூய்மை காப்பதே
தக்க வழியெனத் தானே துணிந்து
தவவழி செல்லத் தைரியங் கொண்டார் 6246

மேற்கு நாட்டில் மிடைந்த மக்கள்
மேதினிப் பிறப்பால் மிளிர்பவ ரல்லர்
நோற்றிடு தவநெறி நுண்புல அறிவு
நூல்தரு கல்வி நுண்மாண் புடைமை
ஆற்றலால் ஆக்கும் ஆக்க வினைகளால்
அவரது சமூக அந்தஸ்த் தூயரும்
போற்றிடு மந்நெறி புகுந்த இடத்திலும்
பொலிந்திட விழைந்து புதியறம் புரிந்தார் 6247

கிறிஸ்த மதமுடன் கிட்டிய சமநிலை
கிளர்த்துந் தமிழ்மத கிடக்கை பெருகச்
செறிக்குந் திருமறை செல்வக் கருத்துகள்
செப்பத் தமிழரின் செந்தமிழ் மொழியின்
அறிவிற் சிறக்கவும் ஆகமப் பொருளை
அழகுறத் தமிழில் அறவுரை ஆற்றவும்
சிறிதாய் அறிந்த சீருறு சைவச்
சிந்தனை பெருகக்கவுஞ் சிந்தை கொண்டார் 6248

தமிழுன தைரிய நாதர்

சைவ உணவினைச் சமைப்பித் துண்டார்
சரியாச் சிவப்புத் சாயத் தலையணி
தைவரக் காவிச் சோமன் உடுத்தார்
தைரிய நாதரென் தமிழிற் தமது
மைவரைப் பெயரை மாற்றி அணிந்தார்
மற்றொரு துண்டை மார்புதோழ் மறைக்கும்

கைவரு சால்வை காவியில் தரித்தார்
கடுவரிப் புலித்தோல் ஆசன மமர்ந்தார் 6249

கையிற் கோலுங் கண்ட கோடரி
கதிக்கக் கொண்டார் கால்நடைப் போது
பையிற் திருமறை பஞ்சபொன் மோதிரம்
பளிச்சிடு கடுக்கன் பரிவுடன் அணிவார்
மெய்யுற வீதியில் மேவிடு முலாவில்
மேவும் புலித்தோல் விரித்த சிவிகை
உய்வுற அமர்ந்து உயர்விரு துடன்வெண்
ணுருக்குடை விரித்து விசிறடச் செல்வார் 6250

மயிலின் பீலி மனமுற ஏந்தி
மதமுரை மாமுனி மகானென மக்கள்
தயிரிய நாதரைத் தகைகொண் டழைத்தார்
தண்பெய ரிதுவே தகுவி ரமாமுனி
உயரிய பெயராய் உலகம் மதிக்க
உணரப் பட்டதென் றுரைப்பர் அறிஞர்
கயிற்றூற் றுப்பானை யமென் களத்தில் இருந்து
கடவுள் ஊழியக் காரியந் தொடர்ந்தார் 6251

277 வது அங்கம் நிறைவுறும்

278. இறை ஊழியப் பணி தொடக்கம்

கயத்தாற்றுப் பாளையத்திற் தொடங்கிய கடவுட் பணி.

இத்தலி தேச மிருந்து இறைபணி புரிய வந்த
இளங்குரு தைரிய நாதர் இயற்றிடு கன்னிப் பணிக்கு
சித்தமே கொண்டு செழித்த செந்தமிழ் வழங்கும் மதுரைச்
சிறுநூர் கயத்தாற்றுபாளையச் சீரிய இடத்தே துவக்கி
சத்திய மறையைத் துலக்கிச் சாற்றிய கேட்ட மக்கள்
சார்ந்து ஏறக் குறிச்சிச் சபைதனைக் கூட்டி ஆங்கோர்
துத்தியக் கோவில் எழுப்பித் தூயதாய் அன்னை மேரி
துலங்குறு பதியாக் கொண்டு தொண்டுகள் செய்ய லானார் 52

பக்தியால் கவரப் பட்டோர் பரவச முற்று அதனை
பாவிகட் கடைக்கல மீயும் பரிசுத்த மாதா கோயில்
உத்தமப் பெயரால் அழைக்க உயர்நிலை பெற்ற சீரால்
உற்றது திருக்கா வலூரென் உன்னதத் தலமாய்ச் சிறந்தே
சக்தியே பிறக்கக் குருக்கட் பட்டி திரிச்சி ஆவூர்
சந்நதி களாகுந் தலங்கள் சரிவர அமைத்த காலம்
யுக்தியாய் ஆயிரத் தெழுநூற் ஆம்பதின் மூன்று மாண்டென்
உரைப்பர் அந்த ஊரினில் உறுதுயர் அநேக மாமே 6253

திருக் காவலூரில் திண்டாடிய வீரமா முனிவர்

சத்திய மறையைச் சார்ந்த சதிசெயப் போலிக் கிறிஸ்தன்
சார்ந்தனன் மதுரை நாயகர் சதுர்ப்படை தலைவன் தன்னை
நித்தமும் ஐந்து வேளை நிமலனும் அல்லா தொழுது
நிறைவுசெய் இசுலா மென்றும் நிலையிலாப் பொய்யே பேசா
உத்த னென்றும் உரைத்து உயர்நிலை வகிக்கும் பெஸ்கி
ஊர்ப்பொருள் கொள்ளை யிட்டு உடமைப் பொன்னும் மணியும்
மெத்தவுங் கொண்டா ரதனின் மெய்யதை உணர்ந்தோர் பலரை
மேவியே கொன்று ரென்றும் மிகைபடக் குற்றஞ் சொன்னான்

தைரிய நாதருக்கு மரண தண்டனை

உண்மை என்று நம்பி உடன்படை வீரர் தம்மை
உயரிய புதையல் தேடி உளவறிந் ததனைப் பற்றிக்
கண்ணினிற் காட்டு மென்று கட்டளை இட்டுக் கடிய
காவலர் சென்று முனியைக் காட்டெனத் திட்டி வைய

மண்ணை இல்லான் தம்மை மதிப்பற இழித்து வந்து
மாய்த்தனன் அவையை கூட்டி மாண்புயிர் போக்குந் தண்டனை
நண்ணிய நாளோ ஆயிரத் தெழுநாற் றுப்பதின் மூன்று
நண்ணிடு காலம் டிசம்பர் நத்தார்க் கால மாமே 6255

கோயிலிற் புகுந்து கொள்ளை கொண்டனர் எனினு மாங்கே
குவிமணி பொன்னைக் காணார் குமுறியே இருந்த போது
தாயிலும் அன்பாய்த் தம்மைத் தாங்கிய தைரிய நாதர்
தண்டனை பெற்ற செய்தி தாங்கொணு மக்கள் கூடி
கூடியே சென்று தளபதி குற்றமே புரிந்தா னென்று
குறைபட முனிவர் தன்னைக் கூட்டினில் இருந்து விடுதலை
ஆயிட ஆணை யிட்டான் அதன்பின் அழிந்த கோயில்
அணைந்திட விருப்ப மின்றி அகன்றனர் என்பராமே 6256

ஓய்வு பெற்றபின்

சென்றவர் அமைதி பேணி ஆண்டவன் தனக்கு ஈந்த
செறிவுசெய் பாவச் செயலைச் சிதைத்திடும் பணியை ஆற்ற
நன்றெனக் காலங் காத்து நன்கிளைப் பாற்றங் கொண்டார்
நகர்ந்தது மூன்று வருடம் நஞ்சைகொள் தஞ்சை வட்டம்
சென்றனர் அங்கு கொள்ளிடஞ் சேரிடம் ஏலாக் குறிச்சி
சீர்தாய்க் கோயில் கண்டு பொலிந்திட வாழுங் காலை
பொன்றிய அரிய லூரின் பொன்மகன் மழவ
ராயன்பொருளதை மானிய மா பொருத்தனை செய்து ஈந்தான்

வேறு

பெரிய நாயகி கோயில்

திருமுதுக் குன்றத் தருகே
திகழ்வுறு கோனார் குப்பமென்னும்
மருவிடந் தன்னில் பெரிய
மாதா நாயகிப் பெயராலே
உருவமே தமிழ்த்தாய் சாயலில்
உற்றதாய் சிலையை வடித்தமைத்து
அருகே வேண்டி வணங்க
ஆலயம் அமைத்து வைத்திட்டார்

6258

தேம்பா அணியென் காப்பியத்
திருவினைப் படைக்கப் பெரியநாயகி
தேம்மா அருளிய திறத்தை

தெளிந்த வாற்றை அவர்சொல்லில்
கூம்பா நினைவாய்க் கொண்டு
கூறிய தாலே கொண்டபற்று
ஆம்பா லதிகம் உற்ற
ஆற்றலைக் காண லாகிடிமே

6258

முப்பத் தேழில் திருச்சியில்
முனைந்து திருப்பணி செய்தபினனர்
அப்பால் குணப் பட்டியில்
ஆண்டவன் ஊழியம் ஆற்றிவைத்து
செப்பற் கரிய செந்தமிழ்ச்
செல்வத் திருநெல் வேலிசார்ந்த
ஒப்பிடு மணப்பா டுரிலே
ஒங்கிடச் செய்து ஓயமுன்னர்

6259

அம்பலக் காட்டில் அமைந்த
ஆகமப் பயிற்சிக் குரு மடத்தே
செம்மைக் கல்விக் கற்போர்
செழுமை பெறவே பணிசெய்து
இம்மை துறக்க மணப்பாடடை
இறுதியில் நாற்பத் தேழினில்
உமபர் பதியை நண்ணியே
உயர்ந்தோன் பாதம் உற்றாரே

6260

278 வது அங்கம் நிறைவுறும்

279. சமுதாயத்தில் தைரிய நாதரின் ஈடுபாடு.

பன்மொழி அறிவு பெற்றார்

தானறிந்த ஐரோப்பியத் தகைமொழிகள் தம்மாற்
தவநெறியில் இயேசுவருள் தரமெடுத்து மொழிந்தால்
தேனதற்கு நிகராகாத் தென்றவெண்ணம் கொண்டு
தென்னகத்தில் பயில்மொழிகள் தெளிந்தறிய எண்ணி
ஞானமுறு வழிநாடி நல்லாசான் வழியே
நயத்தெலுங்கும் கன்னடமும் நவமான மலையின்
பானமெனப் பாரோர்கள் பகர்கின்ற சேரம்
பயில்மொழியும் பைந்தமிழும் பயின்றறிந்து தெளிந்தார் 6261

வடநாட்டார் வாழ்த்துகின்ற வடமொழியாஞ் சமஸ்த
வழிவந்த இந்துஸ்தா னிஆதியவுங் கற்றார்
நடமாடு மகராதியாய் நலமுற்ற மொழிகள்
நவார ஒலிதவரு நயமாகப் பேச
தடம்மாறு இலக்கணத் தகையொடு எழுத
தக்கவாறு எழுதிதைத் தானவற்றைக் கண்ணாற்
திடமாகத் தெளிவாகத் திருத்தமாய் வாசித்
தெரிந்திடவும் பொருள்புரியும் போதமிகக் கொண்டார் 6262

பாரசீக மொழியும் பயின்றார் திவான் பதவியும் பெற்றார்

சாந்தாசா கிப்பென்னும் சார்பார சீகச்
சர்க்காரின் அதிபதியின் சபைதனிற் திவானாய்
பாந்தமுறு பாலனஞ்செய் பதவியதில் அமர்ந்து
பாரசீக மொழித்தேர்ச்சி படித்தறிந்து பணிகள்
வேந்தனுக்குச் செய்ததனால் வேதனமாய் மானியம்
விளைநிலமாம் பூக்குளமும் மால்வைஅர சூரும்
ஈந்தநல்லூர் இடமுடன்மா தமாயிரம் ரூபா
இரசாங்க ஊதியமாய் ஏற்றுயர்ந்து சிறந்தார் 6263

முனிவரது திறமைதனை உணர்ந்தசாகிப் அவரை
முழுமனதாய் ஏற்றதுடன் முகமன்பல நல்கி
இனியசொற் கூறுவதால் இறையருளை இயம்பும்
ஏற்றமிகு திறன்போற்றி இஸ்மாதி என்னும்
புனிதரெனும் பொருள்பொதிந்த புகழ்விருது அளித்து

போரினிலே மகாராஷ்டிரர் புகல்சரணை அடையும்
அநியாய நாள்வரையும் அரசவலு குறையா
அன்புடைய நட்புடனே ஆதரித்துக் காததான்

6264

இரண்டு கிறிஸ்தவ திருச் சபைக்குள் ஏற்பட்ட முரண்டுகள்

தேனியர்கள் எனும்டச்சு திரிச்சபையார் கதலிக்கு
திருச்சபையை இகழ்ந்திட்ட போதவரும் வெகுண்டு
தானிகழாத் தகைத்தாக தர்க்கவழி தன்னில்
தக்கபதில் அளிப்பதற்காய் தமிழினிலே தெளித்து
வானினிக்கவே தவிளக்கம் வளர்பேதக மறுத்தல்
வன்லுத்தே ரியனியல்பென வரைந்திட்ட முந்நூல்
தேனியர்கள் கத்தொலிக்கத் திருச்சபையைத் திட்டும்
தேவையற்ற வசைகள்தமை திருத்துதற்காய்ப் படைத்தார்

பகைவரை எதிர்த்த பரனடியான்

பாவச்செயல் தனக்கஞ்சும் பண்புடைய முனிவர்
பயமுறுத்தும் பகைவர்க்கு பயமின்றி இறைவன்
தேவாரஞ் செப்புவதைத் தெளியாத பகைவர்
திரண்டுவந்து ஆவூரை தெருட்டியே வருத்த
சாவதனைத் தடுப்பதற்காய்ச் சாந்தாசா கேப்பெனும்
சர்க்காரின அதிபதியைச் சந்தித்து உண்மை
நாவார விண்ணப்பிக்க நடந்தவற்றைத் தேர்ந்து
நட்புற்று அத்துயர மகற்றியே வைத்தான்

6266

279 வது அங்கம் நிறைவுறும்

279. தமிழ்மொழியின் மேன்மையை கற்றுர்

முத்தமிழ் மொழியின் முதன்மை
 பன்மொழி கற்றுப் பரனவன் வார்த்தை
 பாரோக் குரைக்கும் பக்குவம் பெற்றற்காய்
 தென்மொழி வடமொழி திசைமொழி பார்சி
 திரள்மொழி யாதிய தேர்ந்தபோ தொருமொழி
 முன்னுறத் தோன்றி முதுமொழி யான
 முத்தமிழ் மொழியின் முதன்மை உணர்ந்தார்
 கன்னற் சுவையொலி கலந்ததென் றறிந்தார்
 கடவுள் ஈந்த கண்ணெனக் கண்டார் 6267

தமிழின் தமிழ்தன்மை
 தனியாய்த் தோன்றித் தனியாய் இயங்கும்
 தன்மை யாலே தமிழென் முதற்பெயர்
 இனிமை என்னும் இயல்பதை உடைய
 இன்தமிழ் என்னும் இயற்கை அமைப்பும்
 பனிநிகர் குளிரும் பலமொழி பயந்த
 பசுந்தாய் உரிமைப் பண்பு முடைத்தாய்
 தென்மொழி களாய் தெலுங்கு கன்னடம்
 தென்மலை யாள திரள்மொழி ஈன்ற 6268

அமிழ்தினை நிகர்க்கு மன்னை மொழியாய்
 அகிலத்து மொழிகள் அனைத்திலு மில்லா
 தமிழின் தனிழவென் தண்ணொலித் தகைத்தாய்
 தமிழ்த் தழுவெனும் தமிழெழுத் துடைத்தாய்
 அமிழ்ததை உண்டார் ஆயுளை நிகர்த்த
 ஆதி கால மாகிய தொல்மொழிச்
 சிமிழாய் விளங்குஞ் செந்தமிழ் தனது
 செம்மை உணர்த்து சிந்தை களித்தார் 6269

தென்னக மொழிகளைத் தேடிக் கற்றபோ
 திரட்டிய சொற்களில் தென்தமிழ் வண்ணம்
 பின்னிப் பிணைந்து பெற்றதாய் தொப்பூழ்
 பிணைப்பாய் இருப்பதைப் பெஸ்கியென் இத்தலி
 நன்னனில மகனார் நன்கு சுவைத்து
 நற்றமிழ் மொழியின் நலன்களை மாந்த
 உன்னிய உணர்வால் உந்தி யெழுந்து
 உயர்தமிழ் வாணரின் உறவதைக் கொண்டார் 6270

பன்மொழிகள் கற்றறிந்த பயனாய் மொழிவேர்ப்
 பகுதிகளை விசுதிகளைப் பந்திக் குமிடையாந்
 தன்மைகளை உய்த்துணர்ந்த உறவு கொண்டு
 தமிழ்மொழியால் பலமொழிகள் பிறந்த தாய்மை
 மேன்மைதனின் மிகையறிந்து மேலாம் மொழியில்
 மேதினியில் இயல்பாக மேவி நிலைத்த
 கன்னல்மொழி எனக்கருதுங் கவினில் மூழ்கிக்
 காதலுற்று அதைத்தெளியக் கண்டார் வழிகள்6271

எழுத்தறிந்தால் அதன்வழியே எழுதப் படிக்கும்
 இயல்புற்றுர் இனியபொருள் புரிந்து கொள்ள
 வழத்துகின்ற நிகண்டுகளின் வகையைப் படித்தார்
 வார்த்தைகளை ஆக்குகின்ற வண்ணந் தேர்ந்தார்
 பழுத்தினித்த பண்டையவாம் பழமை அதனுள்
 பயன்தந்து மிளிர்வதனைப் பகுத்துத் தொகுத்து
 அழுத்துகின்ற ஓரொலியால் அமைத்த பலசொல்
 அடையாளங் கண்டதனால் அகராதியாக 6272

வகுத்தறிந்து தமிழ்ச்சொல்லின் வண்ணந் தேர்ந்தார்
 வாய்வழியே வரிம்பேச்சில் மயங்கும் ஒலிகள்
 செகுத்திடுமோர் மரபுகளைச் சிந்தை கொண்டு
 செந்தமிழின் சிறப்புகளைச் செறித்து மனதில்
 தகுதியாம் பலபுலவர் தந்த தமிழின்
 தனக்குவியல் நூல்களையே தால ஒலை
 மகுடமிட்ட சுவடிகளில் மாய்ந்து கற்று
 மலர்தமிழிற் கமழுமண மாட்சி நுகர்ந்தார் 6273

தமிழை தடையறக் கற்கத் தமிழ்ப் புலவர் தயவை நாடினார்
 சுயமாக தமிழ்ப்படித்தல் சுலப மல்ல
 சூத்திரத்தால் எல்லையிட்ட சுந்தரத் தமிழின்
 நயங்காண தமிழறிஞர் நாட்டத் தேவை
 நன்கதனைப் பெறுவதற்கு நல்ல தமிழின்
 வயமறிந்து வாழ்கின்ற வல்லோர் தம்மின்
 வழிநடத்தல் வேண்டுமென்ற வலிந்த சிந்தை
 தயவறிந்து தமிழ்மொழியின் தடுமாறிலாத
 தன்மைதரும் புலவர்தமை தகைத்துக் கொண்டார்

280 வது அங்கம் முற்றிற்று

5. தமிழழகி காட்சிப் படலம்

281. சுப்பிர திபக் கவிராயரிடஞ்

சுந்தரத் தமிழ் கற்றார்

தமிழ் வேட்கை

வீரமா முனிவர் வேட்கை விரிந்தது தமிழின் பாலே
ஆரமாய் அணிந்து அதனின் அழகினை நுகர விரும்பி
சாரமாய்க் கற்ற தமிழில் சார்புறு உயர்ந்த மொழியின்
பாரமே படியக் கண்டு பண்டிதத் தமிழை விழைந்தார் 6275

சங்கநூல் சுவடி கற்றுச் சாற்றிடும் இரண்டு திணைகள்
தங்கிடும் சால்பை அறியச் சங்கடப் பட்ட காலே
பொங்குறு புகழிற் பூத்த புலவர் தம்மை நாடி
எங்குமே அலைந்தார் எவரும் ஏற்றிடாப் போது சிறந்த6276

சுப்பிர திபக் கவிராயர் நல்லாசியரானார்

விறலி விடுதா துடனே விழைவுறு கூழப்பர் காதல்
திறமுறு நூல்கள் படைத்த தெண்டமிழ் புலவர்க் குள்ளே
நறவெனத் திகழ்ந்த நம்பி நற்கவி சுப்பிர திப
அறநெறிக் கவியென் ராயர் அடைக்கல மளித்தார் மாதோ77

இத்தலி தேச மிருந்து இன்தமிழ் நாட்டிற் தமிழர்
உத்தியில் வாழ்ந்த வீர முற்றிடு முனிவர் தனது
சத்திய வேதப் போதஞ் சாற்றிடு விழைவு தனிலும்
மெத்தவுந் தமிழிற் கொண்ட மிசைநசை மேன்மை தெளிந்தார்78

பன்மொழி அறிவு மிக்க பாதிரி தமிழைக் கற்றால்
மன்னுல கின்கண் மலர்ந்த மற்றைய மொழியிற் சிறக்கும்
பொன்மொழி என்னும் புகழதைத் துலக்கு மென்று
அன்னவர்க் கதனைச் சொல்லும் ஆசிரிய ரானார் என்பர் 79

மாணவர்க் குரிய அடக்கம் மறந்திடா துரைக்கும் ஆற்றல்
ஆணவ மில்லா அன்பு ஆய்ந்துரை பகரும் பண்பு
காணற்குச் செழித்த வதனம் கள்ளமில் உள்ளம் கடவுள்
மாணலம் பேணும் ஒழுக்கம் மறைப்பொருள் விளக்கும் மதியும்80

ஆதிய அவர்பாற் புலவர்க் காக்கிய விருப்புத் தமிழிற்
போதிய அறிவைப் புகட்டப் பொருந்திடு சக்தி ஈய

வாதிடுந் தர்க்க சாத்திர வன்யைந் தமிழின் தொன்மை
சாதிக்கும் பலபலவாஞ் சார்ந்த சரித்திரம் புகட்டலானார்6281

கற்பன கசடறக் கற்றார்

தொல்நூல் அகத்தைப் புறத்தைத் தொகுத்துரை இலக்க ணங்கள்
நல்லநூல் யாப்பு அணிசொல் அலங்காரங் காரிகை பன்னீர்
வல்லதாம் பாட்டியல் ஆதிய வழுவறச் சொல்லச் சொல்லக்
கல்வியிற் சிறந்த கம்பன் காட்சியில் மிளிர்ந்தார் முனியே82

எட்டுத் தொகைகள் பத்து எழிலுறு பாட்டுப் பதினெண்
திட்டமாங் கணக்கு நால்வர் தேவாரம் அருண கிரியார்
மட்டவிழ் புகழ்கள் புராண மறைகளின் கவிதை நயங்கள்
முட்டிலா தளவிற் கற்று முத்தமிழ்த் தேனை உண்டார் 6284

காப்பிய நடையிற் கனிந்த கவினுறு சிலம்பு மேகலை
காப்பிய மாதி பத்துக் கடலினுள் நீந்தித் தமிழென்
கூப்பிய முத்தைக் குளித்துக் குறைவறத் தமிழைத் தேர்ந்து
காப்பிடு முகமாய் சுப்பிரர் கழல்வினா கடாவிற் தேர்ந்தார்85

தமிழ் கற்ற நெடுமுனி

தமிழது இனிமை நல்குந் தரமுடை இலக்கி யங்கள்
சிமிழென அதனைக் காக்குஞ் செந்தமிழ் இலக்க ணங்கள்
அமிழ்தென கவிகள் படைக்கும் ஆற்றலும் படைத்த தைரியர்
குமிழுளே அடங்குங் குறுமுனிக் கோலமாய் விளங்க நின்றார் 6266

தைரிய நாதர் வாழ்ந்தபோ தமிழினில் வல்லார் தம்மை
கைரிய நட்பி னோடு கண்டவர் தம்மை ஆசான்
வைரிய இடத்தில் வைத்து வணங்கியே கற்ற தமிழால்
பைரிய மொழியை ஆய்ந்து பகுத்திடும் வன்மை கொண்டார் 6267

எவரிடம் கற்று ரென்று எண்ணுதற் கில்லை எனினுந்
அவருடை நூல்கள் பலதில் யாரிடம் தமிழைக் கற்றார்
எவரவர் மனதில் நிலைத்தா ரென்றிடும் எழிலுறு சான்றைச்
சுவரிடைச் சித்திரம் போலச் சுருதியாய் பதித்தல் காணே 6288

முட்டதை அகற்றச சென்ற முனிவர்தம் மொழிகள் பலதின்
வட்டுறுப் பறிந்த தகையால் வளர்தமிழ் மொழியில் மாற்றம்
இட்டிடக கருது மேதால் இடர்பட தமிழின் அறிஞர்
சட்டத் தடையால் முரணிச் சலித்தது முண்டே என்பார்89

281 வது அங்கம் முற்றிற்று

182.தமிழ் அழகி உருவகத் தோற்றம்..

தமிழ் மொழியிற் கண்ட பெண்மைப் பேரழகு

தமிழ்மொழியில் உள்ள பலவாந்
தரமிக்க பனுவல் கற்க
அமிழ்தொத்த இன்பங் கண்டார்
அதனிலே அமிழ்ந்த காலை
தமிழ்மொழியே அல்ல அ.:தோர்
தகையணங்கென் உணர்வு மனதில்
குமிழிட்ட தோற்றம் உருவாய்த்
தொட்டதனால் வியந்து போனார்

6290

ஆராத காதல் கொண்டு
அழகுள்ள அந்த மொழியை
சேரற்காம் சிந்தை தன்னால்
செந்தமிழின் சிலையாய்ச் செதுக்கி
பாராத நாளு மில்லைப்
படிக்காத பொழுது மில்லை
சாராத நாட்க ளெல்லாம்
சாயாத இரவாய்ச் சலித்தார்

6291

சங்கத்துப் பத்துப் பாட்டில்
சார்கழுத்து வண்ணங் கண்டார்
பங்கமிலா எட்டுத் தொகையிற்
பருவத்தின் செழிப்பைக் கண்டார்
செங்கரமாய்க் குறளின் துணையைச்
செல்லமாகப் பற்றிக் கொண்டார்
மங்கையர்க் குரிய மாண்பை
மற்றையக் கணக்கில் கொண்டார்

6292

இத்தகைய தோற்றம் முதலில
எழுந்தக்கால் தமிழின் உருவம்
முத்தமிழ்க் கன்னி விரிந்த
முதுமொழியின் மலராய் மணத்து
சித்தத்தைக் கொள்ளை கொள்ளச்
செம்மொழிக்காஞ் சிறப்பு எல்லாம்
புத்தமுது ஊட்டி ஊட்டிப்
புன்னகைத்துப் பொலிந்த தம்மா

6203

இத்தலியென் இனிய நாட்டில்
 எழுதிடநல் தாள்கள் பேனா
 வித்தகமென் திறனின் பயனாய்
 விரிமொழியை எழுதிப் படித்த
 சித்தத்தார் தமிழென் அமிழ்தைச்
 சிறுபனையின் ஓலை நறுக்கில்
 புத்தகமாய்ப் பொலிந்த ஏட்டிற்
 பொருந்திடவே கற்ற போதும்

6294

தமிழ் எழுத்தில் தகையைத் தேர்ந்தார் தழ்
 கற்றவைகள் தன்னைத் தொகுத்திக்
 கவினான பதிவாய் ஆக்கப்
 புற்குழம்பாற் புனைந்த பைபிரஸ்
 புனையெழுத்துப் பொதிக்குந் தாளில்
 முத்தாக எழுதும் போதும்
 முரண்கள் பல முனைதல் நீக்க
 அத்தகைய எழுத்து வினையை
 அகற்றுதற்கு முயன்று பார்த்தார்

6295

பல்லாயிரம் வருட காலம்
 பனையோலை நறிக்கில் எழுதும்
 நல்லகூரின் உதவி யோடு
 நனிதமிழின் வடிவம் தாளில்
 சொல்லுற்று எழுதும் நேரந்
 சுழிகோடு சுற்றும் சிரமம்
 பல்பலவாம் மாற்றஞ் செய்தல்
 பக்குவமாம் என்று தெளிந்தார்

6296

தமிழ் எழுத்தில் மாற்றங் கண்டார்
 ஆதலாலே அவர்தஞ் சிந்தை
 அகரத்திற் தொடங்கி னகர
 மாதமிழின் இறுதி ஒலியின்
 மலரெழுத்து தன்னில் உள்ள
 பேதகத்தை அகற்றும் எண்ணம்
 பெய்திட்ட உந்த லாலே
 சாதகமான சிலவாம் எழுத்தின்
 சாயல்தனை மாற்றஞ் செய்தார்

6297

தமிழ் மொழிக்கு மையிட்ட தகை

கண்ணுக்கு மையிட்டுக் கால்கரங்கள் உள்ளே
கவினாக்க மருதோன்றி கனிச்சிவப்புந் நுதலில்
மண்ணிட்டுத் திலகத்தை மதியொத்து இட்டு
மாதர்தம் வதனத்தை மலராக்கல் போன்ற
எண்ணத்தைக் கொண்டமன இளந்துறவி தமிழின்
எழுத்தெழுதுங் கருவிகட்கு ஏற்றமுறு மாற்றம்
பண்ணுதற்கு வரிவடிவப் பாங்கதிலே திருத்தம்
பரிந்திட்டார் அவைபற்றிப் பார்த்திடுதல் நன்றே 6299

தாலத்தோலை தான்வாரித் தக்கதாக்கித் தமிழைத்
தானெழுதுங் காலத்தில் தமிழெழுத்தின் மெய்யென்
ஒலத்து எழுத்தாக்க முற்றிடவே மேலே
ஒருகுற்று இட்டிடுவர் ஓர்ந்திடுவார் ஒற்றாய்
ஞாலத்தின் வழக்கிதுவாய் இருந்திடினும் குற்று
நகரெழுத்தின் கூராணி நலிவதனால் சேதம்
சாலவுறு வண்ணத்தில் சரிசெய்யத் தவிர்த்து
தானகர உயிர்மெய்யின் தகைவடிவந் தந்தார் 6300

எழுதுங்கால் எழுதியவை இடம்பெறுமே உயிர்மெய்
இனவெழுத்தாய் இருந்தாலும் இடங்காலம் இறைஞ்சும்
ஒழுங்குதனைக் கருதியதை உன்னிப்பாய்ப் படித்து
உள்ளபொருள் உணர்ந்திடுவார் உறுமயக்கம் அகற்ற
இழுக்கில்லா தெஞ்ஞான்றும் இனமொன்றும் இரண்டு
இயலுயிரின் மெய்யெழுத்து இடம்பெறுதென் இயல்பின்
பழுதற்ற தமிழ்மொழியின் பண்பாலே அவ்வண்
பயில்முதலின் எழுத்தொலிக்கும் பயக்கும்மெய் ஒலியே 01

தாளென்னுங் கடதாசித் தளத்தினிலே எழுதும்
தகையுற்ற போதினிலே தலைமேலே புள்ளி
ஊழிட்ட அகரவுயிர் உறுப்பதுவே மெய்யாய்
உருவாகி இரட்டித்து உறித்தியதாம் இடரை
ஆழிட்டு அகற்றிடவே அழகுதமிழ் வடிவம்
ஆனததன் ஒலிபகரும் அமைப்பதுவும் பொருந்த
பாழிட்ட பழையதமிழ் பாங்ககன்ற தென்பர்
படிப்பார்க்கு எழுதான பண்பிதுவே திலகம் 6302

பனையோலை நறுக்கினிலே பைந்தமிழை எழுதும்
பாங்கிருந்த காலத்தினில் பச்சைமரக் காட்டில்
மனையமைத்து இரண்டுகிளி மகிழ்வோடு வாழும்
காலத்தில் கடுங்காற்று கொட்டு மழை பெய்த
தனையெழுதிங் காலத்தில் பச்சைமரக் கொட்டில்
மனையமைத்து இரண்டுகிளி மகிழ்வோடு வாழும்
காலதலை கடுங்காற்று கொட்டு மழை பெய்த
எனவிருந்த இடரின்று இல்லாது ஒழிந்த

6303

குறிப்பு;

இந்த அங்கங்களில் உள்ள தகவல்களை விளங்கிக்
கொள்வதானால்; நான் படைத்த கல்வெட்டிலிருந்து
கடதாசித் தளம்வரையும் தமிழ் எழுத்துரு பெற்ற
மாற்றம் என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை உதவும். இதன்
கிடைத்தற்கருமையைத் தவிர்க்கும் முகமாக அதில்
சில பகுதிகள் இங்கு தரப்படுகிறது.

தமிழ்ப் பனுவல்கள், ஆவணங்கள் பனையோலை
நறுக்குகளில் இரு பக்கங்களிலும் எழுதப்பட்ட
காலத்தில் தமிழ் மெய்யெழுத்துகளை அதன் அகர
உயிர் மெய் எழுத்துகளில் இருந்து பிரித்தறிய இடும்
எழுத்தின் மேற் குற்று தவிர்க்கப்பட்டன. அதற்கான
காரணம் அவ்வாறு மேற் குற்றுக்கள் எழுத்தாணிக்
கருவியால் இடப்படும்போது. அடுத்து அடுத்து அவை
வரின் நறுக்கு கிழியுந் தன்மைக்கு இடந்தரும் என்பது
ஒன்று. அடுத்தது; அதே குற்று சற்று ஆழப்பதிந்தால்
அடுத்த பக்கத்தில் உள்ள எழுத்துக்களின் வரி
வடிவத்தைப் பாதிக்கும். எனவே குற்றில்லாத
ஒற்றெழுத்துக்களின் உருவங்களை உபயோகிக்கப்பட்
டன. உவந்தேற்கப்பட்டன.

தமிழ் மொழிக்கே உரிய இயல்பான ஒரு உயிர்மெய்
அடுத்து அடுத்து இரட்டித்து வாராதென்ற விதி
அதற்கு அனுசரணை ஆனது. ஆயினும் தமிழியல்பறிந்
தார்க்கு மட்டுமே இத்தகைய. எழுத்தாக்கம் வாசித்
தறிதல் இயல்வதொன்றுயிற்று. தமிழைப் புதிதாகக்
கற்கும் பலர் இதனால் இடர்பாடுற்றனர்.

ஒரோ வழி ஒரு எழுத்தின் ஒலி உரிமையை மறுத்து
மறைக்குஞ் செயலாகவுங் கருதப்பட்டது. இந்தப்
போக்கைத் தாள் , மை, பேனா ஆதிய எழுது கருவிகள்
பாவனைக்கு வந்ததும் வீரமாமுனிவர் செய்த எழுத்துத்
திருத்தம் மாற்றி அமைத்தது. இந்த மாற்றத்தைக்
கணவனுடன் வாழும் சுமங்கலியை திலகமிடாது
தடுத்ததால் பூவும் பொட்டும் இழந்ததாளாக காட்சிப்
படுத்தியது போன்றிருந்த தமிழ் மொழியின் அழகுக்கு
இவர் திலகத்தை அணிய இந்தத் திருத்தம் வழி
வகித்தது. அதை விளக்கப் பின் வரும் எடுத்துக்
காட்டக் கவனியுங்கள்.

பச்சைமரக் கொட்டில் மனையமைத்து இரண்டு கிளி
மகிழ்வோடு வாழும் காலத்தில கடுங் காற்று கொட்டு
மழை பெய்த

என்று பனையொலை நறுக்கில் எழுதப்பட்ட பகுதியின்
உண்மையான அமைப்பு தாளில் எழுதும்போது;

பச்சைமரக் காட்டில் மனையமைத்து இரண்டு கிளி
மகிழ்வோடு வாழும் காலத்தில் கடுங் காற்று
கொட்டு மழை பெய்த

எனவாயது. இப்போது இந்தத் திருத்தம்பற்றிய
நோக்கம் தெளிவாகும் என்று நம்புகிறேன்
ஈழத்துப்பூராடனார்

கைப்பிடித்த கணவனுயுள் கனத்தோடு மனைவி
காதலுற்று வாழ்கையிலே கவின்பொட்டும் பூவும்
வைப்பிழந்த வாறுபோல வரிவடிவந் தன்னில்
வைக்கின்ற குற்றிலாது வரியெழுத மெய்கள்
மெய்ப்பிழந்த நிலைதன்னை மிகைத்தவறு என்று
மேல்நாட்டு இளந்துறவி மிசைப்படுத்தித் திலகம்
தொய்ப்பிட்ட திருத்தமதாற் துய்ப்போர்கள் தமது
தொல்லைகளை நீக்கும்வழி தொன்நூலார் செய்தார் 6304

282 வது அங்கம் முற்றிற்று

183. தமிழ் எழுத்து அழகிக்குக் கண்மையிட்டார்.

எகர ஓகர நெட்டெழுத்துரு வாக்கம்
கரும்பனை ஓலை நறுக்கில் கரும்பொன் ஆணிக்கூடரால்
கவினுறத் தமிழை எழுதிய காலவ ரியுரு தன்னில்
இரும்பது நுனியின் தாக்க இடரது இரியத் தக்க
இயல்புற எழுதல் வேண்டி எகரமும் ஓகர உயிரும்
ஒருப்பட நெடிலாம் ஒலியை நீட்டிடும் வடிவங் கொள்ள
ஒற்றதன் குற்றை ஏற்றி ஓகா ரமேகா ரமான
பொருந்துரு நிலையை மாற்றப் பொலிவுறு தாளும் பேனா
புகுந்திடு தருணங் கண்டு புதுமை புனைந்திட லானார் 05
கண்ணிலே மையை யிட்டுக் கண்குழி மறைத்து மாதர்
கண்ணழ கூட்டல் போலக் காலொடு சுழியைச் சேர்த்து
வண்ணமாய் ஏகா ரஓகா ரவடிவ முயிரின் நிரையில்
வைத்ததால் உயிர்கள் பன்னீர் உருவ ஒருமை தோன்றுந்
திண்மை கொண்ட வடிவத் திருத்தம் ஒன்று திகழ்ந்நது
திருத்த மிதனை வீரமாய்த் திகழ்வதே முனிவர் திருத்தம்
பண்ணார் தமிழின் வடிவப் பாங்கும் உயர்ந்த திதனால்
பக்குவத் திருத்தம் செய்யும் பண்பை நிலைக்கவும் வைத்ததே 306

குறிப்பு. 2

இப்பகுதி, இந்த நூலின் ம் பக்கத்தில்
எடுத்தாளப்பட்ட கட்டுரையின் தொடர்ச்சியாகும்.
தமிழ் எழுத்து வரி வடிவங்கள் ஆதியிலிருந்து
உருவத்திலும் எழுதும் முறையிலும் மாற்றம் பெற்று
வந்துள்ளன. ஆயினும் அகர முதனகர இறுவாய்
என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்கு அடக்கமான
எண்ணிக்கையையே நிலைக்கச் செய்தது. உருவ
மாற்றங்கள் இந்த அடிப்படையிற்றான் மேற்கொள்
ளப்பட்டு நிலை பெற்றன. இறுதியாகப் பனையோலையில்
எழுதுந் தரத்தை அடைந்து பல ஆயிரக கணக்கான
வருடங்கள் நிலைத்தது பொதுவாக எந்தவொரு மொழி
யிலும் எழுதுங் கருவிகளுக்கு ஏற்பவே எழுத்துரு
மாற்றம் பெறும். அவ்வகையில் தமிழ் எழுத்துகளைத்

தாளில் குறைந்த மனித முயற்சியுடன் எழுத்தத் தொடங்கிய காலே சில மாற்றங்கள் தேவைப்பட்டன. அத்தகைய மாற்றங்களில் ஒன்று; எழுத்து வரிவடிவ ஒருமைப்பாடு. மற்றது எழுத்தொடு இணைந்த உள்ளான மாற்றங்கள், இதனால் இலகுவாக எழுத்துருவை எழுதல் என்பனவாம். அதனைச் செய்தவர் வீரமாமுனிவர். அவைகளுள் இரண்டாவது மாற்றம் எகர ஒகரத்தின் நெட்டெழுத்து ஆக்கமாகும். எ, - ஒ என்றிருந்த இந்த நெட்டெழுத்துகளை ஏ. ஒ. எனக் காலிட்டும் சுழித்தும் மாற்றஞ் செய்த பயனாக நாமின்று எழுதும் ஏகார . ஒகார எழுத்துகள் தோன்றின. மெய்யெழுத்துகளுக்கே உரிய எழுத்தின் மேல், அதன் மத்தியில் இடுங் குற்று உயிர் எழுத்துகளுக்கு இடம் வழக்கம் அகற்றப்பட்டது. இதையே தமிழ் எழுத்து வரிக்கு அழகூட்ட வீரமாமுனிவர் அதன் கண்ணுக்கு மையிட்டார் என நயம்பட மொழிந்தனர் - ஈழத்துப்பூராடனார்

மெய்யெழுத் தின்மேல் குற்று மேவிடல் போலே உயிரின் மேலே குற்றிடல் நெடிலாம் மிகையொலி கிளர்க்கும் வேறு உய்முறை தன்னை நீக்க உணர்ந்தமா முனிவர் குற்றின் உருவ மழித்து அதற்கோர் உள்ளா னமாற்றஞ் செய்து மெய்யென மயங்கிய மயக்கம் மேவா நிலையில் எகரக் காலின் கடையிற் கோடு கதித்திட இட்டும் ஒகரத் துய்ய எழுத்தின் அடியின் துளைத்து எழுந்த வளைவில் துளைகொள் காத்தெனச் சுழித்திடும் தூய்மை செய்து படைத்தாரே

உயிர்தமை மெய்யாய் உறுத்திய உருவ வேறு பாடு உருவம் அகலத் தமிழின் உரியதாம் வடிவம் உயிராய்ப் பயில்வார் தமக்கு ஊறு படுத்தாப் பாங்கா கியதும் பைந்தமிழ் மொழியின் நெடுங்கணக் கின்நிறை சீராய் தைரிய நாதர் தந்த தமிழின் எழுத்துரு மாற்றத்தால் தானே என்று பகர்தல் தரமுள புகல்தலாங் காணை மயிலின் தோகை கரத்தே மானின் தோல்கை யிடுக்கில் மதத்தைப் பரப்ப வந்தவர் தமிழில் மலர்ச்சி படைத்தாரே 6308

83 வது அங்கம் நிறைவுறும்

284. தமிழ் வரிவடிவ அழக்கிக்கு மருதாணியிட்டு அழகு சேர்த்தார்

குறிப்பு;

இந்த அங்கத்தின் கவிதைகளைப் படித்துணரப் பின்வருமன் கட்டுரைத் தொடர்ச்சியை வாசிப்பது நல்லது. இந்தப் பகுதி வீரமாமுனிவர் இலத்தின் மொழியில் எழுதிய கொடுந் தமிழ் இலக்கணத்தில் உள்ள கூற்று;

எகரக் குற்றெழுத்தும் ஏகார நெட்டெழுத்தும், ஓகரக் குற்றெழுத்தும் ஓகார நெட்டெழுத்தும் குறில் நெடில் வேறுபாடுகளைக் காட்டும் அடையாளம் இல்லாமல் ஒரே விதமாக எழுதப்படுவதால், அவர்கள் (தமிழர்) குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து என்றும், வேறுபாட்டினைப் பிரித்தறியும் பொருட்டு நெட்டெழுத்துக்களின் மேல் புள்ளி இல்லாமலும் குற்றெழுத்துக்களின் மேல் புள்ளி வைத்தும் எழுதும்படி பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கின்றார்கள்.

ஆகவே; மெய் என்னும் சொல்லின் மேல் உள்ள கொம்பின் மேல் புள்ளி வைக்காதபடியால், மேய் என்று படிக்கப்படுகிறது. ஆனால் மெய் என்னுஞ் சொல்லில் கொம்பின் மேல் புள்ளி வைத்திருக்கிறபடியால், அது மெய் என்று படிக்கப்படுகிறது. அப்படியே பொய் என்னும் சொல்லும் புள்ளி கொம்பு பெருதபடியால் பொய் என்றும், பொய் என்பதிற் கொம்பு புள்ளி பெற்றிருக்கிறபடியால் பொய் என்றும் படிக்கப்படும். ஆனால் (சில வாக்கியங்களிற் தவிர) இந்த அடையாளம் வைத்து எழுதுவதை நான் பார்த்ததில்லை. இது எழுதுவோரின் அசட்டைத் தனமாக இருக்கலாம்.

இந்த எகர ஓகரக் குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்துக்களின் வேறுபாட்டை எளிதாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வேறொரு வகையை நான் கண்டறிந்தேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அஃது இதுவாகும், குறிலுக்கும் நெடிலுக்கும் ஒரே மாதிரியாக எழுதப்பட்டு வருகிற கொம்பு என்று சொல்லப்படுகிற

(௭) இந்தக் குறியைக் குற்றெழுத்தைக் குறிப்பிடவும்.
 இக்கொம்பையே மேலே சுழித்து (௭) இவ்விதமாக
 எழுதினால் நெட்டெழுத்தைக் குறிப்பிடவும் மாற்றி
 அமைத்தேன். உதாரணமாக மெய், மேய், பொய், போய்
 (இச்சொற்கள் கொம்பு மேலே சுழிக்கப்படாதவை
 குற்றெழுத்து. மேலே சுழிக்கப்பெற்றவை நெட்டெழுத்து)
 இந்த முறை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு அநேகரால்
 வழங்கப்பட்டு வருகிறது. பின்னிணைப்பில் சேர்க்கப்
 பட்டுள்ளது.

- வீரமாமுனிவர்

மருதாணி அலங்காரம்

நங்கைக் கழகுசெய நானா வகையான
 பொங்கும் பொற்பூண் பூணத் - தங்கம்
 முதலான கனிமம் முத்தாதி நவமணிகள்
 விதவிதமாய் அணிவரே விழைந்து 6309

உடலின்கண் உள்ள உறுப்புகளிற் கைகாலின்
 திடமான செயல்செய்யத் திரண்ட - இடமான
 உள்ளங்கை அதுபோ லுள்ளங்கால் இவ்விரண்டும்
 வெள்ளையே நிறமாம் விளம்பு 6310

பற்றத் திடமாகப் பயனுறுத்து முள்ளங்கை
 நிற்க வறுதிதரும் பாதம் - சொற்றில்
 கரடுமுர டற்றதோற் கவின்மென்மை கொண்டவிடம்
 விரவிட அழகுசெய்வர் விழைந்து 6311

இந்த இடங்களிலே இளமாதர் வனப்போங்க
 தந்த நிறம்மாற்றித் தண்சிவப்பு - உந்திடவே
 மருதோன்றித் துளிர்மை மலர்த்திச் சித்தரித்து
 உருவழகு செய்கின்ற உலகு 6312

இத்தகைய அழகை இத்தாலி தந்தமகன்
 வித்தாரத் தமிழ்வரி வடிவ - பத்ததிக்கு
 செய்தளித்தா ரென்பதைச் செந்தமிழ் மறந்திடுமோ
 உய்ந்திதை உணராதார் யார் 6313

எகர ஓகர நெடில், அவற்றின் உயிர்மெய் வரிவடிவம்
எகரமும் ஓகரமும் எழுத்தினத்துள் உயிராகும்
பகரிலிவை குறிலெழுத்தாம் பார் - தகவுறவே
நீளொலி ஏற்று நெடிலாய் ஆம்போது
கேளிலா உருவாகும் கேள்

6314

பனையின் நறுக்கிற் பைந்தமிழை எழுதியக்கால்
தனையதனைக் காக்குந் தகையாற் - புனைந்த
குற்றிடலைக் குறைத்துக் கொண்டதனால் வாசித்துக்
கற்றறிதற் கடினமாங் கரை

6315

எகரமுடன் ஓகரவுயிர் எழுமொலி நீட்டுங்கால்
பகருமிவை உயிர்மெய்ப் பாங்கிற் - தகவுறவே
நெடிலாகும் உருவ நெகிழ்விற் குற்றிட்டார்
படியாது தாள்எழுத்திற் பகர்

6316

மெய்யென் நெழுதியதன் மேற்புள்ளி இடும்போது
மேய்யென் ருகிடுமாம் இவ்வண் - பொய்யும்
போயாப் போமென்பர் பொருந்தாதே வாசிக்க
அய்யோ ஈதவலம் அறை

6317

ஆதலால் இந்த அவலத்தை அகற்றுதற்கு
மாதவன் வீரமா முனிவர் - போதமுற
ஒற்றைக் கொம்பின்மேல் ஓர்சுழி இட்டதனால்
உற்றதிரட் டைக்கொம்பா முரை

6318

இச்சிறிய மாற்றம் இடர்பாட்டை அகற்றியதால்
உச்சமுறு ஒலியாகி ஒலிக்கும் - இச்சகத்தே
ஏகார ஓகார மேற்குமெய் மதித்தறிய
வாகாக ஆனதென வழத்து

6319

இத்தாலி தந்த இளந்தமிழ்த் தளிர்

தக்கதென அறிஞர் தமிழெழுத்தில் ஏற்றிட்ட
பக்குவத்திற் பதித்தார் பைந்தமிழ் - சிக்கலதை
மதம்பரப்ப வந்த மகனொருவன் மாற்றியது
இதமான செயலென்று இயம்பு

6320

கிறித்தவ மதத்தின் கேண்மைதனை உரைப்பதற்கு
குறித்துத் தமிழ்கற்ற குரவன் - பறித்த
தமிழின் பழங்களுள் தமிழ்எழுத்தென் தருவினிலே
அமிழ்தமிக் கனியென்று அறை.

6321

எழுத்தென்றால் எழுத எழுதியதின் பொருளுணர்ந்தார
 பழுதின்றி வாசித்துப் பகர - ஒழுக்குவதே
 ஆமென்று ஆன்றோர் அறைவார் அதற்கேற்ப
 போம்வழியைப் புகுத்துமிது புகல்

6322

இரட்டைக் கொம்பின் தோற்றமும் பயனும்

இரட்டைக் கொம்பென் இடுமடை யாளமதால்
 முரண்டில் எழுத்துமுறை முனைய - வழத்துங்கால்
 மாற்றமெனில் அதுமலர்ச்சி மலர்வாலே மொழியிலகுத்
 தோற்றமுறல் தூயதெனத் தொகை

6323

காலமிடம் மனிதக் கையசைவு குறையும்வழி
 ஞாலத்தில் எழுத்துருவின் மாற்றம் - சாலவுறல்
 தக்கதே அன்றித் தானிவற்றைப் பயக்காத
 எககாலும் பொருந்தா இசை

6324

தொல் காப்பியரின் எழுத்துறுப்பு இலக்கணவிதியை மாற்றி
 அமைத்த தொன்னூலார்

மெய்யி னியற்கை புள்ளியொடு நிலையல்
 என வொகரத் தியற்கையு மற்றே - உய்யும்விதி
 தொல்காப் பியர்தாமிட்ட தொல்விதி அதைமாற்றல்
 நல்லதெனக் கண்டார் நவில்

6325

வீர சோழியத்தின் விதியும்நன் நூல்விதியும்
 வீரமா முனிவர்செய் மாற்றஞ் - சாரவே
 நீட்டல் சுழித்தல் குறில்மெய்க் கிருபுள்ளியாய்
 காட்டிய சூத்திரத்தைக் காண்

6326

284 வது அங்கம் முற்றும்

முக்கிய குறிப்பு;

எழுதுந் தளம், தளபாடம், கருவிகள் என்பவற்றிற்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு மொழியும் அதன் எழுத்து வரிவடிவங்களைக் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றி வருகின்றன. இதனை வீரமா முனிவர் செய்த தமிழ் எழுத்து வரிவடிச் சீர்திருத்தங்களால் உணர்ந்தோம். இது பனையோலையில் இருந்து கடதாசியில் எழுதும் புதிய முயற்சியை இலகுவாக்கியது. இந்த மாற்றத்துடனேதான் எழுதுவதும் அச்சிடுதலும் நடைபெற்று வந்தன. இப்போது அச்சமைப்பு மின்கணனியின் வழியே நடைபெறுங் காலத்தை எட்டியுள்ளது.

மின்கணனி ஒரு விசித்திரமான மந்திரவாதி போன்றது. அது பல நுட்பமான காரியங்களை நினைக்கப் படைக் கத்தக்க வலுவுடையது. எனவே இதன் தேவைக்கு ஏற்ப அல்லது இதன் உபயோகத் திறனைக் கொண்டு தமிழில் அச்சமைப்புச் செய்யவும் அச்சிற் பதிக்கவுந் தக்க காலத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம். முன்பு இதற்கு எடுத்த காலம், இடம், பொருள், முதலீடு ஆதியவற்றில் மிகக் குறைந்த அளவிலான வளங்களைக் கொண்டே செய்யவும் முடிகிறது. எனவே இதன் உபயோகத்தை நாம் சரிவரப் பயன் படுத்துவது காலத்தின் கட்டாயம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

அதுமட்டுமல்ல பண்டைக் காலத்திற் பள்ளிப் பாலர்கள் ஒவ்வொருவரின் கை இடுக்குகளிற் சிலெட் எணுங் கற்பலகையுங் கற்கூடும் இருந்தது போல இன்று ஏறக் குறைய ஒவ்வொரு இல்லத்திலும் மின்கணனி உள்ள நிலையுந் தோன்றி உள்ளது. எனவே வீரமா முனிவர் அறிமுகப் படுத்திய தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தோடு இயங்கி வந்த தமிழுலகம் மின்கணனியின் பாவிப்புக்கேற்ற பல மாற்றங்களைக் கைக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறு மாற்றங்களைச் செய்யும்போது ; தொல்காப்பியரின் அகர முதலனகர இறுவாய் ஆன அரிச்சுவடியின் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை, ஒலிப்பு. வரிவடிவங்கங் என்பவற்றில் எதுவித மாற்றங்களும் நிகழாத வண்ணம் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும் என்பது முக்கியம்.

நாங்கள் 1984 ம் ஆண்டிற் தமிழ் அச்சமைப்பை மின்கணினியிற் செய்யவும், அச்சிடவும் முதன் முதல் முயன்று வெற்றி கண்டோம். கனடாவில் றிப்ளக்ஸ் அச்சகம் என்ற மின்கணினித் தமிழில் அச்சிடும் அச்சகத்தை தொரன்றோ நகரில் நிறுவி நூல்கள், பத்திரிகைகள் என்பவற்றை அச்சிட்டு வெளியிட்டுச் சாதனை படைத்தோம். அதன் பின்னர் பல ஆய்வுகளைச் செய்து, உலகளாவிய அளவிற் பல தமிழ் அறிஞர்களுடன் ஆலோசனை செய்து ஒரு புதிய எழுத்துரு வரிசையை உருவாக்கி உள்ளோம். அது வீரமா முனிவர் எடுத்த முயற்சியை ஒத்தது, ஆகையால் அதன் சுருக்கத்தை இங்கே தருகிறோம். இதன் 16 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு அறிக்கையைப் பெற விரும்புவோர் எங்களை அணுகலாம். அதிற் சொல்லப்பட்ட மாற்றங்கள் பின்வரிவன;

ஈ ; இ	ஊ ; உ	ஓ ; ஒ
-------	-------	-------

வாகவும் மாற்றமடையும் உயிர் எழுத்துக்கள் மூன்று

ர், ரி, ரீ என்பவை ர், ரி, ரீ ஆகும் ரகர வரிசை எழுத்துக்கள் மூன்று. இந்த ஆறு எழுத்துக்களின் மாற்றம் ஒருமைப்பாட்டிற் காக ஏற்படுத்தப்படுவன. உற்றுக் கவனிப்பின் இவை அவ்வளவு பெரிதான மாற்றங்கள் அல்ல.

அடுத்தது தனி உகர (கு) ஊகார (கூ) உயிர் மெய் யெழுத்துகளை அகற்றி ட ட எனும் உகர உயிரின் வரிவடி விலமைந்த குறியீடுகளை உபயோகிக்கலாம் அப்போது

கு; டக சு; டச கூ; டக கு; டச என வரும். புதிய அடையாளக் குறிகள் இரண்டு.

அடுத்தாக மூன்று வரிவடிவ உயிர் மெய்யெழுத்துகளை இரு வரிவடிவ எழுத்துகளாக மாற்ற, மூன்றாவதாக இடம் பெறும் ஆகார ஒலிக் குறியான (ா)அரவை (அவ்வொலிக் கொவ்வாத இடங்களில் உபயோகித்தலைத் தவிர்க்க) அகற்றி ஒற்றை, இரட்டைக் கொம்புகளில்

கொகெக	கோகேக	கௌகே
-------	-------	------

உலிக் குறி ஒன்றை ஆக்குதல் . மேலும்
 ண, ண போல மயக்கத்தைத் தரும் ஐகார ஒலிக் குறியான (ை)
 சங்கிலிக் கொம்பிற்கு ஈடாக ூ எனும் பாம்புக் குறியை
 பாவித்தால் இடக் கொள்ளளவு குறைவதுடன்; ூண, ூை,
 ூை, ூை, ஆதிய பழைய வரிவடிவங்கள் மீண்டுந் தோன்றும்.

இவ்வாறு ூ, ூ, ூ, ூ, ூ, ூ எனும் ஆறு
 புதிய உயிர் ஒலிக் குறியீடுகளைப் புகுத்துவதால் முன்
 சொன்ன ஒருமைப் பாட்டு எழுத்துகள் ஆறுடன் சேர்ந்து
 மொத்தம் 12 புதிய வரிவடிவங்களே தமிழ் எழுத்து வரிசையிற்
 சேர்ந்து கொள்ளும் . இது ஒரு பெரிய பாரிய மாற்றமில்லை.
 தமிழக அரசு புகுத்திய மாற்றத்திலும் பார்க்க ஐந்தே வரிவடி
 வங்கள் தான் அதிகரிக்கின்றன.

விசிறி, விசிறிச் சுழி அடையாளங்கள் அகர மெய்க
 ளுடன் இணையும்போது ஏற்படும் இடைவெளியைக்
 குறைக்க இணையுமிடங்களில் சிறிது நீட்டிக் கொள்ளலாம்.
 இத்தகைய புதுமை புகுத்திய தமிழ் நெடுங்கணக்கு
 எழுத்துகளால் எழுதும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் 90 சத வீதம்
 தற்போது பாவனையில் உள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளைப்
 போலவே தோன்றுவதையும், எழுதும் விரைவில் எதுவிதத்
 தடுமாற்றமோ தளர்வோ இல்லாதிருப்பதையும் பரிசோத
 னைகள் உறுதிப்படுத்தி உள்ளன.

எழுத்துச் சீர் திருத்தம் செய்பவர்கள் இரண்டு முக்கிய
 காரியங்களைச் சிந்தையிற் செறிப்பது நன்று. அவற்றுள் ஒன்று
 வீரமா முனிவர் செய்த எழுத்துச் சீர் திருத்த முன் மாதிரி.
 அப்படி அதைச் செய்ய வேண்டி இத்தாலி நாட்டிற் பிறந்து
 வளர்ந்து இறைப்பணி செய்யத் தமிழகத்திற்கு வந்த அவ
 ருக்கு எழுந்த தேவைகள் என்ன என்பவற்றை உய்த்து
 ணர்ந்து அதன்வழி நடத்தல்.

இரண்டாவது தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒலிக் கூட்ட மைப்புப்பற்றிய ஆய்வு அவதானம். உதாரணமாக; ஐ என்ற உயிர் எழுத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இதை நாம் பல தடவைகளிற் பார்த்துள்ளோம். எழுதியுள்ளோம், ஏன், தக்க இரண்டு மாத்திரை ஒலியுடன் வாசித்து ஒலித்துமுள்ளோம். ஒருகால் அந்த எழுத்துருவை அகற்றி விட்டு அவ்விடத்தில் அய் என எழுதினால் என்ன என்றவர்களுக்கு ஐகாரத்திற்கு உள்ள இரண்டு மாத்திரை ஒலியளவு அய் என்பதில் உள்ள ஒன்றரை மாத்திரை அளவு ஒலி சமன் செய்யாது என்று சுட்டிக் காட்டியபோது அந்த புது உருவாக்க முயற்சியைத் தள்ளி விட்டதும் உண்டு. ஆனால் அந்த எழுத்தின் அமைப்பு அல்லது உருவாக்கம் எத்தகையது என்று எண்ணிப் பார்த்ததில்லை என்றே நம்புகிறேன்

<div data-bbox="331 1222 624 1507" data-label="Text"> <h1>ஐ</h1> </div> <div data-bbox="296 1579 687 1642" data-label="Text"> <p>ஐகார வரிவடிவம்</p> </div>	<div data-bbox="860 1199 1566 1507" data-label="Text"> <h1>அ ய்</h1> </div> <div data-bbox="846 1579 1513 1650" data-label="Text"> <p>ஐகாரத்தில் அடங்கும் அ. ய்</p> </div>
<div data-bbox="278 1736 687 2022" data-label="Text"> <h1>ஐ</h1> </div> <div data-bbox="208 2064 679 2127" data-label="Text"> <p>அவற்றாலான ஐகாரம்</p> </div>	<div data-bbox="1001 1722 1337 2122" data-label="Text"> <h1>அ ய்</h1> </div> <div data-bbox="829 2136 1566 2264" data-label="Text"> <p>அ, ப் ஒன்றின்மேல் ஒன்றை வைத்த வரிவடிவ ஆக்கம்</p> </div>
<div data-bbox="375 2199 652 2364" data-label="Text"> <h1>ஐ</h1> </div> <div data-bbox="252 2436 1543 2507" data-label="Text"> <p>அகரத்தின் பாதியில் ய்காரத்தின் புள்ளி கோடாகி நின்றல்</p> </div>	

ஐ என்ற எழுத்தை சமமாக குறுக்குப் பக்கமாக வெட்டிய பாருங்கள். அப்போது அதில் அகரம், ய் என்ற உயிர் மெய் ஆய இரண்டு எழுத்துக்களின் உருவங்கள் கலந்து தென்படும். இதிலிருந்தே அகர உயிருடன் ய் எனும் மெய்யெழுத்து இணைந்ததால் உருவானதே ஐகாரம் உயிர் எழுத்து என்ற வரி வடிவு என்பது தெளிவாகும்.

அப்படியானால் ஐகாரத்தின் மேலே உள்ள அகரத்தின் பாதி உரு மத்தியில் ஒரு பிளவு எப்படி வந்தது? ஏன் வந்த தென்பதையும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். ய் எனும் எழுத்தில் உள்ள மெய்ப் புள்ளி ஐகார ஒலியை உண்டாக்குவதில் முக்கிய பங்கெடுக்கிறது. எனவே அந்தப் புள்ளி ஐகாரத்தில் இடம் பெறுவது அவசியம். இரண்டு எழுத்துக்களை இணைக்கும்போது இந்தப் புள்ளியுந் தோன்ற வேண்டும். அதே நேரம் அது எழுத்துடன் இணைந்தும் இருக்க வேண்டும். ஆகவேதான் அப் புள்ளி ஒரு கோட்டின் வடிவில் அமைந்துள்ளது. இப்படியான எழுத்துரு நுட்பங்களையும் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் செய்வோர் சித்தையிற் செறிப்பது அவசியம். மேலும் பல தகவல்கள் எனது தமிழ் எழுத்து உரு இலக்கணம் என்ற எழுத்து நூலிலும், தமிழ் எழுத்து வரிவடிவம். கணனி அச்சமைப்பு, எழுத்துச் சீர்திருத்தம் ஆத்ய பற்றிய ஏனைய ஐந்து ஆய்வு நூல்களிலுங் காணலாகும்

முக்கிய குறிப்பு:- இந்த எழுத்துரு வாக்கம் அரசில் உரிமைப் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. இதில் உள்ள ஐயங்க ளுக்குத் தெளிவு வேண்டில் தொடர்பு கொள்ளும் முகவரி;;

Dr. K.D.Selvarajagopal
(Eelathupooradanar)
3. 1292 Sherwood Mills Blvd
MISSISSAUGUA L5V 1S6 Ont Canada

285. தமிழ்ச் சொற்களைத் தொகுத்தார் முதற் தமிழ் அகராதி உருவானது.

கற்ற தமிழ்ச் சொற்களைத் திரட்டி வைத்தார்

இத்தலி தேசத் திருந்துவந்த
இறைவ னூழியம் செய்யடியான்
சத்திய வேதம் பரப்புதற்காய்ச்
சாற்றும் உரையைத் தமிழ்மக்கள்
பத்தி யுடனே தெளிவதற்குப்
படித்த தமிழின் பதங்கள்தமைப்
புத்தகத் தெழுதி வைத்ததுடன்
பொருளுணர் வழியும் பொருத்திட்டார்

6327

இயற்கை மொழியின் இயல்பு

இயல்பாய் எழுந்த மொழிகளெல்லாம்
இறைவ னீந்தநல் மொழியென்பார்
செயலின் சிறிய அசைவுகளே
செப்பிய முதன்மொழி ஆனபின்னர்
மயல்தரு அபிநய மாற்றங்களை
மலர்த்த ஓரொலி அசைகொண்டார்
செயலை ஒலியுடன் சேர்த்திசைக்கச்
சிந்தனை சொல்லாய் செறிந்ததுவே

6328

ஓரொலி தன்னை எடுத்தலுடன்
ஒலித்தும் படுத்தும் பலவாக
வாரொலி வகையால் தம்முள்ள
வளரும் கருத்தை வெளிப்படுத்திச்
சீரொலி இரண்டசை செப்பொலியாய்ச்
சிறுகச் சிறுகப் பலகருத்தைக்
கூரொலி பலதால் கூறியதால்
குறித்த மொழிவளங் கண்டநெறி

6329

தமிழ் மொழி இயற்கை மொழி

பண்டைத் தமிழில் பலவாகப்
படர்ந்து கிடக்கும் பாங்கினையும்

கொண்ட ஓரொலி முதலெழுத்தாய்க்
 குலைபோற் தொடர்ந்து பலபொருளை
 விண்டிடு சொற்களாய் விரிவதையும்
 வீரமா முனிவர் விளக்கமுறக்
 கண்ட வுடனே கருத்தறியக்
 களஞ்சிய மாகத் தொகுத்திட்டார் 6330

முகரமென் ஓரொலி முதலெழுத்தாய்
 முகம்முலை முன்முகடு முத்துமுலை
 பகர்பல சொற்களின் முன்னின்று
 பதங்களைப் படைக்கும் பண்பதுவும்
 தகவுற ஆய்ந்து வகுத்தெழுதித்
 தமிழின் நூல்களைப் படித்தறிய
 அகரா தியென் அத்திவார
 அமைப்பில் எழுதி வரலானார் 6331

அகராதி வழக்கு

ஐரோப் பியமொழி பலவற்றில்
 அகரா தியென் சொற்பொருள்காண்
 பயில்தல் இருக்குந் தகைபோலப்
 பைந்தமிழ் மொழியிலும் அகரமுதல்
 அயிலின் வீச்சாய் சுட்டுவிரல்
 அகர னகர இறுவாய
 உயிருள தமிழ்ச்சொல் இணைத்தெடுத்து
 இடரற சொற்பொருள் கோர்ந்திட்டார் 6332

நிகண்டு, இலக்கண நூல்களின் நிழலில் தமிழ்

தமிழிற் புலமை பெறுவதற்குந்
 தகைகொள் பனுவலைப் படிப்பதற்குந்
 தமிழர் தாமே தமிழ்ச்சொல்லின்
 தகைபொருள் உணரத் தொல்காப்பிய
 அமிழ்தும் நிகண்டும் முதற்கற்று
 அருஞ்சொற் கருத்தும் அதனாலாம்
 இமிதரு சொல்செறி சொற்றொடரும்
 இயல்புந் தெளிவதே இயல்பாகும் 6334

இத்தகை மொழியின் இயல்பறியும்
 இலக்கணம் நிகண்டுங் கல்லாதார்

முத்தமிழ் இலக்கிய முடிபறிய
முயலல் முடவன் பழம்பறிக்க
தத்தித் தத்தித் தருவடியில்
தவழ்வதை ஒக்கும் நிலைகண்டு
சித்தம் கலங்கிய சித்தார்தன்
சிந்தையில் செந்தமிழ் தாவியதே 6335

சங்கத் தமிழின் அமிழருந்தச
சார்ந்த காப்பியத் தேன்மாந்த
பங்கம் செய்யும் பாடகற்ற
படித்தார் இலக்கண நூல்பலதை
பொங்கும் தமிழின் சொற்பொருளைப்
புதையல் காண நிகண்டென்னுந்
தங்கச் சுரங்கம் தானகழ்ந்த
தகையால் அதனைத் தமிழரல்லார் 6336

9000 சொற்களில் தமிழ் இலத்தின் அகராதி செய்தார்

இலகுவில் தமிழை அறிதற்கு
இலத்தின் மொழியிற் பொருள்காண
நலமுறை அகர வரிசையிலே
நவின்ற இன்தமிழ் லத்தின்மொழி
திலகமென் துலங்கும் அகராதி
திகழ்பதி னேழ்நாற் பத்திரண்டில்
நிலவிட எழுதி முடிததாரதில்
நிலைத்தன ஒன்பதா யிரஞ்சொல்லே 6337

மீள்பதிப் பாகஆ யிரத்தெண்ணுார்
மிளிரிடு பத்தேழ் ஆண்டென்னும்
போழ்து சென்னை எழில்நகரில்
புனைந்த பதிப்பாய் புரந்ததுவே
தாழ்விலாத் தமிழைப் பொர்த்திக்சீசர்
தானே அறியத் தக்கதாக
வாழ்வுறு மற்றுமோர் அகராதி
வரைந்தார் மூன்று மொழிகளிலே 6338

4353 சொற்களில் போர்த்திக்சீசம் லத்தின் தமிழ் அகராதி

போர்த்திக் ஷீசம் இலத்தின்மொழி
பொருளதைத் தமிழிற் புகல்வதற்காய்

ஆர்த்த அகராதி ஆக்கியதில்
 அடக்கிய சொற்றொகை நாலாயிரங்
 கோர்த்த முன்னூற் றைம்பதுமுன்
 கொண்ட போத்திக் கேசச்சொல்
 பார்த்தே பின்பலர் தம்மொழியில்
 பலப்பல அகராதி படைத்தமைகாண்

6339

மொழிவள முள்ள தமிழமுதின்
 முதிர்வு கனவு முக்கணியின்
 பிழிரச மன்ன பெருஞ்சுவையைப்
 பிறமொழி சாராப் பேறதனைப்
 விழியது திறந்து உலகமுணர
 வியத்தகு இரண்டு அகராதியின்
 வழியதால் மலர்த்திய மாமுனிவர்
 வளர்தமிழ் மொழியதன் மாண்புரையே
 அகராதி என்ற பெயராக்க வடிவம்

6340

ஆக்கிய பனுவல் தனக்கிட்ட
 அகரா தியெனும் பெயர்தனக்குச்
 சிகர மாக வள்ளுவரின்
 சிறுகுறள் முதலாஞ் செய்யுளதன்
 அகர முதல ஆதியென்ற
 அடியைக் கொண்டே அகராதியென்
 முகவரி இட்டு மொழிந்திட்ட
 முதல்நூல் எதுவெனக் காண்போமே

6341

285 வது அங்கம் நிறைவுறும்

286. தமிழ் அகாராதி மரபின் மலர்ச்சி

தமிழ்ச் சொற்களில் வேர்ச் சொல்லாதிக்கம்

தமிழ்மொழியின் சொல்லழகைத் தொகுத்துப் பார்ப்பின்

தரமிக்க மொழிப்பண்பின் தகுதி தோன்றும்

குமிழாக ஓர்சொல்லின் வேரில் இருந்தே

குன்றாகக் குவிகின்ற சொற்கள் எல்லாம்

அமிழ்தான அதனுடைய பொருளை தெளிக்கும்

அழகான சொற்களுக்கு அடிவேர் ஆகும்

இமிழான இவ்வியல்பு பிறவாம் மொழியில்

இல்லாத வண்ணத்தைக் கண்டு வியந்தார் 6342

ஒருசொல் பல பொருள் - பல சொல் ஒரு கருத்து

சொற்களுக்கு இடையிலுள்ள தொடர்பைக் கணித்துத்

தூயதமிழ்ச் சொல்லாக்கம் முறமை தெளிந்து

பற்பலவாங் கருத்துடைய பதமும் அதுபோற்

பகர்கருத்தை தெளிவாக்கப் பலசொற் பயிர்ப்பும்

அற்புதமாய் கவிகளுக்கு எதுகை மோனை

அமைகின்ற அழகாகச் சொற்றும் பஞ்சம்

முற்றாக இல்லாத முதிர்வும் மோனை

மொழிவளமாம் புனலிடையே மூழ்கிக் களித்தார் 43

கற்ற சொற்களை களஞ்சியமாக்கி சதுரகராதியாக.....

கற்றிட்ட தமிழ்ச்சுவடி தன்னிற் தனக்குக்

கருத்தறிய கடினபதந் தம்மைப் பதிந்த

சொற்குவிய லாக்கியதைத் தொடைய லாகத்

சொல்லகர வரிசையாய் தொகுத்து அதனைப்

பொற்குன்ற மாமகராதி புனைந்து அதற்குப்

பொருள்கூறும் சதுரகரா தியெனும் பெயரை

உற்றிடவே சூட்டியவர் தமிழர் கரத்தில்

உவகையுடன் தந்தபோது யர்ந்ததெந் தமிழே 6344

தமிழின் முதல் அகராதி

தமிழுலகங் கண்டமுதல் அகரா தியிதனைத்

தந்தமகான் வீரமாமுனித் தவத்தின் மைந்தன்

அமிழ்ததனைக் கடைந்ததுபோல் அழகு தமிழின்
 அரியபத மலர்க்களையே அகரம் முதலாய்
 உமிழ்ஒளியின் உள்ளங்கை நெல்லிக் கணியாய்
 உணர்த்துகின்ற இலகுவழிப் படைப்பே இந்த
 சிமிழ்சதுரக ராதியென்னும் செந்தமிழ் இதனால்
 செழித்ததுவே தமிழிற்பல அகரா தியென்னே 6345

பண்டைக் காலப் பதப்பொருள் காண் நிகண்டு
 அகராதி தனக்கிட்ட அத்தி வாரம்
 ஆதியிலே நிகண்டென்னும் சொல்லும் பொருளும்
 பகர்கின்ற பாவடிவில் ஆன பனுவல்
 படித்ததனை மனப்பாடம் செய்த பேர்கள்
 நுகர்பதத்தின் பொருளறிய நூலைத் தெளிவாய்
 நுண்ணறிவில் கொள்வதற்கு வேண்டும் பாவை
 அகத்துள்ளே தேர்ந்தறிந்து அறிவர் அதற்காய்
 அதனடக்கம் எவையென்று அறிகு வோமே 6346

நிகண்டின் உள்ளுறுப்புகள்

இயற்கையாப் பேசுகின்ற வழக்கில் மற்று
 இலக்கியத்தில் இயங்குகின்ற சொற்கள் தம்மை
 மயக்கமற பொருளுணர்ந்து மதித்து அறிய
 மாலையாய்த் தொடுத்தெடுத்து மனதிற் பதிக்க
 பயக்கின்ற பெயர்ச்சொலலைப் பத்துப் பிரிவாய்
 பகுத்தெடுத்து தேவர்பெயர் மக்கள் மாக்கள்
 நயக்குமரம் இடம்பல்பொருள் செயற்கை வடிவம்
 நற்பண்பு செயலொலியாய் நவில்தல் காணே 6347

எதுகையுடன் தொடைத்தொகுப்பு பதினெண் ருக
 தொகைகொண்ட பெயர்ப்பகுப்பைப் பன்னிரண் டாக
 கதுவியுரை மரபதுவே நிகண்டதாம் இதனைக்
 கற்றவர்க்கு கருத்தென்றுங் கலக்கா தாமே
 சதுரகரா திசெய்யவழி சத்திய வேதஞ்
 சாற்றவந்த தைரியர்க்கு சார்ந்த துணையாய்
 புதுவழியைக் காட்டியதெனும் புலவோர் கூற்று
 புவியோர்க்குத் தமிழமுதம் ஊட்டிற் றம்மே 6348

சதுரகராதியின் உள்ளடக்கம்
 நிகண்டிலுரை முதற்பத்தும் பொருளக ராதி
 நிலையெதுகை கூறுதொடை பெயரகராதி

பகர்சொற்கள் தொகைசொல்லும் பண்பால் அதனைப்
 பகுத்திட்டார் தொகையகரா தியென இதுவே
 தகவுடைய தைரியநா தத்தவ முனிவர்
 தமிழினிலே முதற்செய்த அகரா தியாகும்
 மகத்தான இதற்கிட்ட பெயர்தான் மேன்மைத்
 மலராஞ்சதுர் அகராதியென்ற மதிநா லாமே 6349
 சதுரகராதியின் வழி காட்டலில்

முதல்நூலாய் முகிழ்ந்திட்ட சதுரக ராதி
 முனிசெய்யப் பின்னோர்கள் முயற்சி யாலே
 விதம்விதமாய்ப் பலவான அகரா திகள்தாம்
 வித்தகர்கள் படைத்தார்கள் வின்சலோ ராட்லர்
 பதம்வகுத்த தமிழ்லெக்சிகன் தன்னை ஆயிர
 இதமெண்நூற் றிருபத்தோ ராமாண் டின்போ
 புத்தகமாய் தாண்டவரா யமுதலி யாரும்
 புலவர்ரா மசந்திரரும் பதிப்பித் தார்கள் 6350

எண்பதிலே குப்புசாமி எண்பத் தாறில்
 ஏற்றமுறு ஆறுமுக சாமி பதித்தார்
 லண்டனிலே சுமித்தென்பார் மூன்று பதிப்பு
 முப்பத்துநால் நாற்பத்தைந் நாற்பத் தெட்டில்
 கண்டபதிப் புடன்புதுவை சென்னைப் பதிப்பாய்
 கதியறுபத் தொன்றெழுபான் இரண்டில் ஐம்பத்
 அண்டேழு ஆகியமுப் பதிப்பு எண்ணில்
 அக்காலம் அதற்கிருந்த அருமை தேரே 6352

286 வது அங்கம் நிறைவுற்றது

287. தைரியநாதர் கண்ட தமிழ்மொழியியல் அழகு

தமிழரிடை பிறமதப் போதனைத் துறவிகள்

சிவனை வணங்கும் நெறியுள்ளார்
செழித்துச் செறிந்த தமிழகத்தைக்
கவரும் நோக்குடன் கால்பதித்த
கடவுளை வணங்கும் மதத்தாரும்
அவரே இல்லை என்பாரும்
அவரவர் மதத்தைப் பரப்புதற்கு
துவருடை அணிந்த துறவிகளாய்த்
தொடர்ந்து மதப்பணி புரிந்திட்டார் 6353

சைவத்துள் முளைத்த பிற மதக் களைகள்

இயற்கை மதமாய் இலங்குவிங்க
இறைமதம் சைவ மெழுச்சியுற்று
அயல்மதக் கொள்கை ஆட்சிசெயா
தாண்மை கொண்டு வளர்காலை
புயலென வைணவம் புத்தசைனம்
புகுந்து சைவ வயற்கண்ணே
மயலுறு களையென மறைப்பதற்கு
மதங்கொண் டார்த்திட மதநெறியை 6354

தம்மதம் பரப்பத் தமிழ் கற்றார்

தம்மொழி தன்னிற் போதிப்பின்
தமிழர் உணர்ந்திடா ரெனுந்தகையால்
செம்மொழித் தமிழைக் கற்றிட்டார்
சிந்தை கொண்டவை செந்தமிழில்
தம்மில் நிலைக்கவுந் தக்கதாகக்
தமிழின் இலக்கணப் பனுவலாக
இம்மை வெறுக்கும் இயல்பிழந்து
எழிலுற பலபல படைத்திட்டார் 6355

கிறிஸ்தவ மதத்தினரும் அவ்வழியே சென்றனர்

இந்த வழியில் இயேசுமத

இரட்சிப் பளிக்குங் கிறிஸ்துமதப்

பந்த முள்ளோர் பலர்வந்து

பாண்டி சோழ சேரநாட்டின்

சொந்த மண்ணார் தமிழரிடை

சொற்றிடத் தமிழதைப் பயின்றிட்டார்

செந்தமிழ் மொழியைக் கற்குங்கால்

சிந்தையிற் செறிக்க எழுதிவைத்தார்

6356

சொற்களைத் தொகுத்து அகராதி

சொல்மலர் மாலை தொடுத்திட்டார்

சொற்றொடர் பிழையறச் சொற்றுதற்குச்

சுவையுற இலக்கணம் வகுத்திட்டார்

பற்பல மொழிகளில் பைந்தமிழைப்

படிப்பதற் கிவைகள் பயன்பட்ட

கற்போர் கைநூல் எனும்பரப்பிற்

கதித்தன கனித்தமிழ் இலக்கணமே

6357

அகத்தியரும் இத்தகையரோ நன்னூலாரும் அத்தகையரே

தமிழின் இலக்கணம் தந்தமுனி

தகவுடை அகத்தியர் அகத்தியமாம்

அமிழ்தைப் பன்னீர் அதிகார

மாக்கிய காரணம் இதுபோன்றே

சிகரமார் வடக்கின் ஆரியத்தைச்

செந்தமிழ் நாட்டில் செறிக்கவந்து

அகரமார் தமிழிற் முதிர்ந்ததொரு

ஆதித் தமிழராய் ஆகிவிட்டார்

6358

நன்னூலாரும் அத்தகையரே

நன்னூல் படைத்த பவணந்தியும்

நறுந்தமிழ் இலக்கணம் வகுத்திட்ட

உன்னிய காரணம் சமணமதம்

உறுத்தவே என்று உரைப்பதுண்டு

இன்ன வழிகளால் பிறஇனத்தார்

இன்தமிழ் தெளிய இலக்கணத்தை

முன்னிய வழியில் வீரமாமுனி

முத்தமிழ் கற்றுத் தேறியக்கால்

6359

வீரமாமுனிவரிம் அவவழிச் சென்றார்

பின்வரிம் பிறர்தமிழ்ப் பேறுபெற

பெற்றதண் தமிழதைப் பெறநூல்கள்
பன்னலந் தரவே பகர்ந்திட்டார்

பைந்தமிழ் மக்களும் பயனுற்றார்
இன்னவை போன்ற பலமுயற்சி

எடுத்த அயற்புலப் போதகர்கள்
முன்னர் படைத்த தமிழ்மொழிநூல்

முனைத்தன பலவாம் முயன்றறியே

6360

வீரமா முனிவரின் தமிழ் இலக்கணங்கள்
தமிழைப் பிழையறப் பேசவெழுதத்

தக்க வழியிற் தானுணரத்
சிமிழில் இட்ட செம்பவளச்

சீராய் நான்கு இலக்கணங்கள்
உமிழும் ஒளியாய் உரைத்திட்டார்

ஒன்று கொடுந்தமிழ் இலக்கணமாம்
இமிழும் இலத்தின் மொழிதனிலே

இயற்றிய தமிழ்மொழி இயல்நூலே

6361

கொடுந் தமிழ் இலக்கணம்

விழிதமிழ் கற்க விழைவார்க்கு

விருந்தாய் அமைந்த இப்பனுவல்
அழிவிலா அமுதெனப் பலபதிப்பு

அச்சிட் டுலாவிய வரலாறும்
வழிவழி அதனின் பயன்பாடும்

வளர்ச்சியுஞ் சொல்லின் முதற்பதிப்பு
குழிதரங் கம்பா டியிலாயிரங்

குவிஎழு நூறுமுப் பத்தெட்டாண்டே

6362

புத்தக வடிவில் வந்தாலும்

புனைந்தது இருபத் தெட்டென்பார்
வித்தகம் வேண்டினோர் மறுபதிப்பு

விரிந்தது எண்ணூற் றுப்பதின்முன்
றுத்தம ஆண்டில் ஆங்கிலத்தில்

உரைத்தார் ஹென்றி ஹார்ஸ்ட்என்பார்
பத்ததி சரியாய் அமையாத

பட்சமாய் ஐாரிஜ் மாகனென்பார்

6363

ஆங்கில வாக்கம் நாற்பத்தெட்டில்
 அச்சிட் டதனின் சுருக்கமொன்றை
 ஓங்கிய பிரஞ்சி தமிழகராதி
 உடனும் இணைப்பாய் பதித்திட்டார்
 தாங்கியே அதனைத் தமிழ்கற்கத்
 தக்கதாய் அயலவர் தலைக்கொண்டார்
 வீங்கிய பலவாம் பதிப்பதனின்
 விளைவின் பயனை விளக்கிடுமே

6364

மேலும் ரேனியன் திரிச்சபையார்
 மிளிர்ந்த கொடுந்தமிழ் இலக்கணத்தின்
 கோலும் வழியில் தமிழிலக்கணக
 கொத்தை எழுதி வெளியிட்டார்
 சாலும் நூலிதுவெனப் போப்பையர்
 சாற்றிப் புகழ்ந்தே சான்றுரைத்தார்
 ஆலும் விழுதாய்ச் சொல்செய்யுள்
 ஆன விரண்டு பகுதிகாணே

6365

செந்தமிழ் இலக்கணம்

செந்தமிழ் இலக்கண மெனஇலத்தின்
 செம்மொழி தனிலே இன்னுமொன்றை
 தந்திடு காலம் ஆயிரத்தேழ்
 தகைமுப் பதாமாண் டாகிடுங்காண்
 அந்த நூலினை அடுத்தநூற்று
 அமையிரு பத்திரண் டாண்டினிலே
 சுந்தர ஆங்கில மொழிவழியே
 சூட்டினார் பெஞ்சமின் பேபிங்கடனே

6366

கிளாவிஸ் தமிழ் இலக்கணம்

இதுவும் பலபதிப் பச்சிட்டுப்
 படித்துத் தமிழ்மொழி பயின்றார்கள்
 புதுவாய்க் கிளாவிஸ் என்றொருநூல்
 புனிதர் படைத்தார் இலத்தினிலே
 அதுவும் தொன்னூல் அமைப்புடைத்தாய்
 அய்ந்ததி காரம் உடைத்தாக
 மதுமலர் ஆயிரத் தெட்டேழின்
 மலர்ந்த ஆண்டு ஆறாமே

6367

தமிழிலக்கணங் கண்ட தைரிய நாதர்

இவ்வாறு இயந்தமிழின் இயல்புரைக்கும் இலக்கண
மினிதாய்ந்து கற்கையில் எழுந்தபல ஐயம்
செவ்வையுற அறிஞர்பாற் சென்றலைந்து ஆய்ந்து
செம்மைபடத் தெளிந்திட்ட முடிபுகளைக் கோர்த்து
அவ்வைமொழி சங்கநூலார் அளித்தபல பாட்டு
ஆனவற்றைக் கற்றறிந்து அதன்வழியே நின்று
நவ்வையிலா உரைநடைகள் நயமுள்ள செய்யுள்
நடைகொண்டு ஆக்கம்பல நந்தமிழில் படைத்தார் 6368

அகத்தியனார் பல்லாயிரம் ஆண்டின்முன் நுகர்ந்த
அருந்தமிழின் இயல்பெல்லாம் அழிந்திட்ட காலே
சகத்தவர்கள் பயில்தமிழில் சார்ந்தபுது மாற்றம்
சாற்றுதற்காய் எழுந்ததொல் காப்பியமென் பனுவல்
பகர்ந்தபடி வாழ்மக்கள் பயின்றதமிழ் எழுத்து
பண்சொல்லும் பொருளென்னும் மூன்று
தகத்தான அதிகாரம் வழிநடத்தக் காலம்
தள்ளியபின் ஏற்பட்ட மொழிவழிக் காதி 6369

இன்னுமோர் இலக்கணம் படைக்குந் தேவை

காலத்தின் தேவைக்கு தக்கபடி சுருக்கிக்
கவினெழுத்து சொல்லென்ற அதிகார மாக
ஞாலத்தில் பவணந்தி நன்னூலா யருளி
நல்கினதும் அதுவும்பல நகருலக வாழ்வின்
கோலத்தால் வேண்டியதைக் குற்றமறச் சேர்த்து
கொண்டியங்க மொழியியலின் கொள்கையென் தேவை
சாலவுறப் புதுவழியில் சார்மொழியின் இலக்கணஞ்
சாற்றுதற்குத் தவமகனார் சபையெழுந்து நின்றார் 6369

தொன்னூலென் இலக்கணத்தைத் தொகுத்தெடுத்து உரைத்தார்
தூயதமிழ் நெறிவழியே தொடரத்தமிழ் வாழ
நன்னூலின் விருத்திதொல் காப்பியத்தின் நுட்பம்
நயந்தறிய ஆய்ந்தவைகள் நறுக்கென்று தெரியச்
சொன்னவைகள் செய்யுள்நடைச் சூத்திரத்தில் எழுத்துச்
சொல்பொருள்யாப் பணியென்னும் ஐந்துவித மொழியின்
தன்மைகளைத் தருகின்ற தமிழ்த்தருவாய்ப் படைத்தார்
தமிழாய்வார் தரமுயர்த்துந் தலையான தகையே 6370

தொன்னூல் ஆக்கக் காலம்

ஆயிரத்தேழ் நூறும்முப் பதாண்டினிலே முனிவர்
அழகுதமிழ் இலக்கணத்தை ஐந்ததிகா ரங்களில்
பாயிரத்தொடு முன்னூற்று எழுபதுபாச் சூத்திரம்
பகர்கின்ற பனுவலாகப் படைத்ததனை முதலில்
ஆயிரத்து எண்ணூற்று முப்பத்தெட்டில் புதுவை
அச்சிட்டதை அறுபத்துநா லிலமிர்த நாதர்
ஆயிரத்து எண்ணூற்று தொண்ணூற்று ஒன்றில்
மெக்கன்றி காபினய்யர் மீளபதிப்புச் செய்தார் 6371

தமிழ் அழகியான காட்சி

இத்தகைய முயற்சியிலே இரவுபக லாக
இனியதமிழ் இலக்கியங்கள் இலக்கணங்கள் கற்றும்
முத்தமிழாய் அறிஞருடன் முனைந்துபல ஆய்ந்தும்
முயன்றதின் பயனாக முனிவர்தன் நெஞ்சில்
செத்தமொழி யல்லாது சீவிக்கும் மொழியாய்ச்
செந்தமிழென் அழகுடைய செம்பொருள் வளத்து
வித்தகத்தை உணர்ந்துதிறன் வியந்திட்டுத் துயின்று
விழிகின்ற போதினிலே விடிந்திட்ட விழியில் 6372

கிழக்குவான் இருள்மடிந்து கிளர்கின்ற பனித்துளி
கிழித்திரவி கதிர் துழாவும் கிரணங்கள் மயக்க
முழக்கமிடு சிலம்பொலி முன்னதிர அதனுள்ளே
முறுவலிக்கும் செந்தாமரை முகிழ்வதனம் ஒன்று
விளங்கிடவும் மேகலையின் ஒளிசிதறி மெல்லிய
விரிகோடாய் இடைசுருக்க வலம்புரியாம் சங்கின்
அழகுவனை சல்லரிக்க அசையள்ளிற் குண்டலம்
ஆர்த்திடவும் சிந்தாமணி அசையொலியின் இனிமை 6373

கலந்திடவுந் திருக்குறளென் ஈரடியில் முப்பால்
கவினாரும் நடைபயின்று கன்னியுரு தோன்ற
நலந்தரவே வந்திட்ட நங்கையெனத் தியங்கி
நானிலத்தை வெறுத்தமனம் நாட்டமுற மயக்கி
திலகமெனப் பத்துப்பாத் திகழாடை எட்டுத்
தேன்தொகை உடலின் திரட்சிதனை மறைக்க
வலம்வந்து நின்றதனின் வண்ணத்தைப் பார்த்து
வசமாகி மெய்மறந்து வாவாவென் றழைத்தார் 6374

நானேயுனை அழைத்திடற்காய் நாடியிங்கே வந்தேன்
நங்கையின் தமிழ்செயும் நற்செயலில் வசமாய்த்
தேனேபோல் இனிக்கின்ற தெள்ளுதமிழ் கற்று
தெளிவுற்ற உன்திறனில் தியங்கியிப்போ உன்முன்
மானேபோற் துள்ளிதோகை மயில்போல ஆடி
மல்லிகைபோல் மலர்ந்துமணம் கமழ்காலை வந்தேன்
யானேதமிழ் அழகியென்பேர் ஆயிரமாங் கோடி
யாண்டுகள் முன்னர்நான் நானிலத்திற் பிறந்தேன் 6375

அந்நியனாய் இருந்துமென் அழகினிலே தினைத்து
ஆக்கியவாம் இலக்கணங்கள் அருமைத்தமிழ் அகர
முன்நிலைக்கும் ஆதிச்சொற் முடைந்தவக ராதி
இன்னவற்றால் உலகிலுள்ளோர் எத்தனையோ மொழியார்
இகஞ்சிறக்கு மொழியென்று இடிமுழக்க மிட்டாய்
அன்னதமிழ் ஆர்வலனே அன்புன்மேற் கொண்டேன்
அறைந்தவளும் அருவுருவின் கனவாகி மறைந்தாள் 6376

தாய்மொழியைக் காலன்வாய்த் தான்புதுங்கால் வரைக்கும்
தாயுணர்வுத் தொடர்பாலே தாரணியோர் மறக்கார்
நோய்வருத்துங் காலையிலும் நோநேரும் போதும்
நொடிந்தழுகும் நேரத்திலும் நோவதனின் கொடுமை
வாய்திறந்து அரற்றுமொழி வண்ணத்தாய் மொழியில்
வருமம்மா கடவுளெனும் வார்த்தைகளே ஆகும்
சேய்மொழியோ அல்லாது திசைமொழியோ மற்று
செகமொழியோ அத்தகையச் செம்மைபெறு தறிக 6377

மாமுனிவர் கற்றதமிழ் மனநிறைவால் அதனின்
மாட்சியுடன் அகம்புறமென் மாநிலத்து வாழ்வின்
தாமமுறு இருதிணையாந் தகைத்தான நெறிகள்
தன்னுடனே பிணையிரத்தந் தசைஎலும்பாய் அதனின்
சேமந்தரு ஊனுயிராய் உற்றதொரு உயர்ந்த
செந்தமிழாய் செழித்துள்ள சீரதனாற் சிந்தை
காமமுறு கன்னல்ரசங் கலந்தமொழிப் பேரால்
கற்றமொழி அல்லகன்னித் தாய்மொழியே ஆன 6378

287 வது அங்கம் முற்றிற்று

6. தமிழழகி வேட்கைப் படலம்.

288. தமிழழகிமேற் காதல்

தைரியநாதர் கற்றது தமிழல்ல தமிழழகியையே

உடலழகில் மயங்கிலது உணர்ச்சிகொள்ளும் மோகம்

உறுப்புகளில் கவர்ச்சிநாட்டம் உள்ளுவது காமம்
மடமனதின் மதத்தாலே மறுகிலது தாபம்

மண்மீது ஆண்பெண்ணென் மானிடங்கள் தம்முள்
கடந்தநிலை எய்திடுங்கால் கடவுளவன் படைப்பைக்
காத்திடுமோர் கட்டாயக் கருவேற்கும் நேர்த்தி
திடங்கொண்ட மனத்தாராய்த் திகழ்முனிவர் இந்தத்
திரைகடலின் சுழற்சியிலே சிக்கிடவே மாட்டார். 6379

கடல்கடந்து பவம்நீக்குங் கடவுளருள் உரைக்கக்

கவின்தமிழர் வாழ்புலத்திற் கால்மிதித்து அறியா
இடமொழியைத் தொழிலுக்காய் இரவுபக லாக

இயன்றவரை கற்றறிய இம்மொழியில் வல்லார்
தடமறிந்து அவர்பாலே தமிழ்மொழியின் இயல்பின்
தகைக்கேட்டு அதன்படியே தமிழமுதம் மாந்தும்
வடலியின் ஓலையதன் வரிவடிவாய்ப் பதிந்த

வண்டமிழின் பனுவல்களை வழுவறவே கற்கும் 6379

போதிலதன் புதைந்துள்ள புதையலன்ன பொருண்மை

பொருந்துகின்ற சொல்லமைப்பு பொலியுமொலித்தன்மை
பூதலத்து மொழிகளிலே புதுவான மூன்று

புடமிட்ட இயலிசைநா டகமென்னும் பகுப்பு
பாதலத்தில் பாய்கின்ற பாவீச்சு யாப்பு

பழமைதான் மாறாத பகுத்தறிவுத் தொன்மை
நாதளரா சொற்கட்டு நானிலத்தின் மரபு

நடைதளரா மொழியோடு நடைபோடும் வாழ்க்கை80

தமிழோர் மொழியல்ல சீவனுள்ள மொய்குழல்

இயல்பறிந்த போதவரின் இதயத்து எண்ண

மியக்குகின்ற நரம்புகளில் இரத்தமெனப் பாய்ந்து
மயல்கொள்ளத் தவமுனிவர் மனத்திடையே தமிழோர்
மானிலத்து மொழியல்ல மங்கையவள் அழகின்

291. வீரமாமுனிவர் காலத்

தமிழ் உரை நடை மரபு

செய்யுள் மரபில் எண்ண வெளிப்பாட்டு வகை

1. செப்பலோசை

உள்ளத் துள்ளதை உணர்த்தவும் அதனை
உற்றுக் கேட்பார்க் கியல்பாய் சொல்வபோல
தெள்ளத் தெளிக்கத் தேர்ந்திடு மோசை
தெரிப்பது செப்பல் ஓசையாம் அதுவே
மெள்ளென உயர்ந்து மேலே சென்றிடில்
மிளிரும் ஏந்திசை மிகையெனச் செப்புவர்
பள்ளம் நோக்கிப் பணிந்திடும் போததைப்
பகர்வர் தாழ்ந்திசை பாநெறி இதுவே 6420

2, அகவலோசை 3, கலித்தலோசை

குறளுடன் வெண்பா குலவிடுஞ் செப்பற்
சூரியவாம் செய்யுள் குறித்துநீ கொள்ளே
திறமதை அழைத்துத் தெளித்துக் கூவுந்
திறனுடை அகவலின் திகழ்ந்திடு மோசை
உறவுறு மேந்திசை ஒங்கிசை தூங்கிசை
உற்றவிம் மூன்றும் உரைக்கத் தோன்றுமே
நறவாய் உயர்ந்தும் நலிந்தும் ஒலித்திடில்
நயமுறு துள்ளல் நல்கிசை கலிப்பா 6422

4. வஞ்சி ஓசை

தூங்க லோசை தொடர வஞ்சிசை
தூரித முற்றிடில் தொகைவஞ் சியோசை
தேங்குங் கருத்தைத் தெளிவா யுரைத்திடத்
தேர்ந்த ஓசைத் திரளிலை மாந்தர்
தாங்களும் இயல்பாய்த் தமிழ்மொழி பேசத்
தக்கதாய் இயலும் தகைத்த ஓசைப்
பாங்குறும் இவற்றில் பாநலம் மட்டல
பகரும் உரைநடைப் பயில்வும் அடங்கும் 6423

செய்யுள் நடையின் செம்மை பேச்சு நடைக்கும் வேண்டும்.

செய்யுள் வழியிற் செறிந்த ஒலிநயம்
செப்பிடும் பேச்சிற் செறியினும் பெரிதாய்

வய்யத் தாரிடை வழக்கிற் புலப்படா
 வழியுள தமிழது வளர்ச்சி பெருகிடக்
 கையாற் கருத்தைக் கதைக்கும் வடிவாம்
 கவிகள் எழுதும் காரணத் தாலே
 தொய்விலா இலக்கணத் தொடர்பது மிளிரும்
 தொன்மை மொழியின் தூயமையுந் துலங்கும் 6424

இரண்டடிக் குறளுக்கே பதின்மர் உரைகண்டார்
 வள்ளுவர்தன் வாய்மொழியை வழத்துங் குறளின்
 வாய்மைசொலும் இரண்டடியில் வழங்குங் கரிருத்து
 உள்ளுதற்கே உறுத்தலாய் இருந்த தாலே
 உரைபதின்மர் எழுதிய உண்மை கண்டோம்
 தெள்ளுதமிழ்ச் சங்கநூற் தேனமுதப் பாக்கள்
 தெளிவதற்கே அரிதாகத் தேர்ந்த பல்லோர்
 அள்ளிவைத்த உரைகளையே அநதக கால
 அகிலத்தார் உரைநடையாய் அறிந்தார் மாதே 6425

செய்யுள் பயனுரைத்தலே உரைநடை
 பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலல பாரிற்
 பரிமேலழ கர்பரித்துரை பாரில் மேலாஞ்
 சாலவுரை உரைநடையின் சால்பைச் சாற்றும்
 சங்கநூற்கு உரைகண்ட சான்றோர் பலரும்
 ஞாலத்திற் கொளிநல்கும் ஞாயிறை ஒப்பார்
 நயவுரையார் நச்சினுர்க்கு இனியார் மற்றும்
 சீலமுறு நல்லார்க்கு அடியா ராதி
 செந்தமிழுக் குரைபடைத்த செல்வர் தாமே 6426

செந்தமிழ் கொடுந் தமிழான கோலம்
 இவ்வண்ணம் பாநலத்தின் இன்பந் துய்க்க
 இடர்தந்த கடினமுடன் இறுக்கங் கொண்ட
 வெவ்வண்ணக் காலமது வினோந்த ஏதை
 விரித்துரைக்க பலபாக்கள் வினோவா லாகா
 அவ்வண்ணம் ஆனதிற்குக் காரணங் கால
 அகல்வெனினும் ஆகாது புதிய சொற்கள்
 உவ்வண்ணச் சொல்லிடத்தே உறையப் பழைய
 உரைச்சொற்கள் வழக்கிழப்பு உற்ற தாமே 6427

யாவர்க்கும் விளங்குதமிழ் செய்யுள் வடிவாய்
 யாத்தபழம் பாடலதன் பதங்கள் மங்க

289. தமிழில் செய்யுள் இலக்கியம்

படைத்தார்.

மொழியின் அமைப்பின் முனைவில் கணிந்து
 மோகங் கொண்ட முனிவர் பல்லோர்
 அழிவிலா இலக்கியம் அநேகம் படைத்தார்
 அவ்வழி வீரமா அகத்திய முனிவரும்
 செழித்த தமிழின் செய்யுள் நடையில்
 செகம்புகழ் இலக்கியச் சிலையைச் செதுக்கும்
 வழியில் நின்று வழங்கிய ஆக்க
 வகையை இங்கு வழுத்துவாம் கேள்மின் 6391

1. கித்தேரி அம்மன் அம்மானை
 கித்தரி அம்மன் அம்மா னையெனும்
 கிறித்தவ மதத்தின் கேளில் பனுவல்
 உத்தமர் படைத்த உயர்ந்த இலக்கியம்
 உலகில் அதிகம் உயர்ந்த கல்வி
 சித்த மிலாத பாமரர் தமக்காய்ச்
 செப்பிய நூலாம் செறிந்த கண்ணி
 முத்துகள் ஆயிரம் முனைநா ருகிடும்
 முதிர்ந்தமிழ் அறிஞரும் மொழிவரே வாழ்த்தி 6392

நூற் பதிப்புகள்
 முதலாம் பதிப்பு முதிரா யிரமெண்
 முதல்நூற் றுநாற்பத் தெட்டில் வந்தது
 அதனை யடுத்து அடுத்து நான்கு
 அச்சிடும் பணியாய் அழகு செயதன
 இதற்கு இறைப்பணிக் குரவர் சுந்தரம்
 எழுதிய உரையுடன் ஆயிரம்
 இதமுறு ஒன்பதா மாயிரத் தெழுபத்
 தேழாம் ஆண்டில் இனிதே தந்தார் 6394

நூற்பொருள்
 போர்த்துகல் நாட்டின் புவியாழ் காயன்
 புனிதன் இறைமகன் புகட்டிய மதத்தைத்
 தூர்த்திடத் துணிந்து தொடர்ந்து வெறுத்துத்
 தூயவன் கிறித்துவைத் துதிப்போர் தமக்கு

ஆர்த்தே பலபல ஆக்கினை புரிந்து
 அடக்கிடு நாளில் அவன்மகள் கித்தரி
 போர்தொடு எண்ணமாய்ப் பொலிந்து எதிர்க்கப்
 பொருதவன் பொங்கிப் பூவையைக் கடிந்து 6395

தங்கை எழுவர் தம்முடன் சிறையில்
 தவிக்கச் செய்தே தனது நிறுத்தச்
 செங்கரம் நீட்டிச் சிலுவையின் பாலன்
 சிறைவிட் டகற்றச் சிந்தையுங் கொண்டான்
 மங்கையர் எண்மரும் மறையோன் அருளால்
 மறைந்து வாழவே மன்னவன் நண்பன்
 சிங்கமாம் புரோசன் செல்வியைத் திருமணம்
 செய்திட வேண்டத் திருமகள் வெறுத்தாள் 6396

ஆதலால் அவளை அடைத்துச் சிறையிட
 ஆங்கவள் மீட்பின் அவசியம் உணர்த்திப்
 போதகஞ் செய்யப் பொய்மதம் விடுத்துப்
 புகுந்தனன் கிறித்துப் புனித மதத்தில்
 பாதகன் காயன் பாய்ந்தெழுந் தோடி
 பாவை கித்தெரி பரிவுறு முப்பது
 மாதர் தம்மை மலைபொம் பேருவில்
 மதிமுகம் கொய்து மாய்த்தனன் அறியே 6397

கிறித்துவின் பின்னர் கிளர்முதல் நூறு
 கிட்டிய முப்பதாம் ஆண்டினில் நடந்த
 பறித்த உயிரது பரிசுத்த முற்று
 பாரினில் தூயவள் பதவியைப் பெற்றாள்
 குறித்த அம்மனின் குறைவிலா அருளால்
 குருமுனி பெற்ற குருசருட் பேற்றை
 தெறித்து நிலைக்கத் தெளிக்கப் பாடிய
 தேனமு தென்பர் தெரிந்திசி னேரே 6398

2. திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்

புனிதை கித்தரி புகழை நிலைக்கப்
 பொலியும் சிலையைப் புவிவளப் பிலிப்பைன்
 கனிவள நாட்டிற் கடைந்து திருக்கொள்
 காவலூர் தன்னில் கதித்திட வைத்து
 வனிதை தன்னை வணங்க ஆலயம்
 வகுத்து அதற்கோர் வண்டமிழ்க் கலம்பகம்

இனிதாய்ப் படைத்தார் இதன்நயம் தேர்ந்தார்
இருபொருள் மடக்கு இலக்கிய மென்பார் 6399

தஞ்சை அருளா மப்ப நாவலர்
தரமிகு உரையென் தண்ணளி படைத்து
விஞ்சிடு ஆயிரம் விரிஎண் நூற்று
விளங்கு மெழுபத் திரண்டினில் பதித்தார்
வஞ்சி கித்தேரி வான்மகள் தூய்மை
வணங்கற் குரியவாம் வண்ணப் பாக்களால்
நெஞ்சைத் தொடுவன நிலைத்து நிற்பன
நீள்முனி தைரியர் நினைவை நிறுத்துமே 6400

3. அடைக்கலமாலை

வேண்டுவோர் வேண்டும் விண்ணப் பமேற்று
விழைவதை ஈயும் வியனூல கம்மன்
ஆண்டவர் அடியாள் அருள்வரம் அறையும்
அருந்தமிழ்ப் பனுவல் ஆக்கிய இத்தவி
காண்டநல் வீர மாமுனி கவியாய்க்
கனித்த அறுபது கண்ணியின் தொடையல்
பூண்ட நாற்பதத் தோராம் கவிசெய
புனிதை தரிசனம் பொலிந்தது என்பரே 6401

4. வெண் கலிப்பா

காவலூர் அடைக்கலக் கன்னியின் கருணை
கடைத்தேற் றுமென்ற கருத்துளத் தைரியர்
ஆவலாய்ச் செய்த அருட்பா ஐம்பது
ஆராத அன்பு அளிக்கு மென்று
நாவலர் வியப்பர் நந்தமிழ்க் கனிரசம்
நதியாய் ஓடி நயந்தரும் பக்தி
பாவதால் பரவிடில் பரனருள் கிட்டும்
பைந்தமிழ்ப் புலவோர் பரிந்துரை இதுவே 6402

5. அன்னையழுங்கல் அந்தாதி. 6. கருணாம்பரப் பதிகம்
அடைக்கல நாயகி அருள்பெற யாத்த
அழகிய நூறு அருந்தமிழ்க் கலிப்பா
மிடைந்த இதனின் மேன்மை மனது
மிகுந்து நொந்திடு மிடிமை தகர்க்கும்
படைத்தமற் றென்று கருணாம் பரமென்
பதிகம் பன்னீர் பாக்களால் ஆனது

உடைத்தாம் உரையதை சின்னப்பக் குரவர்
உணரத் தந்திட உலக மேற்றதே

6403

இத்தகைப் பிரபந்த இலக்கியப் படையலை
இணைத்துத் திருப்பா அணியென அழைப்பர்
முத்தமிழ் மிளிர முனிவர் ஆயிர
முகையேழ் நூற்று முப்பது களிலே
வித்தக வீர மாமுனி செய்ததாய்
விரித்துரை செய்வதால் விளங்க லாகிடும்
பத்தியைக் கருவாய்ப் பாவினிற் கொட்டிப்
படைத்த இவைகள் பாவழி நூல்களே

6404

7, வண்ணக் கலைகள்

வண்ணம் என்ற வண்டமிழ்ப் பாவின
வடிவி லமைந்த வண்ணக் கலைகள்
எண்ணக் குவியல் இதன்முன் திருப்புகழ்
இசைத்த அருண கிரியார் செய்த
வண்ணமே வண்ணமாய் வகுத்த நிலையது
வளர்முனி வீரமா வயத்தன் வண்ணத்தால்
திண்மை யிழந்த திறத்தவா யானனதாய்த்
தென்தமிழ் வல்லுநர் தெளிப்ப தறிமினே

6405

இத்தலி நாட்டில் இருந்து வந்தவர்
இருபது வருடம் இயற்தமிழ் பயின்று
முத்தமிழ் இலக்கிய முதிர்ச்சி பெற்று
மொழிந்த திருப்பா வணியது தேனாய்த்
தித்திக்கச் செய்த திருமகன் கற்றநூல்
தெளிவுகள் இவற்றிற் தெறிக்கக் காணலாம்
பத்திநூல் பாங்கில் பைந்தமிழ் இலக்கியப்
பாநூல் என்றே பாவலர் போற்றுவர்

6406

289 வது அங்கம் முழுமைபெறும்

290. உரைநடைத் தமிழ் இலக்கிய நடையின் அவசியம் உணர்த்தினார்

தைரிய நாதரைக் கதிகலங்க வைத்த தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கு
ஐரோப் பென்னும் அந்நிய நாட்டில்
அழகிய இத்தலி அவதரித் திறைவன்
தைவரு சத்திய சமயஞ் சாற்ற
தமிழகம் வந்த தைரிய நாதர்
வையக மதுரை மாநிலத் தருகே
வளமிகு பலவிடம் மதவுரை பகரக்
கைவரத் தமிழைக் கற்றபோ ததுபல
கனவித மாகக் கழறுதல் கேட்டார் 6407

வேறு வேறிட விகற்பச் சொற்களை
வினைபெய ரிடைஉரி விதிபடத் தொகுத்து
கூறு செய்ததிற் குறித்த ஒருசொல்
குறைவுற ஒலிக்கினுங் குறைபடாக் கருத்துச்
சேறுவ கண்டு செந்தமிழ் இலக்கணஞ்
செப்பிடா மொழியியல் செம்மையை ஆய்ந்தார்
மாறுறு பிரதே சங்கள் தோறும்
மலிந்த தமிழ்வள மாண்பதைத் தேர்ந்தார் 6408

தொல்நூல் நன்னூல் விரியஞ் சோழியம்
தொகைத்திடாப் பேச்சுத் தொடர்பினை ஆய்ந்துஞ்
சொல்பொருள் ஐந்திற் சுடர்ந்திடு இலக்கண
சூட்சுமம் தேர்ந்துஞ் சொல்லும் சொற்றிடு
பல்விதம் பகுத்துப் படைத்த தொன்னூல்
பாங்கினால் தமிழின் பண்பதைக் கண்டார்
சொல்லும் ஓசை சுழுக்கினுங் கருத்து
சுருங்கிடா வன்மைச் சுயத்தினை உணர்ந்தார் 6409

தமிழ் மக்களின் மொழி மரபு
பேச்சு வழக்கு பெய்திடுஞ் செய்யுள்
பெரும்வழக் குடனே பிணைக்கும் நாடக
வீச்சு வழக்கென விரிதமிழ் மொழியின்
விழுதுகள் மூன்றென விளம்பப் படுமே

பேச்சென் வழக்கது பேசுவோர் இயல்பாய்
 பேசிடும் சொற்களின் பெற்றியைத் தெளிக்கும்
 மூச்சதால் முன்னோர் முடிந்த மரபின்
 முனைப்பின் இயல்பாய் மொழிவதாய் அமையும் 6410

பேசும் சூழலால் பிரதேச மொழியாம்

வலிவுடன் மக்கள் வகைத்தாய்த் தனித்து
 வாழ்ந்திடு காலே வாய்மொழிச் சொற்கள்
 மெலிந்தும் நலிந்தும் மிகைத்துங் குறுகியும்
 மேலே உயர்ந்தும் மிடைத்துத் தாழ்ந்தும்
 ஒலிப்பது இயல்பாம் உரைத்தலின் வரம்போ
 உறுத்தப் படாத உறழ்நிலை தன்னால்
 கலிக்குஞ் சொற்பதம் கலங்கித் தோன்றக்
 கடுந்தமிழ் கொடுந்தமிழ் காதுறக் கேட்கும் 6411

இடத்துக் கிடமே இயலும் தமிழின்
 இசையசை தொடக்கம் இறுதி ஒலிப்பு
 மடக்கு முடங்கல் மழுப்பல் மயங்கல்
 மற்றின மாக மாறும் போது
 கடக்கும் ஒலியின் கனதியால் தமிழது
 கழறும் வழக்கு கரைந்தோ திரைந்தோ
 நடக்குஞ் செயலாய் நகரினும் சொற்பொருள்
 நலியாத் தன்மை நந்தமிழ்க் குண்டு 6412

இலக்கணத்திற்கு இசையா விடினும் தமிழ் தமிழே

ஒங்கும் குறையும் உறமும் பிறமும்
 ஒலிகளால் தமிழின் உருவமும் கருத்தும்
 நீங்கா தாயினும் நெகிழுந் தன்மை
 நேரிய மொழியின் நிலையிலக் கணத்தை
 வாங்கும் வரம்பில் வழுவியே சென்றால்
 வழக்கெனப் போலி வகையென அணைப்பர்
 ஆங்கும் அதுதமிழ் ஆகுமே அன்றி
 ஆகா பிறமொழி அறிந்துநன் குணரே 6413

சொல்லுஞ் சொல்லின் புணர்வுந் தொகையாஞ்
 சொற்றொடர் அமைப்புஞ் சொற்றிடு பொருளும்
 ஒல்லும் வகையால் உறழா தெனினும்
 ஒலிப்பாற் பகுதி உணர்த்தும் விசுதி

வல்லதாம் இணைப்பு வகையால் இடையிற் புக்கு
 வந்திடு இடையுரி வழுவிச் செல்லினும்
 மெல்லொலி வல்லொலி மிடைந்து கலந்துரை
 மிகைமொழி பேச்சு வழக்கெனப் படுமே

6414

சொல் விகற்பத்தாற் சொற்பொருள் சோர்வுறு
 என்ன வென்னும் எனர வினாச்சொல்

என்னு என்னுங் கவென்றோ யென்ன
 என்றும் இன்ன வகைபோல் இயல்பாய்

இயம்பப் படினும் எல்லாம் ஒர்பொருள்
 சொன்னய முற்றிடச் சொல்லொலி விகற்பம்

சுட்டிடு கருத்தைச் சூனிய மாக்கிடா
 உன்னிக் கேட்போர் உறழ்வதைத் தெளிந்து

உடன்பொருள் கொள்வார் உலகினர் இயல்பே 6415

எப்பிர தேச இயல்மொழி இயம்பினும்

இலங்கும் சொற்களின் பகுதி விசுதி
 தப்புறு வகையில் தன்பொருள் உணர்த்தும்

தம்மிடை உள்ள சாரியை சந்தி

உப்பினும் உடையினும் உட்பொருள் பிறழா

உரிஇடை குறையினும் உரைபொருள் விளங்கும்

இப்படி இடமே இழியினுஞ் சொல்பொருள்

உணர்த்துஞ் சிறப்பு உள்ளதே தமிழாம்

6416

பேசங்கால் வழுவறினும் எழுதுங்கால் இலக்கண மரபே

பேசும் பொருளை பெய்து எழுதுபோ

பிழையற எழுதும் பெற்றி தமிழின்

காசடை மேன்மை கனவிலும் இலக்கணக்

கறைபடத் தமிழைக் கையது எழுதா

மாசுறக் கதைப்பினு மற்றதை எழுதில்

மாற்றி இலக்கண மரபினைபைக் காப்பார்

பேசும் வழக்கும் பேனா வழக்கும்

பிரித்தும் பிரியாப் பெருமை உணர்ந்தார்

6417

வரம்பிடைத் தமிழான செய்யிள் நடை
 ஆகவே தமிழை ஆதியில் எழுத

ஐந்து இலக்கண அமைப்பின் படியே

பாகமே கொள்ளும் பாவடி வழியே

பைந்தமிழ் மாக்கள் பயிற்சி செய்தனர்

ஏகமாய் எழுத்து வடிவினிற் பொறித்த
எண்ணம் யாப்பில் இயன்று செய்யுள்
சாகாத் தமிழாஞ் சால்பெனச் சங்கஞ்
சாற்றிய பாக்கள் சாயா தென்றுமே

6418

தமிழர் வாழ்வில் எழுத்து வழக்கு

இலக்கியம் படைக்க இயந்தமிழ் வழியில்
எழுத்து வழக்கு இயன்ற தன்றி
பலபல தொடர்புப் பணியிடை எழுத்தில்
பகரவும் அதற்குப் பதிலைத் தரவும்
நலமுறச் செய்யுள் நடையில் நறுக்குகள்
நடமுறைக் கிருந்ததை நாமே அறிவோம்
குலமுறை இதனால் குன்றாத் தமிழது
குவலயம் நிலைத்த கொடையெனப் படுமே

6419

290வது அங்கம் முற்றும்

செயல்கொண்ட ஒருஉருவம் செந்தமிழாம் பெயராள்
 செகத்திலவள் பிறமொழியின் சேர்க்கையிலாத் தமிழாள்
 கயலொத்த கண்ணாமீர் திணைகொண்டு விழிக்கும்
 காலங்கள் கடந்தாலிம் சீவனுள்ளாள் என்று 6381

பற்றற்ற நெஞ்சத்திலே பதித்திட்ட கருத்து
 பாவையெம் படிவமாய் படைத்திட்ட உருவம்
 உற்றநிலை தைரியரின் உளமதிலே நிறைந்து
 உறககத்திலும் நனவினிலும் உயிரோடு வந்து
 கற்றமொழி தமிழல்ல கன்னிமொழி உனது
 கணிப்பதனால் தமிழுயரும் கம்பன்போல் மற்று
 மற்றுகடைச் சங்கத்தார் கவிதைபல செய்த
 மாமுனிவன் எனவெந்தன் மனமாரப் பதித்தேன் 82

தைரிய நாதரின் தமிழுணர்வு

எனப்போற்றும் நிலையவரின் இருளகற்றுந் தூய
 இயல்பாகத் தமிழுழகி இனியவுரு தன்னில்
 கனங்கொண்ட காரணங்கள் கதிப்பதனைக் கண்டு
 கற்றறியப் பலவின்னுங் காசினியில் உளது
 மனங்கொண்டு மலர்ந்தறிவேன் அவள்தயவை நானும்
 மாற்றற்ற துணையாக உருத்துரிமை கோரி
 தினந்தினமும் பவமீட்பை திரைசூழல கிற்குத்
 தெளிவாக உரைப்பேனெனத் தேர்ந்திட்ட வகையே 6384

மாமுனியை மயக்கிய தமிழ்மொழியென் மங்கை

பூங்கோதை தேன்குழலி பொற்கொடி புள்ளிமான்
 மாங்குயிலி மஞ்சையாள் மரைமலர் மாதவி
 தேங்குமிதழ் திரைமுத்து திகழ்மணி என்றெலாம்
 வீங்குபுகழ் கொண்டகோதை வியன்தமிழ் அழகிதன் 6385

கண்ணசைவிற் காவியங்கள் கனிச்சாறு பொங்க
 பண்ணிசைத்து வரக்கண்டு பரவச முற்றார்
 விண்ணமுது எனத்தமிழின் விரிவாம் மார்பில்
 உண்மொழியின் ஊற்றதனில் உணர்வை இழந்தார் 6386

இடையசைவாம் இருதிணையின் இமிழ்வாம் மின்னல்
 நடைபயின்று வந்ததமிழ் நங்கையெனும் மொழியின்
 விடைபெற்றுக் கரம்பற்ற விருப்புற்ற முனிவர்
 தடைதாண்டத் தக்கபல தமிழ்நூல் பயின்றார் 6387

.....1691

அகழும்போ தூறுகின்ற ஆழ்நீர் போல
புகழுடைய தமிழ்கற்கப் பொங்குநல் இன்பம்
தகவுடைய தவத்திருவார் தைரிய நாதர்
செகத்தடைந்தார் செல்வியின்மேற் சேறிய காதல் 6388

அவர் படைப்பில் கற்ற தமிழ்ப் பணுவற் கருத்துகளின் செறிவு

உந்துதலால் கற்றநூல்கள் உன்னில ளவிலதே
செந்தமிழில் அவர்செய்த செய்யுள் உரைநடை
சிந்துதேன் படைப்புகளில் செறிதமிழ்க் கருத்து
எந்தவெந்த நூல்கற்றார் என்பதைத் துலக்கும் 6389

கற்றதமிழ் நூலிலுள்ள கனிமை கரைத்து
மற்றவரின் அன்புள்ளம் மயக்கிய தமிழ்
பற்றென்னும் பழம்பருப்புப் பல்குவை கலந்து
உற்றவவை கணக்கிலவே உணர்ந்துநீ ஓர்க 6389

பிறமொழியிற் தமிழ்ப்பெருமை பெரிதுங் கமழ்ப்
திறமான நூல்கள் பல தெளிவுறப் படைத்த
அறநெறியில் அவர்கற்ற அருந்தமிழ் இலக்கண
மறநெறியும் மலர்ந்திடலை மற்றெவர் மறப்பார் 6390

288 வது அங்கம் முழுமைபெறும்

பாவலரும் பாமரரும் படைத்த சொல்லாம்
 பயிர்செறிந்த காரணமும் பயன்பா டற்று
 நாவதிலும் நடைமுறையில் நலிந்த தாலும்
 நந்தமிழின் நயமுள்ள சொல்லின் பொருளை
 ஆவலுடன் அறிவதற்கு ஆற்ற ராகி
 அதற்குஉரை காண்கின்ற அவல மாச்சே 6427

செய்யுட் தொடையே இலக்கிய நடை

பாட்டிற்கு பதச்சேதம் பகுத்துப் பொருளைப்
 பகர்கின்ற பாவனையே பயன்சொல் வினையாய்
 ஏட்டிற்கு உரையெழுதும் இயல்பாய் மாறி
 இயங்கியதே உரைநடையாம் என்பார் சிலம்பின்
 தேட்டமதாய் இடையிலுரை பெய்த தென்ற
 தெளிவதனை அன்றித்தமிழ் உரைநடை நூல்கள்
 காட்டுதற்கு இல்லாத காலந் தன்னில்
 கவிவடிவே இலக்கியமாய்க் கண்டா ரென்னே 6428

பேச்சுத் தமிழின் இலக்கண வடிவே உரைநடை
 கடல்கடந்து வந்தமுனி காலந் தமிழின்
 கவிவளமே எழுதிடவும் கற்கப் படிக்க
 நடையான நிலையாலே நயந்து படிப்பார்
 நலிக்கின்ற போக்குதனை நகர்த்த எண்ணி
 தடைதாண்டித் தமிழர்தாம் பேசுகின்ற படியே
 தமிழெழுதும் உரைநடையை தழைக்கச் செய்தார்
 இடைவிட்டுப் பந்திகளை வகுத்து இலக்கண
 இயல்போடு எழுதுமுறை இணக்கங் கண்டார் 6429

உரைநடையும் இலக்கியத்தின் உருவம் ஆகும்
 உணர்ந்தறிய உகந்தவழி என்று தெளிந்து
 திரைதாண்டி வந்தபலர் தெள்ளு தமிழைத்
 திகழ்கின்ற பனுவல்களிற் முன்னர் தெளித்தார்
 கரைகாணாக் கடவுள்சொல் கழறும் அவைகள்
 கவின்தமிழர் யாவரதும் கருத்திற் கொவ்வா
 வரைவின்றித் தமிழர்கள் வாசிக்க வசன
 வகைநூல்கள தைரியரும் வடிக்க லானார் 6430

291 வது அங்கம் நிறைவுறும்

292, தமிழகிக்கு உரைநடைக் கம்பளம் விரித்தார்

உரைநடை இலக்கிய வித்தை விதைத்தார்

செய்யுளில் இயற்றிய செந்தமிழ் நூல்களை
செப்பிடும் வல்லமை இழந்த நிலையில்
உய்ந்திடும் வழியாய் உரைநடை இலக்கியம்
உணர்ந்திடப் பலநூல் உலவிட வைத்தார்
மெய்யுறு சத்திய வேதக் கருத்துகள்
மேன்மை நோக்கி மொழிந்தவை எனினும்
செய்யவாம் புவிநடைச் சேதிகள் சொல்லும்
செல்வமாய்த் திகழச் செந்தமிழ் செய்தார் 6431

எழுத்தறி தமிழர் இடரின்றிப் படிக்க
இயந்தமிழ் உரைநடை எழுதிடத் துணிந்தார்
வழுத்திடில் உரைநடை வழக்கதைப் புரிந்த
வன்முனி இவரெனல் வழுவறு கூற்றே
இழுக்கறு இலக்கண இயல்புறு நடையில்
எழுதிப் படைத்த இவற்றுள் ஒன்று
தொழுதிடு பரமார்த் தகுருவின் கதையின்
தொடக்கமே உரைநடை துளிர்க்கச் செய்தது 6432

பிறமொழிகளில் தமிழ் பரமார்த்த குரு கதை.

தமிழில் படைத்ததைத் தைரிய நாதர்
தாய்மொழி இலத்தின் தன்னிலும் பெயர்த்தார்
அமிழ்தென ஆன அந்நூல் கன்னடம்
ஆந்திரத் தெலுங்கு அலைதவழ் கேரள
இமிழ்முறை ஆங்கிலம் ஜோர்மனி செக்மொழி
இத்தனை மொழிகளில் இந்நூல் பெயர்ந்த
சிமிழ்தாய் இந்நூல் சிறந்தது என்பது
சிலுவைப் போதகர் செயலின் சிறப்பே 6433

இலத்தின் பெயர்ப்புடன் இணைந்து ஆயிரம்
எண்ணூறு நூற்பத் தைந்தா மாண்டு
நலமுறப் பதித்ததன் நான்காம் பதிப்பு
நயந்து இரிபது வருட இடைவெளி

கலத்துள் வெளிவரும் கவர்ச்சி கொண்ட
கனித்தமிழ் நூலாய்க் காலது பதித்து
பலபல பனுவல் படைத்தே பைந்தமிழ்ப்
பாதையிற் கம்பளம் பளிச்சிட விரித்தார் 6435

பரமார்த்த குருவின் கதையின் பரப்பு

பரமார்த்த குருவின் பண்புகளும் சீடர்
பகரறுவர் அறிவிலாப் பாங்குகளும் பற்றித்
தரமான நகைச்சுவைத் தகையோடு தமிழின்
தவமுனிவர் தந்த தமிழ்ப்பனுவல் தன்னிற்
குரவர்கள் மடத்தின் காவலர்கள் மதத்தின்
கொள்கைகளைக் கெடுக்கும் குறையகற்றி மூடக்
கரவர்களைத் திருத்துங் காவியமென் றுரைப்பர்
கதையிதனை அன்றுமக்கள் களிப்போடு நுகர்ந்தார்36

இக்கதையின் கருத்தை எடுத்தாண்ட விகவும்
இயந்தமிழில் நூறுவரென் இனியகதை தன்னில்
பக்குவமாய்ப் புகுத்திப் படைத்திட்ட நூலும்
பரிவேதநா யகம்பிள் னையவர்கள் செய்த
முக்கணிசேர் பிரதா பமுதலியார் சரித்திர
மொழிநூலில் நிழல்தனக் குவாடகை பெற்ற
தக்கநகைச் சுவைக்கதை தந்திட்ட ஆற்றால்
தமிழுலகில் அந்தூல் தகைகொண்ட தறிமின் 6437

நூற்படைப்பின் நோக்கமும் பயனும்

பேச்சுத்தமிழ் கற்கின்ற பிறமொழியார் தமக்கு
பிழையற்ற இலக்கணப் பேச்சுமுறை உணர்த்தும்
மூச்சுத்தமிழ் நூலாய் முனைந்திட்ட இதனை
முரண்செய்யும் இலக்கணம் முறையுடன் நகையைப்
பாச்சியே படைத்த பரமார்த்த குருவின்
பயன்பற்றி முனிவர் பகர்ந்திட்ட முகவுரை
வீச்சினிலே பிழையற விரித்தெழுதப் பேச
விளம்பியநா விதுவென விளங்குவதாற் காண்க38

292 வது அங்கம் முற்றிற்று

293 . வீரமா முனிவர் படைத்த வேறு உரைநடை நூல்கள்

தன்மதம் நிறுவத் தமிழிற் படைத்த
தகைநூல் பலவாம் தந்திடில் அவையே
இன்னுரை வாத வேத விளக்கம்
இறையடி வேதியர் ஒழுக்கம் திருச்சபை
தன்னிகர் கணிதம் பதிதர் பேரில்
தந்திடு நிருபம் ஞான உணர்த்தல்
வன்பிலா வாமன சரித்திரம் மற்று
வாக்கிய சித்தாந் தம்பே தமறுத்தல்

6439

ஞான விளக்கம் லுத்தே ரினர்தம்
நலமிலா வியல்பு நவிலும் பனுவல்
ஞானக் கண்ணாடியாதிய நூல்கள்
நவின்றனர் நந்தமிழ் இலக்கண மரபு
தானதை மீறிடாத் தமிழ்உரை நடையில்
தந்ததால் தமிழிமொழிப் பேச்சு வழக்கு
ஆனதே உரைநடை அழகுறு இலக்கிய
அருநடை இரண்டாய் ஆக்கியர் ஆனார்

6440

2. வேத விளக்கம்

உருவ வணக்கம் ஒவ்விடா தென்றே
உரைத்த உலாதரன் உறுபெயர் மதத்துத்
திருச்சபை உரையை ஒறுத்ததற் கெதிராய்
தெளித்து வேத விளக்கமென் தேர்ந்த
கருத்துடை நூற்றுக் கதிநாற் பதுகொள்
கனியென் பகுதியாய்க் கழறிய இதனில்
தருக்க முறைப்படி தந்த உண்மைகள்
தாங்கிய பதிப்புகள் தான்முன் ருமே

6441

3. பேதக மறுத்தல்

இதற்கோர் மறுப்புரை எழுந்தது அதன்பெயர்
இறைமதத் திருச்சபைப் பேதகம் அதனை
கதமெனக் கண்டனக் கருத்தை விதைக்கக்
கன்னித் தமிழிற் பேதக மறுத்தலென்

மதஞ்சார் நூலை மாமுனி தந்தார்

மற்றிது அங்கத மாச்சுவை கொண்டது
பதம்பகுப் பிருபத் தாறு பகுதியாம்
பதித்த பதிப்புகள் பகரில் மூன்றதே

6442

4. லூத்தேரியனத்தியல்பு

பேதக மறுத்தற் பெற்றியைக் கொண்டு
பேசுடு மிருபத் துமுன்றாய்ப் பகுத்து
போதகஞ் செய்யப் புனைந்தலூத் தேரினப்
புகலு மியல்பென் புத்துரை தானே
மாதவர் புதுவையில் மலர்த்திய பதிப்பு
மறுபதிப் பாக மலர்ந்தது ஐந்து
சாதனைப் பதிப்பென சார்ந்த உரைநடை
சாகரங் கதிக்கச் சார்வழி யிட்டதே

6443

5. வேதியர் ஒழுக்கம்

மதமுரண் அறவே மறைமொழி புகலும்
மறையோர் கைக்கொளும் மார்க்க முரைக்கு
பதங்கொள் பலவழி பகர்ந்து புகட்டும்
பாதை போன்ற பனுவலில் வேதியர்
நிதம்செய் பணிகளும் நியம ஒழுங்கும்
நீதியும் சட்டமாய் நிறுத்திய நன்னெறி
முதல உரைக்கும் முறையால் முனிவர்
மொழிந்த மறையெனும் முதன்மை யுற்றதே

6444

சுதனும் இயேசுச் சுடரை கடந்திரை
சூழும் செகத்திற் சொற்றிடு குரவோர்
மதத்தாற் பிரிந்தா ராயினும் மாமுனி
மலர்த்திய வேதியர் மரபாம் ஒழுக்க
விதங்கள் விதிகளை விளக்கு மிதனை
விரும்பி ஏற்று விண்ணிடு விதியாய்
இதயங் கொண்டதை வெலிசா எலிசா
எனுமிரு போதகர் இயம்பிய காட்டுமே

6445

இலத்தின் தெலுங்கு இனிய கன்னட
இதமாம் மொழிகளில் இயலுறப் பெயர்த்து
நலமுற ஐந்து நற்பதிப் பினவாய்
நயந்து பதித்ததால் நாடதன் பயனை

திலகமா யிட்டது திருச்சபைப் பணியினர்
 திகழுறு கிறித்தவத் தெளிவைப் புகட்டினர்
 புலவர் போற்றிடும் பூந்தமிழ் வசனப்
 போக்கமை இலக்கியப் புதுவழி படைத்ததே 6448

6. ஞானக் கண்ணாடி

எட்டத் திகார இயல்புடைத் தாக
 எழுதிப் படைத்த இனிய நூலிது
 முட்டற வேத விளக்க முதல்நூல்
 மொழியாப் பொருட்களை முறைபட உரைக்கும்
 சட்டத் திருத்தச் சால்பினைக் காண்போர்
 சாற்றிய புலவன் சங்கத் தமிழனாந்
 திட்டமே யென்னத் திகழுந் தமிழ்நடை
 தெளிவா மென்பதைத் தேர்ந்திடு முலகே 6447

7. திருச் சபைக் கணிதம்

செய்யுளால் உரையாற் செப்பிய இந்நூல்
 செந்தமிழ் உரைநடைச் செழுமை கூறுமே
 உய்வுறு மீட்பர் உறுமத ஊழியர்
 உறுத்திடு கிறித்தவ உற்சவ தினங்களாம்
 மெய்யுறு சுத்த மிளிர்போ சனநாள்
 மேலொரு சந்திநாள் மிகைகடன் திருநாள்
 அய்யமிலா தய்ரொப் பகிலங் கைகொள்
 அதேதினந் தன்னில் அமைவுறப் பேண 6447

நாளது காட்டும் நாள்தினந் தமிழர்
 நாட்டிடை யுள்ளோர் நடைமுறைப் படுத்தக்
 கோளுறு வழியிற் குறித்துச் சமனுறக்
 கூறும் வகையில் கொடுத்த தைரியர்
 ஆளுமைத் திறனும் ஆய்ந்தறி சோதிட
 ஆற்றலும் அதனிலும் ஆகும்ப் போதகம்
 பாழுறு வண்ணம் பகரும் பாங்கும்
 பார்ப்பவர் மனதிடை பைந்தமிழ் பயக்குமே 6448

8. வாமன் சரித்திரம்.

தேம்பா அணியில் தெளித்த தேனின்
 தேறல் இருபத் தெட்டாம் படல
 மாம்பாப் பொருளை அகல விரித்துரை
 அறைந்த இக்கதை அழகிய தமிழின்

தும்பாற் செந்தமிழ்த் திகழ்நடை எவ்வண்
 திருத்தமாய் அமைவுறு திப்ப நுட்பம்
 ஒம்பிடும் நூலாய் உள்ளதாய் உரைத்தமிழ்
 உயரிய இலக்கிய முளைவிடும் வித்தே

6450

9. வாக்கிய சித்தாந்தம்.

இப்பெயர் உடைத்தாய் எழுதிய பனுவல்
 இன்று கிடைத்தில எனினும் ஆய்வார்
 ஒப்புற முத்துச் சாமிப் பிள்ளை
 உரைப்பதாற் தெளிவாம் இந்நூற் படைப்பு
 எப்பொருள் பற்றிய இயலுரை நடைநா
 லென்பது அறியா திருப்பினும் நூற்பெயர்
 செப்பிடுங் கருத்தாற் செந்தமிழ் மொழியின்
 செழுமை கூறச் செய்ததாய் மொழியுமே

6451

10. ஞான விளக்கம்

இறைவன் இடத்தே இருக்கும் அறுகுண
 இயல்பதை விளக்கி ஏனைய மதத்தின்
 மறைகள் உணர்த்தும் மதப்பொரு ளின்மை
 மலர்த்தி அவர்தாம் மனத்துறை தேவர்க்
 குறையா நிலையை குறித்து உரைத்த
 உரைநடை புராண உதாரணங் காட்டித்
 திறங்களைத் தெளிக்கும் திறத்தது என்று
 தெளிப்பார் முத்துச் சாமிப் பிள்ளையரே

6452

11. ஞான உணர்த்தல். 12. பதிதர்பேரில் நிருபம்

ஞான உணர்வை நயம்பெறத் தெளிக்கும்
 நந்தமிழ்ப் பனுவல் ஞான உணர்த்தல்
 ஆன தென்றும் அதன்மொழி பெயர்ப்பு
 ஆதி இலத்தின் அழகிய கன்னடத்
 தேனதில் உளதெனத் தெளியக் காணலாம்
 வாதிடு கடித வடிவமை உரைநடை
 வளர்த்த பதிதர் பேரில் நிருபம்
 ஒதிடும் இதனின் உரைகொடுந் தமிழில்
 உள்ளதாய் உரைப்பர் உணர்ந்தவர் அறியே

6453

293 வது அங்கம் முடிவுறும்

குறிப்புகள்

செய்யுள் நடையில் பல அசை கொண்ட காலம், இடம் மக்கள் ஆதிய பெயர்களைக் கூறும் பொழுது, அவை யாப்புக் கருதி பிரித்தெழுதுவதும், இடை இடையில் எதுகை மோனை வேண்டி அடைமொழிச் சொற்களைச் சேர்ப்பதுந் தவிர்க்க முடியாதது. இதனால் கூறும் பொருளின் உரிய வடிவத்தை உணர்தல் கடிதே. அச்சிரமத்தை அகற்ற அத்தகையவற்றை அடியில் விவரமாகத் தருகின்றோம்.

இத்தலி நாட்டில்;

1680 நவம்பர் எட்டாந் தினத்தில் வீரமாமுனிவர் பிறந்தார்

1698 துறவு பூண்டார்

1703 தத்துவம் பயின்றார்

1703 - 1706 வரை ஆசிரியராகப் பணி செய்தார்

1701 பொலொனா கல்லூரி உதவி இயக்குநரானார்

1705 - 1706 வரை இயக்குநர்

1706 - 1710 வேத சாத்திரங் கற்றார்

1709 குருக்கள் படம் பெற்றார்

1710 இத்தாலியில் இருந்து புறப்பட்டார்

2. தென்னகக் கரை சேர்தல்.

1711 தென்னகக் கரை அடைந்தார். இதுபற்றி வரலாற்று ஆசிரியர்கள்; 1. ஆராக்கியம்பிள்ளை. பெர்ணிபாசு 2. பெஞ்சமின் பேமிங்டன், போப். 1703. ஜோர்ஜ் வில்லியம் 1707 4. பெஸ்ட்னே 1710

1713 குருக்கள்பட்டியில் இறைப்பணி புரிந்தார்

1713 இல் கைதானார்

1716. ஏலாக் குறிச்சிக் கிராமத்தை அடைந்தார்

1734 திருக்காவலூர்க் கோயிலுக்கு மழவராயன் மான்யம்

1926 தேம்பாவணி இயற்றினார்

மதுரைப் புலவர்களால் வீரமாமுனிப் பட்டம் பெற்றார்

1737 வரை திரிச்சி குணம்பட்டியில் தேவ ஊழியஞ் செய்தார்

1746 அம்பலங்காடு வேத சாத்திர கல்லூரி கண்காணிப்பாளர்

1747 மணப்பாட்டில் அமரரானார்

3. இவரது வரலாற்றெழுதியவர்கள்

1798 சாமிநாத பிள்ளை

1840 முத்துச்சாமிப் பிள்ளை ஆங்கில மொழி வழி

1843 „ „ தமிழ் மொழி வழி

..... வீரமா முனிவர் பிள்ளைத் தமிழ் - இ சண்முகம்

..... வீரமா முனிவர் கலம்பகம்- துரை சுந்தர மூர்த்தி

வீரமாமுனிவரின் பனுவல்களும் பதிப்புகளும்.

1. செய்யுள் இலக்கியம்;

1726 தேம்பாவணி இயற்றியது. 1729 இவரே உரை எழுதின பதிப்புகள்; 1901, 1961

1849 மீள் பதிப்புகள் 1876, 1927, 1947, 1977

1931 - 33 திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் பதிப்பு 1872

(அருளம்பல நாவலர் உரை) அடைக்கல மாலை, வெண் கலிப்பா)

1856 இப்பிரபந்தங்களின் திரட்டு - திருப்பாவணி

2. உரைநடை இலக்கியம்;

1822. 1853, பரமார்த்த குருவின் கதை; தமிழ்ப் பதிப்பு 1859,

1865 ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு (பெஞ்சமின் பேபிங்டன்) 1877

பிரஞ்சு மொழி பெயர்ப்பு (டுபாய்ஸ்) 1877 கன்னடப்

பெயர்ப்பு (பரில்லே) 1889 தமிழ் இலத்தின் இதன்

மீள் பதிப்பு 1851

1727 வேத விளக்கம் மீள் பதிப்புகள் 1728 , 1842, 1868,

1858 பேதகமறுத்தல் 1858, 1863, 1898

1842 லுத்தேரினத்தியல்பு 1847, 1868, 1858, 1868

1730 வேதியரொழுக்கம் பதிப்புகள்; 1841, 1858, 1888, 1898

இலத்தின் பெயர்ப்பு 1861 (டிரிங்கால்) தெலுங்குப்

பெயர்ப்பு 1891 (கெனனடி) கன்னடப் பெயர்ப்பு (பிஷப

சர்பொன்னே)

1745 திரிச்சபைக் கணிதம்

1727 ஞான உணர்த்தல் இலத்தின் பெயர்ப்பு 1881 (டிரிங்கால்)

தெலுங்குப் பெயர்ப்பு 1861 (செல்வம்) கன்னடப்

பெயர்ப்பு 1878 (வில்லியம் டெய்லர்

1725 பதிதர் பேரில் நிருபம்

3. தமிழ் இலக்கணங்கள்,

1728. கொடுந் தமிழ் இலக்கணம் (இலத்தின் வழி) பதிப்புகள்;
1738, 1813, 1806 ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு - ஹார்சட்
1831, 1848 (மாகன் பெயர்ப்பு) 1834

1730 செந்தமிழ் இலக்கணம், ஆங்கிலத்தில் 1822
(பேபிங்டன்) 1912

1876 கிளாவிஸ்

1730 தொன்னூல்

4. அகராதிகள்;

1732 சதுரகராதி. பதிப்புகள் 1824, 1880. 1834, 1845, 1848,
1861, 1872, 1857, இதன்வழி தோன்றிய தமிழ்
அகராதிகள்; பெப்ரிசியஸ், ராட்லர், வின்சலோ,

1741 தமிழ் இலத்தின் அகராதி பதிப்புகள் 1827,

..... போர்த்துக்கிசு, இலத்தின் தமிழ் அகராதி

1730 திருக்குறள் அறம் பொரிள் பால்கள் இலத்தின் பெயர்ப்பு

294 . வீரமாமுனிவரின் வேறு தமிழாக்கங்கள்

1. தமிழ்ச் செல்வத்தை வெளியுலகிற்கு வெளிப்படுத்தினார்

திசையெண் புகழுந் திருக்குறள் எனுமறைத்
தேனதை உலகின் திக்கெலா முணர
நசையுடன் இலத்தின் நவமொழி தன்னில்
நவின்றதால் நன்னெறி நாடது அதுபயில்
இசைபடு தமிழகம் என்றுரை பரப்பிய
இத்தலி மகனின் இவ்வழி சென்றே
மிசைபட கிராலுடன் மேதகு எல்லிசர்
மிளிர்போப் பென்பார் மிடைந்தனர் பெயர்த்தே 6454

பொப்பெனும் ஆங்கிலப் புலவர் குறளைப்
புனைந்து பெயர்த்துப் புகன்ற பனுவலாற்
காப்புறு மாமுனி கருத்துரை சேர்த்து
கதிக்கச் செய்ததால் கணிக்கலாம் அவர்புகழ்
தோப்புறு தொல்மொழித் தொடராய் ஞானத்
தூய்பிர காசர் தொகுத்துநூல் செய்தார்
இப்படி தமிழின் இனிதாஞ் செல்வம்
இகமெலாம் திகழ இயன்றவர் முனியே 6455

2. மருத்துவ நூற் படைப்பு

உள்ளச் சுகத்தை உறுத்தும் மதமாம்
உயரிய பொருளை உணர்த்திட வந்தவர்
தெள்ளிய தமிழாந் தேறலை மாந்தினால்
தேகப் பிணிகளைத் தேய்த்திடு வழிகளை
உள்ளும் வகையில் உரைத்த பனுவல்
உளநீ லகண்டி உறுவீ ரமெழுகு
அள்ளிரத் தினச்சுருக் கமாங் குணபாடம்
அதிநச காண்ட மடைவுறு வெண்பா 6456

இரத்தினச் சுருக்க மாதிய தைரியர்
இன்தமிழ் படைத்த இதந்தரு மருத்துவ
மரபுடை நூல்களும் மற்றைய நூல்களும்
மதப்பணி யாற்றிய மாண்புறு முப்பதேழ்

வரன்முறை வாழ்க்கையில் வழங்கிய தமிழின்
 வளமுறு நூலகளை வழத்திய பெருமைத்
 தரத்ததால் வளர்ந்தது தண்மொழி உலகமும்
 தமிழென் மொழியின் தகையை உணர்ந்ததே 6457

3. பிற நூல்கள்

தேவ சிநேக முகாந்திரம் ஞானந்
 தெளிக்கும் போதகம் காலக் கண்ணாடி
 பாவழி வாழ்த்திய பத்தலோ மியெசெனும்
 பரனடி வாழ்த்துப் படைய லாதிய
 பாவிடக் கற்ற பைந்தமிழ் மொழியின்
 பாருயர் பண்பும் பாங்கும் அவரின்
 ஆவலைத் தூண்டவே அதிலே தினைத்து
 அறிவுணர் வோடு அழகினை நுகர்ந்தார், 6558

தவத்தோர் காதல்

தமிழதை மொழியெனத் தானே கருதிடாத்
 தகையதால் அதனைத் தையலாய்க் கண்டார்
 அமிழ்தென இன்ப மளித்திடும் மாதர்
 அகிலத் தவர்க்கு அழகியே அலாது
 இமிழிறை வேட்கை இசைவுறு தவத்தோர்
 இன்பந் தந்திடும் இயல்பிற்கு உரித்தாய்க்
 குமிழ்முலை மாதர் குலவுதல் ஓவ்வா
 குறைதரு மாமிசக் குணமதும் பொருந்தா 6559

மாமிச இச்சை மருவாக் காதலும்
 மறையவன் அருளில் மயங்கிடும் நசையும்
 காமிக மற்ற கருத்துடைப் புணர்வும்
 கடவுளின் பக்தியும் காவி உடையில்
 நேமியில் நெறிகளை நிறுத்தும் நெஞ்சினில்
 நிறைந்த அளவிலா நேரிய காதலை
 பூமியிற் பொலிந்திடும் புனிதன் தமிழினில்
 பொங்கிடக் கண்டு பூரிப் புற்றனன் 6560

தமிழ்க் காதல்

தமிழின் அசையில் தளிர்க்கரம் கண்டார்
 தமிழின் இசையில் தளரிடை கண்டார்
 தமிழின் யாப்பில் தகையுடல் கண்டார்
 தமிழின் எழுத்தில தண்ணுரு கண்டார்

தமிழின் சொல்லில் தயைநடை கண்டார்

தமிழின் பொருளில் தனமதைக் கண்டார்

தமிழின் பாக்களில் தண்விழி கண்டார்

தமிழில் கண்டவை தமிழின் அழகியே

6561

தமிழ்மேற் பற்று

உள்ளத்தில உறைந்த தமிழின் உணர்வதால் பற்றுப் பற்றி
கள்ளமில் கடவுள் பாதம் கதியெனப் பற்றும் பற்றின்
வெள்ளமாம் பக்திப் பற்றின் விரிந்தி யோடு கலந்து
பள்ளமாம் உலக வாழ்வில் பாய்ந்ததாற் தவிததார் ஞானி 6462

காதலால் பெருகும் மாந்தர் கனத்திடு மனத்தில் நட்பென்
மாதரின் நாட்டம் மிக்கு மனதினை அலைய விட்டு
நோதரு வாழ்க்கை வாழ்ந்து நொடிந்திடும் காலே முனிவர்
மாதமிழ் மொழியென் அழகிமயக்கினில் ஆழ்ந்தே மாய்ந்தார்63

தசையுடன் எலும்பும் நரம்பும் தண்ணியாய்ப் பரவும் இரத்த
விசையுடன் இயங்கும் இதய விரிவுடை உயிரைக் கொண்ட
அசைந்திடும் உடலை இன்பம் அளித்திடு அழகு என்று
நசைகொளும் மாந்தர் தம்முள் நவவுளம் கொண்டார் முனியே

சடமெனும் திடங்கொள் உருவில் சகத்திடை வாழும் பொருளில்
படர்ந்திடும் பற்று நிலைத்துப் பாசமாய்ப் பெருகுங் காலே
இடம்பெறும் இணைப்பு வளர்ந்து இயல்வதே காதல் என்பார்
தமிழு மாறும் பாங்கில் தைரியர் காதல் கொண்டார் 6465

எழுத்தென் எலும்பும் சொல்லாம் இசைதசை இலக்கிய இரத்தம்
வழுத்தொலி உயிருங் கொண்ட வடிவமை உருவ மற்ற
சுழுத்தியாம் நிலையிற் சுழலுஞ் சுந்தரத் தமிழாம் மொழியின்
கழுத்திலே மாலே சூட்டும் காதலால் வருந்த லாணர் 6466

தமிழ்ப் பற்றே காதலானது

அணுவணு வாக அகத்திடை ஆழப் புதைந்த அருந்தமிழ்
கணுக்கணு வாக வளர்கின்ற கரும்பாய் உயர்ந்து காதலின்
நுணுக்குஞ் செறிந்த நோய்செயும் நோக்கால் நொந்து நொடிந்த
தணுக்குண் அரவாய்த் திணறித்தவித்துத் தவமுனி தளர்ந்தாரே 6468

உருவ மற்ற ஓர்பொருளை உடலும் உளமு முடைத்தான
அருவ மாக்கி அதனழகில் அன்பை விதைத்து காதலென்னும்
பருவ உணர்ச்சிப் பாலோச்சி பகலும் இரவும் அகலாது
ஒருபாற் கைக்கிளை உணர்வோங்குமூன்ற தவமுனித்தளர்வறியே
6468

.....1715

ஆண்பெண் அன்பே காதலல்ல
 ஆண்டவன் மேலுங் காதல்வரும்
 மாண்புடைக் காதல் மாதாப்பிதா
 மற்றும் குருபால் மலர்ந்துநிற்கும்
 பேண்மொழி இனத்தில் பெருக்கெடுக்கும்
 பெற்ற மக்களில் பிணைந்து நிற்கும்
 காண்பொருள் தன்னிற் கருணையுற்றால்
 காத லாகுமோ நாமறியோம்

6469

தவ முனிவர் கொண்ட தமிழ் நட்பு

வீர மாமுனி தமிழ்மொழியில்
 விழைந்து கற்றது தன்மதத்தை
 சாரமாய்த் தமிழர் தம்மிடையே
 சாற்றுதற் பொருட்டே நாளடைவில்
 ஆரமாய் அதனை மார்பினிலே
 அணிய லுற்றார் அம்மொழியின்
 சீராம் அமைப்பென் சிறுஇதழால்
 செறிந்த மலர்களால் அதைத்தொடுத்தார்

6470

எழுத்தைக் கற்றார் இலக்கணத்தின்
 இயல்பில் மனதைப் பறிகொடுத்தார்
 வழத்தும் இயலிசை நாடகத்தின்
 வண்ணத் தெண்ணம் பதித்திட்டார்
 ஒழுக்கக் குறளில் உலகியல்பை
 உள்ளத் துடமை யாக்கிவிட்டார்
 வழுவில் சங்கப் பாடல்கள்தாம்
 வகுக்கும் பண்பில் மயக்குற்றார்

6471

காப்பியக் கருத்திற் கலந்திட்டார்
 காதலும் போரும் வாழ்வென்ற
 ஆப்பதால் வாழ்க்கை இறுகுமென்ற
 ஆன்றோர் அறிவுரை அகங்கொண்டு
 தாப்பாழ் இட்டார் தசைமேலே
 தாரணி கொள்ளுங் காதற்கண்
 பூப்பாய்ப் பொலியும் மொழியென்னும்
 பூவை தமிழைப் புணர்த்திட்டார்

6472

கற்கும் போது கண்ணென்றிக்
 கவிதை புனையுங் காலத்தும்
 மற்று மதனை உரைநடையாய்
 மலர்த்தும் போதும் மனமொன்றி
 மற்றோர் தமக்கு உரைபோது
 மழலைச் சுவையில் மதிநிறைந்து
 பற்றாற் பெருகிய காதலதன்
 பரிவை நயந்து சுவைத்தாரே

6473

காதற் தெய்வம் மன்மதனும்
 கணைகளை ஏவி மனங்களிலே
 மாதர் மயக்கை ஏற்படுத்தி
 மலைக்க வைப்பான் மரபிதுவே
 ஓத ஓத உணர்வோங்கும்
 உன்னதத் தமிழின் பால்முனிவர்
 காத லுற்றதால் அக்கணைகள்
 காயஞ் செய்யத் தொடங்கியதே

6474

காதல் கொண்டவர் காமனின் அம்பினால்
 காய முற்றிடல் காசினி வழக்கே
 மாதவன் கொண்ட மாசற்ற காதலாற்
 மாரன் வில்லெழு மலர்க்கணை துளைக்கவே
 பாதகஞ் செய்து பதட்டங் கொடுத்ததே
 பஞ்ச பாணப் பாடாம் அவத்தை
 வேதனை யாலே வேதியர் தளர
 வெற்றி என்று வேனிலான் குதித்தான்

6475

ரதியிதைக் கண்டு கண்டித் துரைத்தாள்
 அதிகம் துள்ளாதே அன்றுநீ மாமுனி
 மதியை இழக்க மலரை விட்டதால்
 மங்கை மேனகை மயக்கில் வீழ்ந்தான்
 குதியேல் தைரிய குருவின் காதலோ
 குமரி மேலல்ல குறில்நெடில் ஒலிகொள்
 விதிமிகு இலக்கண விறலுறு கற்பின்
 வித்தகத் தமிழென் விளங்கு மழகமேல்

6476

தேகங் கொண்ட தேவருங் காதலாற்
 தெருளுங் காலத்திற் தேய்வருன் கணையால்
 மோகங் கொண்டு முடங்கியே தோற்பார்
 முனியிவன் காதலோ முற்றும் வேறதாம்

வேகந் தணித்திடா வேட்கையுந் தாகமும்
 வெற்பின் அகத்தியர் விரித்த தமிழ்மொழி
 ஆகமில்லா அழகிமேல் ஆதலால
 அவரை ஆட்கொளல் அரிதென மொழிந்தாள் 6477

பாரிதோ எந்தன் பஞ்ச பாணங்கள்
 பாய்ந்தவர் சிந்தையில் பாசத்தை மூட்டிடும்
 காரிருள் கிழிக்குங் கதிரொளி மின்னல்
 கவினெனத் தவத்தின் கண்ணியங் கெடுக்கும்
 வேரிடு மறைமொழி வேதியர் நலங்களை
 வெட்டி வீழ்த்தி விறகதாய் ஆக்கிடும்
 நேரினிற் காணென நிறுத்திவில் வளைத்து
 நெறிகெடத் தாமரை நிரைகளை விடுத்தான் 6478

சித்தங் கலங்கிச் சீமை மாமுனி
 செய்வது ஏதெனச் சிதைந்துமே போனார்
 பித்தந் தெளிக்கப் பெருமைகொள் காப்பியப்
 பிணக்கறு வார்த்தைகள் பெயர்த்து எறிந்ததே
 சுத்த மனதைச் சுட்டெரி மதன
 சூது செய்மலர் சூதக் கணையினை
 வித்தகத் திருக்குறள் விரிபொருள் விரைந்து
 வெட்டி எறிந்தே வீழ்த்தி விட்டது 6479

பன்னிறங் கொள்ளும் பாங்குடை அசோகைப்
 பாய்ச்சி எய்யவே பட்டதும் மோகம்
 உன்னி யெழுந்து உறுத்தவே மேகலை
 உள்ளிய சீத்தனார் உரையதை உடைத்ததே
 கன்னி முல்லைக் கணையதைத் தெறித்திட
 கலக்குசந் தாபங் கதித்தெழ எண்தொகை
 முன்மொழி பாக்கள் முறித்துச் சிதைக்கவே
 முடிவில் எஞ்சிய கணைதனை எடுத்தான் 6480

நீலோற் பலமென் நெடுங்கணை ஏவிட
 நிமிர்ந்து பாய்ந்து நெஞ்சினைத் தாக்கவே
 மாலை விளைத்திடும் வசிகர ணமாயம்
 மாய்க்கச் சிலம்பை மலர்த்திய கோவுரை
 கோலை உருவாய்க் குத்திக் கிழித்துக்
 கொடுந்தொழில் அனங்கனைக் கூற்றெனத் துரத்த
 ஆலோ லக்கவண் அதிரெறி கல்லென
 அநங்கன் முனிவரை அகன்று பறந்தான் 6481

இத்தலி நாட்டில இணையறு செல்வம்
 இளமை ஆதிய இருந்து மிறைவன்
 பத்தியே நற்சுகப் பாதை யெனவே
 பரவழி நாடப் பயின்ற காலே
 சித்தமே கலைக்கச் செறிந்த போதிலே
 சினத்துடன் விரட்டிய தைரிய நாத
 முத்தன் இன்றும் முனிந்திட அநங்கன்
 முதுவில் தூக்கி முறித்தே எறிந்தான் 6482

என்னதான் உடற்பசி இற்ற காதலாய்
 இருப்பினுந் தவமுனி இதயத்தில் இணைந்த
 நன்னயத் தமிழெனும் நாயகி நட்பது
 நாளும் பொழுதுமாய் நலிக்கத் தளர்ந்து
 பொன்னிற மாலைப் போதது வந்தது
 பொற்கொடி யெனக்கண் புகுந்து நிறைந்தும்
 கன்னிருட் போதிற் கனவில் தோன்றியும்
 காதல் எரியினுற் காந்தவே செய்தாள் 6483

காணும் பொருளில் கவின்முகங் கண்டார்
 கதிக்கும் அருவியில் காதலி துள்ளினாள்
 தோணுங் காட்சியிற் தோகை ஆடினாள்
 தொலைவிண் பரப்பிற் துள்ளிப் பாய்ந்தாள்
 மாணும் தென்றலில் மனதைத் தெருட்டினாள்
 மலரின் சிரிப்பில் மகிழ்வினை மீட்டினாள்
 பேணும் மூச்சினில் பெய்வனா குலுக்கினாள்
 பேதலித் துறக்கம் பெயர்த்தே எறிந்தனள் 6484

இவ்வாறு தமிழாம் இறைவியின் அழகில்
 இதயந் தன்னை ஈடுறச் செய்த
 செவ்வாய் மாமுனி சிந்தை தளர்ந்து
 செல்வி தன்னிடஞ் சென்றுதன் சிந்தையில்
 ஒவ்விய காதலை உரைத்திட வழிவகை
 ஒன்றினைக் காணும் உணர்வுடன் ஒன்றி
 எவ்வழி உகந்தது என்றே ஏங்கி
 இயன்றவை இயற்ற எழுச்சியே கொண்டார் 6485

294 வது அங்கம் நிறைவுற
 ஆறவது படலம் முற்றும்

7. தமிழழகி விழைவுப் படலம்

295. வீரமா முனிவர் தமிழழகியைக்

காண வழி காணல்

கண்டதுமே காதலென்பார் காசினியில் முனிவருக்கு
கற்றதுமே காதல்வரக் காரணமாய் இருந்தநங்கை
மண்டலத்தில் மாந்தர்கள் மனதிலெண்ணும் எண்ணங்களை
மலர்த்துகின்ற மொழியென்னும் மாபெரிய சாதனமாய்
கொண்டவற்றில் இயற்கையாய்க் குரலொலியின் இயல்பாகக்
குவலயத்தில் தோன்றியவை குறிப்பிட்டுச் சொல்வதானால்
கண்டுவானா எனுந்தேசங் கடல்கொண்ட தென்னாட்டில்
கருவுற்ற தமிழென்னும் கணிசத்துச் சிசுவாமே 6485

ஒரொலியாப் பொருள்குறிக்கும் ஓசைவடி வாய்ப்பிறந்து
ஒங்கொலியாம் வீங்கொலியாய் ஓசைதாழ் ஒலியாகச்
சேரொலிகள் சொல்லாகச் சேர்ந்தவைகள் சொற்றொடராய்
செந்தமிழாய் செகத்துதித்துச் சேய்மொழிகள் பலபயந்து
பாரொலிக்கும் மொழிகளுள்ளே பண்டைமொழி எனநிலைத்து
பழமையுடன் பிறமொழியின் பாங்கேதுங் பரவாத
சீரொன்று தனிமொழியாய்ச் செப்புங்கால் மூவினத்து
செம்மையொலி செறிந்தசெல்வி சீர்தமிழின் அழகியளே6486

தாய்மொழியாம் இத்தலியின் தரத்துயர்ந்த மொழிதனிலும்
தமிழ்மொழியின் தகைகள் பல தன்மனதைக் கவர்ந்ததனால்
தூய்மையுறு தவசீலர் தொந்தமெனப் பற்றுற்று
தொடர்ந்தறிந்த இலக்கணங்கள் தொகைநூல்கள் காவியங்கள்
ஆய்ந்தறிந்த அனுபவத்தால் அம்மொழியின் அமைப்பொன்றி
அழகியெனத் தோற்றமுற்று அனுதினமும் இசைபரப்பும்
வேய்ங்குழலாய் வேல்விழியாய் விண்மிளிர்ந் தாரகையாய்
விழிநிறைக்குந் தாமரையாய் வேட்கைமிக நின்றதுவே6487

சொல்லாய்ந்தார் பொருளாய்ந்தார் சுவைபாவம் மெய்ப்பாடு
சொற்செறிவு ஆதியவாஞ் சுரங்கத்துள் புதைந்துள்ள
நல்லமொழி தனக்குள்ள நயமாய்ந்தார் நானிலத்தில்
நடைமுறையிற் பயில்கின்ற நானாவித மொழிகளுடன்

பல்விதத்தில் ஒப்பிட்டு பார்த்ததிலே தமிழ்மொழியின்
பண்புகளும் அதன்பதத்தின் பாங்குகளும் இயற்கையிலே
தொல்மொழியின் அமைப்புடனே தொடர்ந்தியங்கி வருகின்ற
துல்லியமாய் மனக்கருத்தைத் தொகுத்துரைக்கும் வகையறிந்தார்

6488

குறிப்புகள்;

இவ்விடத்தில் இருந்து கூறப்படும் கருத்துகள்
காதல் கருத்துள்ளவையாக அமையினும் அத்துடன்
சம்பந்தப்பட்ட வீரமா முனிவரின் தவநெறிக்கு ஒவ்வாததாக,
மாசுறுத்துவதாக இருப்பதாகக் கொள்ளற்க. ஏனெனில்,
தமிழழகிக் காவியத்தைப் படைப்பதற்கு உரிய கருத்தை
ஊட்டியது வீரமாமுனிவரின் தமிழ்த் தொண்டே. இற்றைவரை
அவர் செய்த தமிழியல் ஆய்வு, தமிழ் எழுத்து உருவங்
களில் அவர் புகுத்திய நுட்பமான மாற்றங்கள், உரை நடை
இலக்கியத் தோற்றம், தேம்பாவணி எனும் காப்பியப் படைப்பு,
தொன்னூல் எனும் தமிழ் இலக்கணப் படைப்பு என்ப வற்றை
உற்று நோக்கினால் தமிழ் அவர் உயிர், தமிழ் அவர் மூச்சு,
தமிழே அவர் வாழ்வு என வாழ்ந்திருந்த தமிழரல்லாதவர்
என்பது புலனாகும். இவ்வாறான சிந்தனையில், தமிழ்
மொழியின் மேன்மை அதில் திளைத்து சுவைகண்ட வீரமா
முனிவரின் சிறப்பு என்னும் இரு குணம்சங்களும் பின்னிப்
பிணைந்து நிற்பதைக் காணலாம்.

இந்தக் கருத்தை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டத் தமிழ்
மொழியை ஒரு மங்கையாகவும், வீரமாமுனிவரைத் தமிழ்க்
காதல் கொண்ட ஒரு காதற் காணையாகவுங் கொண்டு
இந்தப் பகுதி படைக்கப்படுகிறது. எனவே, இப்பகுதியில்
சொல்லப்படுவன கற்பனை அல்ல, ஆனால் கற்பனை கலந்த
உண்மையாகும்,

காதல் உடலாசை சம்பந்தமானதாகக் கொளும்
போது, அது தவநெறியாளருக்கு ஒவ்வாததாகவே கருதப்
படும். காதல் என்பது காமஞ் சாராதவிடத்து புனிதமான
உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே அமையும். அவ்வகையில்
மொழிப்பற்றுக் கொண்ட ஒருவர், அந்த மொழியை ஒரு
பெண்ணாக உருவகித்துக் காதல் கொள்வதாகத்
தூய்மைப்படுத்தும் போது மேற் சொன்ன கருத்தையிட்டு
அலட்டிக் கொள்ள வேண்டியதில்லை என்பது புலனாகும் இந்த
அடிப்படையில் காவியத்தை நுகர்வோம்.

ஆசிரியர்

.....1721

தமிழழகியின் கட்டுடல்

கடலழித்துங் காலத்தால் கரைந்து போகாக்
 கன்னித்தமிழ் எனும்முதிய கணியின் சாற்றை
 உடலாக்கி உறுப்புவைத்து உருவ மாக்கி
 உணர்வூட்டும் முத்தமிழென் உயிரை ஊட்டி
 திடமான இலக்கணமா மாடை கட்டித்
 திருந்திழையாய்க் காப்பியத்தின் அணிகள் பூட்டி
 மடமாதாய்த் தமிழ்மொழியை மனதிற் படைத்து
 மாமுனிவர் கண்டகன்னி மலர்ந்தாள் என்னே 6489
 எழுத்தொலியில் தமிழழகியின் எழில் தோய்ந்தார்

உயிரெழுத்தில் தமிழழகி உள்ளங் கண்டார்
 ஒங்குமொலி குறில்நெடிலில் உயர்வைக் கண்டார்
 பயில்மெய்யில் பாவையவ ளங்கங் கண்டார்
 பசும்வன்மை எழுத்தில்மன வுறுதி தெளிந்தார்
 செயிரிடை இனத்திலவள் சிற்றிடை கண்டார்
 செப்புமொலி வல்லினத்திற் செழுமை தெளிந்தார்
 உயிர்ரொற்று அளபடையில் உலவும் அசையில்
 ஊதுவேய்ங் குழலோசை ஒலிக்கக் கேட்டார் 6490

ஆய்தமென்ற எழித்தொலியில் ஆண்மை கண்டார்
 அகரமுதல் னகரவிறு அமைந்த உயிர்மெய்
 சேய்களிலே இயங்குகின்ற செறிவிற் சிதைந்தார்
 செய்யுளுரை நடைகொண்ட இயலை விண்டார்
 வாய்மொழியால் வேறுறினும் அடிச்சொல் மாறா
 வழக்கழியா வலியதொரு மரபைக் கண்டார்
 மாய்ந்தாலும் மறையாத மாட்சி மிக்க
 மலர்தமிழை மங்கையெனில் மாசு முண்டோ 6491

வந்து வந்து மறைந்தாள், முனி நொந்து போனார்
 சிந்தனையில் செறிந்ததமிழ்ச் செம்மை யெண்ணம்
 சிலிர்க்கையிலே தமிழழகி சிரித்து எதிரே
 வந்துநின்று வணக்கமென வாயைப் பூப்பாள்
 வரவேற்க எழிந்துநிற்கும் போதே மறைவாள்
 பைந்தமிழாம் கூந்தல்தனை பரக்க விட்டுப்
 பார்க்கின்ற பார்வைதனை எதிர்கொள் போது
 முந்துமழை நீர்க்குமிழாய் உயர்ந்தி மொட்டாய்
 முகிழ்வதற்குள் ஒழித்திடுவாள் முனிந்தே போவார் 6492

இத்தலிக் காணை இன்தமிழ்க் கன்னி

எண்ணுத நாளெல்லா மிருக்கா நாளாய்

இதயத்தே வெறுமைதனால் இரிவ தாலே

உண்ணுது துயிலாது உழலும் வண்ணம்

உறுதிதனை இழந்தவீர மாமுனி தமிழின்

கண்ணாலே பார்த்தவளின் கவினார் அழகைக்

காண்பதற்கு ஆசைகொண்டு காணடற் கான

வண்ணமெது எனமனதில் வரைந்த திட்டம்

வளர்ந்தெழுந்து வரையாக வளர்ந்த தம்மே 6493

295 வது அங்கம் முற்றிற்று

296. அழகியைக் காண ஆம் வழி ஆய்ந்தார்...

இத்தலிக் காளை இன்தமிழ்க் கன்னி

இத்தலிக் காளை தனது இதயத்தில் படைத்துப் போற்றும்
முத்தமிழ்க் கன்னி தனது முகவெழில் காண வவளின்
அத்தளிர்க் கையைப் பிடித்து அளவளா விடவும் மற்று
நித்தமும் பிரியா திருக்க நினையாத நாளே இல்லை 6493

முனிவரின் ஏக்கம்

து

எப்படிக் காண்பேன் காதுண எவ்வழிச் செல்வேன்
சென்றால்
செப்புவ தென்ன செப்பிடு செய்தி யாதாய்ச் சேரும்
ஒப்பியே பேச வாளோ உம்மென முகத்தை வைத்து
அப்பால் விலகு வாளோ அல்லது என்னைப் பார்த்தே 6494

புன்னகை பூத்துப் பொன்னாய்ப் பொலிவளோ நட்பின் குறியாய்
இன்முகங் காட்டி எந்தன் இதயத்தில் புகுவள் தாமோ
கன்னியென் காதல் ஏற்றுக் கரம்பிடித் தனைத்து மோந்து
என்னைநான் மறக்கத் தமிழின் இயலினில் பேச வாளோ 6495

அவள்மொழித் தமிழி லொன்றை உரைத்ததன் பொருளை எந்தன்
தவழ்மொழி தன்னிற் கேட்டுத் தராதரம் பார்த்துத் தனது
பவளத்தில் வைக்கும் முத்தாய்ப் பதித்துமே வியந்து இரண்டும்
சுவலயத் தினிய தென்று குலாவிடக் குறுகு வாளோ 6496

என்றெலாம் எண்ணி யெண்ணி எண்ணிலாகக் கற்பனை கூட்டி
என்றிவை நடக்கும் இதற்கு என்வழி செயலா மென்று
உன்னிடம் போது உரைத்திடும் தூதுசொல்ல
என்தரத் தாரு மின்று என்செயு மென்று மாய்ந்தார் 6497

காதல் மடலெழுதக் கருத்துற்றுர்

மடலது தமிழில் பாட்டாய் மலர்த்தியென் நெஞ்சத் துள்ள
கடலள வான காதற் கருத்ததைத் தெரிக்க தமிழென்
குடங்களா யமுதைக் கொட்டிக் குறைதனை இயம்பி எழுதி
மடமான் அழகி கையில் மடைசெயு மென்றே நின்றார்

அணிகள் யாப்புக் கொள்ள அமைதமிழ் மொழியிற் தனக்குப்
பிணிதருங் காதற் பித்தைப் பெய்திடு நறுக்கை எடுத்து
மணியொலி காலில் இசைக்க மாதவள் வருகும் போது
பணிந்துநான் தருவன் என்று பலநாட் காத்துப் பார்த்தார்

6499

வில்லிடை அம்பாய் மறைந்தாள்

வந்திலள் அந்த வேளை மாமுனி தமிழின் சொல்லென்
செந்திரு வாளை இலத்தின் செம்மொழி தன்னிற் செறித்துப்
பந்தமே செய்த அகராதிப் பார்வையிற் தமிழின் செல்வி
முந்தியே வந்து முனிவா முகத்தைப் பாரென்று விழித்தாள்

6500

நல்லது செய்தாய் தமிழை நானில மறியச் செய்த
வல்லவன் நீயே நீடுழி வாழ்கென வாழ்த்த முனிவர்
சொல்லொணுக் களிப்பால் குனிந்து சொற்றிட முயன்ற காலை
வில்லிடை அம்பாய் விரைந்து விலகியே மறைய லானாள்

6501

எவ்வழிச் சென்று எழிலருள் பெறுவேன்

சுற்றும் முற்றும் பார்த்தார் சுழன்றது சிரசே யன்றி
மற்றெதுங் காணார் வந்த மங்கை எங்கே என்று
பற்றிலா முனிவர் காணப் பலகால் முயன்று தோற்றார்
கற்றவர் மனதில் தோன்றும் கன்னியைக் காண வேண்டி 02

தவமா செய்ய வேண்டுந் தற்பரன் அருளுக் கல்லால்
அவமே மற்ற ஆசை அடைவழி ஆகிடா தென்னே
பவவினை அகற்றத் தேவன் பற்றுடன் முழுதாம் உள்ளத்
திவறலும் பற்றுங் கொண்டாற் திருவருள் கிடைக்கு மாமே

6503

அவ்வழி தமிழின் அழகி அருளிலைப் பெறவே நானும்
எவ்வழிச் செல்வே னென்று ஏக்கமே கொண்ட முனிவர்
செவ்விதழ் செல்வி தன்கை சேர்த்திட சிந்தை யுற்று
பவ்வமாய் அலைந்தார் ஏதும் பயனது பெற்று ரில்லை 6504

அகப் பொருள் அவலம்

பைந்தமிழ் நாமம் போற்றும் பாக்களை எழுதலாமா
நைந்திடு துயர இராகச் சுருதியிற் பாட லாமா
ஐந்திணைப் பொருளுட் காதல் அகப்பொருள் ஆசை பற்றும்
மைந்தனாய் மாறில் அஃது மாமுனிக் கழகா அய்யோ 6505

இத்தலி இருந்த போது இரும்பென இறுகு மிதயம்
புத்தமு தான தமிழர் புலமதுள் புகுந்த போது
சத்தெலா மிற்ற சக்கைச் சடமதாய் ஆன தென்கோ
முத்தமிழ் மதுவால் நெர்ந்த முறுகலா எனவே மாய்ந்தார்

6506

அழகுத் தமிழில் அகப்பொருள் காட்சி ஐயம்

காட்சியிற் கன்னி யாகி கண்களிற் பட்ட காலே
மாட்சிசேர் தேவ மாதா மலர்ந்தனோ என்ற ஐய
ஆட்சியில் அசைய அன்னாள் அம்புய மொத்த பாதம்
தாட்சியாய்த் தரையிற் பதிந்து தரைமகள் ஆன தேர்ந்தேன்

6507

கண்ணிமை துடிக்கக் கண்டேன் கைத்தலம் பற்றுந் தகைகொள்
பெண்ணிவள் என்று மெல்லப் பெய்யுடல் மொய்த்த வடசொற்
புண்தரு ஏறும்பை அகற்றப் புயத்திடை சங்கத் தமிழென்
வண்கரம் நீட்டித் தொட்டேன் வளியென விலகி நின்றாள்

6508

கசடத பறவல் லினமது கலிக்கப் கடிந்து பார்த்தாள்
வசையுறு யரலவ ழளவென் வன்னிடை நெழிய வோடி
இசைதரு ங்ளுண நமன இன்னொலி பரப்புந் தென்றல்
அசைவதாய் அகன்று போனாள் அய்யகோ தவித்துப் போனேன்

6509

தெய்வப் புணர்ச்சியால் திணறிப் போனார்

நிறத்தினால் இனத்தாற் பிறந்த நிலத்தினால் வேறுபட்ட
திறத்தவ முனிவன் எனக்குத் தேனமு தென்னக் கண்ணிற்
மறத்தமிழ் மங்கை பட்ட மாநலம் தெய்வப் புணர்ச்சி
அறத்ததே அன்றி வேறு ஆகுமோ அறைக நெஞ்சே

6509

கம்பரின் கதையில் நின்றாள் கவின்தமிழ்க் குறளிற் குலவி
அம்புயக் கண்ணைக் காட்டி அகநால் நூறில் நலித்தாள்
வெம்புபோர் புறத்தின் நான்கு வீரமாஞ் செறிவைக் காட்டி
செம்பல மிழக்கச் செய்தாள் செந்தமிழ் அழகி அய்யோ

510

தமிழ் ஆசான் பெய்த நூல்களின் உதவி நாடினார்

காட்சியும் ஐய மான கன்னிதான் நெஞ்சில் நிலைத்து
ஆட்சியே செய்யும் அவத்தை யாரிடம் அறைவேன் பாங்கன்
மீட்சியு மில்லை தமிழின் மேன்மை உணர்த்தும் சுப்பிரர்
மாட்சிசேர் விறலி தூதை மலர்த்திட எண்ணி னாலோ

6511

மாட்சிசேர் விறலி தூதை மலர்த்திட எண்ணி னாலோ 6511

சொல்லயார் உண்டு அவர்தன் சுந்தரத் தமிழிற் சொன்ன
நல்லகூழ்ப்பன் காதல் நலிவதால் வாட்டும் பிணியைக்
கொல்வதற் கெவர்தான் உளரோ கோளறிக் குகையாய் நெஞ்சம்
தொல்லை தருதே யென்று தொய்ந்துமே நின்ற போது

6512

உதயமானது புதிய எண்ணம்

இதுவரை தமிழில் நானும் எழுதிய பனுவல் யாவும்
புதுவெனக் காட்டி அவளின புன்னகை என்பால் வீழ்க்
கதுவுவேன் என்று அவற்றைக் கவினெழு தங்கத் தட்டில்
மதுமலர் இடையே பரப்பி மாதனைக் காணச் சென்றார் 6513

296 வது அங்கம் முடிவுறும்

297. தமிழழகியை தவமுனி

தேடி அலைதல்.

தமிழழகியை நாடிச் சென்றார்

இறைவனது பதமடைந்து இன்பங் காண
இத்தலியிற் புலம்பெயர்ந்து இனிய தமிழின்
மறையான வள்ளுவத்தின் வழியே வாழும்
வயல்குழும் மதுரைக்கண் வாழ்ந்த தைரிய
கறைபடியா மாமுனிவர் கற்ற தமிழின்
கனிவாலும் கவிஞாலும் கரையே இல்லா
நிறைநெஞ்சங் கொண்டதாலே நினைவிற் செறிந்த
நித்திலமாம் முத்தமிழென் நெறிகொள் மங்கை 6514

தன்மீது உற்றதமிழ் உள்ளக் காதல்
உறழ்வாலே அவளனைவிற் காகச் சென்று
என்மீது உன்னன்பைச் சொரிக என்று
இறைஞ்சுதற்காய் எண்ணமுந்த தேடிக் காண
பொன்மகளின் உடலுயிரால் பொருந்தச் செய்த
புத்தகங்கள் தமைநிறைத்த பொன்னின் தட்டை
சென்னியிலும் மார்பினிலும் செங்கை தோழ்கள்
செம்மையுறச் சேர்த்தனைத்துச் சென்று ரம்மா 6515

செந்தமிழின் இலக்கணத்துச் செழிப்பும் மரபுஞ்
சிதையாத வாறுகற்றுச் செய்த நூற்கள்
கந்தமுறு கவிவடிவில் மட்டு மல்ல
கதைக்கின்ற உரைநடையில் படைத்த வண்ணம்
சிந்தைகொள் செல்வியவள் சிலிர்ப்பாள் கண்டு
சேர்த்துக்கரம் கோர்த்திடுவாள் எந்தன் காதல்
பந்தமுறும் என்றுளத்தில் பாய்ந்த களிப்பு
பரவுதல்போல் பாதமதை பதித்து நடந்தார் 6516

ஐந்தினை நிலங்களில் அல்லற்பட்டார்

குந்தமென முள்குத்த குமைந்த கள்ளி
கொடும்பாலை சுரத்திடையே சுருண்டு நடந்தார்
கந்தமெழு கமலங்கள் விரிந்து செந்நெல்
கழனிக்கு நீர்பாய்ச்சும் ஓடை துள்ளும்

இந்திரனின் மருதத்தை இனிதாய்க் கடந்தார்
 இரைகின்ற கடலைகள் இரங்கும் நெய்தல்
 சிந்துகின்ற நீர்த்துளிகள் சிதைக்கும் பொன்னாஞ்
 சீர்மண்தரை சிதைந்தழைய விரைந்து சென்றார் 6517

மார்பழகால் மாட்சிபெறும் மங்கை போல
 மலையழகால் வளமுட்டுங் குறிஞ்சிக் குன்றம்
 ஆர்த்தெழுந்து அருவிபாய் சாரல் வழியே
 அச்சந்தரு பாதைகளில் ஏறிக் குதித்தார்
 தார்போல தொங்குகொன்றை தருக்கள் நிழலில்
 தண்புல்மேய் ஆவினத்தை அழைக்க ஆயர்
 சேர்குழலை இசைக்கின்ற செறிகா முல்லை
 செழுநிலத்தை சிரங்குனிந்து சென்று இறுத்தார் 6518
 செல்லும் பாதையிலுஞ் செல்வியைத் தேடினார்

கால்தரையிற் கண்திசைகள் எட்டும் தாவக்
 கடக்கின்ற நிலமெல்லாந் தேடி வந்த
 ஞாலத்தில் நனியுயர்ந்த நங்கை பாதம்
 நடந்திட்ட சுவடுகள் உள்வோ என்றும்
 சீலமார் சுணைகளிலே செல்வி தாகஞ்
 செறிப்பதற்கு ஆறிடுமோ என்று பார்த்தும்
 கோலமிடல் போலவடி குறுக்கும் நெடுக்கும்
 குவையவைத்துக் குறிநோக்கிக் கோமகன் சென்றார் 6519

வழிகடக்கும் மக்களிடம் வண்ண மகளின்
 வடிவுரைத்துக் கண்டரோ என்று கேட்டும்
 விழிவைத்துத் திசையளந்து காணும் மலரை
 விழித்தழைத்து உமைப்பறித்த விரலை முள்ளால்
 பழிகொள்ள அதனாலே பதைத்த பாவை
 பயணித்த பாங்கெதுவும் பார்த்த துண்டே;
 அழிவற்ற அழகுடையாள் அன்னை என்னும்
 ஆரணங்கு தமிழழகி இந்த வழியே 6520

சென்றதனைக் கண்டரோ செப்பு மென்று
 சிலைபோல நின்றதெங்கின் பாளை விரிய
 பொன்றுகின்ற பொலிவிடமும் புதரிற் தாவும்
 பொன்வண்டு வான்சிட்டு பூவிற் தேனை
 மன்றாடி உறிஞ்சுகின்ற பட்டாம் பூச்சி
 மறைந்தோடும் மறைமான்கள் முயல்கள் அணில்கள்

நின்றாடி மீன்பிடிக்கும் கொக்கு மாவின்
நீள்தளிரைக் கொத்துகின்ற குயில்கள் தம்மை6521

நேசமுடன் கேட்டிரங்கி நெஞ்சிற் கொண்ட
நேரிழையாள் நிலைக்குமிட நெறியைத் தெளிய
பாசமெழப் பரிதவித்துப் பரிந்து கேட்டுப்
பலகாதஞ் சென்றும்பலன் கிட்டா தாக
தாசன்நான் தமிழ்மாதே உன்னைத் தேடித்
தவிக்கின்றேன் வாராயோ தாமஞ் சூட
பேசரிய பெண்மலரே பித்தங் கொண்டேன்
பிணக்காதே எனத்தைரியர் பிதற்ற லானார் 6522

கூடல் நகரிலும் தே

நான்மாடக் கூடலிலே இருப்பாள் என்றும்
நந்தமிழை ஆராயும் புலவர் அங்கு
தேன்தமிழைச் செம்மையுறச் செழிப்பே ஆக்கத்
திரள்சங்கம் தனிற்குழுமித் திகழ்வார் மத்தி
மீன்விழியாள் மேவிடுவாள் சென்றாற் கண்டு
மிளிரெண்ணம் சொல்லிடலாம் என்று விழைந்து
தான்வந்து மாதப்பெயர் கொண்ட வீதித்
தலமெல்லாந் தேடினார் கண்டா ரில்லை 6523

புலவர்கள் செறிகின்ற அவையைத் தேடிப்
போனவிட மெங்குமே பொன்னாள் இல்லை
நிலவுதமிழ் கற்றவர்கள் நெருங்கி வாழும்
நேர்வீதி தனிலெழுந்த மலைகள் தனிலுங்
குலவுதமிழ் அழகிதனைக் காணா ராகிக்
குழுறுகிறார் தேடித்தேடி அலைந்து ஓய்ந்து
பலமிழந்த உளத்தோடு பாதை ஓரம்
பருமரத்தின் நிழலிலே படுத்துக் கொண்டார் 6523

நாடுவிட்டு நாடுவந்து நாயகன் பணியை
நாடறியச் செயவன்னும் நல்ல குருவின்
பாடுகண்டு பகலவனும் பதைக்கும் அழலைப்
பாச்சினான் பைந்தமிழின் பாவை தன்னைக்
கோடுதற்கு இயலாத கொடுமை அதனைக்
குறைத்ததனால் களைப்பாறிச் செல்ல எண்ணி
வாடுதலைத் தவிர்க்கவழி எண்ணிப் பார்த்தார்
வழியேதும் புரியவில்லை வரண்டே போனார் 6524

கண்ணிரண்டும் களைப்பினாலே கதவை மூடக
கருத்தினிலே குடியிருக்கும் கன்னி நினைவு
புண்பாய்ந்த அம்பாகப் புழுங்கும் நெஞ்சப்
பூவினிலே புறப்பட்டு பூவை நல்லாள்
எண்திசையில் எங்கேதான் சென்றாள் மீண்டும்
என்விழியிற் சிக்காளோ என்ற தவிப்பில்
மண்ணதனைத் தாய்மடியாய் மதித்துத் துயிலின்
மயக்கத்தில் மாதவளை கனவிற் கண்டார் 6525

மரத்தடியின் அருகினிலே மண்ணின் மேடை
மதலைகளின் கூட்டமொன்று மலராய் விரிந்து
தரந்தரமாய் உட்கார்ந்து தளிராம் பிஞ்சு
தங்கமொத்த விரலாலே தரையிற் தமிழை
வரன்முறையாய் எழுதுகின்ற வகுப்பிற் சிறார்கள்
வாய்திறந்து எழுத்துருவின் ஒலியை ஒதி
நிரந்தரமாய் நெஞ்சினிலே தமிழை நிறுத்தும்
நிழற்பள்ளி அழகங்கே நிலைக்கக் கண்டார் 6526

297 வது அங்கம் முடிவுறும்

298. தமிழுகியைக் கண்டு தன் விழைவை வேட்டார்

தமிழ் கற்கும் மாணாக்கர்

இடுப்பில் வெண்ணிறத் திறுக்குந் துண்டு
இலங்கு வெண்மை நீறு நெற்றியில்
வடுவிலாத் தலையில் வழித்த குடுமி
வடிவங் கொண்ட வண்ணக் குழந்தை
நடுவில் ஆசான் நடத்தும் வகுப்பினை
நங்கை ஒருபால் நகரும் கண்களால்
அடுக்காய்ப் பார்த்து அரவ மின்றி
ஆசை யுடனே அயர்ந்து நின்றனள்

6527

தலையிற் பாகை தண்ணுடல் மாலை
தகையிற் சார்த்திய தளிர்நிறச் சால்வை
மலைவிலா நெற்றியில் மண்திரு நீறு
மணிக்கை தன்னில் வெண்பொன் காப்பு
சிலைவடி வாகச் செறித்த வேட்டி
செம்மையாய் உடுத்துச் சிறுரிடை அமர்ந்து
கலைபல சொல்லுங் கடவுள் வடிவில்
கற்பிக்கு மாசான் கனத்தை அளந்தனள்

6528

எழுத்தொலி - சாரியை

மாணவர் குனிந்து மண்ணில எழுதிய
மாதமிழ் எழுத்தை மனதிற் பதிக்க
கோணலாய் இதழைக் குவித்து அதன்பெயர்
குறிக்கு மெழுத்தொலி கூவி உரைக்கப்
பேணவா சாரியைப் பெற்றியை இசைக்கும்
பெருமை மிக்கதாம் எழுச்சியைக் கண்டு
பூணவா கொண்ட பூவை முகத்திலே
பொலிவைக் கண்டு பொங்கி யெழுந்தார்

6529

ஆங்கவள நின்ற அருகில் வந்தவர்
அழகி தமிழாம் அமுதை அருந்தத்
தேங்கெழுத் தெழுதத் தேனியை போல
திரையெண் பரக்கத் திரிந்த ஒலித்தி
ஒங்கொலி எழிப்பிதல உறித்தவெ அவளிடம்
ஒவ்வாத வழியிது ஒலிக்க அதனொலி

வாங்குதல் போதுமெ வருந்தி இவ்வண்
வாய்விட் டசைத்தல் வழியா மென்பார் 6530

தமிழொலி இணைத்து எழுதிடில் தவறு நேர்ந்திடா
தமிழின் எழுத்தைத் தரையில் எழுதும்
தளிர்க்கரம் தன்னுடன் தமிழொலி இணைந்தால்
அமிழ்தாந் தமிழின் அழகு பிழையுற
ஆதலால் கசடற அறிந்த எழுத்தாஞ்
சிமிழனை செந்தமிழ் சிலையிற் செதுக்க
சீருறு உளியது செல்லும் வழியினில்
இமிழொலி என்ன இசைத்து எழுதிடில்
எழுத்துப் பிழைவிடு மிடரது நீங்குமே 6531

அகர ஆகார மாகரம் காரமென்
அசையுறு சாரியை அருந்தமிழ் எழுத்தின்
பகரும் பெயரைப் பகுத்தறி வறுத்தப்
பண்டிருந் தித்துடன் கானும் ஆகுமாம்
அகர முதல அதன்வரி எழுதுவோர்
அதனொலி ஒலித்து அசையுடன் எழுதில்
தகருமாம் எழுத்துத் தனிப்பிழை என்பது
தமிழ்சொல் லாசான் தந்த தத்துவம் 6531

ஆன ஆவன்ன ஆகிய உச்சரிப்புச் சாரியை
எழுத்துகள் குறில்நெடில் எழுமொலி உறுங்கால்
எழுதும்போ தவற்றில இடர்பல நேரும்
அழுத்தொலி உயர்த்தொலி ஆகிய விரண்டின்
அசையது தவறிட அவைபிழை யாகி
விழுத்திடுங் கருத்தை வேற்றுமை வினையும்
விலக்கிட இதனை விதிமுறை யிசையொலி
பழுதறத் தமிழின் பண்புடன் எழுத
பண்டிருந் திதுவரை பாங்கெனக் கொளுமே 6532

ஆதலால் எழுத்தை ஆதியில் எழுதும்
அழகுறு விரலுடன் ஆன ஆவன
பேதமாம் எழுத்தொலி பெயர்க்கும் நாவுடன்
பிணைத்தே பயின்று பிழைகளை நலிப்பர்
காதலால் இளைத்துக் கற்றவிக் காரியம்
கருத்தில் நிலைக்கும் காலத்தால நிலைத்து
மாதவ முனியே மறையினும் அதனவலு
மனத்துள் மறைந்து மலர்த்துமே தமிழை 6533

இவள்தான் நான் தேடி வந்த தெய்வம்

என்றவள் கூற இத்தனை அருந்தமிழ்
 எழித்துரு இலக்கணம் எவரால் கூற
 ஒன்றிடு மிவள்யார் ஓர்கிலேன் என்று
 உற்றுப் பார்த்தார் உய்த்து உணர்கையில்
 மன்றினில் உயர்வுறு மங்கை இவளே
 மாதமிழ் அழகியென் மலரெனத் தெளிந்தார்
 நன்று நன்றென நவச்சுவை ஒருங்கெழ
 நடனமிடு மனது நலிவற மகிழ்ந்தார்

6534

தேடி வந்த தெய்வம் தெருவிலே
 திரண்டு வந்த தேவருள் போலவே
 நாடி வந்த நந்தமிழ் அழகு
 நங்கை ஆங்கு நகைத்து நின்றனள்
 ஓடிடு மோவென உழன்று உடனே
 உன்னத மகளே உருவியிர் உந்தனைத்
 வாடியே தேடி வரண்ட போதிலே
 வான்மழை யாகியே வந்தனை வணக்கம்

6535

குருடன் தேடிய குணவெல் லொளிக்கதிர்
 குவியல் கிடைத்த குதுகல மென்பனே
 இருளிற் தேடிய இழந்த ஊன்றுகோல்
 இடறிக் கிடைத்த இன்ப மென்பனே
 மருளிற கலங்கிய மயக்கை நீக்கிடும்
 மறையாங் குறளதன் மதியுரை என்பனே
 பொருளாம் புறத்திற் பொருதும் மறவன்
 புரிந்த போரிற் புகழது என்பனே

6536

தேனில் கலந்த திரள்முகக் கனிரசம்
 திம்சுவை உண்ட திருப்தியில் மேலும்
 வானில் இருந்து வருநில வொளியில்
 வைபிளின் தூய வார்த்தை படித்து
 மாநில வாழ்வின் மாபெரும் பாவ
 வருந்துதல் அகற்றும் வரமது அருளும்
 கோனிலை யர்தம் குடிசையிற் பிறந்த
 கோமகன் தரிசனம் கிடைத்தது என்பனே

6537

298 வது அங்கம் நிறைவுற்றது

299. தான்பெற்ற தமிழின்பம் தமிழழகிக்கு உணர்த்தினார்

தமிழழகி இவளெனத் தைரியர் தெளிந்தார்

என்று மகிழ்ந்த இறையடி ஊழியன்

இத்தகைத் தமிழின் எதிர்கொள் கால
முத்தமிழ் வளர்ச்சி முனைப்புக் கொண்டபெண்

முதுதமிழ் மொழியுரு முகைநகை அழகி
பித்துநோய் எனக்குப் பெருக்கிய மங்கை

பிறிதிலர் இவளெனும் பெற்றமே உணர்ந்தேன்
சித்தத் தெளிவு கொண்டனன் சீரமைச்

சித்திரப் பாவைபால் சென்று பேசுவேன் 6538

என்றவர் முன்வந் தினியாய் எந்தனின்

எண்ணத்தில் நிறைந்து எல்லாமே ஆன
தென்றலே உந்தனைத் தேடி யலைந்தனன்

தேடா திடமே திசைநிலத் தில்லை
பொன்றுமைந் துயிர்நிலம் பொருந்திடு காடும்

பொங்குயர் நாடும் பொலிந்திடு ஊரும்
சென்றுங் காண்கிலேன் சென்ற கால்களோ

சிதைந்தன காலமோ செழித்து வளர்ந்ததே 6539

வாய்விட்டுரைத்தார்

அழகில் மிக்க அருந்தமிழ் அழகியே

அறிஞர் புலவர் ஆலயம் எனுமிடம்
பழகுந் தமிழாய்ப் பாவை இருப்பாய்

பார்க்கலா மென்று பலவிடஞ் சென்றேன்
குழலின் இசைமிகக் குலவிடு மிடத்தே

குமரி இருப்பாய் கூடிப் பேசிட
கூழலி யுனைநான் கண்டிட வந்தனன்

கண்டிலேன் ஆங்கெலாம் கண்டேன் இங்குனை 537

கற்ற அறிஞர்கள் கருத்தை விளக்கிடும்

கூழகம் விட்டுக் காற்று வெளியிலே

கற்குஞ் சிறுரின் கலாமொலி முன்னாற்

கண்கள் மலரக் கணியிதழ்ப் புன்னகை

சுற்றிச் சுழலச் சுந்தரி நிற்பதென்
 சுகமோ இதுவெனச் சொற்றினன் மடுத்து
 முற்றிய வாகை முதிர்கனி கிலுக்கொலி
 முனையச் சிரித்து முனிவு கேட்குதி 6531

பிஞ்சுக் குழந்தையே பெரும் புலவீனாவான்
 பிஞ்சுக் குழந்தைகள் பெருத்துப் புலவராய்
 பினனாட் துலங்கிவோர் பெருமை கொள்ளுவார்
 அஞ்சு விரலில் ஆட்காட்டி கொண்டு
 அகர முதல ஆதி எழுதும்
 நெஞ்சு நிறைக்கும் நிலையிதைக் காண
 நேரில் வந்தனன் நிலத்தில் தமிழ்மொழிக்
 குஞ்சரம் வளரிடம் குறிக்கில் வேறிடம்
 கொள்வனோ தைரியக் குன்றே என்றனள் 6532

காலங் காலமாய்க் கன்னியாய்த் தமிழ்மொழி
 ககன முயர்ந்து காலத்தை வென்று
 ஞாலம் நிலைப்பது நந்தமிழ்க் கல்வி
 நயப்பணி செய்யும் நந்தவ ஆசான்
 பாலமாய்ப் பாலர் பருவந் தன்னில்
 பள்ளியிற் தமிழாம் பாலை ஊட்டுஞ்
 சீலத்தா லவர்கள் எழுத்தறி விக்குஞ்
 சீவனுள் இறைவன் சிந்தையிற் கொள்ளே 6533

எழுதும் போதே இசையுடன் எழுத்தொலி
 இதற்குக் கரமுங் காரமும் மற்று
 தழுவும் சாரியை தன்னுடன் இணைத்து
 தகைபட எழுதுந் தகைத்தால் எழுத்து
 வழுவது நீங்கும் வரம்பது நிலைக்கும்
 வயல்நிலம் பள்ளி வாத்தியார் உழவன்
 அழுதிடும் குழந்தை ஆம்விதை அறிகுவை
 அவனியில இதுவே ஆயிரங் கோடி 6534

என்றவள் இசைத்து இத்தலி முனிவா
 ஏனிங்கு வந்தனை என்ன காரணம்
 நன்றுரை என்ன நாணமே முன்னெழு
 நங்காய் தமிழ்மொழி நலத்தை உணர்ந்துங்
 குன்றென அதன்நெறி குறைவறத் தேர்ந்துங்
 குவையாய் பலநூற் கொள்கை பிணைத்துங்

ஒன்றிட உரைநடை உயரவாஞ் செய்யுள்

உலவிடும் பலநூல் உரைத்தனன் காண்க 6544

எண்ணிலாத் தமிழ்நூல் ஏற்றிப் படித்தனன்

இலக்கண வழியில் எழுதத் தேர்ந்தனன்
கண்ணிலும் பெரிதாய்க் கருதினேன் தமிழைக்
கவியிலும் உரையிலும் கவின்பட செறித்தனன்
மண்ணின் மொழிகளில் மாண்பிற் தமிழென்
மங்கை உன்புகழ் பலர்ந்திடப் படைத்தனன்
பெண்ணை நெஞ்சிற் பிரியா தவளே

பெய்த சிலநூற் பெற்றியைக் காண்க 6546

திருசேர் காவலூர் திகழும் யேசுவின்

தெய்வத் தாயார் தேவி மேரிமேல்
பொருந்தக் கலம்பகப் புத்தகம் படைத்தேன்
புனைந்த செய்யுளிற் பொலியும் ஒன்றினை
அருந்தத் தருகவேன் அழகியே பார்த்து
அதன்திறம் மெச்சி அன்புறு என்மேல்
விருந்தா மருந்தா வினாவெனச் சொல்வதை
வேண்டி நிற்கிறேன் விளம்புவன் அதனை 6547

திருக் காவலூர்க் கலம்பகச் செய்யுள் - தாழிசை

கான்பொதுளும் பூம்புகையும் கமழ்பூவும் மணந்தேக்க
மீன்பொதுளு மொளிமணியார் விமானத்து ளெழுந்தருளிப்
பார்பூத்த வினையறநீ பயந்தநலத் திவ்வுலகுஞ்
நீர்பூத்த வாளைப்பச் செய்வதுநின் சிறப்பாமோ

அழகியே என்பா ஆக்கமென் பாணை

அவிழ்திது பதமா அவிந்ததோ என்றும்
பழகுந் தமிழ்மொழிப் பாங்கு உடைத்தா
பதமுடன் பொருளின் பண்பும் உள்ளதா
கழறுக மேலுங் கதைபயில் பேச்சுரை
கனிநடை தன்னில் கடைந்த வசன
இழகிய தமிழின் இயற்றிய பரம ஆர்த்த
இன்குரு கதையில் இயம்பிய வரிகள் 6548

பரமார்த்த குருவின் கதை உரைநடையில் சில வரிகள்;
சொன்ன வெச்சரிக்கையொடு நெடுநாளிருந்த பின்புசீர்மை வழி
பாணற் சீஷர்கள் கையிற் பணம் பறியுமொழிய மடத்திலது வரவறி
யாதென்றதைப் பற்றி யுருக்கூர் சுற்றித் திரியப் புறப்பட்டார்கள்

இவைபோற் பலபல இயற்றிய நூல்கள்
 இளமல ரன்னவுன் இதய பீடஞ்
 கவையறப் படைத்தேன் கார்துழல் வல்லியே
 கண்ணிமை விரித்துக் கண்கொள வேண்டி
 சுவைமிகு தமிழிற் சொல்லினன் பார்க்குதி
 சுப்பிர திபச் சுந்தரக கவிஞன்
 நவையறச் சொன்ன நந்தமிழ் கற்று
 நானிதைச் செய்தனன் நங்கையே மேலும் 6549

இன்தமிழ் வல்லி என்னுளம் புகுந்தாய்
 இயங்குறு மிதயத் திணைந்தா யதனால்
 மென்குரற் குமரி மேவினேன் உன்மேல்
 மிக்குறு மன்பால மிரண்டதென் நெஞ்சம்
 பொன்மகள் உன்னுடன் பொரிந்துறு வேட்கை
 புகன்றிட வந்தேன் புணையாய்ப் புனைந்து
 என்கரம் பற்றென இளந்தளிர் எரியில்
 இரிவது ஒப்ப எழிலாள கலங்கினள் 6545

கலங்கி அமைதி காத்திடுங் கன்னி
 கண்ணிற் கருணை கதிப்பதைக் கண்டு
 மலங்கிடு மாமுனி மங்கைமுன் மண்டி
 மதிப்பாய் இட்டு மலரிடை வைத்து
 இலங்குந் தன்னுடை இலக்கிய நூல்களை
 இருகரங் கொண்டு எழிலுடன் எடுத்து
 துலங்குந் துறவி வடிவினில் சிசுவின்
 தூய னாகத் தோற்றினர் என்னை 6546

தவமுனி காதலிற் தமிழழகி தளர்ந்தாள்

மாமுனி உந்தனின் மனதினைத் தெரித்தாய்
 மங்கை எந்தனின் மாண்பினைப் புகழ்ந்தாய்
 தாமினி தான தமிழதை அறிந்தாய்
 தகைத்த நூல்களிற் தகைமதம் சொல்லும்
 நாமமே இருந்தும் நந்தமிழ் அவற்றில்
 நலிவிலா அமைந்ததை நயந்தேன் நினக்கு
 தாமமே சூட்டிடத் தகைகளும் உளது
 தரம்பல மேலுந் தாமுள அறிக 6547

அறிந்து ஆய்ந்து அருமை தெளிக
 அழகுறு தமிழின் அருமையை அகிலம்

புரிந்திடு பணிபல புரிக புவியினர்
 புகன்றிடு பன்மொழி புகழும் நூல்களை
 தெரிந்தே தமிழர் தெளியத் தமிழில்
 திகழ்வுற எழுது தென்னகத் தேடுகள்
 பெரியதாம் பொக்கிசம் பேருல கறியப்
 பெயர்த்துப் பெருமை பூணெனப் புகன்றாள் 6548

எழிலார் தமிழின் இயைபுறு அழகி
 எடுத்து உரைக்க இளமுனி கலங்கி
 பழியென் செய்தேன் பாவா யினிமேற்
 பாரினில் மறந்தாற் பகலிலா இரவாய்ப்
 அழிவேன் அதற்காய் அடியேன் என்செய
 அறைதக வேறென் ஆற்றிட வேண்டும்
 ஒழிவிலா துழைத்து உன்னுரை முடிப்பேன்
 ஒதுக வென்று ஒதுங்கியே நின்றாள் 6549

எத்தனை புலவ ரெத்தனை அறிஞர்
 இருந்து மென்புகழ் இகத்தார் அறிய
 பத்ததி செய்து பரப்புரை செய்திலர்
 பண்டை மொழியெனும் பாங்கை உணர்த்திலர்
 இத்தலி நாட்டிள முனியுன் தையயால்
 என்தமிழ் இகத்தோர் எளிதாய் உணர
 முத்தமிழ் செய்ததே முகவுரை என்று
 மொழிந்திடக் கேட்டு முறுவல் பூத்தனன் 6550

தவமுனி தமிழின் தரமினும் உண்டு
 தானதை அறிந்ததன் தகையினை உயர்த்து
 நவமுறப் பலநூல் நயந்து படைப்பாய்
 நாடல நானிலம் நறுந்தமிழ் நயக்க
 அவனியில் அறிஞர் அன்பினைப் பெறுக
 அவர்தம் போதக அறிவுரை கொள்வாய்
 எவரும் புரியா தெத்தது உளதோ
 ஏற்று இனிதே இயற்றுக என்றாள் 6551

299 வது அங்கம் நிறைவுற்றது

300. தமிழழகி உரைத்ததைத் தவ முனி உணர்தல்

கண்முனே நின்று மெச்சிக் கழறியாள் காற்றுட் காற்றாய்
மண்ணினில் நின்று மறைய மாதவன் திகைத்து அன்னாள்
நண்ணியே நவின்ற வார்த்தை நயத்தினை எண்ண லானார்
தெண்ணிய நீரைப் போலத் தெளிந்தது அதனால் நெஞ்சே 52

தமிழழகி சொன்னவை

பிரிந்திடு போது முனிவா பிறந்தனை இத்தலி நாட்டில்
பிரிந்திங் கெய்தினை பாவப் பிணியறு மார்க்கஞ் சொல்ல
திரிந்தனை தமிழார் மண்ணில் தெரிந்தனை தமிழின் திண்மை
புரிந்தனை பண்டைத் தமிழின் புனிதமும் புகழு மென்று 6553

நிலைத்தனை அதனால் உள்ளம் நெகிழ்ந்தனை நெறிகொள் தமிழை
மலைவுற அறிந்தோ மென்று மதத்தனை அந்த வெண்ணம்
உலைத்திடத் தமிழிற் பனுவல் உரைத்தனை அதனால் சில்நூல்
சிலைத்தது போல முயன்று செதுக்கினை ஆனால் முனியே 6554

தமிழின் அரிச்சுவடிதான் கற்றனை

சிறப்புறச் செதுக்குங் கல்லின் செம்மையை நன்கு தேரா
துறழ்வதால் உரிய வண்ணம் உற்றிடா துருவம் மற்று
பிறழ்வுறும் நீண்ட காலம் பிழவற நிலைத்து நில்லா
அறநெறி அறிந்தாய் தமிழின் ஆதியாத் தோற்றத் துய்ப்பாய் 55

அதன்பின் தமிழின் மேன்மை அறைந்திடுஞ் சங்க நூல்கள்
பதமுறச் சுவைத்து இன்பப் பழரசம் பெருக வழுவில்
விதவித மான வழக்கு விதிசொலும் மொழியின் இயல்பு
சதமுள அவற்றைத் தேர்க சந்தேக மறுத்துக் கொள்க 56

தமிழின் ஓரொலித் தோற்றத் தொன்மை

இந்துமாக் கடலென் றின்காண் இடத்தே கண்டு வாளு
விந்தமார் கண்டத் துற்ற வியனுறு ஆதி உயிர்கொள்
பந்தமார் தமிழர் கருத்தைப் பகிர்ந்திட முயன்ற ஒலியே
செந்தமி ழான தென்ற செம்மையை உணர வேண்டும் 6557

ஓரொலி பலவாய மிகைத்த உருவமே தமிழ் தாகும்
ஈரொலி மூன்றாய்ப் பலவாய் இற்றை பயிலும் நிலைக்குப்

பாரொலிப் பதமே யாகப் பலபல ஆண்டே யான
சீரொலி செழித்த வண்ணச் செறிவதைக் காண விழைமின் 58

அவ்வித ஆய்வின் பேறு அழகுறு தமிழின் தொன்மை
செவ்விதாய்த் தெரியச் செய்யுஞ் செந்தமிழ்த் தூய்மை சொல்லும்
ஒவ்விட உணர்வை யாயின் ஒண்தமிழ் செய்ய உனக்கு
அவ்விய மில்லா நெஞ்சில் அருந்தமிழ் செழிக்கும் அறியே 6559

மொழியதன் இயல்பு செறிந்தால் மொழிவதில் வழுவே நேரா
அழிவிலா அமரர் போன்ற ஆக்கம் பலதும் செய்ய
வழிகள் பலவே காண்பாய் வைரவ நாதா சென்று
கழிவன கழிந்து புதிய கவினுறத் தேர்க என்றாள் 6560

உயர் தமிழ் உண்மை காணக

ஒலிவழி பிறந்த மொழியின் உண்மை தேர்ந்தால் தமிழில்
வலிந்திடு பிறவாம் மொழியின் வன்மை மிடைந்து போகும்
நலிவெனக் கற்றோர் நகைக்கும் நாற்றிசை நாட்டார் மொழியில்
கலித்திடுந் தமிழின் தனிமை காணலாம் அறிவாய் நீயே 6561

ஒரொலி கருதும் பொருளின் உள்ளடி பலவாய் விரிந்து
சீரொலி வளரச் செய்யும் செழிப்பது தமிழில் உண்டு
ஒரொலி தனக்கு உற்ற உறுதியாந் தன்மை காணில்
பாரொலி யாவும் நமக்குப் பைந்தமிழ் மொழியே ஆகும் 6562

ஆதி சிவன் தந்த மொழி

இயற்கை மொழியே இறைவன் ஈந்தநன் மொழியே என்றல்
மயக்கல உண்மை தமிழை மாதவன் உமையாள பங்கன்
தயவுடன் தந்த தமிழாந் தத்துவ உண்மை தேர்க
அயர்விலா தறிந்த பின்னில் வழகியைக் காண வம்மின் 6563

செப்பிய ஒலிபோல் அழகி சென்றனள் செவியிற் கொண்ட
ஒப்பிலா முனிவர் அதற்கு முயன்றிடத் தமிழர் நாட்டில்
தப்பறத் தமிழைக் கற்கத் தரம்படக் காத்துப் பேணும்
முப்பயன் தமிழில் வல்ல முதியரை நாடிச் சென்றார் 6564

300 வது அங்கம் முடிவுறும்

301. தமிழ்க் கடல் புக்க தவமுனி

வீரமா முனிவரின் தற்பெருமை

தமிழறிந்தேன் தமிழனெனும் உணர்வும் உற்றேன்
தமிழரிடைத் தமிழனாகுந் தகைத்த னானேன்
அமிழ்தொத்த அருமொழியின் அமைப்பை ஆய்ந்தேன்
அம்மொழியில் உள்ளபல ஆக்கங் கற்றேன்
சிமிழ்முத்தில் பெய்திட்ட செம்மைத் தமிழின்
சீர்பலவும் அறிந்திட்டேன் செகத்தோர் அதனுள்
இமிழியல்பின் மேன்மைகளை அறியும் வண்ணம்
இலக்கியங்கள் இலக்கணங்கள் படைத்துத் தந்தேன் 6565

சொல்யந்தேன் சொற்தொகுதி வரிசை சொரிந்தேன்
சொற்பொருளை உடனறிய அகர ஆதி
நல்லகரா திமுறையென் நயக்கும் எழிதாம்
நான்குவழி செய்துசதுர் அகரா திதந்தேன்
பல்மொழியாய்ப் பயில்லத்தின் போர்த்துக் கல்லென்
பகர்பிரஞ்சில் தமிழறியப் படைத்தேன் தேன்சேர்
அல்லிமல ரொத்தவக ராதி செய்து
அகிலமெலாம தமிழறிய அரிய செய்தேன் 6566

உலகத்தவர் தமிழியல்பை உணர்ந்து அறிய
உரைநடையில் இலக்கியங்கள் படைத்தேன் தமிழின்
இலக்கணங்கள் பிறமொழியில் எழுதிக் குமித்தேன்
இயல்பாகப் பேசுவபோல் இனதமிழ் எழுத
நலமுறுஉரை நடைதன்னில் நறுக்குப் பனையில்
நாட்டாணி எழுதுவதைத் தாளில் பதிக்க
பலமாற்றஞ் செய்திட்டேன் பசுமைத் தமிழின்
பயிலெழுத்தில் மாற்றங்கள் படைத்தேன் மேலும் 6567

இத்தனைபோல் பலவாக்கஞ் செய்த தற்கு
இணையிலா அததாட்சி யாகச் செய்தநான்
அத்தனையும் தமிழழகி தனது தாளில்
அன்போடு நான்படைத்து ஆசி பெறவே
புத்துரையில் புகழ்ந்தேத்திப் புனைந்த கவிதைப்
பொன்மலரால் பூமாரி பொழிந்தேன் மனதில்
நித்தமுமே நினைத்திருந்த நீர்மை காட்டி
நின்தயவு அருள்கவென நெகிழ்ந்து நின்றேன் 6568

வீரமாமுனிவரின் வீராப்பு வீழ்ந்தது

இவைகண்ட தமிழுகி இவனோர் தமிழின்
இயல்பறிந்த இனோளுனெந்தன் இதயங் கவர்ந்த
கவையில்லாக காணையெனக் கணித்தே என்மேற்
கண்வைப்பாள் கரம்தருவாள் காதல் கொள்வாள்
சுவைகொண்ட இத்தலியிற் சுடரும் அழகு
சொட்டுகின்ற பனுவல்களைத் அலைந்து தேடி
எவையெவைகள் எங்கெங்கு உண்டோ அவற்றை
எழில்மிக்க தமிழ்மொழியில் இயம்பும் என்பாள் 6569

இத்தாலி இலக்கிய வளம்

இலத்தினென் ஆதிமொழி யிருந்து பிறந்த
இத்தலியாம் இசைவிஞ்சும் இனிய மொழியின்
இலக்கியத்தின் வடிவங்கள் எண்ணில தாகும்
எள்ளியே நல்வழியில் இகத்தைத் திருத்தும்
நலமுளதும் பிரான்சிஸ்குரு நவின்ற இறைவன்
நாதன்மேற் தோத்திரப்பா அரசின் நுட்ப
பலகூறும் பனுவல்கள் ஒட்டுக் கதைகள்
பாவடிவில் உளதவை பகர்வேன் தமிழில் 6570

தேவகிதம் தந்தவர்தான் தாந்தே என்னும்
தேசம்புகழ் மகாகவியும் உணர்ச்சிப் பாடல்
நாவலராம் காவலகாசி சுதந்திர வேட்கை
நவின்றிட்ட பீட்டராக்கு மற்றுமா ரியாஸ்டா
பாவலரின் ஆரிலாந்தோ பூரியோ காநூல்
பரிகாசக் கவிதைசெய்த காம வல்லி
மாவலிய தத்துவத்தார் அரிஸ்டாட் டிபனுவல்
மற்றும்பல இலக்கியங்கள் மலர்த்தி உரைப்பேன் 6571

என்றெண்ணி இருந்தவெனை ஏமா றச்செயு
மியல்பாக எள்ளுவபோல் எடுத்தே எறிந்து
நன்றினோவல் நானிவற்றைப் பார்த்து நயந்தால்
நலமென்ன சங்கநூலில் நவமாஞ் சுவைகள்
ஒன்றுகின்ற பாடலுண்டு உணர்ந்து படிமின்
ஒன்றல்ல பலவான ஒங்கும் உயர்வும்
மன்றாய்ந்த பொற்பலகை மாண்புங் காண்பாய்
மாமுனியே என்றுரைக்க மமதை தேய்ந்தார் 6572

மாற்றவன்நான் பிறமதத்தான் பிறந்த மண்ணும்
 மாநிலத்தில ஒருகோடி என்றே என்னைத்
 தூற்றுவபோல் என்வாழ்த்தைத் தூக்கி யெறிந்து
 தூயவனே எனைப்புரிய தொகையாய் தகைகள்
 ஏற்றதனை அவைஅறிந்து வருக உன்னை
 ஏந்திடுவேன் இதயத்தில் என்ப போல
 ஆற்றுமை அளிஅனலாய் நெஞ்சை வரட்ட
 ஆற்றற பாலையென ஏங்க லானேன்

6573

நூற்படைப்பைத் தமிழிற்குநான் எடுத்த பணியை
 ஏற்றிடுவாள் என்னருகே வந்துன் ஏற்றம்
 போற்றுகிறேன் எனச்சொல்லிப் புகழ நானும் புல்லிப்
 பூவையவள் நட்பினிலே பொங்கிப் பொலிந்நு
 காற்றுப்போற் ககனத்திலே கலந்து களித்துக்
 காசினியில் சொர்க்கமதைக் காண்பே னென்ற
 தேற்றமதைத் கனவாக்கித் திரைந்த நிலையில்
 தேய்மதிபோல நலிந்திட்டேன் என்ன செய்வேன்

6574

தமிழ்பற்றிய தகை அறிய

ஆற்றுமைப் பிணியாலே அங்கந் தேய்ந்து
 அழகைவர அதையடக்கி அழகி சொன்ன
 கூற்றதனை நெஞ்சினிலே குடைந்து பார்த்துக்
 குறையென்ன கண்டிட்டாள் எனவே ஆய
 ஊற்றுகப் பலதகவல் உணர லானார்
 உலகத்தில் தமிழ்மொழியின் ஊற்றின் தொன்மை
 மாற்றங்கள் கொண்டாலும் மாண்பே கொண்ட
 மனிதவியற் திணைஉணர்வை மதிக்க வேண்டும்

6575

தமிழ்கற்றால் போதாது தமிழை உணரும்
 தகைவேண்டும் அதையறிந்தாற் தமிழ் னாவாய்
 அமிழ்தென்றால் போதாது அதனைக் கடையும்
 ஆற்றலுறு நுட்பத்தை ஆய வேண்டும்
 சிமிழதிலே அடங்குகின்ற முத்தமிழ் மேன்மைச்
 செந்தமிழின் செம்மைகளின் செறிவைத் தெளிய
 இமிழ்கின்ற தமிழ்ப்புலவர் இதயத் துள்ள
 இன்தமிழின் இயல்புகளை ஏற்க வேண்டும்

6576

உணரவேண்டிய தமிழியல்பு உண்மைகள்

பண்டைத்தமிழ்ப் பாவலரின் பாவிற் படரும்
பண்புகளை உற்றறிந்து பைந்தமிழ் இயல்பை
கண்டறிய வேண்டுமதாற் கவிகள் படைத்து
கன்னித்தமிழ் வளர்த்திடுக என்ற தொனியில்
உண்மைகளை உரைத்திட்டாள் உணரும்போது
உண்மைதான் கற்றறிய வேண்டிய பலதை
நண்ணிடுவேன் முறையாக அறிந்து தெளிய
நாடெல்லாந் திரிந்தலைந்து நற்றமிழ் கற்பேன்

6577

ஒலிவழி வளர்ந்த தமிழ்

இன்னுமொரு கூற்றுரைத்தாள் எழிலார் தமிழில்
எழுகின்ற ஒரொலியின் இயக்கம் பெருத்துக்
கன்னித்தமிழ் சொல்லாட்சி கதித்த ததனால்
கவிஞருஞ் செம்மைத்தமிழ் செகத்திற் சிறந்து
சொன்னயங்கள் பொருள்நயங்கள் செழித்த தென்று
சொற்றினள் அதையாய்ந்து சோர்வே இல்லாப்
பன்னலங்கள் பகர்கின்ற பனுவல் செய்து
படைத்திடுவேன் அவள்பாதம் பாரி லென்றே

6578

மாழுனி சொன்ன சூழரை

உடைந்திட உளளமது உறுதி யுற்று
ஊக்கமது உந்திடவே உவகை மிக்கு
படைவீரர் பாதமெனப் பரந்து செல்ல
பைந்தமிழார் அறிஞர்கள் பண்டை நூல்கள்
இடைசென்று தமிழுணர்வின் இன்பந் தோய
இதயத்திற் சூளொன்று எடுத்துக் கொண்டார்
கடைச்சங்க புலவர்போல் நானு மாவேன்
காலத்தை வென்றிடுவேன் என்றே நடந்தார்

6579

301 வது அங்கம் நிறைவுற்றது
ஏழாவது படலம் முழுமையுறும்

8. தொன்னூல் படலம்

302. தமிழ் எழுத்துரு மாற்ற வழிகாட்டி வீரமா முனிவர்

இந்த அங்கத்தில் உள்ள கருத்துகளும் சிந்தனைகள் யாவும் ஆசிரியருடையன. தமிழ் எழுத்து வரிவடிவங்களுடன் ஈடுபாடு கொண்ட ஆசிரியர் அவற்றையிட்டுப் பலவித ஆய்வுகளைச் செய்து, அவைபற்றிய முடிவுகளை அவ்வப்போது ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகவும் நூல்களாகவும் படைத்து வெளியிட்டு வந்துள்ளார். இத்தகைய போதனை வழிகளில் மட்டும் அவரது புலன்களைச் செலுத்தாது அவரது ஆய்வின் முடிவுகளைச் சாதனைப்படுத்தியும் வருகின்றார். அதிலொன்று இன்று உலகெங்கும் தமிழ் மொழி அச்சமைப்பை முன்கணனி மயப்படுத்திய முயற்சி எனலாம்.

ஒரு காலத்தில் தமிழ் எழுத்தின் நெடுங் கணக்கு அதாவது தமிழ் எழுத்து வரிசை மின்கணனியின் வசப்படுத்தலுக்கு ஒத்து வராது இடர் தரும் என்ற முனைப்பு இருந்தது. இந்தக் கருத்து தமிழ் மொழி மூலம் மின் கணனி வழங்கலை முன்னெடுக்க முயன்ற பல முதுதமிழ் அறிஞர்களிடமும் பொறியியலாளர்களிடமும் தாபனங்கடமும் பரவலாக இருந்து என்பது மறுக்காண உண்மை.

இந்தத் தப்பான எண்ணங்களை முறியடித்து மின் யுகத்தின் சாதனையான மின்கணனி ஊட்டத்துடன் தமிழ் எழுத்து வரிவடிவங்களை எவ்வித மாற்றமுமின்றி மின்கணனியின் பல்வேறு இயக்கங்களுக்கும் இசைய நெறிப்படுத்தலாம், அச்சிடலாம் என்பதைச் சாதனைப் படுத்தியவர்கள்; கனடாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்த தமிழ் ஈழத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. ஜோர்ஜ் இதயராஜ், கலாநிதி உவெஸ்லி, இதயஜீவகருணா, எட்வேட் இதயசசந்திரா எனும் இதயம் சகோதரர்களே. இவர்கள் இச்சாதனையைக் கனடா தொரன்ரோவில் மின்கணனித் தமிழ் அச்சிடும் அச்சகம், ஜீவா (சீவன்) பதிப்பகம் எனும் தாபனங்களை நிறுவியவர்கள், மேலும் இந்நூற் படைப்பாசிரியரின் மக்களாவார்.

மின்கண்ணித் தமிழ் அச்சமைப்பு, தமிழக அரசு மேற்கொண்ட எழுத்துச் சீர்திருத்தங்கள் ஆதியவற்றை உன்னிப்பாகக் கவனித்த ஈழத்துப் பூராடனார், தனது தனிப்பட்ட ஆய்வின் பேறுகள் எத்தகைத்தன என்பதை இதுசார்ந்த எழுத்து வரிவடிவஞ் சார்ந்த எட்டு நூல்களால் எடுத்துரைத்துள்ளார். தமிழ் உலகமே ஒரே திசையில் ஓடிக் கொண்டிருப்பதை கண்ணாற் கண்டு, கலித்தும் சலித்தும் தான் நின்ற இடத் திலே நிற்கும் இவர், அதற்கான தக்க காரணங்கள் தரப்படும் வரையும் தமிழகஞ் செய்த எழுத்துச் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ளாது 250க்கு மேற்பட்ட தமிழ்ப் பனுவல்களைப் படைத்துள்ளார். படைக்கின்றார். படைப்பேன் என்ற உறுதியுங் கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார். அத்தகைய தனித்த ஒரு நிலையில் பல காலம் இவர் தளராது நிற்பதற்கு உண்டான பற்றுக் கொம்பு என்ன என்பதை அவர் வாயாற் கேட்போம். அத்துடன் மேற்கொண்டு வரும் நூற் பகுதிகள் உரைநடை பெய்த செய்யுள்களாகத் தொடரும். தமிழிலக்கிய உலகத் திற்குச் செய்யுள் நடை இலக்கியத்திற்கு நிகராக உரை நடை இலக்கியத்தைச் சமன் செய்தவர், வீரமாமுனிவர் எனும் இத்தலி நாட்டவரே. அவரது தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டு முகமாக இது இடம் பெறுகிறது.

பதிப்பாசிரியர்

தமிழறியா வேறு கண்டத்தில் இருந்து தமிழகத்திற்குப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வந்த ஓரந்நியரின் தமிழ்ப் பணிகள் என்மனதைக் கவர்ந்தன.

அவரைப்பற்றிய கட்டுரை நூலொன்றை உயர் வகுப்பில் கற்பித்த காலையும் கிறிஸ்தவமுந் தமிழும் என்ற நூலொன்றைத் தமிழ்த் தேர்வுக்குக கற்றபோதும், அவர் ஆற்றிய அளப்பெருஞ் சாதனைகளே அந்தக் கவர்ச்சிக்குக் காரணிகளாக இருந்தன.

அவற்றுள் முதலாவது; அவர் தமிழ் எழுத்து வரிவடிவத்திற் செய்த மாற்றங்கள். அவர் மாற்றம் செய்தாரே தவிர சீர்திருத்தஞ் செய்யவில்லை என்பதுதான் எனது கருத்து.

இன்று, தமிழ் சார்ந்த மொழி, இனம், பண்புகள், ஆதியவற்றிற் காலத்துக்கேற்ற மாற்றங்கள் செய்யப்படல் வேண்டும் என்பது மறுக்கொணு உண்மையே!

ஆனால்; அப்படியான மாற்றம் ; பழையன தழுவிப் புதியன
புகுத்தப்பட்டதாக அமைவது அவசியமானதொன்று.
அப்போதுதான் அங்கே அதன் தொன்மை நிலைக்கும்.
எதையும் ஒரு இனமோ, மொழியோ பெற்றுக்
கொள்ளலாம். ஆனால் தொன்மை, முதுமை
என்பவற்றை ஈட்டிக் கொள்ள முடியாது.

எனவே இவை தொடர்ந்து துலங்க பழையன கழிதலும்
புதியன புகுதலும் என்ற தத்துவத்தைத் தவிர்த்து, முன்னர்
சொன்ன பழையன தழுவிப் புதியன புகுத்தல் என்ற
தத்துவத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக இப்போது நடைமுறைப்படுத்தப்படும்
மாற்றங்கள், தக்க காரணங்களின் அடிப்படையிலோ பல
ஆய்வுகளின் பின்னரோ எடுக்கப்படுகிறதென சொல்வதற்கு
மிகமிகச் சிரமமாக உள்ளது. ஆனால் பல மாற்றங்கள் ஏதோ
ஒரு வலிய சக்தியின் அழுத்தத்தாலேயோ ஏதாவது செய்ய
வேண்டுமென்ற ஒருவரின் வேட்கையாலேயோ
செய்யப்படுகின்றன என்றே தோன்றுகிறது.
அவற்றைத் தவிர காரண காரியங்கள், பாதக சாதகங்கள்
என்பன கருத்திற் கொள்ளப்படுவதில்லை.

அண்மைக் காலத்தில் நடைமுறைக்கு வந்த எழுத்துச்
சீர்திருத்தம், சீர்திருத்தப் பிரியர் பெரியார் ஈ.வெ. ரா
அவர்களின் சிந்னையின் நிறைவேற்றமே தவிர
அதனால் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி எவ்வகையில்
பயனடைந்ததென்பதை உற்றுக் கவனிப்பின் அதிருப்தியே
ஏற்படுகிறது என்பதும் என் எண்ணம்.

அவ்வண்ணம் நான் கூறுவதற்குத் தக்க ஓர் காரணம்
உண்டு. தமிழ் எழுத்து வரிவடிவத்தைப் பயன்படுத்திச் ,
செய்த தமிழாசிரியப் பணி, தமிழ்ச்சகத்தை நடத்திய
அனுபவம், தமிழ் தட்டச்சுச் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி
நிலையத்தை நடத்தியமை, வரைதல் ஓவியக் கலையில் தமிழ்
வரிவடிவங்களை கற்பித்தல் வழியிலும். வணிக வழியிலும்
பயன்படித்திய தேர்ச்சி என்பவைகளுடன், மின்
யுகத்திற்கேற்ப மின்கணனியிற் தமிழ் அச்சமைப்பை
முதன் முதலில் நெறிப்படுத்திய சாதனை என்பவற்றைக்
கொண்டு; தற்காலத் தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தகைத்தான

மாற்றங்கள் பல செய்ய வேண்டியுள்ளது என்ற
 உணர்வெனல் பொருத்தமான தென்றே நம்புகிறேன்.
 இப்போது மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ள மாற்றங்கள்
 அவைகளில் ஏதாவது ஒன்றையும்
 ஈடு செய்யாதென்பதில் ஐயமின்று.

இதை நான் தக்க காரணம் இன்றிக் கூறவில்லை.
 லெமூரியாக கண்டத் தமிழர் காலத்தில் இருந்தே தமிழ்
 மொழியின் எழுத்து வரிவடிவம் இற்றைவரை
 எழுதுந் தளம் எழுதுகோல் என்பவற்றை அடியொட்டிப்
 படிப்படியாக மாற்றம் அடைந்துள்ளன.

தற்போது நாம் கைக்கொள்ளும் எழுத்து வடிவக் கூறுகள்
 பல ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே தோன்றியது.
 அதற்குச் சான்று; முதற் சங்கம் இருந்த கண்டுவானா
 என்னும் குமார்க்கண்ட நிலத் தொன்மை எனல் பிசகின்று.

வடிவங்கள் மாறினாலும் நெடுங் கணக்கில் எவ்வித
 மாற்றங்களும் நிகழ்ந்திலது. தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு
 பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்திய கால வழக்கில்
 இருந்து வந்த மரபின்படி அகர முதலனகர இறுவாய்
 முப்பதும், ஆய்தம் என்ற உருவ எழுத்துடன் உருவமற்ற
 ஒலி எழுத்துக்களான குறுக்கங்கள் மேலும் உயிர் மெய்
 எழுத்துக்கள் 216 என்பவற்றைத் தொகுத்து அவர்
 தொல்காப்பியம் படைத்தார். அதையே அதன் வழி
 நூல்களான நன்னூலாதிய பன்னூல்கள் ஆமாம்! ஆமாம்!
 அதுவே உண்மை எனச் சான்று தருகின்றன.

வடமொழி ஆதிக்கந் தமிழரிடை புயலெனப் புகுந்த
 காலத்தில் அதில் உள்ள வன்னொலிகளை எழுதச் சிவஞான
 முனிவர் ஷ், ஸ், ஜ், ஹ். க்ஷ் எனும் ஐந்து
 மெய்யெழுத்துகளைப் புகுத்தி அவற்றை உயிர்மெய்யாக்கும்
 வழிவகைகளையும் கூறி புதிய வரிவடிவங்களைப் புகுத்தினார்
 அவற்றின் உருவங்கள் தமிழ் எழுத்தின் சாயலாக
 இருந்ததால் வட மொழிச் சொற்களை எழுதற்கு
 மக்கள் முதலிற தயங்கினாலும் அரைகுறை மனதுடன்
 ஆட்சியாளரின் அழுத்தத்தால் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

தமிழ் மொழியை அவை சிறப்புச் செய்யும் என
 ஆரம்பத்தில், வடமொழி ஆர்வங் கொண்ட தமிழறிஞர்கள்

கருதினாலும், அவை காலத்தால் மாய்ந்தன. இன்று வட மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் எழுதுவதற்கே அவை பயன் படுகின்றன. பல விடங்களில், தமிழ் படைப்பாளிகள் ஆங்கிலச் சொற்களை சரிந்த எழுத்துக்களில் தருவது போன்ற பயன்பாட்டையே இப்போது தமிழ்தழீஇய வட ஒலி எழுத்துக்கள் தருகின்றன.

நாற்பதுகளில் நன்னூலுக்கு உரை கண்ட பவானந்தம் பிள்ளை அவர்கள், ஆங்கில ஒலிகளான F, Z என்பவற்றைத் தமிழில் எழுதுவதற்காக P. சி எனும் வரிவடிவங்களை உபயோகிக்கலாம் என அறிமுகஞ் செய்தார். அனால் அதுவும் முனையிலே கருகி விட்டது.

இத்தகைய நிலையில் பனையோலைச் சுவடிகளில் பலவாயிரம் ஆண்டுகளிற் பயின்று வந்த ஒலையுக்க காலத் தமிழ் எழுத்து வடிவங்களைக் கடதாசியில் எழுதும் தாள் - மைக் கால யுகம் தலையெடுத்தபோதிலும் தமிழ் வரிவடிவங்கள் மாற்றமடையா நிலையிலே அடை காத்தது. எந்தவொரு தமிழ்ப் புலவரோ, பண்டிதரோ, வித்துவானோ, நாவலரோ, பாவலரோ அல்லது தமிழாசான்களோ அதைக் கண்டாரும் இல்லை. அதில் உள்ள இடர்பாடுகளை எடுத்து விண்டாரும் இல்லை. அதைத் அகற்ற வழி கொண்டாரும் இல்லை.

காரணம்; அக்காலத் தமிழர்களும், அறிஞர்களும் வட மொழி மோகங் கொண்டிருந்தனர். தமிழுக்குத் தாய் மொழியாய்த், தேவ மொழியாய் வடமொழி பிறந்தது எனத் தவறாக உணர்ந்து வாழ்ந்தனர்.

அக்கால கட்டத்திற் தான் அந்த ஐரோப்பிய நாட்டு அந்நியர் வந்தார். தமிழ் கற்கலானார். அவர் தமிழ் இலக்கணத்தை மட்டும் கற்கவில்லை; தமிழ் மொழியியலையும் அறிய முயன்றார். அப்போதுதான் அவர் தமிழ் எழுதும் முறையில் பல இடர்கள் உள்ளதை அறிந்தார். அதனால் சில மாற்றங்களைத் துணிந்து செய்து நடைமுறைப்படுத்தினார்.

அவர் செய்த எழுத்துரு மாற்றங்கள் எவை என்பதை நம்முள் அதிகமானோர் அறியார்கள், ஊ ஏ ஓ டே போன்ற சில எழுத்துருக்கள் பண்டைய வரி வடிவங்கள் அல்ல, 1750ம் ஆண்டளவிற்குதான் இவை அறிமுகமாயின. முன்னர் மெய்யெழுத்துக்குரிய குற்று - புள்ளிகளைத் தாங்கியே

இவை நெட்டெழுத்தாகின. வீரமா முனிவராலேயே இத்தகைய காலத்துக்கு அவசியமான மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இதில் மயக்கின்மை, எழுதுஞ் சிரமம் வாசிக்கும் இடர்பாடு, கால விரையம் ஆதியன இல்லாது இருந்தன. அதனால் இத்தாலி நாட்டவர் இயற்றிய மாற்றத்தை இன்பத் தமிழறிஞர்கள் ஏற்றனர். தமிழ் மக்களும் கைக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

இதே சமயம்; எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்று கூறிச் சிரச்சேதம், உடற் குறைப்பு செய்யப்பட்ட எழுத்துகள் எதற்காகச் செய்யப்பட்டன என்பதுபோன்ற பல வினாக்களையும், ஐயப்பாடுகளையும் வீரமா முனிவரின் தமிழ்ப் பங்களிப்பு எழுப்புகின்றது.

அண்மையில் எழுத்துச் சீர்திருத்தப் பணி செய்த தமிழர்கள் இத்தகைய சிந்தனையைச் சிந்திக்காத காரணம் எதுவென நான் கவல்கின்றேன்.

இரண்டாவது; தமிழ்ச் சொற்களின் பொருளறிய அவர் வருவதற்கு முன்னர் நிகண்டு முறை வழக்கில் இருந்தது. அவை செய்யுள் வடிவில் தொகுக்கப்பட்டிருந்தன. எறக்குறைய 800 செய்யுள்களை மனனஞ் செய்துந்தான் வேண்டிய பொருளறியுஞ் சொல் எங்குளதென அறிந்து அதன் பொருளறியலாம். அவ்வழியேதான் ளறிதல் அவை உதவின.

இவ்வாறு தொண்டை வழியாகச் சொற் பொருள் அறிவதை வீரமா முனிவர் விரல் நுனி வழியாகச் சொற் பொருள் அறியும் முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.

சொற்களை அகர வரிசைப்படுத்தி நான்கு விதமாகத் தொகுத்துச் சொல்லின் பொருளைக் கற்போரின் தேவைக்கேற்ப அறியத் தக்க சதுரகராதியைப் படைத்தார்.

இத்தகைய அவரது பணிகள் எந்தவொரு தமிழறிஞராலும் செய்யப்படாதவை எனக் கணிக்கும்போது அவரையிட்ட பெருமை என் மனதில இமயமாக உயர்ந்து நிற்கிறது. எஞ்சிய கருத்திகளை இடை இடையே உரைநடையாகப் பெய்கிறேன்

தமிழுணர்வு என்பதன் பொருள் என்ன?

தமிழ்நாட்டில் தமிழினத்தில் பிறந்தால் மட்டுந்
தமிழுணர்வு உண்டாமோ அல்ல தமிழின்
குமிழான இலக்கியங்கள் படித்துத் தேர்ந்தால்
குலவுதமிழ் உணர்வுதான் கிடைக்கு மாமோ
அமிழ்ந்தெழுந்தால் தமிழ்நாட்டு ஆற்று வெள்ள
வழுதென்னும் நீராடில் ஆகு மாமோ
துமிதுமியாத் தமிழ்மொழியின் இயல்பைக் கூறும்
தூயதமிழ் இலக்கியத்தில் தோய்ந்தால் ஆமோ 6579

என்றெல்லாம் முனிதவித்தார் முடிவில் தமிழின்
இயல்புணரென் மொழிந்தவொரு வார்த்தை மனதில்
குன்றெனவே மலைப்புற்று எழுந்த போது
குறித்தவதன் பொருளறியில் தமிழின் உணர்வை
நன்றுணர முடியுமெனும் நாட்டம் உற்று
நவின்றசொல் தனைமீட்டு நயந்து பார்த்தார்
ஒன்றுமொலி ஓரசையில் இருந்தே தமிழ்
உற்பத்தி யானதென்று உரைத்த வார்த்தை 6580

கொண்டபொருள் தனைத்தெளியத் தமிழில் உள்ள
கோதில்லா ஓரெழுத்துச் சொற்கள் தம்மை
கண்டறிய முயன்றிட்டார் ஆச என்றும்
கா கோ சா எனநெடிலாம் தனியாம் எழுத்தால்
பண்டிருந்து இயன்றுவரும் பலசொல் தொகுத்து
பகுத்திட்டார் அதனாவே பதத்தின் பெருக்கம்
உண்டாதல் ஒவ்வாதென உதறித் தள்ளி
ஓரசையாற் பலசொற்கள் உண்டாம் பேறு 6581

உயர்தமிழில் எவ்வண்ணம் உள்ள தென்று
ஊரெல்லாம் உள்ளதமிழ் உணர்ந்தோர் இடத்தே
அயர்வின்றி கடாவினார் தக்க பதிலே
அறைந்திலரால் தான்கற்ற மொழிகள் பலதில்
நயந்துளதா எனஎண்ணி நாட்கள் தோறும்
நண்ணிடினும் தக்கபதில் கிடையாத் துயர
மயக்ககாலே மனந்தளர்ந்து மாது என்னை
மறுதலிக்க விட்டபுதிர் என்றே தெளிந்தார் 6582

பலகாலம் முயற்சியாலே படைத்த தமிழ்ச்சொல்
பதமதனின் பொருளறியப் பகுத்த அகர

நலஞ்சேர்சது ரகராதி நவிலும் நூலில்
 நண்ணியவாம் பலசொற்கள் நாடும் பொருளிற்
 சிலதாய்ந்தார் பலசொல்லின் நடுவே நின்று
 செப்போசை தன்னிலொரு செம்மை கண்டார்
 பலசொற்கள் அவ்வோசைப் பதத்தில் இருந்து
 படர்ந்துசெல் பாங்கதனைப் பார்த்து வியந்தார்

6583

அழுஇழுஉழு எழுகழுகுழு புழுவழு பழுவழு
 இவ்வாறே முவென்றோசை கொண்ட சொற்கள்
 எழுதியதன் பொருள்தன்னை இசைக்க முகர
 எழுமொலியே முதல்மாந்தர் தமது மனதில்
 பழுதான வெறுப்பான தொடவே முடியாப்
 பதமாகத் தனித்திசைத்த பாங்கு வளர்ந்து
 விழுதாகி வேண்டாத கருத்தை விளம்பும்
 வேறான பலவகையாம் சொல்லே ஆன

6584

ஆதி மனிதன் தனது மனவெண்ணத்தை பிறர்க்கு
 உணர்ந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தவில்லை. காரணம்
 அக்காலம் ஒலிக் காலமாக இருந்ததே தவிர, ஒலிகளாலான
 வார்த்தைகள் உண்டகாத காலமாக இருந்தது. மேலுஞ்
 சொல்வதானால்; சொற்களை ஆக்கவல்ல ஒலி அணுக்களை
 உள்ளடக்கிய ஒரோசைச் சொல் முட்டையாகவே இருந்தது
 எனலாம். நாளடைவில் அந்த ஒலி அணுக்கள் அசைந்து,
 முன் பின்னாக வளர்ந்தன. அவைகளைப் பகுதி, விகுதிக
 ளாயின. உதாரணத்திற்கு; வெறுப்பைக் குறிக்க ஆதிமனிதன்
 ஒலித்த முகர ஒலி அழு, அழுகு, அழுக்கு, அழுகுணி. அழுக்கம்,
 அழுககறுத்தல், அழுக்காறு, அழுங்கு, அழுங்கல், அழுத்து,
 அழுத்தம், அழுவமாரி, அழுவம் என்னும் சொற்களாக உயிர்த்
 தன. சொற்களின் வடிவம் பலவாயினும் அதன் அடி ஒசை
 மாறாத தன்மை கொண்டு அதற்குரிய பண்பு, குணமாதிய
 தன்வலுவைக் காலம் காலமாகக் காத்து வருகிறது..இவ்வாறே
 வேறு சொற்கள் கருதும் பொருட்படி அவற்றை எழுதி
 அவற்றுள் பொதுவான ஒசையை மட்டிட்டு அந்த ஒரொலி
 பல சொற்களின் அடியொலியாவதைக் காணலாம். இவ்வாறே
 ஒரொலிகள் பல சொற்களாகப் பிறந் தன, வளர்ந்தன. நாள
 டைவில் அவை அடிச் சொற்களாக மதிக்கப்பட்டன.

302 வது அங்கம் முடிவுறும்

1753

303. தமிழின் தனித் தன்மையை

உணர்தலே தமிழுணர்வு

தமிழுணர்வைத் தெளித்த சொற் பகுப்பு

வீரமா முனிவர் படைத்த வியன்தமிழ் மொழியின் சொல்லின்
சாரமாம் பொருளைத் தெளியச் சதுரக ராதி செய்ய
ஆரமாய் அகர மிருந்து ஓளவுறு னகர மீறாய்
சேரவே தொகுத்த காலை செந்தமிழ் வனப்பைக் கண்டார் 6586

உலக மொழிகள் தன்னில உற்றிடா ஓசை ஓங்கி
நலமுறு சொற்கள் வளர்ந்த நயமிகு சிறப்பைப் போல
பலமுறு வேறு மொழிகள் பார்த்ததே இல்லை என்னும்
துலங்கிய தமிழின் தூய்மை துறவியைக் கவர்ந்த தம்மே 87

தமிழ்தன் உணர்வாந் தகையைத் தவமுனி உணர்ந்தா யாயின்
அமிழதை அள்ளித் தருவேன் அன்புடன் அணைத்துத் தாங்கிச்
சிமிழிடு முத்தாய்க் காத்து செந்தமிழ் செய்தாய் என்று
குமிழிடு உள்ளத் தோடு குவலயம் போற்றச் செய்வேன் 88

என்றவள் சொன்ன போது எதுதமிழ் உணர்வா மென்று
ஒன்றுமே அறியா தேங்கி உழன்றிடு காலை தமிழின்
குன்றிடா தனிமை இனிமை குவலயத் தொன்மை உயிர்த்து
மன்றுகள் ஆய்ந்து தேர்ந்த மாட்சியை மனதிற் கொண்டார்

உன்னத மொழியின் உயர் தரப் பண்புகள்

பிறமொழித் தயவு இன்றிப் பண்டிருந் துயிர்த்த இயல்பால்
திறனதே உணர்வின் தகைக்குத் திண்மை நல்கும் ஒலியால்
விறலுற சொல்லின் வளர்ச்சி மேற்கொள இயங்கல் பலவாம்
பிறமொழி கிளைத்தல் திசைச்சொற் பெற்றததைத் தனதாய் ஆக்கல்

ஆதிய நலன்கள் பலவும் ஆய்தறிந் திட்ட முனிவர்
போதிய உணர்வு கொள்ளப் புதுநெறி துலங்கக் காண
வாதிடு புலவர் அவையில் வந்துரை பகர்ந்தும் பகரும்
போதினில் ஐய மகற்றிப் பொருந்துவ தெளிய லானார் 6591

இலக்கண நெறியில் வளர்த்து நிலைத்திடு தமிழில் புதிய
நலமதைப் புகுத்துந் தமிழியல் நயங்களை உணரும் ஏதாய்
பலபல ஆய்வு செய்து பண்டைய பனுவ லுள்ளே
சிலவல கிடைத்த தெல்லாஞ் சிந்தனை செறிக்க லானார் 6592

தமிழுணர்வின் முதல் ஒளி

நடைமுறைத் தமிழின் நெறிகள் நாடக மாதிரி மூன்று
மிடைத்தமிழ் இயல்பு இலக்கிய இலக்கண மரபின் நுட்பம்
தடையிலாத் தவறு என்னத் தகைபட பேசும் முறைகள்
அடைவுற புதிய படைப்பை ஆக்கிடத் துணிந்து நின்றார் 93

செய்திட்ட பனுவல் தனக்கு செந்தமிழ் இலக்கணத்தை
உய்திடத் தந்த அகத்தியர் உயர்முனி வழியே காப்பியர்
பெய்திடு தொல்காப் பியமும் பின்னதன் வழிநூல் என்னக்
கொய்திடு நன்னூல் ஆதிய குறையிலா நூற்கள் சொன்ன 9

மரபுகள் வழக்கு மற்றும் மாண்புகள் தொன்று தொட்டு
உரந்தரு மொழியின் திண்மை ஓர்ந்தவர் அவற்றி லுள்ள
தரமுறு வழக்கை மேலைத் தகைமொழி மரபிற் கியைய
பரவிட செய்து தொல்நூல் பண்புறு பெயரே இட்டார் 6595

இவ்விடத்தில் சற்று நிறுத்தித் தாரணியில் தமிழ்
மொழியின் தனித்துவத்தைத் உணரத் தக்க சில தகவல்களைத்
தருவாம்;

தமிழில் இருந்து வளர்ந்த சில உலக மொழிகள்

தொழில்நுட்பம் மிகுந்தவுயர் உலக நாட்டில்
தொடர்ந்துபல சாதனைகள் புரியும் ஐப்பான்
மொழிதமிழில் முகிழ்ந்ததென மொழிந்து அதற்காம்
முத்தாய்ப்பு வைத்தாய்ந்து முடிவு செய்து
வழிமொழிந்த ஐப்பானிய மண்ணின் மைந்தன்
வரைந்திட்ட நூல்பலவாம் லெட்சம் பிரதி
விழியாக வெளியிட்ட சுசுமு ஒஹோரே
விதிசெய்த தமிழ்த்தொன்மை விளக்க மாமே 6596

இற்றைவரை தமிழ்த்தாயின் இனைய மக்கள்
எனுந்தகுதி பெற்றபல மொழிகள் உண்டு
பற்றுள்ள மலையாளம் தெலுங்கு துளுவம்
பரிவுள்ள கன்னடமும் சிங்கள மாகத்
குற்றமுற்ற திராவிடமாம் மொழிகள் மட்டும்
குவலயத்தில் தமிழ்மொழியின் குடும்பம் அல்ல
மற்றறும்பல மொழிகளுள்ள என்று ஏற்ற
மறைமுனிவர் முன்மலர்ந்த மதிதான் என்னே 6597

முதன் முதல் கடதாசி நூலாக வெளி வந்த தமிழ்ப் பனுவல்கள்

தலமாய ஐரோப்பா நாட்டில இருந்து
தமிழகத்தில் உறைந்துகற்ற தமிழாம் மொழியின்
நலமாய்ந்தார் பலருள்ளார் நல்பதி னேந்தாம்
நடுநூற்று ஆண்டினிலே என்றிகோ என்றிகல்
இலக்கணநூல் தனைமுதலாய் அச்சி விட்டார்
இதன்பின்னர் நாலாண்டு கடந்த காலே
திலகமென கார்த்திலியர் என்னும் பனுவல்
திகழ்ரோம எழுத்தினிலே எழுந்த தாமே

6598

பதினாறு நூற்றாண்டிற் தொன்பதா மாண்டில்
பதித்தமிழ் பொர்த்துகிச அகர ஆதி
விதிமுனிவர் அந்தாம்நெப் ரெயன்சா என்னும்
விளங்குமறைக் குரவர்செய அடுத்த தாக
மதிமிகுந்த என்றிக்கோ என்றிக் கல்லாம்
மறைமுனிவர் இராயப்பர் மனுவேல் இணைந்து
துதிநூல்தம் பிரான்வணக்கம் கொல்லந் தன்னில்
தொடர்பதினைந் தெழுபத்து நான்கில் பதித்தார்

6599

வீரமா முனிவரின் தமிழ்நூற் பதிப்பு
வித்தியாசமானது

முதன்முதலில் அச்சிட்ட தமிழின் நூலை
மொழிந்தவரே கிரிசித்தி யாணி வணக்க
மதநூலை ஆயிரத்து ஐந்நூற் எழுபான்
மலரொம்பதா மாண்டினிலே பதித்தார் என்றும்
மதம்பரப்ப வந்தவர்கள் அச்சக் கலையால்
மாண்புதமிழ் செய்தார்கள் என்னுங் கூற்று
இதமாக இருந்தாலும் இவைவீ ரமாமுனி
இருடியார் தமிழ்ப்பணிக்கு நிகரா காதே

6600

இவையெல்லாம் மதம்பரப்பத் தமிழின் துணையை
ஏற்றியன்ற தல்லாது யெழிலார் தமிழின்
சுவையுணர்ந்து நயக்கும்பயன் பெறுதற் கன்று
சுடரொளியால் உலகாளும் ஞாயிறு போற்றும்
நவையில்லாத் தமிழர்மொழி நானிலம் அறிய
நல்லபல புதுமைகளை நவின்று செய்த
கவையற்ற கருத்துள்ள பலவே உண்டு
கழன்றிடலாம் அவைகொண்டே கனதி தன்கை

6601

எண்ணில்லார் தமிழ்மொழிக்கு எத்தனையோ செய்தார்
 என்றாலும் தைரியர்போல் எழிலார் தமிழின்
 கண்ணான சொல்லான கடலில் நீந்திக்
 கருந்தென்னும் முத்தள்ளிக் கரத்திற் தந்த
 வண்ணமுறு நான்குவகை அகர வாதி
 வழிமுறையைப் படைத்தாரதை மறக்க லாமோ
 மண்ணுலகந் தமிழறிய மலர்ந்த பலவாம்
 மணிமொழிசேர் அகராதிகள் மறக்குந் தரமோ

6602

ஐரோப்பியர் தமிழிற்குச் செய்த நலன்கள் பலப்பல.
 கால்டுவல் ஐயரின் ஒப்பிலக்கணத்தால் தமிழ் தாய்மை
 பெற்றாள். போப் ஐயரின் திருக்குறள் பெயர்ப்பால் தமிழரின்
 வாழ்க்கை மேம்பாட்டை எடுத்துணர்த்தி, அதை உலக மறை
 யாக்கியது என்பன இதற்குச் சான்றே. ஆனால் வீரமா முனிவர்
 தமிழ்ச் சொற்களின் தனித்தன்மையை உணர்ந்தபோல எவரும்
 உணர்ந்திலர். அதன் பேராகச் சதுரகாதி கிடைத்தது, எழுத்துரு
 மாற்றம் தமிழ் எழுத்து வரிவடிவில் அவர் காலத்திற்கு ஏற்பச்
 செய்த பயனுள்ள பணி. மொழியியலின் அடிப்படையில் அவர்
 செய்த தொன்னூல் எழிற் தமிழ் இலக்கணம், தமிழ் வாழ்வியல்
 செய்யுளியல், அணியியல் அடிப்படையில் அவர் படைத்த
 தேம்பாவணி எனும் வாடா மலர் என்பவற்றிற்கு இவை
 ஈடாகாது.

303 வது அங்கம் நிறைவுறும்.

304. தொன்னூலின் தோற்றம்.

பிரதேச மொழியின் பேதகம்

தமிழுணர்வு நாட்டந் தனைத்திட்ட தவமுனி
தமிழறியப் பலவாந் தமிழ்ப்பனுவல் கற்றார்
தமிழ்ச்சொல்லின் வளமார் தரங்கனையும் பகுத்தார்
தமிழ்மொழியின் பிறப்புத் நாய்மையும் உணர்ந்தார்
தமிழ்நாட்டார் பேசும் தமிழ்வடிவம் பலவாய்த்
தகைத்தாலும் கேட்போர் தடையின்றித் தேரத்
தமிழ்மொழி கலங்கிடாக் காரணத்தைத் தெளிந்தார்
தமிழ்ச்சொல்லில் அடிச்சொல் தளர்த்திடாதே பொருளை 6604

உருவான காலம் யுகமுகமாய் உறழ்ந்தும்
உருமாறி னாலும் உட்கருத்து மாறாக்
கருவான ஒலியின் கட்டமைப்பின் உறுதிக்
காரணமே தமிழைக் கழறுபிரதே சமொழி
தருகின்ற பிறழ்வைத் தாங்குகின்ற உறுதித்
தகையாலே என்று தமிழுணர்ந்தார் புகல்வார்
பெரும்பாலும் பேச்சுத் தமிழ்நடைதான் பிறழ்ந்தும்
பெய்யெழுத்து நடைதான் பிழையாத தகைத்தே 6605

பேச்சு வழக்கில் பிறழும் இலக்கண மரபு

சொல்லொலிப்பை இசைத்துச் சொற்றுவதாற் சொற்கள்
சுவையுறினும் வடிவஞ் சோர்வுபடல் இயல்பே
நல்லபல கருத்துடன் நாட்டார்கள் உரைக்கும்
நயமான சொல்லின் நடைமுறையாந் தோற்றம்
வல்லமொழி இலக்கண வரம்பிகந்த வாயின்
வார்த்தையாய்க் கொள்ளும வழக்காலே பலவாஞ்
சொல்வளங்கள் கொச்சைச் சொல்லென்றும் போலி
சொற்திரிபு வழுச்சொல் சுத்தமற்ற இழிசொல் 6606

வழக்கென்றும் கிழோர் வாய்மொழியா மென்றும்
வரம்பிலா வார்த்தை வழக்கற்ற இலக்கண
பழக்கமற்ற பதத்தின் படர்ச்சியுள் கனையாம்
பகர்மொழியே என்றெலாம் பண்டிதர்கள் தள்ளி
அழகான பலசொல் ஆகுகின்ற உரத்தை
அழித்திடுவார் அதனை அடிமுனையிற் கனாவார்

கிழக்கெழுந்த கதிரோன் கிரகணமாய் உதித்த
கிழோர்தம் வழக்கிற் கிளர்தமிழைப் போற்றார்

6606

இழிசனர் வழக்கிலும் இயற்தமிழ் இன்பம் உண்டு

இலக்கணத்தார் ஆய்ந்து ஏற்றதல்ல என்று
எள்ளிடுவர் தள்ளி எறிந்திடுவார் எனினும்
நலமாக அதனுள் நடுநிலைத்த பொருளின்
நாட்டமுறு கருவின் நயமோங்கல் தெரியும்
பலமுள்ள மொழியின் பதங்கள்தாம் பலமாம்
பதவளர்ச்சி அதனின் பலமதனை உணர்த்தும்
சொலநிலைத்த கருத்தின் சூலதனைத் தெளித்துச்
சுவையூட்ட அதிகச் சொற்கனது வேண்டும்

6607

பேச்சுத தமிழைப் பெற்றமுள்ள தமிழாக்குதல்

கிழிந்ததென்பதன் கருத்துக் கிளர்த்துகின்ற பிய்த்தல்
மோர்வாய்ப் பிச்சல் பிடுங்கலுடன் பேய்த்தலென்
இழிசொற்களாய்த் தள்ளி இலக்கணத்துக் கொவ்வா
வியற்தமிழாய் எண்ணி ஏற்றிடாத தகைத்தால்
பழிகொள்ளல பாவம் பண்டிதர்தாம் இவைக்குப்
பாங்குடனே தக்கதாம் பண்புநிலை கொடுத்து
செழிப்பாக்கிச் செந்தமிழ்ச் செறிவுள்ள சொல்லாய்ச்
செய்திட்டால் மொழியின் செழிப்போங்கிடா தாமோ

6608

பிய்த்தலெனில் அப்பம் பிச்சலெனில் இலைகள்
பிடுங்கலெனின் நகத்தால பிய்த்தெடுக்கும் காய்கள்
உய்யவுயர் கிளையை உறழ்ந்திடப் பேத்திடல்
உணர்த்தும்பிற பொருளில் உவந்தேற்றால் உயர்ந்த
மெய்யுடைய சொல்லாம் மென்மைதனை ஈந்து
மேலும்பலப் பலவாஞ் மிளிர்தமிழின் வளத்தை
எய்திடலாம் சொல்லும் எண்ணற்ற வனவாய்
இயற்றமிழும் வளரும் இதையுணர்தல் உணர்வே

6609

பேசுகின்ற சொல்லெல்லாம் பிழையென்ற விதியைப்
பெய்திட்டால் தமிழின் பெருவளர்ச்சி வீழும்
மாகுகெடத் தக்க மாற்றுப்பொருள் ஊட்டி
மலர்சொல்லாய் அறிஞர் மதிப்பதுடன் இலக்கிய
காசுறுத்தில் அதனின் கனதியுங் கருத்துங்
காசினியோர் மெச்சும் கவினதுதான் கொளாதோ

தூசிதட்டித் துடைக்கத் துலங்குபொன்னாய்த் சுடர்ந்து
தொன்றுதோ தூயசொல் தொகைகளும் பெருகாதோ 6610

பொருளுணர்த்தத்தக்க புதிய சொற்கள் பிறக்க வேண்டும்

சொல்லாய்ந்த தேவநே யப்பாவா ணராய்வில்
சொல்லடியும் அதனால் சுவையூட்டும் பலவாம்
பல்பொருளும் பகுத்த பாங்கதனின் வழியே
பண்புகுணம் ஆதிய பயன்படியே பேச்சின்
எல்லாச்சொல் தன்னுரு இயல்புகளை மதித்து
எடுத்தேற்று தமிழின் இனிமையதால் சொல்லின்
வல்லமையை வளர்க்கும் வாய்ப்பதனைத் தரவே
வடிவமைப்பின் சொற்கள் வளர்ச்சியுறும் என்னை 6611

ஒலிகளுக்கு என்று உள்ளபொரின் உணர்ந்தி
உதவாதிது என்று ஒதுக்கியவை உதருது
நலிக்கின்ற இலக்கண நன்மதிப்பை ஈந்து
நயமுள்ள தமிழின் நவைகழைந்த புதிய
பலிதமுள்ள பதமாய்ப் பகர்வதற்குச் சுவையாய்
பாடலிலும் உரையில் பண்புபல செறித்து
கலிக்கின்ற தரத்தைக் கற்றவர்கள் தந்திடில்
கனதியுடன் களித்துக் கருவொன்று உருவாம் 6612

இழிசனர் வழக்கும் இயந்தமிழ் வழக்கே

இழிசனரின் வழக்காய் இயல்கின்ற சொற்கள்
இயம்புகின்ற கருத்து எத்தனையோ ஆழம்
வழிவழியே அவர்கள் வாழ்ந்திடுநல் நெறியும்
வகைவகையாந் தொழிலில் வழங்குகின்ற பலவாஞ்
சுழிவுடைய கலையின் சூட்சுமத்தைத் தெளிக்குஞ்
சுந்தரமாம் வளமார் சொற்றொடருஞ் சொல்லும்
அழிவற்ற புதையல் ஆய்ந்திட்டால் அறிஞரை
அதிரவைக்கும் பொருண்மை ஆழமுள்ள தாமே 6613

வேழாண்மை செய்வோர் வினைபுரியுங் களத்தில்
விளம்புகின்ற இடுகுறி விரிவாக்கில் அவற்றின்
கூழாக்கப் பெயரின் குவைகளையும் அவைகள்
குறிக்கின்ற நுட்பக் கூறுகளை வகுத்தால்
கிழாக்கச் சொல்லெனக் கிளர்வோர்வா யடைக்கக்
கிடைத்தற்கரி யபல கிழவிகளைக் காண்பீர்

ஆழாக்குச் சொல்லில் ஆயிரமாய்ப் பொருளின்
அடக்கங்கள் உளவதை ஆய்ந்துணர்தல் நன்றே

6614

தமிழ் வளமுறத் தமிழ்ச் சொல் படைப்பீர்

இத்தகைய வழியில் இயல்தமிழை வளர்க்கார்
இலக்கணத்தின் மரபில் இழிசனரின் வழக்காய்
முத்தமிழின் முதன்மை முடக்குதற்கு முயல்வார்
முன்னெடுக்கும் வழியில் முதுதமிழும் பொலியும்
வித்தகமாய் மாறும் விதிபலதை அழித்து
வியத்தக்க புதுச்சொல் விளைகின்ற நிலமாய்
நத்துபிர தேச நடைபயிலும் சொல்லை
நயமிக்க தூய நற்றமிழாய் ஆமே

6615

பிறமொழிகள் கற்போர் பெரும்பாலும் அம்மொழி
பிறப்படியாஞ் சொல்லின் பெருமைகளே அறிவார்
திறமிதற்காய்ப் பயிலத் திரிந்தமொழி மரபின்
திறம்பாத இலக்கணத் திரட்சியினைத் தேர்வார்
அறமிதுவே ஆதலால் அருமுனியுந் தமிழின்
அழகுதனைக் கற்றார் அதைத்தெளிய எழிதாய்
முறமிட்டுத் தூற்றும் முறையாக வகுத்து
முதுதமிழின் வளத்தை முனையாக்க முயன்றார்

6616

தமிழ்ச் சொல் சுவைத்த வீரமாமுனிவர்

இலக்கணத்தின் வரம்பு இன்றியமை யாதே
என்றாலுமது தமிழின் இளஞ்சொல்லைச் சிதையா
பலவான நெகிழ்வைப் பரிந்திடவும் வேண்டும்
பண்டிதர்கள் ஏற்றிப் பயன்படுத்த வேண்டும்
திலமதுள்ளே எண்ணெய் திரள்வதுபோற் கொச்சைத்
திரிபதத்துட் தேனாய்த் திகழ்தமிழின் ஆழ்ந்த
நலமுள்ள பொருளை நவில்கின்ற ஒலிகொள்
நந்தமிழை வளர்க்கும் நாட்டமதை உணர்ந்தார்

6617

ஆதலினால் கற்று அறிந்தபல இலக்கண
ஆக்கங்கள் ஆய்ந்து அவற்றிலுள்ள முரணை
பேதகத்தை நீக்கிப் பிறழ்வில்லாப் பனுவல்
பிறிதொன்றைப் படைக்கப் பிரியமுற்ற நெஞ்சில்
ஆதங்கம் வளர அதன்படியே ஒன்றை
ஆக்கியபின் அதற்கு ஆகும்பெயர் சூட்ட

1761

மாதவத்தார் தொல்லென் மகாகாப்பிய முதற்சொல்
மலர்நூலின் பெயரின் மலைவிலாத முதலாய்

6618

தொன்னூற் பெயர்க் காரணம்

இட்டபின்னர் அதன்பின் இலக்கணமாம் நன்நூல்
இறுதிச்சொல் லிணைத்து ஏற்றியதே தொன்னூல்
சுட்டபொன்னாய்த் தமிழின் சுடர்கின்ற மரபு
சொற்றுகின்ற பனுவல் சொல்லாய்வு தங்கத்
தட்டிட்ட தகையாய் தைரியரும் மகிழ்வில்
தமிழுணர்ந்து வாவென் தானுரைத்த அழகி
இட்டமதை முடித்த இறுமாப்பில் உயர்ந்து
இறும்பூது கொண்டதன் இதழ்களையே விரித்தார்

6619

304 வது அங்கம் முற்றிற்று

305. தொன்னூல்பற்றிய

ஒரு தொகுப்பு

தொன்னூல் ஒரு தமிழியல் நூல்

உலக மொழிகள் யாவற்றிலும் இலக்கண மரபுள்ள இலக்கிய மொழி என்றும், பேச்சு மொழி என்றும் இரு வகைப்படும். இவற்றுள் முதலாவது வகையைப் பயன்படுத்துவோர் மிகச் சிலரே. ஆனால் அச்சிலருட்பட அந்த மொழி பயிலும் இனத்தின் மொத்தச் சனத் தொகையினரும் பேச்சு மொழியையே பயன்படுத்துகின்றனர். இலக்கண இலக்கியத்தைப் போற்றுவோர்கூட பேசும் பொழுது பேச்சு மொழியையே பயன்படுத்துவதை அவதானிக்கலாம். இவ்வாறாக மக்கள் தம் மன எண்ணங்களை மற்றவர்க்குப் புலப்படுத்துவதில் பேச்சு மொழியே முதலிடத்தை வகுக்கின்றது.

மனதின் கருத்தை மற்றவர்க் குணர்த்த
மனித இனமதின் மலர்த்தும் ஒலித்திரள்
வனப்பே பேச்சென வையக முரைக்கும்
வார்த்தை மக்களின் வாயிற் பிறக்குந்
தனமே எனினும் தக்கோர் ஆய்ந்து
தகைத்த இலக்கண தமிழா மிலக்கிய
இனமாய் வகுத்தும் இயல்பின தாக
இயம்பும் பேச்சு இன்தமிழ் மெனவும்

6620

இருவகைப் படுத்தி இகத்தோர் வழங்குப
எனினும் பேச்சு இயன்று பயில்வோர்
பெரும்பான் மையராய் பேசப் படுவர்
பேச்சு மொழியில் பிழையுள தென்று
ஒருவும் பண்டிதர் உரைத்திடு போதும்
ஒன்றிடும் பேச்சு உருவுடைத் தமிழே
மருவும் ஆதலால் மக்களின் வாய்மொழி
மரபது என்றும் மாறு நிலைத்தே

6621

இலக்கண மரபுடைய மொழி இறுக்கமானது. காலங் காலமாகக் கட்டறுக்காத உறுதி உள்ளது. அவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் உருவத்திலும் ஒலியிலும் அவற்றின் தோற்ற நிலைப்படுத்தற் காலமிருந்து மாறுத் தன்மை

உடையவை. ஆனால் பேச்சு மொழிகளின் பிறப்பிடம் மக்களின் வாழ்க்கைதான். அவர்கள் தமிழ்ச் சொற்களை தங்களின் தேவைக்கேற்ப இசைத்து அசைத்துப் பேசுவார்கள். அதனால் இயல்பான சொற்களின் பகுதி விகுதிகளாதிய சொல்ல மைப்பின் கூறுகள் மாறுபடும், சிலபோது அதன் வடிவம் நீளும் அல்லது குறுகும். மாறும் மறையும், தோன்றுந் திரியும். ஆனாலும் அதன் அடியோ மாறுத் தன்மைத்தது. இவ்வாறு மக்கள் பேசும் மொழி இடத்துக்கிடம் மாறுவதுண்டு. சீனாவில் மட்டும் அதன் மொழி 2738 விதமாகப் பயிலப்படுகிறது என்பர். தமிழகத்திலும் தமிழர் வாழ் இலங்கை, மலேசியா, பர்மா, புலம் பெயர்ந்நு வாழும் கடல் கடந்த நாடுகள் ஆதியனவற்றில் பேசப்படுந் தமிழ் மொழியிலும் இத்தகைய வேறுபாடுகள் உள்ளன. உய்த்துணர்ந்தால், பிரதேச எல்லைக்குள் அடங்கும் ஊர்களில் வாழ்பவர் கூட இவ்வித பல்வேறு மொழிப் பிறழ்வுகள் காணப்படுகின்றன

இலக்கண இலக்கியம் இயன்றிடு தமிழது

இறுக்க முடைய இயல்பது உடைத்து
உலகில் அம்மொழி உருவாங் காலத்

துள்ளது போல உருவிலும் ஒலியிலும்
சிலவணு தானுஞ் சிதறிடா வலுவின

சிவணும் மக்கள் செப்பிடு மொழியோ
வலமிட மாக வருமொலி தன்னை

வளைத்தும் நீட்டியும் வழுத்துவர் அசைத்தே 6622

ஆதலால் சொல்லின் அடியும் முடியு

மாகிய பகுதி அதுவிறு விகுதி

பேத முறுதலால் பெருகியும் குறைந்தும்

பேசினும் அவற்றின் பெய்யடி ஒலியது

சேத முறுத செம்மை உடைத்தே

செப்பும் வகையால் சிதறினும் மொழியோ

ஏதமில் பலவாய் இடத்துக் கிடமே

இயம்பும் பிரதேச இயல்மொழி யாமே

6623

ஆதி காலத்தில் இலக்கண மரபைப் பேணுபவர்கட்குப், பிரதேச மொழி பெரிய இடர்பாடுகளை விளைவித்தன. ஏற்கவும் தள்ளவும் முடியாத நிலையிற் தத்தளித்தனர். அதற்காக ஒரு விதி வகுத்தனர், போலி, மரூஉ என அவற்றிற் சிலவற்றிற்கு இலக்கண மதிப்பளித்தனர். ஆனால் மக்கள் தம் வாழ்க்கைக்கு

வளந்தரும் பல சொற்களை நாளுக்கு நாள் ஆக்கியும்
நடைமுறைப்படுத்திக்கொண்டும் இருந்தனர். இதை உவந்
தேற்றுக் கொள்ளாத மரபுத் தமிழ் மொழிக் காப்பாளர், இழி
சனர் வழக்கு, குறை மொழி, சேரி மொழி, கொச்சைப் பேச்சு,
நாட்டார் மொழி என்றெல்லாம் எள்ளித் தள்ளினர்.

மக்கள் மொழியாய் மலர்ந்த சொல்வளம்
மாணப் பெருக்க மதிப்பிடும் மதியுளார்
தக்க தல்லவாய்த் தரமது வகுத்துத்
தள்ளிட முடியாது தவித்து இலக்கண
மொக்கத் தகுந்த ஒருமதிப் பாக
ஒன்றிடு போலி உறமுற மருஉவு
எக்கல் வைத்து இயம்பிட லாணர்
எனினும் மக்கள் இயம்பிய சொற்களோ

6624

பெருக்கம் பொறுக்காப் பேரறி வாளர்
பிரதேச மொழியெனப் பெயரிட் டழைத்தும்
உருக்கெடு மிழிசனர் உரையுடன் குறைமொழி
உயர்விலா கொச்சை உரையில் சேரி
கருவுறு நாட்டார் கதைகள் என்றெல்லாம்
கழித்த போதினும் காலத் தேவை
ஒருவுற ஏற்று உயர்மதிப்பளித்து
உள்ளின இலக்கிய முறுவழக் களித்தே

6625

அவ்வண் இவைகள் இலக்கிப் படைப்பிற்கு ஒவ்வாதன
வெனக் கருதப்பட்டாலும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் பலர்
இவற்றை இலக்கியப் படைப்பிற்குப் பயன்படுத்தி, மண்
வாசனைச் சொற்கள், மலர்ச்சித் தமிழ் என மதிப்பளிக்க ஆரம்
பித்தனர். இவ்வாறு இலக்கிய எல்லைக்குட் புகுந்த பிரதேசச்
சொற்களும் தொழிற் களச் சொற்களுஞ் செய்யுள் நடையில்
சிறுபான்மையாகவும் உரை நடையிற் பெரும்பான்மையாகவும்
இலக்கியச் சொற்களாயின.

இவ்வாறு இலக்கியப் படைப்புக்கென ஏற்கப்பட்ட
சொற்களின் உபயோகம், பத்திரிகை உலகிலும் அதிகமாகப்
பயன்பட்டு வருவதுடன் தமிழ் இலக்கணத்தில தமிழியல்பு
காண்பார் இத்தகைய சொற்களை இப்போது தமிழ் அக
ராதிகளிற் தக்க பொருளுரைத்துச் தொகைத்தும்
வருகின்றனர். இதனால்; தமிழ்ச் சொற்களது வளம் பெருகி

வருகிறது. இத்தகைய தமிழியல்பு ஆய்வைத் தொடங்கி வைத்தவர் வீரமாமுனி அவர்களே என்பதில் தவறின்று. என்றாலும் இலக்கண நூல்களுக்கு உரை படைத்தவர்களும் விருத்தி உரை கண்டவர்களும் இதற்கு அத்திவாரம் இட்டனர் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

செய்யுள் நடையில் சிறிதள வாயினும்
செப்பிடு முரைநடை சிறந்தன அதனால்
பெய்திடும் மண்ணின் பெருவள வாசனை
பிறழ்விலா மலர்ச்சிப் பேறுடை தமிழென
உய்த்து உணர்ந்த உயரிரு பத்து
உருளுநாற் றுண்டில் உள்ளுற வாங்கி
செய்தனர் இலக்கியச் செம்மை செறித்து
செழித்தது இழிசனச் சேரித் தமிழே

6626

இவ்வண் ஏற்றதா மியற்தமிழ் வளர்ச்சி
இதமுற பத்திரி கையிசைத் திரைப்பட
செவ்வண் நாடகச் சேதிசொல் ஊடகம்
செயல்குறை மொழியெனும் சிந்தனை மறைய
அவ்வண் அகர வாதியில் இடம்பெறு
அரும்பொருள் கொண்ட அழகிய சொல்லாய்
கவ்வை யகற்றிய காரணி மொழியியல்
கண்டு தெளிந்த கவினுறு மலர்ச்சியே

6627

தொல்முதல் வீரியம் தொகைத்திடு இலக்கணந்
துலங்கிட உரைசெய் துணியுரை மற்று
சொல்வளந் தெளிக்கும் சுடர்விடு விருத்தி
சொற்றிடு வகையால் சுவைத்தமிழியலின்
பல்வகை உறுப்புகள் படரக் காணலாம்
பைந்தமிழ் மக்கள் பயிலுஞ் சொல்வளம்
நல்லியல் படையும் நடைமுறை கண்ட
நவமுனி தமிழியல் நயப்பினை அறிந்தார்

6628

இந்த வழி காட்டுதலே முனிவருக்குத் தமிழியல்பி உணர்வை ஏற்படுத்தியது. இதை காவிய நடைப்படுத்தவே இக்காவியத்தில் தமிழழகிப் பாத்திரம் புகுத்தப்பட்டது என்க. தமிழ் மொழிக்கு வரம்பிடுவது இலக்கணத்தின் பணி. இலக்கணத்திற்கு உட்படாத மொழி வளர்ச்சியை ஆய்ந்து தக்கதெனில் ஏற்றுக்கொள்ள வழிகளை வகுப்பது தமிழியல்

எனலாம். தமிழியல் உணர்வு ஏற்பட்டதாந்தான் இன்று பல தமிழ்ச் சொற்கள் இலக்கண வரம்பின் மதிப்புப் பெற்றன. இழிசனர் வழக்கென்ற நிலை மாறி மக்களின் பேச்சு வழக்கின் மதிப்பிம் பயனும் மேம்பட்டது. தமிழுணர்வு என்றால் தமிழ் மொழியிலும், தமிழ் இனத்தின் மேலும் ஏற்படும் பற்றென்பது பொருளல்ல. தமிழ் மொழி, தமிழ் இனம், தமிழ் வாழ்வியல் ஆத்யவற்றின் முதன்மையாந் தனிமை, தொன்மையாம் பெருமை என்பவற்றை மதித்தல், அவற்றின் தோற்றத்திற்கான அடிப்படை மூலகத்தை அடையாளங் காணல், அவை அழியாது காத்தல், புதிய மரபுகள், பழக்க வழக்கங்கள், மொழி வளர்ச்சி ஆத்யவற்றின் இயல்புகளையும் காலத்திற்கேற்ற அவசியங்களையும் உணர்ந்து அவைகளை ஆய்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளல் மூலம் புதியன புகுத்தல் என்பதே ஆகும்.

காவியம் இதற்கு கவின்தமிழ் அழகியென்
காரணப் பெயரது காண்டது மக்கள்
நாவினிற் பிறந்த நால்வகைச் சொற்கள்
நலமுற ஏற்றிட நவிலும் தமிழியல்
மேவிய முறையில் முயன்று இலக்கண
மேன்மை உறவே மிளிரும் வீரமா
ஒவிய முனிவர் உணர்ந்த தமிழின்
உயர்வுறு தொன்னூல் உரைத்ததா லென்னே 6629

தமிழுணர் வென்பதன் தகுபொருள் தமிழ்மொழி
தமிழினப் பற்றெனல் தவறதே யாகும்
தமிழ்மொழி தனக்கு தகையுற வரம்பு
தானிடல் இலக்கணந் தானெனும் பணியே
தமிழ்இன மக்கள் தன்னினங் காக்க
தம்மனத் துணிவு தாங்கலு மன்று
அமிழ்தென அதனின் அழிவுறு அழகை
ஆய்ந்து தெளிவதே அருந்தமிழ் உணர்வாம் 6629

தமிழினத் தொன்மை தமிழ்மொழித் தனிமை
தமிழதன் இனிமை தாய்மொழி ஆகி
அமிழதை ஊட்டலால் ஆம்களை மொழிகள்
அன்னவர் வாழ்க்கையில் அமைவுவுறு பேச்சில்
குமிழிடு ஒலிச்சொல் குறிப்புறு சொல்வளம்
குன்றிடா தோம்பிக் குரன்வழி உயிர்ப்பு

உமிழ்தரு உயர்வு உற்றிடு காலம்

உணர்தலே என்று உள்ளலே தகுமே

6630

தொன்னூல் எடுத்துத் துலக்கு மிலக்கண

தோதறு படைப்பைத் துய்ப்போர் அதனில்
மின்னிடு மிலக்கண மிளிர்விலும் மேலாய்

மிகைத்து நிற்பது மேதகு முனிவர்
உன்னி உணர்ந்து உரைத்த தமிழியல்

உள்ளும் வழியை உடைத்த தென்பது
முன்னுரை யாகும் முறையினில் உள்ளே

முடைந்த பொருட்கள் முத்து களாமே

6631

இடத்துக் கிடமாய் எங்ஙனு மலைந்து

இயற்தமிழ் வார்த்தை இயம்பிடல் கேட்டுத்
திடமது கலங்கத் திட்பமாய் ஆய்ந்து

தேர்ந்த மொழியியற் தெளிவால் மரபு
கடவா நிலையில் கணித்த நூலதே

கணித்த தொன்னூற் கணியெனப் படுமே
குடமுனி அகத்தியர் குவித்த வழியில

குருமுனி தைரியர் கொடையின் நூலே

6632

305 வது அங்கம் முடிவுறும்

306. தொன்னூல் பொதுப் பார்வை

தொன்னூலின் படைப்புக் காலம்

வீரமா முனிவர் தமிழின் வியத்தகு மேன்மை கண்டு
சாரமாந் தமிழென் னமுதைச் சந்ததம் மாந்தி யதனில்
ஆரமா மியற்கை மொழியென் அமைப்பின் நுணுக்கந் தேர்ந்து
சேரவே தமிழின் இயல்பிற் செந்தமிழ் செம்மை செய்தார் 6633

தமிழதன் இலக்கணங் கூறுந் தகையினாற் பன்நூல் சொல்லுந்
தமிழெனும் அழகி சொன்ன தமிழதை உணர்ந்து வாவென்
அமிழ்துரை அகத்தி லேந்தி ஆயிரத் தெழுநூற் றுமுப்பான்
இமிழுறு ஆண்டில் தொன்னூல் இயற்றிட லானார் மாதே 34

தொன்னூற் சூத்திரத் தொகை.

எழுத்துடன் சொல்லும் பொருளும் எழிலுறு அணியும் யாப்பும்
வழுவிலாத் தமிழைப் பயிலும் வரம்பதி காரம் வகுத்து
பழுதற மூன்று நூறு பகர்ந்திடு மெழுபான் செய்யுள்
சுழுவின் தாகச் செய்த முசூத்திரம் தொன்னூற் பண்பே
6635

எழுத்ததிகாரம் இயம்புவது

எழுத்ததி காரம் தன்னில் எழுத்தியல் வகுப்பு விகாரம்
வழுத்திடு முப்பத் தெட்டு வரைசூத் திரங்கள் அடங்கும்
அழுத்தொலி சொல்லின் தன்மை அறைந்திடு அதிகா ரத்தே
ஒழுகுறு நூற்றி ஒன்று உயர்தரு சூத்திர முமுண்டே 6636

சொல்லதிகாரஞ் சொல்வது

சொல்ல திகாரந் தன்னிற் சொற்பொது வியல் பதத்தின்
நல்லியல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் நயமுறு உரிச்சொல் இயலென்
எல்லை சொல்லென் இயல்கள் இலக்கணம் வகுத்து உள்ளே
சொல்லியல் தன்னில் பொதுவாய்ச் சுருக்கமாகச் சொல்லி வைத்தார்
6637

பெயரியல் இடையே பகுபதம் பேதமாம் வேற்றுமை கூட்டு
நயமுறு வினாவும் தொகைநிலை நவின்றிடு தொடர்மொழி ஆதிச்
செயலுரை வினைச்சொல் வியலிற் செறிவுறு முற்று ஏவல்
வியங்கோ ளெச்சம் இரண்டு வினைக்குறிப் பைந்தா மென்னே
6638

பொருளதிகாரம் புகல்வது

மூன்றாம் பகுதியாய் பொருளென் முனையும் அதிகா ரஞ்சொல்
தோன்றைம் பத்தேழ் சூத்திரத் தொகையில் பதிகம் காரணம்
ஊன்றுறு தொகையுந் துணிவும் உரிமை இடம்பண் புசாதி
சேன்றிரு பற்றுதல் வடிவு சீருருறு ஒழுக்கம் சொற்றிடுமே 6639

யாப்பதிகாரம் பகர்வது

உரிமை என்னும் உறுப்புகள் உடைத்தாய் காலம் மரபு
அரியவாம் மாற்றங் கொண்டே அமைந்ததாய் இலங்க யாப்போ
பெரியவாம் தொண்ணூற் றென்பதாப் பெப்புறு சூத்திரம் பேசும்
தெரியசை சீர்தனை அடிதொடை தெளித்திடு பாவுறுப் பியலும் 40

செய்யுள் இயலாய் வெண்பா சேராசி ரியப்பா வஞ்சி
மெய்யறு மருட்பா மிலக்கணம் மற்றும்பா வினவெண் டுறையும்
தெய்வ ஆசிரியங் கலித்துறை தெளிவஞ் சிதாழிசை விருத்தம்
பெய்திடு இலக்கணம் மற்று பிறகவி மரபிய லென்னே 6641

அணியதிகாரம் அறைவது

ஐந்தாம் அதிகா ரமணி அலங்கா ரமதிலே சொற்பொருள்
பைந்துறு இரண்டு இயலாய்ப் பகுத்து அறுபத் தொன்பான்
மைந்துறு சூத்திர மாற்று நிலையணி சொல்மிக் கணிசொல்
நைத்துறு எஞ்சலும் ஒப்புரை நவிலப் பொருளணி நவின்றிடுமே
6642

தொன்னூல் படைத்தற்காங் காரணம்

இத்தகை நறுந்தமிழ் இலக்கண மொன்றை
இயற்றுதற் குள்ளம் ஏவிய காரணம்
முத்தமிழ் மீது முனிவர்தாங் கொண்ட
முனைப்பும் அதனின் முதிர்வும் இயற்கை
வித்தெனும் தோற்றம் விரிவு வினைவதால்
வித்தக அறிவின் விளக்காய் விளங்கும்
தத்துவங் கொண்ட தமிழ்மொழி என்ற
தரமதை மாந்திய தமிழ்மென் றுனதே 6643

படைத்த தமிழின் பண்புறு சுவடியைப்
பாதத்தி லிட்டுப் பணிந்த காலை
கிடைத்தற் கரிதாய்க் கிளர்த்தி வாழ்த்துக்
கிளவி சொல்வாள் கேட்டு மகிழ்ந்து

மடைதிற வெள்ளம் மணலென நனைந்து
மலர்வேன் மனமென் மகிழ்வை மங்கை
துடைத்து எறிந்தளாய்த் தூயவா செவிமடு
தூயர மடைந்திடேல் சொல்வதற் கொன்றுள 6644

என்றவள் அன்று எடுத்துரை இயம்ப
ஈதெலாம் எந்தனின் இதயம் கவர்ந்தில
நன்றுதான் ஆயினும் நந்தமிழ் உணர்ந்ததன்
நயந்திடு முனிவனாய் நண்ணுக அப்போ
வென்றுவாய் எந்தனின் விழைவை என்றசொல்
விளைத்த விளைவதன் வெட்டாய்த் தொன்னூற்
குன்றதைப் படைத்ததிற் கூறிய முகவுரைக்
கூற்றதற் காணலாம் குருவுள கருத்தே 6445

மாமுனிவர் தெளிந்த தமிழ்

தமிழதின் உணர்வெதிற் தங்கி உள்ளது
தகைதரு இலக்கியந் தன்னிலா அல்லது
சிமிழெனச் சிந்திடாச் சிறப்புறு இலக்கணச்
செழிப்பிலா என்றெலாம் சிந்தித் தாய்ந்து
அமிழதாய் மனிதன் ஆதியில் ஒலித்தவோ
ரசையதே வளர்ந்து அதுவுரு கொண்டு
தமிழதாய் வளர்ந்த தகையதைத் தேர்ந்து
தமிழுய ரறிதலே தமிழுணர் வென்னா 6446

மாமுனி மலர்ந்த தொன்னூல் நுதலும் நோக்கு

உள்ளக் கிடக்கை உள்ளதே தொன்னூல்
உரைக்கும் முகவுரை உணர்த்துவ தறிக
தெள்ளு தமிழைத் தெளிந்து தேர
தென்பொதி முனிவர் திரட்டிய அகத்திய
உள்ளிய பொருள்வழி உரைத்த காப்பியம்
உறுத்திய இலக்கண முடைத்தாம் நன்னூல்
அள்ளிய வீரியம் அதன்வழி சோழியம்
அவற்றிடை மூத்தோர் அமைத்துப் புதைத்த 6447

நூல்நலம் விளக்க நுண்மை அறிய
நுகரற் கரிதாய் கலித்த போர்வை
மாலதாம் மொழிநடை மறைப்பில் இருந்து
மதித்தே உட்பொருள் மனதிடை மலர

ஞாலம் மதிக்கும் நந்தமிழ் எளிய

நடையில் உணர நல்கினன் தொன்னூல்
பாலதைக் கறந்து பருகிடத் துணிந்தேன்
பாலமு தென்னப் பாரோர்க் குரைத்தேன் 6448

முன்னோர் சொன்ன முறைதனைக் கடவேன்

முதிர்ந்த இலக்கண முறமை தள்ளிடேன்
பின்னர் தமிழ்தில் பிணைந்த பல்வளம்

பெருகும் சொல்வளம் பேசும் பிறழ்மொழி
இன்னவை தமிழின் இயல்பினிற் இசைந்து
எழில்பெற எண்ணி இசையாக் கருத்தை
உன்னி உந்திட உரைத்தனன் புதிதா
யுள்ளினேன் முதுநூல் உரைத்தவை உணரே 6449

காலம் விளைத்த விகற்பம் காட்டினேன்

கண்டனன் புறநடை ஆயினும் வழிநூல்
சாலதில் எனதோர் சரியாது நடத்தச்

சாற்றினன் அவைதாஞ் சாற்றிய விதிகளை
ஞால மாந்தர் நால்வரு மையமே அகற்றி

நன்கு உணரவும் நல்மொழி இயல்வழிச்
சீலமாம் நுட்பஞ் செறிந்திடத் தமிழின்

செம்மொழி இலக்கணம் செப்பினன் என்றுளார் 50

தமிழிலக்கணம் தமிழியல்

தமிழ்மொழி இலக்கணம் தமிழ்நெறி வழுவைத்

தடக்கி அடக்குந் தகைத்தாம் ஆணை
இலக்கணம் மொழியின் இயல்பதை முன்னோர்

இட்ட வரம்பது இழுக்குற வழக்கா
நலமுறக் காக்கும் நடையதை உடைத்தே

நாள்பட நாள்பட நானிலச் செழிப்பிற்
பலவகை வழியிற் பலுகுவ தறிந்து

பைந்தமிழ் மரபுறப் பதித்து மதித்தே 6451

தக்கதாம் புதியன தடையிலா தேற்கத்

தமிழியல் என்றிடு தகுதிசெய் நுட்பம்
மிக்குறக் கொண்டு மேலோர் மதிப்பின்

மிளிர்ந்து மேதினி மேம்பா டுறுமே
தக்க வழியிலோர் தகுந்த இலக்கணம்

தருவழி தொன்னூல் தந்திடு விதியில்

மக்கள் பேச்சு மரபுக் கிலக்கண

மறைபொருள் தெளிப்பது மாமுனி கருத்தே 6452

தமிழியல் என்பதன் தாற்பரியம்

தமிழியல் தினந்தினம் தமிழினைப் பேசிடுந்

தமிழ்மண் தன்னில் தளிர்விடும் புதிய

இமிழுள மரபுகள் இயல்புகள் சொற்கள்

இன்னவை தனது இயல்பினை ஆய்ந்து

சிமிழெனக் காக்குஞ் செந்தமிழ் இலக்கணம்

செலுத்தும் பண்பதைச் சிதையா வண்ணம்

தமியாந் தன்மை தகையறச் செதுக்கி

தமிழை வளர்த்திடும் தரத்தை உடைத்தாய் 6453

முன்றோர் மொழிந்த மொழிமுறை வரம்பினால்

முனைக்குந் தமிழ்விதை முட்டுற வண்ணம்

பின்னோர் அவற்றின் பேறும் பயனும்

பெற்றிடக் காத்துப் பேணி விறந்து

சொன்னயம் பொருள்நயச் சுவையுடன் கற்றவர்

சொற்றிடற் கேற்ற சுடரது படர

நன்னய விதிசெயும் நடைமுறை தனையே

நற்றமிழ் இயல்பென நவிலுதல் முறையே 6454

வாழ்க்கை நெறியில் வாய்மொழிப் பேச்சின்

வளர்ச்சியும் அதனால் வளருஞ் சொல்வளம்

தாழ்வற மொழியின் தனித்துவஞ் சிதையாத்

தரத்ததாய் வளர்ந்து தானே நடக்க

ஊழ்ஊழ் ஊழி உலகில் நிலைக்க

உறுதி வகுத்து உரைக்க வேண்டி

ஆழ்வுற ஆய்ந்து ஆன்றோர் மதிக்க

ஆக்கிடுங் கலையே அறிகுத தமிழியல் 6455

306 வது அங்கம் முடிவுறும்

307. முன்னூல்களும் தொன்னூலும்

எழுத்துப்பற்றிய கருத்து

எழுத்தின் இலக்கணம் வகுத்த காப்பியர்
இயல்புறக் கூற எழிதாய் உரைநடை
வழுத்தியோர் எட்டிலும் அதிகமாய் விரிக்க
வகுத்தநே மியேழும் நன்னூல் பன்னீர்
விழுதாய் பகுக்க வீரமா முனிவர்
விரிந்திடு ஒலியியல் விளக்கத் தடிப்படை
இழுக்கறத் தோற்றம் எழுத்தின் விரிவு
இயல்பறி விகார மென்பார் மூன்றே 6453

இலக்கண விளக்கத்தில் ஒரு இடி

ஐந்து எழுத்தால் ஆனதோர் பாடை
அதுதமிழ் என்று அறைந்த கொத்தின்
பைந்தமி முறியாச் சுவாமித் தேசிகர்
பதைக்க அவைதாம் பழுதாம் ஐந்து
செந்தமிழ்ச் சிறப்புச் சீரதும் சார்பைச்
செப்பிடு எண்வகை எழுத்துள என்பதால்
நைந்தது இத்தலி நாட்டவர் உரைத்த
நயமிகு தொன்னூல் நடையினால் என்னை 6454

எழுத்துரு மாற்றம் இயல்புற இயற்றினார்

மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிகையியல்
மிளிரும் எகர உகர இயற்கையும் அற்றே
உய்யும் விதியை உடைத்துப் புதிதாய்
உரைத்து நீடல் உறுப்புறச் சுழித்தல்
மெய்யுறு குறிலுக் இரண்டு புள்ளி
மிளிர இட்டு மேலோர் மெச்ச
செய்த மாற்றம் சிறிதும் வழுவில
செந்தமிழ் மரபாய்ச் செழித்ததைக் காணே 6455

புணர்ச்சி விகாரம் புகலும் இலக்கணப்
புதிதாய்த் தோன்றல் திரிதல் கெடுதல்
உணர்வதைத் திரிதல் அழிதல் திரட்டல்
உயிர்த்த ஆக்கமாய் உறுநிலை நான்கென

தணத்தி உரைத்த தமிழியல் நுட்பம்
 தந்தவர் தைரிய நாதத் தவமுனி
 உணர்வதில் தமிழின் உணர்வை அடைந்தமை
 உற்று நோக்கிடில் உள்ளங்கை நெல்லியே 6456

வடமொழி நுழைவால் வழிவாய்த் தோற்றிய
 வார்த்தை மரபு வழக்க பழக்க
 இடரதாற் தமிழின் இயல்பது திரியா
 திலக்கணம் என்ன இறையடி அடைய
 திடந்தரு வழிசொல் திருமுனி வகுத்த
 திகழ்ந்த தொன்னூல் திருமுறை இலக்கணப்
 படைப்பினில் பண்டைப் படைப்பியல் வகுத்த
 பாதையில் வேறு பட்டதைக் காண்பாம் 6457

தொன்னூற் பெருமை

வழிநா லாக வரைந்தவை அன்றி
 வழக்கில் மக்கள் வழக்கை ஆய்ந்து
 பிழிந்து எடுத்த பெற்றியும் பன்நூல்
 பேறுகள் தேர்ந்து பெற்ற முடிபுகள்
 அழிந்த பண்டை ஆதி நெறிகள்
 ஆகிய தெளிந்து ஆக்கிய தொன்னூல்
 வழியை ஆக்கி வகுத்தது என்பதை
 வையகம் ஏற்றிடில் வளர்ந்திடுந் தமிழே 6458

தொன்னூல் கற்பவர் தொடர்ந்து இலக்கணத்
 துறுகல் தன்னிற் துடைத்துத் தூயவாம்
 நன்மொழி காண்பர் நகரும் சூத்திரம்
 நவிலும் புதுமை நன்குணர் வோர்கள்
 இன்தமிழ் உணர்வர் என்று எண்ணிய
 இத்தலித் தவனார் இடையிடை பெய்த
 கன்னல் ஒத்த கருத்துகள் பலவாம்
 கற்றுத் தேர்ந்திடில் கனித்தமிழ் மாந்தலாம் 6459

பாடல் சான்ற இலக்கணம்

தனது கருத்தைத் தந்து சான்றுகள்
 தகையால் நிறுத்துந் தடயந் தன்னிலும்
 மனதைக் கவரும் மாண்புகள் காணலாம்
 மற்றதன் பாடல் சான்ற இயல்பெழ

முனமே தோன்றிய முத்தமிழ் இலக்கியம்
 மொழிந்தவை எடுத்த முதிர்வுறு தேர்ச்சிக்
 கனமே அவரது கவின்தமிழ் உணர்வைக்
 காட்டிடும் அகலெனக் காணலாம் நன்றே 6460

வினுவெழுத்துடன் வினாப் பெயர் தந்தார்

தொல்நூல் வினாவின் தோயெழுத் தென்று
 தொகுத்தார் ஆஏஓ தூய்முனி அத்துடன்
 நல்ல வினாப்பெயர் நட்பும் வகுத்தார்
 நயமுறு இலக்கண இலக்கியத் தோற்றம்
 வல்ல தமிழதின் வரம்புகள் கடந்த
 வழிகளில் இலக்கிய வழக்குகள் செறித்தார்
 சொல்லிடுங் கருத்தைச் சோர்விலா துரைக்கச்
 சுத்த சைவ புராணங்கள் கற்றார் 6461

உரைகல் தேடி ஊரெலாம் திரிந்தார்

உரைநடை வளர உறுதுணை யாக
 உரைத்த கருத்துகள் உளத்தைக் கவர்வன
 திரைகடல் கடந்து தென்தமிழ் நாட்டிற்
 திகழ்ந்த பிறமதந் திறமுறு பிறமொழி
 கரைபிற நாட்டுக் காளை தமிழினின்
 களக்க மற்ற கவினுறு உணர்வால்
 உரைத்த தொன்னூல் உடலதைப் படைத்து
 உயிரதை ஊட்ட உயர்ந்தோர் தம்முன் 6462

படைத்தார் அவர்கள் பார்த்து உவந்தார்
 பண்டிதர் அவற்றைப் பார்த்து மலங்கினர்
 தடைபல தோன்றினுந் தானதை உரைக்கத்
 தயங்கினர் தக்கோர் தவறுகள் பலப்பல
 மிடைந்தது என்றதை மிகைகபடச் சான்றுகள்
 மீட்டித் தெளிவு மேன்மை செய்தார்
 நடைமெலிந் தூர்பல நாடிப் பலரது
 நாவின் சொல்லால் நன்மதிப் புற்றார் 6463

இலக்கண முணர்ந்தோர் இலக்கியந் தெளிவார்
 இலக்கியங் கண்டபின் இலக்கணம் காண்பார்
 துலக்கிடு தமிழியல் தூய்மை தோய்வார்
 தொல்தமிழ் ஆலின் தூர்வோர் அறிவார்

நலமுறச் சொல்லும் நால்வகை தனிவும்
நலிவிலாத் தன்மை நல்கிடும் தொன்னூல்
பலமுள தென்று பரவச மாகிப்

பாவை அழகிமுன் படைக்கச் சென்றனர் 6464

தமிழ் மொழி ஒப்பீடு தமிழ் தலை நிமிர்ந்தது

இளமையிற் கற்ற இத்தலித் தவநெறி
இயற்றிடக் கற்ற இலத்தினென் முதுமொழி
அளவிலாச் செல்வம் ஆக்கிடத் திரைகடல்
அலைந்து பன்மொழி அறிந்தவர் பேசிடும்
வளமுள போர்த்து வளர்மொழி ரோமன்
வழங்கிடும் பிரஞ்சு வண்ண ஸ்பானிஸ்
புளகந் தருமொழி புகலவும் எழுதவும்
பொருள்தெரிந் துணரும் புலமை கொண்ட 6465

தையிய நாதர் தமிழதை அறிந்து
தமிழினில் உள்ள தனித்துவம் மிஞ்சி
வையிய முதுமொழி வண்ணமும் வனப்பும்
வளர்ந்த இயல்புறு வாயொலி அமைப்பில்
மையிருள் அகற்றிடும் மாண்பும் மனதெனும்
மறைவிலாத் தராசின் மதிப்பினிற் தூக்க
கையிய தமிழின் கனதியைக் கண்டார்
காதலி அழகியைக் காண விழைந்தார் 6466

307 வது அங்கம் முடிந்தது

308. உணர்ந்தனை உணர்ந்ததை உணர்த்துக

வீரமாமுனி பெற்ற தமிழுணர்வு

தமிழினை உணர்ந்தபின் தைரியா வருகெனத்
தமிழின் அழகியாள் தந்த வாய்மொழி
அமிழ்தெனக் கொண்டு அகன்ற மாமுனி
ஆய்ந்து உணர்ந்து ஆம்தமிழ் உணர்வதே
குமிழாய்க் குதிக்க கொண்ட முயற்சியால்
குரலெழு மோரொலி குவிப்பினால் வளர்ந்து
தமியாய் நிலைக்குந் தகைத்தால் முதிர்ந்ததே
தமிழெனக் கண்டதால் தமிழுணர் வுற்றார் 6467

தமிழுணர்வின் உந்தலே தொன்னூல்

அதன்வழி படைத்த அழகுத் தமிழின்
அமிர்த நடையை அவனியோர் அறிய
பதமுறு இலக்கணப் பனுவலாய்த் தொன்னூல்
படைத்ததைக் கரத்தில் பதுமமாய் ஏந்தி
வதனமே தமிழாய் வார்த்தையே தமிழாய்
வடிவமே தமிழாய் வழக்க பழக்கம்
இதமுற் தமிழாய் இயன்ற தமிழென்
இளமை அழகியின் இருகரம் பற்றவே 6468

வீரமா முனிவரின் வேட்கை

தக்க செயலதாய் தமிழியற் தொன்னூல்
தந்திட மகிழ்வாள் தவமுனி உந்தனை
செக்கச் சிவக்கச் சேர்த்து அணைத்துச்
செல்லமாய்ச் சிணுங்கிச் செந்தமிழ் மொழியெனப்
பக்கத் திருந்து பண்பல இசைப்பேன்
பரவசப் படுத்தப் பரிசமுந் தருவேன்
திக்கெலாம் புகழத் தேர்ந்திடு வதுவைத்
தேனதை வழங்கத் திருவுளங் கொள்வேன் 6469

என்பாள் என்றே இதயங் கதிக்க
எண்ணமே கொண்டு எகிறியே நடக்க

முன்னர் வலதுகால் முறைபட எடுத்து
முனிவர் வைத்து முகிழ்ந்த புன்னகைக்
கன்னிகள் மலரக் காவிசேர் துவர்நிறங்
கலந்த ஆடை கலைந்து குழைய
சென்னித் தலைப்பா சிலிர்த்து முறைக்கச்
செலவிற் திளைத்துச் சென்றனர் மாதே 6470

கூதற் காற்றே உன்னிலும் குளிர்வது தமிழ்
செல்லும் வழியிற் சிலிர்க்குங் காற்றுச்
சிந்துங் குளிரைச் சினந்து கேட்டனன்
மெல்ல வீசியும் மிகைபடு தமிழின்
மெதுமை உன்னிடம் மிளிர்ந்திடக் கண்டிலேன்
நல்ல குளிரதை நயந்துநீ பயில
நாடித் தமிழக நாட்டிடைத் தமிழைக்
கல்லெனக் கழறிக் காற்றினை எள்ளி
கடிது நடந்த காலையிற் கனல்மலை 6471

தனித்த தருவுக்குத் தைரியந் தந்தார்
கடுக்கத் தனித்துக் கனிதரு தனிமரம்
கதித்து நிற்பதைக் கண்ட தவமுனி
கொடுத்த நிழலிடை குறுகி அமர்ந்து
கொடுமை தனிமை கொடிதெனக் கலங்கேல்
எடுப்புறு தமிழ்மோழி இனிது தனிமையாய்
ஏழுல கெங்கும் இயன்று தமிழெனும்
வடுப்பேர் கொண்டு வளமுற வளர்ந்து
வழங்கிடு மின்பம் வழங்குக என்றார் 6472

மலர்த்தேன் தனிலுந் தமிழ்த் தேன் இனிது
வழியின் அருகில் வளர்ந்த புதரில்
வளைந்து மொய்க்கும் வண்ணத் திதனையே
விழிகொளக் கண்டு வீழ்ந்து வீழ்ந்து
விருப்புடன் தேனை விருந்தாய்க் கொள்வீர்
அழிவிலாத் தமிழென் அமுதினை அருந்தில்
ஆயுட் காலம் அதிகம் பெறுவீர்
செழிக்குந் தமிழ்சேர் சிந்தை தன்னில்
சிலையாய் ஆவீர் சிறகைத் தட்டுமே 6473

தாமரைப் பூவே தமிழ்போல் பொலிக

பொய்கை தன்னிற் பூத்த தாமரைப்

பூவைக் கண்டுநின் பொலிவோர் பொலிவோ
ஆய்விற் சங்கத் தாசனப் பலகை

அளித்த மதிப்புறு அருந்தமிழ் பாடலின்

தோய்ந்த இன்பத் தொன்மைப் பொலிவே

தொடர்ந்து கேட்டால் துவளா மலராய்த்

நோய்மை கெடாது நூறு ஆண்டுகள்

நாங்களின் வாழ்க்கை நோக்கது சிறக்குமே 6474

குயிலே தமிழிடம் இசை பயில்

என்றவர் மாங்குயில் இசைதனை மடுத்து

இதுவோர் இசையோ ஏழ்கூரந் தவழும்

மன்றிசைத் தமிழின் மரபிசை அறிவாய்

மனதின் உணர்வுகள் மலரும் உடலமும்

குன்றென உயர்ந்து குதாகலங் கொள்ளும்

குவலய மொழிகளுள் குறைவிலாத் தமிழிடைச்

சென்று பயில்க செந்தமிழ் போல

சிறந்த இன்னிசை சேர்த்துநீ கூவுக 6475

மதியே தமிழென குறைவிலாது நிறைக

வானத்தே மிதக்கும் மதிதனைப் பார்த்து

வளர்ந்து தேயும் மதியிலி நீபோய்

ஞானம் நல்கும் நந்தமிழ் கற்று

நலிவிலா தோங்கி நாள்தொறும் வளரும்

மோன நிலையதை முற்றிலுங் கற்றறி

முழுமதி நிலாவாய் முனைந்து தினமுங்

கானம் இசைக்குங் கதிபெற உனது

கனவெலாம் நனவாம் கடுகியெ சென்றிடு 6476

பாலை நிலமே பைந்தமிழிடம் தண்மை பெற்றிடு

கழறிய தைரியர் கைதனில் ஏந்திய

கவின்தமிழ் உணர்வை கண்டதால் படைத்த

மழலைத் தொன்னூல் மலரதைக காட்டி

மாய்க்கும் அனலில் மடியும் பாலை

நிழலிலா வெப்ப நிலையை பழித்து

நின்னெரி தணிக்கும் நீர்மை கொண்டது

குழலிசைத் தமிழென் குளிர்ந்த மொழியே
குமுறுத தவிரெனக் குறுமுனி நடந்தார் 6477
பலமிக்க கழுகே பைந்தமிழின் ஆயுளைப்பார்

பாலையின் மேலே வட்டமிட்டுப்
பறக்குங் கழுகுன் பல்லாயுள்
வேலைசூழ் குமரியை விழுங்குகோளின்
வினைதனில் இருந்து விடுவித்து
ஆலைபோல் வளர்ந்த தமிழ்வாழ்ந்த
ஆயுளில் அணுவின் அளவேனும்
ஞாலத்தின் வாழ்ந்திட வேண்டுமெனில்
நாடுக தமிழதை நல்கிடுவாள் 6478

அமுதுண்ணுத் தமிழின் அமரத்துவம்
தேவர் குலமே திரளமுதாற்
திரைநரை சாபிணித் தெருட்டின்றி
மூவரின் ஆயுள் முடிவிலாது
முதிர்ந்து இருப்பதாய் மொழிவீரேல்
பாவம் பிழைப்பீர் பைந்தமிழே
பண்டிருந் திற்றை வரைதமிழர்
நாவதில் வாழும் நல்லாயுள்
நல்லமு துண்டதால் நயந்ததுவோ 6479

கண்ணிற் கண்டு களித்தவற்றிற்
கன்னித் தமிழின் கனதிகளை
கண்டிலர் அதனால் கலிக்கின்ற
கவினார் தமிழாம் அழகிதனை
மண்ணின் எண்திசை சென்றலைந்து
மனதைத் தேற்றிட மாமுனிவர்
நண்ணிச் செல்ல நடைபயில
நலித்த இடைவெளி நகர்ந்ததுவே 6480

நெய்தல் நிலத்தில் தமிழ் இலக்கணம் கண்டார்
முதலில் நெய்தல் முனைநிலத்தில்
முத்தமிழ் இலக்கண முறைகண்டார்
சிதறும் கரையில் நண்டெழுத
செங்கால் நாரை பிழைதிருத்த
கதறும் கடலின் கலிப்பிலேசொல்
கட்டமைப் பதனைக் கேட்டறிந்தார்

நிதமும் களிக்கும் நெய்தல்நில

நெறியினில் இருதிணைப் பொருளறிந்தார்

6481

கடலைச் சூழ்ந்த கரைவரம்பில்

கவிசெய் யாப்பின் கட்டறிந்தார்

கடலின் அடியில் கவின்முத்து

கல்படர் பவள அணிகண்டார்

திடமாய் தமிழிற் திகழுமைந்து

தெள்ளிய இலக்கண உறுப்போர்ந்து

உடலங் கொண்ட தமிழென் அழகி

உருவங் காண ஊக்கமுற்றார்

6582

மருதத்தில் அகப்பொருட் துறை தேர்ந்தார்

நடந்தார் மருதத் திணைநிலத்தே

நல்ல அகப்பொருள் உறுப்பெல்லாம்

கிடந்தது களவியற் கழனியிலே

கிளர்ந்து முளைத்தே கதிர்விட்டு

நடந்தது நல்மணம் நல்குகபின்

நவமுறு தானிய நல்விளைவில்

படர்ந்தது ஊடற் பரத்தமைபென்

பாசியாய் ஒடுமே பார்க்குகவே

6483

பாலைச் சுரத்தில் தமிழின் தண்மை

வரண்ட பாலை வனத்தின்கண்

வாடும் பயிர்கள் வானமுதம்

திரண்ட மேகக் கொடையாலே

தெளிக்கும் குளிரால் மட்டுமல்ல

முரண்ட தசைகொள் மறவர்மனம்

முயங்கு மாதர் மொழிதமிழால்

அரண்டு அகலும் தண்ணென்ற

அழகுத் தமிழின் அசையாலே

6484

குறிஞ்சி காட்டிய நெடுங் கணக்கு

குறிலும் நெடிலும் கொள்தமிழ்போல்

குன்றும் மலையின் கொடுமுடியுஞ்

செறிந்து உயர்ந்த குறிஞ்சியிலே

செந்தமிழ் மொழியின் எழுத்தியலின்

அறிவை அறிந்தார் மூவினமாய்

அருவியும் ஆறும் இடிமுழக்கும்

நெறியுடன் ஒலிக்க நெடுங்கணக்கை
நெஞ்சில் நினைத்து கால்பதித்தார்

6485

முல்லை விளக்கிய புறப்பொருள்

முல்லை நிலத்தில் முதிர் சோலை
முதிர்ந்த கொன்றை குழலூதும்
மல்லர் களத்தில் காளை தம்மை
மடக்கிப் பிடித்த மறவினையே
கொல்லும் பகைவர் குறையகற்றக்
கொடும்போர்க் களத்திற் குதித்துயர்ந்து
வெல்லும் புறப்பொருள் விறந்திறத்தை
விரித்துத் தந்து விளக்கியதே

6486

கல்லின் பரவிலும் காடு கரம்பை
கடக்க முடியாக் கடியதர் தன்னிடத்தே
வல்லதாய் அலையும் வரிநரி சிங்கம்
வளைகை யானை வானரம் கரடி
புல்லடர் புதரில் புகுந்துறை அரவம்
பொல்லா விலங்கினம் போதரு அடவியில்
செல்லா நின்று சேரிடம் எதுவென
சிந்தை கலங்கி சென்றிடும் போதில்

6487

தமிழ்ப் புலவர் எதிர்ப்பு

சேரத் தமிழன் சிறுகண் சேந்தன்
சிற்றில் கண்டு சிறிதினைப் பாற
சாரவே முனிவரைக் கண்டு சினந்து
சற்று முறைத்துச் சங்கத் தமிழை
ஓரா துரைக்கும் உனைநான் கண்டு
உன்திறம் அறிய உன்னினேன் இன்று
வாரா வந்தாய் வழுநிறைத் தமிழில்
வாயைத் திறக்கும் வறிஞனே ஒருவினா

6488

கடாவுவேன் அதற்குக் காரண காரியம்
கருத்து விளக்கங் காட்டிட முடியுமோ
படாடோ பமமாய் பைந்தமிழ் மனிதனாய்ப்
பசுத்தோல் போர்த்த பறங்கியே என்றார்
திடமுள மாமுனி திருநிறை அறிஞ்
தெளிப்பேன் சொல்க தெளிவிலாப் பொருளெது

1783

மடமனங் கொண்டேன் மறைநெறி அன்றி
மலர்தமிழ் நெறிகளின் மலர்ச்சி அறியேன்

என்றலுஞ் சேந்தன் எள்ளி இத்தலி
இளைஞனே தொன்னூற் பெயரதில் புதிய
ஒன்று யிலக்கணம் இயற்றிய தாக
என்னிடம் பலரும் இயம்பினர் அவ்வண்
நன்றிலா இலக்கண நடைதமிழ் உளவோ
நலிவெதைக் கண்டாய் நவநூல் படைக்க
ஒன்றிய காரணம் உரையென மாமுனி
ஓரா யிரமே உளதென உரைத்தார்

எதிர்ப்பை எதிர்த்து எதிருரை புகன்றார்

ஒருகலச் சோற்றுள் ஒருஅவிழ் பதமாய்
ஒன்றினை உரைப்பேன் உற்றுநீ கேட்க
தருவெனத் தமிழின் தகைசொல் லிலக்கண
தகுநா லெல்லாம் தந்திடு வேற்றுமை
வுருவுகள் முதலாம் வேற்றுமைக் கில்லை
உணர்க வதுபெயர் வேற்றுமை உருபை
பெரிதும் ஏற்றிடா பெரியோர் முடிபே
பெரும இதுபிழை பெய்யுரை அன்றோ

என்றலும் சேந்தன் என்கிறி எழுந்து
இதுதான் மரபும் இலக்கண விதியுமாம்
குன்றிய பிழையெனல் குறையிலை என்பதோ
கூறுக என்றிடக் குருமுனி சிரித்து
நன்றுரை செய்தனை நலிவோ கேட்குதி
நாட்டவர் சொல்லும் நன்மொழி அறிகிலை
ஒன்றிடு மக்கள் உணர்வதே மகேசன்
உணர்வென உலகோர் உரைத்த வழியில்

மொழி வளர்ச்சியில் மக்களின் பங்களிப்பு

மக்களே மொழியைப் பேசுவோர் அதனின்
மன்னரும் அவரே மறுப்புகள் உளதோ
தக்கோர் எவரும் தமிழ்ச்சொல் செய்து
தமிழருக் களிக்குந் தகையிலர் ஆனால்
மிக்க கவனமாய் மிகைபடா தவற்றை
மேவிக காப்பதில் மேம்பட நிற்பர்

திக்கெலாம் மக்கள் தினந்தினம் புதுச்சொல்
திரைத்துப் படைத்துத் திரட்டுவர் வளமே 6493

செய்தொழிற் போதிற் செப்பிடும் களச்சொல்
சேர்வதால் தமிழ்வளம் செழிப்பது வழக்கம்
பெய்திடுஞ் சொற்கள் பிரதேச மொழியாம்
பேறுறும் அதனைப் பெரிது படுத்தார்
பொய்ச்சொல் என்று புறமே தள்ளிப்
போயினும் அதன்நிறை பொங்கி வளர்ந்து
மெய்ச்சொல் லாவதை மேலோர் தள்ளார்
மெதுவாய் அதனை மேம்படச் செய்வார் 6494

இவ்வழி நானும் இகத்தோர் பேசும்
இயற்தமிழ் சொல்வழி இலக்கணம் கண்டேன்
செவ்வழி எழுவாய் செறிந்திடா துருபெனச்
செப்பிடும் முன்னூல் செறிவே ஆயினும்
அவ்வழி விட்டு ஆனவன் ஆனதாம்
ஆகிய உருவினால் அறைவது காண்க
உவ்வழி ஏற்று உரைநடை காக்க
உரைத்தனன் தொன்னூல் உள்ளாக என்றார் 6495

சொல்வினா நிலமதைச் சொற்றிடு மக்கள்
சுயமுறு வாய்மொழிச் சோர்வுள தாயினும்
கல்லார் மொழியாய்க் கழிப்பினுங் கற்றோர்
காதைத் தாண்டிக் கருத்தில் நிலைத்துச்
சொல்வளம் என்று சுவைத்துக் கொள்வர்
சுத்தி கரித்த சொற்களாய் நிலைக்க
வல்ல இலக்கணம் வழிசெய வேண்டி
வகுத்தனன் தொன்னூல் வழக்கதை ஏற்க 6496

எதிர்த்தவர் ஏற்று ஏற்புரை பகர்ந்தார்
என்றலுஞ் சேந்தன் இளமுனி உந்தன்
இயல்மொழித் தத்துவம் எனக்குப் புரிந்தது
நன்றே செய்தனை நாங்களோ தமிழின்
நலத்தையே பார்த்தோம நாணிலந் தன்னில்
ஒன்றிடும் வளர்ச்சி உணர்ந்திலோ மதனால்
உரைப்பதை வழுவென உதறினோம் அவற்றை
என்றமே தமிழாய் ஏற்றிலோம் நீரோ
எழிற்தமிழ் ழாக்க இயன்றது மாண்பே 6497

1785

நாட்கள் வருடமாய் நகர்வதாய் நலிந்து
 நாலா திசையும் நடந்து இளைத்து
 வேட்கை கொண்ட விண்ணுதி தாரகை
 வீழ்த்து வளர்ந்த வியனுல வழகியாய்
 ஆட்சி புரியும் அருந்தமிழ் அணங்கினை
 அடைதற் கியலா அவலந் தோன்றவே
 காட்சியிற் காண்பவை யாவும் அவளது
 கவினென மயங்கிக் கலங்கி அலைந்தனன் 6498

அருக சமயத்தினருக்கு கடவுட் தன்மை உணர்த்தியது
 அலையும் வழியில் அருகர் உறையும்
 அரமம் கண்டதும் ஆங்கவர் சென்றார்
 நிலையிலா வாழ்க்கையில் நிலைத்து வாழ்ந்திடு
 நீர்மை கொண்ட நிகண்டர் கண்டு
 உலைந்து இவ்வழி ஊர்ந்த காரணம்
 உரைக்குக என்ன உயர்முனி களித்து
 தலைத்த காரணந் தமிழின் அழகியாள்
 தகையைக் கண்டு தனது உளத்தே 6499

தன் உள்ளக் கிடக்கையை உரைத்தல்
 உயிர்த்துணைக் காதலி உருவமாய்ப் பதித்து
 உரைவளஞ் செய்யுள் உறுவளம் செறித்து
 பயில்வழி அவளின் பண்பினில் திளைத்துப்
 பாவை மேற்கொள் பாசம் பந்தமாய்ப் படரக்
 குயிலிசை கோதைக் கூடலை வேட்டேன்
 குறையற எந்தன் குலங்குணங் கண்டு
 தயிரிய நாதா தமிழினை உணர்ந்து
 தகையறி அதன்பின் தருகுவன் தயவே 6500

காதல் தகிக்கக் கன்னியின் விருப்பம்
 கவையற முடிக்கக் கருதி இராப்பகல்
 நோதலுஞ் சாதலும் நோக்கா தியன்று
 நுண்ணிதாய் ஆய்ந்து நூலிதைப் படைத்தேன்
 பாதத்தில் வைத்துப் பரிசமே போடப்
 பைந்தமிழ் அழகியைப் பார்க்கவே இவ்வழி
 வேதனை நோக்கா விரைகிறேன் உங்களின்
 விழிகள் கண்டதோ கழறுக என்றார் 6501

அருகர்கள் அருவருத்து உரைத்தல்

உரைத்தவை செவியில் ஊற்றிய அனலாய்

உணர்ந்து வெறித்து உயர்முனி என்கிறாய்
நிரைத்த தவநெறி நீர்மை இதுவோ

நிணமும் மணமும் நிலமும் பொன்னும்
கரைத்த துறவறம் காவிப் போர்வைக்

கவினதன் மதிப்பை காற்றிலே விட்டாய்
சிரைத்த தலையிலே சிறுதுணி சுற்றிச்

சிரிக்க வைத்த சீமைத் துறவியே

6502

இறையென ஒன்றை இல்லாப் பொருளை

இருப்பதாய்ச் சொல்லி இகத்தை மயக்கி
மறையெனக் கடவுள் மலர்ந்ததாய் எதையோ

மறைத்து மொழியும் மாய்கை கொண்டனை
கறைபடு கன்னியர் காதல் என்வலைக்

கட்டினில் வீழ்ந்தனை கலங்கி அவளின்
உறைவிடந் தேடி ஊரெலாம் ஊர்வதால்

உலர்வதைக் கேவல மென்றுநீ உணர்ந்திலை 6503

கடவுள் என்று கதைசொலித் திரியும்

கண்ணிலே காமம் கதிக்கவோர் கன்னி
இடமும் பிடித்தாள் என்பது வெட்கமே

இவ்வுரை கேட்டால் இகமே சிரிக்குமே
மடமுள புத்திகொள் மாமுனி என்னும்

மதிப்பை இழந்தனை மறைந்திடு நின்றிடி
தடமே இன்றித் தரையினிற் புதைப்பார்

தவநிலை இதுவல தவநென அறியே

6504

இறையென ஒன்றை இல்லாப் பொருளை

இருப்பதாய்ச் சொல்லி இகத்தை மயக்கி
மறையெனக் கடவுள் மலர்ந்ததாய் எதையோ

மறைத்து மொழியும் மாய்கை கொண்டனை
கறைபடக் கன்னியர் காதல் என்வலைக்

கட்டினில் வீழ்ந்து கலங்கி அவளுறை
உறைவிடந் தேடி ஊரெலாம் ஊர்ந்து

உலர்வதைக் கேவல மென்றுநீ உணர்ந்திலை 6505

எள்ளி நகைத்து இடித்து உரைத்து

இகழ்ந்நு தூற்ற இளமுனி இறையை

1787

உள்ளி மனதில் இரங்கி உண்மை

உணரார் இவர்க்கு உரைப்பது எதுவெனத்
தள்ளி அகலல் தக்கது அலவிவர்

தற்பரன் மாண்பைத் தானே அறியாப்
பிள்ளைத் தனத்தைப் போக்கலே தக்கதாய்ப்
பேசுவேன் என்று பிரியாது நின்று

6506

தன் மதம் நிறுத்தத் தக்கவை பகர்ந்தார்
உணர்ந்துளேன் யாவும் உயிர்த்தன என்றால்

உயிர்க்கக் காரணம் ஒன்று உள்ளது
தணந்திடு ஏதது தாரணி தோன்றத்
தகையுள காரணி தலைகொள வேண்டும்
புணர்தரு காரணி புரிதொழில் ஆற்றப்

புனைந்திடு கருத்தா பொருந்துற வேண்டும்
இணங்குறு கருத்தா இயற்றுதல் இன்றேல்
எதுதான் உலகில் இயங்கிடும் சொலுமே

6507

கடவுட் தத்துவம்

ஆகுவ தெல்லாம் அழியினும் அழிந்தவை

ஆகியே உலகில் அதனிடம் நிரப்பும்
சாகுவ செத்தும் சராசரம் நிலைக்கும்

சக்தி உள்ளதைச் சாற்றலே மறையாம்
போகுவ போகப் பொருந்துவ நிலைக்க

புனைதரு சக்தியைப் போற்றுதும் இறையாய்
வாகுற நினைத்து வழங்கிடும் ஏகனே

வணங்கற் குரிய வான்பொரு ளென்போம் 6508

எவ்வண் நீவிர் இகத்தினிற் பிறந்திர்

எதற்காய் பிறந்திர் என்பயன் காண்பீர்
இவ்வண் வாழ எவ்வலி உம்மை

இயக்கும் என்பதை எண்ணியே பாடும்
அவ்வண் நம்மை ஆக்கிக் காத்து

அழிக்கும் சக்தியை ஆண்டவன் என்பது
எவ்வண் தவறே இல்லா தெவ்வண்

இருந்திடும் என்பதை எடுத்துரை செயுமே 6509

இருக்கும் பொருளை இல்லை என்பீர்

எப்படித் துணிந்திர் இல்லை என்ன
உருவிலி யாக உள்ள சக்தி

உலகுடன் கொண்ட உறவே இறையாம்

கருவில் உயிராய்க் ககனக் காற்றாய்
கடலில் நீராய் கனலில் எரியாய்
பெருகிடு தரையிற் பெயர்விலா நிலமாய்
பிறழாக் கருத்தாப் பெயரே கடவுள் 6510

என்றுரை செய்திடு மெனையோ காழுகன்
என்றிநீர் எள்ளிய இருள்மன மக்காள்
ஒன்றுநான் உரைப்பேன் உடலதன் நசையே
ஒறுப்பதற் குரியதாம் ஊறுசெய் காமம்
என்றுமே நானும் இத்தசை இன்பம்
எள்ளித தள்ளி இயல்பவன் அறிக
நன்றினும் ஒருவகை நசையும் உள்ளதே
நல்மனத் தோடு நண்ணிடு முள்ளமே 6511

உள்ளம் உவக்கும் உணர்வில் ஒன்றிய
உயர்மொழி தமிழை உருவகப் படுத்தி
வெள்ளைத் தாமரை வீணை வாணியாய்
விரும்பி மனதில் வேட்கைத் தாபம்
கொள்வது போலக் குவலய மொழிகளுள்
கொள்ளை இன்பங் கொடுக்குந் தமிழ்மொழி
கள்ளவிர் கன்னியாக் கருதிக் காதற்
கருத்துறல் தவறெனல் கறையென ஓரீர் 6512

ஆங்கிருந்து அகன்றமுனி அதிதாரம் நடந்தினைத்து
அரியதமிழ் அழகியவள் ஆரணங்கைக் கண்டிலனாய்
ஏங்கியிரங் கெத்திசையும் ஏற்றமுறு மலைகடந்து
எல்லைமிகு முல்லைநில இயல்களையும் இரைந்தலைகள்
ஒங்குகின்ற நெய்தல்நில ஓரமாக ஒதுங்கிவந்தும்
ஊடலுடன் கூடல்செயும் ஒண்கழனி மருதத்தின்
தேங்கிடுபோர் கண்டஞ்சி தேகமதை காந்துகின்ற
தெவ்வண்ணசேர் பாலையிலுந் தேடியவர் தேய்ந்திட்டார் 6513

புத்த தர்மம் காக்கும் பௌத்தர்கள்

பயில்தமிழின் பள்ளியிலே பாவைதனைக் கண்டிலரார்
பாவலரின் உறைவிடத்தில் பார்த்தலைந்து பதைத்தவராய்
குயிலிசைக்குங் கூடல்களில் கோதைகுரல் கேட்டிலராய்
கும்மியடி குமர்குழாத்தில் குரவையிடும் மங்கையர்போல்
மயிலாடும் மன்றுகளில் மங்கைமறைந் தாளேவென்
மயக்கமுற்று கண்துழாவ மதமுற்ற தோழ்துவழ

தயிரியரும் தத்தளித்துத் தடுமாறி மனந்தளர்ந்து
தடம்பிரண்டு பௌத்தபிக்கு தங்குதலம் தானடைந்தார் 6514

துவராடை அனிந்தபல தூயவர்கள் உலாவுகின்ற
தூபிசேர் விகாரத்தில் துறவிவீர மாமுனிவர்
தவருகப் புகுந்ததனைத் தவநெறியார் கண்டுவந்து
தக்கஉப சாரமிட்டுத் தளர்வகற்றி விசாரித்தார்
உபசாரம் ஏற்றமுனி உள்ளதெல்லாம் தானுரைக்க
உன்னிப்பாய் கேட்டறிந்தார் உறுத்தலுடன் தவமுனியே
அபசாரம் தவநெறிக்கு ஆற்றுகிறாய் அழகிதன்மேல்
ஆசையுற்று அலைகின்றாய் அவமானம் இதுதகுமோ 6515

இளம்வயதில் உண்டாகும் இச்சைகளை எடுத்தெறிந்து
இல்லறத்தின் மணக்காற்று எமையண்டா மனத்துணிவில்
அளவற்ற தவம்புரியும் அராமங்களே உறைவிடமாய்
ஆயுள்வரை துறவிகளாய் அடங்கியுள்ள எங்களிடம்
உளமுவுக்க உண்டுடுத்து உறவாட பெண்தேடி
உலகெல்லாம் அலைகின்ற உந்தனுக்கு மதியிலையோ
தளர்கின்ற மனங்கொண்ட தறுதலையும் இவ்வாறு
தானுரையான் எழுந்திங்கே தரியாது செல்லென்றார் 6516

தன்னுரை தவறுரை அல்ல தக்க உரையே

எள்ளிநகை யாடியவர் எழுந்திருந்து பிக்குகளை
என்மொழியைத் தவருக எடுத்துப்பொருள் இயம்புகின்றீர்
கள்ளவிழிக் கூந்தலுடைக் கன்னியல்ல என்மனதில்
காதலியாய் நிலைத்தமகள் கன்னித்தமிழ்க் கணிரசத்தை
உள்ளமதில் ஊற்றுகின்ற உயர்தமிழென் இயல்மொழியே
உலகத்தின் மத்தியிலே உள்ளஇடம் இத்தலியென்
வெள்ளைநிற மாந்தர்வாழ் வேறிடத்துப் பிறந்திட்டநான்
வேதனருள் சொல்வதற்கு விழைந்திங்கே வந்துற்றேன் 6517

என்றவுரை கேட்டபிக்கு இயேசுவொவன் வேந்தனெங்கள்
ஏற்றமுறு புத்தர்போல் இயல்போதம் சாற்றுகின்ற
கன்றுகளா நீங்களென்று கழறுவதைச் செவிமடுத்து
கர்த்தர்தான் எம்மிறைவன் கடைத்தேறி அவர்பதத்தை
நன்றடைய வழிகாட்டும் நாதனை இயேசுவென்பார்
நாம்வணங்கும் கடவுளல்லர் நற்புத்தர் பொற்கடவுள்
ஒன்றாத ஒருவரந்தோ உலகதனின் பாவமதை
ஒருவராகச் சுமைசிலுவை உய்விக்கும் இரட்சகரே 6518

கடவுளல்லார் என்றுரைக்கக் கனல்பறக்க மடமகனே
 கழறுகின்ற கடவுள்யார் கருணையுடன் உயிரோம்பி
 திடங்கொண்ட தர்மமதே தெய்வமென்ப தறிகிலையோ
 திசையெங்கும் பரவியுள்ள திகழ்பெளத்தக் கொள்கையிலே
 மடமுண்டா எனவுறுத்த மாமுனிவர் நகைபூத்து
 மடங்களிலே உறைந்தாலும் மக்களுடன் பவவாழ்க்கை
 அடக்கியவர் பரமபதம் அடைவதற்கும் ஆண்டவரின்
 அருள்பெறவும் வழிகாட்டும் ஆன்மீகக் குருநாங்கள் 6519

அலகிலா உலகை ஆக்கிக் காக்கும் அதி சக்தி

உலகமது எதனாலே உருவான தெதனாலே
 உருளுகின்ற உயிர்களெல்லாம் உருவாவ தெதனாலே
 நலங்கொண்டு வாழ்கின்ற நயமெதனால் அதையெல்லாம்
 நந்தருமம் தந்திடுமோ நாதமில்லா ஒலியென்ன
 பலமுள்ள நாதனிலாப் பாரென்ன பயந்திடுமோ
 பண்டென்று சொலவியலாப் படைப்பெல்லாம் படைத்தளித்து
 குலங்குலமாய்க் காலமெல்லாங் குவலயத்தைக் காக்குமெட்டுக்
 குணத்தானே கடவுளென்னும் குறைவற்ற நிறைபொருளே 20

தருமத்தால் உயிரோம்பத் தருமத்தாற் கொல்லாமை
 தகைசெயலாம் ஒருயிரைத் தருமந்தான் தந்திடுமோ
 கருமத்தால் மட்டன்று காட்சியினால் தோன்றுகின்ற
 ககனமுடன் நீர்நிலம் கனல்காற்றென் பஞ்சபூதந்
 தருமத்தால் இயல்வதாமோ தானிவற்றை உருவாக்கித்
 தந்தளித்துக் காக்கின்ற தலையாய அச்சக்தி
 தருமமெனச் சொல்லாமோ தவநெறியீர் அதோர்செயலே
 தற்பரனே செயலாற்றுந் தலைவரென அறிகுகவே 6521

எனவோதி வழிநடந்நு எங்குளாள் என்னழகி
 எங்கேநான் கண்டிடுவேன் எனக்கலங்கிச் செல்வழியில்
 கனமான கல்தடுக்கக் கடியமுள் தாள்துளைக்கக்
 கடிக்கின்ற சிற்றுயிர்கள் காந்தசையைப் பதம்பார்க்க
 வனமதிலே மறைந்தலைந்து மரணத்தை விளைக்கின்ற
 மாவினங்கள் பயமுட்ட மணற்கூட்டில் கொப்பளிக்க
 மனதிலுள்ள எண்ணமெல்லாம் மறைந்தவொரு கனவாக
 மாறிடுமோ என வாடி மாய்ந்துவழி கடந்திட்டார் 6522

நடந்திட்ட தூரமதோ நவில்வதற்கு முடியாத
 நற்காதம் அலைந்திட்ட நால்திசையும் அளவற்ற

இடமாகும் நாட்கள் பல இற்றிற்று நகர்வருடம்
எண்ணிலவாய் ஆனதனால் இனிமேலே இயலாதெனத்
திடமற்றுத் தெருவோரந் தியக்கமுற்ற காலையிலே
திசைதாவும் கோபுரத்துத் திருக்கோயில் வாசலண்டை
அடரோசைப் பண்ணுடனே அந்தணர்கள் ஒதிவர
அப்பக்கஞ் செவிமடுத்தார் அவரிவரைக் கண்டார்கள் 6523

சைவமத அறிஞர் தக்கவரவேற்புத் தந்தனர்

ஆயாசம் அகற்றுதற் கறுசுவைகொள் உணவீந்து
ஆறவிட்டு கதைகேட்க அகத்திலுள்ள பொருளெல்லாம்
தாயாரின் மடியிடத்தே தலைவைத்த மைந்தனன்ன
தமிழினிமை படச்சொல்லித் தமிழழகி எனும்பெண்ணுள்
காயமல்ல கனிரசத்துக் கருத்துதிக்கும் உள்ளமதால்
கவர்ந்திழுத்த காதலினால் கவல்கின்றேன் கண்டடைய
நாயனைய அலைச்சலுற்று நாடெல்லாம் நடந்தினைத்தேன்
நல்லவர்காள் கண்டரேல் நவிலுமென விறைஞ்சிட்டார் 6524

தமிழறியா அயல்நாட்டுத் தவமுனிவன் தமிழ்தேர்ந்து
தமிழ்மொழியை உருவகித்த தையலென மனதுறுத்தி
தமிழ்வளர்ச்சித் தகையறிந்து தக்கதனை ஏற்றதனைத்
தமிழாக்க எத்தனிக்குந் தரமுடைய தொன்னூலை
அமிழ்தாக அகத்தியத்தின் ஆய்வாக தொல்காப்புத்
தமிழாக நன்னூலார் தந்ததமிழ் இலக்கணத்தின்
இமிழ்தொடராய் இல்லாத இலக்கணத்து இயல்வளர்ச்சி
எடுத்தோதும் விதியாக இருப்பதனைப் பார்த்தார்கள் 6525

இத்தலியிற் பிறந்தொருவன் இங்குவந்து எமக்கிவ்வண்
எங்கள்மொழி உணர்த்துவது எமையெள்ளல் போலன்றோ
முத்தமிழ்க்கு இலக்கணநூல் முனிவர்களே தந்திட்ட
முன்வழியில் தைரியரும் மொழிந்துரைத்த தொன்னூலின்
தத்துவங்கள் துன்னாசி தருவழியின் நூலன்று
தமிழினத்தார் நாளாந்தம் தாம்பேசுந் தமிழ்நடையின்
புத்துருவச் சொல்தேர்ந்து புதிதாகச் சேர்த்தமுறை
புனைந்தெடுத்த இலக்கணநூற் புத்தமுதின் அமைப்புடைத்தே

அகத்தியநூல் படைத்துப்பல் லாயிரம் வருடப்பின்
ஆகியதே காப்பியமாம் அதன்பின்பல் ஆண்டுகள்தாஞ்
செகத்திறுத்த பின்நன்னூல் செழித்தெழிந்த பின்னர்தமிழ்
செல்வமெனுஞ் சொல்வளந்தான் சேர்ந்தபல ஆயிரமே

தகவுடைத்தாம் மக்களமனந் தான்பிறந்த இனியசொற்கள்
நல்லதென உணராதார் நாட்டாரின் கொச்சைமொழி
பகர்தற்கு அன்றிமற்றுப் பனுவலுக்கு ஏற்புடைய
பண்புள்ள தல்லவெனப் பாராது தள்ளிவைத்தார் 6527

தமிழ்மொழிக்குப் புது இலக்கணம் வேண்டும்

பகுத்தறிந்து மதிப்பளித்து பனுவலிலே இடமளித்த
பண்டிதரே எனவாழ்த்திப் பரமபதப் பாதைதனை
தொகுத்துரைக்க வந்தவுந்தன் தொடர்பணிக்கு இங்குள்ள
தொல்தமிழர் சமயத்தார் தொல்லைகளைத் தந்ததுண்டோ
செகுத்ததுண்டோ செப்புமெனச் செந்தமிழின் சிறப்பமைய
சிவசமயம் உலகிலொரு செயற்கைமத மல்லவியல்
பகுத்தறிவின் பயனான பண்டைமதம் அம்மதத்தில்
பரத்தினது இயல்புகளும் பரவாசப் பேற்றினதும் 6528

தரமுரைப்ப தல்லாது தாரணியில் வாழ்ந்திறந்து
பரமேக வேண்டும்பல பரனுவக்கும் பணிபுரிந்து
நரருள்ளே தெய்வமென நன்மதிப்பு தானடைய
நானிலத்தின் வள்ளுவனார் நவின்றிட்ட நாற்பொருளை
கூர்ந்துசொல் முப்பாலின் கருத்துகட்குக் கருப்பொருளாய்
கடவுளெனும் தனித்துவத்தின் கருணைமிகு தத்துவமாய்
மரபுடைய சைவமத மாண்பதற்கு மகாதேவ
மலர்சக்தி தனைவணங்கும் மக்கள்மதம் சைவமதே 6529

வீரமாமுனி தெளிந்த தமிழர் மதத் தத்துவம்

அன்பதுவே சிவமென்றும் அதன்மாண்புச் சைவநீதி
அகிலமெலாம் பரப்பிடவும் அவனிமக்கள் அனைவருமே
இன்புடைய கேளீரென இயம்புநனி நாகரீக
இயல்புடையார் இறையொன்றே இகத்திலுள்ள குலமெல்லாம்
ஒன்றென்றே ஒம்புகின்ற உயர்குணங்கள் கொண்டதென
ஓர்ந்தறிந்த தெளிவதனால் ஒண்பொருளை அடைவதற்கு
நன்றோதும் நாடென்று நான்வந்தேன் நாளெல்லாம்
நாதனருள் பெறவேண்டி நாமுணரும் அனுபவத்தை 6530

பரப்பிடவே வந்தநான் மனந்தளர்ந்தேன் சைவமதன்
மறையுரையும் திருவினையாடல் மாண்புகளுஞ் சிவனடியார்
சிரந்தாழ்த்த வரமுயர்ந்த சீர்பெரிய புராணமதும்
சேய்நிலையில் துதிபாடுஞ் செந்தமிழ்சேர் தேவார

வரம்வேண்டும் பாமுறையும் வாழ்க்கையதன் வழக்கலினால்
வந்தவினை போக்குதற்கு வருந்திச்சொல் திருப்புகழுங்
கரங்கொடுக்கக் கடவுள்வழி கடைத்தேற மெய்கண்ட
கருத்துகளை நான்கற்றுக் கடவுள்மத முணர்ந்திட்டேன் 6531

கிறிஸ்துவத்தின் கருத்தோங்கக் கிறிஸ்துவின்முன் பல்லாழி
கிழக்கினிலே தமிழ்மக்கள் கிரியையிலா வழிபாட்டின்
அறிவழியில் அனுபவித்த ஆதிமதம் ஓரிறையை
அருள்வேண்டும் மரபழிய ஆரியர்தம் கொண்டுவந்த
வறிதான வைணவத்தின் வழிபாடும் பலதெய்வ
வணக்கநெறி புகுத்தியதால் வருணங்களும் குலப்பிறப்பும்
செறிந்ததனால் சிவன்மதமே செத்தழியச் சேர்ந்தபல
செம்மையிலாத் தேவர்களுஞ் சேர்ந்தஇந்து மதமான 6532

கிறித்துவத்தில் இல்லாத கடவுள் வழி

தென்னாடுடை சிவனெல்லாத் திசைநாடும் போற்றுகின்ற
தேவனாகும் என்றுரைக்குந் தேன்மதமே சைவமென்னும்
பொன்மொழியில் பொதிந்துள்ள பொருள்சுட்டும் ஓரிறையைப்
போற்றுகின்ற போக்கினிலே புகுந்துறையும் பலகடவுளர்
புன்வழக்கைப் போற்றுவதைப் பொருதமனம்கொண்டவன்நான்
புத்தமதம் சைனமெனப் புறந்தள்ளும் கடவுள்தனை
என்மதம்போல் அகத்துடைத்தாய் ஏற்றமதந் தனிற்சிறந்த
ஏகதெய்வச் சைவமதத் தின்றுள்ள நிலையறிந்தேன் 6533

ஓரிறை வணக்கம் பலவிறை வணக்கமானதென்

இத்தலியில் இறைநியமம் ஏற்றிடற்காய் இகத்திலுள்ள
எலாமதத்தை அறிவதற்காய் ஏற்றபல நூலிலுள்ள
தத்துவங்கள் படித்தறிந்த தருணத்தில் தற்பரனை
தலைவணங்கா மதமறிந்தேன் தமிழர்மதம் ஒன்றேயிறைச்
சத்துவத்தில் பிறந்ததொரு தக்கபகுத் தறிவுடைய
சமயயெனத் தேர்ந்ததையும் சார்ந்தபல இறைவணக்கப்
பித்துளதை அறிந்ததற்காம் புறநடையைக் கண்டடைய
பெருவுள்ளம் கொண்டதனால் புகக்கேனித் தமிழகத்தை 6534

சைவமதத் தோற்றம்

ஆதியிலே மனிதஇனம் ஆண்டாண்டு அனுபவிக்க
ஆக்குவன அதையளித்தல் அழித்தபின்னர் ஆக்குவதும்
வேதியல்சார் புவியியல்கொள் விண்ணியலின் வெப்பமதை
விரித்தளிக்கு மனல்நீரால் வீசுகின்ற காற்றினாலே

பாதிக்குங் கருமமதைப் பகுத்தறிந்த முடிவதனால்
பாருள்ளார் வாழ்க்கைக்குப் பரிதியெனும் ஞாயிற்றின்
சோதிதரு சுடர்ச்சூட்டை தொழுவதுவே நன்றியெனச்
சொற்றியதே தமிழர்தமின் சுயசமயத் தோற்றமெனே 6535

கடவுள் மதத் தோற்றம்

சூரியனும் பிரபஞ்சச் சிழற்சியிலே அதுசிதற
சுடர்ப்பிழம்பில் ஒன்றேதான் சுற்றலக மெனவோர்ந்த
காரியத்தால் கனல்படைத்த கர்த்தாவென ஒருவரவர்
கடவுளெனத் துணிவுற்றுக் கதித்ததுவே கடவுள்மதம்
பாரினர்க்குப் பலநலனும் பகுத்தறிவும் பகுத்தளிக்கும்
பரமனவர் ஒருவனெனும் பண்படைந்த பின்னரவர்
நேரியரும் நிர்மலனும் நேரினிலே காணுதற்கு
நிலையில்லா நிலைகொண்ட நிமலனெனும் நெறியாலே 6536

வாழும் நிலத்திற்கேற்ற வணக்கமுறை வழுவியதெவ்வண்

மாயோன்மே வுலகாடு மதிசேயோ னுறைவரையும்
மருதத்தினில் இந்திரனார் மணல்செறிநெய் தலில்வருணன்
ஆயநலம்பல அளிக்கின்ற அரும்பொருளை ஆதிமுதல்
ஆண்டவராய் ஆக்கியதாய் அமைந்தமுறை ஆனதிறை
சாயலெனத் தொழுதேத்தி வந்தாலும் பிறபுலத்தார்
சார்தமது இறையொடு சமயஞ்சார் வழியன்றி
நேயமுறார் வணங்கிடார்கள் நிலமுறையும் இறைப்பொருளை
நீடுமனங் கொள்வதுவே நெறியாகும் எனநிலைத்தார் 6537

அத்தகைய தமிழரிடை ஐந்நிலத்தின் இறைவணக்கம்
ஆக்கிரமித் தொன்றான அதிசயத்தை ஆய்வதற்கே
முத்தமிழ்சேர் நாடடைந்தேன் முதிர்வுடைய தொல்மதமோ
முந்தியது பிறமதத்தின் முறைகளுக்கு முதறிவுத்
தத்துவத்தை இன்றிங்கு தான்காணென் அதையுணர்த்தும்
தகைச்செயலை முன்னெடுக்கத் தமிழ்ப்படித்தேன் அத்தமிழின்
பித்ததனால் இவ்வாறு பிறபுலத்தில் அலைந்துலைந்து
பின்தொடர்ந்தேன் தமிழழகிப் பெண்ணவளை அறிவீரோ 38

சைவ நெறியார் தைரியரைப் பாராட்டினர்

ஒன்றெங்கள் தெய்வமெனு முண்மைதனை உணர்த்திவைத்தாய்
ஒட்டியுள்ள பிறதெய்வ ஒன்றமை தகர்த்தெறிய
என்றெங்கள் மனிதர்களின் இதயந்தான் ஏக்கமுறும்
என்றாலும் தமிழ்ப்புலவர் எவரேனுந் துணிந்திடாத

தொன்னூலில் தமிழ்வளர்க்கும் தூயவிதி நல்கிட்டாய்
தொடரட்டும் நிற்பணிதான் தொலைதூரம் அனைந்தாலும்
வென்றிடுவாய் நின்வேட்கை வெற்றியுறும் நின்காதல்
வேண்டினோம் இறையருளை வேதமுனி செல்கவென்றார் 6539

அவ்வாசி பெற்றமுனி அழகிதனைக் காணவழி
அடைவதற்காய்ச் செல்பாதை அழகுவயல் அருகினிலே
கவ்வுதென்றற் காற்றூதக் கண்ணிறுக்கித் துயில்கையிலே
காதிடையே ஏதோவொலிக் கலக்கலது புகக்கண்டார்
எவ்வணிவ் ஒலியெழுந்த எங்கிருந்து பரவுவதோ
என்றெழுந்து பார்க்கையிலே எதிரெழுந்த மருதநிழற்
செவ்வண்டை தனிற்சிறுவர் செறிகுழுவைக் கண்டயர்ந்தார்
செம்மலராய் அவரங்கு சிரித்தோடி வினையாடல் 6540

நல்லதமிழ் வளர்க்கும் நானாயத் தமிழின் ஒலி

கண்டவர்பால் சென்றங்கு கழறுமொழி புரியாராய்க்
காதுறுத்திக் கருத்தறியக் கனமுயற்சி செய்திடினும்
தொண்டரவர் பொருளறியாத் தொல்லையுறத் தொடர்ந்துபல
தொல்மொழியின் ஒலியோடு தொட்டிசைத்து ஒப்பிட்டும்
கண்டிலரே அவர்பேச்சின் கருதுபொருள் அதனாலே
காலமெல்லாம் கற்றமொழி கைதராது எனவோய்ந்தார்
அண்டையிலே ஒருருவம் அசைவாடிக் கொல்லென்று
அதரமவிழ் சிரிப்பொலிதான் அள்ளதனைத் தொட்டதுவே 6541

தமிழழகியைத் தவமுனி கண்டார்

இத்தலியின் முத்தமிழா எவ்வணுளாய் யெனும்வார்த்தை
இசைப்பதனைக் கேட்டமுனி எலாத்திசையுங் கண்ணளக்க
உத்தமியாய் உள்ளத்தே உறைந்திட்ட தமிழழகி
உளத்திலல்ல தன்முன்னே உலவுவதைக் கண்ணுற்றார்
மெத்தமனந் திணறுகிறாய் மென்மலராம் குழந்தைகுழாம்
மேவுகின்ற மழலைமொழி மிடையொலிக்குள் மொழிப்பிறப்புத்
தத்துவமே உண்டதனைத் தானுணராத் தவறுணர்க
தவழொலியே நாளடைவில் தமிழாகும் அறிகிலையோ 6542

என்றுரைக்க முனியோர்ந்து இன்தமிழே என்னழகி
இதையுணர்ந்தே தொன்னூலை இயற்றிட்டேன் எடுத்தாய்ந்து
என்பணியை ஏற்கவென இருகரத்தால் நூலேந்தி
இளந்தளிராங் கரத்திடையே இருடியவர் வைக்கவதை

உன்னிப்பாய்ப் பார்த்தறிந்து உண்மையிலே பெருமுயற்சி
 உளமதிலே தமிழுணர்ந்து ஓரொலியால் இயன்றெழுந்த
 தொன்மொழியின் வளர்ச்சியதைத் தொகுத்தறிஞர் தூயதென
 தோய்ந்திடுவர் மனவுவந்தேன் தூயமுனி நீவாழ்க 6543

தைரியர்க்குத் தயவீந்த தமிழழகி

அகமகிழ்ந்து அழகிகரத் தணைவுதனக் கிட்டிற்றென
 ஆகாயம் பூமியென ஆனந்தமே கொண்டுதுள்ள
 மகவதனின் ஆடல்கண் டகங்களிக்கு அன்லையென
 மனஞ்சிலிர்த்து மாமுனியே மறத்தமிழர் பயில்மொழியில்
 தகவதனைத் தாரணிக்குத் தந்ததினால் தமிழறியுந்
 தாரணியை உருவாக்கித் தந்தவுந்தன் பணிபெரிதே
 செகத்தவர்கள் உனைமனதிற் செறிப்பார்கள் அவ்வுயர்வே
 செந்தமிழின் அழியாத செல்வனென ஆக்கிடுமே 6544

ஆனாலுமே நான்வேட்ட அளவுக்குத் தமிழுணர்ந்தாய்
 அவ்வுணர்வைப் பிறருணர ஆக்கியவித் தொன்னூலால்
 தேனான தமிழுணர்வை தெளிவுசெய்யத் தமிழினத்தார்
 திசையெட்டும் பல்காலந் திகழ்வதற்கு உயர்வான
 கோனாகத் தமிழ்செய்து கொணர்கநான் உன்னகத்தில்
 கொண்டபெரும் விழைவதனைக் குவலயத்தில் நிறைவுசெய்வேன்
 மானாள்நான் உன்வாழ்வில் மறையாத இடங்கொண்டு
 மாநிலமே உள்ளவரை மாட்சிசெய்வேன் என்றிசைத்தாள் 45

மனந் தளர்ந்த மாமுனி

இடிகேட்ட நாகமென இடிந்தமன மாமுனிவன்
 இதயத்தின் தைரியங்கள் இழந்துமழை காணாத
 செடியாக வாடியதைச் செப்புதற்கு இயலாதே
 செல்காலம் இரவுபகல் செந்தமிழை ஆய்ந்தாய்ந்து
 படிப்படியாய்த் தமிழுணர்வின் பாங்கறிந்து வந்ததனை
 பாராது தள்ளிவைத்துப் பள்ளியிலே ஆசிரியன்
 தடியெடித்து மாணவர்க்குத் தவறுணர்த்தல் போலெனது
 தமிழிணர்வைந் தள்ளியதால் தானயர்ந்து தளர்ந்ததனைக் 46

கண்ணுற்ற கனிமொழியாள் கன்னிதமிழ் அழகியவள்
 கவன்றிடவே வேண்டாமுனைக் காதலிக்கும் பெருந்தவத்தைப்
 பெண்ணுற்ற பேரூலே பெருமித்துப் போனேனே
 பெறற்கரிய இலக்கணத்தைப் பெய்தெந்தன் மனங்குளிர

மண்ணுலகில் அளித்ததுபொல் மலர்தமிழைக் காவியமாய்
மங்கையென் கரந்தருக மாதவனே என்மனதில்
எண்ணடங்கா இடமுயர்த்தி ஏற்றிடுவேன் அதன்பின்னர்
என்னவாய் ஆகுவைநீ ஏமாற்ற எண்ணமுறேல் 6547

மனந்தேறிச் சென்றார்

என்றவுரை செவிபாய இன்பரச மெனமாந்தி
இளந்தளிர் இனுஞ்சிலநாள் என்மனதில் இதையேற்று
நன்றென்று நீநவில நானதனால் உளம்மகிழ
நல்லதொரு இலக்கியத்தை நயமுறவே படைத்தளிக்கச்
சென்றுநான் வருதுமெனச் செப்பிமனம் கையசைத்து
செல்லும்வழி நடையினிலே சிந்தைபடக் காப்பியத்தை
முன்றுரைத்தோர் கைக்கொண்ட முறைப்படியே முத்தமிழில்
முயன்றுசெயும் வழிபற்றி முன்னெடுத்துச் சென்றனரே 6548

308 வது அங்கம் முடிவுறும்;

வீரமா முனிவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்கள்

ஐரோப்பாக் கண்டத்திலிருந்து தமிழகம் வந்து, தமிழறிவு பெற்றவர்கள் அநேகர் தமிழர் நெஞ்சங்களில் உள்ளனர். தமிழில் நூல்களைப் படைத்தவர்களும் பலர் தமிழ் மொழி வரலாற்றில் இடம்பெற்று உள்ளனர். தமிழிற் சிறந்த இலக்கியங்களை ஆங்கிலம், இலத்தின், போர்ச்சிக் கேயம், பிரஞ்சு ஆகிய ஐரோப்பிய மொழிகளில் படைத்து உலகிற்கு அறிமுகஞ் செய்த எண்ணற்றவர் கடல் கடந்த நாட்டு இதயங்களில் அமர்ந்துள்ளார்.

இவர்களுடைய பணியிலும் பார்க்க இத்தலி நாட்டவரான வீரமா முனிவர் தமிழ் மொழிக்குச் செய்த அளப் பருஞ் சேவையை தமிழுலகம் என்றும் மறக்காது. அவ்வண்மறப்பினும், அவர் உருவாக்கிய ஊ. ஏ. டீ ஆகிய தமிழ் வரிவடிவங்கள், தமிழ் மொழி உலகில் உள்ளவரை, அவரது தமிழ்ப் பணியை நினைவூட்டிக் கொண்டே இருக்கும். அவர் தமிழ் மொழி மீது கொண்ட பற்றை மட்டுமன்றி அம்மொழியில் அவர்கண்ட மேம்பாட்டையும் விரித்து உரைக்கும் நோக்குடன் இந்தக் காண்டத்திற் பல நிகழ்கள புகுத்தப்பட்டாலும் அவை அவரது துறவற வாழ்க்கைக்கு இடையூறு தரும் நோக்கத்தோடு புகுத்தப்பட்டனவல்ல.

அத்தகைய கற்பனைகள் அவரது சிறப்பை மேலுஞ் சிறப்பிக்கும் நோக்குடன் புகுத்தப்பட்ட கட்டுக்குள் அடங்கிய கற்பனையே. எனவே இந்தக் காண்டத்தில் உள்ள வாழ்க்கை அவரது நிழல் வாழ்க்கை என்றே பலருக்குத் தோன்றும். அத்தகையோர் அவரது நிச வாழ்க்கையை அறியத் தக்கதாக இந்தப் பகுதியில் பல தகவல்கள் கூறும் நூல்கள், ஆய்வுகள், கட்டுரைகள், சிறப்பு மலர்கள் ஆகியவற்றின் விபரங்கள் தரப்படுகின்றன.

ஆசிரியர்

அ) வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள்;

1. தமிழ்த் தொண்டர் வீரமா முனிவர் ஜே.ஜி, சுந்தரம்.தமிழ் இலக்கியக கழகம். தூத்துக்குடி , 1950, 6 + 11 பக்கங்கள்

3. தமிழ் வளர்த்த தைரிய நாதர் என்னும் வீரமா முனிவர்; பண்டாரம் நம்பியார், ஜெயகுமாரி ஸ்டோர்ஸ், நாகர்கோவில், பதிப்புகள் 1955, 1968, 1970, 188 பக்கங்கள்

4. வீரமா முனிவர்; ஆ. மாரிமுத்து. வள்ளுவர் பண்ணை, 19 - 2. மெயின் ரோடு, .ஐ. டி.நகர் 1970, 78 பக்கங்கள்

5. வீரமா முனிவர் கலம்பகம் துரை சுந்தர மூர்த்தி (எழில் வண்ணன்) தமிழ் இலக்கியக் கழகம், திருச்சி 1971 28 + 48 ப

6. வீரமாமுனிவர் சரித்திரம்; அ.முத்துசாமிபிள்ளை

7. நாட்டுக்கு உழைத்த நல்லவர் - வீரமாமுனிவர் பூவண்ணன் பழனியப்பா பிரதர்ஸ், 1976, 39 பக்கங்கள்.

ஆ) சிறப்பு மலர்கள்;

1. சுவாமி வீரமா முனிவர் நினைவு மலர் - கத்தோலிக்க சேவா சங்கம்; நல்லாகுளம், மதுரை. 1944, 82 பக்கங்கள்

2. வித்தகர் வீரமா முனிவர் சிறப்பு மலர் மூன்றாம் நூற்றாண்டு நிறைவு நினைவு விழா பானையங்கோட்டை 1977

இ) ஆய்வுகள்;

தமிழ் நூல் விவர அட்டவணை தொகுதி 1; பகுதி 1

மு. சண்முகம் பதிப்பு - 1961 , 327 பக்கங்கள்

ஈ) திறனாய்வு விவரணக் கட்டுரைகள்

1. தமிழ் உரை நடையும் வீரமா முனிவரும்

2. மறு மலர்ச்சி - பிரான்சிஸ் முறியிஸ், அமுத நிலையம், ஏப்ரல் - 1961, 42 - 45ம் பக்கங்கள்

3. தித்திக்கும் தேம்பாவணி 8 வது கருத்தரங்கு ஆய்வுக் கோவை 1. பாவளன் அரசு; மைசூர் இந்திய மொழிகள் மைய நிறுவனம் சார்பு வெளியீடு 1976, 426 - 430 பக்கங்கள்

4. திருக்குறளும் தேம்பாவணியும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்; ரம்போலா மாஸ்கரெனஸ் ; ஒற்றுமை நிலையம் தி,நகர், சென்னை 1966, 115 - 132ம் பக்கங்கள்

5. தேம்பாவணி (கட்டுரை) மணியும் அணியும்; ஆர். எல். ஆரோக்கியம்பிள்ளை, ஐ.பொனிபாஸ் : தமிழ் இலக்கியக் கழகம். தூத்துக்குடி; 1959, 1961, 1962, , 53 + 111 பக்கங்கள்

6. தேம்பாவணியில் உவமையின் பங்கு;

7. ஆய்வுத் தொகை 2. சா.மேரி புஷ்பராணி, கேரளப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைப் பழைய மாணவர் மன்ற ஆண்டு வெளியீடு. தொகுப்பு; டாக்டர் ச.வே. சுப்பிரமணியம் 1974, 68 - 74ம் பக்கங்கள்.

8. தொன்னூல் விளக்கம் கட்டுரைகள்; இலக்கண வரலாறு; சோம இளவரசன் தொல்காப்பியர் நூலகம்; 107. கனகசபை நகர், சிதம்பரம், 1963, 206 - 208ம் பக்கங்கள்

9. தொன்னூல் விளக்கம் - நுண் மதிப்பு - இலக்கண ஆய்வுக் கட்டுரைகள்; டாக்டர் ச.வே. சுப்பிரமணியன். அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம், 1974. 209 - 218 பக்கங்கள்

10. தொன்னூல் விளக்கம் - விளக்கவியல் - இலக்கணமும் சொல்லடைவும்; ஏ.ஜெ. காட்வின் முதுகலைத் தேர்வுப் பொருட் கட்டுரை கேரள பல்கலைக் கழகம், 1973 78 + 255 பக்கங்கள்

வீரமா முனிவர்;

அ). கிறிஸ்தவமுந் தமிழும் ; மயிலை சீனி வேங்கடசாமி கழகம் 1936, 1971, 74 ஐ 87 வது பக்கங்கள்

ஆ). கிறிஸ்தவத் தமிழ்த் தொண்டர்; எஸ்.ஆர்.சுப்பிரமணியபிள்ளை - பப்ளிசர்ஸ், திருநெல்வேலி ஐங்ஷன். 1947. 88.- 99 பக்கங்கள்.

இ). தமிழ்ப் பணி; ஆ.குருசாமி ஐயர்; தமிழ் நாடு நூற்பதிப்பகம் இலிங்காயத்தார் தெரு, உறையூர் திருச்சி. 1960, 88 - 99 பக்கங்கள்

ஈ). தமிழ் மறுமலர்ச்சி; சே.ச. பிரான்சிஸ் முராயிஸ். அமுத நிலையம் பிரைவேட் லிமிட்டெட் தேனாம்பேட்டை சென்னை. 1961 - 34 - 41 பக்கங்கள்.

உ). கிறிஸ்தவத் தமிழ்த் தொண்டர்கள்; ரம்போலா மாஸ்கரேன்ஸ், தமிழ் இலக்கியக் கழகம், 1972 , 81 - 96 பக்கங்கள்.

11. வீரமா முனிவரின் கொடுந் தமிழ் நடை, உரை நடைத் திறன்; சூ. சோசுபு சுந்தரராசு, எழிலரசுப் பதிப்பகம், 7. தேவரேலாகத் தெரு, பாளையங் கோட்டை . 1973, 59 + பக்கங்கள்

12. வீரமா முனிவர் நாடு; கரந்தைக் கட்டுரை வெள்ளி விழா நினைவு மலர். ரா.பிசேதுப்பிள்ளை கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் தஞ்சை 1938 , 31 - 35 பக்கங்கள்..

உ) அவரது நூல் ஆக்கங்கள் (அகராதிகள்)

1. சதுரகராதி

அ). சென்னை சங்கம் 1823, 399 பக்கங்கள்

ஆ) சென்னை பப்பிளிக் இன்ஸ்டரக்சன் பிரஸ் 1860, 6 + 506 பக்க

ஊ) இலக்கண நூல்கள்

தொன்னூல் விளக்கம் (மூலமும் உரையும்) ஜி.மெக்கன்சி காபன் ஐயர்; அர்ச் சூசையப்பர் அச்சுக் கூடம் சென்னை; 1891 ; 8- 268 பக்கங்கள்.

எ) இலக்கிய நூல்கள் (செய்யுள் நடை)

1. அர்ச் கித்தேரி அம்மாள் அம்மாளை அ). ஜே.ஜி.சுந்தரம் உரை, நொபிலி பிரஸ் - மதுரை 1947, 10 - 114 பக்கங்கள் ஆ). இறைக் குருவனார் உரை - கழகப் பதிப்பு 1972, 14 -151 பக்கங்கள்

2. திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் மூலமும் உரையும்; அரு ளப்ப முதலியார் உரை - தத்துவபோதினி அச்சுக் கூடம் சென்னை - 19872, 12+ 124 பக்கங்கள்

3. திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்,

2. அன்னை அமுங்கல் அந்தாதி,

3. தேம்பாவணியிற் பாடல்கள்

4. வண்ணம்,

5. வாமன் சரித்திரம்,

6. வீரமா முனிவர் சரித்திரம் அடங்கிய திரட்டு- அப்பாவிப் பிள்ளை, ஞானாதிக்கம் பிள்ளை பதிப்பு , 1843, 103 பக்கங்கள்

ஏ. தேம்பாவணி

1. தேம்பாவணிக் கிர்த்தனை; பு. ஆரோக்கியநாதர், பதிப்பு; பு.ஞானாதிநாயகர் ; சென் னோசப் ஆர்ப்பெனஜ் அச்சுக் கூடம் செங்கற்பட்டு, 1863, 1931, 16 + 240 பக்கங்கள்

2. தேம்பாவணிச் செல்வம் புலவர் செந்துறை முத்து. சேகர் பதிப்பகம், போஸ்ட் ஆபீஸ் தெரு சென்னை 1965, 117 பக்கங்கள்

3 .தேம்பாவணிச் சொற் பொழிவுகள், தமிழ் இலக்கியக் கழகம், 1960, 22 + 138

4. தேம்பா மாலை (தேம்பாவணி தொகுப்பு;) புதுவை சன்ம விராக்கினி மாதா கோயில் அச்சுக்கூடம் 243 பக்கங்கள்
5. தேம்பாவணி (சுருக்கம் வி. மரிய அந்தோணி (உரை) தமிழ் இலக்கியக் கழகம் 1960, 653 பக்கங்கள்
6. தேம்பாவணி 1, 2, 3ம் காண்டங்கள்
அ) புதுவை சன்ம விராக்கினி மாதா கோவில அச்சுக் கூடம் . 1851, 502 பக்கங்கள், 1853, 579 பக்கங்கள்
ஆ) ரா. வே. ஆரோக்கியம்பிள்ளை (உரை) தமிழ் இலக்கியக் கழகம். 1961, 194, 396 பக்கங்கள் 1964 356 பக்கங்கள்
7. தேம்பாவணி விருத்தியுரை; 1ம் காண்டம் ஏ.எஸ், ஜெ கராவு முதலியார் (உரை) 1901, 894 பக்கங்கள்
8. தேம்பாவணி நாட்டுப் படலம் விளக்க உரை சங். ரா. ஞானப்பிரகாசம், ரா.வே. ஆரோக்கியம்பிள்ளை தெ நொபிலி அச்சகம் மதுரை 6 + 94
9. தேம்பாவணி வசன காவியம்; ச.ஜெகராவு முதலியார், 1887 311 பக்கங்கள்
10. தேம்பாவணி வசன பாடம், ஆசிரியர் நாற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1940, 1947, 1957, 1958, 87 பக்கங்கள்
11. தேம்பாவணி வசனம் எம் ரம்போலா மாஸ்கரேனஸ் ஒற்றுமை ஆபிஸ், வியாசராவ் தெரு, தி, நகர், சென்னை, 1953, 75 பக்கங்கள்
12. தேம்பாவணி ஆராய்ச்சி ஜே. ஜி. சுந்தரம் தமிழ் இலக் கியக் கழகம் 1943 , 1959, 91 பக்கங்கள்

ஏ) உரை நடை நூல்கள்

1. திருக்குறள் இலத்தின் மொழி பெயர்ப்பு ஐந்து அதிகாரங்கள் வி.மி. ஞானப்பிரகாசம் வீரமா முனிவர் தமிழாய்வுக் கழகம், கருமாதூர் 1977, 32 பக்கங்கள்
2. பரமார்த்த குருவின் கதை;
அ) பெஞ்சமின் பேமிங்டன் - ஆங்கிலப் பெயர்ப்பு
ஆ). ஏ.எம். நிச்சார்ட்சன்
இ) கார்ண்கில் - 1522 , 12+143
ஈ) கழகம் 1951, 1954, 1957, 1960
உ) வீரமா முனிவர் ஆய்வுக் கழகம்; அருள் ஆனந்தர் கல்லூரி கருமாந்தூர் 1975, 8+ 71

3. வேத விளக்கம்; வீரமா முனிவர் - புதுவை மாதா கோவில்
அச்சகம், 1918, 281

4. வேதியர் ஒழுக்கம்; ஜே. பெஸ்கி திரிலிஜியஸ் ட்ராக்ட்
அண்டு புக் சொசைட்டி வேப்பேரி 1898 , 8- 159 பக்கங்கள்

மேற்கண்ட தமிழ் மொழியில் உள்ள தகவல்களுடன்,
அவரது இறைப் பணி, தமிழ்ப் பணி பற்றிய பலதரப்பட்ட தக
வல்களைத் தரும் பல கட்டுரகளையும் பதிவுகளையும் பல
ஆய்வாளர் ஆங்கில மொழியிலும் இலத்தின் மொழியிலும்
படைத்துள்ளனர். அவற்றிற் சிலவற்றின் விபரங்கள் அடியிற்
தரப்படுகின்றன.

1. A Catalogue of the Tamil Books in the Library of the
British Museum :
Compiled by L. D. Barnett & G. U. Pope; The British
Museum; 1909; 52-55.
2. A Grammar of the Common Dialect of the Tamil Language
called கொடுத்தமிழ்.
அ Kal. Julii (edi; in Latin) 1843, 8 + 218 + 28.
ஆ George William Mahon (Tr); The Christian Knowledge
Society's Press; Vepery; 1848; 7 + 147.
இ Saraswathi Mahal; 1971; 11 + 248; Rs. 15.
3. A Grammar of the High Dialect of the Tamil Language
called செந்தமிழ்:
Benjamin Guy Babington (Tr), Saraswathi Mahal, 2nd
edi, 1974, 8 + 186.
4. Beschi the Tamil Scholar and Poet (Essay)
Tamil culture. Vol. III; Srinivasan Thomas; 1854; 297-313
5. Constantius Beschi (Essay)
Christian College Magazine; G Mackenzie Cobben; Oct,
1891. 272-278.
5. Dissertations on Tamilology :
Dr. Annie Thomas, International Institute of Tamil Studies.
Adaiyaru; Madras, 1st edi, March 1977, Rs. 10.
1. Contribution of Father Beschi to Tamil, V. M. Gnana-
Pragasam, Ph. D. Thesis; Madras University, 1965.
2. Language of Paramartta Kurukatai, A. V. Josephine
Dorothy; M. A. Thesis, Kerala University, 1969,
10 + 134 + 121,

3. Tēmpāvani Oru tīraṇāyvu, M. A. Thesis, Madurai University; 58.
4. Tempavaniyil Kappiyap panpukal, M. Pascal Arun Ilango, M. A. Thesis; Madurai University. 1971;60.
5. Tēmpāvaniyil uvamikal. S. Mary Pushparani; M. A. Thesis, Karala University, 1972, 4 + 184.
7. Father Beschi of the Society of Jesus His Times & his Writings.
L. Besse. St. Joseph's Industrial School Press. Trichiropoly, 1918, 4 + 246, R.1.
8. The Sacred Kural of Tiruvalluvanāyanār with Introduction grammar, Translation, Notes, Lexicon, and concordance (In which are reprinted Fr, C. J. Beschis and F. W. Ellis Versions.)
G. U. Pope, Henry Frowde (edi) Oxford University Press Warehouse: Amen Corner; Newyork; 1886, 28 + 328 + 80.

முனிவர் அவர்களின் நூல்களின் விபரங்கள் இந்த நூலின் பிறிதோர் இடத்திற் தரப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் தமிழ் மொழியில் எந்த நூல்களைக் கற்றறிந்தார் என்பதற்கு எடுகொள் நூல்களின் அட்டவணை ஆதராமிலலா விடினும், அவரது படைப்புகளில், அவர் கற்றறிந்து எடுத்தாண்ட நூல்களின் கருத்தும் சொல்லுங் கவி வளமும் உள்ளன.

நன்றிகள்: தொன்னூல் விளக்கம் டாக்டர்; ச. வே. சுப்பிரமணியன்

9. தேம்பாவணி சூடிய படலம்,

309. தமிழ்க் காவியம் படைக்கத்
தைரியங் கொள்ளல்.

காப்பியம் படைத்தல் கடிய பணியே

செந்தமிழ் சிறக்க செய்கவோர் காப்பியம்
செவிக்கு இனிமை சிந்தைக் குவகை
தந்திடு கருத்துத் தமிழ்மண வீச்சு
தாரணி மதிக்குந் தகவுடைப் பொருண்மை
சந்ததம் படிப்போர் சார்தரு நலன்செய்
சாரமே மிக்க சத்தியச் செய்து
அந்தமும் ஆதியும் ஆன விறைவன்
அருள்மிகு வார்த்தை ஆதிய செறிந்த 6549

பனுவல் ஒன்றினைப் படைத்துப் புலவோர்
படித்துப் பார்த்து பைந்தமிழ் மரபு
பனுவல் ஈதென பாராட் டிந்து
பரிசுற மதித்தபின் பார்த்திடு என்னை
தனுஷுடை மாரன் தருநோய் தனிலும்
தமிழ்மொழித் தாபம தகிப்பில் இருந்து
மனுக்குலம் நீங்கி மனமது களிக்க
மாமுனி தருகென மங்கை சொன்னதை 6549

செவியுற மடுத்து சிறியேன் தமிழினைச்
சிறைவுறப் பேசிடுஞ் சீரிலா மனிதன்
புவியினில் எங்கோ பூத்த இத்தலிப்
புதல்வன் இறைப்பணி புரிய வந்து
தவித்திடு பாலன் தகையுள காவியம்
தருவது எவ்வண் தலைமேல் இமயக்
குவிமலை திணித்த கொடுஞ்செய் லொப்ப
குமைந்தனன் எவ்வண் குறையறச் செய்வேன் 6550

காவிய இலக்கணங் கண்டநற் தண்டி
காட்டிய வழிகளைக் கைவரக் கொண்டு
மேவியோர் பனுவல் மிகைபடச் செய்ய
மேதை யல்லநான் மிகமிகக் கடையேன்

பூவினில் அனையும் பொன்னன் தாதினால்
 புரண்டதால் ஆன பொன்னளி நிகர்க்கும்
 காவி தரித்த கல்லா மனிதன்
 கரையிலாத் தமிழின் கரையில் நிற்பவன் 6551

எப்படி என்னால் இன்தமிழ்க் காப்பியம்
 இயற்றிட வியலும் இலக்கிய மரபில்
 செப்பிய தொன்னூற் றுறெனும் வகைகொள்
 சிறுசிறு பிரபந் தங்களாம் நூல்செய்
 இப்பிநான் அதனுள் இலக்கிய முத்தாய்
 எவ்வண் காப்பியம் இருக்கும் ஐயகோ
 துப்பிலாத் துறவியின் தோழினில் இத்தனை
 தொகைச்சுமை திணித்த துயரமே துயரம் 6552

ஒப்பினேன் அழகியின் ஒண்கரம் பற்றும்
 உந்தலா லப்போ துறுவினை யளவைத்
 தப்பென எண்ணிலேன் தலையை அசைத்தேன்
 தமிழில் உள்ள தகைமிகு ஐந்து
 செப்பிடு காவியச் சீர்தனை எண்ணுகால்
 செய்ய எனக்குள செந்தமிழ் அறிவு
 தெப்பம் மிதக்குமா தெளியலை தனிலே
 திரண்டு ஆழுமா தேர்கிலேன் என்றெலாம் 6553

கவன்ற முனிவரின் கால்கள நடக்க
 கருத்திச் சிந்தனை காற்றெனத் தாவ
 தவநிலைப் போது தன்னை மறந்து
 தற்பரன் நினைவே தாங்கிடும் போது
 பவச்செயல் பாரம் பழுவாய் அழுத்தும்
 பாங்கதாய் காப்பியம் படைத்திடு பணியின்
 இவர்நிலை இன்னலை எடுத்து உறுத்தவே
 என்செய வென்று ஏக்கமே கொண்டார் 6554

நடந்த களைப்பும் நாடி வந்தது
 நலமிலா தான நலிவும் வருத்திடத்
 திடத்தை இழந்த திருமுனி இளைத்துத்
 தெருவின் அருகுறு திண்ணை மடத்தில்
 உடலை ஆற்றிட உட்கார்ந் திடவே
 உன்னிய காலை உடலதைக் கிடத்தி
 கடலை வரட்டக் கனவு கண்டிடும்
 காளை ஒருவனைக் கண்டு அயர்ந்தார் 6555

மடிமிகும் மனிதன் மகாவிறை மதியான்

பகலிற் துயிலும் பண்புளார் மிடியினால்
பஞ்சமென் பயிரது பலுகிக் கொழுப்பதை
அகற்றிதா விட்டால் ஆபத் தென்பதால்
அறிவுரை கூற அவனை எழுப்பினார்
திகப்புற மிரண்டவன் தேவை இலாதெனைத்
தெருட்டிய தெனவெனத் திட்டித் தீர்ந்தனன்
செகந்தனிற் கடவுளின் சேவை என்றுநீர்
செய்திடு மீனஞ் செப்பிடிற் சாகுவை 6556

கடவுளைக் காட்டுக அவன் எங்குளான்

கடவுளாங் கடவுள் கண்படா தவர்பெயர்
கதைசொல வுகந்தது காரியம் ஆற்றிதா
கடவு ளென்றொரு கருப்பொருள் இல்லாக்
காசினி இதில்நீர் காவி உடையில்
கடவுட் பக்தனாய்க் கதைகள் அளக்கிறாய்
கண்டது உண்டோ காட்டவன் உருவைக்
கடவுள் வாழிட மெதுவெனக் கழறுகென்
கடாவிய கணைகளால் களைத்தே போயினன் 6557

நாத்திகனை ஆத்திகனாக ஆக்குவேன்

ஓகோ இவனொரு உலுத்தன் கடவுளை
உள்ளங் கொண்டிடாக் உறமுன் மனதில்
ஆகா வென்று ஆண்டவர் தன்கை
அலுத்துப் பழிக்கும் அறிவிலா நாத்திகன்
சாகா வரமுறு சடத்தைப் பெற்றதாய்
சகத்தில் வாழ்ந்திடச் சதிக்குங் கேடனன்
போகா திவனுளப் பொய்மை போக்குவன்
புனைவன் மெய்ப்பொருள் புரிந்திட வைப்பனே 6558

கடவுளைக் காணலாம் கண்டு உணரலாம்

நன்று கேட்டனை யாரந்தக் கடவுள்
நானே கண்டிடலன் கண்டது முண்டுகொல்
என்றனை சொல்லுவேன் இருசெவி மடுத்திடு
எழுதிரை நீரிடை இருப்பது எளிதல
நின்றூற் படுத்தால் நீரினில் அமிழ்வாய்

நீந்திடில் மட்டும் நின்னுயிர் பிழைப்பாய்
அன்றேல் நீருள் ஆழ்ந்திடா திருந்திட
அணையடை இருப்பின் ஆபத் தலையே

6559

காற்றும் கடவுளும்

அதற்காய் காற்றை அடைத்த பைதனை
அணிந்தே சென்றிடில் ஆழ்ந்திடா தலைந்து
மதப்பிறு நீரினில் மலர்ந்து மிதக்கலாம்
மறுகரை செல்ல மார்க்கமும் ஆகலாம்
மிதக்கும் பையதில் மேவிய காற்றது
மிடைந்து வெளியே மீறியே வந்திடில்
சதமிலாத் தேகஞ் சமுத்திர நீருளே
சரிந்து ஆழ்ந்து சடலமாய்ப் போகுமே

6560

வாழ்க்கைக் கடலில் வாடிடு மெமக்கு
வந்தே உதவும் வளிப்பை கடவுள்
தாழ்ந்திடா தெமையே தற்காத் தருளும்
தயாபரன் காற்றாய்த் தானென இலங்கித்
வீழ்ந்திடா வண்ண விருகரத் தனைப்பான்
வெடித்த பையுள் விரிந்தகல் காற்றை
சூழ்ந்திடு வல்லமை சுயமதே கடவுட்
சுடரதின் திறனே சொல்லிடுஞ் சமயம்

6561

கடவுள் இல்லாத இடமில்லை அதைக் காற்றே சொல்லும்
எங்குளான் கடவுள என்றெனைக் கேட்டனை
எங்கிலை என்றுநீ இயம்பிடில் விடைதரல்
பொங்கிடு மெளிமை புகன்றிடு வாயோ
பொய்யுடல் மெய்யாய்ப் புவியினில் அசைய
அங்கிங் கெதை அளியெனு காற்று
அகில உயிர்க்கும் அவசியம் அறிகுவை
இங்கோ அங்கோ அதுவுள தென்று
எவருமே யறியார் இதற்கோர் விடுப்போ

6562

பிறந்தநாட் தொட்டு பிறக்குஞ் சுவாசம்
பெய்திட லாலே பிரிவற வாழும்
இறந்திடு போதே இலலா தொழியும்
இணையில் காற்றை என்று விடுப்பாய்
மறப்பினும் மனதில் மற்றவை எண்ணினும்

புறத்தே எங்கே போய்நீ பெற்றனை
புகலுக கண்ணினுற் பொலிவுறக் கண்டதும் 6563

உண்டோ கழறுக அதுபோற் கடவுளுங்
காணுப் பொருளாய்க் கதித்தே உள்ளார்
மண்டலத் தவரின் மாண்பால் உயிர்கள்
மண்ணில் வாழும் மாய மறிகு
விண்டிடு காற்றின் வீச்சை உணரும்
வித்தக மன்னதே விண்ணுறை கடவுள்
கண்ணுறை காட்சி கருதுக இளைஞர்
காணு தருளுங் கருணையே கடவுள் 6564

உட்கொளுங் காற்றினால் உடலது உயிர்க்கும்
உண்மைதான் அவ்வளி ஊர்ந்திடும் வழியில்
கட்படு பொருளைக் கடந்திடு பொழுதினில்
கவிழ்த்ததன் மணத்தைக் காலிடை கொள்ளும்
முட்படு ரோசா முகைதனிற் தவழ்ந்தால்
முனைந்திடுங் கந்தம் முக்கினைக் கவரும்
கட்படு அழகல் மலத்தினிற் பட்டால்
காறியே உமிழ்ந்திடு காற்றென இகழ்வார் 6565

கடவுளுஞ் சாத்தானும்

அதுபோலக் கடவுளாங் காற்றுத் தூயதாய்
அகத்துறை பொருளா யாயிடி னினிதே
அதுவலா தழுகல் அளியது சாத்தானின்
அவச்செயல் போன்றதாம் அழிவதைத் தருமே
புதுவித உள்ளம் பொருந்துக இளைஞர்
புகலதாய் இறைவன் பொங்கருள் கிட்நும்
பதுமையாக் கிடவேல் பறவைப் பாய்ச்சலாய்ப்
பாரினிற் பறந்திடு பயன்பல பயப்பாய் 6566

இவ்வுரை கேட்ட இளைஞனும் இறைவன்
எண்ணமே கொண்டு இறைப்பணி செய்ய
செவ்வுரை பகர்ந்த செந்தமிழ் முனிவரின்
சீடனாய் மாறிச் செயல்பல புரிந்தான்
அவ்விடம் விட்டு அகன்றவர் தமிழின்
ஐம்பெருங் காவிய அமைப்பும் பாரதத்
தெவ்வர் கதையுந் தென்தமிழிராவணன்
திரைகடல் இராமா யணமென் கதையும் 6567

தளர்ந்த மனதுடன் தமிழிற் காப்பியம்
தருதற் கான தகைகள் தன்னிடம்
அளவற உள்ளதா அல்லது அற்றதா
ஆனதாம் ஐயம் அறிவை மயக்க
இளமுனி தன்னுள் எண்ணமே இட்டபின்
இன்தமிழ் ஆசான் இடத்தே சென்று
வளமெனக் குள்ளதா வரைந்திடக் காப்பியம்
வழுத்தெனக் கேட்டு வணங்கிட விரைந்தனன் 6568
சுப்பிர திபக் கவிராயர் ஆசியும் துணிவும் ஈந்தார்

விறலி விடுதா தெனும் விரிநூல்
வித்தகன் சுப்பிர திபக் கவியின்
திறமுறு அவையிற் சென்று வணங்கி
திருந்திழை அழகியின் தெருட்டுரை தெளித்து
நறவென என்னால் நயமிகு காவியம்
நவின்றிட இயலுமா நவிலுமென் றிசைக்க
துறவற முனியே துணிந்திடின எதுதான்
துலங்கிடா இவ்வண் துவழுதல் முறையோ 6569

பன்நூல் கற்றுப் படைத்த தொன்னூல்
பாவலர் நாவலர் பாராட் டுற்றதே
உன்திறன் உலகோர் உவந்த பின்னரும்
உனக்கிவ் வையம் உற்றது வியப்பே
பன்னகம் தனது படர்கால் அறியா
பாங்கதாய் இவ்வண் பயமுறல் சரியோ
என்னுளம் நிரம்பிய எல்லா வாழ்த்தும்
ஈந்நன் தொடர்க என்றுரை பகர்ந்தார் 6570

தயங்கிய தவமுனி தைரியம் உற்று
தமிழ்த்தாய் தத்தெடு தனயனே ஆயினன்
வியப்புறும் வண்ணய் விரித்தொரு பனுவல்
விளங்கிடப் புனைவன் விரைவினி லென்று
அயர்வது நீங்கி அவரது ஆசியென்
ஆயுத மேந்தி அரனவன் பாதம்
மயலறத் துதித்து மனதிடை உறுதி
மலர்ந்திடத் தன்னகம் மாமுனி சென்றார் 6571

309 வது அங்கம் நிறைவுறும்

310. காவியம் படைக்கப் பல தமிழ்க் காவியங்கள் கற்றல்.

சிலம்பும் மேகலைச் சிறப்பும் தேர்ந்து
கலக்கிடு ஐவகைக் காப்பியம் பாகதம்
நலமிகு பெரிய நாயன்மார் புராணம்
நான்பதி னாறு நல்வினை யாடல்
தலமதின் மாண்புசொல் தமிழ்மணப் புராணம்
ஆதிய இலக்கிய அமைவிதி நுட்பம்
குலமுறை கொள்ளுங் குறிப்புரை தேர்ந்து
குவித்த கருத்துடன் குருமட மடைந்தார் 6572

சிலப்பதிகாரச் சீரதைத் தொகுத்தார்

புத்த மதத்துப் புலமைகொள் முனிகள்
புனைந்த பலவாம் பூந்தமிழ் இலக்கிய
முத்தமிழ் பனுவலில் முதிர்ந்த சிலம்பெனும்
முத்துறை ஆழ்கடல் மூழ்கிக் குளித்து
தத்துவச் சிப்பிகள் தானதை அகழ்ந்து
தரளமாஞ் சிந்தனை தானதைச் சேர்த்தார்
பத்துக் கற்பனை பகர்தரு பண்புகள்
படர்ந்தாங் கிருப்பதைப் பகுத்து எடுத்தார் 6573

கற்பிற் சிறந்து கனித்திடு பெண்மை
கழங்கமில் சொல்லே கனலா யெரியுமென்
அற்புதஞ் சொற்றிய அரசிகழ் இளங்கோ
ஆக்கிய அதிகா ரறமுறு திண்மை
சொற்றிடு சொன்மொழி சொர்வுறுப் பண்பின்
சுடரதைக கண்டு சுந்தரத் தமிழர்
பற்றுறு அகப்பொருட் பாங்கதைத் தேர்ந்தார்
படைத்திடு காப்பியப் பரும்பொருள் தொகுத்தார் 6574

பசிப் பிணிநீக்கும் அட்சய பாத்திரத் தத்துவ மேகலை

குலமுறை வாழ்வின் குறைவதைக் குமைக்கக்
கொள்கை படைத்துக் கோர்த்த மேகலை
நலமுறு மணிகொளும் நறுந்தமிழ்ப் பனுவல்
நவிலுந் துறவற நலனால் உயிரிடை

உலவும் பசிப்பிணி உடையத் தவமார்
 உத்தமி கரத்தில உணவிய் பாத்திரப்
 பலமதைப் பகரும் பாவரி அள்ளிப்
 படைக்கும் நூலிற் பதித்திட வகுத்தார் 6575

சீவக சிந்தாமணியால் செந்தமிழ் செழித்தது
 வஞ்சகம் அழியும் வலிமை பெருகி
 அஞ்சிட வைத்து அதர்மங் கெடுக்கும்
 நெஞ்சின் துணிவதால் நீதி நிலைத்து
 நிலைபெறும் உண்மை நிகழ்வினாற் தேவர்
 கொஞ்சிடு தமிழிற் குவித்த சீவக
 குணசிந் தாமணிக் குறையிலாப் பிறமொழி
 தொஞ்சிடா தெவ்வண் தொல்தமிழ் நடையில்
 தொடுக்கலா மென்வழித் தோதினே அறிந்தார் 6576

ஒளடதம் புலவர்க் கௌடதம் அதிற் சில துளி மாந்தினார்
 புலவர் அருந்திடும் புதுவாம் நைடதப்
 புனைநூல் கற்றுப் புகன்றுறிடுங் கருத்துகள்
 நலமுற நயமுற நவிலுவ தெவ்வண்
 நகர்ந்திக் கருவை நடத்துவ தெவ்வண்
 பலரும் மெச்சப் பாழ்விதி அகற்றிப்
 பாரினில் வாழும் பண்பதை உறுத்தித்
 துலக்கிடும் பொருளைத் தொடுத்தபூத் தொடையலாய்
 தோய்ந்து எடுத்த துளிகளைச் சேர்த்தார் 6577

சத்தியங் காத்த அரிச்சந்திர புராணச் சோகம் தெளிந்தார்
 சத்தியம் நிலைக்குஞ் சகமுள வரையுஞ்
 சரித்திரங் கூறும் சந்திர மதியென்
 உத்தமி கணவன் உறுமரி சந்திரன்
 உறுதுயர் மேவிய துரைக்கும் புராணத்
 தத்துவம் புகலுந் தளர்வுறு சோகத்
 தகையுணர் வோதிடும் தமிழ்ப்பா தெளிந்து
 சித்தத் தேற்றி செந்தமிழ் அழகி
 செப்பிய பனுவலைச் செய்திட நினைத்தார் 6578

ஐம்பெருங் காப்பிய அமைதிகள் அவரது அச்சத்தைப் போக்கின
 ஐந்துமாக் காப்பிய மதன்வழி ஆகிய
 ஐஞ்சிறு காப்பிய மாதிய அறிந்தபின்

செந்தமிழ் மக்கள் சிந்தனையிற் பனுவல்
 செப்புறு கருத்தல செறிந்த தமிழ்நயம்
 தந்திடு மின்பமே தங்கிய ததனால்
 தமிழினிற் புனையுந் தக்கதாம் நூலெலாம்
 நொந்துறச் செய்யா நூலாய் மதிக்கும்
 நுண்மதி தெளிந்து நுகரும் வழியில் 6579

தன்மனக் கருத்துகள் தலைகொள் வழியில்
 தக்கதோர் காவியம் தகைத்ததைத் தமிழ்க்கரம்
 முன்தர முனைந்து முதுதமிழ் இலக்கிய
 முத்தெலாந் தேடி மொழியும் பல்நயம்
 பன்நலம் பலபயன் படர்ந்திடப் படைக்கும்
 பக்குவ மடையப் பாரெலாம் அலைந்து
 சொன்னயம் மிக்க சொல்படை அறிஞர்
 சொற்றிடு வாய்மொழி சொற்பொருள் கேட்டார்
 சித்தத் தேற்றி செந்தமிழ் அழகி
 செப்பிய பனுவலைச் செய்திட நினைத்தார் 6580

கந்தப் புராணக் கருத்துகளைக் கற்றறிந்தார்
 பெருங்கதை மலர்த்தும் பெருமகன் உதயணன்
 பேற்று காவியம் பெரிய புராணம்
 அருஞ்சிவன் ஆடல் ஆணவந் தகர்க்கும்
 அழகனென் முருகனின் ஆத்தும நெறிசொல்
 பொருப்புறு வளஞ்செறி புராணமாங் கந்தப்
 புராணப் பொருள்படு புதையலை அகழ்ந்து
 தரும்பொருள் தம்மைத் தான்செயும் நூலிற்
 தரளமாய்த் தொடுக்கத் தைரியர் நினைத்தார் 6581

பாரத மகா காவியப் பரும்பொருள் தேர்ந்தார்
 அண்ணன் தம்பிமார் அன்பிலா ராக
 ஆயுத மேந்தி அமர்செய் ஆரிய
 மண்ணைச் தனைச்சொல் மகாபா ரதத்தை
 மலர்த்திய வேத வியாசரின் கூற்றும்
 பண்புடன் வில்லி புத்தூர்ப் பாவலன்
 படைத்த பைந்தமிழ்ப் பாரதப் பாவும்
 கொண்டதாய் தைரியர் கோர்க்கும் பனுவலிற்
 குவித்திட வேண்டிய குறிப்புகள் எடுத்தார் 6582

இராமயணத்தின் இருமொழிப் படைப்பை பயின்றார்

ஆரியர் திராவிடர் ஆற்றலை அழிக்க

அனுமனென் ஆதியாய் அவனியிற் பிறந்த

பேரியல் மக்களின் பெருந்துணை தாங்கி

பெய்கடல் தாண்டி பெரும்புகழ் இராவணப்

போரிடை வென்று போகிய கதைையைப்

புற்றெழுத் தவம்புரி புலவவால் மீகியார்

பாரிதற் களித்த படைப்பிரா மயணத்தைப்

பைந்தமிழ் கம்பர் பகர்ந்தநூல் படித்தார்

6583

சங்க நூற் சால்புத் தண்ணளி சார்ந்தார்
இயல்பாய் எழுந்து எண்ணிசை கமழும்

இன்தமிழ் மொழியும் இனமும் வாழ்க்கை
செயலுறு ஒழுக்கச் செம்மை செறிந்திடு

சீரிய ஈர்திணைச் செந்தமிழ்ப் பாங்கும்
மயலறத் தெளிக்கும் மாண்புறு சங்கநூல்

மணந்தரு பத்துடன் மலர்கள் எண்தொகைத்
தயவதால் தமிழின் தனிமை தொன்மை

தண்ணளி இனிமை தன்நூல் கொள்ள

6584

பதினென் கிழ்க் கணக்கு நூல்களிற் பரனுரை கண்டார்
தக்கதாய் படித்துத் தமிழ்ப்பொருள் உணர்ந்து

தான்செய் பனுவலிற் தனியிடந் தரவே
மிக்க கவனமும் மேலோர் துணையும்

மேவியே செறித்து மேலு மதனின்
பக்கநா லாகிய பதினென் கணக்கின்

பாதமாம் நூல்களைப் படித்துப் பண்டைத்
தக்க நீதிகள் தவறறத் தெளிந்து

தற்பரன் சத்தியத் தகவதாய்க் கொண்டார்

6585

தமிழின் அறநெறிகளால் பவவழி அடைக்கும்
பனுவற் கருத்துகள்

ஆத்தி குடி அவ்வை அறநெறி

ஆன சுவடிகள் அனைத்துங் கற்று

ஆத்திக நாத்திக அறிவினைத் தெளியும்

அறவழி நடக்க ஆக்குஞ் சுவடியில்

கோத்திட சேர்த்த குவிமணி குவையதாய்க்

கொண்டிட எண்ணிக் குவையத் தாரில்

சாத்தான் செயல்களைச் சாய்க்கு மாயுதச்
சமர்செய் களமாய்ச் சமைக்க வெண்ணினார் 6586

திருக்குறள் தேன் தெளித்திட நினைத்தார்

உலகப் பொதுமறை உன்னதங் கொண்ட
உறுகுறள் ஈரடி உறுதியாய் வாழ்வின்
நலந்தரு இருதினை நாற்பொருள் தம்மை
நவின்ற முப்பால் நயனுறின் வீட்டின்
நிலந்தரும் என்ற நெறியதைக் காட்டும்
நீதிநூல் தனது நேரிய கருத்துரைத்
திலகத் திருக்குறள் தேவனார் வள்ளுவத்
தேனதைப் படைப்பிற் தெளித்திட முனைந்தார் 6587

மக்கள் இலக்கிய மாண்பதை மதித்தார்

மக்களின் மனதிடை மலர்ந்திடும் எண்ண
மாதமிழ்ஆக்கம் மற்றும் பாக்களை
தக்கதென் றெண்ணித் தரமதைக் கொடுத்துத்
தான்செய் பனுவலிற் தமிழதாய்ச் சேர்க்க
முக்கியங் கொடுக்கவும் முன்னோர் மொழிந்த
முதுதமிழ்க் கதைகள் முத்தமிழ் நாடகப்
பக்குவந் தனிலுள்ள பண்புகள் தேர்ந்து
பனுவலில் பதிக்கப் பாமுனி நினைத்தார் 6588

தமிழல்லாத பன்மொழி வளத்தையும் மனதிடை உள்ளினார்

மேலுங் கற்ற மேற்கின் மொழியிலும்
மேன்மைக் கிழக்கில் மிளிரும் மொழியிலும்
காலுங் காவியக் கருத்துகள் தொகுத்து
கவிவடி வாகக் கண்டிட நினைத்தார்
மாலுறு தமிழர் மதத்திலே படர்ந்த
மாசுகள் போக்கி மலர்தலை உலகின்
பாலுறு தேவன் பரனலால் மற்றிலாப்
பண்பை வளர்க்கப் படைக்கக் கருதினார் 6589

காக்கை தனக்குங் கருமைகொள் குஞ்சுதே
கனகக் குஞ்செனல் கழறலாய்த் தனது
ஆக்கை ஆவியை அர்ப்பணித் தாண்டவன்
அருட்பணி செய்யும் ஆவலால் நிறைந்த

தேக்க நினைவின் தெளிந்த சின்னமாய்த்
 தெரிந்தோர் கருத்தைத் திரட்டிய கருவுள
 ஆக்க மாக அமைக்கும் ஆவலால்
 அருந்தவ முனிவர் அகநிறை வுற்றார் 6590

சித்தர் பாடல்களின் செம்மை

சித்தந் தெளிந்த செந்தமிழ்ச் செல்வரின்
 சிந்தையிற் சித்தர் பாடலென் தொகைநூற்
 தத்துவம் பற்றிய தகவல்கள் செறிய
 தானதை ஆய்ந்து தமிழரின் மதத்தின்
 வித்தெது என்ற விளக்கமே தேர்ந்தார்
 விஷ்ணு மதத்தின் வித்தகர் தமிழர்
 மத்தியிற் புகுந்து மதமதை பரப்ப
 மதிபிறழ் தத்துவம் மலர்த்திய காலே 6591

சித்தர்கள் என்னும் செந்தமிழ் அறிஞர்
 செழித்துத் தமிழரின் சிவமதம் உறுத்திப்
 பித்தமார் வைணவப் பிறழ்மதம் ஒறுக்கப்
 பெய்த எழிதாம் பெருமைப் பாடல்கள்
 தத்துவந் தகர்த்த தகைகொளும் வழியால்
 தமிழர் தம்மதத் தகைகளை உணர்ந்து
 முததாஞ் சைவ முதற்பொருள் வணங்கும்
 முறைதனை நிறுத்திய மொட்டென நம்பினார் 6592

அத்துடன் மக்களின் அருஞ்சுகம் பேணிடும்
 பத்தியங் காத்திடு பலவித வைத்திய
 தத்துவம் தானுணர் தமிழர்தம் பரம்பரை
 தகைமிகு சாத்திரத் தனிமொழிப் பனுவல்கள்
 இத்தகை மக்களின் இடைபயில் மரபுகள்
 இன்தமிழ் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டிடும்
 இத்தலி மரபுடன் இயந்த பல்வளம்
 எடுத்துப் பதிக்க எத்தனஞ் செய்தார் 6593

310 வது அங்கம் முடிவுறும்;

311. தமிழ்க் காவியத்திற்கேற்ற கருவைத் தேடல்

(இவ்விடத்தில் இருந்து;
தமிழ் இலக்கிய உலகில் எந்தவொரு காப்பியத்திலும்
இல்லாத புதுமையாக, வீரமாமுனிவர் தான் படைத்த
தேம்பாவணிக காப்பியப் பாவிற் செய்த
90 வகையான சந்தங்களைப் புகுத்திய
கவிவளதையொட்டி அந்தச் சந்தங்களில்
ஒவ்வொரு செய்யுளாகப் பாடல்கள் தொடரும் -
இதற்கு ஆதாரமாக 1927ம் ஆண்டில்
புதுவை மாதா கோவில் அச்சுக் கூடத்திற் பதிப்பித்த
தேம்பாவணி முழுப் பதிப்புகளில் உள்ள தகவல்கள்
எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன)

தமிழுழகி சொன்னவுரை தவமுனி நினைத்தல்

(சந்தம் 1. கருவிளங்கனி கருவிளங்கனி கருவிளங்கனி கருவிளம்)

அருளுளந்தர தமிழணங்கவள் அவளுளங்கொளு பெருநசை
பொருவுறும்நல உணர்வளித்திடு புகழுறும்மர பெனவொரு
திருவெனத்தரு மொழியியற்கரு திகழுறத்தெளி ஒலிமுதல்
கருகொளும்இயல் மொழிவளர்பெரு வளமுரைத்திடு தகையதே

(சந்தம் 2; கருவிளங்கனி கருவிளம் கருவிளம்

கருவிளங்கனி கருவிளம் கருவிளம்

முனமுரைத்தவர் வழிவழித் தருநெறிக்
கனநடைக் கொருதடைத் தனிவழித்
தெனவுரைத்திடு பனுவலின் தெளிவறிந்
தெனதுளந்தெளி வடைவுற கரமலர்
மனமகிழ்வடை வுறவளிக் கொடுசெயல்
மதிவடைத்தகை பிறருணர்ந் திடநலத்
தனமிகும்படி தருபுதுத் தமிழளித்
தவிசியற்றிடு மெனவுரைத் தறிமினே

(சந்தம் 3. கருவிளங்காய் தேமா தேமா கருவிளம்

கருவிளங்காய் தேமா தேமா கருவிளம்)

பெருமிதங்கொள் தொன்னூல் தந்தாய் மிகமிகப்
பெருநலந்தேர் பேரூய்ப் போற்றப் புவிதனிற்

கருவுடைத்தாய் வேறோர் ஆக்கக் கனிரசக்
 கவிநிறைத்தாய் செய்து கையிற் தருகெனப்
 பொருளுடைத்தாய் புத்தேன் ஒன்றைப் புனைசெயப்
 பொருளது ஏ தென்றே ஓரா மனமயற்
 தெருளுடைத்தாய் எண்ணித் தேடித் திசையெலாந்
 திகழும்நூல் ஒன்று செய்யு மெனவுணர்ந்தே

இலக்கணத்தால் உணர்ந்தேன்
 இலக்கியத்தால் உணர்த்துவேன்

(சந்தம்; 4; கருவிளம் கருவிளங்காய் கருவிளம் கருவிளங்காய்)

ஒருபொருள் தனையுணர்தல் எழியது பிறருளத்தே
 உணர்வுறச் செயமுயலல் ஒளிமதி விரலிடையே
 தருசெயல் எனினுமந்த தகைசெயல் தமிழழகித்
 தளிருடல் தழுவிடற்காந் தகையதைத் தருமெனவே
 கருவுடை கவிமலர்க்காக் கவினது மருவிடல்போல்
 கழறிடு மொருபனுவற் கரத்திடை படையலதை
 பெருவளங் கொளுதமிழ்பெய் நடைதனில் புனைவுறுங்கால்
 பிறழற பெருநகையாள் மனமது மகிழுறுமே

(சத்தம் 5: கருவிளம்நறும்பு கருவிளம்நறும்பு கருவிளம்
 கருவிளம்நறும்பு கருவிளம்நறும்பு கருவிளம்)

மணலுடன் மரங்கல் சுணமிரும்பெனும்பொன் கருவலு
 மனைசெயும்பலவும் மதியுளத்தொழிலர் மடுவரைப்
 பணவிலாத்தரையும் பணநிறைவளமுங் பலதுகொள்
 பயனதுபல வுங்கை உளநிலைபடைத் திடுபல
 அணவுகள் இருந்தும் அமைதிசை அளவும் அகலமும்
 அறைநிலைப்படிகள் அளியதர் கதவென் அமைவுடன்
 புணரமைப் பொடுசெய் பொருவழிதெரிதற் தெளிவுறல்
 புலைபவர்க் கரிதென் பதுநிகர்நிலையில் புழுங்கினரே

(சந்தம் 6; கருவிளம் கருவிளம் கருவிளங்கனி
 கருவிளம் கருவிளம் கருவிளங்கனி)

தருகுவன் ஒருகவின் தகையுறுஇறை
 தயவதை உரைசெயு பெருநிறைமறைப்
 பொருளுரைக் கருவதைப் புனைசெயுமுளப்
 புலனுற ஒருகவி புவிகளிகொள
 திருநிறை பரமதத் திருவழிபுக
 திகழுறு பனுவலின் திரளமுதென

ஒருதுளி ரசமுணர் வடைதகைமலர்
ஒளிதொடை வடிவதாய் உருவமைசெயலே

(சந்தம் 7; கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம்

ஒலிவகை பலவுற உயரணி தகைபட
நலிவிலா நவரச நடைமிக நயமுற
கலிதமிழ் பொலிவுறக் கருவொடு பொருளொடு
பலிதமா யொருமறை பகரநான் முயல்வனே

(சந்தம் 8; கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம்
கூவிளம் தேமா புளிமா புளிமா

பலமதம் பணிவுறு பரமனின் பதமுற
பாவமாம் நோயின் தடையை அகற்ற
நலவுரை நலிலவும் நரகதில் விலகிட
நல்வழி காட்டி நயந்தே உலகில்
நிலவிடு நெறிமுறை உரைசெயு மொருவகை
நெய்தெடுத் தன்னாள் நெடுங்கை படைப்பேன்
உலகியல் பரவியல் உறைநெறி தெளிவுற
ஓதிடு நூலாய் உவந்தே கொளுமே

இத்தலி நாட்டின் இறைநூலை முத்தமிழில் தரும் முனி

(சந்தம் 9; கருவிளம் கருவிளம் புளிமா கூவிளம்
கருவிளம் கருவிளம் புளிமா கூவிளம்)

உரைபொருள் உலகினர் உளத்தே ஓங்கிட
உயிருடை உடலதை உறுத்தும் கேடற
வரையிலா திறைதரு வரங்கள் மேவிட
மனுவினம் மறைவழி மதித்தே வாழ்ந்திட
கரையிலாக் கருவுள கனநூல் ஒன்றினைக்
கவிசெய தனதிடத் தரையா மித்தலி
நிரைபடு பனுவலில் நிலைத்தே விளங்கும்
நெறிவழி ஒருபத நிகழ்வைத் தேர்ந்தனன்

(சந்தம் 11; கருவிளம் தேமா கூவிளங்காய்
கருவிளம் தேமா கூவிளங்காய்)

தனதிடத் துள்ளோர் போற்றிடுநூல்
தகையதை உள்ளித் தக்கதென
மனதிடை எண்ணி மாற்றிலதாய்
மலர்தமிழ் தன்னில் பெய்திடவே

கனமுறு தேவக் காரியமாய்க்
 கருதி யத்தகை காவியந்தன்
 நனவுறை மாதின் நல்விழியின்
 நயமிளிர நாட்டம் நல்குமென்றார்

சந்தம் 11; கருவிளம் புளிமா தேமா கருவிளம்
 கருவிளம் புளிமா தேமா கருவிளம்

இறைமறை உரைநூல் இத்தா வியநிலம்
 இயைந்திடு மதநூல் சூசை முனியவர்
 நிறைவுறு சரிதந் தன்னை எழுதிய
 நிகர்மரி அகிர்தள் செல்வம் தமிழகம்
 குறவற அறியக் கூறும் வகையிலே
 குவையுறு கவியால் ஈந்திட உளமதில்
 திறமுற நினைத்து தேர்ந்த பனுவலாய்
 திருமுனி படைக்கத் தேடி எடுத்தரோ

(சந்தம் 12; கூவிளங்கனி கூவிளங்கனி கூவிளங்கனி கூவிளம்)

தேவருள்தரு சத்தியமறைத் தேனதைத்தமிழ் மண்ணிலும்
 தேர்ந்துரைசெய எண்ணியமுனி திண்ணமுற்றிடு நெஞ்சுறை
 ஆவலால் ஆண்டவர்பணி ஆற்றிடவெளி தாக்கிடும்
 ஆகமமதை மாண்புறுதமிழ் மக்களிடைச் சேர்த்தடைய
 பாவணித்தொடை பாங்குறநல் பண்ணிசையியை பைந்தமிழ்ப்
 பாடலாய்ப்படைத் தாரதையவள் பாதமலரில் வைத்திடுங்
 கூவலாலுளம் கூத்திடப்பதம் கொள்தரை அதிர் வண்ணமாய்க்
 கோடிமனம் நோக்குடனதை கோர்த்திடவழி கண்டனரே

(சந்தம் 13: கூவிளங்காய் புளிமா புளிமா புளிமா)

வேதநூலுரை நெறிகள் விரிக்கும் நிகழ்வைப்
 பாவழிக்கதை படிவத் துரைத்தும் படைப்பின்
 கோமொழியதில் மிடைதத் துவத்தை விளக்க
 நாமலர்பனு வலாக நயந்தே உரைத்தார்

(சந்தம் 14: தேமா கூவிளம் தேமா கூவிளம் கூவிளம்)

ஆக்கத் தேர்ந்திடு ஆக்கம் ஆம்வழி ஆய்ந்திட
 தேக்கி வைத்திடு தேடல் கொள்கரு வோர்ந்தவர்
 நோக்கத் தேவனை நோக்கிடு கத்தலி நுண்மத
 வாக்கைச் செந்தமிழ் வையமும் அள்கொள வைப்பதுவே

311வது அங்கம் நிறைவுறும்

312. காவியத்தில் அமைய வேண்டிய சிறப்புகள்பற்றிய சிந்தனை

தமிழிலக்கிய மரபில் இத்தலி இலக்கியத்தைத்
தமிழில் பெயர்த்தல்

(சந்தம் 15; தேமா கூவிளம் தேமா கூவிளம் கூவிளங்காய்)

செய்யுங் காப்பியம் செந்தேன் மிக்கவைங் காப்பியங்கள்
உய்யும் பாரதம் ஒதுமி ராவணப் போர்சொலுமா
வய்யம் போற்றிடு நூல்ரா மாயண மாண்புகளைப்
பெய்யுங் காவியம் கந்தன் பேர்புரா ணம்நிகர்த்தே

(சந்தம் 16; தேமா கூவிளம் தேமா கூவிளம் தேமா கூவிளம் கூவிளம்)

சொல்லும் பாவழி காதை கூறுதல் சூழல் சூட்டிடு பேர்வகை
வல்ல வாழ்நெறி மாண்பு பண்புகள் வாழும் ஐநில மாதிய
கல்லா மக்களின் நெஞ்சில் கல்லிலே இட்ட முத்திரை என்னவே
நில்லும் வண்ணமாய் நேமி உள்ளதாம் காலம் நின்றிட செய்குமே

வீரமா முனிவர், சூசைமுனிவர்பற்றிய ஐரோப்பியக் காப்பிய மூல
நூற் பெயர்களைத் தமிழ்மயப்படுத்தல்

(சந்தம் 17; தேமா கூவிளம் தேமா தேமா கூவிளம் தேமா புளிமாங்காய்)

கம்பர் வில்லிபுத் தூரர் தேவர் காவியப் பாசெய் அரசர்தாம்
செம்மைத் தாய்மொழி செந்தேன் தன்னில் வால்மிகி வேத வியாசர்என்
மும்மை ஆரிய நூல்கள் பாடி

முந்திடு பாதை தனிற்சம்பா

அம்ப வின்றியே ஆக்கச் செவ்வண் ஆம்பெயர் சூடி அமைத்தாரே

முதலில இடப்பெயர் மொழிதமிழ் ஒலியில்
இதமுற அமைய இயன்று பெயர்த்தார்
களமாபுரம், பெத்திலங் காசை சிந்து
அழகொளிர் இரவி மாபுரம், மோரிய
வளமார் மாமலை, சுகந்த மலையுடன்,
நாச ரத்தூர் நலமார் சீனயி
பாசமார் அவரோ சித்தெனும்
வாசமார் தமிழின் வண்பதஞ் சேர்த்தார்

காவிய நாயகர் கதையிற் தொடர்புள
 தேவியர் காணையர் திகழ்தரு தேவர்
 மக்கள் நரகர் மற்றும் மானிட
 தொக்குறு பெயர்களைத் தொல்தமிழ்ப் பெயராய்க்
 கற்றிடு தமிழர் கருத்துற வேண்டி.
 சொற்றிறன் மேவிடச் சொற்பதஞ் செறித்தார்
 அவ்வழி வளனார் அறஞ்செயன் சதாசிவன்
 செவ்வரிக் காந்தரி, சீமையொன் மரியாள்
 கோலி யாத்தன் கொடுமகன் நபூக்கன்,
 தாலிலை ஓவான் தயோதரன் சிவாசிவன்
 நல்ல வாலன், நாவகன் ஆணரன்
 வல்ல இராயன் வாமன் சுரமி
 பரம நாதன் பாரான் ருபிரன்
 அரசனே ரோதன், அதுனிசன் விசுலன்
 திவ்விய நாதன், தொபியன் சினக்கரன்
 செவ்விய மிக்கலன் சேதையன் சோசுவன்
 கபிரியல் சம்மனசு கவினார் அசரியன்
 கவியாள் தவீது மோயிசன் கிடாவியன்
 எலிச பத்துடன் ஏசித்தன் இயாக்கொபு
 அன்னம் மையா எவன சித்தன்
 என்றிடு பெயர்களை இதமுறச் சூட்டி
 இயற்றிடுங் காவியத் தேர்கோ விட்டார்

மூல நூல் பிற தேய, அந்நிய மொழிக் கருத்தாயினும்
 வழி நூலைத் தமிழ் மரபில் உரைத்தல்

(சந்தம் 18; புளிமா கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம்
 புளிமா கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம்)

தனக்கே உரித்துடை சிறப்பமை இலக்கியத்
 தகைகொள் இலத்தினந் தருமொழி பனுவலாம்
 மனங்கொள் சுசைமுனி மரிதரு மிறைமகன்
 மனுவாய் உலகினில் மலர்ந்திடு மறைக்கதை
 மனமே உணர்வுள மரபுகள் தமிழ்மொழி
 மதிப்பில் மரஞ்செடி பறப்பன நடப்பன
 இனங்கள் எலாந்தமிழ் இயல்புநா டதன்சிறப்
 புகள்ஈற் றுரைமுடி தரித்தலாய் முடிக்குமே

(சந்தம் 19; புளிமா கருவிளம் புளிமா கருவிளம்
 புளிமா கருவிளம் கருவிளம்)

இயற்கை வனப்பில் இருந்தே இறை உருவானான்

உரைசெய் கருத்தது உலகைப் படைத்தளி

உருவம் இலாமுதற் பொருளிறை
திரைசூழ் உலகுடன் திசையெண் விசும்பகல்

திரியா நிலையுறத் திகழ்பவன்
வரைவில் குணமதை வனப்புறு இயற்கை

வளத்திற் திளைத்திடு வழக்கமாய்
நிரைசெய் மறைப்பொருள் நிலத்தோர் மனதிடை
நிலைக்கும் படியிதை நிறுத்துமென

நூல் நுவலும் பொருளும் நோக்கமும்

(சந்தம் 20; புளிமா கூவிளங்காய் புளிமா கூவிளங்காய் கருவிளம்
புளிமா கூவிளங்காய் புளிமா கூவிளங்காய் கருவிளம்)

உலகின் மக்களெல்லாம் உயர்வான் உன்னதத்தின் உறையிறை
உளத்தின் எண்குணத் தியல்பாம் ஏழுலகத் தவனருள்
வலமும் பல்குணத்தான் வகுத்த பக்குவத்தின் இலக்கண
வழியிற் சேர்புவிமண் வளத்தில் வண்கரஞ்செய் பலவினை
நலங்கொள் மாண்பறங்கள் நரகர் கேடுளமன் புடமைவழி
நடைகா தல்மணங்கள் நசைசேர் காமமென் நலமிலா
இலத்தே வாழ்நெறியும் இதமில் பவவினையின் இழுக்குகள்
இனைய சத்தியங்க ளெடுத்தே சொல்வதிது தரும்பொருளே

எத்தகை யாப்பில் இயற்றலாம் காப்பியம்

சந்தம்; 21; புளிமா கூவிளம் கருவிளம் கருவிளம் புளிமா கூவிளம்
புளிமா கூவிளம் புளிமா கூவிளம் கருவிளம்

கதைசொல் வண்ணமாய்க் கவிபகர் நெறியாம் யாப்பினிற்
கூழறும் காப்பியக் கவிவழி எதுவெனக் கணித்தால் பாவகைப்
புதையல் தன்னுளே புதிதாப் புகுவிருத் தம்எனும்
விதையே தண்ணிசை பலவகை தருமென் ருகியதே

விருத்தப்பா வடிவத் தோற்றம்

பாரதம் அயணம் பாக வதமும்

தாரதிற் சிறந்த தமிழாங் காப்பியம்

பலப்பல யாவும் பகர்பா விருத்தம்

நலமுறை கொளுதல நலமென உணர்ந்தும்

செவ்வண் சந்தஞ் சேர வகுத்து

அதுவரைக் காவியம் ஆக்கிய தமிழர்

இதுபோற் செய்திலர் என்னும் அளவு

கம்பர் ஆதியோர் காப்பிய மாக்க
 செம்பா முறையிதிற் செப்பிய உணர்ந்தும்
 விருத்தப் பாநடை விஞ்சிடத் தன்நூல்
 கருத்ததைச் சொல்லக் கவிமனங் கொண்டார்
 யாப்பின் இலக்கணம் அறிந்து உணர்ந்தோர்
 யாப்பதன் அமைதி அசைவிலா நிலைக்கும்
 வழிமுறை காக்கும் வண்ணமே யன்றி
 அழிவிலா யாப்பு அறைதமிழ் வளர
 அதனியல் புணர்ந்த அறிவது உந்த
 இதமுறு விரிவாம் இசையது கொண்ட
 கவிகள் பலவகை கண்டவர் இதுவரை
 தெவிட்டாக் காப்பியத் தேனதை அளித்தோர்
 ஓர்சில சந்தமே ஒலித்திடப் பாக்களை
 சீருறச் செப்பினர் செப்பிலர் அதிகச்

சந்தங்களின் விரிவாக்கம்

சந்தம் அதனாற் சாற்றுநூல் பல்வகை
 சந்தங் கொண்டிதை சங்கத தமிழிலே
 பாசெயப் பதங்களைப் பகுத்து உரைக்கும்
 போதல் வகைகள்;
 தேமா புளிமா திகழ்கரு கூவிளம்
 ஆமா நென்ன இரண்டசை நான்கும்
 முதல்வரு அடியால் மொழிபா நான்கும்
 இதமுறு இசைநய மெழிலுற காய்கனி
 என்னும் மூன்றசை இயலவதால் நான்கும்
 இன்னும் நறும்பு இசைமிகு நறுநிழல்
 தண்பூ தண்ணிழல் தானிவை நான்கும்
 பண்பல ஆக்கிப் பாவகை பெருக்கும்
 தனியெண் ஒன்றைத் தனித்தே எடுத்து
 தனியெண் அதனால் தானே பெருக்கித்
 தான்வரும் விடையைத் தானதால் மேலும்
 தானிவ் வாறாய்த் தமையதை வர்க்கத்
 திடுகால் தானெழு திடவே முடியா
 நெடுந்தொகை எண்ணா நீளுவ தொப்ப
 இந்த அடிப்படை இனிய சந்தம்
 முந்திப் பிந்தி நடுவண் இடையில்

முறைமுறை மாறி முனைந்திடின சந்தம்
நிறைவுள பலவாய் நெகிழ்ந்தே வருமே
அவ்வளி முனிவர் ஆய்ந்து தேறி
செவ்வண் சந்தஞ் சேர வகுத்து
அதுவரைக் காவியம் ஆக்கிய தமிழர்
இதுபோற் செய்திலர் என்னும் அளவு
தொன்னூற் றதலிலுந் தொகைத்த சந்தப்
பண்ணிற் பாடப் பரவச முற்றார்
உரைசெயும் படலத் தொவ்வொன் றிலுமே
நிறைசெய் சந்தம் நெகிழ்வறப் பலவாய்
கொள்பா செய்யுங் கொள்கை நிலைக்க
தெள்ளு தமிழிற் தெளித்தனர் செந்தேன்

சந்தம் 22; தேமா தேமா கூவிளம் தேமா புளிமாங்காய்
முந்தை நூல்கள் செப்பிய சந்தத் தொகையில்மிக்
கெந்தன் நூலில் பலவாஞ் சந்தம் இயைவுற்றுச்
செந்தேன் சொட்டுஞ் செய்யுள் தன்னால் சிறப்பாக்கி
இந்த வைய மேற்றிடு மாறு இயற்றும்மே

சொல் பொருளணி, மடக்கு, சிலேடை,
இரட்டுற மொழிதலாதிய கவி இன்பம்

(சந்தம் 23; தேமா தேமா கூவிளம் தேமா கருவிளங்காய்)
சொல்லால் சொல்லுஞ் சொல்பொருள் காட்டும் அணியழகால்
வல்ல செய்யுள் உள்நயந் தன்னால் வரைமடக்கு
நல்ல பாவாய் சொல்லிரட் டையென் சுவைதருதும்
எல்லா வாரும் இன்சிலே டைகொண் டியற்றுதுமே

திருமறையில் இடம்பெறும் நூற்றுக்கதிகமான நிகழ்வுகள்
பழமொழிகளை இணைத்தியற்றும் காவியம்

(சந்தம்; 24; புளிமா கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம்
புளிமா கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம்)

மறைநூல் நிகழ்வுகள் மலரதால் தொடுத்திடு
மதிநூல் இதன்கரு மனவளம் பெருக்கிடும்
இறைநூற் திரட்டதா யிலங்கிடும் படிப்பவர்
இழிவே இழைத்திடு பிசாசவன் பிழிகரக்
கறையே அகற்றிடுங் கடவுளின் அருளது
கதித்தே உயர்வழி தருவழி நடத்திடும்
முறையே முதியவர் மொழிதரு பழமொழி
முறைத்தே பயன்தரும் படியிதைப் படைத்திடும்மே

அகம் புறஞ் சாரா ஈரறமிணைந்த ஓரற நீதி நூல்

(சந்தம்ஹ 25; புளிமா கருவிளங்காய் புளிமா கருவிளம்
புளிமா கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம்)

கிறித்தென் னிறைசுதனார் கிளர்த்தும் நெறிமுறைக்
கிளர்ச்சி உலகினர்க்கு கிடைக்கும் பெருவளம்
குறித்தே இருவறங்கள் இணைந்தே ஒருவறக்
குவையாய் இலங்குமரி குருச்சு சமுனிவர்
செறித்த சரிதமென்று செகத்தார் உளங்கொள
செயும்பாச் சுடரதாகுங் கிறித்த நீ திநூல்முறை
பொறித்த திதுவென்று புவியோர் புகழ்ந்திட

பரிசுத்த வேதாகமப் புதிய ஏற்பாட்டு நிகழ்வுகளைக்
காவியமாக்குதல்

(சந்தம் 26; புளிமா கூவிளங்காய் புளிமா
கூவிளங்காய் கருவிளம் புளிமா
கூவிளங்காய் புளிமா கூவிளங்காய்
புளிமா கூவிளங்காய் கருவிளம்)

இறைவன் பூமியதை இயற்றி
ஏதெனென்ற இடத்தினில் நிறுத்தி
ஈருடலாய் படைத்து ஒருயிராய்
இணைத்து எக்குறையும் இலாதவை
நிறைவாய் வாழ்வழி நிலைத்து
நீதிவழியில் நிலுமென உரைத்த
நேமியுரை கடக்க நேயமதை
நெகிழ்ந்து நீசரெனும் பவவினைக்
குறைவால் குற்றவாளித் தகைத்தாய்
கூசிமறை உலகதன் முதற்பேர்
குற்றமதைப் புரியக் கொள்பிசாசன்
குமைய நீக்கிடவே மனுஷரு
மறையாய் மண்ணதிலே மரியின்
மாமகனாய் உதித்தயேசு மலரோன்
மாண்புயிரைத் தியாகஞ் செய்ததிரு
மனுவேல் தன்சரித மதேகருவாம்

(கன்னிமரியின் கர்ப்பம் தேவ கர்ப்பம் என்று ஐயமறுத்தல்)

சந்தம் 27; புளிமா கூவிளம் கருவிளம் கருவிளம்
புளிமா கூவிளம் கருவிளம் கருவிளம்

மரியாள் கொள்கரு மறைப்பொருள் அருளினால்
 மலர்ந்த மொட்டென மனுக்குல முணர்ந்திட
 அரிய கர்ப்பமே அவனியின் வழக்கிலே
 அடங்கா தென்றுறு அவப்பெயர் அகற்றிட
 உரிய பேறது உன்னதக் கொடையென
 உறுத்த வேண்டியே உரைத்திடு மறையென
 சரித்த ஐயமோய் சார்ந்திடு திருமறை
 சகத்தில் சொற்றிடு சரிதமாய்ப் பொருந்துமே

சந்தம் 28; புளிமா கூவிளம் புளிமா கூவிளம்
 புளிமா கூவிளம் கருவிளம்

மணமே ஆகுமுன் மரியாள் கர்ப்பமாய்
 மலர்ந்த செய்தியால் மாய்ந்திடுங்
 குணவான் சூசயான் குமைந்த போதிலே
 குணக்கின் ஓங்கொளி யென்னவே
 மணஞ்செய் வாளனே மனமே ஐயுறேல்
 மறையின் மாண்பிது மறுத்திடா
 தணங்கை ஆற்றிடு தரைக்குக் காதிடா
 தணைத்தே கொள்ளெனத் தாங்கியதை

சந்தம் 29; புளிமாங்காய் கருவிளங்காய் புளிமாங்காய் கருவிளங்காய்
 புளிமாங்காய் புளிமா புளிமா

உரைசெய்து இறைமகனார் உருவாகி அவதரித்த
 உயர்வான சரிதம் உணர்த்த
 தரையின்கண் உறைபவத்தின் தவறெல்லாம் தரையுடனே
 தவிடாகத் தளர்ந்து மறையக்
 கரையில்லா கடல்நிகராங் கருணையான் தருமருள்தான்
 கனியென்ன நமக்குள் பிறந்து
 குரைசாத்தான் பிடியிருந்து குவலயப் பவப்பிணி
 குணங்கொள மருந்தாய் குலவியதை

(சந்தம் 30; புளிமாங்காய் கருவிளங்காய் புளிமாங்காய்
 கருவிளங்காய் புளிமாங்காய் கருவிளங்கனி)

மரிகொண்ட மறைசுதனை மடியேந்தி
 மனநிறைவு கொளவேற்று தனதுமகனாய்
 தரிசுசை தனதுதொழில் தகைசொல்லி
 தருதலுடன் அருளீயும் இறைதன்னை

அரிதாகுந் தகப்பனாரை அதியுயர்த்தி
அனுதினமும் துதிசெய்யப் பயிற்றியதால்
தெரியாது திகைப்படைந்த திருப்பணியார்
தெளிவுறவே உரைத்திட்ட திருமகனார்
(சந்தம்; 31; தேமா கருவிளம் தேமா கருவிளம்)

தேவ மனுவுருக் கொண்ட இறைசுதன்
காவ லெனப்பணி யாற்றுந் தவமுனி
பாவப் பிணியகல் சூசைப் பெயரவன்
மேவத் துறவற வாழ்வை இயம்புதலாய்

வேறு

திரட்டித் தேனில் தினைமா பிசைந்த
பரம மறையாய்ப் பகரும் இந்நூல்
வழிமொழி பனுவலாய் வளரா திருக்க
செழிதமிழ்ப் பண்பு சிறிதுங் குறையா
முதல்நூல் எனவே மொழிகுவன் என்று
இதமுறச் சொல்லி இயம்பினார் மாதே

312 வது அங்கம் முழுமையுறும்

313. காவியத்தைப் படைத்துப் தேம்பாவணி என் பெயர் சூடல்.

தேம்பாவணி நூலமைப்பு

(சந்தம் 32; மாங்கனி கூவிளங்காய் புளிமாங்காய் தேமா)

காப்பிய மாக்குதற்காங் கருக்களைத் தேர்ந்து
கோப்புற மூன்றுகாண்டக் குவிப்பாகக் கோர்த்து
காப்புமுப் பத்தறுவாங் கவின்படலமாய்க் விண்ட
தோப்பெனச் செய்தெடுத்து தொடையுருவங் கொடுத்தார்

(சந்தம் 33; தேமாங்கனி கூவிளம் கூவிளங்காய்)

மூவாயிரத் தாறுநூற் பத்துடனைய்ப்
பாவாரமாய் பாடிய பாமலரால்
நாவாரமாய் நல்கிய நற்பனுவல்
தேவாரமாய்த் திக்கெலா மேற்றியதே

(ஏனைய சந்தங்கள் பின்னாற் தரப்படுகின்றன.
சந்த பேதங்களை அலகிட்டறிக)

காண்டமே மூன்று அவைகள் கருதிடும் பெயர்கள் இன்றி
ஈண்டதன் தானத் திலக்க எண்ணதால் அழைக்க லானார்
ஆண்டவை படலம் பன்னிரண் டாகவே கொள்ளுங் காண்டம்
பூண்டதே தைரிய நாதர் புகன்றிடும் புனித நூலே

அளப்பெரும் மாண்பு பூண்ட அறமுரை மறையில் அடங்கும்
வளப்பொருள் வகுத்த வாற்றை வழத்துதும் முதலாங் காண்டம்
கொளவரும் பணிபெண் டாகக் கொய்திடு படலஞ் சொல்லும்
உளங்கவர் உள்ளாம் பொருளை உணர்த்திட உரைப்பேன் கேளிர்

நாட்டுப் படலம் நூலின் நயந்தரும் தொடக்க மாகும்
காட்டுடன் மலையும் வரையுங் கழனியும் பாலை நிலத்தின்
தேட்டமும் வளமும் அவையமை தேசமும் மக்கள் வாழ்வும்
வேட்டிடு இறையும் மறையும் வீணிலா நன்மை கூறும்

நகரப் படல மெரிசல நாதனின் கோயில் அமைப்புப்
புகலரி தான அதனின் புகழுறு சரிதம் வாசற்
அகலமாங் கதவைத் திறக்கும் அதிசயத் திறப்பின்
மகத்துவம் மற்றும் ஆட்சி மலர்ச்சியை கூறுமாமே

வளனவன் சனித்த படலம் வல்லவன் கோலி யாத்தை
இளந்தளிர் தாவிதன் கொன்றதால் இராச னுன வம்சக்
களபமார் சிசுவ தாகக் கறையிலா சூசை முனிவ
முளரியாம் மொட்டு மலர்ந்த முதன்மை மொழிவ தாமே

பால மாட்சிப் படலம் பாலனாஞ் சூசை வளர்ந்து
ஞாலம் போற்றும் இளஞனாய் நன்மை யன்றி தின்மை
சாலச் செய்யாத் துறவியாய் சகத்தில் வாழ்ந்து நல்லறக்
கோலம் பூண்ட வரன்முறை கூறும் வண்ணம் அமைந்ததே

திருமணப் படலப் பகுதித் திகழுறு சூசை மரியை
பொருந்துறு துணையாய்க் கொண்ட புனிதமார் விவகம் புரியக்
கருதிடும் போதில் சூலிற் கர்ப்பம் வளர்தலா லைய்யம்
பெருகிட இறைவன் பேறென பெய்த வார்த்தை பிணைத்ததே

ஈரறம் பொருந்தும் படலத் திறைவனார் அளித்த ஈவை
சீரறங் கொண்ட சூசைத் திருமகன் மரியின் கர்ப்பம்
தாரதன் பவத்தை மீட்கும் தற்பரன் சுதனே என்று
பாரதில் எண்ணி இறைக்கு தந்தசொல காத்தல் கழறும்

ஐயமே தோற்றும் படலம் அறைந்திடும் மரியாள் கர்ப்பம்
பொய்யது தன்னை மயக்கும போக்கிடைத தென்று கவல
தொய்யிடை மரியாள் துவண்டுதன் தூய்மை துலக்கு மாறு
மெய்யருள் தேவன் தன்னை மேவியே வணங்கல் செப்பும்

ஐயமே நீங்கும் படலம் அடியவள் வேண்டல் கேட்டு
மெய்ப்பொருள் உணர்த்தத் தேவ உலகதன் தூதன் சூசை
அய்யனைக் கண்டு மரியாள் ஆண்டவன் தாயாய் ஆன
உய்பொருள் கூறித் தேற்ற உண்மை உணர்ந்த சொல்வார்

மகிழ்வினைப் படலம் சூசை மறைபொருள் தெளிந்த அன்பால்
நெகிழ்வற யிணைந்து இல்லம் நேரிய தர்மஞ் செய்து
முகிழ்சுதன் கர்ப்பத் தூய முதலரு ளாக ஏந்தத்
துகிலதைத் தேவ மாதா தோழிட மகிழும் கூற்றே

மகவருள் படலஞ் சொல்லும் மனுக்குல வேந்தன் மரியின்
தகவுடைக் கருப்பை நீங்கித் தரணியை அடையும் வேளை
செகமாளு மிராயன் கட்டளை சிரமதற் தாங்கிய பயண
மகம்பிறழ் காந்தா ரிதன்பவம் அகற்றியே செல்லும் போது

தங்கிடத் தலமே இன்றித் தவித்தொரு குகையில் ஆறப்
பொங்கொளி பரப்ப இயேசு புவிமிசை பிறக்க வாணோர்

மங்களத் துதிகள் பாட மறைமகன் தன்னை சூசை
தங்கரத் தேந்திப் போற்றித் தற்பரன் அருளை வேட்டார்

காட்சிப் படலந் தன்னில் கர்த்தனின் ஈவை யமரர்
மாட்சிப் படுத்த விடைச்சி மாற்றுரை மொழிய மாதா
மீட்சியே செய்தல் இடையர் மேவியே துதித்தல் பாவ
ஆட்சியை அகற்றல் இயேசென் பண்பெயர் சூட்டலாமே

மகனார் படலஞ் சூசை மரியுடன் எருசை செல்லல்
செகமைந் நிலத்தின் வளத்தைச் செப்பிடல் சிசுவை கோயில்
பகவனின் பணிக்கு நேர்தல் பக்தனாஞ் சிமியோன் வாழ்த்தல்
அகமகி முன்னம் மாவின் ஆசியைப் பெறவே முற்றும்

இரண்டாங் காண்டத்தின் உட்பொருள்

இரண்டாவது காண்டம் எடுத்து இயம்பிடும் செய்திபத்து
இரண்டென்று பகுத்தார் முதலில் பைதிரம் நீங்குபடலம்
முரண்டெழுந்த எரோதன் சிசுவை கொன்றிடு முயற்சிநீங்கத்
திரண்டெகிப்து செலச்செயச் திரவியம் எல்லாம் அகன்றதாமே

இளவனவன் மாட்சிப் படலம் இயம்பிடும் சேதி தேவபாலன்
அளவில்லாத் துன்பம் எண்ணி அவன்பிதா வருந்தக் காபிரியல்
உளத்துள்ள துயரைப் போக்கல் உயர்நயில் நதிக்கொள் எகிப்துமண்ணில்
தளர்வுற்ற வாழ்வின் போது தற்பரன் தொன்றித் தேற்றலென்னே

வேறு

காப்பிரியெல் தூதன் பாரொன் கல்மனம் விளக்கிப் பகர்தல்
கூப்புருச் சாம்பல் மேட்டைக் கொடுநகர் எரிந்த வைந்தின்
தாப்பட குவையே என்னல் தேவ தூதன் மிக்கெல்
நாப்பா நாதனை வாழ்த்தும் நயமுரை பகுதி யாமே

சோசுவனின் வெற்றிப் படலம் சொற்பதம் இயேசை மிக்கல்
ஆசுற்ற உளத்தால் வாழ்த்தல் அழிவற யூதர் இனத்தை
மாகுறு எகிப்தில் இருந்து வரள்நதி சோர்தான் ஊடாய்
காசுள எரிக்கோ சோர்தல் கடும்போர் செய்து சோசொன்

ஆபிராம் அரசை வெல்லல் அசுரன் உயிரைக் கொல்லல்
தாபித மடைந்து பரிதி தங்கிடச் செய்தல் பாரோன் மடிதல்
சோபித முறவே பாலன் சூசை மரியுடன் மிக்கெல்
பாவிதம் பாடக் களமா பட்டினப் புரத்தைக் காண்டல்

சேதயொன் வெற்றிப் படலஞ் செறித்திடும் சேதி நகரின்
பூதல வாசல் மணித்தூண் பொன்னுரு பாவை சுட்டல்

பாதலச் சாத்தான் வசத்தால் பாவியா யானோர் தம்மை
மாதவன் பதமே சேர மண்மிசை வழியே காட்டல் 6652

பதினேழாம் படலமது பதிகாசை நகரடைந்து
பட்டினத்தைப் படைத்திட்ட பாரரசன் சஞ்சோனின்
அதிவலுவை அறிந்துள்ளம் ஆனந்தமே தானடைந்து
அவன்வலிமை தலைமயிரில் ஆழ்ந்துள்ள விதியறிந்த
சதிசெய்த தாலிலையின சகவாச வஞ்சகத்தால்
சதுர்ப்படையுந் தன்னகரும் சார்ந்தவைகள் தான்தோற்று
மதிதிருந்தி பகைவென்று மறுபடியும் மன்னனான
மாற்றமதை அறிந்தங்கு மரிஞ்சை தங்கினரால் 6653

சீனயிமா மலேகாணும் சீரதுசொல் படலமதில்
வானவர்கள் அம்மலையில் மறைபத்துக் கற்பனையை
தானவனும் மோசெக்குத் தற்பரனார் தந்ததுவும்
ஞானமுள்ள தருவினதி நற்பயன்கள் உரைத்தபின்னர் 6654

பாலேபுகு படலத்தில் பரமசுதன் பதைக்குஞ்சுரம்
சோலைக்குளிர் பெற்றதுவும் சோர்வகற்றி வெலியமினி
நூலையறி மகத்துவத்தின் நுட்பமதை உணர்ந்ததுவும்
சாலேவழி பிரியுமிடம் எதுவென்று சரிவழியிற் சென்றதுவும்

சித்திரகூடப் படலம் செப்புகின்ற நிகழ்வாக
சிறுமதலை தன்னுடன்கா சென்றவர்கள் தவமுனிவர்
உத்தமர்கள் உறைகூடம் உயிரோட்டச் சித்திரத்தால்
உணர்வூட்டும் நீபகனின் உண்மைகளை உணர்வதுவும்
புத்திமிகு மாணரனார் புன்னடிமை யானதுவும்
போகவாசை மிகுந்தனையும் பூவணங்கின் வஞ்சனையைச்
சத்தியத்தால் வருங்கால வற்கடத்தைப் போக்கியதும்
சதிச்சிறையில் மீண்டதுவும் சாற்றுகின்ற வரலாறே 6656

நீர்வரமடை படலநிகழ் வாகமோசே பேழைதனில்
சார்ந்துயிர் தப்பியதைச் சாற்றுகின்ற காபிரியெல்
சீர்பாலன் தனைப்போர்த்த சீலையதை அதிற்கழுவ
நீர்வரம் பெற்றுப்பிணி நீக்குதிறன் கூறுவதாம் 6657

எசித்துசேர் படலமதி லிறைசுதன் அவரோசித்து
பசிநீக்கப் படுவதுவும் பயங்கரங்கள் புரிசுணத்து
முசிபேயைச் சுகப்படுத்தி மூவருமே ரவிமாபுரம்
வசிப்பதற்கு தக்கவொரு சிறுமனையிற் தங்குவதும் 6658

குணுங்கு மந்திரப் படலங் கூறிடுஞ் சேதிபேய் பிசாசர்
அணுங்கு நரகினில் வீழ்ந்திடற் கானதாங் காரணம் ஆய்ந்து
இணங்கு கடாவியன் பொய்த்தே இவரியல் கொண்டிடல் மனுக்குலம்
உணுங்குவ ரென்ன உகந்த உபயம் பேய்க்குர சொப்பிடும் 6659

வின்றான் என்றபேய் விண்ணவர் வேச மிட்டுல கடைந்து
பொன்று நரகிடை பேய்கள் புகுந்திடு காரணம் இயேசு
என்று காண்டு இயம்பிட எங்குமே காமவிச் சையால்
வென்று விடலா மெனவுரை விளம்புதல் ஆதிய கூறுமே 6660

இரண்டாங் காண்டத் திறுதியாய் இயம்பு சோகுதோர் படலம்
முரண்டெழு பேய்ப்படை முழங்குதல் முறுக்கதை வானவர் முடித்தல்
திரண்டெழு போரதால் தியங்கிடா திருந்திடு சூசை மரியாள்
வரண்டிடா இறையருள் வரத்தால வருதுய ரகற்றுதல் வழத்திடும்

முடிவுக் காண்டம் மூன்றின் முதலாம் படலம் குழவிகள்
மடியும் பெயரால் மலரும் மன்னன் ஏரோ தென்பான்
பிடியில் இயேசைச் சிக்கவைப் பெற்றியால அவர்வய தொத்தபல
மடிதவழ் பாலரை அழித்திட மனமது கொள்ள மாதவத்தான்

எலியன் தடுக்க ஏற்றிடை தேரோன் இகத்துள பாலரை
நலித்துக் கொன்றிட மரித்தோர் நற்கதி கிடைக்க நாதனருள்
பொலிந்ததும் இயேசு இறைசுதன் புன்கொலைக் காளா கவண்ணஞ்
சொலித்ததும் கவிவளச் சுவைதரச் சொற்றிடுஞ் சிறப்பதைக் காட்டிடுமே

கருணையன் மாட்சியென் கழறிடும் படலங்

காலங் கடந்து கருப்ப முற்றிடிடும்

பெருமகள் எலிச பெத்தினைப் பேரருள்

கண்டு பெருமான் தனது

அருளது தமக்கு மானதாய் அகநிறை

அரனவன் அடியினை பணிதல்

கருவறு கருணையன் ஏரதன்

கடுங்கொலைக் கஞ்சி கரந்துறையக்

6664

கானகந் தன்னி லொழிந்திடல் கவலையால் எலிசபெத் திறத்தல்
வானவர் தேற்றி வளர்த்து வரமருள் இயேசுவைக் காண
ஞானவான் எங்கும் மலைதல் ஞாபகப் படலம் அடுத்து
மோனமார் பாலன் புவியில் முதலடி வைத்த போது 6665

உடுத்த ஆடையைக் கழுவுநீர் உலகோர் பவவினை போக்கல்
தொடுத்து நன்மதி கழறுதல் தொபியன் தன்மகன் திருமணம்
தொடுத்த சிவாசிவன் மறுபிறப் புரைக்கச் சூசை மறுத்தல்
எடுத்த பிறப்தன் நோக்க வேற்றத் திலக்கணம் விளக்கல் 666

செவிகொள் சிவாசிவன் உணர்தல் செகத்தவர் பலவிறை வணங்கல்
தவிர்ப்பதால் தற்பரன் செவ்வடித் தாழதைப் பற்றிடல் பகர்தல்
கவினுறு கடவுளின் இலக்கணங் காட்டுதல் கேடவர் தம்முனோர்
குவிமனக் குருட்டதைப் போக்கிடல் கூறிடும் படல மென்றிடுமே 67

இருபத் தெட்டாம் படலம் இயம்பிடும் வாம னாட்சி
இடர்தரு காம இச்சை இயல்பினால் தூர்த்த னாகி
அருவருப் பினனாய் வாமன் ஆழ்வதைக் கண்ட சூசை
ஆண்டவன் வழியில் சென்று அருளுறு மென்ன அவனும்
ஒருபோ துமதனா வியலா ததுவென காம நோயகல்
ஒறுத்திடும் வகைபல வழத்தி உறுதுயர் நரகமும் பசாசின்
கருமமும் பகர்ந்திட வாமனன் பாவமென் பழிதனக் கஞ்சி
கடவுளை நம்பிட மற்றவர் கருத்ததும் மாறிய கழறிடுமே 6668

தேவக் கெழுமைப் படலத்தில் தெரிவை சுரமி கண்டகனா
தெளிவே யற்ற தெனசூசை தெரிக்க அவனஞ் சினங்கொண்டு
பாவப் பிசாசின் வாய்ப்பட்டு பரனின் வேதம் தனையழிக்க
பரிந்து நாவகன் துணைகேட்கப் பழிக்கு அஞ்சி மறுதலித்தல்
காவலன் சினகரன் கல்மனத்தன் கடவுள் சந்தியம் தனைவெறுத்து
கடப்போர் தம்மை அடக்கிவைத்தல் கட்டுண் நபூக்கன் சூனையிலே
வேவ வைத்தோர் பிழைத்தெழுவே விலங்காய் மாறி மனம்மாற
விண்ணின் தயவால் மனிதனாகி வேந்ததை அடைந்ததை விளம்பிடுமே 69

மிளிரும் நாவகன் விருத்தைநிலை மேவிய சுரமிக் குதவுவதை
மெச்சிடாத் தந்தை சூசையிடம் மிளிரும் வேதநூற் சத்தியத்தின்
ஒளியைப் பெற்றிடக் கூறுவதும் உண்மை மதத்தின் மகத்துவத்தை
உன்னத சூசை மாமுனிவர் உரைத்த போதக உணர்வுந்த
பழியுறச் சினந்து அவர்முகத்தில் பாய்ந்து அறையப் பதட்டமின்றிப்
பரனடி பணிவான் பொறுப்பதுவும் பார்த்தே அவனும் மனம்மாறி
இழிசெயல் சுரமியை வெறுத்துரைக்க இயலா நிலையால் மனங்தளர்ந்து
இதயம் நொறுங்கி நாப்பிடுங்கி இறந்த தென்பதை இயம்பிடுமே 70

செவ்வண் முப்பதாம் படலமதில் செல்வன் இயேசு தன்னுடனே
சீர்முனி சூசை மரியானுடன் செல்லும் மீட்சிப் படலத்தில்
இவ்வண் சூசை இறைப்பணியை இயற்றுங் காலம் இறையானே
ஏற்றுத் தனது இருப்பிடத்தே ஏகிய சூசை இரவிமாபுர
வெவ்வண் துயரைகண்டிரங்கி வேதன் இயேசுவின் அருள்வேண்டி
விடுதலை அளித்து வாழைவைத்து விரிந்த வனத்தில் களைப்பாறி
அவ்வண் அமைந்த தவமுனிவர் அருளுற மோரிய மலைகண்டு
ஆபிராம் மகனை ஆண்டவருக் கர்ப்பணம் செய்த வரலாற்றை

காலப் போக்கின கருத்துப்படி கருத இயேசு கழறுவதும்
கானக வேடர் தம்முடனே கவிஞர் சுகந்த மலையிடத்தே
கோலச் சூசை உரையாடல் கோதை பலர்தாம் தொடுத்துவந்த
குளிர்தொடை ஏற்று வரமருளல் கொண்டல் வீச வழிநடந்து
ஆலய் உன்னத எருசலேயின் அருகுறு சோலை அடைந்திடலும்
அரண் மறந்த ஏரோதன் அழிந்திட அவன்மகன் அரியணையில்
சால அமர்ந்து அரசாளும் சங்கதி கேட்டு மனம்மகிழ்தல்
சார மக்கள் திரண்டுவந்து சந்தித் தார்த்து வரவேற்றல் 6672

பிரிந்த மகவைக் காண்படலப் பெற்றி தன்னில் தேவசுதன்
திரிந்தே மறைந்து போனதினால் தேடிப் பயந்தோர் தியங்குவதும்
பரிந்து இறையை வேண்டுவதும் பாலன் தேவ ஆலயத்தில்
தெரிந்த ஞானி தமக்குப்பொருள் தெளித்தல் கண்டு மகிழ்வதுவும்73

அடுத்துப் புரோகிதப் படலத்தில் ஆலய மிருந்து அகல்போது
கொடுத்த நல்ல வரம்மக்கள் குறையை அகற்றல் திவ்யநாதன்
தொடுத்த மீட்பு திருத்தாதை திருவருட் குமாரன் தெளித்துரைத்தல்
கெடுக்கும் சாத்தான் கேடகற்றக் கிறித்து வருகை எனக்கூறல் 74

பிணிகள் தோற்றுப் படலத்தே பிணியால் சூசை வருந்துவதும்
அணிசேர் இறைசுதன் ஆண்டவரை அண்மித் திரங்கி கைகூப்பிப்
பணிந்திட உடல்நலங் கொண்டெழுந்து பாலன் தன்னை பாராட்டப்
பணியின் பயனிது வென்றுரைத்துப் பந்தம் கொழிக்க வாழ்வதுவும்

தொடருந் தூதுரைப் படலமதில் தூயோன் சூசை தேவனருட்
திருப்பத மடையத் தேவசுதன் திருச்செபம் மற்றுத் தேவதாயார்
விடைதர வுலகைப் பிரிவதுவும் விரித்தே உரைத்து உத்தானப்
படலந் தன்னில் உலகதனை உறுத்தும் பவவினை போக்குதற்காய் 76

இறைசுதன் இரட்சிப் பளிப்பதற்கு எளிய சிலுவை ஏற்றதுவும்
முறையுறு கல்லறை அடக்கமுற்று மூன்றும் நாளில் உயிர்த்தெழுந்து
மறைந்த சூசை மாமுனிக்கு மகிமை தரவே அவரோடே
நிறைந்த ஒளியாய் அருளளி யாதிய அற்புதம் இயம்பிடுமே 77

மூன்றாங் காண்ட முழுமையுற முடியது சூட்டுப் படலமதில்
தோன்றத் தெரிந்து தூயதாய் தொழவே இயேசு சூசையொடு
வான்றோய் மாட்சி கூறுதலும் வானந் தன்னில் உறைபரனென்
தோன்றான் முன்னில் இயேசுசுதன் தொழுது சூசை தனக்குயர்வு 7

தந்தே முடியது சூடவேண்டித் தயையை இரந்து நிற்பதுவும்
தந்தை அவ்வண் தகைசெய்து தானவ னாக ஏற்பதுவும்
பந்த முற்ற பாலனவன் பரத்திற் சூசை முடிசூடி
சிந்தை மகிழ்ந்து சிறப்பதுடன் செய்தளி காவியம் முடிவுறுமே

செப்பிய காப்பியச் செந்தேனைச் செய்து முடித்த தைரியரும்
ஒப்பிட வரிய ஒருபெயரை உரைக்க எண்ணி உந்தியக்கால்
எப்படி தேம்பா வணியாம்பெயர் ஏற்ற தென்ற திருச்சிந்தை
முப்படிக்க காண்டத் திறுதியிலே முனிவர் சொன்னதை மொழிகின்றோம் 80

தேம்பாவணிப் பெயர்க் காரணம்
நாவுரை வல்ல நந்தமிழ் மாமுனி
பாவுரைப் பதிகப் பாவரி தன்னில்;

6681

வாடா நறுமலர்வகுத்த வணியென்னும்
வீடா மதுக்கவி வீக்கிய வணியெனும்
தேவுல கேற்றுந் தேம்பாவணியெனும்
பூவுல கறியப் புகழ்கதைப் பெயரென

என்றுரை பகர்ந்து இயேசுவை வளர்த்த
நன்றல தல்லால் நாவி லெதனையும்
பகர்ந்திடாச் சூசை பக்திமான் காப்பியம்
செகமதற் களித்த சீரதை இவ்வண்;

திருவாய் மணித்தேன் மலர்சேர்த்த
தேம்பாவணியைத் தொழு தேந்தி
மருவாய் மணிப்பூம் வயனாடு
வடுவற் றுய்ய வீங்குற்றே
னுருவாய் வேய்ந்த வென்னிறையோ
னுடன்மு வரின்பொற் பதத்தணிந்தேன்
வெருவாய்ப் புன்சொல் லஞ்சியபின்
விருப்பந் தூண்டத் தொழுதணிந்தேன்

என்பதைக் கொண்டு இடுபெயர் காரணத்
தன்பெய ரென்று தரணியோர் உணர்வர்

6682

தேவ மாதாவைத் தமிழுகியாக உருவகம்
இவ்விரு பாக்களில் இயன்றிடு மெண்ணஞ்
செவ்வரி மரியைச் சிந்தை செறித்ததே
ஆயினும் முனிவரின் அகத்திடை நிறைந்த
தாயினும் இனிய தமிழ்மொழி தன்பால்
கொண்ட அன்புங் குறையறு பக்தியும்
கண்ட காதலும் கருத்தெலாம் நிறைக்க
தமிழை அழகியாய்த் தற்குறிப் பேற்றி
அமிழ்தாங் கருப்பொருள் ஆக்கிய தெனுமே

6683

313 வது அங்கம் நிறைவுறும்

1837

314. மதுரையில் புலவர்கள் மத்தியில்

அரங்கேற்றல்

கற்றறிந்த கருத்தும் மற்றோரிடமிருந்து பெற்ற கருத்தும்

கற்றறிந்துங் காதாரக் கேட்டறிந்தும் பலநூல்
உற்றறிந்து முலகவியல் உய்த்தறிந்தும் பலமொழிப்
பற்றறிந்தும் பலவினத்தார் பாங்கறிந்தும் பயின்று
பெற்றசிறு அனுபவத்தால் பெய்திட்டார் நூலை 6684

உரைத்தவற்றை உரைத்துப் பார்க்க விழைந்தார்
படைக்கமுனர் கருவுரைத்துப் பலரிடத்தே உணர்ந்தார்
படைக்கையிலே வந்தவற்றைப் பாடுறுத்தித் தெளிந்தார்
படைத்தபின்னர் அறிஞர்களின் பார்வைக்குப் படைத்தார்
படைத்தநூலைப் பாவாணர் பார்த்தேற்க விழைந்தார் 6685

தமிழதனைக் கற்பித்த தமிழ்ப்புலவர் சங்கத்
தமிழறிந்த பண்டிதர்கள் தமிழ்நூலைச் செய்த
தமிழ்ச்சான்றோர் ஆசிரியர் தலையாய கவிஞர்
தமிழியலில் நாட்டமுள்ள தகைமிக்கார் இணைந்து 6686

தான்படைத்த காப்பியத்தின தரமுணர அதிலே
தேனென்னுஞ் சிறப்புகளைச் செப்பிடுத லொக்க
கூன்குறுகல் குறைபாடு குற்றமுள்ள கருத்து
ஏனென்று எடுத்துரைத்து எற்றிடவும் வேண்டும் 6687

தக்கதெனில் ஏற்றிடல்போல் தகாதவைகள் கண்டு
உக்கலென உதறிடவும் உரியபொருள் மிடைந்து
பக்குவத்து நூலென்று பாரெல்லாம் மெச்சப்
புக்குசபைப் புலவர்கள்தம் போதனைகள் பெற்றார் 6688

சங்கம் வைத்துத் தமிழ்வளர்த்த தமிழ்நாட்டு மதுரைத்
தங்கநகர் தன்னிலுள்ள தமிழ்ப்புலவர் அவையில்
சிங்கக்குகை தன்னுள்ளே சிறுமுயல்தான் நுழையும்
துங்கமென தன்நூலைத் தோய்ந்தறியத் துணிந்தார் 6689

சங்கப்பலகையிட தமிழ்ச் சங்கததார் திட்டமிட்டனர்
முனிவரதன் தமிழ்ப்பணியின் முக்கியத்தை உணர்ந்த
கணிரசத்துத் தமிழறிஞர் கலந்தொன்றாய்ப் பேசி

இனியதமிழ் இலக்கியத்தை இருந்தாய்ந்து பார்த்து
தனித்தன்மை கண்டறியக் காலமதைக் குறித்தார் 6690

மீனாட்சி குடியிருக்கும் மேல்வீதி அமைந்த
வானாளும் சிவனாரின் வரமருளுஞ் சபையில்
நானாவித தமிழ்வாணர் நற்புலவர் அறிஞர்
தேனார்க்கும் மலரிடையே தேனீபோற் குழுமி 6691

இத்தலியிற் பிறந்துதமிழ் இயல்நாட்டில் வாழ்ந்த
சித்தனவன் தமிழ்கற்று செந்தமிழின் மொழிக்கு
முத்தென்னத் தொன்நூலை மூழ்ந்தெடுத்த முனிவர்
புத்தொழியாய் படைத்திட்ட புதுநூலைப் படித்து 6692

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தேம்பாவணி ஆய்வு

சங்கத்துப் பலகையிடச் சங்கத்தார் வந்து
தங்களது இருக்கையிலே தானமரத் தலைவர்
பொங்குதமிழ்ப் புத்திரனார் புகுந்திட்டார் அப்போ
சங்கொலியும் ஏழிசையுஞ் சாமரையும் அசைய 6693

வடமொழியின் தரமுணர்ந்த வளநாதன் வந்தார்
குடதேயக் குருமார்கள் குளக்குமிழாய்ச் சூழ்ந்தார்
திடவீழ மறத்தமிழர் தேயத்தார் திரண்டார்
புடமுயர்ந்த மலைநாட்டிப் புராணிகள் புகுந்தார் 6694

செந்தமிழார் தேயத்தார் செழிப்புடனே சேர்ந்தார்
நொந்துறுத்துங் கொடுத்தமிழை நுவல்நாட்டார் இணைந்தார்
சிந்துடனே சேர்களுஞ் சீயமெனாக் அண்டை
முந்துதமிழ் பாவலரும் முனிவர்களும் கயல்பாய் 6695

மரைதிமிறும் வாவியிலே மலர்ந்தமலர்த் திரள்போல்
திரைகடலில் முத்தென்னத் தென்னாட்டுப் புலவர்
கரைகாண்ப் பேரளவுக் கணக்கினராய் நிறைய
வரையுயர்ந்த கொடிபறந்து வான்பறக்கத் தமிழ்த்தாய் 6696

வணக்கமதை மங்கையர்கள் வாயாரப் பாட
இணர்க்கொடியார் மலர்நீரை எங்கனுமே வீச
மணங்குளிருஞ் சந்தனத்தை மங்கையர்கள் இட்டார்
அணங்கென்ன அரிவையர்கள் ஆடலுடன் பாட 6697

கஞ்சமது கலீரென்ன கவின்மூங்கில் ஊத
பஞ்சமெனும் நரம்பிசைக்கப் பண்தோல்கள் முழங்க

நெஞ்சிருந்து எழுகின்ற நிறைநாத மிடறு
கொஞ்சிடவே எழுசுரங்கள் குழைந்தெங்குங் குலவ 6698

உலாக் காட்சி

மயிலாட்டம் பரியாட்டம் மார்புயரும் கரகம்
ஒயிலாட்டம் புலியாட்டம் உயர்தோழிற் தாங்கிப்
பயிலாட்டக் காவடியென் பழத்தமிழர் பாங்கில்
அயிலாடுங் கன்னியருங் காணையரும் ஆர்க்க 6699

குத்துவிளக் கேந்துகின்ற குழந்தைகளின் வரிசை
புத்தொளிருங் கும்பமேந்துங் புனிதைகளின் வரிசை
சத்தமிட்டே களிகூட்டுஞ் சாயலவர் மெட்டி
வித்தைமிகு பலகோல வினையாட்டார் வரிசை 6700

மலர்த்தட்டை ஏந்திவரும் மங்கையார்கள் ஒர்பால்
மணத்துகளை பரப்பிவரும் மாதர்கரம் ஒர்பால்
நிலம்மறையப் பாவாடை நீட்டிடுவார் ஒர்பால்
நீர்தெளித்து நிறக்கோலம் நிலம்வரைவார் ஒர்பால்
வலமிடமென் ஓசையெழ வரிசையணி ஒர்பால்
வாத்தியத்தால் உணர்வெழுப்பி வாசிப்பவர் ஒர்பால்
குலவையிட்டு வரவேற்குங் கோதையார்கள் ஒர்பால்
குழுமிவர சங்கத்தார் கூடலதை நாடி 6701

கரிகல்பல அணிவகுக்கக் கவினணிகள் பூண்ட
கனகமலர்த் தவிசான அம்பாரித் தட்டிற்
புரிசங்கும் நிறைகுடமும் பொலிகின்ற பீடப்
புகழ்ப்பலகை தனிலிட்ட புலமையதன் கணியாய்
வரிந்திட்ட பொன்னாடை வைத்திட்ட நூலை
வணைகுடையால் காப்பிட்டு வருங்களிற்றின் அருகே
சிரிப்பொளிருஞ் சந்திரனும் செகமாளும் பரிதி
செறிபதாகை தாங்கியவர் சிறுவர்போல் நடக்க 6702

தமிழ்ச்சங்கப் பலகையுள தலமதனை நாடித்
தரைநிறைக்க அதனிடையே தரமுள்ளார் தாங்குஞ்
சிமிழன்ன பல்லக்கிற் செந்தமிழ்செய் முனிவர்
சிவப்பங்கி தரித்திருக்கச் சீடர்புடை சூழ
இமிளொளியால் பொன்னகராய் இயல்புற்ற மதுரை
இவர்ந்தசைந்து ஊர்வீதி இடம்பலதைக் கடந்து
தமிழ்வாழ்த்தித் தமிழொலிக்க தமிழ்மனத்துத் தமிழர்
தமிழ்காக்குந தமிழவைக்குத் தமிழாய வந்தார் 6703

அவைவாசற் கதவடைந்தது அண்ணலவர் இறங்க
 ஆராத்தி முதலான ஆதித்தமிழ் மரபில்
 சபையார்க்கச் சங்கொலிக்கச் சப்தமிட்டு முரசஞ்
 சாடிடவே மணியோசை சலசலவென் றிசைக்க
 நவையற்றார் முன்வந்து நல்வரவு நவின்று
 நாயகனை நடத்திவந்து நல்லோர்முன் அமர்த்தி
 கவையற்ற பனுவல்தனைக் கற்றவர்கள் படித்துக்
 கருத்தள்ளித் தமிழாய்ந்த கனிரசத்தை அளித்தார் 6704

கவியின்பம் உள்ளசெய்யுட் கருத்துகளைத் தொகுத்தார்
 கற்றதனால் உற்றபயன் கணக்கெடுத்துப் பகர்ந்தார்
 செவியின்பந் தருகின்ற செந்தமிழின் நடையில்
 செய்யுளின்பம் மாந்தியதைத் செப்பிப்பலர் சிலிர்த்தார்
 புவிவாழ்வின் பொருள்நல்கும் புனிதமுறு நீதி
 பொருந்துகின்ற புனைவதனின் புலமைதனைப் புகழ்ந்தார்
 அவியின்பம் நுகர்கின்ற அமரர்களை ஒத்து
 அந்நூலின் பொருள்ரசத்தை அனைவருமே துய்த்தார்

கவிவருக்கை கனிபிழந்து கருத்துள்ள பொருள்சொல்
 களிச்சுனையின் சுவைகண்டார் கதலியதன் குளிராம்
 பவிசான உவமைகளைப் பாநடையிற் தெளிந்தார்
 பாவையர்தன் கதுப்பன்ன பழமாவைப் போன்ற
 தெவிட்டுகின்ற யாப்பணியைத் தேர்ந்துணர்ந்து களித்தார்
 தேவரருள் சொரிகின்ற தென்மாரி யன்ன
 குவிஞானக் குளத்தினிலே குளித்தின்பங் கொண்டு
 குறையற்ற நூலின்பக் குணநலத்தில் மிதந்தார் 706
 அழுக்காறு கொண்டவர்கள் அகமாகம் எரிந்தார்

ஆங்காங்கு பலர்கடாவும் அய்யங்களைக் கழைந்து
 அருந்தவனார் விடைபகர்ந்து அறிவினொளி பரப்ப
 ஓங்குமொலி உற்சாக வுணர்வூட்ட உயர்ந்தார்
 உள்ளேஅவை தானமர்ந்து உரைத்தவற்றின் பொருளை
 வாங்கியுய்த்து உணர்வதற்கு வக்கற்ற புலவர்
 வயிற்றெரிச்சல் தாங்காது வாய்பிழந்து வைதார்
 தாங்காத வித்துவத்துத் தகிப்பான காய்ச்சற்
 தணல்கொதிக்க எரிந்துள்ளந் தவிப்புற்று அயர்ந்தார்
 உள்ளடக்கம் கண்கொண்ட உலுத்தர்பலர் நூலில்
 உள்ளபொருள் உணராது உறுமந்தை நுனிப்புல்

மெள்ளவுண்ட செயலன்ன மேலோட்டம் விட்டு
 மிதக்கின்ற சிந்தனைகள் மேவுமையம் விடுப்பப்
 பள்ளமதை நோக்கிநீர் பாய்வதுபோல் முனிவர்
 பதிலளிக்கப் பல்லிழித்துப் பதுமைநிலை அடைந்தார்
 அள்ளவள்ளக் குறையாத அறிவாற்றல் கொண்ட
 அயிரோப்பா முனிமேலே அழுக்காற்றில் ஆழ்ந்தார் 708

நெல்லாய்ந்தா விளைவுற்ற நீர்மைதனைக் கணிப்பர்
 நிரையரிந்தே சூடிட்டே நெல்விளைவை அளப்பார்
 சொல்லாய்ந்தா நூலின்பச் சுவைதன்னைக் காணல்
 சோர்வுற்ற சொல்லிதனால் சொற்றுபொருள் மறைய
 பொல்லாத பிறமதத்தின் பொருள்கள்பல புகுந்து
 போக்கிடுமே தமிழினத்தைப் போகிடுமே மரபு
 நல்லாக நந்தமிழன் ஆக்கமுற நூட்டான்
 நவில்கின்ற நவைநூலால் நாமடைவ தென்ன 6709

கற்றோர் போற்றிய தேம்பாவணிக் காப்பியம்

தாங்கொணாத தமிழ்வில்லர் தான்துடித்துத் தளர்ந்து
 தமிழ்மொழியின் இலக்கணத்தின் தகைபலதுந் தகர
 ஓங்கியதே அயல்மொழியின் உயர்வுதமிழ் தாழ்
 உற்றதென்றே உறுமினார்கள் உழறிமனங் களித்தார்
 தேங்குநிறை கருத்துணர்த்தார் தெள்ளுதமிழ் இயல்பைத்
 தெளிந்தறிந்து தேம்பாவணித் தேன்மாரி நனைக்க
 வீங்குதரம் நிரப்பியதோர் விண்மறையின் நூலாய்
 விழைநந்தள்ளிச் செவிமாந்தி வியன்சுகத்தைக் கண்ட10

திண்ணமதால் தினைய்வு திறமுற்ற தாலே
 தென்தமிழால் திகழ்சங்கத் தேம்பாவணி நூலைத்
 தண்டமிழின் காப்பியமாய்த் தரந்தேர்ந்து அதனைத்
 தந்தவரைத் தமிழ்தேர்ந்த தமிழ்ப்புலவ னாக
 விண்டுரைத்து வீரமாமுனி விருதத்தை அளித்து
 விமலமிலா தகமகிழதல் விண்ணோர்கள் கண்டு
 வண்ணமலர் பூச்சொரிந்தார் வனமெங்கும் அளிகள்
 வாழ்த்தாத குயில்பாடி வாயார வாழ்த்த 6711

தண்டலையின் மயிலாடித் தாளப்பதம் இடவே
 தத்தையினந் தமிழ்மொழிந்து தரமதனை உயர்த்த
 நண்டினங்கள தமிழெழுதி நகரலையைத் தடுக்க
 ஞாயிறவன் தமிழ்மதியை நாடிமனம் மயங்கி

கண்ணுறங்க மலைமுகட்டுக் கட்டிலிலே கரைந்தான்
கவிமுனிவர் களிப்புற்றுக் கைலாகு கொடுத்து
விண்விரிந்த உளத்தோடு விரைந்துதமிழ் அழகி
விரிகரத்தைப் பற்றுதற்கு விழைந்தோடி வந்தார் 12

எனையுணர்ந்து வாவென்றாள் இயன்றவெந்தன் முயற்சி
இலக்கணத்தால் தமிழினது இயல்பான பிறப்பு
தனையுணர்ந்து தொன்னூலாந் தகைநூலைத் தந்தேன்
தமிழ்கற்ற இத்தலியினன் தவமகனே மேலும்
எனப்பிறர்க்கு உணர்த்துதற்கு இமயமெனுஞ் செயலை
இயற்றென்ற ஏவலுக்கு என்சக்தி திரட்டி
புனைந்துள்ள காப்பியத்தைப் புலவர்களே ஏற்றார்
பொன்மகளே எனேநீயும் புரிந்திடுக வென்று 6713

தலையாய தமிழழகி தாளதிலே படைத்துத்
தமிழ்வேட்கை முடிப்பதற்குத் தைரியமா யுன்னி
அலைபாயும் ஆவலுடன் அவளிருக்கு மிடத்தை
அண்முதற்கு அவைவிட்டு அசைகின்ற காற்றாய்
நிலைபெயர்ந்து நிலைவென்னும் நெடுந்தேரில் ஊர்ந்து
நீரில்லாக கற்பனையென் நீலக்கடல் நீந்தி
விலையற்ற வித்துவத்தின் விரிநூலை ஏந்தி
விரைந்துதமிழ் அழகியிடம் விண்ணப்பஞ் செய்ய 14

எண்ணியபோ அவளொங்கு இருப்பாளோ முன்போல்
எங்கெங்கெல்லா மலைந்தலைந்து இன்னலுற்ற வாறு
மண்ணினிலே மலைகடலகா மருதவயல் பாலை
மக்கள்வாழ் இடஞ்சுற்றி மயலுற்று மாய்ந்து
நண்ணுவனோ நாடுவனோ நலிவுற்ற கால்கள்
நடுக்கமுற நமன்வாயில் நான்மறைந்து அழிய
விண்ணகத்தில் தானோவவள் விழிகளிலே பட்டு
விழலாகிப் போவதுவோ விதியென்று கவன்றார் 6715

அப்போது விண்ணதிர ஆகாயத் திருந்து
அசரீரி வார்த்தையாய் அறைந்தநல்ல வாழ்த்தில்
செப்பியவுன் செந்தமிழின் செல்வமெனும் நூலின்
செய்யுளால் என்கால்கள் செல்லும்வலி யற்று
அப்படியே சிலையான தலையாதே இங்க
அப்படியே உனைக்காண ஆவலுற்று வந்தேன்
இப்படியே திரும்பியெனை இருவிழியா லள்ளு
மெனமுனிவர் அசைவற்று இடிந்தங்கு தரித்தார் 6716

திடமுடைய தமிழ்வீரா என்னுள்ளே நீயும்

இருப்பதனால் எனைக்காணா திருக்கின்றாய் நானான்
உடலுள்ளே உயிரான உறவுதனைக் கொண்டேன்

உன்செயல்கள் தமிழுலகு உள்ளவரை நிலைக்கும்
கடலினிலும் மாபெரிய காரியங்கள் செய்தாய்

காலமெல்லாம் நினதுபுகழ் கதித்தோங்கி நிற்கும்
படமாகத் தமிழறிஞர் பதித்திடுவார் மனதில்

பைந்தமிழா உன்நூலைப் பார்த்தவர்கள் வியந்து 6717

தமிழினிக்குங் காப்பியத்தின் தகைமிக்க நூலாந்

தரமுடைய தெனக்காட்வெல் தான்மதிப்பார் மேலும்
அமிழ்தான தாசோவின் எருசலேமின் விடுப்பாம்

அழகான காவியத்தின் அருமைதனை இதனில்
உமிழ்கின்ற இருபதாவது உயர்படலஞ் சொல்லும்

உரைதனைத் தனிநாயக உன்னதத்ததார் உணர்வார்
சிமிழிட்ட முத்தாகச் செந்தமிழில பதிக்க

சிந்திப்பார் தமிழறிந்தோர் சீமைமுனி என்றும் 6718

ஆயிரத்து எழுநூற்று இருபத்தேழ் வருடம்

அச்சிட்டுப் பதிப்பார்கள் அடுத்தாண்டு இரண்டாம்
தோய்புதுவை மாதாவின் தொல்கோயில் அச்சுத்

தொழிலகத்துப் பதிப்பார்கள் தொன்னூலாய் நீயே
சாய்வற்ற வுரையெழுதி சாற்றுமொரு பதிப்பு

சத்தாட்டும் ஒன்பதிலே சகத்தினிலே மேவிப்
பாய்ந்தியாய் உன்பனுவல் பைந்தமிழாம் பயிரின்

பழனமதை வினையவைக்கும் பயங்கொள்ளேல் என்றாள்

6719

314 வது அங்கம் முழுமையுறும்

315. என்னை உன் தனையனாக ஏற்றிடுமென வேண்டல்

வீரமா முனிவர் தேம்பாவணியை தமிழழகி கையிற் கொடுத்தல்
 தவத்தினிற் தோய்ந்தான் கரத்தில் தகைமிகு தேம்பா வணியைத்
 தாங்கியே பெருமித முற்றுத் தமிழு கிகையில் வைக்க
 உவகைகொள் மனத்தா ளாக உறுதியாய் முனிவர் கரத்தை
 உள்ளங்கைத் தலத்தில் பற்ற உலகமே காலடி வீழ்ந்த
 நவவுணர் வெய்தி நானே நளினமார் நங்கைக் கேற்ற
 நாதனென் றெண்ணி வானம் நகர்ந்திடு மேகம் போல
 அவளது முகத்தைப் பார்த்தான் அதிலொரு அன்பின் வீச்சு
 அலையிட வாழ்வின் பேற்றை அடைந்தனன் என்றே பூத்தான் 20

அகில மெங்குந் தேடி யலையினும் இந்தத் தோகை
 அன்னவள் கிடைத்த லரிது ஆயினும் எனக்கோர வரந்தான்
 துகிலணி சிலையாள் மொழியில் துவரணி முனிவர் மயங்குந்
 தூயவள் ஐந்து இலக்கணத் தொல்குணத் தகையாள் நெஞ்சில்
 அகிலதாய் மணக்கு மவளின் ஆணைக் கேற்ப முயன்று
 ஆக்கிய பனுவல் தந்தேன் அதனிடையே மனதைக் கொடுத்து
 அன்பினை விலையாய்த் தரவே அகமது கொண்ட தாலே
 நகிலெழ மகிழ்ந்தாள் இனிமேல் நானவள் வாழ்க்கைக் கியைந்த
 நானிலம் போற்றும் புலவன் நந்தமிழ் காக்கும் வேந்தன் 6721

எனமனத் தெண்ணி அழகி எண்ணிய முடித்தேன் நீயும்
 இட்டதாம் பணியை முடித்து இவ்வண் வந்தேன் காண்க
 உனதுமுன் உணர்ந்தேன் பின்ன ருரைத்தனை பிறர்க்கு என்னை
 உணர்த்தென அதனால் தமிழால் உய்த்திட தொடுத்த தொடையல்
 தனதெழில் நீயும் ஏற்ற தண்ணளி பெற்றேன் வரளாத்
 தயவது கொண்டு விரைந்து தாங்கிடு மென்று வழத்தித்
 தனதுகை பிடித்த அவளின் தளிர்க்கரம் நோக்க ஆங்கு
 தலையிலே மலையே வீழ்ந்த தகைத்தனையத் தவித்தான் மாதே 6722

தவமுனி தனது தகை உணர்ந்து தமிழ்த் தாயிடந்
 தன் விழைவைக் கூறல்

பனுவலை ஈந்த தனது பலமதை இழந்த கரத்தைப்
 பற்றிய அழகில் ஒளிர்ந்த பைந்தளிர் விரலின் இளமை

தனுபெறி கணையாய்த் தாக்கித் தவமுனி நெஞ்சைப் பிழக்க
தகையிலாக் காதல் நிலையாற் தலையது சுற்றக் கண்கள்
பனுவலை மூடும் பாங்காய்ப் பார்வை இழந்து நிற்க
பத்ததாம் விரல்கள் நடுங்கப் பாதமே தரையில் பறக்க
மனுநான் இவளோ தெய்வம் மானிடர்க் குடமை யான
மரணமும் நரைத்தல் திரைத்தல் மற்றுறு பிணிக ளான6724

மூப்புறு பிணிசாக் காடு முற்றுறு மீனப் பிறவி
முதுமை கொல்லும் மனிதன் முத்தன் முறுவற் குமரி
காப்பிலாக் காலம் வென்ற கன்னியாள் அன்று நானும்
கண்டபோ திருந்த கவினைக் கணித்திடில் அணுவிற் தானுங்
கோப்பது குலையா இளமை கொண்டவள் குழந்தை வயதின்
குறுகிடா வளர்ச்சி கொண்ட குலமகள் நானோர் நரனும்
கூப்புடைக் கூனுந் தோலின் கூம்பலும் பலமுங் கூடிக்
கூற்றுவன் தூண்டிற் புழுவன் கோதாய் நிகரே இல்லேன்25

கன்னியாப் பிறந்த தமிழே கன்னியாய் வாழ்ந்திட் டாலுங்
கன்னடம் தெலுங்கு துளுவங் கரைகடல் மலையை ஆளும்
பொன்மொழிப் புதல்வி பலரைப் புவியினுக் களித்த தாய்மை
பூண்டவள் முதுமை யற்ற புதுமகள் கோடி காலந்
தன்னிலுந் தளரா மெய்யாள் தகவிலான் உன்மேற் தவறாய்த்
தனியொரு தலைத்தாங் காதல் தானுறு பேதை எனினும்
உன்னுடை தண்மை தளரா உறுதி உயர்வா முயிர்ப்பு
உளமகிழ் இனிமை தனிமை உள்ளத்தே பதித்துக் கொண்டேன்26

ஆதலால் ஏழை மனதில் அன்றுமைக் கண்ட போது
ஆனதா மன்பிற் குறையேன் அகிலத்தார் உவக்கும் உண்மைக்
காதலின் பலவாங் கருத்தில் கசிநெறி கொண்ட நானும்
காத்தளி செய்யு கின்ற கருணை அன்னை யாகப்
பூதல வாழ்விற் போற்றிப் பொருந்தவே உந்த னுதரப்
புதலவன் என்ற தானப் புகலது தருகவென் நானுமுன்
மாதலத் தாயே தமிழாம் மகவென ஏற்றுன் மடியில்
மனமுடன் சிரசை வைத்து மகிழ்ந்திட அருள்க என்றார் 6727

தமிழன்னை தனது மகவாகத் தைரிய நாதரைத் தத்தெடுத்தல்

அவ்வுரை கேட்ட அழகி அன்னை யாகநான் உன்னை
அருந்தமிழ்க் குழந்தைத் தானம் அகத்தினி லளித்துத் தமிழின்
பவ்விய மீந்தேன் பாலா பாவையென் மடியிற் தலையை
பரப்பியே வைப்பாய் பாரில் பைந்தமிழ்ச் சிசுவே யானாய்

திவ்விய இயேசுத் தூதைத் திகழ்த்திட வந்த இத்தலி
 திருமகன் தமிழிற் தேர்ந்து தெளிந்தனை தமிழின் மண்ணில்
 செவ்விய தமிழ் னானாய் தென்னவா உனக்கு வேறு
 செம்மை என்ன வேண்டுஞ் செப்புக அருள்வே னென்றாள்

தமிழகம் பிறந்த புலவர் தமிழ்மொழி இலக்கணங் கற்று
 தமிழின்பம் நுகர்ந்தா ரதனால் தகைகொள் இலக்கியங் கனித்தார்
 தமிழதை அறிந்தோர் வடக்கின் தருவெனும் சமத்தங் கற்றுத்
 தமிழ்மொழி அதிலே இருந்து தளைத்தது என்றே சொல்லித்
 தமிழதன் உயர்வைத் தாழ்த்தித் தத்துவம் பேசலாணர்
 தமிழனே அல்லா நீயும் தகைமொழி பலதும் அறிந்தும்
 தமிழதன் தனியாம் பெருமை தரணியோர் அறிய வைத்த
 தமிழனே ஆதலாலே எந்தன் தனையனே ஆனா யென்றாள் 28

தமிழன்னையிடம் மாமுனி வேட்ட வரம்

என்றிடத் தைரிய நாதர் இளமை மாறுத் தாயே
 என்னுடல் உந்தன் மண்ணில் இறையடி சேர வேண்டும்
 அன்றுமென் முச்சின் காற்றில் அருந்தமிழ் கமழ வேண்டும்
 அதன்பினர் தமிழின் வளர்ச்சி ஆதிய அமரர் நாட்டில்
 சொன்றிட எனக்கோர் வரந்தான் சொர்க்கம் அதையுந் தருக
 சுகமுறத் தமிழின் மேன்மை சுவைகளை எடுத்துப் பொழிய
 அன்றிடம் நிகழுந் தமிழின் அகப்புற வளர்ச்சி அறிய
 அன்னையே வழியைச் செய்து அருளுக வதிக மென்றார் 6730

பூவைதன் கரத்தாற் புல்லிப் புலவனே எந்தன் குழந்தாய்
 புவிவிட்டுப் போன பின்னும் புகழுது நிலைக்கச் செய்வேன்
 சாவை வென்று சென்று சாரிடந் தனிலே தமிழின்
 சங்கமே வைத்து ஆயச் சுகத்தினில் நடக்குத் தமிழின்
 சேவை மற்றும் வளர்ச்சி செகத்திடை செறிந்து ஒலிக்குஞ்
 செழிப்பதை உனக்குத் தினமுஞ் செப்பிடத் தவற மாட்டேன்
 நாவை மட்டு மல்ல நல்லுடல் தமிழைப் பேசும்
 நல்மகன் வாழ்க வென்று நவின்றவள் மறைந்தே போனாள்

புகழுரைப் பதிகம்

ஆர்த்தன சங்கப் பாடல் அலர்ந்தன தமிழின் தொன்மை
 அழகதை உணர்த்தும் இலக்கண மதனால் கண்ட இலக்கியம்
 சேர்த்தன அயலாச் சிறந்த செகமொழி தனிலே செந்தேன்
 சீர்தமிழ் இனிமை காற்றிற் செறிந்தன தமிழின் ஓசை

பார்த்தவர் தமிழாம் மொழியோர் பண்புள செமமை மொழியாய்ப்
பாராட் டுரைக்க லானார் பகுத்தவர் தம்மாழி தமிழைக்
கோர்த்து வண்ணங் கண்டார் குமரியாய் வாழுந் தாயின்
குணமதைப் புகழ்ந்தார் கூற்று கொண்டிடா வாயுள் குவிந்தே

தொடர்புறுத்து பதிகம்

இத்தலி நாட்டு இறைப்பணி தூதுரை
வித்தகன் தமிழக விழைவுற வந்து
முத்தமிழ்ப் பணிசெய் முயற்சியின் பயனாய்
சித்தம் மகிழ்ச் செந்தமிழ் வளர்ந்த
சீரதைக் கருவாய்ச் செறித்துப் படைத்த
வீரமா முனிவரின் வியப்புறு செயல்களால்
ஈர்க்கப் பட்டு இயற்றிய பனுவலில்
ஆர்த்து மொன்பது அகநிறை காண்ட
மத்தியில் அமைந்த மாமுனி காண்டம்
இத்துடன் முடியினும் இவரது விழைவால்
முத்தமிழ் இனமும் மொழியும் நெறியும்
வளர்ச்சி பெற்ற வளநலத் தகவல்கள்
தளர்ச்சி யிலாது தரப்படும் இறுதி
நான்கு காண்டமும் நனிது தொடருமே
முந்திய நான்கு முறைநிறைக் காண்டம்
முத்தமிழ் முனிவரின் முன்பு தமிழதன்
முதுமை சொற்றிடும் முறைமையே என்க
அதுவே இந்நூல் அடைபொரு ளறிகவே 6733

315 வது அங்கம் நிறைவுற

தமிழுக்கிக் காப்பியத்தின்
ஐந்தாவது காண்டத்தில் உள்ள ஒன்பது படலங்களும்
அவற்றின் அறுபது அங்கங்களும் அடக்கிய
1750 செய்யுட்களும் நிறைவுற
ஆக நூலின் 45 படலங்களும் அவற்றின் 315 அங்கங்களும்
6733 செய்யுட்களும் முழுமையுற்றது.

—23. 08. 2008—

தமிழ் ஐப்பானிய மொழியறிஞர் சுகமு ஒனே

இந்தியன் இன்போ எனும் இணையத் தளத்தில் 21. 07. 2008 ல்
தற்ஸ் தமிழ் எனும் பகுதியில் முனைவர் மு. இளங்கோவன்
(பாண்டிச்சேரி) அவர்கள் எழுதிய குறிப்பு.

தமிழ் மொழிக்கும் ஐப்பான் மொழிக்கும் இடையே
நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளதைப் பல்வேறு சான்றுகள் வழி
யாக உலகிற்கு வெளிப்படுத்திய பேராசிரியர் சுகமு ஒனே
அவர்கள் தம் 89ம் அகவையில் 14. 7. 2008 திங்கள்கிழமை
டோக்கியோவில் இயற்கை எய்தினார்,

டோக்கியோவில் 23.08. 1919ல் பிறந்த சுகமு ஒனே
அவர்கள் பழங்கால ஐப்பானிய மற்றும் தமிழ் மொழி ஆகிய
வற்றை ஆராய்ந்து அவற்றிற்கிடையேயான ஒற்றுமைகளை
வெளிக் கொணர்ந்தவர் 1943ம் ஆண்டில் டோக்கியோ
பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டம் பெற்றவர்.

1930ம் ஆண்டளவில் மொழியியல் துறையில் கவனம்
செலுத்தினார். இரண்டாம் உலகப் போரின் பொழுது கல்வித்
துறைக்கு மிகப்பெரிய பங்களிப்பைச் செய்தவர். டோக்கியோ
சுக்கு கயின் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த
சுகமு அவர்கள் மொழிக் கல்வி உள்ளிட்ட பல ஆய்வுகளைச்
செய்தவர். தமிழ் மொழிக்கும் ஐப்பானிய மொழிக்கும் உள்ள
உறவை 30 ஆண்டுகளாக ஆய்வு செய்து 1992ம் ஆண்டில் தம்
ஆய்வை நூலாக வெளியிட்டார். ஐப்பானிய மொழியில் வெளி
வந்த அந்நூல் 20 இலட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாயின.

தமிழ் படிக்கத் தமிழகத்திற்கு வந்த சுகமு ஒனே
அவர்கள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் பணி
புரிந்த முனைவர் பொற்கோ அவர்களிடம் முறையாக தமிழ்
கற்றார். பின்னர் இரண்டு பேராசிரியர்களும் இணைந்து
பல்வேறு ஆய்வுகள் செய்தனர். 1979ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு
மிகச் சிறந்த ஆய்வு முடிவுகளை வெளியிடும் அளவிற்குச் சுகமு
ஒனே தமிழ் ஐப்பானிய மொழி உறவு பற்றிய உண்மைகள்
வெளிப்படத் தொடங்கின. இப்பணியில் இலங்கைப் பேராசிரி
யர்கள் முனைவார்கள் சண்முகநாதன் மனோன்மணி
சண்முகநாதன் ஆகியவர்களும் இணைந்து பணி புரிந்தனர்.

தமிழகத்தில் கொண்டாடப்படும் பொங்கல் திருவிழா போல ஐப்பானில் அறுவடைத் திருவிழா நடைபெறுவதை எடுத்துரைத்தவர் சுகமு ஒனோ அவர்கள். தமிழுக்கும் ஐப்பான் மொழிக்கும் இடையில் இலக்கிய இலக்கண, கல்வெட்டு, நாட்டுப்புறவியல் செய்திகளுடன் உள்ள உறவையும் வெளிப்படுத்தியவர்.

ஐப்பானில் யாயோப் கல்லறைகளுடன் தென்னிந்திய மற்றும் இலங்கையிலுள்ள (கி.மு.1300 - 300) காலப் பகுதி கல்லறைகளுடன் ஒப்பிட்டு அவர் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொண்டார்.

1980 களின் முற்பகுதியில் வெளியிடப்பட்ட அவரின் ஆய்வு முடிபுகள் இரு பண்பாட்டுக்கு மிடையில், இலக்கியம் பண்பாட்டு நடைமுறைகள் உள்ளிட்டவற்றில் ஒற்றுமைத் தன்மைகளை அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் இருந்ததை வெளிப்படுத்தி இருந்தன.

தமிழ்க் கல்வி நிறுவனங்களின் , தமிழ் அறிஞர்களுடன் அவர் நீண்ட காலத் தொடர்புகளைப் பேணி வந்தார். ஐப்பானிய மாணவர்கள் பலரைத் தமிழ் மொழியைக் கற்குமாறு அவர் ஊக்குவித்தார். தமிழுக்கும் ஐப்பானுக்கும் உறவுப் பாலம் அமைத்த அறிஞரை இழந்து தமிழுலகம் வருந்துகிறது.

Encyclopedia of Language and Linguistics என்ற நூலில் சுகமு ஒனோ பற்றிய குறிப்பு; 1957 ல் அவர் ஐப்பானிய மொழியின் மூலத்தை ஆராயத் துவங்கினார் அவர் ஐப்பானிய மொழியைக் கொரியன் அயனு மற்றும் அசுடுரேனேசியன் மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தார். அந்த மொழிகளுடன் எந்த மரபுசார் தொடர்புகளும் அவரால் வெளிக்கொணர முடியவில்லை. இப்போது இவர் கவனம் திராவிட மொழிகளின் மீது பதிந்துள்ளது. பேராசிரியர் இமெனியு மற்றும் கோதண்டராமன் இவர்களின் தூண்டுதலால் இவர் ஐப்பான் - தமிழ் மொழியை ஆராயத் தொடங்கினார்.

இவருடைய பணியைப்பற்றி கமில் கவலபில் அவர்கள் 1990 ல் சொன்னது; ஐப்பான் மற்றும் திராவிட மொழிகளின் ஒற்றுமையைத் தற்செயலானது என எளிதில் ஒதுக்கிவிட முடியாது. மற்றும் இது ஆழமான மரபு வழி ஒற்றுமையை நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. ஒனோவின் இந்த ஆராய்ச்சி ஒற்றுமையை மெய்ப்பிக்க முயற்சி செய்யும்.

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவ வேண்டும் என்பது, பாரதியாரின் கனவு. இன்று உலகமெங்கும் தினமும் 24 மணி நேரமுந் தமிழகம், இலங்கை, மலேசியா போன்ற தமிழர் வாழும் இடங்களைத் தவிரக் கடல் கடந்து வாழும் பல இடங்களில் இந்தக் கனவை வானொலிகளும். தொலைக் காட்சிகளும் நனவாக்கி வருகின்றன.

பாரதியார், தமிழ் ஓசை உலகின் பல நாடுகளில் பரவ வேண்டும் என்பதை விரும்பினாரா? அல்லது உலகில் வாழும் தமிழரல்லாத ஏனைய இனத்தவர்களுந் தமிழ் மொழியின் தனித் தன்மையை உணர்ந்து அதன் செம்மையைப் போற்ற வேண்டுமென்று நினைத்தாரோ தெரிகிலோம்.

உண்மையிலே, அவர் இதையே விழைந்திருப்பார் என நாம் நம்பி அதற்கான ஏற்ற நடபடிக்கைகளைப் பல நாடுகளிலும் எடுக்க வேண்டும். இத்தகைய எழுச்சி ஏற்பட வேண்டுமானால்; உலக மொழியியல் அறிஞர்களும், பிற மொழியாளர்களுந் தமிழ் மொழியைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய வண்ணந் தமிழ் மக்கள் தக்க ஆக்க செயல்களைப் புரிய வேண்டும். தமிழ் மொழியின் மேன்மையை உணர்த்திய பல பிறநாட்டு அறிஞர்களை நாம் எமது முயற்சிக்குப் பக்க பலமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

அந்த சீரிய நோக்குடன்தான் இத்தலி நாட்டினரான வீரமாமுனிவரின் தமிழ்ப் பணிகள் இங்கு ஆராயப்பட்டன. அதே தருணம் ஐப்பானிய மொழி ஆய்வாளர் தமிழ் மொழிக்கும் ஐப்பான் மொழிக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பாய் வினையிட்ட தகவலை இங்கு தருவதுடன் இத்தகவற் கட்டுரையாளருக்கும் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நுனி விரலிற் தகவல்.

இந்தக காண்டத்தில் எடுத்த
தாளப்பட்ட பல பொருட்கள்
அவைபற்றிய விபரம் எவை
யென்பன

1. பொருளடக்கம்,
2. விளக்க காரிகை
3. பொருட் தலை யங்க அகரவரிசை
4. செய்யுள் அகரவரிசை

எனும் பகுதிகளில் தரப்பட்டுள்
ளன

. இவைகளின் உதவி கொண்டு
வாசகர்கள் அறிய வேண்டிய
பொருளையோ அதுபற்றிய தகவ
லையோ சுருக்கமாக இடர்படாது
அறிந்துகொள்ள முடியும்.

அங்கங்களில் அடங்கு பொருள் அகரவரிசை

(இலக்கங்கள் பக்கங்களைக் குறிப்பன)

அகத்தியரும் இத்தகையரோ நன்னூலாரும் அத்தகையரே	1684
அகப்பொருள் அவலம்	1725
அகம் புறஞ்சாரா ஈரறமிணைந்த ஒரு நீதிநூல்	1827
அகராதி என்ற பெயராக்க வடிவம்	6341
அகராதி வழக்கு	1677
அகவலோசை	1701
அஞ்ஞானமும் அதன் செயல்களும்	1534
அடைக்கல மாலை	1695
அணியதிகாரம் அறைவது	1770
அந்நிய நாட்டில் எதிர்கொள்ளும் ஆபத்துகள்	1608
அப்பிள் பழமும் ஆதாமும்	5007
அம்பலங் காட்டில் ஆகமக் கல்லூரியில்	1642
அம்மை அப்பனாய் அண்ணன தங்கையாய்	1525
அமுதுண்ணாத்த தமிழின் அமரத்துவம்	1781
அருகர்கள் அருவருத்து உரைத்தல்	1787
அருக சமயத்தினர்க்கு கடவுட் தன்மை உணர்த்தியது	1786
அருகிலுள்ள இந்தியா பொக ஆழ்கடல்சுற்றும் பயணம்	1589
அருளுரை வணிகன்	1548
அலகிலா உலகை ஆக்கிக் காக்கும் அதிசக்தி	1791
அழகுத் தமிழில் அகப்பொருட காட்சி ஐயம்	1726
அழியும் உடலை ஆக்கும் பணியில்	1566
அழிவுக்குட் தோன்றும் அழகு	1511
அழுக்காறு கொண்டவர்கள் அகமாகம் எரிந்தார்	1841
அவர் படைப்பில் கற்ற தமிழ்ப் பனுவற் கருத்துச் செறிவு	1692
அறிந்தவற்றை அறிந்துகொளும் ஆவல்	1601
அன்னையழுங்கல் அந்தாதி	1695
அன்றையப் பாப்பரசிம் இன்றைய நிலையும்	1605
ஆகம அறிவுச் சாலை	1605
ஆசிரியப் பணியிற் பெற்ற ஆத்ம திருப்தி	1561
ஆதி சிவன் தந்த மொழி	1741
ஆபத்தில் காக்கின்ற அடைக்கலமே ஆண்டவன்	1610

ஆரியர் தமிழரைப் பூரியராக்கிய புன்மை	1647
ஆலய நுழைவு மறுப்பினால் மத மாற்றம்	1648
ஆறும் அறிவுக்கப்பால் ஆழ்ந்து பரந்த ஏழாம் அறிவு	1537
ஆன ஆவனா ஆகிய உச்சரிப்புச் சாரியை	1735
இத்தனையுந் தந்த இறைவா இதுவும் உன் ஈவா	1573
இத்தலிக் காளை இன்தமிழ்க் கன்னி ;	1723 1724
இத்தலி நாட்டின் இறைநாலை முத்தமிழில் தரும் முனி	1820
இத்தாலி இலக்கிய வளம்	1743
இத்தாலி தந்த இளந் தமிழ்த் தளிர்	1669
இத்தாலி தேசத்து இறைப்பணி மரபு	1551
இத்தாலி நாட்டில் வீரமா முனிவரின் பிறந்த இடம்	1551
இத்தாலி நாடு கத்தோலிக்க உலகின் ஆட்சிப்பீடம்	1605
இத்தாலி மொழி வளம்	1504
இத்தாலியில் பத்தி நாதர் ஆட்சி	1524
இத்தாலியிற் புகழ் பூத்த படைப்பாளிகள்	1505
இந்தியப் பயணத் தேதி நிர்ணயம்	1612
இந்திய மதங்களை அறிந்த தூதுப் பணியாளர்	1592
இயற்கை மொழியின் இயல்பு	1676
இயற்கை வனப்பில் இருந்தே இறை உருவாதல்	1824
இயேசு திருச் சபையின் முதலாவது தலைவர்	1604
இயேசு தேர்ந்தெடுத்த பேதுரு	1603
இரட்டைக் கொம்பின் தோற்றமும் பயனும்	1670
இரண்டாம் காண்டத்தின் உட்பொருள்	1832
இரண்டடிக் குறளுக்கே பதின்மர் உரை கண்டார்	1702
இரண்டு கிறிஸ்தவ திருச்சபைக்குள் ஏற்பட்ட முரண்கள்	1658
இரவிற் கண் துஞ்சாத கப்பற் பணியாளர்கள்	1629
இரவைப் பகலாக்கும் எழில்மிகு வாண வேடிக்கை	1553
இலக்கணத்தால் உணர்ந்தேன் இலக்கியத்தால்	
உணர்த்துவேன்	1819
இராமாயணத்தின் இருமொழிப் படைப்பைப் பயின்றார்	1815
இலக்கணத்திற்கு இசையா விடினும் தமிழ் தமிழே	1698
இலக்கண விளக்கத்திற்கு ஒரு இடி	1774
இலையுதிர் கால வர்ணனை	1510
இழிசனர் வழக்கிலும் இயந்தமிழ் இன்பம் உண்டு	1759
இழிசனர் வழக்கும் இயந்தமிழ் வழக்கே	1760
இவளதான் நான் தேடி வந்த தெய்வம்	1734

இளமையில் ஏற்பட்ட மனவெழுச்சி	1545
இறந்தவுடல் கறந்த பால்தான்	1584
இறை - அயலவன் - தான் எனும் முக்கோண பந்தம்	1538
இறைத் தூதுப்பணி தமிழ்ப் பணியுடன் இணைந்தது	1505
இறைப் பணிக்கு தத்துவ வித்தகந் தேவை	1587
இறைப் பணிக்கு வேயைாள் இல்லாக் குறை	1564
இறைப் பணியாளர்களின் இயல்புகள்	1526
இறைப் பதக் கொள்கையுந் தேவை	1587
இறையடியார்கள் வந்து ஈந்த ஆசிகள்	1554
இறைவனடியார் இயல்புகளின் அவசியம் உணர்தல்	1595
இறைவனின் எண்ணமில்லாத வாழ்க்கை	1430
இறைவா உன் பணிக்காக என்னை விட்டுப் பிரியும் மகன்	1573
இன்னுமோர் இலக்கணம் படைக்குந் தேவை	1687
இனி எப்போது என்ற கேள்வி எழுந்தது	1614
உச்சி வேளையிற் திசை காண முடியாத திசையில்	1630
உடலை வருத்தும் கடற் பிணிகள்	1630
உடற்பிணி திர்ப்பது வைத்தியம் உளப்பிணி திர்ப்பது மதம்	1592
உண்ணத் தகுதியற்ற உவர்க் கடல் நீர்	1634
உணர்ந்தவற்றை உரைத்துப் பார்க்க விழைந்தார்	1838
உணர வேண்டிய தமிழியல்பு உண்மைகள்	1745
உத்தரவுச் சீட்டை உவந்தேற்றார்	1609
உதய சூரியனும் உலகத் தோற்றமும்	1498
உதயமானது புதிய எண்ணம்	1727
உதிர்வைப்பற்றி உணரீம் உலகம்	1511
உயர் தமிழ் உண்மை காண	1741
உலக உருண்டையில் இத்தலி தேசம்	1503
உலகப் படத்தில் ஐரோப்பாவின் உருவகம்	1500
உலகின் நீர்ப் பகுதியான ஐந்து சமுத்திரங்கள்	1499
உலகின் மதங்களின் தொட்டில்	1566
உலகில் உழைக்கும் உயிரினத்தினத்திற்கு இறை தரும் ஓய்வு	1515
உலாக் காட்சி	1840
உரைநடை இலக்கிய வித்தை விதைத்தார்	1704
உரைகல் தேடி ஊரெல்லாம் திரிந்தார்	1776
உள்ளத்தில் மொட்டாகி உதிரும் மெஞ்ஞான விளைவு	1537
உறவும் பிரிவும் உலக இயற்கை	1615
உன்னத மொழியின் உயர் தரப் பண்புகள்	1754
ஊர்மக்கள் பெற்ற உள்ளத்தின் உவகை	1611

எகர ஓகர நெட்டெழுத்துரு வாக்கம்	1665
எகர ஓகர நெடில், உயிர்மெய் வரிவடிவங்கள்	6314
எங்கும் கடவுளருள் இரக்க ஈவுகள்	1643
எஞ்ஞான்றும் வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான ஆக்கம்	1536
எத்தகை யாப்பில் இயற்றலாம் காப்பியம்	1824
எதிர்த்தவர் ஏற்று ஏற்புரை பகர்ந்தார்	1785
எதிர்ப்பை எதிர்த்து எதிருரை புகன்றார்	1784
எமது எத்தனம் இல்லாத உடல் இயக்கங்கள்	1533
எல்லா உயிரினதும் இரப்பை நிறைப்பவன்	1643
எல்லையற்ற இறுதியற்ற பொருள் இறைவன் மட்டுமே	1635
எலிசபெத் முத்து ஈன்ற முனி மொட்டு	1552
எவ்வழிச் சென்று எழிலருள் பெறுவேன்	1724
எவ்வாறு என்று கேள்வியும் எழுந்தது	1614
எழுத்ததிகாரம் இயம்புவது	1769
எழுத்துப் பற்றிய கருத்து	1774
எழுத்துரு மாற்றம் இயல்புற இயற்றினார்	1774
எழுத்தொலி சாரியை	1732
எழுத்தொலியில் தமிழழகியின் எழில் தோய்ந்தார்	1722
எனக்கென்று எதையுங் காப்பது தன்னலம்	1575
என் மகன் கெட்டிக்காரன்	1574
என்னோற்றான் என்னுஞ் சொல்	1558
ஏகத்துவம் உள்ள இறைவனுக்கே இத்தனை பெயரா	1393
ஏக தெய்வ வழிபாட்டில் இணை தெய்வங்கள்	1595
ஏன் ஈசுர வேத மோதிய பிராமணக் கோலம்	1549
ஏழாவது அறிவின் எழுச்சியே மெஞ்ஞானம்	1539
ஐந்திணை நிலங்களில் அல்லற் பட்டார்	1728
ஐந்து கண்டங்களும் அவற்றின் சிறப்புகளும்	1499
ஐம்பெருங் காப்பிய அமைதி அச்சத்தைப் போக்கின	1813
ஒரு சொல் பல பொருள் பல சொல் ஒரு கருத்து	1680
ஒரே தெய்வக் கொள்கை ஒடுங்கியதேன்	1646
ஒலிவழி வளர்ந்த தமிழ்	1745
ஓய்வுநாள் ஆசரிப்பை எப்படிப் போதிப்பது	1609
ஓய்வு பெற்றபின்	1652
ஓரிறை வணக்கம் பலவிறை வணக்கமானதென்	1794
நைடதம் புலவர்க் கௌடதம்	1813
கடல் கடந்த தூதுப் பணியாளரின் கருத்துகள்	1566

கடல் கடந்து கடவுள் பணியாற்றும் இத்தலித் துறவோர்	1544
கடல் கடந்து கர்த்தர் திருப்பணி செய்ய திருசபை அனுமதி	1547
கடல் கடந்து சென்று பணிபுரியுங் கனவுகள்	1446
கடல் நீரில் கப்பலின் நகர்வு	1621
கடல் நீரைக் கடந்தாலும் கண்ணீரைக் கடக்கலாகா	1616
கடல் பயணப் பாதை விபரம்	1612
கடலில் ஒளிப்பாய்ச்சல	1628
கடலிடைப் புயற் காற்று	1632
கடலிலுங் கானல் நீர்க் காட்சி	1634
கடலிற் கப்பல் தளத்தில் அமிர்த மழை	1632
கடவுட் தத்துவம்	1788
\கடவுட் பணிசெய்யக் கடற் பயணம்	1547
கடவுள் இல்லாத இடமில்லை காற்றே சொல்லும்	1809
கடவுள் ஒருவரே மனிதர் காண்பதோ பலராய்	1588
கடவுள் மதத் தோற்றம்	1795
கடவுளின் கரங்களே காக்கத் தக்கவை	1579
கடவுளுஞ் சாத்தானும்	1810
கடவுளைக் காட்டுக அவன் எங்குளான்	1808
கடவுளைக் காணலாம் கண்டு உணரலாம்	1808
கடற் கொள்ளையர்	1632
கடற் பயணக் கப்பல வசதிகள்	1618
கடற் பயணக் காட்சிகள் 1. அதிகாலைக் காட்சி	1626
கடற் பயணப் பயங்கரம்	1547
கடற்பயண வணிகச் சரக்குகள்	1617
கடற் பாதை காணும் கடலாழி அறிவுடையார்	1625
கண்ட கனவுகளை நனவாக்கும் வாழ்க்கைப் பயிற்சி	1446
கந்தப் புராணக் கருத்துகளைக் கற்றறிந்தார்	1814
கப்பல் சாகரத்தில் மிதக்கும் ஒரு ஊரா கோட்டையா	1630
கப்பல தரிக்குமிடமெல்லாந் தாரமுடைய மீகாமர்	1633
கப்பல் பயணம் அன்றும் இன்றும்	1620
கப்பல் வாழ்க்கை கரை வாழ்க்கை நிகர்த்ததே	1618
கப்பலிற் தைரிய நாதர்	
கப்பலுக்கும் வாலிறகு உண்டு	1622
கயத்தாற்றுப் பாளையத்திற் தொடங்கிய கடவுட்பணி	1651
கரத்தினிலே கடவுளருள் கை நிறைய வைத்து	1582
கரிப் பேயும் இரும்புச் சாத்தானும் கண்ட இயந்திர யுகம்	1502

கருணும்பரப் பதிகம்	1695
கருவிலே உருவானது நான்கு வர்ணம்	1647
கரையண்மிச் செல்லுங் கடற் பயணம்	1636
கலித்தலோசை	1701
j b 0 t q வாழ்க்கைகொள்ளும் வாழ்க்கைத் துறவே	1585
கழனி வளம்	1542
கற்பன கசடறக் கற்றார்	1658
கற்ற சொற்களை களஞ்சியமாக்கி சதிரகராதியாக	1680
கற்ற தமிழ்ச்சொற்களைத் திரட்டி வைத்தார்	1676
கற்றறிந்த கருத்தும் மற்றோரிடமிருந்து பெற்ற கருத்தும்	1833
கற்றோர் போற்றிய தேம்பாவணிக் காப்பியம்	1842
கன்னி மரியின் கர்ப்பம் தேவ கர்ப்பம் என்று ஐயமறுத்தல்	1827
கன்னியர் காதலிலுங் கடவுட காதல் பெரிது	1562
கனலாற் கொதித்த நீர் பினலாகப் பொழிகிறது	1510
காட்சிப் படுதத வியலாது போன கணகள்	1613
காதல் மடலெழுதக் கருத்துற்றார்	1724
காதல் மடைமாற்றம்	1563
காதற்ற ஊசியிம் வாராதுகண் கடைசியிலே	1579
காப்பியம் படைத்தல் கடிய பணியே	1806
காலம் மாறக் கத்தோலிக்கம் செழித்தது	1523
காலைக் கதிரவனின் அழகுக் காட்சி	1627
காளைப் பருவத்தைக் கருதாத கடவுட் காளை	1563
காளைப் பருவம் கடவிள் தந்த காதற் கொடை	1562
காற்றும் கடவுளும்	1809
காற்றே கப்பலின வழிகாட்டி	1619
காற்றை ஆண்டு கப்பலை நகர்த்தும் துடுப்பர்	1620
காற்றோடு பறந்த காய்ந்துலர்ந்த சருகு	1507
காஸ்திரி யானோ கிராம வளம்	1541
கித்தேரி அம்மன் அம்மானை	1693
கிளாவிஸ் தமிழ் இலக்கணம்	1686
கிறித்துவத்தில் இல்லாத கடவுள் வழி	1794
கிறிஸ்தவக் குரவர்களின் கேண்மை	1526
கிறிஸ்தவப் பார்ப்பான்	1548
கிறிஸ்தவ மதத்தினரும் அவ்வழியே சென்றனர்	1684
கிறிஸ்தவர்களை வதைத்த ரோம மன்னன்	1522
கிறிஸ்துவின் இரட்சிப்புப் போதகம் பொலிந்தது	1531
ஷீழ நாடுகளின் மதங்களும் மேற்குலக மதங்களும்	1393

குதிரை வண்டியிலும் குறுகுறு நடையை உவத்தல்	1549
குயிலே தமிழிடம் இசை பயில்	1780
குருப் பட்டம் பெற்றார்	1565
குறிஞ்சி காட்டிய நெடுங் கணக்கு	1782
கூதற் காற்றே உன்னிலும் குளிர்வது தமிழ்	1779
கூடல் நகரிலிம் தேடினார்	1730
கொச்சிக்கு மீண்டும் ஒரு கடற் பயணம்	1639
கொச்சியிற் கண்ட கோலாகலம்	1642
கொடுந் தமிழ் இலக்கணம்	1685
கொல்லர் தெருவில் ஊசி விற்றல்	1567
கோடைப் பருவம்	1509
கோபுரத்து மாடப் புருக் கூட்டம்	1518
கோவாவில் நாவாய் குதித்துத் தரித்ததே	1638
சங்க நூற் சால்புத் தண்ணளி சார்ந்தார்	1814
சத்தியங் காத்த அரிச்சந்திர புராணச்சோகந் தெளிந்தார்	1813
சதுரகராதியின் உள்ளடக்கம்	1681
சதுரகராதியின் வழி காட்டலில்	1682
சந்தங்களின் விரிவாக்கம்	1824
சபை மூப்பர்கள் மொழிந்த போதம்	1602
சித்தர் பாடல்களின் செம்மை	1817
சிலப்பதிகாரச் சீரதைத் தொகுத்தார்	1812
சின்னஞ் சிறு சிட்டைப் பார்க்க வந்த	
சிறகு முளைத்த சிட்டினங்கள்	1555
சீவக சிந்தாமணியால் செந்தமிழ் செழித்தது	1813
சுண்ணப் புழைகளில் புகலிடம் புக்க கிறிஸ்தவர்கள்	1522
சுப்பிரதிபக் கவிராயர் ஆசியிம் துணிவும் ஈந்தார்	1811
சுப்பிரதிபக் கவிராயர் நல்லாசிரியரானார்	1558
சுவைதரும் பதினாறுட்டைப் பருவம்	1508
செந்தமிழ் இலக்கணம்	1686
செந்தமிழ் கொடுந் தமிழான கோலம்	1702
செப்பலோசை	1701
செய்யுட் தொடையே இலக்கிய நடை	1793
செய்யுள் நடையின் செம்மை பேச்சு	
நடைக்கும் வேண்டும்	1701
செய்யுள் பயனுரைத்தலே உரைநடை	1702
செய்யுள் மரபில் எண்ண வெளிப்பாட்டு வகை	1701

செல்லும் பாதையிலுஞ் செல்வியைத் தேடினார்	1729
செல்லுமிடமெல்லாம் செறி துன்பம் இன்பமானதே	1643
சைவத்துட் பிறமதம் புகுதல்	1648
சைவத்துள் முளைத்த பிறமதக் களைகள்	1683
சைவ நெறியார் தைரியரைப் பாராட்டினர்	1795
சைவமத அறிஞர் தகை வரவேற்புத் தந்தனர்	1792
சைவ மதத் தோற்றம்	1794
சொல்லதிகாரஞ் சொல்வது	1769
சொல், பொருள் மடக்கு சிலேடை இரட்டுற	
மொழிதலாதிய கவி இன்பம்	1826
சொல் விகற்பத்தாற் சொற்பொருள் சொர்வுறு	1696
ஞான உணர்த்தல்	1708
ஞானக் கண்ணாடி	1708
ஞான விளக்கம்	1709
தத்துவ அறிவுடன் தூதுப்பணி செய்தல் தகுமெனல்	1570
தத்துவங் கற்ற வித்தகத்தால் ஏற்பட்ட தத்தளிப்பு	1569
தத்துவத்தால் தயாபரணை இழந்த மதங்கள்	1558
தத்துவ போதக சாமியின் தமிழ்ப் பணி	1550
தம்மதம் பரப்பத் தமிழ் கற்றார்	1683
தமிழ் அழகியான காட்சி	1688
தமிழ் ஆசான் பெய்த நூல்களின் உதவி நாடினார்	1726
தமிழ் எழுத்தில் தகையைத் தேர்ந்தார்	1661
தமிழ் எழுத்தில் மாற்றங் கண்டார்	1661
தமிழ்க் காதல்	1714
தமிழ் கற்ற நெடுமுனி	1659
தமிழ் கற்கும் மாணாக்கன்	1732
தமிழ்ச் செல்வத்தை வெளியுலகிற்கு வெளிப்படுத்தினார்	1713
தமிழ்ச் சொல் சுவைத்த வீரமாமுனிவர்	1761
தமிழ்ச் சொற்களில் வேர்ச் சொல்லாதிக்கம்	1680
தமிழ்ப் புலவர் எதிர்ப்பு	1783
தமிழ்பற்றிய தகை அறிய	1744
தமிழ் மக்களின் மொழி மரபு	1697
தமிழ்மேற் பற்று	1715
தமிழ்மேற் பற்றே காதலானது	1715
தமிழ் மொழி இயற்கை மொழி	1676
தமிழ்மொழி ஒப்பீடு தமிழ் தலை நிமிர்ந்தது	1777
தமிழ் மொழிக்குப் புது இலக்கணம் வேண்டும்	1793

தமிழ் மொழிக்கு மையிட்ட தகை	1662
தமிழ் மொழியிற் கண்ட பெண்மைப் பேரழகு	1660
தமிழ் வளமுறத் தமிழ்ச் சொல் படைப்பீர்	1761
தமிழ் வேட்கை	1658
தமிழக இறைத் தத்துவத் தொன்மையும் கல்வி மேன்மையும்	1644
தமிழகத் தனிச் சிறப்பு	1590
தமிழக மதங்களின் தத்திவார்த்தச் செழிப்பு	1590
தமிழக மதத்தில் உள்ள ஏக தெய்வக் கொள்கை	1597
தமிழகத்திற் தன்னாவி யை விட்டார்	1550
தமிழகத்தில் உயிர்ப்பலி தடுக்கும் ஊழியம்	1598
தமிழகத்தின் தனித் தன்மை மாசிற்ற வகை	1599
தமிழகத்தின் தூதுப் பணிக்கு பாப்பாண்டவரின் தயவு	600
தமிழகத்தின் தூதுப் பணிக்கு போப்பின் ஆசிர்வாதம்	1600
தமிழகத்தை நோக்கும் கடற் பாதை	1626
தமிழர் வாழ்வில் எழுத்து வழக்கு	1700
தமிழரிடை பிறமதப் போதனைத் துறவிகள்	1663
தமிழல்லாத பன்மொழி வளத்தையும் மனதிடை உள்ளினார்	1814
தமிழழகி இவளெனத் தைரியர் தெளிந்தார்	1735
தமிழழகிக் காவியத் தோற்றம்	1540
தமிழழகியின் கட்டுடல்	1722
தமிழழகியைத் தவமுனி கண்டார்	1796
தமிழழகியை நாடிச் சென்றார்	1728
தமிழழகி சொன்னவுரை தவமுனி நினைத்தல்	1818
தமிழழகி சொன்னவை	1740
தமிழனாய் மாறிய தத்துவப் போதகன்	1548
தமிழன்னை தன்மகவாகத் தைரிய நாதரைத் தத்தெடுத்தல்	1848
தமிழன்னையிடம் மாமுனி வேட்ட வரம்	1847
தமிழனான தைரிய நாதர்	1649
தமிழியல் என்பதன் தாற்பரியம்	1773
தமிழில் இருந்து வளர்ந்த சில உலக மொழிகள்	1755
தமிழிலக்கணங் கண்ட தைரிய நாதர்	1687
தமிழிலக்கணம் தமிழியல்	1772
தமிழிலக்கிய மரபில் இத்தலி இலக்கியத்தைத்	
தமிழில் பெயர்த்தல்	1822
தமிழின் அரிச்சுவடிதான் கற்றனை	1740
தமிழின் அறநெறிகளால் பவவழி அடைக்கும் பனுவற் கருத்துகள்	1815
தமிழின் ஓரொலித் தோற்றத் தன்மை	1740
	1861

தமிழின் தனித் தன்மை	1656
தமிழின் முதல் அகராதி	1680
தமிழினத்தின் மானுடவியற் பொதுத் தன்மை	1645
தமிழினம் பண்டு தோன்றிய தொல்லினமென் சான்று	1646
தமிழுணர்வின் உந்தலே தொன்னூல்	1778
தமிழுணர்வின் முதல் ஒளி	1755
தமிழுணர்வு என்பதன் பொருள் என்ன	1752
தமிழுணர்வைத் தெளித்த சொற் பகுப்பு	1754
தமிழை தடையறக் கற்கத் தமிழ்ப் புலவர் தயவை நாடினார்	1657
தமிழொலி இணைத்து எழுதிடில் தவறு நேர்ந்திடா	1733
தமிழோர் மொழியல்ல சீவனுள்ள மொய் குழல்	1690
தயாபரனருள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மட்டும் உரியதொன்றல்ல	1600
தரை தட்டிய திரைகடற் பயணம்	1633
தலைவனின் தளிர் தமக்குந் தலைவன்	1552
தவத்தோர் காதல்	1714
தவமுனி காதலிற் தமிழழகி தளர்ந்தாள்	1738
தவ முனிவர் கொண்ட தமிழ் நட்பு	1716
தவமுனி தன் தகையுணர்ந்து தமிழ்த் தாயிடம்	
தன் விழைவைக் கூறல்	1845
தளத்திற் தான்பெற்ற நண்பர்கள்	1624
தற்பரன் பணிக்குத் தமிழகத்தைத் தேர்தல்	1589
தன் உள்ளக் கிடக்கையை உரைத்தல்	1786
தன் மதம் நிறுத்தத் தககவை பகர்ந்தார்	1788
தன்மதம் போக்கும் நோக்குமுள்ள முத்தி நாடும் மதங்கள்	1593
தன்னுரை தவறரை அல்ல தக்க உரையே	1790
தனக்கு ஆனந்தச் செய்தி தந்தைக்கோ அவலச் செய்தி	1571
தனித்த தருவுக்குத தைரியந் தந்தார்	1779
தனையனின் வினையாற் தந்தை களித்தல்	1558
தாதியர் கண்காணிப்பில் வளர்ந்த தளிர்	1559
தாமரைப் பூவே தமிழ்போல் பொலிக	1780
தாய் தந்தைப் பாசத்திற் தளர்ந்த தைரியர்	1614
தாயின் தாபமும் தந்தையின் தவிப்பும்	1574
தாவர வர்க்கமுந் தலை தாழ்த்திய தவச் சிசு	1555
தானங்களிற் சிறந்த தானம் எண்ணத் தானமே	1531
திருக் காவலுர்க் கலம்பகம்	1694
திருக் காவலுரில் திண்டாடிய வீரமா முனிவர்	1651
திருக்குடும்பங்களின் தலைவர்	1527

திருக் குடும்பத் துறவற வாழ்க்கை	1527
திருச்சபை அமைப்பும் பரத்தின் திறவு கோலும்	1603
திருச்சபைக் கணிதம்	1708
திருக் குறள் தேன் தெளித்திட நினைத்தார்	1816
திருமறையில் இடம்பெறும் நூற்றுக்கதிகமான நிகழ்வுகள் பழமொழிகளை இணைத்தியற்றும்ம் காவியம்	1826
தினகரன் உதயந் திசை காட்டிற்று	1627
ஞீண்டாமைக் கோட்பாட்டின் ஞீமைகள்	1598
துயிலிலுந் தொலைத் தூரத் தூதுப்பணி எண்ணம்	1569
துறவறந் துய்த்தல் பேரின்பம்	1580
துறவு நிலை கண்டு துடித்த தோகையர் குழாம்	1611
தூய பீட்டர் சதுக்கம்	1605
தூர தேசத்து இறைத் தூதுப்பணி	1567
தெய்வப் புணர்ச்சியால் திணறிப் போனார்	1726
தெளிவு பெற முடியாத எண்ணத் தேற்றம்	1575
தேம்பாவணி பெயர்க் காரணம்	1837
தேவ மாதாவைத் தமிழழகியாக உருவகம்	1837
தேர்வுக் குழுவின் முன் நின்றல்	1608
தேம்பாவணி நூலமைப்பு	1830
தேவிய நாதய்யரின் பிரிவு	1616
தேவிய நாதர் எடுத்த தந்துணிவு ஏற்றம்	1608
தேவிய நாதர் கற்றது தமிழல்ல தமிழழகியையே	1690
தேவிய நாதர் கொச்சித் துறைமுகத்தை வந்தடைதல்	1641
தேவிய நாதரின் தமிழுணர்வு	1680
தேவிய நாதருக்கு மரண தண்டனை	1651
தேவிய நாதரைக் கதிகலங்க வைத்த தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கு	1697
தேவிய நாதன் தன் தாய் மண்ணிற்குச் செல்லல்	1610
தேவியர்க்குத் தயவீந்த தமிழழகி	1797
தொடர்புறுத்து பதிகம்	1848
தொடு வானமகல நில வானந் தொடும்	1636
தொல்காப்பியரின் எழுத்துறுப்பு இலக்கணத்தை மாற்றி அமைத்த தொன்னூலார்	1670
தொலைத் தூரத் தூதுப் பணிக்கு மறுப்பு	1570
தொழாயிரஞ் சொற்களில் தமிழ் இலத்தின் அகராதி	1681
தொன்னூல ஆக்கக் காலம்	1688
தொன்னூல் ஒரு தமிழியல் நூல்	1763
தொன்னூல் படைத்தற்காங் காரணம்	1770

தொன்னூலின் படைப்புக் காலம்	1769
தொன்னூற் சூத்திரத் தொகை	1769
தொன்னூற் பெயர்க் காரணம்	1762
தொன்னூற் பெருமை	1775
நகரத்தில் வாழும் உயிரின நாகரீகம்	1519
நண்பர் நாடும் போலி இன்பம்	1578
நமது பாவங்களுக்காக பலியான தேவ ஆட்டுக் குட்டி	1609
நல்ல தமிழ் வளர்க்கும் நானாயத் தமிழின் ஒலி	1796
நன்னூலாரும் அத்தகையரே	1684
நாட்டில் நடக்கும் நானாவித நாகரீகம்	1518
நாத்திகளை ஆத்திகளுக ஆக்குவேன்	1808
நாலாயிரத்து முன்னூற்று ஐம்பத்து மூன்று	
சொற்களில் போர்த்துக்ஷீச இலத்தின் தமிழ் அகராதி	1678
நான் இறைவன் பிள்ளை உலகின் குடிமகன்	1625
நானேன் பிறந்தேன் என நலிதல்	1563
நிகண்டின் உள்ளுறுப்புகள்	1681
நிகண்டு இலக்கண நூல்களின் நிழலில் தமிழ்	1677
நிலத்தில் நடக்கும் நிழலாட்டம்	1577
நிறை வாழ்க்கை வாழ நிற்பணியே அபயம்	1585
நிலைவில் தாய் வந்தது தந்த பிரியாவிடை	1623
நீர்மேல் குமிழி நிலத்திலே வாழ்க்கை	1584
நூல் நுவலும் பொருளும் நோக்கமும்	1824
நூற் படைப்பின் நோக்கமும் பயனும்	1705
நூற் பதிப்புகள்	1693
நூற் பொருள்	1693
நெஞ்சத்து நினைவாலாம் ஞானங்கள்	1532
நெடுந் தெரு மருங்கு	1520
நெய்தல நிலத்தில் தமிழ் இலக்கணம் கண்டார்	1781
பகலவனின் கிரணப் பாசம்	1582
பகைவரை எதிர்த்த பரனடியான்	1655
பசிப் பிணி நிக்கும் அட்சய பாத்திர மேகலை	1812
பஞ்சு படாப் பாடுற்ற பைந்தமிழ்த் தாயகம்	1595
பண்டைக் கல பரவைப் பயணம்	1617
பண்டைக் காலப் பதப்பொருள் காண நிகண்டு	1681
பண்ணை விலங்குகள் பாடத் துயின்றனை	1554
பதிதர் பேரில் நிருபம்	1708

பதின் கிழ்க் கணக்கு நூல்களிற் பரனுரை கண்டார்	1815
பந்த பாசத்திடை ஊசலாடிய பாவி மனம்	1624
பந்தம் ஒன்றும் இறுதி காலத்தே உதவாது	1579
பயணப் பாதையில் பரமனடியார்	1642
பயணிகள் தம்மிலிம் பணியாளர் பலரே	1620
பயில் கூடங்கள்	1520
பரத்துறையும் பல்லின மக்கள் சமுதாயம்	1645
பரம்பரை ஞாபக ஞானம் - மூன்று தேவைகள்	1533
பரம தகப்பன் தந்த வார்த்தை	1603
பரமார்த்த குருவின் கதையின் பரப்பு	1705
பரிசுத்த வேதாகமம் புதிய ஏற்பாட்டு நிகழ்வுகளைக் காவியமாக்குதல்	1827
பரிசுத்த வேதாகமம் இட்ட அடித்தளம்	1602
பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்று வள நாடு	1503
பல்சிறப்பு மிக்க பட்டணம் நேபிள்ஸ்	1518
பல நாட்டுப் பணியாளர்களின் பரிந்துரைகள்	1588
பல நாட் பயணம் பாரச் சுமையெ	1633
பலமிக்க கழுகே பைந்தமிழின் ஆயுளைப் பார்	1781
பள்ளிப் பருவம் மிடியப் பரமனின் பணிப் பருவம்	1560
பறந்து வந்த பறவையினம்	1628
பன்மொழி அறிவு பெற்றார்	1654
பன்மொழிப் படிப்புக் கற்ற காளை	1560
பணிக்கால வேந்தன் வந்தான்	1512
பணிபடர் காலப் பருவம்	1513
பனையோலை நறுக்குத் தமிழ்	163
பாசப் பிரிவைத் தாங்க முடியாத பிரிவின் பரிவு	1576
பாட்டன் பாட்டியே போய் விட்டார் பாவம் நான்	1577
பாடசாலைத் தோழனும் அதே வழியில் பாவம் நான்	1583
பாடல் சான்ற இலக்கணம்	1775
பாப்பரசரின் பாலனப் பணி	1529
பாப்பரசரின் தகையுந் தகுதியும்	1528
பாப்பரசரின் பரப்பு மாற்றம்	1528
பாய்ந்து வந்த ஆற்று வெள்ளம் பதுங்குவதேன்	1514
பாய் விரித்துப் பறக்கும் படகுப் பறவை	1622
பாரசீக மொழியும் பயின்றார் திவான் பதவியும் பெற்றார்	1654
பாரத மகா காவிப் பரும்பொருள் தேர்ந்தார்	1814

பாலகனாய்க் கண்டு பரவசப்பட்டவர்கள் இன்று பூரித்தனர்	1610
பாலேச் சுரத்தில் தமிழின் தண்மை	1782
பாலே நிலமே பைந்தமிழிடம் தண்மை பெற்றிடு	1780
பிணைத்த கரங்கள் பிழந்து தாங்கின	1613
பிஞ்சுக் குழந்தையே பெரும் புலவனாவான்	1736
பிரதேச மொழியின் பேதகம்	1758
பிற நூல்கள்	1714
பிற மொழிகளில் தமிழ் பரமார்த்த குரு கதை	1704
புகழுரைப் பதிகம்	1847
புத்த தர்மம் ஈக்கும் பௌத்தர்கள்	1789
புவியதிர்வு கடலெழுச்சியால் புறப்படுந் திவுகள்	1500
புற்களுக்கும் புத்தாக்கந் தரிம் வசந்தம்	1505
பூசிடாப் பொற்கலசமான புற மதங்கள்	1568
பூமியின் பேராசையின் விழைவோ	1513
பெயர் சூட்டு வைபவம்	1547
பெரிய நாயகி கோயில்	1652
பெற்ற மக்களையிட்ட பெற்றார்தங் கனவு	1573
பெற்றார் எண்ணமும் மண்ணானது	1611
பெஸ்கியெனும் தைரிய நாதர் கண்ட தமிழர்கள்	1644
பேச்சுத் தமிழின் இலக்கண வடிவே உரை நடை	1702
பேச்சுத் தமிழைப் பெற்றமுள்ள தமிழாக்குதல்	1759
பேச்சு வழக்கில் பிறழும் இலக்கண மரபு	1758
பேசுங்கால் வழுவறினும் எழுதுங்கால் இலக்கண மரபே	699
பேசும் சூழலால் பிரதேச மொழியாம்	1698
பேதக மறுத்தல்	1706
பேதுருவே நீ செய்ய வேண்டியவை	1603
பேய் மதப் போக்குப் பித்தலாட்ட மதங்கள்	1594
பேய் மாய்மாலத்தின் காரணம் மனப் பிறழ்வு	1594
பொருண்மிய வளம்	1542
பொருளுணர்த்தத் தக்க புதிய சொற்கள் பிறக்க வேண்டும்	1760
பொருளதிகாரம் புகல்வது	1770
போப்பின் ஆணை பொலியுந் தலமிது	1606
மக்கள் இலக்கிய மாண்பதை மதித்தார்	1816
மக்கள் மொழியில் மகேசுரன் பணிகள்	1649
மக்களிற் தேவ மாந்தரைக் கண்டார்	1639
மகாகவி தாந்தே படைத்த மொழியே இத்தாலியம்	1504

மங்கையர் வரிசை மதலைக்கு ஈந்த வரிசை	1553
மடிமிகும் மனிதன் மகாவிறை மதியான்	1808
மதத்தைக் கொன்றவன் மதத்தைக் கொண்டனர்	1524
மதத்தை மறுத்த மன்னர்களே மதம் வளர்த்தனர்	1523
மதியே தமிழென குறைவிலாது நிறைக	1780
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தேம்பாவணி ஆய்வு	1839
மருத்துவ நூற் படைப்பு	1713
மருதத்தில் அகப்பொருட் துறை சேர்த்தார்	1782
மருதாணி அலங்காரம்	1668
மலர்த்தேன் தனிலும் தமிழ்த்தேன் இனிது	1779
மனங் கலங்கிய வீரமா முனிவரின் மனநிலை	1744
மனந் தளர்ந்த மாமுனி	1797
மனத்தேறிச் சென்றார்	1798
மனித சாயலில் இறைவனைக் கண்டவர்கள்	1598
மனிதப் பிறவியின் பயன்	1580
மனிதர்கள் இறைவனாகார்	1599
மனுவுக்கு மாத்திரமா மரணம்? மரஞ்செடி கொடிக்குமுண்டே	1483
மாமுனி சொன்ன சூழரை	1745
மாமுனியை மயக்கிய தமிழ்மொழியென் மங்கை	1691
மாமுனிவர் தெளிந்த தமிழ்	1771
மாமுனி மலர்ந்த தொன்னூல் நுதலும் நோக்கு	1771
மாரிக்குக் கை கொடுக்கும் கோடை	1516
மாரிக்குக் கை கொடுத்த கோடை	1517
மாரி கால வர்ணனை	1515
மாரித் தாயும் பூமித் தாயும்	1516
மாலையிற் கடலின் காட்சி	1631
மீந்த உணவை ஏந்தி இரக்கக் கரங்கள் இலலை	1555
மீன் சின்னம் சிலுவைச் சின்னமானது	1525
முத்தமிழ் மொழியின் முதன்மை	1656
முதன் முதல கடதாசி நூலாக வெளி வந்த தமிழ்ப் பனுவல்கள்	1756
முதியோர் புகன்ற மூதுரை	1607
முதிர்ந்து தளர்ந்தாலும் பற்றுவேன் உன் பதம்	1581
முப்பொருள நுகர்ந்த நூற் பொருட் பேறு	1520
முல்லை விளக்கிய புறப்பொருள்	1783
முன்னிற்கும் இரண்டு வழிகளில் எது தக்கது	1577

முனிவரின் ஏக்கம்	1724
மூலநூல் பிற தேய அந்நிய மொழிக் கருத்தாயினும்	
வழி நூலைத் தமிழ் மரபில் உரைத்தல்	1823
மூவகை ஞானங்கள்	1532
மூப்பர் மொழிந்த மொழி சில	1607
மேற்குந் தெற்கும் மிடைந்த பேரருள்	1540
மொழி வளர்ச்சியில் மக்களின் பங்களிப்பு	1784
யாப்பதிகாரம் பகர்வது	1779
யூரேசியாக் கண்டமென்னும் சிறப்பு	1501
ரோம் எரியும்போது பிடில் வாசித்த நீரோ மன்னன்	1430
லிஸ்பன் நோக்கிய பயணம்	1616
லாத்தேரியனத்தியல்பு	1707
ரோபெர்ட் டி நொபிலி தத்துவ போதகரின் பிறப்பிடம்	1545
வசந்த காலத்தின் வருகை	1506
வசந்த மலர்கள் கோடைக் காயாயின	1509
வஞ்சி ஓசை	1701
வண்ணக் கலைகள்	1696
வத்திக்கான் எனும் பக்தி நகரம்	1527
வத்திக்கான் தோற்றமும் பாப்பரசரின் தூய பெயர்களும்	1604
வத்திக்கான் மாலிகை அமைப்பு	1606
வத்திக்கானின் மனித தெய்வம்	1529
வந்து வந்து மறைந்தாள் முனி நொந்து போனார்	1722
வயோதிபப் பெற்றாரின் தளர்ந்திடிந்த நிலை	1572
வரம்பிடைத் தமிழான செய்யுள் நடை	1699
வாக்கிய சித்தாந்தம்	1709
வாமனன் சரித்திரம்	1708
வாய் விட்டுரைத்தார்	1735
வாலிபத்தில் உன் சிருட்டிகரை நினை	1578
வாவென்றால் வருகிறேன் இறைவா	1585
வாழ்க்கைச் சாகரமும் வையஞ்சுழ் சாகரமும்	1635
வாமும் நிலத்திற்கேற்ற வணக்கமுறை வழுவிய தெவ்வண்	1795
வானவர் கண் துஞ்சாக் காரணம்	1508
வான வில்லின் வர்ணக் கோலங்கள்	1633
வானியல் வளியியல் அறிஞர் வகுப்பர் செல் வழி	1619
வானின்று இறங்கிய இயேசு ஈந்த வரங்கள்	1604
விஞ்ஞானத்தின் இருவித விளைவுகள்	1535
விஞ்ஞானத்தின் வித்து	1534

செய்யுள்கள் அகரவரிசை

(இலக்கங்கள் செய்யுள் தொடர் எண்களைக் குறிப்பன)

அக்காலங் கிழக்கா 6082	அம்பலங் காட்டில் 6260	அறிவினிற் சிறந்து 6004
அகத்தியநூல் பை 6527	அம்பலங் காடு 6181	அன்பதுவே சிவமெ 6530
அகத்தியனார் பல்லா 6369	அம்மை அப்பன 6030	அன்றொரு பாலகனா 6058
அகத்தில் கண்ட 5929	அமழ்தனை நிகர்கு 6269	அன்ன நடை அசை 5041
அகமகிழ்ந்து அழகி 6544	அய்யனே அடியே 6011	அன்புக் கடல் விழி 6067
அகர ஆகார மாகர 6531	அயலுள் நாடு 5741	அன்னமும் உடை 5813
அகராதி தனக்கிட் 6346	அரபக் கடல்தனை 6120	ஆக்கத் தேர்ந்திடு 6567
அகமும்போ தூறுகி 6388	அரவணைத் மடி 5965	ஆக்கிய பனுவல் 6341
அகிலத்துக் கிறிஸ் 5781	அருட்கண்டம் 5007	ஆகம அறிவு அத்து 5887
அகிலமெங்கும் தே 6721	அரும்பெரும் ரோ 5508	ஆகமக் கல்வி அறி 6225
அங்கம் யாவினும் 5926	அருளின் ஆகாரம் 6196	ஆகவே தமிழை 6418
அசைந்து பலநாள் 5890	அருளுளந்தர தமிழ் 6594	ஆகாய கங்கைதனை 5705
அசைவன இடைக 5864	அருளுற மண்ணில் 6015	ஆகிய வரத்தின் 6015
அடக்கமது செய்வ 6077	அலங்கார அமைப் 5925	ஆகுவ தெல்லாம் 6508
அடைக்கல நாயகி 6403	அலையும் வழியில் 6499	ஆங்கவள் நின்ற 6530
அடிவானத் தெழுப 6128	அவ்வழி தமிழின் 650	ஆங்கு கிரேக்கம் 5927
அடுத்துப் புரொகித 6674	அவ்வித ஆய்வின் 6559	ஆங்குள சமயபேத 6005
அடுத்துவந்து தோ 6973	அவ்வுரை கேட்ட 6728	ஆங்குளார் தன்னை 6179
அண்ணன் தம்பிமா 6582	அவர்களை அணுகி 5881	ஆங்கெழுந்த ஆண் 6002
அணிகள் யாபபுக் 6499	அவள் பாதம் பட்ட 5040	ஆசிய ஜோதிகள் 5938
அணியமெனும் பட 6102	அவள்மொழித் தமிழ் 6496	ஆட்சி செய்த அற் 6243
அணுவணு வாக 6468	அவைவாசற் கதவ 6704	ஆடவர் பயிலும் 5732
அத்தகைய கன்னி 5767	அழகியே என்பா 6548	ஆடவர்போல் அரி 5784
அத்தகைய தமிழரி 6538	அழகில் மிக்க 6540	ஆடினும் கொடிகள் 5729
அத்தகைய துறை 6148	அழகுறு அந்த நக 5727	ஆடுமாடு அணி 6244
அத்தகைய நாடா 5979	அழிக்கின்ற அன் 6114	ஆடுவ தோகை ஆயி 5866
அத்துடன் மக்க 6593	அழியும் உடலும் 5933	ஆண்டவன் அருளை 5752
அதற்காய் காற்றை 6560	அழிவினிலும் உ 5683	ஆண்டவனின் தூது 5036
அதன் சிரசாம் ஆச 5014	அழுஇழுஉழு எழு 6584	ஆண்டவனின் அருள் 5792
அதன்பின் தமிழின் 6556	அழைப்பன நீதிக் 5728	ஆண்பெண் அன்பே 6449
அதன்வழி படைத்த 6468	அள்ளல் பள்ளம் 6038	ஆண்பெண் ணென 5061
அதுபோலக் கடவு 6566	அளப்பெரும் மாண் 6633	ஆத்தி சூடி அவ்வை 6586
அந்நியனாய் இருந் 6374	அளவுக்கு மேலாக 5673	ஆதலால் அத்தகைய 5037
அப்பிள் பழத் தாலா 5033	அறம்பொருள இன் 5732	
அப்போது விண்ண 6716	அறிந்து ஆய்ந்து 6548	

ஆதலால் அத்தகை	5037	ஆனாலுமே நான்	6545	இத்தாலி நாடிருந்து	6064
ஆதலால் அவனோ	6397	இக்கதையின் கருத்	6437	இத்தலியிற் பிறந்து	6692
ஆதலால் இந்த	6318	இச்சக்திதனை மனித	5843	இத்தாலியின் தகஸ்	5871
ஆதலால் எழுத்தை	6533	இச்சிறிய மாற்றம்	6319	இத்தலியென் முத்த	6542
ஆதலால் ஏழை ம	6727	இட்பின்னர் அத	6619	இத்தலியென் இனி	6294
ஆதலால் சொல்லி	6623	இடத்தே வந்த	6019	இத்தனைபோல் பல	6566
ஆதலாலே அவர்த	6297	இடத்துக் கிடமாய்	6632	இத்தாலி வடதிசை	5856
ஆதலினால் கற்று	6618	இடத்துக் கிடமே	6412	இதற்கோர் மறுப்பு	6442
ஆதிய அவர்பாற்	6281	இடர்பட்ட இதயங்	5953	இதுவரை தமிழில்	6513
ஆதிய நலன்கள்	6591	இடிக்கேட்ட நாகமெ	6546	இதுவரையும் வளர்	6169
ஆதியன் புரக்கும்	6182	இடுப்பில் வெண்	6527	இதுவும் பலபதிப்	6367
ஆதியில் இத்தாலி	5801	இடுப்பு வரை உடுத்	6170	இதைவிட்பாற் கட	6143
ஆதியிலே இயற்	5996	இடையசைவாம்	6387	இந்த இடங்களிலே	6312
ஆதியிலே புவியுரு	5004	இடையிடையே இ	6111	இந்த வழியில் இ	6356
ஆதியிலே பேசு	5031	இத்தகை ஆன்மீக	5790	இந்துமாத் கடலெ	6557
ஆதியிலே மனிதனு	6535	இத்தகைய இடமதி	5919	இந்நகர் மன்னனா	5806
ஆதியிலே மிருகங்க	6001	இத்தகைய இடர்மி	6140	இப்பெயர் உடைத்	6451
ஆதியோர் பேணும்	6224	இத்தகைய பிரபந்த	6404	இயந்திரத்தின் வ	6096
ஆபிராம் அரசை	6651	இத்தகை இறையு	6155	இயம்பலா மென்	6052
ஆமின் மவருள்	6233	இத்தகை இறையு	5813	இயல்பறிந்த போ	6381
ஆமென் என்றுதூ	6031	இத்தகை உள்ளதா	5787	இயல்பாய் எழுந்த	6228
ஆய்தமென்ற எழு	6491	இத்தகை உறுதி	6050	இயல்பாய் எழுந்து	6384
ஆயாசம் அகற்றுதற்	6524	இத்தகை சாதியுள்	6243	இயற்கை மதமாய்	6354
ஆயிரத்து எழுநூற்	6719	இத்தகை நறுந்தமி	6643	இயற்கை மொழியே	6563
ஆயிரத்து ஐந்நூ	6165	இத்தகைய அழகை	6313	இயற்கையாய் பேசு	6347
ஆயிரத்தேற் நூறும்	6371	இத்தகைய தோற்ற	6203	இயற்கை வளங்க	5847
ஆயுள்செல இறுதி	5764	இத்தகைய மதமெல்	5983	இரட்சகர் இயேசு	5797
ஆர்த்தன சங்கப்	6732	இத்தகைய மனதின்	5821	இரண்டாங் காண்	6661
ஆராத காதல் கொ	6291	இத்தகைய முக்	5847	இரண்டாவது கா	6647
ஆரியர் தம்மை	6239	இத்தகைய முயற்சி	6372	இரத்தினச் சுருக்க	6457
ஆரியர் திராவிடர்	6583	இத்தகைய வழியில்	6615	இரந்திடக் கைகள்	5867
ஆரியரும் முகலாய	5993	இத்தகை விஞ்ஞா	5834	இரந்திபா தேற்கும்	5814
ஆலயத்து மணி	5760	இத்தலி இருந்தபோ	6506	இரவிற் கடலின்	5892
ஆழ்கடலைக் கடப்ப	6117	இத்தலிக் காணா	6495	இரவுபகல் பலபேர்	6085
ஆழ்கருமை நிறப்பர	6124	இத்தலி தேசத்தியற்	5909	இருக்கும் பொருளை	6510
ஆற்றமைப் பிணியா	6575	இத்தலி தேசத் திரு	6327	இரு தலைக் கொ	5953
ஆற்றிவுக் கப்பாலே	5842	இத்தலி தேச மிருந்	6252	இருபத் தெட்டாம்	6668
ஆறும் அறிவின்	5829	இத்தலி நாட்டில்	6406	இருபதாட்டை இய	5923
ஆறும் ஆண்டில்	5906	இத்தலி நாட்டில் இ	6482	இருபது வருடம் மு	6059
ஆறுகளின் பாய்ச்ச	5858	இத்தலி நாட்டு	6733	இருபெயர்ச்சிக் கா	5026
ஆறுபல ஓடுவதால்	5021	இத்தலியில் இவை	6534	இரும்பாலாம் ஆயு	6084
ஆறொன்றில் ஓடிவ	5876	இத்தலியிற் பிறந்	6526	இருவகைப் படுத்தி	6621
ஆனவர் இத்தாலி	6023	இத்தாலி நாட்டினி	5793	இல்லறத்தில் இரு	5090

இலக்கண இலக்கி	6622	இறையென ஒன்	6503	உரிமைகொளு முற	6070
இலக்கணத்தார் ஆ	6607	இறைசுதன் இரட்	6677	உருவ மற்ற ஓர்பொ	6468
இலக்கணத்தின் வ	6617	இறைவணக்கஞ்	5765	உருவ வணக்கம்	6441
இலக்கண நெறியி	6592	இறைவழிப் பாதை	5813	உருவான காலம்	6605
இலக்கண முணர்ந்	6464	இறைவன் இடத்	6452	உரைக்கலாம் இத	6052
இலக்கியம் படைக்	6419	இறைவன் பூமிய	6621	உரைசெய் கருத்த	6563
இலக்கியமும் நகை	5035	இறைவனது பதம்	6514	உரைசெய்து இறை	6626
இலகுவில தமிழை	6337	இன்ன ஞானமே	5828	உரைத்தவை செவி	6502
இலத்தின் பெயர்ப்பு	6434	இன்தமிழ் வல்லி	6545	உரைநடையும் இல	6430
இலத்தின் தெலுங்	6446	இன்னுமொரு கூற்	6578	உரைநடை வளர	6462
இலத்தினென் ஆதி	6570	இனியெப்போ எனு	6071	உரைபொருள் உல	6562
இலையச்சை இளம்ம	5048	இனிமெல்மன எண்	6066	உலக ஆசைப் பிசா	3958
இலையெல்லாம் பழு	5681	ஈரறம் பொருந்தும்	6669	உலகத்தவர் தமிழி	6667
இவ்வண் ஏற்றதா	6627	ஈற்றெழுத்து இறுவ	5033	உலகத்து இன்பங்	5706
இவ்வழி நானும் இ	6495	உட்கொளுங் காற்றி	6565	உலகப் பொதுமறை	6587
இவ்வாறாக இயற்	5836	உடலழகில் மயங்கி	6379	உலகமது எதனாலே	6520
இவ்வாறு இயற்ற்தமி	6368	உடலில் உயரம்	6232	உலகமெங்கு முள்	5791
இவ்வாறு தமிழாம்	6485	உடலின்கண் உள்	6310	உலக மொழிகள்	6587
இவ்வாறு வத்திக்க	6042	உடலுதிரம் ஓடம்	5713	உலகவரைப் படத்	5015
இவ்விரு பாக்களில்	6683	உடலும் உளமும்	5924	உலகில் பரப்பும் உ	5907
இவ்வுரை கேட்ட	6567	உடலுளப் பிறழ்வுக	5837	உலகிலுள்ள மரஞ்	5059
இவற்றைவிட கடல்	5013	உடுத்த ஆடையை	6666	உலகின் ஆசை	5954
இவைகண்ட தமிழ	6569	உடைத்திட்ட உள்ள	6579	உலகின் மக்களெல்	6564
இவையெல்லாம் ம	6601	உண்டிங் குலகில்	6026	உலகினிலே கிறிஸ்	5759
இழிசனரின் வழக்க	6613	உண்டோ கழறாக	6564	உலகினிலே மாறி	5807
இளங்காடோ தைரிய	5970	உண்ணும் உண	5825	உலகுப்பும் உயிரின	5003
இளமைப் பருவக் கா	5995	உண்ணை என்று	6255	உலகெங்கும் மெஞ்	5822
இளமையிற் கற்ற	6465	உண்ணை நிலையை	5827	உழைப்பதனாற் களை	5707
இளவயதில் மறை	5783	உணர்ந்துளேன்	6507	உள்ளக் கிடக்கை	6447
இவ்வண்ணம் பாந்	6427	உணவுக்காம் பொரு	5736	உள்ளச் சுகத்தை	6456
இவைபோற் பலபல	6549	உதவி வேண்டி உய	5930	உள்ளடக்கம் கண்	6708
இவையிலா இடத்	6194	உந்துலால் கற்றநா	6389	உள்ளத்தில் உறை	6462
இளம்வயதில் உண்	6516	உப்புநீரை உறிஞ்சி	6137	உள்ளத் துள்ளதை	6420
இளவனவன் மாட்	6649	உம்பர்தொழு மியே	5995	உள்ளத் தெளிந்து	5925
இற்றைவரை தமிழ்	6597	உயர்தர பிரபு	5879	உள்ளம் உவக்கும்	6512
இறங்கு துறையில்	6186	உயர்தமிழில் எவ்வ	6582	உனதுபணி செய	5947
இறப்பதற்கோ இவ்	5968	உயர்மலையின் உச்சி	5693	ஊராட்சி மன்றமத	5874
இறைக்கோபத் திற்	5671	உயிர்த்துணைக காத	6500	எகரமுடன் ஒகர	6316
இறைநீதி மறைவா	5971	உயிர்தமை மெய்யா	6308	எகரமும் ஒகரமும்	6314
இறைப்பணி செய்	6048	உயிர்போக முன்பொ	5720	எங்குபுகை யுளதோ	5757
இறைப் பணியே	5873	உயிர்வளியும் நீர்வ	5006	எங்கும் பரந்து	6175
இறைபக்தி என்பவ	5845	உயிரெழுத்தில் தமிழ்	6490	எங்குளான் கடவுள்	6562
இறைமறை உரை	6564	உரிமை என்னும்	6640	எசித்துசொர் படலம்	6658

எட்டதிகார இயல்பு	6447	எழுதும் போதே	6544	ஏக சபையின்	5941
எட்டிரண்டு வயது	5960	எழுபரி இழுக்கின்ற	6149	ஏதோவொரு சக்தி	5843
எட்டுத் தொகைக	6284	எள்ளிநகை யாடிய	6517	ஏழ்மை வாழ்க்கை	5886
எண்ணுத நாளெல்	6493	எள்ளென்றால் எண்	5950	ஏழாவது அறிவாற்	5847
எண்ணிய எண்ண	6961	எழுத்தைக் கற்றார்	6471	ஏற்றவர் தகுதி உள்	6053
எண்ணிய திண்மை	5049	எள்ளி நகைத்து	6505	ஏற்றுக் கொண்டு	5906
எண்ணியபோ அவ	6715	எள்ளிநகை யாடிய	6517	ஏனிந்தப்பா டென்	6074
எண்ணிலாத் தமிழ்	6546	எள்ளென்றால் எண்	5950	ஐந்தாம் அதிகார	6642
எண்ணில்லார் தமிழ்	6602	என்பதனை அறிந்தி	6076	ஐந்து எழுத்தால்	6454
எண்ணும் எண்ண	5819	என்பவர் கோடி	6035	ஐந்துபஞ்ச புலன்க	5841
எண்ணும் எழுத்து	6223	என்மாமா தந்த	5966	ஐந்துமாக் காப்பியம்	6579
எண்ணும் பலகால்	6226	என்றவர் மாங்குயி	6475	ஐம்புலன் விளைவை	5830
எண்பதிலே குப்பு	6352	என்றவர் முன்வந்	6539	ஐரோப்பா எனும்பெ	5016
எத்தகைத் தென்று	6051	என்றலும் சேந்தன்	6490	ஐரோப் பியமொழி	6332
எத்தனை கோடியாய்	5818	என்றலுஞ் சேந்தன்	6497	ஐரோப் பென்னும்	6407
எத்தனை புலவர்	6550	என்றலும் சேந்தன்	6492	ஐயமே தோற்றும்	6640
எதனையுமே தாங்கு	5678	என்றவள் அன்று	6445	ஐயமே நீங்கும்	6641
எதுகையுடன் தொ	6348	என்றவள் இசைத்	6545	ஒப்பினேன் அழகி	6553
எந்தவோர் நாட்டிலு	5795	என்றவள் கூற இ	6534	ஒருகலச் சோற்றாள்	6493
எப்படி என்னால்	6552	என்றவள் சொன்ன	6589	ஒருகாலம் புழைக	5770
எப்படிக் காண்பேன்	6494	என்றவுரை கேட்ட	6518	ஒருபக்கம் மஞ்சள்	5884
எப்பிர தேச இயல்	6416	என்றவுரை செவிபா	6548	ஒருபொருள் தனை	6547
எரிதணலின் சிவப்பு	6140	என்றிடத் தைரிய	1847	ஒருபோது கிறிஸ்த	5758
எலியன் தடுக்க	6663	என்றலும் இயேசு	6013	ஒருபோ துணவை	5895
எவ்வண் நீவிர்	6509	என்று மகிழ்ந்த இ	6538	ஒருமாதக் கடலை	6080
எவ்வாறு பிரிந்திரு	6072	என்றுரைக்க முனி	6545	ஒலிவகை பலவுற	6566
எவரிடம் கற்று ரெ	6628	என்றுரைக்குந் தத்	6150	ஒலிவழி பிறந்த	6561
எழிலார் தமிழின்	6549	என்றுரை செய்திடு	6511	ஒன்றெங்கள் தெய்	6539
எழுகதிரில் எழுநிற	5668	என்றுரை பகர்ந்து	6682	ஒன்றே குலமாம்	6237
எழுத்ததி காரம்	6636	என்றெண்ணி இரு	6572	ஒகோ இவனொரு	6558
எழுத்தறி தமிழர்	6432	என்றெண்ணித் தடு	5691	ஒங்கிட மென்று	6200
எழுத்தறிந்தால் அத	6272	என்றெண்ணி விய	6171	ஒங்கும் குறையும்	6413
எழுத்தின் இலக்க	6443	என்றெல்லாம் முனி	6580	ஒடையரு குட்கார்	5085
எழுத்துகள் குறில்	6532	என்றெலாம் எண்	6497	ஒரற்றிவு உள்ளவு	5823
எழுத்துடன் சொல்	6635	என்னதான் உடற்	6483	ஒரொலி கருதும்	6562
எழுத்தென் எலும்	6466	என்ன வென்னும்	6415	ஒரொலி தன்னை	6329
எழுத்தென்றால் எ	6322	எனப்போற்றும் நி	6384	ஒரொலி பலவாய்	6558
எழுதுங்கால் எழுதி	6991	எனமனத் தெண்	6723	ஒரோலியாப் பொ	6486
எழுத்தைக் கற்றார்	6471	எனவோதி வழிநட	6522	கசடத பறவல் லின	6509
எள்ளி நகைத்து	6505	எனையுணர்ந்து வா	6713	கஞ்சமது கலீரென்	6698
எள்ளிநகை யாடிய	6517	ஏக சபையின் இயக்	5941	கப்பப் பொலிவை	5754
எள்ளென்றால் எண்	5950	ஏகதெய்வக் கொள்	5989	கட்டிடுஞ் சபையை	6014
என்பதனை அறிந்தி	6076	ஏக சபையின் இய	5941	கடல் கடந்	6379

கசடத பறவல் லின	6509	கரமெலாம் ஆபத்து	5742	காப்பிய நடையிற்	6285
கஞ்சமது கலீரென்	6698	கரிகள்பல அணிவகு	6702	காப்பிய மாக்குதற்	6630
கட்டப் பொலிவை	5754	கருநாயன் மாட்சி	6664	காப்பிரியெல் தூதன்	6649
கட்டிடுஞ் சபையை	6014	கருநிறத்தால் திரை	6125	கால்சை அசைப்பின்	5921
கடல்கடந்து பவம்	6379	கரும்பனை ஓலை	6305	கால்தரையிற் கண்தி	6519
கடல்கடந்து வந்த	6429	கரைகடந்து கடலி	6108	காலங் காலமாய்க்	6533
கல்லின் பரலிலும்	6487	கரைநெருங்கிக் கப்	6164	காலத்தின் தேவைக்	6369
கடல்வழிப் பயணம்	6092	கரையிருந்து அகன்	6156	காலத்துக்குக் காலம்	5860
கடல்வளி மந்தக்	6094	கரையோரம் பயணி	6118	காலப் போக்கின்	6672
கடல்வாழ்வும் கப்ப	6088	கரைவிட்டுச் சிலதூ	6105	காலமகள் வசந்தமே	5952
கடலை கடந்து	5883	கல்லினிலே எழுதிய	5972	காலம் விளைத்த விக	6450
கடலை கடந்து உல	5936	கல்வி கரையில	5926	காவலார் அடைக்கல	6407
கடலைகள் அமைதி	6141	கல்வியுந் தொழிலும்	6245	காவிய இலக்கண	6551
கடலைகள் தாலாட்	5719	கலங்காத மாதர்	5731	காவியங்கள் படைத்	5034
கடலழித்துங் காலத்	6489	கலங்கி அமைதி	6546	காவியம் இதற்கு	6629
கடலைச் சூழ்ந்த கரை	6582	கலந்திடவுந் திருக்கு	6374	காளைப்பருவம் உற்று	6060
கடவுணி ருணியம்	5904	கலையுங் காவியக்	3809	காளைப் பருவக்	5931
கடவுள் என்று கதை	6504	கவன்ற முனிவரின்	6554	காற்றதுவின் வேகங்	6159
கடவுளல்லர் என்று	6519	கவியின்பம் உள்ள	6705	காற்றிடும் மஞ்சதரை	5689
கடவுளாங் கடவுள்	6557	கவிவருக்கை கனி	6706	காற்றென்னுங் கரம்	5678
கடலெங்கும் கதி	6138	கழறிய தைரியர்	6477	கானகந் தன்னி	6665
கடற்கொள்ளைக் கார	6145	கற்பனை கடவாமக்க	5868	கானகம் என்னும்	6041
கடற்கூட்டின் கான	6152	கற்ற அறிஞர்கள்	6540	கித்தரி அம்மன் அம்மா	6392
கடாவுவேன் அதற்கு	6489	கற்றதமிழ் நூலிலுள்	6389	கிரேக்கத்து இலக்கிய	5032
கடினமுற்ற பணிப்	5706	கற்கும் போது கண்	6473	கிழக்குவான் இருள்	6373
கடுக்கத் தனித்துக்	6472	கற்பிற் சிறந்து களித்	6574	கிழக்கேது மேற்கேது	6122
கண்கூசும் கதிரொ	6134	கற்றவைகள் தன்	6295	கிழிந்ததென்பதன்	6608
கண்ணசைவிற் கா	6386	கற்றிட்ட தமிழ்ச்சுவடி	6344	கிறித்தென் னிறை	6627
கண்ணிற் கண்டு	6480	கற்றறிந்த தத்துவத்	5975	கிறிஸ்த மதமுடன்	6248
கண்ணுக்கு மையிட்	6299	கற்றறிந்துங் காதாரக்	6684	கிறிஸ்துவத்தின் கரு	6532
கண்ணீர்தாம் கண்வி	6079	கன்னியர் உறவினில்	5928	கிறித்தவ மதத்தின்	6321
கண்ணெல்லும் இட	6154	கன்னியாய்ப் பிறந்த	6726	கிறிஸ்து பிறக்கமுன்	5746
கண்டதினால் களிப்பு	5062	கனல்கக்கிம் கதிரவ	5672	கிறிஸ்துவின் சீடருள்	5812
கண்டு களித்துக்	6178	கனலகற்றக் காலமக	5686	கிறித்துவின் பின்னர்	6398
கண்ணிமை துடிக்	6508	கனவது நனவாய்	6054	கிறிஸ்துவின் பின்னா	6172
கண்ணிறந்து கண்மு	6126	கனிவுள்ள தந்தைய	5871	கிறிஸ்துவின் பின்	5878
கண்டதுமே காத	6485	காக்கை தனக்குங்	6590	குடாக்கலைக் கடந்து	6161
கண்ட பொருளைக்	5820	காப்ப படலந் தன்னி	6645	குணுக்கு மந்திரப்	6659
கண்டவர்பால் செ	6541	காட்சியிற் கன்னியா	6507	குத்துவிளக் கேந்து	6700
கண்ணிரண்டும்	6525	காட்சியும் ஐயமான	6511	குதிரைகளோ உழவு	5861
கண்ணிலே மை	6306	காண்குக் காலாகா	6028	குந்தமென முள்குத்த	6517
கண்ணுக்கு கனி	6547	காண்டமே மூன்று	6630	கும்மட்டக் கோபுரம்	5756
கண்முனே நின்று	6552	காணும் பொருளில்	6584	குருடன் தேடிய குண	6536
கண்முடித் திறக்க	5056	காதல் கொண்டவர்	6475	குருப்பணி செய்யும்	5939
கணுவெங்கும் இலை	5046	காதல் தகிக்கக் கன்	6501	குலப்பெயராய்ப் பிஸ்	5872
கதலிக் மதத்தலைவர்	5799	காதலால் பெருகும்	6463	குலமுறை வாழ்வின்	6575
கதைசொல் வண்ண	6615	காதலுக்கு உகந்த	5030	குலமோ அன்றிச்சா	5789
கம்பர் வில்லிபுத்	6610	காதற் தெய்வம்	6474	குலைத்திராட்சை வா	5670
கம்பரின் கதையில்	5560	காப்பியக் கருத்திற்	6472	குள்ளர் குறையுய	6229

குளமெல்லாஞ் சேறு	5673	சிலுவைப் பாட்டின்	6010	சொல்லும் பொருளா	6609
குளர்காலக் கூதலி	5038	சிவனை வணங்கும்	6353	சொல்லொலிப்பை இ	6606
குளர்கின்ற கூதலி	6133	சிறப்புறச் செதுக்குங்	6555	சொல்வினா நிலமதை	6496
குளிரதனின் கூர்ப்பி	5039	சீனயிமா மலைகாணு	6654	சொற்களுக் இடையி	6443
குறளுடன் வெண்பா	6422	சுதனும் இயேசுச் சு	6445	சொற்களைத் தொகுத்	6357
குறிலும் நெடிலும்	6484	சுயமாக தமிழ்ப்படித்த	6274	சோகவனின் வெற்றி	6652
கேட்டறிந்த தமிழக	5994	சுற்றும் முற்றும்	6502	ஞாயிற்று ஓய்வுநாளி	5761
கேட்டிடி அந்தக்	6009	சூடாமணி நிகண்	5985	ஞான உணர்வை	6453
கைப்பிடித்த கணவன்	6304	சூரியனின் சுட்டெரி	6135	ஞான விளக்கம்	6440
கைப்பிடித்த கோடை	5675	சூரியனின் வரவு	5861	தக்க செயலதாய்	6449
கையிற் கோலங்	6250	சூரியனும் பிரபஞ்ச	6536	தக்கதாம் புதியன	655
கொங்கைவான் புவிக்	5700	செந்தமிழ் இலக்கண	6366	தக்கதாய் படித்து	6580
கொடிதாங்குந் திராட்	5992	செந்தமிழ் சிறக்க	6548	தக்கதெனில் ஏற்	6688
கொண்டதுவே கடற்	6099	செந்தமிழ் நாட்டின்	5894	தகையுடன் பண்	6201
கொண்டதொரு தேச	5020	செந்தமிழார் தேயத்	6695	தங்கத் தட்டினில்	5912
கொண்டபொருள்	6581	செந்தமிழின் இலக்க	6516	தங்கள் தலைவன்	5910
கொண்டவன் உன்	6013	செபதவத்துச் சிந்தனை	5784	தங்கிடத் தலமே	6643
கொண்டவனின் மன	5063	செம்பர்சிக் குழம்பா	6124	தங்கை எழுவர்	6396
கொண்டவிந்த ஐரோ	5024	செய்திட்ட பனுவல்	6594	தகையுடன் எலு	6564
கொண்டவை யாவும்	5822	செய்துபுகழ் சேர்த்த	5885	தஞ்சை அருளா	6400
கொல்லர் தெருவில்	5935	செய்தொழிற் போதிற்	6494	தடியெடுத்துத் தா	5839
கோடை குளர்கால	5028	செய்யுள் இயலாய்	6441	தண்டலையின் ம	6712
கோபுரத்தின் கூரை	5724	செய்யுள் நடையில்	6626	தண்டாமரை ம	5923
கோயிலிற் புகுந்து	6256	செய்யுள் வழியிற்	6422	தத்தளிக்கும் வி	6069
கோவாத் துறைமுக	6173	செய்யுளால் உரையா	6447	தக்கதென அறி	6320
சங்கத் தமிழின்	6336	செய்யுளில் இயற்றிய	6431	தத்துவங் கற்றகா	5940
சங்கத்துப் பத்துப்	6292	செல்லுகின்ற படகு	6144	தத்துவமே மதமா	5877
சங்கத்துப் பலகையி	6693	செல்லும் வழியிற்	6471	தந்தே முடியது	6677
சங்கநூல் சுவடி	6276	செல்லோடப் பயணி	6139	தந்தை என்ற	5795
சங்கம் வைத்துத்	6689	செல்வச் செழிப்புகள்	5885	தம்மா லழகுபெற்	5750
சங்கொலிக்கச் சாக	6101	செல்வண் முப்பதாம்	6671	தம்முன்னால் வந்	6068
சஞ்சலத்திற் தலிக்	5088	செவியுற மடுத்துச்	6550	தம்மொழி தன்	6355
சடமெனும் திடங்	6465	சென்றதனைக் கண்ட	6516	தமியான இயல்	5854
சத்தியத்தின் ஞான	5853	சென்றவர் அமைதி	6257	தமிழ்கற்றால் பே	6576
சத்தியம் நிலைக்குஞ்	6578	சேதயொன்	6652	தமிழ்ச்சங்கப் ப	6703
சதமுறு வத்திக்கான்	5804	சேரத் தமிழன் சிறு	6488	தமிழ்நாட்டில் த	6579
சந்திரனின் தோற்ற	5669	சேரர் நாடென்	6177	தமிழ்மொழி இல	6551
சமதளத்தில் படுத்	6121	சைவ உணவினை	6249	தமிழ்மொழியில்	6290
சமஸ்த மொழியில்	5899	சொந்தம் பந்தம் பல	5957	தமிழ்மொழியின்	6342
சாகரத்திற் பயணிப்	6136	சொல்லதி காரந்	6437	தமிழ்மொழி வள	6176
சாந்தா சாகிப்பென்	6263	சொல்லயார் உண்டு	6512	தமிழகத்தில் கால்	5997
சிட்டெங்கும் சிலு	5047	சொல்லாய்ந்த தேவ	6611	தமிழகத் திற்கே	6235
சித்தங் கலங்கிச்	6479	சொல்லாய்ந்தார் பொ	6488	தமிழகத்தின் த	5981
சித்தந் தெளிந்த	6591	சொல்லாய்ந்தேன்	6566	தமிழக நாட்டுத்	5895
சித்தர்கள் என்னும்	6592	சொல்லால் சொல்லு	6618	தமிழகம் பிறந்த	6727
சித்திரகூ டப்படலம்	6656	சொல்லியே ஆனை	6040	தமிழதன் இலக்க	6634
சித்திரப் பாவை	6044	சொல்லுகின்ற சுய	5951	தமிழதன் உணர்வா	6588
சிந்தனையில் செறிந்த	6491	சொல்லுகின்ற தேவ	6015	தமிழதன் உணர்வெ	6446
சிலம்பும் மேகலைச்	6572	சொல்லுஞ் சொல்லி	6414	தமிழுதனைக் கற்பி	6685
சிலுவைப் பாட்டின்	6010				
சிவனை வணங்கும்	6353				

தமிழது இனிமை	6766	தனியாய்த் தோன்றி	6268	தென்னாடுடை சிவ	6533
தமிழதை மொழியென	6559	தாங்கொணுத் தமிழ்	6710	தென்னேரோப் பியமத்	5025
தமிழறிந்தேன் தமிழ்	6565	தாமவர் தங்கட்	6022	தென்திசையில் மத்தி	5027
தமிழறியா அயல்நாட்	6525	தாமாய் இயங்கும்	5833	தேகங் கொண்ட	6477
தமிழியல் தினந்தினம்	6453	தாய்மொழியாம் இத்	6487	தேசங்களின் கரைகள்	6156
தமிழில் படைத்ததைத்	6433	தாய்மொழியைக் கால	6377	தேடிவந்த தெய்வம்	6535
தமிழிற் புலமை	6334	தாலத்தோடே தான்	6300	தேம்பா அணியில்	6449
தமிழின் அசையில்	6561	தாவிதெனும் இறை	5945	தேம்பா அணிபென்	6258
தமிழின் எழுத்தைத்	6531	தாளென்னுங் கடதா	6307	தேவக் கெழுமைப்	6669
தமிழினத் தொன்மை	6630	தான்படைத்த காப்பி	6687	தேவகிதம் தந்தவர்	6571
தமிழினிக்கும் காப்	6718	தான்விளைத்த தகை	5062	தேவ சிநேக முகாத்	6558
தமிழினை உணர்ந்துபி	6467	தானறிந்த ஐரோப்பி	6261	தேவ மனுவருக்	6628
தமிழுணர்வு நாட்டத்	6604	தானும்வா னாகவிரு	5697	தேவருள்தரு சத்தியம்	6567
தமிழுணர் வென்பத	6629	திசுமுக அதனால்	6030	தேவர் குலமே திரள	6479
தமிழுலகங் கண்ட	6345	திசையறிந்து படகோ	6087	தேனிக் கூட்டின்	6090
தயங்கிய தவமுனி	6571	திசைபெண் புகழுந்	6454	தேனியர்கள் என்னும்	6260
தரமுரைப்ப தலலாது	6539	திடமுடைய தமிழ்	6717	தேனில் கலந்த	6537
தரித்திடு பூணூல்	5897	திண்ணமதால் திற	6711	தேனீதன் கூட்டிற்பல	6132
தருமத்தால் உயிரோம்	6521	திரட்டித் தேனில்	6629	தைரிய நாதர்	6267
தருகுவன் ஒருகவின்	6599	திருக்கண்டப் பெயர்	5010	தைரிய நாதர் தகை	6241
தரைதனில் உள்ள	5795	திருக்குரு வாழ்க்கை	1567	தைரிய நாதர் தமிழ்	6466
தலமதின் சிறந்த	6037	திருச்சபை தடுத்தால்	5942	தைரிய நாதரவர்	6098
தலமாய ஐரோப்பா	6598	திருச்சபை தன்னில்	5880	தொங்கும் குலைகள்	6185
தலையாய கிறிஸ்து	6034	திருச்சபை மடங்கல்	6006	தொடருந் தூதுரைப்	6676
தலையாய தமிழுகி	6714	திருச்சபையின் நிர்வா	6063	தொடுவானம் இருந்த	6162
தலையிற் பாகை தண்	6528	திருசேர் காவலார்	6547	தொல்நூல் அகத்தை	6283
தவத்தினிற் தோய்ந்	6720	திருப்பணி செய்யுந்	6183	தொல்நூல் நன்னூல்	6409
தவமா செய்ய வேண்	6503	திருப்புசுமார் செப்பி	5718	தொல்நூல் வினாவி	6461
தவமுனி தமிழின்	6551	திருமணப் படலப்	6668	தொல்முதல்வீரியம்	6628
தளத்தடியில் இருந்	6162	திரும்பி மயிலாப்பூர்	5902	தொல்மொழி கொண்	6234
தளத்தில் நின்று	6434	திருமறையின் விரிவா	6113	தொழில் நுட்பம் மிகு	6596
தளர்ந்த மனதுடன்	6568	திருமுதுக் குன்றத்	6258	தொழிற்புரட்சி மதப்	5018
தளிர்ருண்ணத் தயவீ	5042	திருவருள் புகட்டு	5788	தொன்னூல் எடுத்துத்	6631
தற்பரன் தாதைத்	5037	திறங்காட்டும் அமரி	3009	தொன்னூல் கற்பவர்	6459
தற்பரன் தூதுதன்னை	6003	தினமும் பலபேர்	5959	தொன்னூலென் இல	6370
தன்மகனார் தமைத்த	6065	துக்கம் தொண்டை	5932	தோய்ந்தவர் சீடர்கு	6021
தன்மதம் நிறுவத் தமிழ்	6439	துவராடை அணிந்த	6515	நகர்ந்த சிசுவினை	5920
தன்மனக் கருத்துகள்	6580	துறவறந் துய்த்தல்	5961	நகரப் படலம் மெரிச	6635
தன்மனதில் தோன்	5993	துறவோர் தோயும்	5739	நங்கைக் கழகுசெய	6309
தன்மீது உற்றதமிழ்	6515	துறைதட்டித் தங்கித்	6157	நடக்கின்ற நாடி	5982
தன்னுடன் உறைந்த	6055	துறைதொறும் மாலு	6147	நடந்த களைப்பும்	6555
தன்னுடனே கூடுகின்	6115	துறைமுகத்துக் கூட்டு	6100	நடந்தார் மருதத்	6483
தன்னைத்தான் ஏமாற்	1623	தூங்க லோசை தொ	6423	நடந்திட்ட தூரமதோ	6523
தன்னைநீ கண்டிடிலா	5848	தூங்குதற்கும் தன்னு	6100	நடந்துங் கிடந்தும்	6197
தனதிடத் துள்ளோர்	6563	தூபிகள் கூறும்	5733	நடப்பன வெல்லாம்	5865
தனது கருத்தை	6460	தூயமனத் தொண்ட	5782	நடைமுறைத் தமிழி	6593
தனக்கே உரித்துடை	6616	தெருவெலாம் தோர	5911	நண்பர் நாடும்	5956
தனித்திடுக விழித்தி	5840	தென்னகத் தமிழர்	6174	நம்பிக்கை மனிதர்	5744
தனித்திருந்து தாளி	5963	தென்னக மொழிகளை	6270	நல்லது செய்தாய்	6501

நறுமண அகிலும்	5881	பட்டுடனே கம்பளிக்	6083	பன்மொழிகள் சுற்ற	6271
நன்று கேட்டன	6559	பட்டுடை மணிகள்	6062	பன்னிறங் கொள்ளு	6480
நாக்குதனைத் தலை	5978	படர்ந்துவரும் காற்	5694	பனிக்காலம் நல்ல	5708
நாட்கள் வருடமாய்	6498	படித்ததெல்லாம் பறு	5991	பனுவல் ஒன்றினைப்	6549
நாட்டின் நலனுக்கா	5734	படைக்கமுனர் காருவு	6685	பனுவலை ஈந்த தன	6723
நாட்டுப் படலம்	6634	படைத்த தமிழின்	6644	பனையின் நறுக்கிற்	6315
நாடுவிட்டு நாடுவந்	6524	படைத்தார் அவர்கள்	6463	பனையோடு நறுக்கி	6303
நால்வர் பக்தி	6238	படைத்தான் படைப்	5846	பாசமெனும் அன்ப	6110
நாலாம் நூற்றாண்டு	5796	பண்டிங்கு மந்தை	5023	பாட்டிற்கு பதச்சேத	6428
நாவாயில் பலநூறங்க	6130	பண்டைத் தமிழ்ப்	6577	பாப்பது நாமம்பல	5024
நாவுரை வல்ல	6681	பண்டைத் தமிழில்	6130	பாப்பர சென்னும்	6007
நாளது காட்டும்	6448	பண்ணை வாழும்	5914	பாய்ந்து பரந்து	6188
நான்குகால வளமிக்	5709	பணியேற்க இராப்ப	6131	பார்த்த விடமெல்	5067
நான்மாடக் கூடலிலே	6523	பத்துவிரற் பாங்க	5952	பாரதம் அயணம்	6576
நானேயுனை அழைத்	6375	பதித்து இறைவன்	6198	பாரிதோ எந்தன்	6478
நானே என்றதேவ	6018	பதினாறு நூற்றெழு	6599	பாரிலுள்ள பலகோ	5780
நிகண்டிலுரை முதற்	6349	பதினேழாம் படல	6653	பாரினில் சிறந்தநூல்	6027
நிலத்தடியில் நீள்	5054	பயணமாய் தைரிய	6190	பாலமாட்சிப் படலம்	6636
நிலத்தலத்தில் பகுப்	5011	பயணிகள்தாம் தங்	6089	பாலர்கள் வந்திபோ	5763
நிலத்தில் விழுவதை	5918	பயணித்த நாட்களு	6116	பாலனாய்ப் பள்ளி	6056
நிலம்மறைக்கப் புல்	5950	பயணிப்போர் தொ	1618	பாலெல்லாம் நல்லா	6426
நிலைத்தனை அதனால்	6554	பயில்தமிழின் பள்ளி	6514	பாலைபுகு படலத்தில்	6655
நிலைமகளின் வெற்று	5698	பரத்துநிலைப் பெறு	5007	பாவச்செயல் தனக்	6266
நிறத்தினால் இனத்தாற்	6509	பரந்தகடற் பரப்பி	6129	பாழியிற் புழையிற்	5751
நிர்ச்சுணைகள் நிலத்தடி	5722	பரப்பது பரமன்	5730	பிஞ்சுக் குழந்தைக	6532
நிந்துதற்காந் தடாக	6097	பரப்பிடவே வந்தநா	6531	பிணிகள் தோற்று	6675
நிர்நிலம் கொண்டதா	5005	பரமார்த்த குருவின்	6436	பிய்த்த லெனில்	6609
நிர்நிர்நிறை கடலெங்கு	6153	பரன்சுதன் இயேசு	5811	பிரபுவின் மகனாய்	5927
நிர்மெலெழு குமிழி	5969	பரிசுத்த வேதம்	5008	பிரிந்த மகவைக்	6673
நிர்வரமடை படல	6657	பரிதியதைப் பூமி	5688	பிரிந்திடு போது மு	6554
நிலொற் பவமென்	6481	பரிவாங்க வந்தசைவ	5856	பிறந்திடும் சிற்றார்	5851
நிள்தூக்கம் கொண்	5701	பருவங்கள் நான்கு	5716	பிறந்தநாட் தொட்டு	6563
நூல்நலம் விளக்க	6448	பல்லாயிர வருடகால	6296	பிறமொழிகள் சுற்	6616
நூற்படைப்பைத் தமிழ்	6574	பல்லாயிர வருடம்	5999	பிறமொழித் துயவு	6589
நெல்லாய்ந்தா வினா	6709	பலகாலம் முயற்சியா	6583	பிறமொழியிற் தமிழ்	6390
நெடுந்தெரு மருங்கி	5735	பலநாடு கண்டவர்க	6112	பிறவிக்கடல் கடப்ப	6153
நெடுவழி கடந்து	5740	பலநிறம் படைத்த	6230	பினவரும் பிறர்தமிழ்	6360
நேசமுடன் கேட்டிரங்	6522	பலபோது பலநாள்	6160	பீடங்கள் அதனை	6039
நேற்றிழந்த பசுமை	5049	பலமதங்கள் தோன்	5984	புகன்றிடில் தனக்கே	6033
பக்கத்தே வந்து	6167	பலமதம் பணிவுறு	6566	புணர்ச்சி விகாரம்	6456
பக்குவத்தைக் கண்	6106	பலமாந்தர் பலநாளி	5022	புத்த மதத்துப் புல	6573
பக்தியால் கவரப்	6253	பல்லெட்சம் பனுவல்	6047	புத்தக வடிவில்	6363
பகலிற் துயிலும் பண்	6556	பழுத்தஇலை போல்மர	5680	புதியதோர் பாப்பரசர்	5800
பகுத்தறிந்து மதிப்ப	6528	பள்ளியிலே உடன்	5960	புயற்காற்று எழுந்தி	6143
பச்சைபெலாம் பதுங்	5677	பற்றத் திடமாகப்	6311	புல்லென்ன பூண்	5695
பசிக்குணவு இருப்ப	5863	பற்றற்ற நெஞ்சத்தி	6382	புலவர் அருந்திடும்	6577
பசித்துயர் பட்டினி	6195	பன்நூல் சுற்றுப்	6570	புலவர்கள் செறிவி	6523
பசுந்தரைப்புல் பரப்	5696	பன்மொழி அறிவுமிக்	6279	புறப்பட்ட இடமிரு	6119
பட்டினிற் படுத்து	5917	பன்மொழி சுற்றுப்	6267	புன்னகை பூத்து	6495

புனிதர்களை இறந்த	5990	மடலது தமிழில்	6498	மாறிவருங் காலநி	5687
புனிதை கித்தரி	6399	மண்ணில் உள்ள	5837	மிளிரும் நாயகன்	6670
பூங்கோதை தேன்	6385	மண்ணிலும் மண்	5832	மீள்பதிப் பாகஆ	6338
பூத்தபல நிறங்களை	5058	மண்ணிற் பிறந்தவர்	5817	மீனாட்சி குடியிருக்	6691
பூமியதன் இருமுனை	5012	மணமே ஆகுமுன்	6626	முக்காலும் உணர்கி	5851
பூமியின் இருமுனை	5012	மணலுடன் மரங்க	6598	முகமலர் மலர்ச்சி	5922
பூமியின் மேற்றரை	5836	மத்தித்தரைக் கடல்	5711	முகரமென் ஓரொலி	6331
பூவைதன் சுரத்தாற்	6731	மத்தித்தரைக் கடல்	5979	முசோலினி ஆண்ட	5803
பெட்டகத்துள் நிரம்	5946	மத்தியில் போப்பரசு	5802	முட்டதை அகற்ற	6289
பெயரியல் இடையே	6638	மதத்தின் அரசராக	5798	முடிவுக் காண்டம்	6662
பெருக்கம் பொறுக்	6625	மதமினம் மொழிகள்	6045	முதல்நூலாய் முகிழ்	6352
பெருங்கண்ட மாசி	5017	மதுமுரண் அறவே	6444	முதலாம் பதிப்பு	6394
பெருங்கதை மலர்த்	6581	மதுரையில் இவ	5901	முதலிய இடப்பெயர்	6569
பெருங்கலை வல்லோ	6036	மந்திர மாலைமயலறு	5903	முதன்முதலில் அச்	6600
பெருமானே பாவியர்	6166	மமதைகொள் மன்	5750	முப்பத் தேழில்	6259
பெருமிதங்கொள	6596	மயிரடர்ந்த தம்வாலை	5702	முல்லை நிலத்தில்	6486
பெருமையிவை சிற	6036	மயிலாட்டம் பரியாட்	6699	முழங்கால் தரையில்	5943
பெற்ற போதினிலே	5870	மயிலின் பீலி மன	6251	முழுமுதலைக் கருப்	5986
பெறுதற் கானபெட்	5824	மரகதமாம் கம்பளி	5859	முற்றுமாக மூர்த்தி	5962
பேச்சுத்தமிழ் கற்கி	6438	மரத்தடியின் அருகி	6526	முன்னரே அறிந்து	6043
பேச்சு வழக்கு	6410	மரந்தரு செடிகொடி	5916	முன்னோர் சொன்	6449
பேசும் பொருளை	6412	மரபுகள் வழக்கு	6595	முன்னோர் மொழிந்	6454
பேதக மறுத்தற்	6443	மரமெல்லா மிறந்	5682	முனமுரைத்தவர் வ	6595
பேப்பிசாக சாத்தா	5987	மரிகொண்ட மறை	6627	முனிவரதன் தமிழ்ப்	6690
பேயின் வசப்படு	5810	மரியாள் தனது மடி	5913	முனிவரதுதிறமைத	6264
பேரினிற் பார்ப்பார்	6240	மரைதிமிறும் வாவி	6696	மூப்புறு பிண்சாக்	6725
பைந்தமிழ் நாமம்	6505	மலர்த்தட்டை ஏந்தி	6701	மூவாயித் தாறு	6639
பொதுவாய்க் கணி	6095	மலர்பூத்த மரங்	5685	மூன்றாங் காண்ட	6678
பொங்கிபுயர் கிறிஸ்	5769	மலரழகை ரசிப்பதி	5066	மூன்றாம் பகுதியாய்	6639
பொப்பெனும் ஆங்கி	6455	மலரெல்லாம் மகரந்	5062	மூன்றுதிங்கள் வெ	5064
பொருந்துபவ வினை	5768	மலரென்னும் தாய்க்	5667	மூன்று பக்கங் கரை	5710
பொருந்து விதம்	6272	மலைவளத்து மனைக்	5721	மெஞ்ஞான ஒளிநல்	5876
பொருள்கொடு உல	5898	மறைநூல் நிகழ்வுக	6620	மெத்தையிற் கிடந்த	5925
பொழுதவர் உளத்தி	5898	மன்னரே மதத்தை	5753	மெய்யின் இயற்கை	6455
பொதிலதன் புதைந்	6380	மன்னவன் மண்ணி	5747	மெய்யி னியற்கை	6325
போதது முகிழ்ந்த	6029	மனிதப் பிறவி கிடை	5960	மெய்பெழுத் தின்மே	6307
போதிக்க விரும்பும்	5888	மனிதவினம் தான்	5840	மெய்பென் ரெழுதி	6317
போர்த்துக்கல் நாட்	6395	மாண்புறு இத்தாலி	6025	மேலுங் கற்ற மேற்	6589
போர்த்துக் கிசம்	6339	மாணவர்க் குரிய	6280	மேலும் இறையை	6180
போற்றிக் குமரனை	5805	மாணவர் குனிந்து	6529	மேலும் காலம்மேவி	6091
மக்கள்போல் மாடி	5726	மாந்தர் யாவரும்	5915	மேலுலக மண்ணெ	5696
மக்கள் மொழியாய்	6624	மாமிச இச்சை மரு	6560	மேலும் ரேனியன்	6365
மக்களின் மனதி	6588	மாமுனி உந்தனின்	6547	மேற்கு உலகோர்	6200
மக்களின் மொழி	6246	மாமுனிவர் கற்ற	6378	மேற்கு நாட்டில்	6247
மக்களே மொழி	6493	மாயோன்மே வுல	6537	மேற்குலகு இத்தா	5855
மகவருள படலஞ்	6643	மார்பழகால் மாட்சி	6518	மொழியதன் இயல்பு	6560
மகனோர் படலஞ்	6646	மாரித்தாய் வளங்கு	5712	மொழியின் அமைப்	6391
மகிழ்வினைப படலம்	6647	மாரியது விடைபெற	5715	மொழியறியா பண்	5944
மஞ்சள் நிறத்து	6228	மாற்றவன் நான் பிற	6573	மொழிவள முள்ள	6340

யாவர்க்கும் விளங்	6428	வரண்ட பாலை வன	6484	வெங்கதிரோன் த	5699
ரதியிதைக் கண்டு	6476	வரண்டுலர்ந்த தரை	5964	வெப்பமெனும் போர்	5065
ரோமா புரியைஆ	5740	வலிவுடன் மக்கள்	6411	விழிதமிழ் கற்க	6362
வகுத்தறிந்து தமிழ்	6273	வழிநூ லாக வரைந்	6458	வித்துகளை விதைப்ப	6000
வசந்தமள் கைபட்டு	5054	வளனவன் சனித்த	6636	விரைந்து செல்லும்	5835
வசந்தமெனும் ரா	5692	வாய்க்கால்கள் நி	5725	வில்வடிவ பிரதிபலி	6150
வஞ்சகம் அழியும்	6676	வாழ்க்கை நெறியில்	6455	விழிமுட முடியாது	6109
வடவீழ் வணிக வளி	6093	வாழ்மக்கள் அனைவ	5029	விழைந்த உள்ளத்து	5891
வடநாட்டார் வாழ்த்	6262	வான்வாழ்ந்த	6127	விறலிவிடு தூது	6277
வடமொழி கற்று	5898	வானகத்திற் பறந்த	6103	விறலி விடுதூதெ	6569
வடமொழி நுழைவா	6457	வானகத்து நிறமெ	5043	வின்றான் என்றபே	6660
வடமொழியின் தர	6694	வானளாவ நிற்கி	5723	வீர சோழியத்தின்	6326
வண்ணம் என்ற வ	6405	வானிடிந்து புவி	5685	வெள்ளிப்பணி மலை	5703
வணக்கமதை மங்	6697	விஞ்ஞான மென்று	5831	வேகமுடன் பாய்ந்து	5704
வந்திலள் அந்தவே	6500	விண்ணுயர் கோபு	6199	வேண்டுமோர் வே	6401
வந்திடாது மாரிகோ	5717	விண்ணை எட்டும்	6236	வேதநூலுரை நெறி	6565
வயல்களிற் கயல்க	6057	வித்தகத்தைத் தத்து	5981	வேதனையைச் சகிக்	5786
வழியின் அருகில்	6473	மாமுனி தமிழ்	6470	வேதியர் தலைவன்	6032
வள்ளுவர்தன் வாய்	6425	வீரமாமுனி வந்தவ	6168	வேழாண்மை செய்	6514
வளர்பயிரின் வளர்ச்	5714	வீரமா முனிவர் தமிழ்	6633	வேறு வேறிட விகற்	6408
வழக்கென்றும் கிழே	6607	வீரமா முனிவர் ப	6586		
வழிகடக்கும் மக்களி	6520	வீரமா முனிவர் வேட்	6275		

—0—

2008ம் ஆண்டின் பருவ கால வெளியீடுகள்

வசந்த கால வெளியீடு.

1. சீவகசிந்தாமணி ஆய்வுச் சிந்தனைகள்;

ஐம் பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்றான, சீவக சிந்தாமணியின் இலக்கிய நோக்கையும் போக்கையும் காவியச் சிறப்பையும் ஆய்ந்து உணரும் சிந்தனைக் கட்டுரைகள் கொண்ட இலக்கிய ஆய்வு நூல்

துகோடை கால வெளியீடு

2. பெருங்கதை ஆய்வுப் பெற்றிகள்.

காப்பியங்களுள் வெகுவாகப் பேசப்படும் கொங்குவேண் மாக்கதை எனும் சங்கம் மருவிய கால இலக்கியத்தின் தமிழ் வளத்தை ஆய்ந்து அவற்றின் பெற்றிகளைப் பேசும் நூல்

இடைய உதிர் கால வெளியீடு

3. ஐங்குறு நூற்றில் ஓர் ஆய்வு அரங்கம்

சங்கப் பாடல்களில் எட்டுத் தொகையுள் மூன்றாவதாக இடம் பெற்றுள்ள ஐங்குறு நூறு எனும் நூலில் பொதிந்துள்ள தமிழர் அக வாழ்க்கைச் சிறப்புகளை ஆராய்ந்து இலக்கிய மேடையில் அரங்கேற்றும் பல கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல்.

குளிர் கால வெளியீடுகள்

4. மறத் தமிழர்ப் போரியல் மரபுகள் - புறப்பொருள் விருத்தம்;

சங்க காலம் இருந்து இற்றை வரை தமிழரின் போர் முறைகள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன. போரின் காரண காரியங்களிலும் அதைப் புரியும் வழிவகைகளிலும் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களையும் வளர்ச்சியையும் போரியல் நூல்களின் பொருட்களொடு ஆராய்ந்து விருத்தப் பாக்களால் கூறும் போரியல் நூல். புறப் பொருள் வெண்பாவில் புகலப்படாத பல தமிழர் போரியல் வழிகளைக் கூறும் புதுப் படைப்பு.

(இவை யாவும் ஈழத்துப் பூராடனார் கலாநிதி
க. தா.செல்வராசகோபால் அவர்களின் படைப்புகள்)

குளிர் கால வெளியீடு

4. ஒன்பதாவது கடற்கோள் ஒவியம்

2004ம் ஆண்டில் நடந்த சுனாமி எனும் பேரலை இயற்கைச் சிற்றத்தைத் தமிழகத்தை உண்ட ஒன்பதாவது கடல்கோளாக வரலாற்றுச் சான்றுடன் நிறுவி, அதன் கோரத்தை கவிகளாகப் படைத்துள்ள புயியல், வளியியல் ஆழியியல் சார்ந்த இலக்கிய அறிவியல் நூல்.

(இவைகள் கலாநிதி ஈழத்துப்பூராடனாரின் இலக்கிய ஆய்வு நூல்கள், பத்திரிகைகளிலும் தொடர் கட்டுரைகளாக வெளிவந்து வசகர்களிடே அறிமுகமானவை.)

மேற் கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு நூல்களும் தனித்தனி 20 கனடிய டாலர்கள் விலை உள்ளவை.

நான்கையும் கொள்வனவு செய்வோர் 60 கனடிய டாலர் விலையிற் பெறலாம். தபாற் செலவு தனி.

விரும்புவோர் முற்கூட்டியே பின் வரும்; முகவரியில்

SEEVAN PUBLISHERS

3 . 1292 Sherwood Mills Blvd

MISSISSAUGA L5V 1S6

Ont Canada

50 வீதப் பணத்தை செலுத்திப் பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.
(பணஞ் செலுத்த வேண்டிய பெயர்; JASMINE SELVA

வட அமரிக்காவில் மின்கணனி அச்சமைப்பைத் தமிழில் முதன் முதல் 1985 இல் அறிமுகப்படுத்தி 200 க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் நூல்களையும் 60 தொகுதிகள் கொண்ட தமிழ்த் திரைப் படக் களஞ்சியத்தையும் படைத்துப் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வரும் தமிழ் நூற் பதிப்பகம். எங்கள் நூல்கள் உலகின் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் முக்கிய நூலகங்களிலும் பார்வைக்குக் கிடைக்கும். -
-- பதிப்பகத்தார்.

கனடா - தொரன்றோ
சீவன் பதிப்பகத்தாரின்

தமிழிழழக

படைப்பாசிரியர்
கலாநிதி ஈழத்துப்பூராடனார்
க.தா.செல்வராசகோபால்

தமிழர் வாழிடம், தமிழினம், தமிழர்,
தமிழ் மொழி, தமிழர் சமயம்,
தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம்.
கலைகள், தமிழரின் வாழ்க்கைச் சாஸ்பு,
தமிழ் நெறி ஆதியவற்றை
567 தலையங்கங்கள்,
81 படலங்கள் கொண்ட
ஒன்பது காண்டங்களில் செய்யுள் நடையில்
12000 செய்யுள்கள், 3600 பக்கங்களில்
அடங்கிய 9 தொகுதிகளில்
பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது;

தனித் தொகுதியாக விற்பனை செய்யப்பட மாட்டாது.
ஒன்பது தொகுதிகள் கொண்ட தொகுப்பாகவே
விற்பனைக்குக் கிடைக்கும்.
வியாபார விசாரணைக்கு;

SEEVAN PUBLISHERS
3. 1292 Sherwood Mills Blvd
MISSISSAUGUA L5V 1S6 Ont Canada